

مُخْتَصَر

صَحِيح مُسْلِم

لِإِمَامِ زَكِيٍّ أَبِي عَبْدِ الْعَظَمِ عَبْدِ الْقَيُّوْمِ الْمُنْزَوِيِّ
المتوفى ٦٥٦ هـ

به کوردی کردن و بو تکرده وهی
نوری فارس همه خان

شهر پهرشتی چاپ
١٤٠٤ هـ جموودی که لاله یی

دارالمعرفة

بیروت - لبنان

ئەم كۆنپە

لە ئامادە کردنی پێگە

(مەسەوێ ئێقرا) (ئەقەفە)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆ سەردانی پەنجی پێگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۆ سەردانی پێگە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

مُخْتَصَر

صَحَاحُ مُسْلِمٍ

لِلإِمَامِ زَكِيَّ الدِّينِ عَبْدِ الْعَظِيمِ بْنِ عَبْدِ الْقَوِيمِ الْمَذْرُوعِ
المتوفى ٦٥٦ هـ

به کوردی کردن و رونکردنه وهی

نوری فارس همه خان

سه رپه رشتی چاپ

مه لا مه هموودی گه لا لهیی

(به رگی پینجه م)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

📖 ناوی کتیب ﴿مختصر صحیح مسلم﴾

📖 وەرگیڕانی: نوری فارس همه‌خان.

📖 تیراژ: (۳۰۰۰) دانه.

📖 ژماره‌ی سپاردن: ژماره (۱۶۲۷) ی سالی (۲۰۱۱) ی وەزارەتی روشنبیری پێدراوه.

📖 سالی چاپ: ۲۰۱۱ ز - ۱۴۳۲ ک.

📖 تایپ: (نیان حسین)

📖 له‌سه‌ر ئه‌ركی كتیبخانه‌ی ئارام له چاپ دراوه و مافی چاپ‌كردنه‌وه‌ی

پاریزراوه بۆ كتیبخانه‌ی ناوبراو.

۵۲- نامه‌ی کرده‌وهی چاکه و به‌سه‌رکردنه‌وهی خرمو

که‌سوکارو باشبوون بۆیان:

کتاب البر والصلة

{بروانه: تاج/۵، زنجیره: ۱ هه‌تا زنجیره: ۱۰، له‌ژماره: ۶۵۰ هه‌تا ۶۷۲۵} + {ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۴۰، ژماره: ۳۱۲} + {ته‌جریدی بوخاری/۵، زنجیره: ۸۱، ژماره: ۱۹۱۴ هه‌تا ۱۹۲۷ = ۶۰۱۳}.

۱۳۳۵) باسی باشبوون و چاکه‌کردن له‌گه‌ل باوک و دایک، وه‌کامیان له‌پیشتره‌و زیاتر

شایانی نه‌وه‌یه که‌زۆر به‌جوانی هاوړیتی بکړیت. (۶۴۴۷ - ۶۴۵۴)

باب: فِي بَرِّ الْوَالِدَيْنِ وَأَيُّمَا أَحَقُّ بِحُسْنِ الصُّبَّةِ

۱۷۵۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: «أُمُّكَ». قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ أُمُّكَ». قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ أَبُوكَ». {الحديث: ۶۴۴۷ = ۶۴۶۰ فم. ته‌جریدی بوخاری/۵، رقم: ۱۹۱۴ = ۵۹۷۱ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۱۴۹۰۵}.

ئه‌بو هورهیره (رمزای خودای ئی بئ) فه‌رمووی: پیاوئ هات بۆ خزمه‌تی خوشه‌ویست

(دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) عه‌رزى کرد: ئه‌ی پيغه‌مبه‌رى خودا! کى ره‌واترين که‌سه که

به‌جوانی هاوړیتی بکه‌م؟ فه‌رمووی: (دایکت). گوته‌ی: ئه‌وجا کيى تر؟ فه‌رمووی:

(ديسان هه‌ر دایکت). گوته‌ی: ئه‌وجا کيى تر؟ فه‌رمووی: (ديسانه‌وه هه‌ر دایکت).

گوته‌یه‌وه: ئه‌وسا کيى تر؟ فه‌رمووی: (ئه‌وجا باوکت!). {ریاض/۱، زنجیره: ۴۰، ژماره:

{۳۱۶ له‌ گیرانه‌وه‌یه‌کی ریاضدا: (ئه‌وجا خرمو که‌سوکاره‌ت به‌پيى دوورو نزيکیان

ليته‌وه!) + {تاج/۵، زنجیره: ۲، ژماره: ۶۵۱ ج/۴}. گه‌وره‌ترین چاکه چاکه‌کردنه

له‌گه‌ل باب و داك.

۱۳۳۶) باشبوونو چاکه کردن له گهل باونکو دایکدا له په رستشو عبادده تی

سوننه ت باستره. (۶۴۵۵ - ۶۴۵۹)

باب: تَقْدِيمُ بَرِّ الْوَالِدَيْنِ عَلَى الْعِبَادَةِ

۱۷۵۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:

«لَمْ يَتَكَلَّمْ فِي الْمَهْدِ إِلَّا ثَلَاثَةٌ: عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ، وَصَاحِبُ جُرَيْجٍ، وَكَانَ جُرَيْجُ رَجُلًا عَابِدًا فَاتَّخَذَ صَوْمَعَةً فَكَانَ فِيهَا، فَأَتَتْهُ أُمُّهُ وَهُوَ يُصَلِّي فَقَالَتْ: يَا جُرَيْجُ، فَقَالَ: يَا رَبِّ! أُمِّي وَصَلَاتِي، فَأَقْبَلَ عَلَى صَلَاتِهِ، فَأَنْصَرَفَتْ، فَلَمَّا كَانَ مِنَ الْغَدِ أَتَتْهُ وَهُوَ يُصَلِّي، فَقَالَتْ: يَا جُرَيْجُ! فَقَالَ: يَا رَبِّ أُمِّي وَصَلَاتِي، فَأَقْبَلَ عَلَى صَلَاتِهِ، فَأَنْصَرَفَتْ، فَلَمَّا كَانَ مِنَ الْغَدِ أَتَتْهُ وَهُوَ يُصَلِّي، فَقَالَتْ: يَا جُرَيْجُ! فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ أُمِّي وَصَلَاتِي، فَأَقْبَلَ عَلَى صَلَاتِهِ، فَقَالَتْ: اللَّهُمَّ لَا تَمِتْهُ حَتَّى يَنْظُرَ إِلَى وَجْهِ الْمَوْمِسَاتِ! فَتَذَاكَرَ بَنُو إِسْرَائِيلَ جُرَيْجًا وَعِبَادَتَهُ، وَكَانَتْ امْرَأَةٌ بَغْيٌ يَتِمَّلُ بِحُسْنِهَا، فَقَالَتْ: إِنْ شِئْتُمْ لِأَقْتِنَنَّهُ لَكُمْ، قَالَ: فَتَعَرَّضْتُ لَهُ فَلَمْ يَلْتَفِتْ إِلَيْهَا، فَأَتَتْ رَاعِيًا كَانَ يَأْوِي إِلَى صَوْمَعَتِهِ فَأَمَكَّنَتْهُ مِنْ نَفْسِهَا، فَوَقَعَ عَلَيْهَا، فَحَمَلَتْ، فَلَمَّا وَلَدَتْ قَالَتْ: هُوَ مِنْ جُرَيْجٍ! فَأَتَوْهُ، فَاسْتَنْزَلُوهُ، وَهَدَمُوا صَوْمَعَتَهُ، وَجَعَلُوا يَضْرِبُونَهُ، فَقَالَ: مَا شَأْنُكُمْ؟! قَالُوا: زَنَيْتَ بِهَذِهِ الْبَغْيِ فَوَلَدَتْ مِنْكَ! فَقَالَ: أَيْنَ الصَّبِيِّ؟ فَجَاءُوا بِهِ، فَقَالَ: دَعُونِي حَتَّى أَصَلِّيَ، فَصَلَّى، فَلَمَّا انْصَرَفَ أَتَى الصَّبِيَّ فَطَعَنَ فِي بَطْنِهِ وَقَالَ: يَا غُلَامُ مَنْ أَبُوكَ؟ قَالَ: فَلَانُ الرَّاعِي. قَالَ: فَأَقْبَلُوا عَلَى جُرَيْجٍ يَقْبَلُونَهُ وَيَتَمَسَّحُونَ بِهِ، وَقَالُوا: نَبْنِي لَكَ صَوْمَعَتَكَ مِنْ ذَهَبٍ وَفُضَّةٍ، قَالَ: لَا، أَعِيدُوهَا مِنْ طِينٍ كَمَا كَانَتْ. فَفَعَلُوا. وَبَيْنَا صَبِيٌّ يَرْضَعُ مِنْ أُمِّهِ، فَمَرَّ رَجُلٌ رَاكِبٌ عَلَى دَابَّةٍ فَارِهَةٍ، وَشَارَةً حَسَنَةً، فَقَالَتْ أُمُّهُ: اللَّهُمَّ اجْعَلْ ابْنِي مِثْلَ هَذَا، فَتَرَكَ الشَّدْيَ وَأَقْبَلَ إِلَيْهِ، فَنَظَرَ إِلَيْهِ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِثْلَهُ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى ثَدْيِهِ، فَجَعَلَ يَرْضَعُ. قَالَ: فَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يَحْكِي ارْتِضَاعَهُ بِإِصْبَعِهِ السَّبَابَةِ فِي فَمِهِ، فَجَعَلَ يُمْصُهَا. قَالَ: وَمَرُّوا بِجَارِيَةٍ وَهُمْ يَضْرِبُونَهَا، وَيَقُولُونَ: زَنَيْتَ سَرَقْتَ، وَهِيَ تَقُولُ: حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعَمَ الْوَكِيلُ، فَقَالَتْ أُمُّهُ: اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ ابْنِي مِثْلَهَا، فَتَرَكَ الرِّضَاعَ وَنَظَرَ إِلَيْهَا فَقَالَ: اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِثْلَهَا، فَهَنَّاكَ تَرَاجَعَا الْحَدِيثِ. فَقَالَتْ: حَلَقَى! مَرَّ رَجُلٌ حَسَنُ الْهَيْئَةِ فَقُلْتُ: اللَّهُمَّ اجْعَلْ ابْنِي مِثْلَهُ، فَقُلْتُ: اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِثْلَهُ! وَمَرُّوا بِهَذِهِ

الْأَمَّةَ وَهُمْ يَضْرِبُونَهَا وَيَقُولُونَ: زَيْنَتٌ سَرَقَتْ، فَقُلْتُ: اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلَ ابْنِي مِثْلَهَا، فَقُلْتُ: اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِثْلَهَا! قَالَ: إِنَّ ذَاكَ الرَّجُلَ كَانَ جَبَّارًا، فَقُلْتُ: اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِثْلَهُ وَإِنَّ هَذِهِ يَقُولُونَ لَهَا: زَيْنَتِ، وَلَمْ تَزْنِ، وَسَرَقَتْ، وَلَمْ تَسْرِقْ، فَقُلْتُ: اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِثْلَهَا).
{الحديث: ٦٤٥٦ = ٦٤٦٩ فم. تجريد البخاري بالكوردی/٤، رقم: ١٣٦٨ = ٣٤٣٦، ١٢٠٦، ٢٤٨٢، ٣٤٦٦. تحفة الأشراف: ١٤٤٥٨}:

ئەبو ھورەیرە (رەزى خۇدای ئىبنى) ڤەر مووی: خۆشەو یست (دروودی خودای لەسەر بئی) ڤەر مووی: (ئەم سى کەسە نەبى کەسى تر، بەساوایی، لە بێشکەدا قسەى نەکردووە: یەکەم: عیسای کوری مەریمە.

دووهم: ھاوړیکەى جورەيج، پیاوۆ دەبى لهنه‌وه‌ى ئیسرائیل ناوای جورەيج دەبى، سۆڤیلکەو خواناسیكى باش دەبى، خەلۆه خانەيى بۆ خۆى دروست دەکاو لەناوایا خواناسیى دەکا، جارێ نوێژدەکا، لەوکاتەدا دایکى دى بۆلای و بانگى دەکا: ئەى جورەيج!

ئەویش لەدلى خۆیدا دمڤەر موۆ: خودایە! نازانم وەلامى دایکەم بدەمەوه، یا نوێژدەکەم تەواوبکەم، لەپاشا وا بەباش دەزانى کە نوێژدەکەى تەواو بکاو وەلامى دایکى نەداتەوه، جا دایکى دەگەرپیتەوه، بۆ سبەينى کە دایکى دیتەوه بۆلای، دیسان جورەيج خەریكى نوێژکردن دەبى، بانگى دەکاو دەلئ: ئەى جورەيج! جورەيجیش دمڤەر موۆ: خودایە! نازانم وەلامى دایکەم بدەمەوه، یا نوێژدەکەم تەواوبکەم، لەپاشا وا بەباش دەزانى کە وەلامى دایکى نەداتەوه نوێژدەکەى تەواوبکا، جا دایکى دەگەرپیتەوه بۆ سبەينى کە دیتەوه بۆلای، دیسان جورەيج نوێژدەکا، بانگى دەکا: ئەى جورەيج! جورەيجیش دەلئ: خودایە! نازانم وەلامى دایکەم بدەمەوه، یا نوێژدەکەم تەواوبکەم، لەپاشا وا بەباش دەزانى کە وەلامى دایکى نەداتەوه نوێژدەکەى تەواوبکا.

دایکیشى دەلئ: خودایە! نەيمرینى هەتا رووى داوینپیسانى پى نیشان دەدەیت. لەولاشەوه نەوه‌ى ئیسرائیل لەناو خۆيانا باسى خواناسیى جورەيج دەکەن، کەچۆن بۆ خودا لى براوه. ژنیكى سۆزانى دەبى، بۆ جوانى بى وینە دەبى، دەلئ: ئەگەر

هزه دهكهن من دهچم له خشتهی دهبه و تووشی فهرته نهی دهكهم. جا ژنه كه دهچن بۆلای جورهیچ، گهل خه ریکی دهبی و دی به لایه وه كه نهو ئیشهی له گهلدا بكا، به لام جورهیچ مل ناداو ئاوړی لی ناداته وه. جا ژنه كه دهچن بۆلای شوانی، كه له شه ودا له خه لوه خانه كهی جورهیچا دهحه وایه وه، نهو شوانه دهنی له خوی و سکی لی پرده بی و كورپکی دهبی، دهلی: نه منال له جورهیچ!

نه وانیش دهچن بۆ گیانی جورهیچ و له خه لوه خانه كهی دهری دهینن و خه لوه خانه كهی دهر ووخینن و، خۆشی تیرو پر فه لاقه دهكهن و دهیدنه به رجمین. نه ویش دهفه رموی: نه وه چیتانه؟ بۆ وادهكهن، من گونا هم چیه؟ دهلین: چونكه ئیشی بی شهرعیت له گهل نه م قه حبه یه دا كرووه و نه و متانی له تو نه زۆلهی بووه! دهفه رموی: كوا منال كه له كوی یه؟ نه وانیش دهینن بۆ. دهفه رموی: توژی پشوم بدن، با نوژی بكم. جا دهست نوژی دهگری و نوژی دهكا، كه نوژی دهكه ته و او دهكا دهر و بۆلای كوره ساواكه و دهژنه به سکیا و دهفه رموی: نهی كۆرپه ساوا! كی باوکی تو یه؟ كورپه كیش دیته زمان و دهلی: باوکی من فیساره شوانه!!

جا نه و سا خه لكه كه له راستی رو وداوه كه تی دهگهن و داوی لی بووردن له جورهیچ دهكهن و په لاماری ددهن و دهست دهكهن به ماچكردنی و خویانی تی هه له سوون بۆ پیروزی و مووفه رك، وه دهلین: خه لوه خانه كهت له زیرو زیو بۆ دروست دهكهینه وه؟ دهفه رموی: نه، به لام له قور وهك جارانی خوی بۆم دروست بكنه وه، نه وانیش بۆیان دروست كرده وه.

سییه م نال كه له لانكا قسهی كرووه: جاری ژنی مه می ددها به كوره كۆرپه كهی، كه له نه وهی ئیسرا ئیل بوو، له و كاته دا سوار یکی قۆزی به ناوبانگ به لایانا راده بووری، به سوار ی و لاخیکی كه شخه، پایه و پله و نیشانیکی زوری پیوه دهبی. ژنه كه دهلی: خودایه! نه م كورپه منیش بكهی به سوار چاكیكي ئاوا قۆزو به ناوبانگ!

جا كورپه كهی مه مكه كهی به رده داو رو وده كاته سواره كه و ته ماشایه کی دهكا و دهلی:

خودايه! وهك ئەم سوارەم ئى نەكەى و نەمكەى بە پياويكى وا، ئىنجا ديسان مەمكەكەى دەگىرتەووه دەست دەكاتەووه بەمىزىنى!

ئەبو ھورەيرە (رمى خودى ئى بى) دەيفەر موو: دەلئى وا لەبەرچاوم كەچۆن چۆنى، پىغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) پەنجەى دۇشاو مژەى خۆى دەمژى و لاسكايى حالى مەمكخواردنى منداڵەكەى دەكر دەووه.

خۆشەويست (دروودى خودى لەسەر بى) فەر مووى: لەپاشدا كەنيزەكەيان هينا، هينابوويانە گىروگازو لييان دەداو دەيانگوت: حيزى و دزيت كردووه، ئەويش ھەر دەيگوت: {حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ} من ھەر خودام ھەيە كە كەسم بى و بەسم بى! بەراستى خودا ھاناو پشتيوانى چاكە. جا دايكى منالەكە دەلئ: خودايە! ئەم كورەى من وهك ئەم كچە بەم دەردە نەبەى، ديسان كورەكەى مەمكەكەى دايكى بەردەداو تەماشايەكى كچەكە دەكاو دەلئ: خودايە! وهك ئەم كچەم ئى بكەى!

جا ليئانەدا منالەكەو دايكى دەكەونە گەتوگۆو رازو گلەيى، دايكى پىي دەلئ: دەمم بشكى! ئەمە بۆ وايە؟ ئەو پياوھ شىوھ جوانە، رەت بوو، من گوتەم: خودايە! كورەكەم پياويكى وهك ئەمەى ئى دەرچى، كەچى تۆ گوتەم: خودايە! نەمكەى بە پياويكى ئاوا، لەپاشدا ئەم كەنيزەكەيان بەليدان و تىيەلدان هيناو پىي دەلئ: حيزى و دزيت كردووه، منيش گوتەم: خودايە! كورەكەم بەدەردى ئەم كەنيزەكە نەبەى، كەچى تۆ گوتەم: خودايە! وهك ئەم كچەم ئى بكەى، ئەمە لەبەرچى؟

ساواكە گوتى لەوھەلامى دايكىا: چونكە سوارەكە زۆردارىكە لە ستەمكارە زمېردارەكانو، ملھورپكە لە ملھورپەكان، لەبەرئەوھ گوتەم: خودايە! نەمكەى بە پياويكى ئاوا ستەمكار!

بەلام ئەم كەنيزەكەى كە پىي دەلئ: دزى و حيزى كردووه، بى تاوان و پاك و بى گەردەو ستەمبارە، نەدزى كردووهو نەحيزى، لەبەرئەوھ گوتەم: خودايە! وهك ئەم كچە ستەمبارەم ئى بكەى. {تاج/۵، زنجيرە: ۲۳، ژمارە: ۵۲۴۱ چاپى چوارەم}. ئەو منداڵانەى كە لەناو بيشكەدا قەسيان كردووه.

روونکردنهوه:

لهم فهرموودهپه دا کۆمه ئی سوودو بههره ی زۆر ههیه وهک:

- ١ - چاکه کردن لهگه ل بابو داك، بهتایبه تی چاکه لهگه ل دایك.
- ٢ - نزای باوك و دایك لهمنالی خویان ئهگه ر لهسهر هه ق بی گیرایه.
- ٣ - ئهگه ر چه ند کاریکی چاکه بهرابه ر وهستان، کامیان باشته ئه وهیان پیشبخری و به وهیان دهستان پی بکری، وهک وهلامی دایك پیش بخری لهسهر کردنی نوێزی سوننهت.
- ٤ - زۆرینه ی کات خودای گه وره به پیرۆزیی نزاو دهستنوێژو خیرو چاکه وه، دهرووی رهمهت له بهنده باشهکانی خوی دهکاته وه، لهکاتی مهینهت و لیقه ومان و ئیش و ئازاردا.
- ٥ - زۆر جارن پیاوچاکان تووشی گیروگرفت و ئیش و ئازارو مهینهت و ئهزمون دهبن، تا زیاتر سووربن لهسهر حالهکانیان و دهروون و گیانیان زاخاو بدری و سافو بی گهرد ببی و ببن به پیشهنگو سه ر مهشقی جوان بۆ پهیرهوان و کهسانی تر.
- ٦ - لهکاتی نزاو پارانه وه دا دهستنوێژ زۆر سوننهته، ههروا کردنی نوێزی سوننهت.
- ٧ - دهستنوێژ له نهته وه پیشینهکانیشا بووه، وهک جوولهکه.
- ٨ - کهراماتی ئهولیاو بههره ی پیاوچاکان ههقه و راسته.
- ٩ - بهلگهیه لهسه رئه وه کهراماتی ئهولیا جووری زۆره له نهته وه پیشینهکانیشا کهرامهت بووه.
- ١٠ - جاروبار نزای خراپ دی بهسه ردهمی مرۆفدا، بهبی مه بهست، شتی وا زیانی نییه، وهک (حلقی: دهمم بشکی).
- ١١ - دهبوو جوهریج نوێژهکه ی بیریایه وهلامی دایکی بدایهته وه، چونکه نوێژهکه سوننهته، وهلامی دایك فهرزو پیویسته.
- ١٢ - تاکه تاکه له نهته وه، ئی بیری بۆ خواو له خه لوهخانه دا طاعهت بکه ن کاری په سهنده.

١٣٢٧) نه‌چوون بۆ غه‌زا له‌به‌ر چا‌كه‌کردن له‌گه‌ڵ باوك و دايك. (٦٤٤٧ - ٦٤٥٤)

باب: تَرَكَ الْجِهَادَ لِبِرِّ الْوَالِدَيْنِ وَصَحْبَتِهِمَا

١٧٥٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: أَقْبَلَ رَجُلٌ إِلَى نَبِيِّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: أَبَايُكَ عَلَى الْهِجْرَةِ وَالْجِهَادِ، أَبْتَغِي الْأَجْرَ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. قَالَ: «فَهَلْ مِنْ وَالِدِكَ أَحَدٌ حَيٌّ؟» قَالَ: نَعَمْ، بَلْ كِلَاهُمَا. قَالَ: «فَتَبْتَغِي الْأَجْرَ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ؟» قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: «فَارْجِعْ إِلَى وَالِدَيْكَ فَأَحْسِنْ صُحْبَتَهُمَا». {الحديث: ٦٤٥٤ = ٦٤٦٧ فم. تجريد البخاري/٣، رقم: ١٢٢٩ = ٣٠٠٤، ٥٩٧٢. أبو داود. جهاد: ٢٥٢٩. ترمذی. جهاد: ١٦٧١. نسائی. جهاد: ٣١٠٣. تحفة الأشراف: ٨٦٣٤}:

عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌مری کوری عاص (ره‌زای خودایان لای بی) فه‌رمووی: پیاوی له‌ یه‌مه‌نه‌وه هات بۆ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) عه‌رزیکرد: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا! ده‌مه‌وی پهیمانت پێ بده‌م له‌سه‌رئه‌وه که‌ گۆچ بکه‌م بۆ خزمه‌ت بۆ مه‌دینه‌و ئه‌وجا خه‌بات و تیکۆشان و غه‌زا ئه‌نجام ده‌ده‌م، مه‌به‌ستیشم له‌م گۆچ و خه‌باتگێڕانه‌ ته‌نیا ره‌زای خودایه‌، به‌ ته‌مای پاداشی باشی لای خودای گه‌وره‌و سه‌روه‌ر.

پێی فه‌رموو: (ئایا دایک و باوکت که‌سیان له‌ژيانا ماون؟) گو‌تی: به‌ئێ هه‌ردووکیان ماون. فه‌رموو: (مه‌به‌ستیش پاداشی باشی لای خودای گه‌وره‌و سه‌روه‌ره‌؟). گو‌تی: به‌ئێ. فه‌رموو: (ده‌برۆره‌و بۆلای باوک و دایکت، له‌جیاتى چوون بۆ غه‌زا به‌جوانی هاو‌پێتی ئه‌وان بکه‌و دلایان راگه‌ره‌و باشبه‌ بۆیان!). {تاج/٤، زنجیره‌: ٢٠، ژماره‌: ٤٣٦٤} + {ریاضی صالحین/١، زنجیره‌: ٤٠، ژماره‌: ٢٢١ ج/٢}.

١٣٢٨) فه‌رمایشی خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): (خودا دل

ره‌نجاندنی دایکانی هه‌رام‌کردوه‌و). (٤٤٥٦ - ٤٤٦١)

باب: قَوْلُهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): {إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عُقُوقَ الْأُمَّهَاتِ}

١٧٥٧- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ عُقُوقَ الْأُمَّهَاتِ، وَوَأْدَ الْبَنَاتِ وَمَنْعًا وَهَاتِ،

وَكَرِهَ لَكُمْ ثَلَاثًا: قِيلَ وَقَالَ، وَكَثْرَةُ السُّؤَالِ، وَإِضَاعَةُ الْمَالِ». {الحديث: ٤٤٥٨ =
تجريد البخارى/٣، رقم: ١٠٥٠ = ٢٤٠٨، ١٤٧٧، ٥٧٧٥ فتح البارى. تحفة الأشراف:
: {١١٥٣٨

موغیرهى كورى شوعبه (رمزى خودای لى بى) فهرمووى: پیغهمبهه (دروودى خودای لهسهر بى)
فهرمووى: (خودای گهورهو سهروهو، قهدهغهى کردووه لیتان: دلږهنگاندنى باوكانو
دايكان، وهزینده بهچالکردنى كچان، وه نهدانى مافى سهرتان، وه زهوتکردنى مافى
خهلکان، وه ههزیش ناكا لهم سى رهفتارانه بوټان: لهوتى وتىو، له پرسىارى زوړ
لهشتى كه كاتى نههاتوووه لهسوالکردنى زوړ، وه لهزايهکردنى مال بهخوږایى).
{تاج/٢، زنجیره: ١٦٤، ژماره: ١٨٨٥. چاپى چوارهم} + {رياضى الصالحين/١، زنجیره:
٤١، ژماره: ٣٤٠}.

روونکردنهوه:

نهوهوى (رهحمتى خودای لى بى) له روونکردنهوهو رافهى ئهم فهرموودمیهدا دمهفرموى:
١- دلږهنگاندنو نازاردانى باوكو دايك له كهباثيره وهتاوانه ههره گهورهكانه، هى
دايك زوړتر.

٢- زينده بهچالکردنى منالو كوشتنى لهبههر ههر بيانووويهك بى، چ كچ بىو چ كوپ
لهتاوانه ههره گهورهكانه، بويه باسى زينده بهچالکردنى كچ كراوهو هى كوپ
نهكراوه، چونكه لهناو عهرمبهكانا زينده بهچالکردنى كچ باوتر بووه،
لهسهردهمى نهقاميدا.

٣- شهنو كهوكردنى ههوالهكانو دم ژهندنه دهنكوباسى خهلکى بهبى پيويست،
كارى نارپهواو ناشيرينو ناپهسهنده.

٤- منيش دهلیم: گوږگرتن لهميدىاي ئهمړو بهشدارى لهو شهړه دمىو قسهو
قسهلوكانه، كه ئهم كهنالانى ههوالانه پهخشى دهكهنهوه، جوړيكي زوړ خراپه
لهم وتى وتييه نارپهوايه، واباشه مروقى موسولمان خوئ لى بپاريژىو لهجياتى
نهوه گوى لهقسهى خير بگرئو بهشدارى لهپهخشى قسهى خيردا بكا.

بهراستی ئەم چینی نوێیه، که کۆمه‌لێ موراھیق و چەنەبازو درۆزن و مڕۆی بێ
 ئایین و بێ ڕەوشت و لەزەت پەرست، مامۆستایی دەکەن و ئاراستەیی بوارەکانی ژیاانی
 دەکەن، بهراستی ئەم چینه دوورترین چین دەبێ لە: ۱- دین. ۲- رەوشتی بەرز. ۳-
 نیشتمان پەرەوری. ۴- کردەوی باش. چینی دەبێ لەگەڵ ئازە لا هیچ جیاوازی نابێ،
 هەزار خۆزگەیی بە ئازەلی کۆی!!

۱۳۳۹) لووتی ئەو کەسە بەقورداچی، که دایک و باوکی، هەردووکیان یا یەکیکیان
 لەکاتی پیریدا دەکەونه لای و بەهەشت بۆ خۆی مسۆگەر ناکا. (۶۴۵۵ - ۶۴۵۹)

باب: رَغَمِ أَنْفٍ مَنْ أَدْرَكَ أَبَوَيْهِ أَوْ أَحَدَهُمَا عِنْدَ الْكَبَرِ فَلَمْ يَدْخُلِ الْجَنَّةَ

۱۷۵۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ): «رَغِمَ أَنْفُهُ، ثُمَّ رَغِمَ أَنْفُهُ، ثُمَّ رَغِمَ أَنْفُهُ». قِيلَ: مَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «مَنْ أَدْرَكَ
 وَالِدَيْهِ عِنْدَهُ الْكِبَرِ أَحَدَهُمَا أَوْ كِلَيْهِمَا ثُمَّ لَمْ يَدْخُلِ الْجَنَّةَ». {الحديث: ۶۴۵۷ = ۶۴۷۰
 فم}:

ئەبو هورەیرە (ڕەزای خودای ئی) دەفەر مووی: خوشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ)

دەفەر مووی: (ئەی لووتی بەقورداچی و دووبارە سێ بارە لووتی بەقورداچی و لووتی
 بەتەوسیتەوه!)

گوترا: کێ ئەی پێغەمبەری خودا! فەر مووی: ئەو کەسە کە لەکاتی پیری
 باوک و دایکیدا، خۆی دەمێنێ، کەچی بەبێ بەهانه یەکی رەوا، ئەوەندە خزمەتیان
 ناکا، کە چوونە بەهەشتی خۆی مسۆگەر بکا، ئیتر خۆی بەکاتی پیری یەکیکیان
 بگا، یا بەهی هەردوکیان بگا جیاوازی نییه). {تاج/۵، زنجیرە: ۲، ژمارە: ۴۶۵۳ ج/۴
 + ریاض الصالحین/۱، زنجیرە: ۴۰، ژمارە: ۳۱۷}.

روونکردنەوه:

زیکری صالحین رەحمەتی واپی: حاجی کاکە حەمەم گوتی: جاری باوکم
 نەخۆش بوو، بردم بۆلای دوکتۆر ڕێگە کە کۆلانیکی تەنگەبەر بوو، باوکیشم لەبەر
 پیری و نەخۆشی نەیدەتوانی برۆا، کردمە کۆل و بردم، کاکەم فەر مووی: لەرێ

چەند جارئ سەر سەم دەدا، باوکیشم بە چەپۆك دیمایلی بەسەرماو پئی دەگوتم: ئەووە کویری؟ نازانی من بەرگە ی ئەم لەترانە ی تۆ ناگرم، منیش هیچ دەنگم نەکرد، کاکە حەمەم فەرمووی: جا چەندین جار بەو شیوەیە باوکم دەبرد بۆلای دوکتۆرو بە قادرمەو شتی وادا بە باوش و بەکۆل سەرم دەخست. فەرمووی: روژی هینامەووە لەسەر جیگەکە ی خو ی پالم خست و عەرزیم کرد: باوە ئەووە بۆ لەبەرچاوی ئەو هەموو خەلکە جەینم پئ دەدەیت و دەمدەیتە بەر چەپۆك، من بۆ تۆمە بۆ خۆم نییە، با خەلک نەلین: حاجی فارس خەلافاوە.

کاکە حەمەم فەرمووی: باوکم لەناخی دڵەووە چەند جارئ فەرمووی: (حەمە تاماوی نانی کەم نەخوی، من چەندە لیت رازیم، خودایش ئەووەندە لیت رازی بی!). کاکە حەمەم هەموو جارئ دەیفەرموو: سویندم بەخودا ئیتەر لەوهدوا نانی کەم نەخواردو بەلکوو بەهوی ئەو نزایە ی باوکمەووە دووچار چووم بۆ حەج و زۆر خزمەتی مزگەوت و هەزارم دەکرد، کە ئومیدە ئەویش هوی رەزامەندی خودا بی لیم). {بەروانە: ژمارە: ۱۸۹۵ لەزنجیرە: ۱۴۴۸ دا لەدواوە دیت}.

۱۳۴۰) چاکەکردن لەگەڵ دۆست و خزم و کەسوکاری باوک و دایک. (۶۴۶۰ - ۶۴۶۲)

بَابُ: مِنْ أَبْرِ الْبِرِّ صَلََةُ الرَّجُلِ أَهْلٍ وَدِ آبِيهِ

۱۷۵۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّهُ كَانَ إِذَا خَرَجَ إِلَى مَكَّةَ كَانَ لَهُ حِمَارٌ يَتَرَوَّحُ عَلَيْهِ إِذَا مَلَ رُكُوبَ الرَّاحِلَةِ، وَعِمَامَةٌ يَشُدُّ بِهَا رَأْسَهُ. فَبَيْنَا هُوَ يَوْمًا عَلَى ذَلِكَ الْحِمَارِ، إِذْ مَرَّ بِهِ أَعْرَابِيٌّ فَقَالَ: أَلَسْتَ ابْنُ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ؟ قَالَ: بَلَى. فَأَعْطَاهُ الْحِمَارَ وَقَالَ: ارْكَبْ هَذَا، وَالْعِمَامَةَ قَالَ: اشْدُدْ بِهَا رَأْسَكَ، فَقَالَ لَهُ بَعْضُ أَصْحَابِهِ: غَفَرَ اللَّهُ لَكَ، أَعْطَيْتَ هَذَا الْأَعْرَابِيَّ حِمَارًا كُنْتَ تَرَوَّحُ عَلَيْهِ، وَعِمَامَةً كُنْتَ تَشُدُّ بِهَا رَأْسَكَ؟ فَقَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ مِنْ أَبْرِ الْبِرِّ صَلََةُ الرَّجُلِ أَهْلٍ وَدِ آبِيهِ بَعْدَ أَنْ يُوَلِّيَ». وَإِنَّ أَبَاهُ كَانَ صَدِيقًا لِعُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا). {الحديث: ۶۴۶۲ = ۶۴۷۵ فم}:

عەبدوللای کورپی عومەری کورپی خەتاب (رەزای خودایان لی بی) دەستووری وابوو کەدەچوو بۆ مەککە، گوئی درێژیکى یەدەکی لەگەڵ خۆی دەبرد، کاتی لەسواری وشتەر بێزار دەبوو، بۆ وچان سواری پشتی ئەو گوئی درێژە دەبوو، وە میژەرێکیشی دەبەست بەسەر یەو، جا رۆژیکیان سواری ئەو گوئی درێژە بوو بوو، لەوکاتەدا عەرەبێکی دەشتەکی تووشی بوو، پێی فەرموو: ئەرئ تۆ فیساری کورپی فیسارە کەس نیت؟ کابرا گوتی: بەئێ ئەوم، ئیبنو عومەر چاکو چۆنی لەگەڵ دەکاو گوئی درێژەکەى ژێر خۆی دەداتى و پێی دەفەرموئ: بۆ خۆت سواری ئەمەبە، وە میژەرەکەى خۆشى پێدەدا و پێی دەفەرموئ: ئەمەیش بەستە بەسەر تەو.

بازئ لە هاوێلانێ، کە ئیبنو دیناری برادەرى بوو، پێی دەفەرموئ: خودا لیت خوش بێ، ئەمانە دەشتەکین، بەکەمیش قایل دەبن، ئیتەر بۆچی وڵاخى ژێر خۆت و میژەرى سەرى خۆتى پێ دەبەخشی؟

فەرمووی: بۆ خۆم لە خوشەوێستم ژنەوت، دەیفەرموو (دروودی خودای لەسەر بێ): (لە چاکترینى چاکە ئەو یە: کە مرۆف کەسوکاری ئاشناو دۆست و برادەرى باوکی خۆی بەسەر بکاتەو وە مافیان بەجێ بهێنێ، ئیتەر باوکی لەژایان بێ، یا مردبێ!).

ئەوجا ئیبنو عومەر فەرمووی: دەى باوکی ئەم پیاو، کاتی خۆی دۆست و برادەرى عومەرى باوکم بوو، کەواتە: جیگەى خۆی بوو کەناوا خەلاتى بکەم و بەسەرى بکەمەو!). {ریاض/۱، زنجیرە: ۴۲، ژمارە: ۳۴۲}.

(۱۳۴۱) چاکەکردن لەگەڵ کچاندا. (۶۶۳۶ - ۶۶۳۸)

بَابُ: فِي الْإِحْسَانِ إِلَى الْبَنَاتِ

۱۷۶۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ: جَاءَنِي امْرَأَةٌ وَمَعَهَا ابْنَتَانِ لَهَا، فَسَأَلَتْنِي فَلَمْ تَجِدْ عِنْدِي شَيْئًا، غَيْرَ تَمْرَةٍ وَاحِدَةٍ، فَأَعْطَيْتُهَا إِيَّاهَا، فَأَخَذَتْهَا فَقَسَمَتْهَا بَيْنَ ابْنَتَيْهَا، وَلَمْ تَأْكُلْ مِنْهَا شَيْئًا، ثُمَّ قَامَتْ فَخَرَجَتْ وَابْنَتَاهَا، فَدَخَلَ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَحَدَّثَتْهُ حَدِيثَهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ ابْتُلِيَ مِنَ الْبَنَاتِ بِشَيْءٍ فَأَحْسَنَ إِلَيْهِنَّ كُنَّ لَهُ سِتْرًا مِنَ النَّارِ».

{الحديث: ۶۶۳۶ = ۶۶۵۳ فم. تجريد البخاری بالكوردی/۲، رقم: ۶۷۹ = ۱۴۱۸، ۵۹۹۵}:

عائیشهی هاوسه‌ری پیغه‌مبهر (دروودی خودا له پیغه‌مبهر و رمزای خودا له‌وبی) فهرمووی: ژنی دووکچی خوئی پی بوو، هاته لام سوالی لی کردم، منیش تافه ده‌نکی خورم‌ام هه‌بوو دام پی، نه‌ویش له‌تی کرد بو هه‌ردوو کچه‌که‌ی خوئی لی نه‌خوارد، ئینجا هه‌ئسا له‌گه‌ل دوو کچوله‌که‌یدا رو‌یشتن، که پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بی) هاته‌وه ئه‌مه‌م بۆیگی‌پرایه‌وه، فهرمووی: (که‌سی دوو‌جاری ده‌ستی کچ بی و خودا بیه‌وی به‌هوی کچه‌وه تاقی بکاته‌وه، وه باشبی بۆیان، ئیتر یه‌ک بن یا زیاتر، خودا له‌روژی دوا روژدا له‌بهر خاتری ئه‌و کچانه رزگاری ده‌کا له‌ ناگری دۆزه‌خ!). {تاج/۵، زنجیره: ۳، ژماره: ۴۶۶۸ ج/۴ + ریاضی الصالحین/۱، زنجیره: ۳۳، ژماره: ۲۶۹ ج/۲}.

۱۷۶۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ عَالَ جَارَتَيْنِ حَتَّى تَبْلُغَا، جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنَا وَهُوَ». وَضَمَّ أَصَابِعَهُ. {الحديث: ۶۶۳۸ = ۶۶۵۴ فم}:

ئه‌نه‌سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خوشه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر بی) فهرمووی: (هه‌رکه‌سی دوو کچ به‌خو‌یو‌کا هه‌تا له‌خه‌م ده‌ره‌خسین، من و ئه‌و، وه‌ک ئه‌م دوو په‌نجه‌یه ئاوا جووت پی‌که‌وه ده‌چینه به‌هه‌شت!). {ریاضی الصالحین/۱، زنجیره: ۳۳، ژماره: ۲۶۷} + {تاج/۵، زنجیره: ۳، ژماره: ۴۶۶۹ ج/۴ = چاپی چواره‌م}.

۱۳۴۲) به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی که‌سوکارو خزم ته‌مه‌ن دريژ ده‌کات. (۶۴۶۵ - ۶۴۷۲)

باب: صَلََةُ الرَّحْمَنِ تَزِيدُ فِي الْعُمْرِ

۱۷۶۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُبْسَطَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ أَوْ يُنْسَأَ فِي أَثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ». {الحديث: ۶۴۷۱ = ۶۴۸۴ فم. تجريد البخاری/۳، رقم: ۹۴۰ = ۲۰۶۷، ۵۹۸۶. تحفة الأشراف: ۱۵۱۶}:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خودى ئى بى) فەرمووى: لە خوشەويستەم بىست دەيفەرموو (دروودى خودى لەسەر بى): (ئەو كەسەى كە حەزەدەكا رزقو رۆزى زۆربى و تەمەنى درىژبى، باخزم دۆست بى، سىلەى رەحمى خۆى بەجى بهينى!). {رياض/۱، زنجيره: ۴۰، ژمارە: ۳۱۹ ج/۲}.

۱۳۴۲) پاراستنى پەيوەندىي خزمایەنى، با لایەنەكەى تریش بیچرینى.

(۶۴۶۵ - ۶۴۷۲)

بَابُ: صَلَۃُ الرَّحْمِ وَإِنْ قَطَعُوا

۱۷۶۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ لِي قَرَابَةً أَصْلُهُمْ وَيَقْطَعُونِي وَأُحْسِنُ إِلَيْهِمْ وَيَسِيئُونَ إِلَيَّ، وَأَحْلُمُ عَنْهُمْ وَيَجْهَلُونَ عَلَيَّ. فَقَالَ: «لَئِنْ كُنْتُ كَمَا قُلْتَ فَكَأَنَّمَا تُسْفَهُمُ الْمَلَّ، وَلَا يَزَالُ مَعَكَ مِنَ اللَّهِ ظَهِيرٌ عَلَيْهِمْ، مَا دُمْتَ عَلَى ذَلِكَ». {الحديث: ۶۴۷۲ = ۶۴۸۵ فم}:

ئەبو ھورەيرە (رمزى خودى ئى بى) فەرمووى: پياوئ گوتى: ئەى پيغەمبەرى خودا! ھەندى خزم ھەن، مەن دلى ئەوان راگىر دەكەم، بەلام ئەوان بە پيچەوانەو دەلى مەن دەرنجىن، وەمەن چاگەيان لەگەل دەكەم كەچى ئەوان خراپەم لەگەل دەكەن، وەمەن چاوپۆشيان لى دەكەم كەچى ئەوان نا پياویم لەگەل دەكەن، مەن چەند باشم بۆ ئەوان، ئەوان ئەوەندە خراپەن بۆ مەن!

فەرمووى (دروودى خودى لەسەر بى): (ئەگەر وەك خۆت دەلئیت وابى، ئەو تۆ بە پاداشى باشى خۆت دەگەیت بەلام بۆ ئەوان وەك تۆ ژیلەمووى گەرمیان دەرخوارد بەدەیت وایە، چونكە لەسەرئەو كە تۆلەى چاكەى تۆ بە خراپە دەدەنەو، خودا ئازاریان دەدا، وەھەتا تۆیش ئەمە رەفتارت بى و وابى لەگەلئانا، خودا ھەر پشٹیوانى تۆیەو سەرت دەخات بەسەریاندا!). {رياضى صالحین/۱، زنجيره: ۴۰، ژمارە: ۳۱۸ ج/۲ + تاج/۵، زنجيره: ۴، ژمارە: ۴۶۸۰ ج/۴}.

١٣٤٤) باسی پابه‌ندبوون به پیوه‌ندیی خزمایه‌تیه‌وه و پچراندنی نه و پیوه‌ندییه.

(٦٤٦٥ - ٦٤٧٢)

بَابُ فِي صَلَةِ الرَّحْمِ وَقَطْعِهَا

١٧٦٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ خَلَقَ الْخَلْقَ حَتَّى إِذَا فَرَّغَ مِنْهُمْ قَامَتِ الرَّحْمُ فَقَالَتْ: هَذَا مَقَامُ الْغَائِذِ مِنَ الْقَطِيعَةِ، قَالَ: نَعَمْ، أَمَا تَرْضَيْنَ أَنْ أَصِلَ مَنْ وَصَلَكَ، وَأَقْطَعَ مَنْ قَطَعَكَ؟ قَالَتْ: بَلَى، قَالَ: فَذَلِكَ لَكَ». ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اقْرَءُوا إِنْ شِئْتُمْ: (فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ، أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ، أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا)». {الحديث: ٦٤٦٥ = ٦٤٧٨ فم. تجريد البخارى بالكوردى/٤، رقم: ١٦٩٦ = ٤٨٣٠، ٤٨٣١، ٤٨٣٢، ٥٩٨٧، ٧٥٠٢. تحفة الأشراف: ١٣٣٨٢}:

ئه‌بو هورميره (ره‌زای خودای لی بی) فهرمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر بی) ئه‌فه‌رموی: (ئه‌و کاته‌ی خودای گه‌وره و سه‌رومر ئه‌م بو‌ونه‌ومره‌ی دروست کرد، کاتی لی بو‌ویه‌وه لی، خزمایه‌تی (ره‌حم) هه‌لسا، که‌مه‌ری خودای میهره‌بانی گرت و گوتی: ده‌ستم دامینت! خودا فهرمووی پیی: وامه‌که، بو واده‌که‌ی، داوات چیه‌ی لیم بیل؟ خزمایه‌تی گوتی: بو ئه‌وه هه‌لساوم تا له‌م شوینده‌دا که‌مه‌رت ده‌گرم، په‌نام بو هیناویست و سکا‌لا ده‌که‌م له‌ده‌ستی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ مافی من به‌جی ناهین و رشته‌ی په‌یوه‌ندیی خزمایه‌تی ده‌برن. خودای گه‌وره‌یش ده‌فه‌رموی: به‌ئی، باشه، داواکه‌ت و مرگیرا، نایا تو رازی ده‌بی به‌وه‌ی که‌ هه‌رکه‌سی پی له‌تو نه‌برئ و خزم دوست بی و مافی تو به‌جی به‌یین، به‌را به‌ر به‌وه منیش پی له‌ئه‌و نه‌برم و مافی ئه‌و به‌جی به‌یینم و بو‌ی باشیم، وه ئه‌و که‌سه‌شی پی له‌تو برئ و په‌یوه‌ندی نه‌بی له‌گه‌لتاو مافی تو به‌جی نه‌هین، منیش به‌را به‌ر به‌وه پی له‌و برم و په‌یوه‌ندیم نه‌بی له‌گه‌لئ و مافی ئه‌و به‌جی نه‌هینم، نایا ئه‌ی خزمایه‌تی! تو به‌م به‌ئینه رازی ده‌بی؟ خزمایه‌تی: ده‌لئ، به‌لئ، ئه‌ی په‌روم‌دگارم! من به‌مه رازیم. فهرمووی: (ده‌ی ئه‌مه په‌یمان بی له‌نیوانی من و تودا).

ئەوجا خوشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەگەر ئارەزوو دەکەن، بۆ پشتیوانی ئەم فەرموودەیه، ئەم ئایەتانه بخوین، کە ئەم مەبەستە دووپات دەکاتەو:

{ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ. أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ. أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا - محمد - ٤٧ / ٢٢ - ٢٤ }:

واتە: چی چاوەڕوان دەکړی له کاربەدەستانی بەدو له سەرکردانی ناموسولمان، جگەلەو: کاتێ ببن بە بەرپرسانی ولات، دەس بکەن بە خراپەکاری و پشیوی نانهو له ولاتداو رشتهی پەيوەندی خزمايه‌تی بپچرن و مافی خزم و کەسوکار پيشيل بکەن. ئەوانە خودا نەفرین و نەحله‌تی ئی کردوون و گوپی بیستنی هەقی کەر کردوون و چاوی دلی کویر کردوون. ئەو بە دڵ سەرنجی ئەو قورئانە پیرۆزە نادەن، یا دلیان مۆرکراو و بە کلیل کلیل دراو. {تاج/٤، زنجیرە: ٣٠، ژمارە: ٤٠٩٩}.

١٧٦٥ - عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ». قَالَ ابْنُ أَبِي عُمَرَ: قَالَ سُفْيَانُ: يَعْنِي قَاطِعَ رَحِمٍ. {الحديث: ٦٤٦٧ = ٦٤٨٠ م. تجريد البخاري بالكوردی/٥، رقم: ١٩١٦ = ٥٩٨٤ فتح الباری. أبو داود. زکاة: ١٦٩٦. ترمذی. بروصلة: ١٩٠٩. تحفة الأشراف: ٣١٩٠}:

جوبەیری کوری موطعیم (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: خوشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەوێ رشتهی خزمايه‌تی بپسینئ و سیله‌ی رەحم ببری، دوو پیی ناچیتە ناو بەهەشت). {ریاض/١، زنجیرە: ٤١، ژمارە: ٣٣٩ + تاج/٥، زنجیرە: ٤٠، ژمارە: ٤٦٨٢ ج/٤ = چاپی چوارەم}.

(۱۳۴۵) بایه دالدهی ههتیو له بهههشتا. (۷۳۹۳ - ۷۳۹۴)

باب: فِي كَافِلِ الْيَتِيمِ

۱۷۶۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كَافِلُ الْيَتِيمِ لَهُ أَوْ لِغَيْرِهِ، أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ فِي الْجَنَّةِ». وَأَشَارَ مَالِكٌ بِالسَّبَابَةِ وَالنُّوسْطَى. {الحديث: ۷۳۹۴ = ۷۴۲۹ فم}:

ئه‌بو هورهیره (رمزای خودای ئی بئ) فهرمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر بئ) فهرمووی: (من و سه‌ره‌رشت (کافل = دالده) ی ههتیو، له بهههشتا وه‌ک ئەم دوو په‌نجه‌یه ئاوا له‌یه‌که‌وه نزیکی‌ن، ئیتر گریمان ئەو هه‌تیوه هی خو‌ی بئ و خو‌ی هه‌قداری بئ، وه‌ک هه‌تیوه‌که هی برای بئ، یا هی خزم و که‌سوکاری خو‌ی بئ، یا هی بی‌گانه‌یی بئ جیاوازی نییه).

مالیک که مامۆستای ئیسحاقه، که ئیسحاق مامۆستای زوههیره، که زوههیره مامۆستای ئیمامی موسلیمه، له‌م فهرمووده‌یه‌دا، ئاماژه‌ی کرد: که پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) به په‌نجه‌ی دۆشا و مژده هه‌له‌م‌ه‌قووته ئاماژه‌ی کردو فهرمووی: (من و سه‌ره‌رشت... تاد). {تاج/۵، زنجیره: ۶، ژماره: ۶۶۹، ۶۶۹/۴ = چاپی چواره‌م}.

(۱۳۴۶) تیکۆشان له پیناوی بیوه‌ژن و هه‌ژاردا. (۷۳۹۳ - ۷۳۹۴)

باب: فِي ثَوَابِ السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَكَةِ وَالْمُسْكِينِ

۱۷۶۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَكَةِ وَالْمُسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ» وَأَحْسِبُهُ قَالَ: «وَكَالْقَائِمِ لَا يَفْتُرُ، وَكَالصَّائِمِ لَا يَفْطُرُ». {الحديث: ۷۳۹۳ = ۷۴۲۸ فم. تجريد البخاري بالكوردی/۵، رقم: ۱۷۹۸، ۵۳۵۳، ۶۰۰۶، ۶۰۰۷. ترمذی. بروصلة: ۱۹۶۹. نسائی. زكاة: ۲۵۷۶}:

ئه‌بو هورهیره (رمزای خودای ئی بئ) فهرمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر بئ) ده‌فه‌رمووی: (که‌سی تیکۆشی له‌پیناوی ژنی بئ می‌رد و مرو‌فی هه‌ژارداو، ساخ بو‌ رمزای خودای که‌وره به‌خیویان بکاو، خزمه‌تیان بکاو، مه‌سره‌فیان بکی‌شی، ئەوه به‌قه‌د ئەو

خەباتگىرە كە لەپىگەى خودادا خەبات دەگىرپى و غەزا دەگا، خىرو پاداشى بۆ ھەيە).

گىرەروھە (راوى) كە عەبدوللای كورپى موسلىمە دەفەرموى: وادەزانم كە خۆشەويست (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووشى: (وھ ھەروھە بەقەد ئەو كەسەيش خىرو پاداشى باشى بۆ ھەيە، كە بەشەو ھەر شەونوپىز بكاو سەرگەرمى شەونوپىز بى و لىى سارد نەبىتەوھە، بەرۆژيش ھەمىشە بەرۆژووبى و سالى دوانزە مانگە بەرۆژووبى و يەك رۆژى ئى نەشكىنى!). {تاج/۵، زنجىرە: ۶، ژمارە: ۴۷۰۱. ۴/ج}.

۱۳۴۷) كەسانى لەبەر رەزاي خودا يەكتريان خۆش دەوى. (۶۴۹۴ - ۶۴۹۵)

بَابُ فِي الْمُتَحَابِّينَ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

۱۷۶۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَيْنَ الْمُتَحَابِّونَ بِجَلَالِي؟ الْيَوْمَ أَظْلَهُمْ فِي ظِلِّي يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلِّي». {الحديث: ۶۴۹۴ = ۶۵۰۸ نم: }

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خودای ئى بى) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووى: (لە رۆژى ژينەوھەدا خودای گەورەو سەرورە دەفەرموى: ئەو كەسانەى كە لەبەر خاترى شكۆمەندى من و ساخ لەبەر رەزاي من يەكتريان خۆش دەويست كوان لەكوين؟ بابىن ئەمرو پاداش و چاكەيان دەدەمەوھە، لەسەبەرى خۆما دايان دەنيەم، ئەمرو ئەو رۆژيە كە بىجگە لە سەبەرى رەحمەتى من ھىچ سەبەرىكى تر نىيە، كە كەسى پەناى بۆبەرى!). {تاج/۵، زنجىرە: ۵۶، ژمارە: ۴۹۳۵. ۴/ج}.

لە رياضدا ئەم فەرموودەيە ئاوا وەرگىرپراوھە: پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووى: (لە رۆژى قىيامەتدا خودای گەورە دەفەرموى: ئەو كەسانەى كە لەجىھاندا، لەبەر خاترى رەزاي من يەكتريان خۆش دەويست لەكوين بابىن، ئەمرو رۆژى ئەوانە، ئەمرو دەستى قەدر و ريزيان ئى دەنيەم لە سەبەرى خۆمدا پەنايان دەدەم، ئەمرو ئەو رۆژيە كە جگە لە سەبەرى من سەبەرى تر نىيە). {رياض/۱، زنجىرە: ۴۶، ژمارە: ۳۷۷}.

۱۷۶۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَنَّ رَجُلًا زَارَ أَخًا لَهُ فِي قَرْيَةٍ أُخْرَى، فَأَرَصَدَ اللَّهُ لَهُ عَلَى مَدْرَجَتِهِ مَلَكًا، فَلَمَّا أَتَى عَلَيْهِ قَالَ: أَيْنَ تُرِيدُ؟ قَالَ: أُرِيدُ أَخًا لِي فِي هَذِهِ الْقَرْيَةِ، قَالَ: هَلْ لَكَ عَلَيْهِ مِنْ نِعْمَةٍ تَرُبُّهَا؟ قَالَ: لَا، غَيْرَ أَنِّي أَحْبَبْتُهُ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، قَالَ: فَاتَى رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكَ، بِأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَبَّكَ كَمَا أَحْبَبْتَهُ فِيهِ». {الحديث: ۶۴۹۵ = ۶۵۰۹ فم:}

نهبو هورميره (رمزای خودای بی) فهرمووی: پیغهمبر (دروودی خودای لهسمر بی) دهفهرمووی: (پیاوئ دهچئ بو گوندی، بو دیدهنی برادهریکی خوئی، خودا فریشتهیی دهنیریته سهر ریگهکهی، که دهگاته لای پیی دهفهرمووی: بو کوئی دهچی؟ دهلی: دهچم بو لای برادهریکم لهم گونده. فریشتهکه دهفهرمووی: ئایا هیج نیازیکت پیی ههیه؟ دهلی: نهخهیر، تهنیا نهوه نهبی، کهساخ لهبهر خاتری رمزای خودای گهوره نهوم خوش دهوی. دهفهرمووی: (دهبزانه کهمن فروستادهی خودام، منی ناردوووه بو لای تو کهپیئت بلییم: که خودایش توئی خوش دهوی، چونکه تو نهوت لهبهر خودا خوش دهوی!). {تاج/۵، زنجیره: ۵۵، ژماره: ۴۹۳۳}.

۱۳۴۸) مَرُوفٌ لَه قِيَامُهُ تَدَا لَه كَهْلٌ خَوْشَه وَيَسْتِي خَوِي دَه بِيْت. (۶۶۵۲ - ۶۶۶۲)

بَابُ: الْحَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ

۱۷۷۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَتَى السَّاعَةُ؟ قَالَ: «وَمَا أَعْدَدْتُ لِّلْسَاعَةِ»؟ قَالَ: حُبُّ اللَّهِ وَرَسُولِهِ، قَالَ: «فَإِنَّكَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ». قَالَ أَنَسٌ: فَمَا فَرَحْنَا بَعْدَ الْإِسْلَامِ فَرَحًا أَشَدَّ مِنْ قَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «فَإِنَّكَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ». قَالَ أَنَسٌ: فَأَنَا أَحَبُّ اللَّهِ وَرَسُولَهُ، وَأَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ، فَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ مَعَهُمْ وَإِنْ لَمْ أَعْمَلْ بِأَعْمَالِهِمْ. {الحديث: ۶۶۵۵ = ۶۶۷۲ فم. تجريد البخاری بالكوردی/۴، رقم: ۱۴۵۹ = ۳۶۸۸، ۶۱۶۷، ۶۱۷۱، ۷۱۵۳ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۲۹۹}:

نیمامی نه نهسی کوری مالیک (رمزای خودای بی) فهرمووی: عاره بیکی دهشته کی هاته خرمه تی خوشه ویست (دروودی خودای لهسمر بی) لیی پرسی: نهی پیغهمبری خودا! کهی

قيامهته؟ فهرمووی: (باشه چیت بۆی ئاماده کردووه؟). گوتی: هیج، بهلام دهستمایه دهستم ئهوهیه که خودا و پیغمبهری خودام خوش دهوی! تهنیا ئومیدم بهوه قهوییه. فهرمووی: (دهی موژدمت لی بی: کهتۆ لهو یستگاو مهلبهندهکانی قیامهتدا، لهگهڵ ئهوکهسانه دهبیت که ئیستا له جیهانا خوشت دهوین!). ئهنهس فهرمووی: بههیچی تر وهك ئهوه شادمان نهبووین، وهك بهو فهرموودهیهی پیغمبههر (دروودی خودای لهسهر بێن) شادمان بووین، که فهرمووی: (دهی موژدمت لی بی کهتۆ له قیامهتدا، لهگهڵ خوشهویستی خۆتا دهبیت!).

ئهنهس دهیفرموو: لهخودا بهزیادی بی کهمن پیغمبهرو ئهوبهکرو عومهرم خوش دهوی، وه ئومیدم دهکهم که لهوجیهاندا، لهخزمهت ئهوانابم، بههۆی ئهوه خوشهویستییهی کهمن ههمه بۆیان، گهرچی بهکردهوهی باش بهوانا ناگهه!). {تاج/۵، زنجیره: ۵۴، ژماره: ۴۹۲۶ ج/۴}.

۱۳۴۹) کاتی خودا بهندهیهکی خوشویست لهلای بهندهکانی خۆی خوشهویستی دهکات. (۶۶۴۲ - ۶۶۴۷)

باب: إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبًا حَبَبَهُ إِلَى عِبَادِهِ

۱۷۷۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ إِذَا أَحَبَّ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ: إِنِّي أَحِبُّ فُلَانًا فَأَحِبَّهُ، قَالَ: فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ، ثُمَّ يُنَادِي فِي السَّمَاءِ فَيَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحِبُّوهُ، فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ، قَالَ: ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ، وَإِذَا أَبْغَضَ عَبْدًا دَعَا جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَيَقُولُ: إِنِّي أَبْغَضُ فُلَانًا، فَأَبْغِضْهُ، قَالَ: فَيَبْغِضُهُ جِبْرِيلُ، ثُمَّ يُنَادِي فِي أَهْلِ السَّمَاءِ: إِنَّ اللَّهَ يُبْغِضُ فُلَانًا فَأَبْغِضُوهُ، فَيَبْغِضُونَهُ، ثُمَّ تُوضَعُ لَهُ الْبُغْضَاءُ فِي الْأَرْضِ». {الحديث: ۶۶۴۷ = ۶۶۶۴ فم. بخاری. أدب: ۶۰۴۰، ۷۴۸۵. ترمذی. تفسیر: ۳۱۶۱. تحفة الأشراف: ۱۲۶۲۰}:

ئهبو هورهیره (رمزای خودای لی بێن) فهرمووی: خوشهویست (دروودی خودای لهسهر بێن) فهرمووی: (کاتی که خودای گهوره سهروهه بهندهیهکی خوشویست، بانگی جوبرائیل دهکاو

دہفہرموی: ئہی جوبرائیل! من فیسارہ کہسم خوش دہویت، دہی تویش خوشت بوئ). فہرمووی: (جا جوبرہئیلیش ئہو بہندہی خوش دہوئ، ئہوجا جوبرائیل بہناو دانیشتوانی ئاسماندا جارہدہداو بانگہواز ہلّ دہداو دہفہرموی: خودای گہورہو سہرورہ، فیسارہ بہندہی خوش دہوئ، ئیوہیش ئہو بہندہیہتان خوش بوئ، ئیتر خہلکی ئاسمانیش ہہموو خوشیان دہوئ). فہرمووی: (ئیتر خوشہویستی ئہو بہندہیہ قورس دہبہستی، لہدلی دانیشتوانی سہر زہویداو رہزای سووکو شیرین دہبی لہبہر چاویان و پہسہند دہکری).

فہرمووی (دروودی خودای لہسہر بی): (وہکاتی خودا رق لہبہندہیی بگری، جوبرائیل بانگ دہکاو پیی دہفہرموی: من رقم لہفیسارہ کہسہ، تویش رقت لی بی). فہرمووی: (جاجوبرائیل (دروودی خودای لہسہر بی) رقی لی دہگری، ئہوجا بہناو خہلکی ئاسماندا بانگہواز ہلّ دہدا: خودای گہورہ رقی لہ فیسارہ کہسہ ئیوہیش رقی لی بگرن، ئہوانیش رقی لی دہگرن، ئیتر لہ زہویشا رہزای تال دہبی و لہبہر چاوی خہلکی زہوی ئیسی قورس دہبی و ہہرکہسی لہلای خوہیہوہ، لہسہر رووی زہوی، رقی لہو نہگبہتہ دہبیتہوہ!). {ریاضی صالحین/۱، زنجیرہ: ۴۷، ژمارہ: ۳۸۷ + تاج/۴، زنجیرہ: ۱، ژمارہ: ۳۹۹۰ + تاج/۵، زنجیرہ: ۵۳، ژمارہ: ۴۹۲۳ = چاپی چوارہم}.

(۱۳۵۰) گیانہکان سہربازی مہشق دیدہن. (۶۶۵۰ - ۶۶۵۱)

باب: الأرواحُ جُنُودٌ مُجَنَّدَةٌ

۱۷۷۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَرْفَعُهُ قَالَ: «النَّاسُ مَعَادِنُ كَمَعَادِنِ الْفِضَّةِ وَالذَّهَبِ، خِيَارُهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ خِيَارُهُمْ فِي الْإِسْلَامِ إِذَا فَقَّهُوا، وَالْأَرْوَاحُ جُنُودٌ مُجَنَّدَةٌ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا ائْتَلَفَ، وَمَا تَنَاکَرَ مِنْهَا اخْتَلَفَ». {الحدیث: ۶۶۵۱ = ۶۶۶۸ فم}:

ئہبو ہورہیرہ (رہزای خودای لی بی) فہرمووی: خوشہویست (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (ئہو خہلکہ لہبہنہرہتدا، وہک کان و کانزای زیوو زیروان ... لہ پیشہوہ لہ ژمارہ: ۱۷۴۴) دا رابورد. لیژہدا لہکوٹاوہ ئاواہ:

(گیانگه‌لیش له ئەزەلدا، ھەر لەسەرەتاو، لەپیش دروستکردنی لەشەکانیاندا، لەناو خۆيانا، وەك چەند كۆمەڵە سەربازیكى قالدوو وان، كە ھەر كۆمەڵەى جۆرە مەشقیكى تايبەتییان كردبى، خودا كردوونى بەچەند چەشنى جیا جیاو، جۆرە مەشقیكى تايبەتى لە جیھانى رۆحدا پى كردوون، جا بۆیە ئیستایش لە ژيانى جیھاندا، دەق نموونەییەكن لە عالەمى ئەزەلیان، ئەوانەیان كەھاو تەحرو ھاو لى یەكترین ھۆگرى یەكترى دەبنو پێكەو دەسازین و دۆستایەتى لەگەڵ یەكتر دەبەستن، ئەوانەشیان كە لەسەرەتاو لە عالەمى ئەرواحدا، لەیەك جودا بوون و مەشقى جیا جیایان كردوو، ئەمڕۆكەیش نامۆیى لە یەكتر دەكەن و دژى یەكتر دەووستن و لەگەڵ یەكتر ناسازین و لەناو خۆيانا نەسازن نەك بساز).

(۱۳۵۱) موسولمان قەلایە بۆ موسولمان. (۶۵۲۸ - ۶۵۳۳)

باب: الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ

۱۷۷۳- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا». {الحديث: ۶۵۲۸ = ۶۵۴۵ فم. تجريد البخارى بالكوردى/ ۵، رقم: ۱۹۳۳ = ۶۰۲۷ = ۶۸۷ تجريد = ۱۴۳۲ فتح البارى. ترمذى. بروصلة: ۱۹۲۸. نسائى. زكاة: ۲۵۵۹}:

ئەبو موسای ئەشعەرى (رمزى خودای ئى بى) فەرمووی: خۆشەویست (دروودى خودای لەسەر بى) دەفەرموی: (موسولمان قەلایە بۆ موسولمان، دەبى وەك چینی دیوار چنگ بدەنە یەك). {ریاض/ ۱، زنجیرە: ۲۷، ژمارە: ۲۲۲ + تەجرید/ ۲، ژمارە: ۶۸۷ = ۱۴۳۲ فتح البارى} + {تاج/ ۵، زنجیرە: ۸، ژمارە: ۴۷۱۹، ۴۷۲۰}.

(۱۳۵۲) موسولمانان لەناو خۆيانا دەبى وەك برا یەك دل و ھاوسۆزین.

(۶۵۲۸ - ۶۵۳۳)

باب: الْمُؤْمِنُونَ كَرَجُلٍ وَاحِدٍ فِي التَّوَّاحِمِ وَالتَّعَاطِفِ

۱۷۷۴- عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ، مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى

مِنْهُ عُضُو تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحَمَى». {الحديث: ۶۵۲۹ = ۶۵۴۶ فم. تجرید البخاری بالكوردی/۵، رقم: ۱۹۲۵ = ۶۰۱۱ فتح الباری}:

نوعمانی کوری به شیر (رهزای خودای لی بن) دهفه رموی: خوشه ویست (دروودی خودای له سر بن)
 دهفه رموی: (دهبی موسولمانان له ناو خوینا، وهك برا ته باو دوستو دلسوزی
 یه کتری بنو، له گهل یه کتری به رحمو میهره بان بن، نموونه ی بالو و سر
 مه شقیکی جوان بن بو به ته نگه وه بوونی یه کتری، وهك چوَن نه گهر جهسته یهك
 نه ندامیکی هاته ژان، به وینه چاوی ژان بکا، ئیتر هه موو گیانی وهك یهك دینه
 ژان و، هه موو نه ندامه کانی تری، شهو نخوونی له گهل ده کیشن و، له تاوی نازاری نهو
 نه وانیش تایان لی دی! دهبی موسولمانانیش له گهل یه کتریدا ئاوا هاوسوزو هاوباری
 یه کتری بن!). {ریاض/۱، زنجیره: ۲۷، ژماره: ۲۲۴ چاپی دووهم} + {تاج/۵، زنجیره:
 ۸، ژماره: ۴۷۸ چاپی چوارهم}.

۱۲۵۲) موسولمان برای موسولمانه، نابی زوړو نامه قی لی بکا. (۶۴۸۷ - ۶۴۸۹)

باب: الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ

۱۷۷۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَنَاجَشُوا، وَلَا تَبَاغُضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا. الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يَخْذُلُهُ، وَلَا يَحْقِرُهُ، التَّقْوَى هَا هُنَا». وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، «بِحَسْبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ، كُلُّ الْمُسْلِمٍ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ، دَمُهُ وَمَالُهُ وَعِرْضُهُ». {الحديث: ۶۴۸۷ = ۶۵۰۱ فم}:

ئهبو هوردهیره (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سر بن) فهرمووی:

(حه سوودی و به خیلی به یه کتری مه بهن و کوسته کوسته له یه کتری مه کهن و زهمی
 درو له سر یه کتری مه کهن و، کینه و دهغه ز له یه کتری مه کیشن و، پشت له یه کتری
 مه کهن و پشتی یه کتری بهرمه دهن و، له یه کتری لووته لا مه بن و، کپیار یا فروشیار
 له یه کتری هه لمه گپرنه وه، وهك نه وه پیی بلیی: وهره من به هه زانتر نهو شته ت

دەدەمى. وه وهك برا بهندهى خودا بنو، لهناو خۆتانا ريك و سازو تهباين و بين بهبرای يهكترى، موسولمان براى موسولمانه، نابى زۆرو ستهم و ناههقى ئى بكا، نابى بهچاوى سووك تهماشای بكا، نابى پشتى لهزهوى بداو دهستهشكىنى بكا، بهپي تهوانا دهبن لهسهرى بكاتهوه).

خۆشهويست (دروودى خودای لهسهر بى) سى جار دهستى نايه سهردى و فهرمووى: (تهقواو ترسى خودا، وا ليهدا: لهناو دلدا، ئهوهنده بهسه بۆ خراپيى موسولمان: كه بهچاوى سووك تهماشای براى موسولمانى خۆى بكا! ههموو شتيكى موسولمان به موسولمانىكى تر حهرامه: خوينى و سامان و مالى و شهرهفو نامووس و ئابرووى). {رياضى صالحين/۱، زنجيره: ۲۷، ژماره: ۲۳۵، ۲۳۴، ۲۳۳ + تاج/۵، زنجيره: ۲۲، ژماره: ۴۸۰۱. چاپى چوارهم}.

روونكر دندهوه:

ئهو بريارانهى لهم فهرموودانه وهردهگيرين، بۆ رهگهزى نيرو بۆ رهگهزى مى چوون يهكن، ناوهينانى برا بۆ تهغليبه، دهنه زۆرو ستهم و ناههقى لهبرای موسولمان و لهخوشكى موسولمان، وهك يهك نارهوايه و چوون يهك تاوانه، ههروا چۆن خودا فهرمانمان پى دهكا كه بۆ براى موسولمان باش بين، بۆ خوشكى موسولمانيش ههروهها.

۱۷۷۶ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ». {الحديث: ۶۴۸۹ = ۶۵۰۳ فم}:

ئهبو هورهيره (رمزای خودای ئى بى) فهرمووى: **خۆشهويست** (دروودى خودای لهسهر بى) فهرمووى: (خودای گهوره سهيرو تهماشای شكل و شيوه و مال و سامانتان ناكا، بهلام سهيرو تهماشای دل و دهر وون و كردهوهكانتان دهكا، كردهوهى باش كه بهنيازى پاك بكري، لهلاى خودا پهسهنده و جيگهى تهماشاكردنيهتى بهچاوى رهمهت). {تاج/۱، زنجيره: ۱۲، ژماره: ۸۸ ج/۴}.

(۱۳۵۴) پەردەى خۇدا لەسەر بەندەى خۇى. (۶۵۳۷ - ۶۵۳۸)

باب: فِي السِّتْرِ عَلَى الْعَبْدِ

۱۷۷۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «لَا يَسْتُرُ اللَّهُ عَلَى عَبْدٍ فِي الدُّنْيَا إِلَّا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». {الحديث: ۶۵۳۷ = ۶۵۵۴ فم}:

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئىبنى) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: ھەربەندەى لە جىھاندا خودا بە پەردەى رەحمەتى خۇى تاوانەكەى بۆ بپۆشى، مەسۇگەر لە قىامەتیشدا لەھەموو مەلئەندو وىستگاکاندا خودا بە پەردەى رەحمەتى خۇى بۆى دەپۆشى.

۱۷۷۷م- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا يَسْتُرُ عَبْدًا فِي الدُّنْيَا إِلَّا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». {الحديث: ۶۵۳۸ = ۶۵۵۵ فم}:

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئىبنى) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) دەفەرمووى: ھەركەسى لەم جىھاندا عەيبو نەنگى يەكى لەبەندەكانى خودا بپۆشى، يا لەشى بە پۆشاكى بپۆشى، ئەو خودا ئەو كەسە لەھەردو جىھانا بە بەرگى رەحمەتى خۇى دادەپۆشى. {رياض/۱، زنجيرە: ۲۸، ژمارە: ۲۴۰ چاپى دووھم}.

(۱۳۵۵) تەكای ھاوشىنان. (۶۶۳۴)

باب: فِي شَفَاعَةِ الْجُلَسَاءِ

۱۷۷۸- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَتَاهُ طَالِبُ حَاجَةٍ، أَقْبَلَ عَلَى جُلَسَائِهِ فَقَالَ: «اشْفَعُوا فَلْتَوْجَرُوا، وَلْيَقْضِ اللَّهُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ مَا أَحَبَّ». {الحديث: ۶۶۳۴ = ۶۶۵۰. تجريد البخارى بالكوردى/۲، رقم: ۶۸۷ = ۱۴۳۲، ۶۰۲۷، ۶۰۲۸، ۷۴۷۶، ۴۸۱. تحفة الأشراف: ۱۴۰۰۲}:

ئەبو موساى ئەشعەرى (رمزى خوداى ئىبنى) فەرمووى: جاران كە خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) نىازمەندى دەھاتە خزمەتى، بۆ كاريكى خۇى، رووى دەكرده دانىشتوانى خزمەتى و دەيفەرموو پىيان: (تەكای باش بەكەن بۆ داماووان و نىازمەندان، ھەتا مزو

کری و پاداشتی باشی له سهر وهر بگرن، ههر چیش نیازی خودای گهوردی له سهر بی بۆ تکا بۆکراو، خودای گهوره نه وه له سهر زمانی پیغه مبهری خوئی جی به جی دهکا، باهیوای تکا بۆکراویش نهیه ته دی، به لام پاداشی باش بۆ تکا کار دهنووسری!.

{ریاض/۱، زنجیره: ۲۰، ژماره: ۲۴۶ چ/۲} + {تاج/۵، زنجیره: ۲۱، ژماره: ۴۸۵۵ چ/۴}.

۱۳۵۶) نموونهی هاونشینی باش. (۶۶۲۵)

باب: مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ

۱۷۷۹- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّمَا مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ، وَالْجَلِيسِ السَّوِّءِ، كَحَامِلِ الْمَسْكِ، وَنَافِخِ الْكِيرِ، فَحَامِلُ الْمَسْكِ إِمَّا أَنْ يُحْذِيكَ وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِخُ الْكِيرِ إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ ثِيَابَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً». {الحديث: ۶۶۳۵ = ۶۶۵۱ فم. تجرید البخاری بالكوردی/۵، رقم: ۱۸۳۶ = ۵۵۳۴، ۳۱۰۱. تحفة الأشراف: ۹۰۵۹}:

ئه بو مووسای نه شعهری (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سهر بی)

فهرمووی: (نموونهی هاوړی و هاونشینی باش، وهک میسک فروش وایه، وینهی هاوړی و هاوده می خراپیش وهک مووشه دهمه چی وایه، میسک فروش یاخوت لیی دهکړی، یا خوئی بهشت ددها، یا ههرهیج نه بی بونه خوشه که ی دهچیت به سهرتا، به لام مووشه دهمه چی (واته: ئاسنگهر) یا پریشکی ئاگری کووره که ی جله کانت دسووتین، یا ههر هیج نه بی بۆ چرووکیکی پیسی مووشه دهمه که دیت به سهرتا). {تاج/۵، زنجیره: ۵۵، ژماره: ۴۹۲۲ + ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۴۵، ژماره: ۲۶۳ چ/۲}.

۱۳۵۷) مافی دراوسی و راسپیری باش دهریاره ی. (۶۶۲۸ - ۶۶۳۲)

باب: فِي الْوَصِيَّةِ بِالْجَارِ

۱۷۸۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَا زَالَ جَبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ، حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ لِيُورَثَنِي». {الحديث:

۶۶۳۰ = ۶۶۴۴ فم. تجرید البخاری بالكوردی/۵، رقم: ۱۹۲۸ = ۶۰۱۴. تحفة الأشراف: {۷۴۲۱}:

عائیشه (رمزای خودای لی بین) فهرمووی: بیستم له خوشهویست (دروودی خودای لهسهر بی) دمیغهرموو: (هممیشه، بهردهوام جوبرائیل (سلاوی خودای لی بین) ئاموژگاری خیری دهکردم دهربارهی مافی دراوسی لهسهر دراوسی، تهنانهت وامزانی که هاوسی میراتو کهلهپوور لههاوسی خوی دهگری!). {ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۳۹، ژماره: ۳۰۳ + تاج/۵، زنجیره: ۷، ژماره: ۴۷۰۲ چ/۴}.

۱۲۵۸) بهسهرکردنهوی هاوسی بهخیرکردن لهگهآیدا. (۶۶۲۸ - ۶۶۳۲)

باب: فِي تَعَاهُدِ الْجِيرَانِ بِالْبِرِّ

۱۷۸۱- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: إِنَّ خَلِيلِي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَوْصَانِي: «إِذَا طَبَخْتَ مَرَقًا فَأَكْثِرْ مَاءَهُ، ثُمَّ انْظُرْ أَهْلَ بَيْتٍ مِنْ جِيرَانِكَ فَأَصْنِبْهُمْ مِنْهَا بِمَعْرُوفٍ». {الحديث: ۶۶۳۲ = ۶۶۴۸ فم. بخاری. أدب: ۶۰۱۵. تحفة الأشراف: {۷۴۲۱}:

ئهبو زهري غهفاری (رمزای خودای لی بین) فهرمووی: خوشهویستهکه م پیغهمبهری خودا (دروودی خودای لهسهر بی) راسپیږی کردم: ئه ی ئهبو زهري کاتئ مهرگهو شتی وات لینا، ههندي ئاوهکه ی زورتر بکه، ئهوجا سهرنجی دراوسیکانت بده، بهپی تهوانا، بهشیویهکی شایان، بهشی دراوسیکانت، لهو مهرگهیه بده). {ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۳۹، ژماره: ۳۰۴ چ/۲ = چاپی دووهم} + {تاج/۵، زنجیره: ۷، ژماره: ۴۷۰۵ چ/۴}.

۱۷۸۲- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ لِيَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَحَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ». {الحديث: ۶۶۳۳=۶۶۴۹ فم:

ئهبو زهري (رمزای خودای لی بین) فهرمووی: خوشهویست (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی پیم: (ئه ی ئهبو زهري پی بگوتری چاکه بهکه می مهزانهو بهسووک مهیگره، با ئهوهیش بی که بهرووی خوش و رووی گهشهوه بگه ی به برادهری خوت، یا بهبرای ئایینی خوت!). {ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۱۳، ژماره: ۱۲۱ چاپی دووهم}.

(۱۳۵۹) باسی شینهیی و نهرمو نیانی. (۶۵۴۱ - ۶۵۴۶)

باب: فی الرِّقِّ

۱۷۸۳- عَنْ جَرِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَنْ يُعْرَمَ الرِّقُّ يُعْرَمَ الْخَيْرَ». {الحديث: ۶۵۴۲ = ۶۵۵۸ فم}:

جه ریری کوری عه بدوللای بوجه لی (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: ژنه وتم له خوشه ویست (دروودی خودای له سمر بی) دهیغه رموو: (ههرکه سی له به شه نهرمو نیانی خوئی بی بهش بووی، نه وه له به شه خیری خوئی بی بهش بووه).
روونکردنه وه:

نهم فهرموودمی له تاجا ئاوايه: نه بو دهرءاء (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سمر بی) دهه رموی: (ههرکه سی به شه نهرمو نیانی خوئی پی درابی، نه وه به شه خیری خوئی دمسکه وتوو، وه ههرکه سی له به شه نهرمو نیانی خوئی بی بهش بووی، نه وه له به شه خیری خوئی بی بهش بووه). {تاج/۵، زنجیره: ۳۷، ژماره: ۴۸۶۶ ج/۴ = چاپی جوارم}.

۱۷۸۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الرِّقَّ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ، وَلَا يُنْزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانُهُ». {الحديث: ۶۵۴۵ = ۶۵۶۲}:

عه مره کی عه بدوره حمان (رهحمتی خودای لی بی) له بابتهت چوون بو سهران و دمرچوون بو هه وار له دهشت و دمر، به نیازی و مرزش و هه وا گۆرین، له عائشه ی هاوسهری پیغه مبهری پرسى (دروودی خودا له پیغه مبهرو رمزای خودا له هاوسهرانی بی) فهرمووی: (جاران پیغه مبهرو (دروودی خودای له سمر بی) بو سهران و هه وار هه لدان، جاروبار دمرپویشته سهر نهم به رزایی و سهرچاوه به رزانه، که وهک تافگه وان. جاری خوشه ویست (دروودی خودای له سمر بی) ویستی بجی بو سهران، و شتریکی تۆری نه گیرای بو من نارد، له و شتری زهکات، که له وه و پش سوارى پی نه کرابوو، له وه گه شتی سهرانه دا سوارى بووم، خوشه ویست (دروودی خودای له سمر بی) پیی فهرمووم: (نه ی عائشه! به نهرمیی بجوو لیره وه له گه لیا، چونکه نهرمیی و نه زاکهت له ههر شتیکا هه بی جوانی ده کاو ده پرازی نیته وه، وه نهرمیی و نه زاکهت له ههر شتیکا نه بی

ناشیرینی ده‌کای). {تاج/۵، زنجیره: ۳۷، ژماره: ۴۸۶۵ ج/۴} + {ریاض/۲، زنجیره: ۷۴، ژماره: ۶۳۵}.

روونکردنه‌وه:

له تاجول ئوصولدا، له‌شه‌رحی غایه‌توله‌ئموولا، دانهر (ره‌حه‌تی خۆدای ئی بن) ده‌فه‌رموئ:

(واباشه‌ که‌ مروؤ ناو به‌ناو، له‌ شاره‌کان ده‌ربچئ و بجئ بو ده‌ورو به‌ری شاره‌کان و بو سه‌یرانگاگان و بو ناو باخ و بو لاخ و سه‌وزایی و شینایی و سه‌رچاوه‌ی ئاوه‌کان و تافگه‌و به‌رزاییه‌کان، به‌ مه‌به‌ستی وه‌رزو و پشوودان و هه‌وانه‌وه‌ی می‌شک و بو سه‌یرکردنی دیمه‌نه‌ سروشتیه‌کان و ته‌ماشای شینایی و گول و گولزارو جوانیی و نازداری به‌هار، چونکه‌ شتی وا زاخاوی می‌شک دده‌ا، له‌ش ساخله‌م ده‌کات، چونکه‌ بو ئه‌م مه‌به‌ستانه‌ له‌ عائیشه‌یان پرسی، عائیشه‌ به‌م فه‌رمووده‌یه‌ی عه‌مه‌ وه‌لامی دانه‌وه‌). {بروانه‌: تاجول ئوصول، به‌رگی چواره‌م، زنجیره: ۲۳، لاپه‌ره: ۶۸۱، ژماره: ۴۳۷۹ ته‌رجه‌مه‌ی کوردییه‌که‌ی = المجلد الرابع ص ۳۴۶، هامش رقم: ۵، (فائده‌) من شرح غایه‌ المأمول علی التاج الجامع للأصول}.

(۱۳۶۰) خۆدای که‌وره‌ نه‌رمونیانی پی‌خۆشه‌ (۶۵۴۱ - ۶۵۴۶)

بَاب: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الرَّفْقَ

۱۷۸۵- عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «يَا عَائِشَةُ إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرَّفْقَ وَيُعْطِي عَلَى الرَّفْقِ مَا لَا يُعْطِي عَلَى الْعُنْفِ، وَمَا لَا يُعْطِي عَلَى مَا سِوَاهُ». {الحديث: ۶۵۴۴ - ۶۵۶۱ فم}:

عائیشه (رمزای خۆدای ئی بن) فه‌رمووی: خۆشه‌وێست (دروودی خۆدای له‌سه‌ر بن) فه‌رمووی: (ئه‌ی عائیشه‌! خۆدا بو خۆی نه‌رمو نیانه‌و له‌هه‌موو شتی‌کا نه‌رمو نیانی پی خۆشه‌و رمزای له‌سه‌ریه‌تی، ئه‌و پاداش و خه‌لات و به‌خششه‌ی که‌خۆدا ده‌یدا به‌ به‌نده‌ی خۆی له‌پاداشی نه‌رمونیانیدا، له‌پاداشی هیچی تردا، پاداشی واچاک و باشی پی نادا،

نه له پاداشی توندو تیژیداو نه له پاداشی هیچی تردا). {تاج/۵، زنجیره: ۳۷، ژماره: ۴۸۶۴ + ریاض/۲، زنجیره: ۷۴، ژماره: ۶۳۴ ج/۲}.

۱۳۶۱) سه بارهت به سزای خو به زلزلان. (۶۶۲۳)

باب: فِي عَذَابِ الْمُتَكَبِّرِ

۱۷۸۶- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَأَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَا: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْعِزُّ إِزَارُهُ، وَالْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُهُ، فَمَنْ يُنَازِعُنِي عَذَّبْتُهُ». {الحديث: ۶۶۲۳ = ۶۶۳۹ فم:}

ئەبو سەعیدی خودری و ئەبو ھورەیرە (زمزای خودایان ئی بن) ښه رموویان: خوښه ویست (دروودی خودای له سمر بن) ښه رمووی: (خودای بالا دهست و شکومەند دمفه رمووی: گه ورهیی و شکومەندی عاباو کهوای خو من و مافی کهسی تریان پیوه نییه، ئەو هی که له سمر یه کئ له دوانه گه پرو ته شقه له م پئ بکاو خو ی به گه وره و زل بزانی، تووړی دده مە ناو ئاگری دوزخه وه!). {ریاض/۲، زنجیره: ۷۲، ژماره: ۶۱۸ + تاج/۵، زنجیره: ۱۸، ژماره: ۴۷۷۳}.

روونکر د نه وه:

له ئەصله که دا دمفه رمووی: ریداو ئیراز، واته: کراس و دهر پئ، یا خود پوښاک و له شپوښ، به لام ئەم دهر برینه (ته عبیر) ه که بلیین: خودای گه وره دمفه رمووی: گه وره یی و مه زناهی کراس و دهر پئ من، له کور دیدا زوړ له بار نییه، چونکه کراس و دهر پئ هه موو کهس له بهریان دهکا، به لام عاباو کهوا هه ر بو گه وره پیاوانه.

له هه مان کاتا ده بی هه موومان ئەوه بزانی که به کار هیانانی ئەم جوړه وشه و دهر برینانه، له سمر رووی راستینه یی (حه قیقه ت) نییه، به لکوو مه به ست لیان روونکر د نه وه ی مه به سته که یه، که واته و مرگی رانی بیت به پیت له م شوینانه دا، زیان به مه به ست ده گه یه نی و له سوودو که لکو و بایه خی که م ده کاته وه.

ئا لەم روانگەيەوه که رهچاو دهکری: زۆرینهی وەرگیڕانه کوردییەکان بۆ نایەتەکانی قورئان و فەرموودەکانی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وەك میوەیەکی خوشی باش وایە کەهەم کاکل و هەم توێکلی هەبێ، ئەوێکە عەرەبیەکی وەك کاکلەکی وایە و وەرگەراوە کوردییەکی رێک وەك توێکڵەکی وایە، رێک وەك ئاسمان و رێسمان وان.

بەلام بەهیچ شیوەی مەبەستم ئەو نییە کە لەنرخێ ئەرک و هەوڵی خەمخۆرانی زمانی شیرینی کوردی کەم بکەمەو و دلیان لەبەرەمی خامە کۆششیان ساردبکەمەو، بە پێچەوانەو: کورد گوتەنی: لەپڕی نابی بە کورێ، گرنگ رەخنە باشە، بۆئەوێ خەڵکە کە و نەزانن مەیدان چۆڵە و کەس بەهەڵەیان نازانی، تاپێر هەوڵ بدەن و زیاتر کۆشش بکەن بۆ بەپێزی و بەهیزی و باشیی و نایابی بەرەمەکانیان، هەتا کل بن بۆ چاوی کەلتووری کوردی، نەك چقل بن بۆ دلی!

۱۷۸۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ، (قَالَ أَبُو مُعَاوِيَةَ: وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ) وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ: شَيْخٌ زَانٍ، وَمَلِكٌ كَذَّابٌ، وَعَائِلٌ مُسْتَكْبِرٌ». {الحديث: ۲۹۲ = }:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئێ بێ) فەرمووی: خوشەوێست (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرموێ: (ئەم سێ کەسە، لە رۆژی دوا رۆژدا، خودا نە قسەیان لەگەڵ دەکاو، نە دەسپێ جوانیان دەکاو، نە بەچاوی سۆزو میهرەبانی تەماشایان دەکا، سەرەرای ئەو دەیش سزایەکی بەسوێ و نازاریکی پێ ئێشیان بۆ دەپێتەو:

یەکەم: پیری شەڕوال پێس.

دووهم: پاشای درۆزن.

سێیەم: ھەزاری لووتبەرزی خۆبەزلزان!). {ریاض/۲، زنجیرە: ۷۲، ژمارە: ۶۱۷ +

تاج/۳، زنجیرە: ۸۶/۱۰۶، ژمارە: ۲۴۳۴ + تاج/۵، زنجیرە: ۸، ژمارە: ۴۷۷}.

۱۳۶۲) سزای که سی به ناهق سویند به سهر خودا بخوات. (۶۶۲۴)

باب: فِي الْمَتَائِي عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

۱۷۸۸- عَنْ جُنْدَبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَدَّثَ: «أَنَّ رَجُلًا قَالَ: وَاللَّهِ لَا يَغْفِرُ اللَّهُ لِفُلَانٍ، وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: مَنْ ذَا الَّذِي يَتَأَلَّى عَلَى أَنْ لَا أَغْفِرَ لِفُلَانٍ، فَإِنِّي قَدْ غَفَرْتُ لِفُلَانٍ، وَأَحْبَبْتُ عَمَلَكَ». أَوْ كَمَا قَالَ. {الحديث: ۶۶۲۴ = ۶۶۴۰ فم: {

جوندوب (رمزای خودای لی بین) فهرمووی: پیغهمبه ر (دروودی خودای له سهر بین) له فهرموودهیه کا، فهرمووی: (پیاوی ده لی: به خودا، خودا له فیساره کهس خوش نابی، خودای گهورمیش ده فهرمووی: نه وه کییه که سویندم لی ده خوا: که نابی له فیساره کهس خوش ببه، دسا وا له وکسه که تو ده لی من لی خوش نابم، خوش بووم و کرده وی تو شم، نهی سویند خور! پووج کرده وه) ز {تاج: ۵، زنجیره: ۹۳، ژماره: ۵۱۵۴ م: {

۱۳۶۳) باسی خوسازی و خوگونجان له گه ل خه لک، به تایبه تی له ترسی زمانی

به دیان. (۶۵۳۹ - ۶۵۴۰)

باب: فِي الْمَدَارَةِ وَمَنْ يُتَّقَى فَحْشَهُ

۱۷۸۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ رَجُلًا اسْتَأْذَنَ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: «اتَّذَنُوا لَهُ، فَيَسَّ ابْنُ الْعَشِيرَةِ، أَوْ يَسَّ رَجُلُ الْعَشِيرَةِ». فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهِ أَلَانَ لَهُ الْقَوْلَ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ قُلْتُ لَهُ الَّذِي قُلْتُ ثُمَّ أَلَنْتَ لَهُ الْقَوْلَ، قَالَ: «يَا عَائِشَةُ: إِنَّ شَرَّ النَّاسِ مَنْزِلَةً عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ وَدَّعَهُ أَوْ تَرَكَهُ النَّاسُ اتَّقَاءَ فَحْشِهِ». {الحديث: ۶۵۳۹ = ۶۵۵۶ فم. بخاری. أدب: ۶۰۵۴، ۳۱۳۲. أبو داود. أدب: ۴۷۹۱. ترمذی. بروصلة: ۱۹۹۶} :

عائشه (رمزای خودای لی بین) فهرمووی: پیاوی داوی ریگادانی کرد، که بی بو خزمه تی پیغهمبه ر (دروودی خودای له سهر بین) چه زره ت (دروودی خودای له سهر بین) فهرمووی: (ریگهی پی بدن بابی، به راستی کابرایه کی زور به ده!) یا فهرمووی: (کابرایه کی زور خراپه!).

به لّام کاتئ کابرا هاته خزمه تی، پیغهمبه ر رووی خوش بوو له گه لّیا، به نه رمی دمدوا له گه لّی، عائیشه فهرمووی: منیش گوتم: ئه ی پیغهمبه ری خودا! تو له پیشتدا قسه یه کی ئاوات فهرموو، که چی له پاشدا قسه ت نه رمبوو له گه لّید!

فهرمووی: (ئه ی عائیشه! له راستیدا به دترین پایه له لای خودا، له روژی دوا روژدا، پایه ی ئه و که سه یه که خه لک له ترسی به د گوئی و به د زمانی و زمان پیسی، خوینی ئی لاده دهن). یا فهرمووی: (له بهر به د گوئی خوینی ئی ده پاریزن). {تاج/۵، زنجیره: ۱۴، ژماره: ۴۷۵۹}.

۱۳۶۴) باسی چاو پۆشی و لیبووردن. (۶۵۳۵)

باب: فِي الْعَفْوِ

۱۷۹۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ، وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا، وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ». {الحديث: ۶۵۳۵ = ۶۵۵۲ فم: {

ئهبو هورهیره (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سه ر بئ) فهرمووی: (نه مال به به خشین و خیر لیکردن کهم دهکا، نه بهنده ی خودایش به چاوپۆشی و لیبووردن کهم دهکا، به لکوو زیاتر خودا پله و پایه ی به رزه وه دهکا، هه رکه سیکیش ساخ له بهر رهزای خودا خاکی و بئ هه وایی و خوی به کهم بگری، مسوگهر که خودای کهوره زیاتر پایه به رزی دهکا). {تاج/۵، زنجیره: ۳۰، ژماره: ۴۸۴۴ ج/۴}.

۱۳۶۵) خوگرتن له کاتی تووره بووندا. (۶۵۸۴ - ۶۵۹۱)

باب: فِي الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ

۱۷۹۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا تَعْدُونَ الرُّقُوبَ فِيكُمْ؟» قَالَ: قُلْنَا: الَّذِي لَا يُؤْلَدُ لَهُ. قَالَ: «لَيْسَ ذَاكَ بِالرُّقُوبِ، وَلَكِنَّهُ الرَّجُلُ الَّذِي لَمْ يُقَدِّمْ مِنْ وَلَدِهِ شَيْئًا». قَالَ: «فَمَا تَعْدُونَ الصَّرْعَةَ فِيكُمْ؟» قَالَ: قُلْنَا: الَّذِي لَا يَصْرَعُهُ الرَّجَالُ. قَالَ: «لَيْسَ بِذَلِكَ، وَلَكِنَّهُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ». {الحديث: ۶۵۸۴ = ۶۶۰۱ فم: {

عبداللّای کوری مهسعود (رمزای خودای لّی بن) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای لهسمر بن) فهرمووی: (ئیوه لهناو خوتانا کی بهوه جاخ کویر داده نیی؟). گوتمان: ئه وهی که منالی نه بی، فهرمووی (دروودی خودای لهسمر بن): (ئوه وه جاخ کویر نییه، به لام ئه و پیاوه وه جاخ کویره که کس له مندا له کانی له پییش خویدا نامرن). فهرمووشی: (ئه ی باشه ئیوه کی به پالهوان و نازاو زوران باز داده نیی؟). عهرزیمان کرد: ئه و که سه ی کهس نهیدا بهزه ویداو دهره قه تی نهیی!

فهرمووی: (ئه میش ئه وه نییه، به لام پالهوان ئه و که سه یه که له کاتی رق ههستان و تووره بووندا، خوی پی راده گیرئ و دهروونی خوی پی زهوت ده کړئ و رقی خوی ده خواته وه). {تاج/۵، زنجیره: ۲۹، ژماره: ۴۸۳۴ ج/۴}.

(۱۳۶۶) په ناگرتن به خودا له کاتی تووره ییدا. (۶۵۸۴ - ۶۵۹۱)

بابُ التَّعَوُّذِ عِنْدَ الْغَضَبِ

۱۷۹۲ - عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ صُرَدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: اسْتَبَّ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَجَعَلَ أَحَدُهُمَا يَغْضَبُ وَيَحْمَرُّ وَجْهُهُ، فَنَظَرَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا لَذَهَبَ ذَا عَنْهُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»، فَقَامَ إِلَى الرَّجُلِ رَجُلٌ مِمَّنْ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: أَتَدْرِي مَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْفَا؟ قَالَ: «إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا لَذَهَبَ ذَا عَنْهُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»، فَقَالَ لَهُ الرَّجُلُ: أَمَجْنُونًا تَرَانِي؟ {الحديث: ۶۵۹۰ = ۶۶۰۷ فم. تجريد البخاري بالكوردی/۳، رقم: ۱۳۲۵ = ۳۲۸۲، ۶۰۴۸، ۶۱۱۵}:

سولهیمانی کوری صورهد (رمزای خودای لّی بن) فهرمووی: له خرمه تی پیغه مبهردا (دروودی

خودای لهسمر بن) دانیشتبووم دوو پیاو له لامانا، بوو به شه ره جنیویان، یه کیکیان به دهم تووره بوونه وه، روخساری سوور هه لگه راو چاوی سوور بوو رهگی لاملی هه لسا، پیغه مبه ریش ته ماشای کابرای کردو که حاله که یی بینی فهرمووی: (من وشه یه دهمانم ئه گهر ئه م کابرایه بیلی، رقه که ی دهنیشیته وه، ئه و وشه یه ئه مه یه، بلی:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: پەنا دەگرم بەخودا، لەشەرى شەیتانی دوور لە
 رەحمەتى خودا).

جا پیاوئەڵساو چوو بۆلای ئەو کابرایەو پێی گوت: ئایا دەزانى کە ئیستا
 خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) چى فەرموو؟ فەرموو: (من وشهيهك دهزانم ئەگەر
 ئەم کابرایە بێ، رەقەکەى دەنیشیتەوه، ئەو وشەیه ئەمەیه، بێ: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ
 الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: پەنا دەگرم بەخودا، لەشەرى شەیتانی دوور لەرەحمەتى خودا).

کەچى پیاوئەڵساو پێی گوت: بۆچى لەتۆ وایە من شیت بووم و شەیتان دەستى ئى
 وەشاندوو؟ هەتا پەنا بگرم بەخودا لەشەیتان؟. {تاج/۵، زنجیرە: ۳۱، ژمارە:
 ۴۸۴۵م}.

روونکردنەوه:

سولهيمانى كورپى صورەدى كورپى ئەلجەون، ھاوئەلێكى ناودارى پێغەمبەرە،
 پیاوئەڵساو پیاوانەى خێرۆمەند بوو، ئاییندارو خواپەرستێكى جوان بوو، لەسەر دەمى
 نەزانیدا ناوى یەسار بوو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ناوئەكەى گۆرپى و ناوى نا
 سولهيمان، كە كووفە دروست كرا لەوئە خانووبەىكى بۆ خۆى دروست كردو لەوئە
 بوو بەنیشتهجێ ئەوئە مالى چوو ئەوئە، پیاوئەلى خانەدانى بەتەمەن بوو،
 خاوەنى ریزو قەدرێكى تايبەتى بوو، لەناو ھۆزەكەیدا قەسەى دەرۆیى و دەم سپیان
 بوو.

لەگەڵ سوپای عەلىدا ئامادەى شەرى صفین بوو، لەدژى لەشكرى حەزەرەتى
 عائیشە، لە صفین لە موبارەزەى كە، لە شەرىكى دوو بەدوویدا، چوو مەیدان، بۆ
 حەوشەبى ذو ظەلیم و حەوشەبى كۆشت. لەگەڵ خەلێكى كووفەدا، نامەیهەكیان
 نووسى بۆ حوسەینى كورپى عەلى، كەبچى بۆ ناویان، ئەوان پشەتگیری دەكەن و
 دەپاریزن، بەلام كاتى حوسەین چوو، ئەوان پاشگەز بوونەوه و پشەتگیریان نەكرد،
 جا كاتى حوسەین شەهید بوو، ئەوان زۆر پەشیمان بوونەوه، ئیتر لەناو خۆیان
 گوتیان: تەوبە و پەشیمانان قەبوول نییە، مەگەر لەسەر ئیمامى حوسەین خۆمان

به‌دین به‌کوشه‌، جا له‌سه‌ر ئه‌م بناغه‌یه‌ له‌سه‌ره‌تای مانگی ره‌بیعی دووه‌ما، سائی شه‌ست و پینجی کۆچی، له‌شکریان کرد، سوله‌یمان بوو به‌سه‌روکی ئه‌و له‌شکره‌، که ژماره‌یان چوار هه‌زار پیاو بوو، له‌شکره‌که‌ کردیان به‌ فه‌رمانه‌روای خۆیان و ناویان نا: فه‌رمانه‌روای ته‌وبه‌کاران (أمیر التوابین).

ئه‌وجا خۆی و موسه‌ییبی کورپی نه‌جیبه‌، له‌گه‌ڵ له‌شکره‌که‌دا، که چوار هه‌زار که‌س بوون له‌ ته‌وبه‌کاران که‌وته‌ه‌رێ له‌ شوینی به‌ناوی (عین الوردة) به‌ره‌نگاری سوپای عوبه‌یدوڵلای کورپی زیاد بوون، له‌ نه‌به‌ردیکی فره‌ قورسو خویناویدا، له‌سه‌ر بازگه‌ی مه‌روان، سوله‌یمان و موسه‌ییبو هه‌موو سوپاکه‌یان کوژران!

ئه‌و دهمه‌ی سوله‌یمان شه‌هید بوو ته‌مه‌نی نه‌وهدو سێ سال بوو، ئه‌وه‌ی گوشتی ناوی یه‌زیدی کورپی حوصه‌ینی کورپی به‌هزیبوو تیریکی پیوه‌ ناو به‌و تیره‌ مرد، جا عوبه‌یدوڵلای کورپی زیاد، سه‌ری سوله‌یمان و سه‌ری موسه‌ییبی بریو، به‌دیاری بردی بۆ مه‌روانی کورپی هه‌که‌می ئاغای. سوله‌یمان له‌ بوخاریدا دوو فه‌رمووده‌ی هه‌یه‌. بۆ زانیاری زیاتر ب‌روانه‌: ته‌ج‌ریدی بوخاری به‌کوردی، به‌رگی سییه‌م، لاپه‌ره‌: ٤٥٤، چاپی یه‌که‌م، ژماره‌: (١٣٢٥ = ٢٢٨٢ فتح الباری + به‌رگی چواره‌م، ژماره‌: ١٥٥١ = ٤١٠٩ فه‌تح‌ولباری + به‌رگی سییه‌م، ژماره‌: ١٠١٥ = ٢٣٠٧ فه‌تح‌ولباری، ژياننامه‌ی مه‌روانی کورپی ئه‌له‌که‌م).

(١٣٦٧) م‌ر‌و‌ف‌ به‌س‌رو‌وش‌ت‌ و‌ا‌ در‌وس‌ت‌ ک‌را‌وه‌ که‌ خ‌و‌ی‌ پ‌ی‌ ر‌انه‌گ‌یری. (٦٥٩٢ - ٦٥٩٣)
باب: خَلِقَ الْإِنْسَانَ خَلْقًا لَا يَمَالِكُ

١٧٩٣- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَمَّا صَوَّرَ اللَّهُ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْجَنَّةِ، تَرَكَهُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَتْرُكَهُ، فَجَعَلَ إِبْلِيسُ يُطِيفُ بِهِ، يَنْظُرُ مَا هُوَ، فَلَمَّا رَأَاهُ أَجُوفَ عَرَفَ أَنَّهُ خَلَقَ خَلْقًا لَا يَمَالِكُ». {الحديث: ٦٥٩٢ = ٦٦٠٨ فم:}

ئه‌نه‌س (رمزای خودای ئی بی) فه‌رمووی: پ‌ی‌خه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: (کاتی خودا له‌به‌هه‌شتا و‌ینه‌ی ئاده‌می ک‌ی‌شا (سلاوی خودای ئی بی)، چه‌نده‌ ئاره‌زوو

خواستی خودای لهسهر بوو، ئه وهنده ئه و شهكله، كه لهسهر شیوهی پهيكهري ئادهم بوو هیشتیه وه، جا شهیتان (واته: ئیبلیسی نه حله تی) دهستی كرد به چهرخه كردن و گر خواردن به دهوړی ئه و پهيكه رهداو ههر سهرنجی ددها، ههتا ته ماشای كرد كه هلوله و ناوسكى چوله، ئیتر زانی كه بوش و كلورمو ودها دروست كراوه كه خوی پی راناگیرئ و به ئاسانی له پړئ دهرده كړئ). {تاج/۵، زنجیره: ۲۹، ژماره: ۴۸۳۵ ۴/ج}.

روونكردنه وه:

له فه تحولولهيما دهفه رموي: (ئه گهر جهسته ی مروقي بكرئ بهشتي كه بوشايي تيانه بي و ته نيا بمينيته وه مادده رووته كه ی و به بي بوشايي هه مووی كو بكریته وه له جیگه ی یه ك خالدا كو ده بیته وه، باقی مهنده ی لهش هه مووی چولي و بوشايیه!). منیش عهرزتان دهكهم: به لي ئیستا ههندي كهس له روژاوا، ههول ددهن كه له شهكه یان له پاش مردن به كارها بسووتیئرئ و مادده رووته كه ی كه ده مینیته وه دهكهنه كه بسووليكه وه و له شوینیكا بو یادگار دایده نین، یا له ناو مانگی دهسكردا، دهینیرن بو بوشايی ئاسمان!

(۱۳۶۸) چاكه و تاوان. (۶۴۶۳ - ۶۴۶۴)

باب: فِي الْبِرِّ وَالْإِثْمِ

۱۷۹۴- عَنْ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَقَمْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْمَدِينَةِ سَنَةً، مَا يَمْنَعُنِي مِنَ الْهَجْرَةِ إِلَّا الْمَسْأَلَةُ، كَانَ أَحَدُنَا إِذَا هَاجَرَ لَمْ يَسْأَلْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ شَيْءٍ، قَالَ: فَسَأَلْتُهُ عَنِ الْبِرِّ وَالْإِثْمِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي نَفْسِكَ، وَكَرِهْتَ أَنْ يُطْلَعَ عَلَيْهِ النَّاسُ». {الحديث: ۶۴۶۴ = ۶۴۷۶ م. ترمذی. زهد: ۲۳۸۹، ۲۳۸۹ م. تحفة الأشراف: ۱۱۷۱۲}.

نه وواسی كوری سه معان (رمزای خودای لی بی) فه رمووی: سالیکی ته و او له مه دینه له خزمهت پیغه مبهردا (دروودی خودای لهسهر بی) مامه وه، له بهرئه وه له و ماوه یه دا كوچم

نه کرد بۆ مه دینه، ههتا ریگهی پرسیارکردنم له پیڤه مبههر (دروودی خودای لهسههر بێ) ئی نهگیرئ، چونکه ریگه دهدرا به ریپوارو دینیکارو مروی لاوهکی پرسیار له پیڤه مبههر بکهن، بهلام ریگهی نهنصارو کوچکاران زۆر زۆر بهکهمی دهدرا، نهوهی لهئیمه کوچی بکردایه له ولاتی خویهوه بۆلای پیڤه مبههر (دروودی خودای لهسههر بێ) ئیتر پرسیاری هیچی ئی نهدهکرد.

نهوواس فهرمووی: لهبارهی چاکه و خراپهوه پرسیم له پیڤه مبههر (دروودی خودای لهسههر بێ) فهرمووی: (چاکه بریتییه لهخووی شیرین و رهفتاری بهرزو رهوشتی جوان، خراپهیش بریتییه لهوه کهلیی دوودل بیت و دل ئاوی پی نهخواتهوهو لهههمان کاتیشدا ههز نهکهیت کهکهس بزانیئت!). {تاج/ ۵، زنجیره: ۱، ژماره: ۴۶۵۰ چاپی چوارهم}.

روونکردنهوه:

نهوواسی کورپی سهمعانی الکلابی، خوی و باوکی هاوهلی پیڤه مبههرن نهوواس له نهفرادی موسلیمه له بوخاریدا فهرموودهی نییه. که یهکهه جار هاته خزمهتی پیڤه مبههر، پیڤه مبههر نزای باشی بۆیکرد، نهویش پیلآوهکانی خوی بهخشی به پیڤه مبههر (دروودی خودای لهسههر بێ) پیڤه مبههر لیی قهبول کرد.

۱۳۶۹) لایردنی نازاری سههری: وهك بهردو دارو شتی تری وا. (۶۶۱۲ - ۶۶۱۷)

باب: فِيمَنْ رَفَعَ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ

۱۷۹۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَرَّ رَجُلٌ بِغُصْنِ شَجَرَةٍ عَلَى ظَهْرِ طَرِيقٍ، فَقَالَ: وَاللَّهِ لَأُنَحِّينَ هَذَا عَنِ الْمُسْلِمِينَ لَا يُؤْذِيهِمْ، فَأَدْخَلَ الْجَنَّةَ». {الحديث: ۶۶۱۲ = ۶۶۲۹ فم. تجريد البخاری بالكوردی/ ۱، رقم: ۳۷۱ = ۶۵۲، ۲۴۷۲}:

ئهبو هورهیره (رهزای خودای ئی بێ) فهرمووی: خوشهویست (دروودی خودای لهسههر بێ) فهرمووی: (دارئ لهسهره ریگهیهکا بوو، لقیکی سههره ریگهی گرتبوو، بیاوئ لهویوه رهتبوو، گوتی: بهخوا دهبی ئهم لقه ببرم، نههیلم ئیتر نازاری موسولمانان بدا، جا لقه

داره‌که‌ی بێ، خودا له‌پاداشی ئه‌وه‌دا بریدی نه‌او به‌هه‌شت). {ریاضی صالحین/، زنجیره: ١٣، ژماره: ١٢٧ ج/٢ = چاپی دووهم}.

١٧٩٦- عَنْ أَبِي بَرْزَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، عَلَّمَنِي شَيْئًا أَنْتَفَعُ بِهِ، قَالَ: «اعْزِلِ الْأَذَى عَنْ طَرِيقِ الْمُسْلِمِينَ». {الحديث: ٦٦١٦ = ٦٦٣٢ فم}:

ئه‌بو به‌رزه (ره‌زای خودای ئی) فه‌رمووی: هه‌رزای خۆشه‌ویستم کرد: قوربان! ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا! شتی‌که‌م فی‌ربه‌که‌ که‌ کاتێ ئه‌نجامی بده‌م که‌ لکی هه‌بی بۆم؟ فه‌رمووی: (ئه‌وه‌نده‌ی بۆت ده‌کری ئازار له‌سه‌ره‌ ری موسوڵمانان دوور بخه‌ره‌وه‌!).

١٢٧٠) هه‌رچی ئازاری تووشی موسوڵمان ده‌بی له‌ درکی‌که‌وه‌ بیکه‌ره‌، هه‌تا

قورتیکی که‌وه‌هه‌ (٦٥٠٢ - ٦٥١٦)

باب: مَا يُصِيبُ الْمُؤْمِنَ مِنَ الشُّوْكَ وَالْمَصِيبَةِ

١٧٩٧- عَنْ الْأَسْوَدِ، قَالَ: دَخَلَ شَبَابٌ مِنْ قُرَيْشٍ عَلَى عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، وَهِيَ بَمَنَى وَهُمْ يَضْحَكُونَ، فَقَالَتْ: مَا يَضْحَكُكُمْ؟ قَالُوا: فَلَانٌ خَرَّ عَلَى طَنْبٍ فُسْطَاطٍ، فَكَادَتْ عُنُقَهُ أَوْ عَيْنَهُ أَنْ تَذْهَبَ! قَالَتْ: لَا تَضْحَكُوا، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُشَاكُ شَوْكَةً فَمَا فَوْقَهَا إِلَّا كُتِبَتْ لَهُ بِهَا دَرَجَةٌ، وَمُحِيتَ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةٌ». {الحديث: ٦٥٠٦ = ٦٥٢١ فم}:

ئه‌سه‌وه‌ (ره‌زای خودای ئی) فه‌رمووی: چه‌ند لاویکی قورمه‌شی به‌ده‌م پێکه‌نینه‌وه‌ له‌مینا چوون بۆلای عایشه‌ (ره‌زای خودای ئی) فه‌رمووی پێیان: ئه‌وه‌ چیتانه‌ بۆچی بێده‌که‌ن؟ گوته‌یان: فیساره‌ که‌سمان قاجی له‌ گوریسی چادری هه‌لکه‌وت، خه‌ریکه‌بوو ئه‌ستۆی بشکی، یا وه‌خت بوو چاوی کوێربیی!

عایشه‌ فه‌رمووی: به‌شتی وا پێمه‌که‌ن، چونکه‌ من بۆ خۆم له‌ پێغه‌مبه‌رم ژنه‌وتوووه‌ (دروودی خودای له‌سه‌ر ئی) ده‌یفه‌رموو: (هه‌ر موسوڵمانێ تووشی هه‌رچی ئازاری بێ و هه‌ر ناخۆشییه‌ک بێته‌ ری‌که‌ی، له‌ تێهه‌لچه‌قینی درکی‌که‌وه‌ بیکه‌ره‌ هه‌تا زیاتر، خودا به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ پایه‌یه‌کی به‌رزای پێ دده‌او گوناھێکیشی ئی هه‌ل ده‌وه‌رینێ). {تاج/٣، زنجیره: ٥٢، ژماره: ٢٩٣٦ ج/٤}.

(۱۳۷۱) هه‌رچی تووشی موسولمان ده‌بی له خه‌مو په‌زاره‌و کفتی و شه‌که‌تی.

(۶۵۰۲ - ۶۵۱۶)

باب: مَا يُصِيبُ الْمُؤْمِنَ مِنَ الْوَصْبِ وَالْحَزَنِ

۱۷۹۸- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَأَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُمَا سَمِعَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَا يُصِيبُ الْمُؤْمِنَ مِنْ وَصْبٍ وَلَا نَصَبٍ، وَلَا سَقَمٍ، وَلَا حَزَنٍ حَتَّىٰ أَلْهَمَ يَهُمُّهُ إِلَّا كُفِّرَ بِهِ مِنْ سَيِّئَاتِهِ». {الحديث: ۶۵۰۳ = ۶۵۲۸ فم. تجريد البخاری بالكوردی/ ۵، رقم: ۱۸۵۷ = ۵۶۴۱، ۵۶۴۲ فتح الباری}:

ئه‌بو سه‌عیدی خودری و ئه‌بو هورهیره (رمزی خودایان ئی بئ) فه‌رموویان: له پیغه‌مبه‌رمان بیست، ده‌یفه‌رموو (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ): (هه‌رچی تووشی ئیماندار ده‌بی له شه‌که‌تی و کفتی و نه‌خووشی و خه‌مو په‌زاره‌و خه‌فه‌ت و ئیش و ئازار، ته‌نانه‌ت په‌زاره‌یه‌کیش که زوری بو دینی، ئه‌مانه‌ه‌موو خودای گه‌وره‌دمیانکات به‌سه‌رپووش و په‌رده‌و که‌فارمت بو گونا‌هو خراپه‌کانی!). {تاج/ ۳، زنجیره: ۵۲، ژماره: ۲۹۳۵}.

۱۷۹۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ: (مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ)، بَلَغَتْ مِنَ الْمُسْلِمِينَ مَبْلَغًا شَدِيدًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «قَارِبُوا وَسَدِّدُوا، فَفِي كُلِّ مَا يُصَابُ بِهِ الْمُسْلِمُ كَفَّارَةٌ حَتَّىٰ النَّكْبَةِ يُنْكَبُهَا أَوِ الشَّوْكَةَ يُشَاكُهَا». {الحديث: ۶۵۱۴ = ۶۵۲۹ فم}:

ئه‌بو هورهیره (رمزی خودای ئی بئ) فه‌رمووی: کاتی ئه‌م ئایه‌ته‌دابه‌زی: {مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ - النساء - ۱۲۳/۴}:

واته: هه‌رکه‌سی هه‌ر خراپه‌یی بکا تۆله‌ی ئه‌وه‌ی ئی ده‌ستی‌نری).

کاتی ئه‌م ئایه‌ته‌دابه‌زی که ئه‌م هه‌ره‌شه‌گه‌وره‌یه‌ی واتیادا، کاریکی سه‌ختی له موسولمانان کردو دلی خسته‌نه‌ره‌زه، خو‌شه‌ویستیش له‌م لایه‌نه‌وه، بو دلدانه‌وه‌دیان فه‌رمووی: (میان‌ه‌ره‌وو کار دروست بن و به‌رده‌وام مشت له‌کاری باش بگرن، بشاران که هه‌رچی ئیش و ئازار و ناخو‌شیه‌ک تووشی موسولمان ده‌بی، گه‌وره‌و بچووکی، هه‌رمووی ده‌بی به‌په‌رده‌و که‌فارمت بو‌ی، ته‌نانه‌ت هه‌ر مه‌ینه‌تی بی‌ته‌ری، یا

درکێکی تێهه‌لچه‌قی، بۆی ده‌بی به‌ په‌رده‌و بریتی و که‌فاره‌تی گونا‌هو به‌ر خراپه‌کانی ده‌که‌وئ و به‌ره‌به‌ره‌ کاره‌ خراپه‌کانی ده‌سپێته‌وه‌و له‌مه‌ترسی هه‌ره‌شه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌ که‌م ده‌کاته‌وه‌!).

(١٢٧٢) پێشگیری له‌ به‌خیلی بردن و، له‌ رقه‌به‌ری و پشت‌کردنه‌یه‌کتری.

(٦٤٧٣ - ٦٤٧٧)

باب: النَّهْيُ عَنِ التَّحَاسُدِ وَالتَّبَاغُضِ وَالتَّدَابُرِ

١٨٠٠- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا تَبَاغُضُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَدَابُرُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ». {الحديث: ٦٤٧٣ = ٦٤٨٦ فم. تجريد البخاري بالكوردی/٥، رقم: ١٩٤١ = ٦٠٦٥، ٦٠٧٦. أبو داود. أدب: ٤٩١٠. تحفة الأشراف: ١٥٣٠}:

ئهنه‌سه‌ی کورێ مالیک (ره‌زای خودای ئی بێ) فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمووی: (رق و کینه‌و ده‌غمز له‌یه‌کتری مه‌کێشن و پشت مه‌که‌نه‌یه‌کتری و له‌یه‌کتری لوه‌ته‌لا مه‌بن، وه‌ک برا باش و ته‌باو به‌نده‌ی باشی خودا بن، دروست نییه‌ بۆ موسوڵمان که‌ زیاتر له‌سێ رۆژ قسه‌ له‌برای ئایینی خۆی دابڕێ). {ریاضی صالحین/٤، زنجیره‌: ٢٧١، ژماره‌: ١٥٧٠ چ/٢ = چاپی دووهم}.

(١٢٧٣) باشت‌رینیان نه‌وه‌یانه‌ که‌ له‌پێشدا سلا‌و ده‌کا. (٦٤٧٨ - ٦٤٨١)

باب: خَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ

١٨٠١- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ لَيْالٍ، يَلْتَقِيَانِ، فَيُعْرِضُ هَذَا، وَيُعْرِضُ هَذَا، وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ». {الحديث: ٦٤٧٨ = ٦٤٩٢ فم. تجريد البخاري بالكوردی/٥، رقم: ١٩٤٥ = ٦٠٧٧، ٦٢٣٧}:

ئهبو ئه‌ییوبی ئه‌نصاری (ره‌زای خودای ئی بێ) فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمووی: (دروست نییه‌ بۆ موسوڵمان، چ پیاوبێ چ ژن، که‌ زیاتر له‌سێ شه‌و قسه‌ دابڕێ، له‌برای موسوڵمانی، یا له‌ خوشکی موسوڵمانی و قسه‌ی له‌گه‌ڵ نه‌کا، گریمان

ئەگەر لەشۈيىنى تووشى يەكترى بوون، ئەمىيان بەم لادا و ئەويان بەولادا روو وەرگىرئ؟

باشترىنى ئەم دوو موسولمانە لەيەك تۇراوانە، كە قسەيان بەيەكەوہ نىيە، ئەوہيانە كە لەپىشدا ئاشت دەپىتەوہو روژ باشى و سلاو لەوى تريان دەكا).
{رياض/٤، زنجيرە: ٢٨٠، ژمارە: ١٥٩٢}.

(١٢٧٤) باسى قىنەبەرى وقسە لەيەك دابراڻ. (٦٤٩٠ - ٦٤٩٣)

باب: فِي الشَّحْنَاءِ وَالتَّهَاجُرِ

١٨٠٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «تُفْتَحُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَيَوْمَ الْخَمِيسِ، فَيُغْفَرُ لِكُلِّ عَبْدٍ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا، إِلَّا رَجُلًا كَانَتْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَخِيهِ شَحْنَاءٌ، فَيُقَالُ: أَنْظِرُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَصْطَلِحَا، أَنْظِرُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَصْطَلِحَا، أَنْظِرُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَصْطَلِحَا». {الحديث: ٦٤٩٠ = ٦٥٠٤ فم:}

ئەبو ھورەيرە (رمزى خودای ئى بىن) ھەرمووی: خوۆشەويست (دروودى خودای لەسەر بىن) ھەرمووی: ھەموو روژى دوو شەممە و پىنج شەممەيى دەرگاكانى بەھەشت دەكرىنەوہ، خودا لەھەموو بەندەيى خوۆش دەبى، بەمەرجى ھاوہلى بو خودا دانەنابى، تەنھا خودا لەو دوو كەسە خوۆش نابى، كە رق و قىنيان لە يەكترى گرتووەو لەناو خوڤيانا ناكۆكن و قىنيان لە يەكترىيە، خودا بە فريشتەكان دەفەرموى: گوناھەكانى ئەم دوو كەسە مەكوژىننەوہ، با بىيىن تا لەناو خوڤياندا ئاشت دەبنەوہ، ئەوسا گوناھەكانيان بكوژىننەوہ). {رياضى صالحين/٤، زنجيرە: ٢٦٩، ژمارە: ١٥٦٨}.

(١٢٧٥) پيشگيرى لە سيخورى و بەر بەرەكانى و گومانى بەد. (٦٤٨٢ - ٦٤٨٦)

باب: النَّهْيُ عَنِ التَّجَسُّسِ وَالتَّنَافُسِ وَالظَّنِّ

١٨٠٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ، فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ، وَلَا تَحَسَّسُوا وَلَا تَجَسَّسُوا، وَلَا تَنَافَسُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا». {الحديث: ٦٤٨٢ = ٦٤٩٦ فم: تجريد البخارى بالكوردى/٥، رقم: ١٩٤١ = ٦٠٦٥، ٦٠٧٦ فتح البارى:}

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بێ) ڤەر مووی: خوشەو یست (دروودی خودای لەسەر بێ) ڤەر مووی: (دووربێن لەگومانی خراپ، چونکە گومانی خراپ رێک وەک قسە ی درۆ وایە وەک درۆی خراپ تاوانیکی گەورە یە، هەستیش هەلەمەگرن بەنیازی خراپ و، بەشویێن نەنگ و عەیب و کەموکووری خەلکدا مەگەر پێن و، سیخوپی و جاسووسی مەکەن و، بەر بەرەکانی و قینە بەری مەکەن و، بەخیلی بەیە کتری مەبەن و، کینە و دەغەز لە یە کتری مەکیشن و، پشت مەکەنە یە کتری، وە وەک برا تەبابن و پشتی یە کتری بگرن و بەندە ی باشی خودابن!!). {تاج/٥، زنجیرە: ١٦، ژمارە: ٤٧٦٤ چ/٤} + {ریاض/٤، زنجیرە: ٢٦٩، ژمارە: ١٥٦٧}.

روونکردنەو:

لە ڤەتحو لولە ییمدا راگو یز لە ڤەتحو لباری ئیمامی عەسقە لانییە وە دەکا، دڤە ڤەر مووی: (جاسووسی دوو جوۆری هە یە، بەهەق، بەناهەق) پوختە ی ئەم ڤەر مایشتە ی عەسقە لانییە ئەمە یە:

١- بەشیو دە ی گشتی جاسووسی و سیخوپی کارێ خراپە و تاوانیکی گەورە یە و لە ڤورئان و سوننەتدا، نەه ی و پێشگیری ئی کراوە و مروۆفی باش و موسوئمانی ساخ دەبێ خویی ئی بپاریزی.

٢- بەلام جاروبار، کە دەبێ بەهۆی پاراستنی خوینی کەسێ، یا بەهۆی رزگار کردنی کەسێ، چ ه ی گیانی، چ ه ی سامانی، چ ه ی نامووسی، یا دەبێ بەهۆی پاراستنی ناشتی و ئارامی و لاو سەرکەوتنی سوپای ئیسلام و زیاندان لە دوشمینی ئایین، ئالەم جوۆرە بارو دۆخانەدا، هەست هەلگرتن و سیخوپی و جاسووسی دروستە و نادروست نییە.

٣- کورت و پوخت: (هەست هەلگرتنی ناڤەواو سیخوپی نادروست ئەوە یە کەبو ئابرو بردنی خەلک بێ و تەنیا بوئەوە بێ کە بەناڤەوا پەردە ی خودا لەسەر بەندەکانی هەلبدی رتەو، بەلام ئەگەر لەبەر مەبەستیکی کۆمەلایەتی باشبێ، بەر جاسووسی ناڤەوا ناکەوێ).

۴- بۇ تىگە يىشتىنى تەۋاۋ لەم بابەتە بىرۋانە:

ا- تاجول ئۇصول، بەرگى چۈارەم، لاپەرە: ۴۰۱ بە عەرەبى، چاپى چۈارەم، دارولفىكر بىرۇت ھەتا لاپەرە: ۴۰۲ بە تايبەتى ئەم سى سەرباسە (الرُّسُلُ لَا تَقْتُلُ) و (الجاسوس يقتل) و (بَغْتِ الْغُيُونِ مَطْلُوبِ).

ب- تاجول ئۇصول، بەرگى چۈارەم بەكوردى، چاپى چۈارەم، زنجىرە: (۷۸ - نوينەر ناكوزرى) و (۷۹ - سيخورو خەفى دىكوزرى) و (۸۰ - خەفى ناردن پەسەندە). واتە لە ژمارە: (۴۵۶۰) ۋە ھەتا ژمارە: (۴۵۶۴) + {تاج/۳، زنجىرە: ۱۰، لاپەرە: ۶۰۱، ج/۴، ژمارە: ۳۳۱۳} + {تاج/۳، زنجىرە: ۱۱۷، لاپەرە: ۵۱۹، ج/۴، ژمارە: ۳۲۱۳} + {ژمارە: ۱۷۲۰ كە لەپىشەۋە رابورد}.

(۱۳۷۶) ھەۋلەدانى شەيتان بۇ تىگەردانى نويزكەران. (۷۰۳۴ - ۷۰۴۱)

باب: فِي تَحْرِيشِ الشَّيْطَانِ بَيْنَ الْمُصَلِّينَ

۱۸۰۴ - عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ أَيْسَ أَنْ يَعْبُدَهُ الْمُصَلُّونَ فِي جَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَلَكِنْ فِي التَّحْرِيشِ بَيْنَهُمْ». {الحديث: ۷۰۳۴ = ۷۰۵۹ فم}:

جابىرى كورى عەبدوللا (رەزى خۇداى ئى) ھەرموۋى: بەگوۋى خۇم لە زارى پىرۋزى پىغەمبەرم بىست دەيفەرموو (دروۋدى خۇداى لەسەر بى): (شەيتان لەۋە ئائومىد بوۋە، كە جارىكى تر لەناۋ دانىشتۋانى دوورگەى عەرەبدا، نويزكەران بىپەرستىن و بەندەيى بۇ بىكەن، ۋەك لەسەردەمى نەقامى پىش ھاتنى ئايىنى پىرۋزى ئىسلامدا شتى ۋا روۋى دەداۋ، بە ھەرمانى شەيتان خەلگەكە لە دوورگەى عەرەبدا، بت و دارو بەردىان دەپەرست، بەلام شەيتان ھەول دەدا كە موسولمانان لەناۋ خۇياندا، تىكىان بەرداۋ دووبەرەكى و دوژمنايەتتيان لەنيۋانا بەرپا بكا). {تاج/۵، زنجىرە: ۲۴، ژمارە: ۵۲۵۲}.

(۱۳۷۷) هه موو ناده میزادی شهیتانیکی لهگه‌لدایه. (۷۰۳۴ - ۷۰۴۱)

باب: مَعَ كُلِّ إِنْسَانٍ شَيْطَانٌ

۱۸۰۵- عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): حَدَّثْتُهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَرَجَ مِنْ عِنْدِهَا لَيْلًا. قَالَتْ: فَعَرْتُ عَلَيْهِ، فَبَاءَ فَرَأَى مَا أَصْنَعُ، فَقَالَ: «مَا لَكَ يَا عَائِشَةُ أُعْرِتِ؟». فَقُلْتُ: وَمَا لِي لَا يَغَارُ مِثْلِي عَلَى مِثْلِكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَقْدَ جَاءَكَ شَيْطَانُكَ؟» قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَمَعِيَ شَيْطَانٌ؟ قَالَ: «نَعَمْ». وَقُلْتُ: مَعَ كُلِّ إِنْسَانٍ؟ قَالَ: «نَعَمْ». قُلْتُ: وَمَعَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «نَعَمْ، وَلَكِنْ رَبِّي أَعَانَنِي عَلَيْهِ حَتَّى أَسْلَمَ». {الحديث: ۷۰۴۱ = ۷۰۶۴ فم:}

عائیشه‌ی هاوسهری پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر پیغه‌مبهر و ره‌زای خودا له‌هه‌موو هاوسهر و هاوه‌له‌ نازدار و به‌پیره‌کانی بئ) فه‌رمووی: (شه‌وی نۆره‌ شه‌وی خوّم بوو، چه‌زهرت (دروودی خودای له‌سهر بئ) له‌لای من بوو، له‌ شه‌ودا دهر‌چووه‌ دهر‌دوه‌ منیش نه‌وه‌م له‌بهر گران بوو، جا که‌هاته‌وه‌و زانی من دهر‌چوونه‌که‌ی نه‌وم له‌بهر گرانه. فه‌رمووی: (ئه‌ی عائیشه‌! نه‌وه‌ چیه‌؟ نه‌وه‌ ژار له‌ هه‌وی‌کانت ده‌کیشیت؟).
گوتم: جا بۆچی نه‌گهر له‌سهر تو ژاریشیان لی بکیشم هه‌قی خوّم نییه‌؟! فه‌رمووی (دروودی خودای له‌سهر بئ): (نه‌وه‌ چیه‌؟ شه‌یتانه‌که‌ت سه‌ری لی داویت؟). گوتم: نه‌ی پیغه‌مبهری خودا! بۆچی من شه‌یتانم له‌گه‌لدایه‌؟ فه‌رمووی: (به‌ئئ).
گوتم: دیاره‌ هه‌موو که‌سه‌ی شه‌یتانیکی هه‌یه‌؟ فه‌رمووی: (به‌ئئ وایه‌). گوتم: هه‌تا تویش شه‌یتانت له‌گه‌لدایه‌؟ فه‌رمووی: (به‌ئئ، منیش شه‌یتانیکم هه‌بوو، به‌لام من خودا زالی کردووم به‌سه‌ریداو شه‌یتانه‌که‌م موسوّل‌مان بووه‌و رزگارم بووه‌ له‌زیانی).

(۱۳۷۸) پیتشگیریی له‌ باشمله‌ گۆیی. (۶۵۳۶)

باب: النَّمَى عَنِ الْغَيْبَةِ

۱۸۰۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَتَدْرُونَ مَا الْغَيْبَةُ؟». قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: «ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ». قِيلَ:

أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي مَا أَقُولُ؟ قَالَ: «إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبْتَهُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهْتُهُ». {الحديث: ٦٥٣٦ = ٦٥٥٣ فم = ف.م = فتح الملهم}:

ئەبو هورەیرە (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: خوشهویست (دروودی خودای لهسەر بئ) فهرمووی: (ئهری ئیوه دهرانن که غهیهت و پاشمله گویی چیه؟). گوتیان: خوداو پیغهمبهری خودا باشی دهرانن، فهرمووی: (ئهمیه که باسی برای نایینیت بهجوریکی وابکهی که خوی باسکردنی بهو شیوهیهی پی ناخوش بی!).

عهرزی کرا: ئهی ئهگهر ئهو قسهیهی کهمن دهیکم، له براکهما ههبوو ئهوه چۆنه؟ ئهوهیش ههر غهیهت و پاشمله گویی نادرسته؟ فهرمووی: (غیهت ئهمیه که ئهو نهنگهی تو دهیلئیت له پاشمله تیادابی، دهنه ئهگهر تیادا نهبی، ئهوه ریک بوختانی بو دهکهی!). {تاج: ٥، زنجیره: ١٣، ژماره: ٤٧٥٣ چ/٤}.

١٣٧٩) نهییکردن له دوو زمانی. (٦٥٧٩)

باب: فِي النَّمِيمَةِ

١٨٠٧- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: إِنَّ مُحَمَّدًا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَلَا أُتَبِّحُكُمْ مَا الْعُضَةُ؟ هِيَ النَّمِيمَةُ الْقَالَةُ بَيْنَ النَّاسِ»، وَإِنَّ مُحَمَّدًا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الرَّجُلَ يَصْدُقُ حَتَّى يُكْتَبَ صَدِيقًا وَيَكْذِبُ حَتَّى يُكْتَبَ كَذَّابًا». {الحديث: ٦٥٧٩ = ٦٥٩٦ فم}:

عەبدوڵڵای کورێ مهسعوود (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: ههزهرتی موحهممهدی خوشهویست و نازدار (دروودی خودای لهسەر بئ) دمههرووی: (با پیتان بلیم که ههلات و بوختیانی زۆر کهورهی نارهوای و، که بوونی خوینی ئی دئ کامهیه؟) فهرمووی: (بریتییه له دوو زمانی و بهد گویی و وتی وتی زۆرو زۆر بلاییی که دهبن بهههوینی تیکدانی نیوانی مهردوم و سهر دهکیشی بو خوینرپی!).

وه ههروهها فهرمووی: ههزهرتی موحهممهد (دروودی خودای لهسەر بئ) دمههرووی: (لهراستی رهحمهت دهباری، راستی بکهن به پیشه، چونکه راستی ئادهمیزاد دهخاته سهر رینگهی چاکه، کردهوی چاکهیش ئادهمیزاد دهخاته سهر رینگهی بهههشت!)

پیاوی وا ههیه ئهوهنده راستگۆیه و ئهوهنده سۆراخی راستی دهکاو ئهوهنده
عهودالی راستی و راستگۆیه، ههتا لهلای خودا به پیاوی راست و راستال و راستگۆ
دهنووسری، وه نهکهن درۆبکهن، چونکه درۆ مروّف دهخاته سهر ریگهی خراپه،
کردهوهی خراپهیش پیاو دهخاته سهر ریگهی ئاگری دۆزهخ، پیاوی واههیه ئهوهنده
زۆر درۆ دهکاو ئهوهنده منهیی درۆ دهکا، ههتا لهلای خودا به درۆزن دهنووسری).
{ریاضی صالحین/ ١، زنجیره: ٤، ژماره: ٥٤} + {تاج/ ٥، زنجیره: ١٢، ژماره: ٤٧٥١} +
{ریاض/ ٤، زنجیره: ٢٥٧، ژماره: ١٥٣٨ ج/ ٢}. {بروانه: ژماره: ١٨٠٩ له دواوه}.

(١٣٨٠) دووزمان ناچیتته بهههشت. (٢٨٦ - ٢٨٨)

باب: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ

١٨٠٨- عَنْ هَمَّامِ بْنِ الْحَارِثِ قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا مَعَ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فِي
الْمَسْجِدِ، فَجَاءَ رَجُلٌ حَتَّى جَلَسَ إِلَيْنَا، فَقِيلَ لِحُذَيْفَةَ: إِنَّ هَذَا يَرْفَعُ إِلَى السُّلْطَانِ أَشْيَاءَ.
فَقَالَ حُذَيْفَةُ إِرَادَةَ أَنْ يُسْمِعَهُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «لَا يَدْخُلُ
الْجَنَّةَ قَتَاتٌ». {الحديث: ٢٨٧ = تجريد/ ٥، لاپهه: ٢١٤، ج/ ١، رقم: ١٩٣٩ = ٦٠٥٦،
٥٧٠٩ فتح الباری. أبو داود. أدب: ٤٨٧١. ترمذی. بروصلة: ٢٠٢٦. تحفة الأشراف:
٣٣٨٦}:

هههمامی کوپری حاریث (رحمهتی خودای ئی بێ) فهرمووی: جاری لهلای حوزهیفه له
مزگهوت دانیشتبووین، پیاوی لهولاه هاتو ئهویش لهگهلمانا دانیشت، عهرزی
حوزهیفه کرا: که ئهم پیاوه قسه و باس دهباتهوه بو دهستهلاتداری ولات، که
ئیمامی عوثمانه (رهزای خودای ئی بێ). حوزهیفهیش (رهزای خودای ئی بێ) فهرمووی بهکابرا: بیستم
له پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بێ) دهیغهرموو: (مرووی دوو زمان دوو پیی ناچیتته ناو
بهههشت!). {تاج/ ٥، زنجیره: ١٢، ژماره: ٤٧٤٨. ریاض/ ٤، زنجیره: ٢٥٧، ژماره: ١٥٣٦
چایی دووهم}.

١٣٨١) باسی دوو روو - باب: في ذي الوجهين

بروانه: فهرمووده‌ی ژماره: (١٧٤٤) که له‌زنجیره: ١٣٢٦ دا رابورد، له‌پیشه‌وه لهم به‌راوه پیرۆزه‌دا.

١٣٨٢) باسی راستی و درۆ، که یه‌که‌م چه‌ند جوانه‌و دووهم چه‌ند ناشیرینه.

(٦٥٨٠ - ٦٥٨٣)

باب: في الصدق والكذب

١٨٠٩- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ، وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صَدِيقًا. وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ، فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ، حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا». {الحديث: ٦٥٨١ = ٦٥٩٧ فم: {

ئهم فهرمووده‌یه به ته‌واوی، وهرگه‌راوه کوردییه‌که‌ی له ژماره: (١٨٠٧) دا رابورد.

١٣٨٣) درۆی ره‌وا. (٦٥٧٦ - ٦٥٧٨)

باب: مَا يَجُوزُ فِيهِ الْكَذِبُ

١٨١٠- عَنْ أُمِّ كُلْثُومٍ بِنْتِ عُقْبَةَ بْنِ أَبِي مُعَيْطٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) وَكَانَتْ مِنَ الْمُهَاجِرَاتِ الْأُولَى اللَّاتِي بَايَعَنَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يَقُولُ: «لَيْسَ الْكَذَّابُ الَّذِي يُصْلَحُ بَيْنَ النَّاسِ وَيَقُولُ خَيْرًا وَيَنْمِي خَيْرًا». قَالَ ابْنُ شَهَابٍ: وَلَمْ أَسْمَعْ يُرَخَّصُ فِي شَيْءٍ مِمَّا يَقُولُ النَّاسُ كَذِبًا إِلَّا فِي ثَلَاثٍ: الْحَرْبِ، وَالْإِصْلَاحِ بَيْنَ النَّاسِ، وَحَدِيثِ الرَّجُلِ امْرَأَتَهُ، وَحَدِيثِ الْمَرْأَةِ زَوْجَهَا. وَفِي رَوَايَةٍ قَالَتْ: وَلَمْ أَسْمَعْ يُرَخَّصُ فِي شَيْءٍ مِمَّا يَقُولُ النَّاسُ إِلَّا فِي ثَلَاثٍ. {الحديث: ٦٥٧٦ = ٦٥٩٣ فم: تجريد البخاري بالكوردی/٣، رقم: ١١٢٦ = ٢٦٩٢. أبو داود. أدب: ٤٩٢٠. ترمذی. بروصلة: ١٩٣٨. تحفة الأشراف: ١٨٣٥٣}:

نوم کولثومی کچی عوقبهی کوری ئه‌بو موعه‌یط (رمزای خودای ئی بی) که یه‌کئی بوو له‌ژنه‌ کۆچکاره‌ پێشینه‌کان، که په‌یمانیاں دابوو به‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لسه‌ر بی) {بروانه‌: ژماره‌: ۴۲۸ له‌پێشه‌وه‌}.

فه‌رمووی: به‌گویی خۆم له‌زاری پیرۆزی چه‌رزتم بیست، ده‌یفه‌رموو (دروودی خودای لسه‌ر بی): (به‌و که‌سه‌ ناگوتری درۆزن، که میانه‌ی خه‌لک رێک ده‌خاو، قسه‌ی باش له‌نیوانیا‌ندا ده‌هینیو ده‌با، به‌نیازی نیوان رێکخستنیان و نیوان خۆش بوونیان و به‌ مه‌به‌ستی ناشتکردنه‌وه‌یان، با ئه‌و قسانه‌یش که له‌و به‌ینه‌دا ده‌یانکات، خۆی دروستیان بکات).

ئیبنو شه‌هاب - واته‌: ئیمامی زوهری - ده‌فه‌رموی: نه‌م بیستوه‌ له‌که‌س، که مه‌ردوم رێگه‌ی درۆکردنیاں پێ بدری، مه‌گه‌ر له‌م سێ شته‌دا:

۱- بۆ جه‌نگ.

۲- رێکخستنی نیوانی خه‌لک.

۳- قسه‌ی خۆشی ژن و پیاو، که له‌نیوانی خۆیا‌نا دوو به‌دوو ده‌یکه‌ن، بۆ رابواردن و نیوان خۆشکردن.

له‌ گێڕانه‌وه‌ی ژماره‌ (۶۵۷۷)دا: نوم کولثوم فه‌رمووی: نه‌م بیستوه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لسه‌ر بی) که مۆله‌تی درۆکردن به‌که‌س بدا مه‌گه‌ر بۆ ئه‌م سێ مه‌به‌سته‌: جه‌نگ و نیوان رێکخستن و قسه‌ی خۆشی نیوانی ژن و می‌رد بۆ یه‌گتری). {ریاضی صالحین/۱، زنجیره‌: ۳۱، ژماره‌: ۲۴۹ + ریاضی صالحین/۴، زنجیره‌: ۶۱، ژماره‌: ۱، ۲، ۳، + تاج/۳، زنجیره‌: ۱۲۲، ژماره‌: ۲۴۹۶} + {تاج/۵، زنجیره‌: ۲۵، ژماره‌: ۴۸۲۳ ج/۴}.

روونکردنه‌وه‌:

نوم کلثوم له‌ موسوڵمانه‌ هه‌ره‌ پێشینه‌کانه‌، په‌یمانی به‌ست له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ردا، له‌سالی حوده‌یبیه‌دا له‌ مه‌که‌وه‌ به‌پێ، کۆچی کرد بۆلای پێغه‌مبه‌ر له‌مه‌دینه‌، که‌هات می‌ردی نه‌بوو، زه‌یدی کوری حاریشه‌ ماره‌یکرد، که زه‌ید شه‌هید بوو زوبه‌یری کوری عه‌وام ماره‌یکرد، کچیکی له‌ زوبه‌یر بوو ناوی زه‌ینه‌ب بوو، له‌پاش

زوبەير شوويکرد بە عەبدووڕەحمانى كۆرپى عەووف، لەویش كۆرپىكى بوو ناوى ئىبراهيم بوو، كە ئەوڕەحمان مرد، شوويکرد بە عەمرى كۆرپى عەووف، يەك مانگ لەلای ما ئىتر ئوم كلثوم عەمرى خوداى كرد.

١٢٨٤) پيشگيرىي لە بانگەوازي سەردەمى نەفامى. (٦٥٢٧ - ٦٥٢٥)

بَابُ: النَّهْيُ عَنْ دَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ

١٨١١- عَنْ جَابِرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزَاةٍ فَكَسَعَ رَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقَالَ الْأَنْصَارِيُّ: يَا لِلْأَنْصَارِ، وَقَالَ الْمُهَاجِرِيُّ: يَا لِلْمُهَاجِرِينَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا بَالُ دَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ؟! قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَسَعَ رَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ. فَقَالَ: «دَعُوهَا فَإِنَّهَا مُنْتَنَةٌ». فَسَمِعَهَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أُبَيٍّ، فَقَالَ: قَدْ فَعَلُوهَا؟! وَاللَّهِ: لَسْنَا رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ. قَالَ عُمَرُ: دَعْنِي أَضْرِبَ عَنْقَ هَذَا الْمُنَافِقِ، فَقَالَ: «دَعُهُ لَا يَتَحَدَّثُ النَّاسُ أَنَّ مُحَمَّدًا يَقْتُلُ أَصْحَابَهُ». {الحديث: ٦٥٢٦ = ٦٥٤٣ م. بخارى تفسير: ٤٩٠٥، ٤٩٠٧ فتح البارى. ترمذى. تفسير القرآن/ ٣٣١٥. تحفة الأشراف: {٢٥٢٥:

جابري كۆرپى عەبدووللا (رەزای خودای ن بێ) فەرمووی: لە غەزای تەبووکا لەخزمەتی حەزەرەندا بووین (دروودی خودای لەسەر بێ) پیاوی لە کۆچکاران، شەقیکی هەڵدا لە پیاویکی ئەنصارى، ئەنصارىیەكەیش وەك کاتى سەردەمى نەفامى (جاهییلیەت) هاوارى كرد: ئەى كۆمەڵەى ئەنصار! هاوار، فريام كەون!!

كۆچکارەكەیش هاواریكرد: هاوار! ئەى كۆمەڵەى كۆچکاران! فريام كەون!!

پێغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) كە لەكارەكە ئاگادار بوو، فەرمووی: (ئەم بانگەوازو هاتو هاواری خووى سەردەمى نەفامى و نەزانییە چییە زیندووى دەكەنەوه!!؟).

عەرزىانكرد: قوربان! مەسەلەكە ئاوايە: ئەم پیاوێ كۆچكارە شەقیكى هەڵدا لەو پیاوێ ئەنصارىیەو ئىتر بوو بەم هاتو هاواری. فەرمووی: (ئەم جوۆرە بانگەوازه، كە

له رفعتاری بهدی سهردهمی نه قامییه وازی ئی بهینن، چونکه بهراستی کارئ
چه پهل و بوگه نه).

جا عهبدوئلای کورپی ئوبهیی کورپی سهلولول، که سهروکی ناپاکان بوو، ئه مهی
به رگوئی که وتو بهههلی زانی و گوتی: ئاوی ئی هات، کوچکاران ئه مهشیان کرد! دهسا
بهو خودایه، کاتی گه پراینه وه بو شاری مه دینه، کیمان ئازاو به دهسهلات بی، له
ئیمه وه له کوچکارانی شاری مه دینه، به کونی و بی دهسهلاته کانمان چۆل دهکهین!

کاتی ئه م باسو و خواس و قسه ژه هراوییه گه یشته وه به پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر
بی) حه زره تی عومه ر (رهزای خودای ئی بی) هه ئسایه سه ری، فه رمووی: ئه ی پیغه مبه ری
خودا! لیم گه ری بابه م له گه ردنی ئه م دوو رووی ناپاکه. فه رمووی (دروودی خودای له سه ر
بی): (وازی ئی بهین، با خه لک نه ئین: موحه ممه د، وه فای بو که س نییه، ئه وه تانی
هاوه ل و هاوړیکانی خو ی ده کوژی!). {تاج/۴، زنجیره: ۴۶، ژماره: ۴۱۷۰} + {ژماره:
۱۸۳۲ که له دواوه دی له زنجیره: ۱۳۹۷}.

(۱۳۸۵) نه ییکردن له شه ره جینیوو جمیندان به یه کتری. (۶۵۳۴)

باب: النهي عن السباب

۱۸۱۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«الْمُسْتَبَانِ مَا قَالَا، فَعَلَى الْبَادِي مَا لَمْ يَعْتَدِ الْمَظْلُومُ». {الحديث: ۶۵۳۴ = ۶۵۵۱
فم:}

ئهبو هورهیره (رهزای خودای ئی بی) فه رمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سه ر بی) فه رمووی:
(گوناه ی شه ره جمی، که له نیوانی دوو که سدا روده دا، هه رچی ده ئین، گونا هه که ی
به ملی ئه وه یانه که له پیشه وه جمی نه که ده ست پی ده کا، به مه رچی نا هه قی
لیکرا وه که پی لی هه ل نه بری و پتر له مافی خو ی جمی نی پی نه دا). {ریاض/۴،
زنجیره: ۲۶۶، ژماره: ۱۵۶۱}.

(۱۳۸۶) نەيىكىردىن لە جىنئودان بە رۇژگار. (۵۸۲۳ - ۵۸۷)

باب: النّھى عن سبّ الدّھر

۱۸۱۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: يُؤْذِنِي ابْنُ آدَمَ يَقُولُ: يَا حَبِيبَةَ الدَّهْرِ، فَلَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: يَا حَبِيبَةَ الدَّهْرِ، فَإِنِّي أَنَا الدَّهْرُ، أَقْلَبُ لَيْلَهُ وَنَهَارَهُ، فَإِذَا شِئْتُ قَبَضْتُهُمَا». {الحديث: ۵۸۲۵ = ۵۸۱۸ ف.م. تجريد البخارى بالكوردى/ ۴، رقم: ۱۶۹۴ = ۴۸۲۶، ۶۱۸۱، ۷۴۹۱}:

ئەبو ھورەيرە (رەزى خۇداي ئى بىن) دەفەر مەوى: پېغەمبەر (دروودى خۇداي لەسەر بىن) فەر مەوى: (خۇداي گەورە ۋە سەرورە دەفەر مەوى: ئادەمىزاد ئازارى مەن دەدات، كاتى جىئو بە چەرخ ۋە گەردوون دەدات، ۋەك كاتى ھەست بە ئىش ۋە ئازارى دەكا، لەداخى دلى خۇى نا سوپاسى دەكا ۋە دلى: داخ لەدەست زەمانە، ئەى فەلەك ۋاۋات ئى بى، ئەى گەردوونى چەپگەرد! ئەى رۇژگارى ناھەموار ئائومىد خۇت!

دەى باكەستان ئەم جۆرە قسانە نەكا ۋە دلى: ئەى فەلەك! كۆستت كەۋى، بەشت ئائومىدى بى، چونكە گەردوون، يا فەلەك، يا چەرخ، يا رۇژگار، ھىچى بەدەست نىيە، ئەۋەى كە ئىۋە دەيدەنە پال گەردوون ۋە رۇژگار ۋە دلى: گۈايە ھەموو كاروبارى، چەرخ ۋە گەردوون ھەلى دەسوۋرپىنى ئەۋە ۋە ئانىيە، بەلكو مەن خۇم ھەموو شت ھەل دەسوۋرپىنم، گەردوون ۋەك ھەموو شتېكى تر مەن دروستم كەردوۋە، ئەۋ جى بەدەستە، ھەموو كارى بەدەستى خۇمە، خۇم ئەم شەۋو رۇژەم دروست كەردوۋە، خۇم تاۋتوۋىيان دەكەم ۋە بەردەۋام، بە شىۋەيەكى رىك ۋە پىك، بەشۋىنى يەكا دەيانھىنم ۋە دىيانبەم! ۋە ھەركاتى ئارەزوۋ بەكەم دەيان پىچمەۋە ۋە نايانھىلەم). {تاج: ۴، زنجىرە: ۲۸، ژمارە: ۴۰۹۱ ج/ ۴}.

روونكر دنەۋە:

ۋشەى رۇژگار ۋە چەرخ ۋە گەردوون ۋە فەلەك، ھەر يەكەيان بەپىى دانانى زمان ۋە زمانەۋانى، ۋاتى تايبەتى خۇى ھەيە، لەسەر روۋى راستىنە، بەلام لەھەمان كاتا، بە مەجازىش بەزۇر ۋاتى تر دەگوترىن ۋە ھەر لەكۆنەۋە گەيى ۋە سەر زەنشت ۋە

سەرکۆنە لە چەرخ و گەردوون و زەمانە و روژگاری رەش و چەرخی چەپگەرد
کراوە و دەکری. وە لەم لایەنەو زانایان دەفەرموون:

۱- بێرو باوەرو رەفتاری سەردەمی نەفامی، بەشیوەیهکی سەرەکی دەبن بەدوو
بەشەو:

بەشی یەكەم: هەڵەى رووتە و ئیسلام قەدەغە و نادروستی کردوو و بەهیچ
شیوەیێ دروست نییە، کاری پێ بکری، وەك: فرە خوایی و کاریگەری بورج و
ئەستێرە و فالچیتى و پەرستنى بت و دارو بەردو خۆرو مانگ یا وەك: مارەکردنى
خوشك و باوەژن و مەحرەم و ژنەینانى بى سنوور، یا وەك: خواردنى سوودو قومارو
ئارەق و خوین و مردارو زیندە بەچالکردن!

بەشى دووهم: فرە واتایە، واتای جیا جیا هەل دەگری، ئەمانەیش وەك
جینیودان بە زەمانە و بە روژگارو بەگەردوون، یا وەك: حەج و عەمرە و ژنەینان و ژن
تەلاقدان و ظیهارو ریزی مانگەکان.

ئەم بەشەیان بەواتای سەردەمی نەفامی، لە ئیسلاما نادروست و تاوان و
نارەوان، وەك: كەسێ باوەژنى خۆى مارەبكا بۆ خۆى، یا كار بە ئەزلام بكا، یا هاموو
شۆى فالچى و كۆلەنانى و فالگەرەو بكاو باومرشى پێ بكا، یا بەبى شمار ژنى خۆى
تەلاق بداو دواى بیگىرپیتەو بۆ ژیر ركیفى خۆى، یا ژن بەژن بكا لەسەر شیوازی
نەفامى. بەلام ئەم بەشەیان هەیانە بە شیوازیكى تر، ئیسلام چەسپاندووویەتى،
وەك حەج و عەمرە و تەوافى مالى خوا و مارە و تەلاق و كەلەپوور گرتن و خواردنى
گوشت و ئاژەل سەربەپن لەسەر شیوازی ئایینى پیرۆزى ئیسلام، نەك لەسەر
شیوازی كۆنى كاتى نەفامى!

كەواتە: ئەم بەشەیان بە واتە كۆنەكە و لەسەر شیوازه نەفامییهكە نارەوا و
نادروستە، بەلام لەسەر شیوازه نوێ ئیسلامییهكە، دروستە، بگرە زۆر جار پێویست و
واجبە، وەك حەج و عەمرە، یا سوننەتە وەك: ژنەینان و خەلۆه كێشان و خزمەتى
مال و میوان، گەلى جارىش رەوايە، نە پێویستە، نە سوننەتە، وەك مەبەست لە

مه حوی له م روانگه وهو له م بوارمدا دمفه رموی:

یا دمفہ رموی:

منیش له سکاآی حالآ دهلیم:

١٨١٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا تَسُبُّوا الدَّهْرَ، فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الدَّهْرُ». {الحديث: ٥٨٢٧ = ٥٨٢٠ فم:}

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئىبنى) **فەرمووى: خوشەويست** (دروودى خوداى لەسەر بىن) **دەفەر مووى:**

(جمین بهرۆژگار مه‌دهن، چونكه خودا خۆی روژگاره‌!).
روونكر دنه‌وه:

نەوھوی لەشیکردنەوھوی ئەم فەرموودەیەدا، دەفەر موی: (واتە: جمین بەبکەری کارەساتەکان مەدەن، چونکە ئەگەر جمین بەبکەری کارەساتەکان بدەن، جمینەکەتان دەجێتەوھ بۆ خودا، چونکە خودا بکەری کارەساتەکانە).

۱۳۸۷) نه ییکردن له رووکردنی چهك له برای موسولمان. (۶۶۰۹ - ۶۶۱۱)

بَابُ: النَّهْيُ أَنْ يُشِيرَ الرَّجُلُ إِلَى أَخِيهِ بِالسَّلَاحِ

۱۸۱۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا يُشِيرُ أَحَدُكُمْ إِلَى أَخِيهِ بِالسَّلَاحِ، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي أَحَدُكُمْ لَعَلَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ فِي يَدِهِ فَيَقْعُ فِي حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ». {الحديث: ۶۶۱۱ = ۶۶۲۷ فم. تجريد البخاری بالكوردی/۵، لاپهړه: ۳۵۶، رقم: ۲۰۹۶ = ۷۰۷۳ فتح الباری}:

تهبو هورديره (رمزای خودای ئی بڼ) فهرمووی: خوښه ویست (دروودی خودای له سر بڼ) دهغه رموی:

(تهی موسولمانینه! نه به پراستو نه به درو، کهستان رووی چهك مه که نه برای ثایینی خوتان، چونکه دوور نییه و ری تیده چی که شهیتان هه له یه کی پی بکاو، له دهستی دهر بچی و براهی بیکی و، به هوئی ته ووه دهه نهی ناو ناگردانی دوزخه ببی!). {ریاضی صالحین/۴، لاپهړه: ۱۶۵، زنجیره: ۲۵۷، ژماره: ۱۷۸۳} + {تاج/۵، زنجیره: ۱۰، ژماره: ۴۷۳۷ ج/۴} + {ریاضی صالحین/۴، زنجیره: ۲۵۷، ژماره: ۲۴۸}.

۱۳۸۸) دهست گرتن به نووکی تیره وه له ناو مزگه ونا. (۶۶۰۸ - ۶۶۰۴)

بَابُ: فِي إِمْسَاكِ السِّهَامِ بِنِصَالِهَا فِي الْمَسْجِدِ

۱۸۱۶- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّهُ أَمَرَ رَجُلًا كَانَ يَتَصَدَّقُ بِالنَّبْلِ فِي الْمَسْجِدِ أَنْ لَا يَمُرَّ بِهَا إِلَّا وَهُوَ آخِذٌ بِنِصُولِهَا. {الحديث: ۶۶۰۶ = ۶۶۲۲}:

جابری کوری عه بدوللا (رمزای خودای ئی بڼ) فهرمووی: جاری پیاوئ، له ناو مزگه ونا

دهمه تیری دهبه خشیه وه، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بڼ) فهرمانی پیی کرد: که له کاتی

وادا بادهست بگری به نووکه گانیه وه. {تاج/۱، زنجیره: ۱۱۸، ژماره: ۷۲۴ ج/۴}.

۱۸۱۷- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

قَالَ: «إِذَا مَرَّ أَحَدُكُمْ فِي مَجْلِسٍ أَوْ سَوْقٍ وَبِيَدِهِ نَبْلٌ فَلْيَأْخُذْ بِنِصَالِهَا، ثُمَّ لْيَأْخُذْ بِنِصَالِهَا، ثُمَّ لْيَأْخُذْ بِنِصَالِهَا». قَالَ: فَقَالَ أَبُو مُوسَى: وَاللَّهِ مَا مُتْنَا حَتَّى سَدَدْنَاهَا بَعْضُنَا فِي وَجْهِهِ بَعْضٍ. {الحديث: ۶۶۰۷ = ۶۶۲۳ فم}:

ئەبو موسا (رەزىي خۇداي ئى بىن) فەرموۋى: خۆشەويست (دروودى خۇداي لەسەر بىن) دەفەرموۋى: (ئەگەر كەسىكتان چەك و تىرو شىرو نىزەو شتى تىرى وەھاي پى بوو، وە رۆيشت بۆ كۆرۈ دانىشتىگاكەن، يا چوو بۆ بازار، بادەستى بگرى بەنووكەكەيەو). سى جار خۆشەويست (دروودى خۇداي لەسەر بىن) رستەي (بادەستى بگرى بە نووكەكەيەو) دووبارە كىردەو، فەرموۋى: ئەوجا ئەبو موسا فەرموۋى: خۆ دەبىنن كە پىغەمبەر (دروودى خۇداي لەسەر بىن) چەندە دەر بەستى ئەو بوو، كە ئىمە بە ھەلەپش خويىنى يەكتى نەپىزىن و لەم جۆرە كاتانەدا بەچەك ئازارى يەكتى نەدەين، كەچى بەداخەو، ئەوئا نەمردىن، ھەتا لەم شەرى ناوخۆيەدا، لەپاش شەھىدبوونى عوتمان، رووى چەكمان كىردە يەكتى و چەكەكانمان ئاراستەي سىنگى خۆمان كىرد).
روونكىردنەو:

لە تەجىرىدى بوخارىدا، وەرگەراو كوردىيەكەي دەفەرموۋى:
(دىارە كە چەكى نوپش، وەك تەفەنگ و دەمانجەو شەستىرو گشت جۆرە چەك و تەقەمەنىيەكى تىرىش، ھەمان بىرىارى بۆ ھەيە، مەبەست لەدەست گىرتن بەنووكى شىرو تىرو نىزەو، نموونە ھىنانەو، بۆ پاراستنى خەلگ لەزىانى ئەم جۆرە چەكانە، دەنا مەبەست قەيد نىيە، چونكە ئەگەر قەيد بى، بەغەيرى دەست پىوگىرتن چارى نىيە، كەواتە: پاراستنى ئادەمىزاد لە زىانى چەك، وەك: دەمانجەو تەفەنگ و مەين و نارنجۆك و شتى وا، بەو دەبى كە زامەنەكەي دابخەي، يا خالى بىكەيتەو لە تەقەمەنى).

۱۳۸۹) نەيىكىردنى لە لىدانى دەمو چاو. (۶۵۹۴ - ۶۵۹۹)

باب: النَّمْيُ عَنْ ضَرْبِ الْوَجْهِ

۱۸۱۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِذَا قَاتَلَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلَا يَلْطِمَنَّ الْوَجْهَ». {الحديث: ۶۵۹۶ = ۶۶۱۰ فم. تجريد البخارى بالكوردى/۳، رقم: ۱۰۹۳ = ۲۵۵۹ فم. تحفة الأشراف: ۱۲۷۹۶} :

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئى بىن) ھەرمووى: خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بىن) ھەرمووى: (لەكاتى شەپو شۆپو ناكوڭى و تەمىن كىردن و شتى وادا، كە گەل جارى لەنيوانى ئىوھ و براى ئايىنى خۆتانا روودەدا، خۆتان بپارىزن لە لىدانى روخسارى لىدراوھكە، بەتايىبەتى ئەگەر بۆ تەمىن و تەسكىنى و شتى وا، لە نۆكەرو منال و خوار دەستى خۆتاندا). { تاج/۳، زنجىرە: ۹۸، ژمارە: ۲۳۸۳ }.

۱۸۱۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِذَا قَاتَلَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيَجْتَنِبِ الرُّجْعَةَ، فَإِنَّ اللَّهَ خَلَقَ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ». {الحديث: ۶۵۹۸ = ۶۶۱۴ فم: }

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئى بىن) ھەرمووى: خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بىن) ھەرمووى: (ئەگەر شەرتان بوو لەگەل براى ئايىنى خۆتانا، لەرووى مەدەن، چونكە خوداى گەورە ئادەمى دروست كىردووه لەسەر شىوھى خۆى!).

روونكىردنەوھ:

ھەندى وشە و رستە ھەن، كە ھەم بۆ خودا، ھەم بۆ ئادەمىزادو ھەم بۆ شتى تر بەكاردەھيئىرئىن، وەك: دەست و پىو روخسارو چاوو نەفس و رۆح و ئەندامى تر. كورت و پوخت، بەكوردى پەتى: ئىمە بپروامان بەم زاراوانە ھەيە، بەپىي مەبەستى خوداى گەورە لىيان، وە خۆمان بەم جۆرە شتانەوھ زۆر خەريك ناكەين، چونكە پىش ھەموو شتى ئىمە بىرو باوھەرمان واىە كە ھىچ شتى لەوینەو لەشىوھى خودا نىيە!

۱۲۹۰) ھەرەشە كىردن لە نەفرىن و نەحەلەتكىردن لە ئازەل. (۶۵۴۷ - ۶۵۵۶)

باب: فِي لَعْنِ الْبَهَائِمِ وَالتَّغْلِيظِ فِيهِ

۱۸۲۰- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ وَامْرَأَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ عَلَى نَاقَةٍ، فَضَجَرَتْ، فَلَعَنَتْهَا، فَسَمِعَ ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: «خُذُوا مَا عَلَيْهَا، وَدَعُوهَا فَإِنَّهَا مَلْعُونَةٌ».

قَالَ عِمْرَانُ: فَكَأَنِّي أَرَاهَا الْآنَ تَمْشِي فِي النَّاسِ مَا يَعْرِضُ لَهَا أَحَدٌ. {الحديث: ٦٥٤٧ = ٦٥٦٤ فم}:

عیمرانی کوری حوصهین (همزای خودایان لی بن) هزرمووی: له سهفه ریکا، له خزمه تی
حه زره تدا بووین، ژنیکی نه نصاری سواری وشتره مینگه یی بوو، به ده سته وه وه پرس
بوو، نه وه ونده لاساری ده کرد، له بهر نه وه ژنه که له عنه تی له وشتره که کرد.

خو شه ویست (دروودی خودای له سر بن) هزرمووی: (کورتان و جلو باره که ی لی بکه نه وه و
به ره لای بکه و وازی لی بهینن، چونکه نه و وشتره له عنه تی لیکراوه!).

عیمران دهیغه رموو: نیستایش هر ده لئی نه و وشتره له بهر چاوه که به نا و
عه شاماته که دا ده سو و پرایه وه، که سیش لاقه ی نه ده کرد هه قی نه بوو به سه ری ه وه!
{ریاضی صالحین/٤، زنجیره: ٢٦٤، ژماره: ١٥٥٧، ١٥٥٨ + تاج/٤، زنجیره: ٢٨، ژماره:
٤٤٠٣ ج/٤ = چاپی چواره م}.

(١٢٩١) فره ناباشه که پیاو نه فرینکه ربی. (٦٥٤٧ - ٦٥٥٦)

باب: الْكَرَاهِيَةُ لِلرَّجُلِ أَنْ يَكُونَ لَعَانًا

١٨٢١- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ
اللَّعَانِينَ لَا يَكُونُونَ شُهَدَاءَ وَلَا شُفَعَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». {الحديث: ٦٥٥٣ = ٦٥٧٠ فم}:

نه بو دهر داء (همزای خودای لی بن) هزرمووی: هزرت (دروودی خودای له سر بن) هزرمووی:
(نه فرینکه ران له روژی دوا روژدا، نه پایه ی شه هیدان و نه پایه ی تکاکارانیا ن پی
نادری). {ریاض/٤، زنجیره: ٢٦٤، ژماره: ١٥٥٤ ج/٢ = چاپی دووهم}.

١٨٢٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ادْعُ عَلَى
الْمُشْرِكِينَ. قَالَ: «إِنِّي لَمْ أُبْعَثْ لَعَانًا وَإِنَّمَا بُعِثْتُ رَحْمَةً». {الحديث: ٦٥٥٦ = ٦٥٧٣ فم}:

نه بو هورمیره (همزای خودای لی بن) هزرمووی: هزری خو شه ویست (دروودی خودای له سر بن)
کرا: قوربان! نزی شه پکه له موشریک و هاو و پیداکه ره کان بو خودا. هزرمووی:
(له راستیدا شتی وا له رهوشتی منه وه دووره، نه فره تکردن له خه لک له من
ناو هشیته وه، من خودا بو شتی وا رهوانه ی نه کردووم، به لکوو بو نه وه کردوومی به

پيځه مېهرو رهوانه‌ی ګردووم بؤسهر ئيؤه هه‌تا بېم به‌مايه‌ی سؤزو ره‌حمه‌تو ميه‌ره‌بانايي بؤتان). {تاج/۵، زنجيره: ۲۱، ژماره: ۴۷۹۶}.

۱۳۹۲) باسی که‌سی به‌ناره‌وا تانه‌ی خرابوون له‌ خه‌لک بدا. (۶۶۲۶ - ۶۶۲۷)

باب: فِي الَّذِي يَقُولُ هَلْكَ النَّاسُ

۱۸۲۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا قَالَ الْعَبْدُ: هَلْكَ النَّاسُ فَهُوَ أَهْلُكُهُمْ»، قَالَ أَبُو إِسْحَاقَ: (وهو ابن محمد بن سفيان) لَا أَذْرِي «أَهْلُكُهُمْ» بِالنَّصْبِ أَوْ «أَهْلُكُهُمْ» بِالرَّفْعِ. {الحديث: ۶۶۲۶ = ۶۶۴۲ فم}:

ئهبو هوره‌يره (ره‌زای خودای ئی بېن) فه‌رمووی: خو‌شه‌ويست (دروودی خودای له‌سهر بېن) فه‌رمووی: (ئهو که‌سه‌يه‌ی که‌ههر له‌خو‌يه‌وه به‌ ناره‌وا چه‌زی له‌شکاندن‌ی خه‌لکه‌و ده‌لئ: خه‌لک خراپ بوون، خه‌لک به‌ فه‌تارمه‌ت چوون، ئه‌وه خو‌ی له‌هه‌موويان خراپ‌ترو سه‌رتياچووتره‌). {تاج/۵، زنجيره: ۲۰، ژماره: ۴۷۹۰ ج/۴}.

۱۳۹۲) نه‌وانه‌ی شت زؤر قوول ده‌که‌نه‌وه تيا‌ده‌چن. (۶۷۱۷ - ۶۷۲۵)

باب: هَلْكَ الْمُتَنَطِعُونَ

۱۸۲۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «هَلْكَ الْمُتَنَطِعُونَ». قَالَهَا ثَلَاثًا. {الحديث: ۶۷۲۵ = ۶۷۴۰ فم}:

عه‌بدوئللا‌ی کو‌ړی مه‌سه‌وود (ره‌زای خودای ئی بېن) فه‌رمووی: چه‌زرمه‌ت (دروودی خودای له‌سهر بېن) سئ‌جار له‌سهر يه‌ک فه‌رمووی: (ئه‌وانه‌ی شت زؤر قوول ده‌که‌نه‌وه له‌ گو‌تارو ګردارا سنوور ده‌به‌زي‌نن، سه‌ريان تيا‌ده‌چئ!). {تاج/۵، زنجيره: ۳۹، ژماره: ۴۸۷۷}.

۱۳۹۴) نزاو دووعای شه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌ نیمانداران، ده‌بیته‌ مایه‌ی پا‌که‌وه‌بوون و سو‌زو می‌ه‌ره‌بانی بو‌یان. (۶۵۵۷ - ۶۵۷۲)

باب: فِي جَعَلَ دُعَاءَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْمُؤْمِنِينَ زَكَاةً وَرَحْمَةً

۱۸۲۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلَانِ، فَكَلَّمَاهُ بِشَيْءٍ لَا أَدْرِي مَا هُوَ؟ فَأَغْضَبَاهُ، فَلَعَنَهُمَا وَسَبَّهُمَا، فَلَمَّا خَرَجَا، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: مَنْ أَصَابَ مِنَ الْخَيْرِ شَيْئًا، مَا أَصَابَهُ هَذَانِ. قَالَ: «وَمَا ذَاكَ؟» قَالَتْ: قُلْتُ: لَعَنْتُهُمَا وَسَبَبْتُهُمَا! فَقَالَ: «أَوْ مَا عَلِمْتُ مَا شَارَطْتُ عَلَيْهِ رَبِّي؟ قُلْتُ: اللَّهُمَّ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ، فَأَيُّ الْمُسْلِمِينَ لَعَنْتُهُ أَوْ سَبَبْتُهُ فَاجْعَلْ لَهُ زَكَاةً وَأَجْرًا». {الحديث: ۶۵۵۷ = ۶۵۷۴ فم. تجريد البخارى بالكوردى/ ۵، رقم: ۱۹۸۷ = ۶۳۶۱ فتح البارى}:

عائیشه (رمزای خودای لی بی) فه‌رمووی: دوو پیاو هاتن بو‌ مائه‌وه بو‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) سه‌بارمت به‌شتی که نازانم چی بوو، قسه‌یان له‌گه‌لدا کرد، پیغه‌مبه‌ریان توو‌ره کرد، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) نه‌فرین و نه‌حله‌تی له‌هه‌ردووکیان کردو جمینی پێیاندا، که دوو پیاوه‌که له‌ خزمه‌تی ده‌رچوون، عه‌رزى حه‌زرتم کرد: قوربان! هه‌موو که‌سی له‌خزمه‌تی تۆدا، ئه‌گه‌ر له‌ خێر بپه‌ش نه‌بووی، هه‌رکه‌سی بووی، به‌لام ئه‌م دوانه له‌ خزمه‌تی تۆدا ئه‌وه‌ی خێری ده‌ستیان نه‌که‌وت، به‌لکوو به‌ر نه‌فرین و جمینی تۆ که‌وتن!

فه‌رمووی (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): (بو‌چی له‌به‌رچی؟) عه‌رزیم کرد: له‌به‌رنه‌وه که نه‌فرینت له‌م دوانه کردو جمینت پێیاندا. فه‌رمووی: (ئه‌دی نازانی که‌من مه‌رجم کردوو له‌گه‌ل خودای خۆماو به‌لێنم لێی و مرگرتوو؟ عه‌رزى په‌رومردگاری خۆم کردوو: په‌رومردگاری نازدارم! به‌لێن بی له‌تۆی و مرده‌گرم، تۆقه‌ت له‌ به‌لێنی خۆت به‌شیمان نابیته‌وه، په‌رومردگارا! تۆ خۆت باش ده‌زانیت: که‌منیش هه‌ر مرۆڤو ئاده‌میزادم، گه‌ل جار توو‌ره دمبه‌و له‌سه‌ر توو‌ره‌ی نزاى خراپ له‌په‌کێ له‌گه‌لی موسو‌لمانی خۆم ده‌که‌م، یا نازاریکی ده‌دم، جا داوات لی ده‌که‌م که به‌لێنم پێ بدیت: که هه‌ر موسو‌لمانی، له‌به‌ر هه‌ر هۆی نه‌فرمت و نه‌حله‌تم لێکرد، یا جمینیکم داپێی، یا جه‌لده‌م لێیدا، یا هه‌ر جو‌ره نازاریکی ترمدا، وه ئه‌و موسو‌لمانه

شايسىتى ئىۋە نەبۋو، ئەۋا ئەۋ ئازاردان و جىمىن و قىسەيەى مەى، بۆيكە بە ماىەى پاكەۋە بوون لە تاۋان و، بە نوپىزو زەكات و پاكەۋەكەرى گوناھو، بىكە بەھۋى نىزىكبوونەۋەى ئەۋكەسە لە سۆزو مېھرەبانى و رەھمەتى خۆتەۋەو، بىكە بەھۋى پاداشى باشى گەۋرە بۆى لەرۋىزى قىامەتدا، پەرۋەردگارى گەۋرەم ئەم بەئىنەى داپىم). {تاج/۵، زنجىرە: ۶۵، ژمارە: ۵۰۳۹}.

روونكر دىنەۋە:

۱- لە بەكوردى كردنى ئەم فەرموودەيەدا، بەھرە لەھەموو گىرپانەۋەو شەرحە گەۋرەكان وەرگىراۋە، سوپاس بۆ خودا.

۲- بەپىي ئەم فەرموودەيە، ۋەك لە فەتحولولھىمدا ئاماژەى بۆ دەكا، دەبى موسولمان خۆشەويست (درودى خوداى لەسەر بى) بكا بەپىشەۋاۋ سەر مەشقو، ۋەك ئەۋ، لەكاتى پارانەۋەدا، عەرزى پەرۋەردگارى خۆى بكا: (خودايە! ھەر نزاىەكى شەر لەخۆم، يا لەمال و منالەم، يا لە دۆست و برادەرم، يا لەدەر و دراوسىم، يا لەھەر موسولمانىكى تر دەكەم، يا لە ۋلات و گەل و نىشتان و نەتەۋەى خۆم دەكەم، يا نەفرىن و نەحلەتى لى دەكەم، گىراى نەكەيت و بەلكوۋ بۆى بكەى بەمايە و ھۋى پاداشى باشى لای خۆت لەھەردوو جىھانا). ئامىن. خودايە. {۲۱/ رەمەزانى/ ۱۴۳۲ كۆچى. بەرابەر بە ۲۰۱۰/۸/۳۱ زايىنى}.

۱۸۲۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَتْ عِنْدَ أُمِّ سُلَيْمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) يَتِيمَةٌ، وَهِيَ أُمُّ أَنَسٍ، فَرَأَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْيَتِيمَةَ، فَقَالَ: «أَنْتِ هِيَ؟ لَقَدْ كَبُرَتْ لَا كِبَرَ سِنَّكَ». فَرَجَعَتِ الْيَتِيمَةُ إِلَى أُمِّ سُلَيْمٍ تَبْكِي، فَقَالَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ: مَا لَكَ يَا بُنَيْةٌ؟ قَالَتِ الْجَارِيَّةُ: دَعَا عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ لَا يَكْبَرَ سَنِّي، فَلَا أَنْ لَا يَكْبُرُ سَنِّي، أَوْ قَالَتْ: قَرْنِي، فَحَرَجَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ مُسْتَعْجِلَةً تَلُوثُ خِمَارَهَا حَتَّى لَقِيَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا لَكَ يَا أُمُّ سُلَيْمٍ؟» فَقَالَتْ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَدْعُوتُ عَلَى يَتِيمَتِي؟ قَالَ: «وَمَا ذَاكَ يَا أُمُّ سُلَيْمٍ؟». فَقَالَتْ: زَعَمْتَ أَنَّكَ دَعَوْتَ أَنْ لَا يَكْبَرَ سَنُّهَا، وَلَا يَكْبُرُ قَرْنُهَا. قَالَتْ: فَضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثُمَّ قَالَ: «يَا أُمُّ سُلَيْمٍ أَمَا تَعْلَمِينَ أَنَّ

شَرَطِي عَلَى رَبِّي؟ أَنِّي اشْتَرَطْتُ عَلَى رَبِّي فَقُلْتُ: إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ أَرْضَى كَمَا يَرْضَى الْبَشَرُ، وَأَعْضَبُ كَمَا يَعْضَبُ الْبَشَرُ، فَأَيُّمَا أَحَدٍ دَعَوْتُ عَلَيْهِ مِنْ أُمَّتِي بِدَعْوَةٍ لَيْسَ لَهَا بِأَهْلٍ أَنْ تَجْعَلَهَا لَهُ طَهْرًا وَزَكَاةً وَقُرْبَةً يُقَرِّبُهَا مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». وَقَالَ أَبُو مَعْنٍ: (يَتِيمَةً) بِالتَّصْغِيرِ فِي الْمَوَاضِعِ الثَّلَاثَةِ. {الحديث: ٦٥٧٠ = ٦٥٨٧ فم}:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خودای ئى بى) فەرمووی: كچۆلەیهكى ھەتیو، لەلای دایکم بوو، كە ناسراوہ بە ئوم سولەیم، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) بە بچۆلەیی دەیبینی، لەپاش ماوہیی كە دەیبینیئەوہ، خەریكەبى نەیناسیئەوہ، وا كچۆلەكە دریژ بووہو ھەلچووہ، لەبەرئەوہ دەفەرموی: (ئەوہ تۆ ئەویت، بەراستی گەورە بوویت، ئەى پى نەگەیت!).

جا كچۆلەكە بەگریانەوہ دەگەرپێئەوہ بۆلای ئوم سولەیمی دایکم، دایکم پى دەلى: كچم چیتە، بۆچى دەگریت؟ كچۆلەكە دەلى: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) نزاى تەمەن كورتى ئى كردم، كەواتە قەت تەمەن دریژ نابم و تەمەن كورت دەبم، بۆئەوہ دەگریم.

ئوم سولەیم بەپەلە خۆی پێچایەوہو چارشۆی گرتەوہو لەچكەكەى ئالان بەسەریەوہ، روشت بۆ خزمەتى پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) جا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) ھەستى كرد كە ئوم سولەیم ئاسایى نییە و كەمى شەلەژاوہ، لەبەرئەوہ پى فەرموو: (ئەوہ چیتە ئەى ئوم سولەیم! بۆوا مات و پەشوكاوى؟).

ئوم سولەیم گوتى: ئەى پێغەمبەر! خودا! ئایا نزاى تەمەن كورتیت لەو كچۆلە ھەتیوہى من كردووە؟ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) فەرمووی: نزاى تەمەن كورتى چى، بۆ شتى وابووہ، ئەى ئوم سولەیم! دایکم عەرزی دەكا: بەقسەى خۆی بى گوايە تۆ نزات ئى كردووە كە تەمەن دریژ نەبیت و فەرمووتە پى: ئەى پى نەگەیت، بەكویدا وا گەورەبوویت؟

ئوم سولەیم فەرمووی: جا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) پێكەنى لەپاشا فەرمووی: (ئەى ئوم سولەیم! ئەدى نازانى كەمن لەم كات و ھەل و مەرجانەدا، مەرجم كردووە لەگەل خودای خۆما؟ دەى با ئەو مەرجەت پى بلیم و بۆتى روون

بکه مه وه: من مهرجم کردوه له گه‌ل په‌روه‌ردگارماو عه‌رزیم کردوه: خودایه! خۆت ده‌زانی که منیش ئاده‌میزادم، ملکه‌چم بۆ ئه‌و بارودۆخه‌ سروشتیانیه‌ی که ئه‌وان ملکه‌چن بووی، وه‌ک چۆن هه‌موو ئاده‌میزادی، له‌هه‌ندی شت رازی ده‌بی، له‌هه‌ندی شت توو‌ره‌ ده‌بی، منیش هه‌روه‌ها له‌هه‌ندی شت رازی ده‌بم، له‌هه‌ندی شت توو‌ره‌ ده‌بم، رێک وه‌ک ئه‌وان، ده‌ی خودایه‌ هه‌رکه‌سه‌ی له‌گه‌لی موسو‌لما‌نی خۆم، نزایه‌کی خراپم ئی کرد، که له‌پراستیدا شایانی ئه‌و ن‌زای شه‌په‌ری منه‌ نه‌بی، ده‌ی خودایه‌! تۆ له‌لای خۆته‌وه‌ ئه‌و ن‌زا شه‌په‌ری منه‌ی بۆ بکه‌ به‌ مایه‌ی خاوی‌نی و پاکی و پیرۆزی و بیکه‌ به‌ طاعات و عیبادت بۆی و له‌روژی قیامه‌تا، پایه‌ و پله‌ی ئه‌وی له‌خۆته‌وه‌ پێ ن‌زیک بکه‌ره‌وه‌!).

١٨٢٧- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كُنْتُ أَلْعَبُ مَعَ الصَّبْيَانِ، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَتَوَارَيْتُ خَلْفَ بَابٍ، قَالَ: فَجَاءَ فَحَطَّأَنِي حَطَّاءً، وَقَالَ: «اذْهَبْ، وَادْعُ لِي مُعَاوِيَةَ». قَالَ: فَجِئْتُ فَقُلْتُ: هُوَ يَأْكُلُ. قَالَ: ثُمَّ قَالَ لِي: «اذْهَبْ وَادْعُ لِي مُعَاوِيَةَ». قَالَ: فَجِئْتُ فَقُلْتُ: هُوَ يَأْكُلُ، فَقَالَ: «لَا أَشْبِعَ اللَّهَ بَطْنَهُ». قَالَ ابْنُ الْمُثَنَّى: قُلْتُ لَأُمِّيَّةَ: مَا (حَطَّأَنِي)؟ قَالَ: قَفَدَنِي قَفْدَةً. {الحديث: ٦٥٧١ = ٦٥٨٨ فم:}

ئیبینو عه‌بباس (ره‌زای خودایان ئی بێ) فه‌رمووی: جارێ له‌ناو منالانا وازی‌م ده‌کرد، کۆمه‌لێ منال بووین یاریمان ده‌کرد، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ته‌شریفی هات، منیش شه‌رمم لێی کرد، له‌پشتی ده‌رگایه‌که‌وه‌ خۆم ئی شارده‌وه‌، به‌لام پێغه‌مبه‌ر پێی زانیم، هات له‌پێکی مائی به‌ناو شانماو فه‌رمووی: (برۆ مو‌عاوییه‌م بۆ بانگ بکه‌)، فه‌رمووی: چووم بۆلای مو‌عاوییه‌و فه‌رمانه‌که‌ی پێغه‌مبه‌رم پێ راگه‌یان‌دو هاتمه‌وه‌ بۆ خزمه‌تی و عه‌رزیم‌کرد: مو‌عاوییه‌ نان ده‌خوا. پاش که‌می پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رموویه‌وه‌ پێم: (برۆ مو‌عاوییه‌م بۆ بانگ بکه‌). منیش چوومه‌وه‌و هاتمه‌وه‌و دیسان عه‌رزیم‌کرده‌وه‌: که مو‌عاوییه‌ خه‌ریکی نان‌خواردنه‌! ئه‌م‌جاره‌یان هه‌زرت (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمووی: (ده‌ی خودا ورگی تیر نه‌کا!).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵۳- نامه‌ی زُور و سته‌م کتاب الظلم

{بروانه: ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۲۶، له ژماره: ۲۰۳ و ههتا ژماره: ۲۲۱ +
ته‌جریدی بوخاری به کوردی/۳، ژماره: ۱۰۵۷ ههتا ۱۰۷۴ + تاج/۵، زنجیره: ۱۰
له ژماره: ۴۷۲۶}.

۱۳۹۵) باسی ناره‌وایی زُور و سته‌م و فه‌رمان‌کردن به پارانه‌وه‌و تۆبه کردن.

(۶۵۱۷ - ۶۵۲۴) باب: فِي تَحْرِيمِ الظُّلْمِ وَالْأَمْرِ بِالْإِسْتِغْفَارِ وَالتَّوْبَةِ

۱۸۲۸- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيمَا رَوَى
عَنِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَنَّهُ قَالَ: «يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَّمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي، وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ
مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالَمُوا، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ، فَاسْتَهْدُونِي أَهْدِكُمْ، يَا عِبَادِي
كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ، فَاسْتَطْعِمُونِي أَطْعِمَكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ،
فَاسْتَكْسُونِي أَكْسِكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا،
فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضُرِّي فَتَضُرُّونِي، وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي
فَتَنْفَعُونِي، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ، كَانُوا عَلَى أَتَقَى قَلْبِ رَجُلٍ
وَاحِدٍ مِنْكُمْ، مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ
وَجَنَّتُمْ، كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ، مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا، يَا
عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوَّلَكُمْ وَآخِرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ، قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، فَسَأَلُونِي، فَأَعْطَيْتُ
كُلَّ إِنْسَانٍ مَسْأَلَتَهُ، مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمَخِيطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ، يَا
عِبَادِي إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ، أَحْصِيهَا لَكُمْ ثُمَّ أَوْفِيكُمْ بِهَا، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ
عَزَّ وَجَلَّ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يُلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ». قَالَ سَعِيدٌ: كَانَ أَبُو إِدْرِيسَ الْخَوْلَانِيُّ
إِذَا حَدَّثَ بِهَذَا الْحَدِيثِ جَثَا عَلَى رُكْبَتَيْهِ. {الحديث: ۶۵۱۷ = ۶۵۳۲ فم}:

ئه‌بو زه‌ر (ده‌زای خودای ئی بن) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (درودی خودای له‌سه‌ر بن) فه‌رمووی له
فه‌رمووده‌یه‌کی پی‌رۆزدا: خودای پی‌رۆزو گه‌وره ده‌فه‌رمووی: ئه‌ی عه‌به‌ده‌کانه‌! من

زولم و زۆرۈ ستمەم لەسەر خۆم ھەرام كەردوو، لەناو ئۆيەشدا ھەرام كەردوو، كەواتە ئۆيە زۆرۈ ستمە لەيەكترى مەكەن، ئەي بەندەكانە! ئۆيە ھەمووتان سەرلەشپاۋو گومپان، مەگەر ئەوانەتان كەمن خۆم بىخەمە سەر رىگەي راستو رىي ھەقى پى نىشان بىدەم، كەوايە داۋاي رىنموونى و رىنمايى ھەر لەخۆم بىكەن، ھەتا رىنمايىتان بىكەم، ئەي بەندەكانە! ھەمووتان رەش و روت و برسین، ئەوانەتان نەبى كە خۆم نان و ئاوو بەرگ و پۆشاكى پى بىدەم، كەواتە داۋاي ئەم شتانە ھەر لەخۆم بىكەن ھەتا پىتان بىدەم، ئەي بەندەكانە! ئۆيە بەشەو بەرپۆژ گوناھ دەكەن، ۋەلحال من لەدەستم دى كە لەھەموو گوناھى خۆش بىم، كەوابوو داۋاي لىخۆشبوون ھەر لەخۆم بىكەن، ئەي بەندەكانە! ئۆيە ناگەنە ئەو رادەيە و رادەتە، كە بتوان زىانى، يا سوودى، بەمن بگەيەن، كەواتە مەبەست لەم پەندو تەمى و ئامۆژە، سوود، يا زىانى ئۆيەيە، نەۋەك سودو زىانى من، ئەي بەندەكانە! ئەگەر ئۆيە لە يەكەم كەستانەو بەگىرى، ھەتا دواكەستان، بە ئادەمىزادو پەرىتانەو، بە خاس و خراپتانەو، يەك بەيەكتان پىاۋى باش و لەخواترس بن، ۋەك لەخودا ترستىن كەسى ئىستانان، بەو ھىچ لەسامان و مولك و گەورەيى من زىاد ناكات، ھەرۋەھا ئەگەر لە يەكەم كەستانەو بەگىرى ھەتا دواھەمىن كەستان، بە ئادەمىزادو پەرى و جنۇكەتانەو، بە خاس و خراپتانەو، يەك بەيەكتان، پىاۋى خراپ بن ۋەك: لەخودا دوورترىنى كەسى ئىستانان، بەو ھىچ لە سامان و مولك و گەورەيى من كەم نابىتەو، واتە: بوون و نەبوونى ئۆيە بۆ خوايەتى من يەكسانەو چۈن يەكەو جىاۋازىي نىيە بۆ من!

ئەي بەندەكانە! ئەگەر بىتو لە يەكەم كەستانەو ھەتا دواھەمىن كەستان، بە ئادەمىزادو جنۇكەو پەرىتانەو، لە دەشتىكا رابووستن و لەيەك كاتا، لە يەك دەم و چركە ساتا، ھەر كەسەتان داۋاي شتىكم لى بكا، ۋە لەيەك ھەناسەدا، ھەر كەسەتان دلخۋازى خۆيى پى بىدەم بەو ھىچ لە گەنجىنەيى من كەم نابىتەو، چۈن دەرزىيەك بۆرنى بە ئاۋى دەريايەكا، ھىچ كەم ناكات ئاۋا!!

ئەى بەندەكانە! ھەرچى دىتەوھ رىتان كردهوھى خۇتانە، من زۆر بەوردى، سەر ژمىريان دەكەم و ژمارەو چەندى و چۆنىيان رادەگرم و دواىى بەتەواوى پىتانی دەدەمەوھ!

جا ھەرچى ھاتەوھ رىتان كردهوھى خۇتانە، ئەگەر باش بوو، ئەوا سوپاسى خوداى لەسەر بکەن، خۇئەگەر بە جوړىكى تر بوو، ئەوا سەرزەنشتى خۇتان بکەن و بەس، كە ئەوکارە بەدەتان لەوھپىش لەكاتى خۇيدا كردهوھ).

سەعیدى كورى عەبدولعەزىز، كە ئەم فەرموودەىە دەگىرپتەوھ، لە رەبیعی كورى یەزیدەوھ، لەئەبو ئیدرىسى خەولانییەوھ، لە ئەبو زەرەوھ لە پىغەمبەرەوھ، ئەم سەعیدە دەیفەرموو: ھەموو جارئ كە ئەبو ئیدرىسى خەولانى، ئەم فەرموودەىە دەگىرپتەوھ، دەھات بەچۆكاو لەوكاتەدا زۆر بەرپزەوھ لەسەر چۆك دادەنىشتو دەگىرپتەوھ بۆ شاگردەكانى!). {ریاضى صالحین/۱، زنجیرە: ۱۱، ژمارە:

۱۱۱ ج/۲ + تاج/۵، زنجیرە: ۸۹، ژمارە: ۵۱۳۴ م. چاپى چوارەم}.

۱۸۲۹ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «اتَّقُوا الظُّلْمَ، فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَاتَّقُوا الشُّحَّ فَإِنَّ الشُّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، حَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ وَاسْتَحْلَوْا مَحَارِمَهُمْ». {الحديث: ۶۵۱۹ = ۶۵۳۶ فم}:

جابرى كورى عەبدوللا (رەزای خودایان ئ ب) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بى)

فەرمووی: (خۇتان لەزۆرو ستەم بپارێزن، بەراستی زۆرو ستەم، تەم و مژو تاریكى زۆرن لە رۆزى قیامەتاو، زۆردارەكە دەكەوێتە ناویان و، وەك كوێرى مزمەعیل بەھیج لایەكا سەر دەرناكا، ھەروەھا خۇشتان لە پیسكەیی و چرووكی و رژدیى بپارێزن، چونكە چرووكی و پیسكەیی بوون بەھۆی لەناوچوونی نەتەوھ و میلەتەكانى پىش ئیوھ، بەرە بەرە واى لىكردن، كە لەسەر مالى دنیاو سامانى جیھان، خوینی یەكترى برپێژنو ھەلال و ھەرام نەزانن و ناپەروا بەرپەوا دابنن). {ریاضى صالحین/۱، زنجیرە: ۲۶، ژمارە: ۲۰۳ ج/۲} + {تاج/۵، زنجیرە: ۱۰، ژمارە: ۴۷۳۰ ج/۴}.

۱۸۳۰- عَنْ أَبِي عَمْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ، مَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ، كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً، فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ بِهَا كُرْبَةً مِنْ كُرْبٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»۔ {الحديث: ۶۵۲۱ = ۶۵۳۸ فم. تجريد البخاری ۳/، رقم: ۱۰۵۹ = ۲۴۴۲، ۶۹۵۱. أبو داود. أدب: ۴۸۹۳. ترمذی. حدود: ۱۴۲۶. تحفة الأشراف: ۶۸۷۷} :

نیبنو عومہر (رہزای خودایان لی بن) فہرمووی: خوۛشہویست (دروودی خودای لہسہر بن) دہفہرموئی:
(موسولمان برای موسولمانہ، نابی زورو ستمی لی بکا، یا بیدات بہدہست ناحہزو
دوژمنی خوۛیہوہ، یا پشتی لہزہوی بدات، ہہرکہسی مشووری کاری برایہکی ناپینی
خوی بخوات و بجی بہ دہنگیہوہ، بہپی توانای خوی، بو جی بہ جی بوونی ئہوکارہ،
یاریدہی بدات، خودایش مشووری کاری ئہو دہخواتو، لہکاتی پیویستدا، دہچیت
بہدہنگیہوہ، ہہرکہسی موسولمانی لہ تہنگانہیی رزگار بکا، خودایش ئہو
لہتہنگانہیہک لہ تہنگانہکانی روژی ژینہوہو زیندوو بوونہوہ رزگار دہکات، وہ
ہہرکہسی موسولمانی پوشتہ بکاتہوہ بہجلو بہرگ لہشی بیوشی، خوایش لہروژی
قیامہتدا ئہو پوشتہو پہرداخ دہکاتہوہ، یا بو رہزای خودا نہنگو نہینی
موسولمانی بیوشی، خودایش لہ تولہی باشی ئہوہوہدا لہ قیامہتدا، نہنگو نہینی
ئہو دادہپوشی!!)۔ {ریاضی صالحین/۱، زنجیرہ: ۲۷، ج/۲ + تاج/۱، زنجیرہ: ۱۴، ژمارہ:
۱۰۰ ج/۴ = چاپی چوارہم + تاج/۵، زنجیرہ: ۱۰، ژمارہ: ۴۷۲۹}۔

(۱۳۹۶) مؤلہتدانی پیای زوردارو ستہمکار. (۶۵۱۷ - ۶۵۲۴)

باب: فِي الْأَمَلِ لِلظَّالِمِ

۱۸۳۱- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُمِلُّ لِلظَّالِمِ، فَإِذَا أَخَذَهُ لَمْ يُفْلِتْهُ»، ثُمَّ قَرَأَ: (وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ)۔ {الحديث: ۶۵۲۴ = ۶۵۴۱ فم. تجريد

البخارى بالكوردى ٤/، رقم: ١٦٦٧ = ٤٦٨٦ فتح البارى. ترمذى. تفسير: ٣١١٠، ٣١١٠ م. تحفة الأشراف: ٩٠٣٧}:

ئەبۇ مووسى ئەششەھرى (رەزىي خۇداي ئى بى) فەرموۋى: خۇشەۋىست (دروودى خۇداي لەسەر بى) فەرموۋى: (لە راستىدا خۇداي گەۋرە سەرۋەر، مۆلەتى پىياۋى زۆردارو ستەمكار دەداتو، تا ماۋەبىي جەھەبى بۆ شل دەكات، ھەتا بزائى پەشىمان دەبىتەۋە يانا، لەۋانەكانى رۆژگار پەندو ئامۇزگارى ۋەردەگىرى يانا، بەلام كە كاسە پىرېۋو، ئەۋسا قورتمى دەگىرى، ئىتر قوتارى نابى لەچىنگى ۋە تۆلەي بەرو دۋاى ئى دەستىنى!).

ئەنجا ھەزەمت (دروودى خۇداي لەسەر بى) بۆ پىشتىۋانى ئەم فەرمائىشتەي ئەم ئايەتەي خويىندەۋە:

{وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ - هود - ١١/١٠٢}:

ۋاتە: ئاۋەھا پاش مۆلەتو ماۋە پىدان، خۇداي تۆ ئەي خۇشەۋىست! ئەي موۋەممەد! ئەي پىغەمبەرى من! سزاي سەخت دەنىرىۋ، قارو خەشمو غەزەب دەگىرى، لە دانىشتۋان ۋە خەلكى ئەۋ ۋلاتو دىھاتانە، كە زۆرو ستەم پەرە دەستىنى لەناۋياناۋ، ناھەقى ۋە بىدادى ۋە ناپەرۋايى لەناۋياندا دەبى بەباۋ، دەبن بەزۆردارو ستەمكارو، دەلىي گوندو شارەكان سەرچەم بوون بەلانە ۋە خانەي زۆردارى ۋە ستەمكارى!

ۋەلى لەمەگىرى خۇدا ئەمىن مەبن، چۈنكە بەراستى كاتى خۇداي تۆ قورتمى زالم دەگىرى، ئىشى پى دەگەيەنىۋ بىرسى دەپرى!). {رياض/١، زنجیره: ٢٦، ژمارە: ٢٠٦ ج/٢} + {تاج/٤، زنجیره: ١٢، ژمارە: ٢٩٢٢ چاپى چۈرەم}.

١٣٩٧) باپىاۋ بە ھەق ۋە ناھەق يارىدەي براى خۇي بىدا. (٦٥٢٥ - ٦٥٢٧)

باب: لِيَنْصُرَ الرَّجُلُ أَخَاهُ الظَّالِمًا أَوْ مَظْلُومًا

١٨٣٢- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: اقْتَتَلَ غُلَامَانِ غُلَامٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَغُلَامٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَنَادَى الْمُهَاجِرُ أَوْ الْمُهَاجِرُونَ: يَا لَلْمُهَاجِرِينَ. وَنَادَى الْأَنْصَارِيُّ: يَا لَلْأَنْصَارِ.

فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «مَا هَذَا دَعَوَى أَهْلِ الْجَاهِلِيَّةِ؟! قَالُوا: لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِلَّا أَنْ غُلَامَيْنِ افْتَتَلَا، فَكَسَعَ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ. فَقَالَ: «لَا بَأْسَ، وَلَيَنْصُرَ الرَّجُلُ أَخَاهُ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا، إِنْ كَانَ ظَالِمًا فَلْيَنْتَهْ فَإِنَّهُ لَهُ نَصْرٌ، وَإِنْ كَانَ مَظْلُومًا فَلْيَنْصُرْ»». {الحدِيث: ٦٥٢٥ = ٦٥٤٢ فم. بخاری. مناقب: ٣٥١٨، ٤٩٠٥}:

جابیری کوہی عہدوئلا (رمزای خودایان لی بن) فہرمووی: دوو لاوی موسولمان، لاوی لہ کوچکاران و لاوی لہ یاریدہدہران (ئہنصار) بوو بہشہرو ہہرایان، جا کوچکارہگہ، یا کوچکارہگان بانگہوازی کرد: ہاوار ئہی کوچکارینہ فریام کہون! ئہنصاریبہکیش ہاوار لہ کوئمہلہی خوئی کردو بانگہوازی کرد: ہاوار ئہی کوئمہلہی یاریدہدہران (ئہنصار)! فریام کہون!

پیغہمبہریش (دروودی خودای لہسہر بی) دہرچوو، فہرمووی: (ئہوہ چیبہ ئہمہ بانگہوازی سہردہمی نہفامیبہ، بوچی زیندووی دہکہنہوہ؟).

عہرزیان کرد: ہیچ نہبوو، ئہی پیغہمبہری خودا! شتی وا رووی نہداوہ، ئاژاوہی گہورہی لی بکہوپیئہوہ، بہس ئہوہندہ بوو: دوو گہنج بووہ بہشہریان، یہکیکیان شہپالئیکی لہوی تریان داوہ، پیغہمبہریش (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (ئہگہر ہہرئہوہ بی قہیدی نیبہ، با مروؤف یاریدہی برای خوئی بدا، براکہی لہسہر ہہق بی، یا لہسہر ناہہق بی ہہر یاریدہی بدات، لہسہر ئہم شیوہیہ: ئہگہر براکہی لہسہر ناہہق بوو، نہہیئی ئہو ناہہقیبہ بکا، ئہوہ باشرین یارمہتیہ بوئی! خو ئہگہر براکہی زور لیکراو بوو، ئہوہ بایارمہتی بداو نہہیئی زورو ستہمی لی بکری!). {ریاض: ١/، زنجیرہ: ٢٧، ژمارہ: ٢٣٧} + {بروانہ: ژمارہ: ١٨١ کہ لہپیئہوہ رابورد لہ زنجیرہ: ١٣٨٤}.

١٣٩٨) سزای نہوانہ کہ نازاری خہلک دہدہن لہجیہانا. (٦٦٠٠ - ٦٦٠٣)

بَابُ فِي الَّذِينَ يُعَذِّبُونَ النَّاسَ

١٨٣٣- عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ عَنْ هِشَامِ بْنِ حَكِيمٍ بْنِ حِزَامٍ قَالَ: مَرَّ بِالشَّامِ عَلَى أَنَسٍ وَقَدْ أُقِيمُوا فِي الشَّمْسِ، وَصَبَّ عَلَى رُءُوسِهِمُ الزَّيْتُ، فَقَالَ: مَا هَذَا؟ قِيلَ: يُعَذِّبُونَ فِي

الْخَرَجَ. فَقَالَ: أَمَا إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ يُعَذِّبُ الَّذِينَ يُعَذِّبُونَ فِي الدُّنْيَا». {الحديث: ٦٦٠٠ = ٦٦١٦ فم}:

عوروہی کوہی زوبہیر فہرمووی: ہیشامی کوہی حہکیم (رمزای خودای لی بین) لہشام،
لہلای چہن وەرزیږیکه وه رمت دہبی، دہروانی پوونی داخ کراوه بہسہر سہریاناو
لہبہر ہہتاوی سوور راگیر کراوون!

ہیشام فہرمووی: ئەمە چییە؟ ئەمانە بوچی وایان لی دہکری، لہسہرجی ئەم
ئەشکەنجەییە دہدرین؟

دەلین: ئەوہ لہسہر باجو سہرانہ ئەم ئازارو ئەشکەنجەییە دہدرین؟ ہیشامیش
دہفہرمووی: ئەدی من بہگوپی خوّم لہدەمی پیغہمبہرم بیست، دہیفہرموو (دروودی
خودای لہسہر بین): (خودا سزاو ئازاری ئەوانہ دەدا، کە بہناہق لہ جیہاندا سزاو ئازارو
ئەشکەنجەیی خەلکی بی تاوان دہدەن!).

روونکردنہوہ:

ہیشامی کوہی حہکیمی کوہی حیزامی کوہی خووەیلید، برازاوای حہزرتی
خەدیجەیی ھاوسەری پیغہمبہرہ، چونکە حیزامی باپیرہی برای دایکە خەدیجەییہ.
لەرۆژی ئازادکردنی مەککەدا ئیسلام بووہ، خووی و باوکی لہسەحابہ ناودارو
ناسراوہکانی پیغہمبہر بوون، چیرۆکەکەیی ئەوو حەزرتی عومەر بوو بہووی
دابەزینی حەوت قیرائەتەکە). {بروانہ: تاج/٤، زنجیرہ: ٩٣، ژمارہ: ٣٦٨١ ج/٤} +
{تجريد/٤، ژمارہ: ١٧٢٤ = ٤٩٩٢ فتح الباری} + {صحيح مسلم: صلاة المسافرين:
فضائل القرآن وما يتعلق بها: ١٨٩٦ - ١٨٩٧} + {مختصر صحيح مسلم للحافظ
النذري. ژمارہ: ٢١١٥ = ١٨٩٦ صحيح مسلم. شیعہ}.

ہیشام ہەمیشە سەرگەرمی فەرمانکردن بہچاکەو نہییکردن لہخراپہ بوو،
عومەری کوہی خەطاب، کاتی کاریکی ناشایستہی بہرگووی بکەوتایہ دہیگوت:
بہمەرچی من و ہیشامی کوہی حہکیم مابین شتی وا روونادات!).

لە ئىستىعابا، ئىبنو عەبدولبەر دەئى: هیشام وەك سەياح و گەرپىدە دەگەر، مال و منال و ژنى نەبوو، لەپیش باوکیدا، بەشەهیدى، لە جەنگى ئەجنادىندا دەمرى و شەهید دەبى.

بروانە: ژياننامەى حەكىمى كورى حىزام، تەجرىدى بوخارى بەگوردى، بەرگى دووهم، ژمارە: ٦٨٥ = ١٤٢٧ فەتحوالبارى. ھەروا بروانە: ژمارە: ٧٠ پوختەى صەحیحى مسلم = ٣١٩ صەحیحى موسلىم، كە لەپیشەو لەبەرگى يەكى ئەم كتيبەدا رابورد.

١٣٩٩) مەرۆنە ناو ولات و نىشتە مەن و جىگەى زۆرو سەم لە خۆكەرانەو، مەگەر بەگريانەو. (٧٣٨٩ - ٧٣٩٢)

باب: لَا تَدْخُلُوا مَسَاكِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ إِلَّا أَنْ تَكُونُوا بَاكِينَ

١٨٣٤- عَنِ ابْنِ شَهَابٍ، وَهُوَ يَذْكُرُ الْحَجَرَ مَسَاكِينَ ثُمُودَ، قَالَ سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ: إِنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: مَرَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْحَجَرِ، فَقَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تَدْخُلُوا مَسَاكِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ إِلَّا أَنْ تَكُونُوا بَاكِينَ حَذَرًا أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَهُمْ». ثُمَّ زَجَرَ فَأَسْرَعَ حَتَّى خَلَفَهَا. {الحديث: ٧٣٩٠ = ٧٤٢٥ فم. تجريد البخارى بالكوردى / ٤، رقم: ١٣٥٧ = ٣٣٨٠ فتح البارى}:

ئىبنو شەهاب، كە ناسراو بە زوهرى، باسى ولاتى حىجرى دەکرد، كە حىجر ولاتى ھۆزى شەموودە، فەرمووى: سالى كورى عەبدوللاى كورى عومەرى كورى خەطاب (رەزای خودایان ئى بن) فەرمووى: باوكم فەرمووى: لە غەزای تەبووكا، كاتى لەخزەمەت پىغەمبەردا، گەشتىنە خاكى حىجر، بە ئىمەى فەرموو: (مەرۆنە ناو شوپنەوارو شوپن و ھەوارى ئەم گەلە دواپراوودە، كە زۆرو سەمیان لەخودى خۆیان كردوودە، مەگەر بەگريانەو، مەبادا ئەودى كە تووشى ئەوان بوودە، تووشى ئیوھیش ببى و بەسەرھاتە ناخۆش و پر ناسۆرەكەى ئەوان لەئىوھیش رووبدات).

ئەوجا حەزەرت (دروودى خودای لەسەر بن) دەبى لە وشتەرەكەى ژیرى كردو تىى خورپ و بەپەلە تىبەرى ھەتا خاكى حىجرى بەجى ھىشت. {بروانە: تاج/ ٤، زنجیرە: ١٦، ژمارە: ٣٩٤١ ج/ ٤}.

(۱۴۰۰) ناو هه لگۆستن له بیرى سزادراوان. (۷۳۸۹ - ۷۳۹۲)

باب: فی الاستسقاء من آبار المعدین

۱۸۳۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَخْبَرَهُ أَنَّ النَّاسَ نَزَلُوا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْحَجْرِ أَرْضِ ثُمُودَ، فَاسْتَقَوْا مِنْ آبَارِهَا، وَعَجَنُوا بِهِ الْعَجِينَ، فَأَمَرَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يُهْرِيقُوا مَا اسْتَقَوْا وَيَعْلِفُوا الْإِبِلَ الْعَجِينَ، وَأَمَرَهُمْ أَنْ يَسْتَقُوا مِنَ الْبُئْرِ الَّتِي كَانَتْ تَرُدُّهَا النَّاقَةُ. {الحديث: ۷۳۹۱ = ۷۴۲۶ فم}:

عهبدو لای کوری عومهر (رهزای خودایان لای بئ) فهرمووی: لهغه زای ته بوو کدا، کاتی پیغه مبهرو هاو ده لانی، گه یشتنه خاکی حیجر، که ولاتی هوژی شه مووده، لهوی دابه زین و لایاندا، لهوی هاو ده لان ناویان له بیر ده کانی هه لگۆزی و هه ویریان پیکرد، پیغه مبهرو (دروودی خودای له سهرو بئ) فهرمووی: (نه له ناوی بیر ده کانی بخونه وهو نه ناویان لای بگرن).

عهه زینان کرد: ساخو هه ویری شمان پی شیلاوه و ناویشمان لیان هه لگرتووه! پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهرو بئ) فهرمانی پی کردن: که ناو ده که برپژنو هه ویره که ییش له باتی نالیک فریده نه بهرو شتر ده کان).

خۆشه ویست (دروودی خودای له سهرو بئ) فهرمانی پێیان کرد: که لهو بیر ده ناو بگرن، که وشتر ده که ده چوو هه سهری ناوی لای ده خوار ده وه!. {تاج/ ۴، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۳۹۴۲ ج/ ۴}. سوور ده تی حیجر.

(۱۴۰۱) تۆله سه ندنه وهو دانه وهی مافه کان له روژی دوا ییدا. (۶۵۱۷ - ۶۵۲۴)

باب: القصاص وأداء الحقوق يوم القيامة

۱۸۳۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَتَدْرُونَ مَا الْمُفْلِسُ؟» قَالُوا: الْمُفْلِسُ فِينَا مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ. فَقَالَ: «إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ، وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا، وَقَذَفَ هَذَا، وَأَكَلَ مَالَ هَذَا، وَسَفَكَ دَمَ هَذَا، وَضَرَبَ هَذَا، فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ، فَإِنْ

فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ، قَبْلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ أَخَذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ، فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ، ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ». {الحديث: ۶۵۲۲ = ۶۵۳۹ فم:}

ئەبو ھورەيرە (رەزىي خۇداي ئى بىن) ڧەرەمۇۋى: يېغەمبەر (سەرۋ مال و منال و رۇح گيان و ھەست و نەست ھەموۋى بەقۇربانى گەردى سەر گۆرى پىرۋى بى و سەلات و سەلام و دروود و رەحمەتى خۇداي گەورە و مەزنى لەسەربى) ڧەرەمۇۋى: (ئەرى ئىۋە دەزانن كە نابووت كىيە؟) . گوتيان: لەناو ئىمەدا نابووت ئەو كەسەيە، كە پارەو پوول و مالى نەبى؟

ڧەرەمۇۋى (دروودى خۇداي لەسەربى): (بەلام نابووتى ئۆمەتى من ئەو كەسەيە، كە لەرۋى قىامەتدا، دى بۇ دىۋانى خۇدا بۇ لىپرسىنەۋە، لەلايەكەۋە نوپىزى كردوۋە و رۇزۋى گرتوۋە و زەكاتى داۋە، بەشى خۇى چاكەى ھەيە، لەلايەكى تىشەۋە جىنۋى بەم و بەو داۋە، يا بوختانى بۇ كەسى كردوۋە، يا مالى ئەم و ئەۋى بەنارەۋا خواردوۋە، يا خۋىنى خەلكى بەناھەق رشتوۋە، يا لەخەلكى داۋە، يا خراپەى تىرى كردوۋە، جا لەبەرئەۋە، ئەم چاكەيەى دەدرى بەم و ئەو چاكەيەى تىرى دەدرى بەۋى تر، لەجىاتى ھەقى خۇيان، جا ئەگەر چاكەكانى ھەموو تەۋاۋ بوون و بەشى دانەۋەى ئەو ھەقەنەيان نەكرد، كەۋان لەسەرى، ئەۋا ئەۋجا لە گوناھو تاۋانەكانى ئەو خاۋەن ھەقەنە، دەھىنن و ڧرەيان دەدەنە سەر ئەم، ئەۋسا كلكى دەگرن و بەبى نرخی و تروپى، توۋرى دەدەنە ناو دۆزەخ!). {تاج: ۵، زنجیرە: ۱۰، ژمارە: ۴۷۳۱ چ/۴} . جۆرەكانى كەدەۋى خراپە، خراپترین خراپە زۆرو ستەمە.

۱۸۳۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَتُؤَدَّنَ الْحَقُوقُ إِلَى أَهْلِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُقَادَ لِلشَّاةِ الْجَلْحَاءِ مِنَ الشَّاةِ الْقُرْنَاءِ».

{الحديث: ۶۵۲۳ = ۶۵۴۰ فم:}

ئەبو ھورەيرە (رەزىي خۇداي ئى بىن) ڧەرەمۇۋى: خۇشەۋىست (دروودى خۇداي لەسەربى) ڧەرەمۇۋى: (لەرۋى قىامەتدا، ھەموو خاۋەن مافى، مافى خۇى وەردەگىرى، مافى كەس لەسەر كەس نامىنى، تەنانەت تۆلەى بزنى كۆل لەبزنى شاخدار دەسەنرى بۇى!). {تاج: ۵، زنجیرە: ۱۰، ژمارە: ۴۷۳۲ چاپى جۋارەم} .

۵۴- نامه‌ی خواکردو چاره‌نووس (قه‌زاو قه‌دهر)

کتاب القدر

{بروانه: تاجول ئوصول، به‌کوردی، به‌رگی پی‌نجه‌م، زنجیره: ۵، ۶، ژماره: ۵۱۵۷ هه‌تا ۵۱۹۹ + تاج/۱، زنجیره: ۶، له ژماره: (۳۷) وه هه‌تا ژماره (۵۴) + ته‌جریدی بوخاری، به‌رگی پی‌نجه‌م، زنجیره: ۸۵ - نامه‌ی چاره‌نووس. له ژماره: ۲۰۴۳ وه هه‌تا ژماره: ۲۰۴۷ = ژماره: ۶۵۹۶ هه‌تا ۶۶۱۷ فه‌تحو‌لباری شهرحی صه‌حیحی بوخاری}.

۱۴۰۲) فه‌رمایشتی خودای گه‌وره: {إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ} (۶۶۹۳ - ۶۶۹۴)

باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ}

۱۸۳۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ مُشْرِكُو قُرَيْشٍ يُخَاصِمُونَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْقَدَرِ. فَنَزَلَتْ: (يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ إِنَّا، كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ) {الحديث: ۶۶۹۴ = ۶۷۰۸ فم}:

ئه‌بو هورهیره (ره‌زای خودای ئی بن) فه‌رمووی: بته‌رسته‌کانی هۆزی قوره‌یش، که هۆزی پی‌غه‌مبه‌رن، ده‌هاتن له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ردا، له‌بابه‌ت چاره‌نووس و سه‌رنویشه‌وه مله ملئ و به‌ربه‌ره‌کانییان له‌گه‌ل ده‌کرد، ده‌یانگوت: چاره‌نووس و سه‌رنقیشت و قه‌زاو قه‌ده‌ر، ئه‌صلی نییه و شت هه‌تا روونه‌دا خودا ئاگای لیی نییه و نایزانئ. جا بو به‌رچی ئه‌م بو‌چوونه بو‌وجه‌یان ئه‌م ئایه‌ته له‌قورئانی پیرۆزدا، هاته‌ خواره‌وه، که ده‌فه‌رموئ:

{يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ. إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ -

القمر - ۴۵/۴۸ - ۴۹}:

واته: له‌و روژده‌دا، که له‌ناو ئاگری دۆزه‌خدا، له‌په‌وروو به‌سه‌ر ده‌مو چاودا، راده‌کیشرین و به‌ناو ئه‌و ئاگره‌ سوورده‌دا، له‌سه‌ر ئه‌م دۆخی داماوپییه، به‌کی‌ش ده‌کرین، به‌ته‌وسه‌وه پی‌یان ده‌لین: بجیژن پیا‌چزانی ئاگری سوور، بی‌گومان ئی‌مه

هه موو شتی کمان به پیی سهرنقیشت و چاره نووسی خودایی و قهزاو قهدهر دروست کردوو، نایا نیستایش هه راوهرتان به چاره نووس نییه؟.

(۱۴۰۳) هه موو شتی به پیی نه خشی چاره نووسه. (۶۶۹۳ - ۶۶۹۴)

باب: کُلُّ شَیْءٍ بِقَدَرٍ حَتَّى الْعَجْزِ وَالْکِیْسِ

۱۸۳۹- عَنْ طَاوُسٍ أَنَّهُ قَالَ: أَدْرَكْتُ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُونَ: كُلُّ شَيْءٍ بِقَدَرٍ. قَالَ: وَسَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كُلُّ شَيْءٍ بِقَدَرٍ حَتَّى الْعَجْزُ وَالْکِیْسُ أَوْ الْکِیْسُ وَالْعَجْزُ». {الحديث: ۶۶۹۳ = ۶۷۰۸ فم} :

طاووس (رهزاو رحمهتی خودای بی) فهرمووی: به خزمهت چهند کهسی له یارانن پیغه مبهری خودا، گهیشتووم، دهیانفه رموو: هه موو شتی به پیی نه خشی چاره نووسه. هه روا تاووس دهیفه رموو: به تایبهتی له عهبدوللای کوری عومه رم بیست (رهزای خودایان بی) دهیفه رموو: پیغه مبهری خودا (دروودی خودای له سهر بی) دهیفه رموو: (هه موو شتی به پیی سهرنقیشت و خواکردو چاره نووسه، ته نانهت گیلی و ژیریش). یا فهرمووی: (ژیری و گیلش). {تاج: ۱، زنجیره: ۶، ژماره: ۴۱ ج/۴}. باسی: باوهر به چاره نووس.

(۱۴۰۴) فهرمان به نه وانایی و ازهیئان له ته مبهلی. (۶۷۱۶)

باب: فِي الْأَمْرِ بِالْقُوَّةِ وَتَرْكِ الْعَجْزِ

۱۸۴۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ، أَحْرَصُ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ، وَأَسْتَعِينُ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجِزُ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنَّ (لَوْ) تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ». {الحديث: ۶۷۱۶ = ۶۷۳۰ فم} :

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى بىن) **فەرمووى: خۆشەويست** (دروودى خوداي لەسەر بىن) **فەرمووى:** (موسولمانى تواناو بەھيز لە موسولمانى ناتەواناو بىن ھيز باشترە، ھەردوو لايش مادەم موسولمانن و ئەھلى ئيمانن زۆر باشن، ھەرچى سوودى رەواى ھەردوو جىھانى ھەيە بۆت، سوورو مەجىزبە لەسەرى و تىكۆشە بۆى، ھەمىشە يارمەتى لە خوداي گەورە داواکەو، بە پشتى خودا دەست بەدرە کارى خىرو تەمبەل و تەوھەل مەبەو، خاوە خاوو سستە سستى تيامەگە، خودا دەتگەيەنن بە ئاوات، چونکە خۆى بەلینى ئەوھى داوھو دەفەرموى: {وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ}: ئەوھى بەرپاستى پشت بەخوداي خۆى بىبەستى، خوداي بەسەو، کارى بەکەسى تر نىيە).

فەرمووى (دروودى خوداي لەسەر بىن): (ئەگەر تووشى شتىكىش بووى مەلئ: ئەگەر وام بکردايە واوا دەبوو، ئەم کارەساتەم تووش نەدەبوو، يا ئەو شتە باشەم بۆ دەبوو! بەلام بلئ: ئەمە چارەنووسى خودا بوو، چارەنووسى خودايش رەتبوونەوھى بۆ نىيە و خودا خواست و ويستى لەسەر ھەرشتى بىن دەيكاو روو دەداو دەبى بىن، چونکە ئەگەر بلئيت ئەگەر وام بکردايە وادەبوو ئەم جۆرە (ئەگەر) ھەرگا بۆ کارى شەيتان دەکاتەوھو سەردەكىش بۆ خراپەگرتن لە چارەنووسى خوايى و قەزاو قەدەر. کەواتە: خۆت بەدە دەست ئەمرى خودا و لەدواى چووە مەچۆ!). {تاج/۴، زنجيرە: ۵۹، ژمارە: ۴۱۹۸ چاپى چوارەم}. سوورەتى: {ھل آتى}.

۱۴۰۵) لەپيش دروستبوونى بوونەوھەردا چارەنووسى ھەموو شتى نووسراوھو سەرنوويشتى ديارىکراوھو براوھەتەوھ. (۶۶۸۱ - ۶۶۹۱)

بَابُ: كِتَابُ الْمَقَادِيرِ قَبْلَ الْخُلُقِ

۱۸۴۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، قَالَ: وَعَرَّشَهُ عَلَى الْمَاءِ». {الحديث: ۶۶۹۰ = ۶۷۰۴ فم}:

عەبدوللاي كورپى عەمرى كورپى عاص (رەزاي خودايان ئى بىن) فەرموۋى: خۇشەويست (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەرموۋى: (خوداي گەورە بە پەنجا ھەزار سال، لەپىش دروستکردنى ئاسمانەكان و زەويدا، چارەنووس و سەرنوشتى ھەموو شتىكى نووسيوە).

خۇشەويست (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەرموۋى: (لەوھپىش تەختو بارەگا (عەرش)ى خودا لەسەر ئاو بوو!).

۱۴۰۶) چەسپانى چارەنووس و دەمە قالئىي ئادەم و مووسا (دروودى خودايان لەسەر بىن). (۶۶۸۴ - ۶۶۹۱)

باب: فِي إِبْطَاتِ الْقَدَرِ وَتَحَاجِ آدَمَ وَمُوسَى (عَلَيْهِمَا السَّلَامُ)

۱۸۴۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اِحْتَجَّ آدَمُ وَمُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ عِنْدَ رَبِّهِمَا، فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى. قَالَ مُوسَى: أَنْتَ آدَمُ الَّذِي خَلَقَكَ اللَّهُ بِيَدِهِ، وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ، وَأَسَجَدَ لَكَ مَلَائِكَتُهُ، وَأَسْكَنْكَ فِي جَنَّتِهِ، ثُمَّ أَهْبَطْتَ النَّاسَ بِخَطِيئَتِكَ إِلَى الْأَرْضِ، قَالَ آدَمُ: أَنْتَ مُوسَى الَّذِي اصْطَفَاكَ اللَّهُ بِرِسَالَتِهِ، وَبِكَلَامِهِ، وَأَعْطَاكَ الْأَلْوَابَ فِيهَا تَبْيَانُ كُلِّ شَيْءٍ وَقَرَيْكَ نَجِيًّا، فَبِكُمْ وَجَدْتُ اللَّهَ كَتَبَ التَّوْرَةَ قَبْلَ أَنْ أُخْلَقَ؟ قَالَ مُوسَى: بِأَرْبَعِينَ عَامًا. قَالَ آدَمُ: فَهَلْ وَجَدْتُ فِيهَا: (وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَعَوَى)؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: أَفَتَلُمُنِي عَلَى أَنْ عَمِلْتُ عَمَلًا كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَى أَنْ أَعْمَلَهُ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَنِي بِأَرْبَعِينَ سَنَةً»، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى». {الحديث: ۶۶۸۴ = ۶۷۰۰. بخارى. قدر: ۶۶۱۴. أبو داود. السنة: ۴۷۰۱}.

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى بىن) فەرموۋى: خۇشەويست (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەرموۋى: (ئادەم و مووسا (دروودى خودايان لەسەر بىن) لەخزمەتى پەرورەدگار ياندا بوو بە دەمەقاليان، لە ئەنجامدا ئادەم مووساي بۆردا، مووسا فەرموۋى: تۆ ئەو ئادەمەي كە خوداي گەورە بەدەستى خۆى دروستى كردى و لەگيان و رەحمەتى خۆى گيانى كرد بە بەرتاو، بە فريشتهكانى خۆى فەرمو و كورنووشيان بۆ بردى و، لە بەھەشتى

خویدا داینای، که چی به تاقه گوناھن ئه م خه لگه ت له به ههشت دهر کردو، داتپه راندن بو سهر زهوی!).

ئاده میش فهرمووی: تویش ئه مو موسایه ی که خودا په سهندی کردی و هه لیباردی و کردیتی به پیغه مبهرو قسه ی له گه لدا کردی و له چه ند ته خته له وحیکا ته وراتی بو ناردی، که باسو و خواسی هه موو شتیکیان تیدا بوو، سه ره پای ئه مانه میش نزیکه کردی ته وه له خو یه وه و رازو گو فتو گو ی له گه ل کردی.

ئاده م فهرمووی: باشه، ئه دی وه ک له ته وراتا دیوته به چه ند سال له پیش دروستکردنی مندا خودا ته وراتی نووسیوه؟ موسا فهرمووی: به چل سال. ئاده م فهرمووی: باشه ئه م نایه ته ت له ته وراتا دیوه که ده فهرمو ی: {وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى - طه - ۱۲۱/۲۰}. واته: ئاده م له فهرمانی خودا دهرچوو، وه ئه و ئاواته جوانه، که بریتی بوو له مانه وه ی ئیجگاری له به هه شتا، له دهستی دهرچوو، فهرمووی: به ئی. فهرمووی: ده ئیتر چۆن سه رزه نشتم ده که ی له سه رکردنی کارئ که خودا بهر له وه که من دروست بکا، به چل سال له سه ری نووسیوم که ئه وکاره بکه م؟).

پیغه مبه ر (درودی خودای له سه ر بن) فهرمووی: (جا ئاوا ئاده م موسای به زاندو بو یریدا). {تاج/۱، زنجیره: ۶، ژماره: ۳۹، ج/۴}. باسی: باوه ر به چاره نووس.

۱۴۰۷ ده ستی شکه ری چاره نووس و باسی فهرمایشتی خودای گه وره: {وَنَفْسٍ

وَمَا سَوَاءٌ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا}. {۶۶۱۵ - ۶۶۸۳}

باب: فی سبق المقادیر وقوله تعالی: {وَنَفْسٍ وَمَا سَوَاءٌ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا}

۱۸۴۳- عَنْ أَبِي الْأَسْوَدِ الدَّثَلِيِّ قَالَ: قَالَ لِي عِمْرَانُ بْنُ الْحُصَيْنِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَرَأَيْتَ مَا يَعْمَلُ النَّاسُ الْيَوْمَ وَيَكْذِبُونَ فِيهِ، أَمَّا قُضِيَ عَلَيْهِمْ وَمَضَى عَلَيْهِمْ مِنْ قَدَرِ مَا سَبَقَ، أَوْ فِيمَا يُسْتَقْبَلُونَ بِهِ مِمَّا قَدْ أَتَاهُمْ بِهِ نَبِيُّهُمْ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَتَبَتِ الْحُجَّةُ عَلَيْهِمْ؟ فَقُلْتُ: بَلْ شَيْءٌ قُضِيَ عَلَيْهِمْ وَمَضَى عَلَيْهِمْ، قَالَ: فَقَالَ: أَفَلَا يَكُونُ ظُلْمًا؟ قَالَ: فَفَرَعْتُ مِنْ ذَلِكَ فَرَعًا شَدِيدًا وَقُلْتُ: كُلُّ شَيْءٍ خَلَقَ اللَّهُ وَمَلَكَ يَدَهُ فَلَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ. فَقَالَ لِي: يَرْحَمُكَ اللَّهُ إِنِّي لَمْ أَرِدْ بِمَا سَأَلْتُكَ إِلَّا لِأَحْزُرَ عَقْلَكَ، إِنَّ

رَجُلَيْنِ مِنْ مُزَيْنَةَ أَتَيَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ مَا يَعْمَلُ النَّاسُ الْيَوْمَ وَيَكْذِبُونَ فِيهِ أَشْيَاءَ قُضِيَ عَلَيْهِمْ وَمَضَى فِيهِمْ مِنْ قَدَرٍ قَدْ سَبَقَ، أَوْ فِيمَا يُسْتَقْبَلُونَ بِهِ مِمَّا أَتَاهُمْ بِهِ نَبِيُّهُمْ وَثَبَّتِ الْحُجَّةُ عَلَيْهِمْ؟ فَقَالَ: «لَا، بَلْ شَيْءٌ قُضِيَ عَلَيْهِمْ، وَمَضَى فِيهِمْ، وَتَصْدِيقُ ذَلِكَ فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: (وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا، فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا)»}. {الحديث: ٦٦٨١ = ٦٦٩٥ فم. تجريد البخارى بالكوردى/٥، رقم: ٢٠٤٣ = ٦٥٩٦، ٧٥٥١ فتح البارى. تحفة الأشراف: ١٠٨٧٠}:

ئەبۆلئەسودى دوئەلى (رەحمەتى خوداى ئى بىن) فەرمووى: عىمرانى كورى حوصەين (رمزى خودايان ئى بىن) فەرمووى پيىم: ئەرى پيىم ناليت، ئەمەى كە ئەمرو ئەو خەلكە دەيكەن و ئەنجامى دەدەن، لە ئيش و كارى ھەردوو جىھان، لە چاك و لە خراپ و خويانى بو ماندوو دەكەن و ھەول و رەنجى بو دەدەن، ئايا ئەمە شتيكە كە لە ئەزەلا، لە لەوحو لەحفووظا لەسەريان نووسراو و بەپيى نەخشەى ئەو چارەنووسە كوون و پيشينە، ئەمان ئيستا بەبى زيادوكەم بەناچارى ئەنجامى دەدەن، يا چارەنووس و سەرنويشت نيبە و ئەو كە ئەم خەلكە ئەمرو دەيكەن و ئەنجامى دەدەن، لەكارى چاكە و خراپە، لەو دەپيش لەسەريان نە نووسراو و كاروبار تا روونەدا كەس پيى نازانى، تەنانەت بە عيلم و زانستى خوداشا تى نەپەرپو و ئەو كە ئەمرو ئەو خەلكە دەيكەن و ئەنجامى دەدەن، بەپيى نەخشەى لەو دەپيش نيبە، بەلكو بەپيى پيشەتەكانە لە ئاييندەدا، خەلكەكە خويان دروستى دەكەن و نەخشە و پلانى بو دادەرپژن، ئەمەيش لەسەر ئەو بنەرەت و بنەمايە، كە پيغەمبەرى خودا ئەو پييان راگەياندوو و بوو بە بەلگە و بورھانى رۆشن لەسەريان؟

منيش ئاوا وەلامى ئەم پرسىارەى عىمرانە دايەو: نەخەير! بەپيى نەخشەى نوئ نيبە، بەلكو بەپيى نەخشەى چارەنووسيانە و شتيكە لەو دەپيش لەسەريان نووسراو. ئەبۆلئەسود فەرمووى: عىمران فەرمووى: دەى ئەگەر وابى ئەو دانانرى بەناھەقى و زۆرو سەتم؟ ئەبۆلئەسود فەرمووى: منيش لەم قسەى عىمرانە تۆقيم و راچەنيم و زۆر ديزوار بوو بەلامەو و گوتم: ھەموو شتى مۆلك و

دروستکراوی خودا خۆیه‌تی و به‌دهستی توانایی خۆی دروستی کردووه، خودا هه‌رجی بکا، کهس مافی نییه لئی بپرسیته‌وه، به‌لکوو ئەو خه‌لکه له‌به‌رده‌می دادگای خودا به‌پرسیارن.

نێتر عیمران پێی فهرمووم: به‌ر ره‌حمه‌ت و سۆزو میهره‌بانی خودای گه‌وره بکه‌ویت، من مه‌به‌ستم له‌م پرسیاره که‌لیم کردیت، ئەوه‌بوو که ژیری و ئەقالت تافی بکه‌مه‌وه، چونکه دوو پیاو له‌هۆزی موزه‌ینه، هاتنه‌ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) عه‌رزیانکرد: قوربان! ئەو پێغه‌مبه‌ری خودا! نایا ئەمه‌ی که ئەم‌پ‌رۆ ئەو خه‌لکه ده‌یکه‌ن و به‌هه‌ول و تیکۆشان، له‌کاری چاکه و خراپه، ئەنجامی ده‌دن، کاریکه له‌سه‌ره‌تاوه، له‌پیش دروستکردنی بوونه‌وه‌ردا، له‌سه‌ریان نووسراوه، یا ئەمه‌ی که ئەم‌پ‌رۆ ئەو خه‌لکه ئەنجامی ده‌دن، به‌پێی چاره‌نووسی دێرین و نه‌خشه و پلانی پێشین نییه، به‌لکوو به‌پێی پێش‌هاته‌کانه له‌ نایینه‌داو خه‌لکه‌که خۆیان سه‌ربه‌خۆ نه‌خشه و پلانی بۆ داده‌پ‌ژن و به‌پێی ئەو نه‌خشه و پلانه نوێیه ئەنجامی ده‌دن؟ ئەمه‌یش له‌سه‌ر ئەو بنه‌رته: که پێغه‌مبه‌ری خودا ئەوه‌ی پێیان راگه‌یان‌دوووه بووه به‌ بورهان و قه‌واله و به‌لگه‌ی رۆشن له‌سه‌ریان؟

خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له وه‌لامی ئەم پرسیاره‌ی ئەم دوو پیاوه‌دا فهرمووی: (نه‌خه‌یر! به‌پێی نه‌خشه‌ی نوێ نییه، به‌لکوو به‌پێی پلان و نه‌خشه‌ی چاره‌نووسی پێشینه، که له‌پیش دروستکردنی بوونه‌وه‌ردا، ره‌نگی رێژراوه و ئیستا ئەوان هه‌نگاو به‌هه‌نگاو و قۆناغ به‌قۆناغ، زۆر به‌وردی، به‌بێ زیادوکه‌م پیاده‌ی ده‌که‌ن). ئەوجا خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) بۆ پشتیوانی و پشتگیری فهرمووده‌که‌ی خۆی فهرمووی: (پێوه‌ری راستی و دروستی ئەوه، که‌کار ئیستا به‌پێی نه‌خشه‌ی چاره‌نووسی پێشینه، ئەم فهرمایشته‌ی قورئانی نامه‌ی خودایه که ده‌فه‌رموی: {وَتَنفِسٍ مِّمَّا سَوَّاهَا فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا-الشمس- ۹۱- ۸/۷} . واته: سویندم به‌گیان و به‌وه‌ی که رێکی خستوووه، ئەوجا یا خستوووه‌تیه سه‌ر رێگه‌ی به‌دکاری و خراپه، یا خستوووه‌تیه سه‌ر رێگه‌ی چاکه و له‌خوا ترسی). {تاج/ ۵، زنجیره: ۶، لاپه‌ره: ۲۵۱، ژماره: ۵۱۶۱ ج/ ۴}. باسی: خواکردو چاره‌نووس.

(۱۴۰۸) باسی چاره نووس و چاره ره شی و به خته وه ری. (۶۶۶۵ - ۶۶۸۳)

بَابُ فِي الْقَدَرِ وَالشَّقَاوَةِ وَالسَّعَادَةِ

۱۸۴۴ - عَنْ عَلِيٍّ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ قَالَ: كُنَّا فِي جَنَازَةٍ فِي بَقِيعِ الْغَرْقَدِ، فَأَتَانَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَعَدَ وَقَعَدْنَا حَوْلَهُ وَمَعَهُ مِخْصَرَةٌ فَنَكَّسَ، فَجَعَلَ يَنْكُتُ بِمِخْصَرَتِهِ، ثُمَّ قَالَ: «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ مَا مِنْ نَفْسٍ مَنفُوسَةٍ إِلَّا وَقَدْ كَتَبَ اللَّهُ مَكَانَهَا مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، وَإِلَّا وَقَدْ كُتِبَتْ شَقِيَّةٌ أَوْ سَعِيدَةٌ». قَالَ: فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا نَمُكُّثُ عَلَى كِتَابِنَا وَنَدْعُ الْعَمَلَ؟ فَقَالَ: «مَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ فَسَيَصِيرُ إِلَى عَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ فَسَيَصِيرُ إِلَى عَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ، فَقَالَ: «اعْمَلُوا فَكُلُّ مَيْسَرٍ، أَمَّا أَهْلُ السَّعَادَةِ فَيُيسِّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ السَّعَادَةِ، وَأَمَّا أَهْلُ الشَّقَاوَةِ فَيُيسِّرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ». ثُمَّ قَرَأَ: (فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى، وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى، فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى، وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى، وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى، فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى). {الحديث: ۶۶۷۳ = ۶۶۸۷ فم. تجريد البخاری بالكوردی / ۲، رقم: ۶۴۶ = ۱۳۶۲، ۴۹۴۵، ۴۹۴۶، ۴۹۴۷، ۴۹۴۸، ۴۹۴۹، ۶۲۱۷، ۶۶۰۵، ۷۵۵۲ فتح الباری}:

پیشخواه علی کوری نه بو طالب (رهزای خودای لی بین) فهرمووی: له گهل تهرمی کابووین، له گوړستانی به قیغولغهرقه د، له مه دینه، به پیمان ده کرد، پیغهمبه ر (دروودی خودای له سره بین) ته شریفی هات له لمان دانیشت، نیمه ییش له ده وری دانیشتین، پیغهمبه ر (دروودی خودای له سره بین) داردهستی کی به دهسته وه بوو، سه ری دانه واندو مات بوو، خوښ خوښ داردهسته که ی دهمخشانند له زهوییه که، وه ک که سی په روشی شتی بی ویری لی بکاته وه ئاوا، نه و جا فهرمووی: (یه که به یه کتان، یه که به یه کی گیانه دروستکراوه کان، له سه ره تاوه، واته: له نه زه لدا، خودا جیگه ی نه وی هم له به هه شتاو، هم له دوزه خدا نووسیوه، هه روا نووسراوه که به دبه خته یا به خته وه ره).

فهرمووی: پیاوی له یارانی عهرزیکرد: نه ی پیغهمبه ری خودا! جا که وایه بو به و نووسراوه مان پشت نه به ستین و نیتر پشی لی نه ده ینه وه واز له کارو کرده وری

چاکه بهینین، ئیمه چی بکهین و چی نهکهین، بی سووده، چونکه جیگه مان له بههشتا، یا له دۆزه خدا له پیشتا، له بیسه رها (ئه زه ل) هوه دیاریکراوه؟

فهرمووی (دروودی خودای لهسهر بن): (ئیه لهکاری چاکه سارد مه بنه وه و کارو کردهوی خۆتان بکهن، قهدهر (چاره نووس) سرپکی خوداییه، چاره نووس رازیکی خوداییه، هۆش و ئه قلی ئیه ئیستا ده رکی حیکمهت و دانایی ئه و نهینیه ناکات، ههر که سی له ئه زه لدا، له زانستی خودادا بۆ کوئ دروستکرای ریگه ی ئه و شوینه ده گری جا لهسهر ئه م بنیاته به ختیار ریگه ی چاکه ده گری و به دکار ریگه ی خراپه ده گری، به م پیه کاری باش نیشانه ی بههشته و کاری خراپ نیشانه ی دۆزه خه!).

ئینجا خوشه ویست (دروودی خودای لهسهر بن) بۆ پشتیوانی ئه م بابه ته، ئه م نایه ته ی خوینده وه که ده فه رموی: {فَأَمَّا مَنْ أُعْطِيَ وَاتَّقَى. وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى. فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى. وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى. وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى. فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى - اللیل - ۹۲/۵ - ۱۰}.

واته: جا ههر که سی مالی خۆی له ریگه ی خودادا بداو، زه کات و سه رفتره و به شی به شارانی ئی بداو، له خودا بترسی و، کو له گونا ه و تاوان بکاته وه، په لاماری سه رو نامووس و مالی خه لکی نه دا، وه له هه مان کاتا باوه ری وابی که چاکه چاکه یه و خراپه خراپه یه و هه لال و هه رام بزانی، ئه وه ئیمه ییش که خودای بهه قی ئیه وین، ئه و که سه ده خه یه سه ر ریگه ی چاکه و ئاماده ی ده که یین بۆ گه یشتن به پله ی باش، که شادبوونه به دیداری خودای گه و ره و سه ره و ره و چوونه ناو بهه شتی به رینه. به لام که سی که رژدو چرووک بی و خۆی به داراو ده وه مه ند بزانی و پیی وابی که پیویستی به که س نییه و بی نیازه له خوداو له بهنده کانی خوداو، له هه مان کاتا باوه ری به چاکه و خراپه نه بی و جیاوازی له نیوانی هه لال و هه رام نه کا، ئه وه ئیمه ییش ده یخه یه سه ر ریگه ی خراپه و ئاماده ی ده که یین بۆ سزای سه خت و قورس و گران). {تاج/۴، زنجیره: ۷۵، ژماره: ۴۲۱۵ ج/۴}. سوورته ی له یل.

(۱۴۰۹) کرده‌وه به‌پیتی سهره‌نجامیه‌تی. (۶۶۶۵ - ۶۶۸۳)

بَابُ فِي خَوَاتِيمِ الْأَعْمَالِ

۱۸۴۵ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ الزَّمَنَ الطَّوِيلَ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، ثُمَّ يُخْتَمُ لَهُ عَمَلُهُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ الزَّمَنَ الطَّوِيلَ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ، ثُمَّ يُخْتَمُ لَهُ عَمَلُهُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ». {الحديث: ۶۶۸۲ = ۶۶۹۶ فم:}

ئه‌بو هورهیره (ره‌زای خودای لی بن) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر بن) فه‌رمووی: (پیاوی واهیه ره‌زگاریکی دوورو درێژ، کرده‌وهی به‌هه‌شتیه‌کان ده‌کاو به‌دیمه‌ن به‌پیتی کرده‌وه‌که‌ی بی به‌هه‌شتیه، به‌لام له‌زانستی خوادا به‌دۆزه‌خی له‌قه‌له‌م دراوه، له‌به‌ره‌وه‌ه له‌ئه‌نجاما، ده‌ست ده‌کا به‌و جو‌ره کرده‌وه خراپانه که دۆزه‌خی بو‌ مسو‌گهر ده‌که‌ن و ده‌بی به‌دۆزه‌خی، پیاوی وایش هه‌یه، به‌ پی‌چه‌وانه‌وه ره‌زگاریکی دوورو درێژ، به‌دیمه‌ن کرده‌وهی دۆزه‌خیه‌کان ده‌کا، به‌لام چونکه له‌لای خودا به‌ به‌هه‌شتی له‌قه‌له‌م دراوه، سهره‌نجام ده‌ست ده‌کا به‌و جو‌ره کرده‌وه باشانه که به‌هه‌شتی بو‌ مسو‌گهر ده‌که‌ن و ده‌بی به‌ به‌هه‌شتی). {تاج: ۵، زنجیره: ۱۲، ژماره: ۵۱۷۹}. کرده‌وه به‌پیتی سهره‌نجامیه‌تی.

(۱۴۱۰) ناکام و رزق و ره‌زیی ههر له‌سهره‌تاوه دیاریکراون و سنووریان بو‌ دانراون.

(۶۷۱۲ - ۶۷۱۵)

بَابُ فِي ضَرْبِ الْأَجَالِ وَقِسْمِ الْأَرْزَاقِ

۱۸۴۶ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَتْ أُمُّ حَبِيبَةَ: اللَّهُمَّ مَتَّعْنِي بِزَوْجِي رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَبِأَبِي أَبِي سُفْيَانَ، وَبِأَخِي مُعَاوِيَةَ. قَالَ: فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّكَ سَأَلْتِ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لِأَجَالٍ مَضْرُوبَةٍ، وَأَثَارٍ مَوْطُوءَةٍ، وَأَرْزَاقٍ مَقْسُومَةٍ، لَا يُعْجَلُ شَيْئًا مِنْهَا قَبْلَ حِلِّهِ، وَلَا يُؤَخَّرُ مِنْهَا شَيْئًا بَعْدَ حِلِّهِ، وَلَوْ سَأَلْتِ اللَّهَ أَنْ يُعَافِيكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ، وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ لَكَانَ خَيْرًا لَكَ». قَالَ: فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: الْقِرْدَةُ وَالْخَنَازِيرُ هِيَ مِمَّا مُسَخَّ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ

اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَمْ يُهْلِكْ قَوْمًا أَوْ يُعَذِّبْ قَوْمًا فَيَجْعَلَ لَهُمْ نَسْلًا، وَإِنَّ الْقِرْدَةَ وَالْخَنَازِيرَ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ». {الحديث: ۶۷۱۴ = ۶۷۲۶ فم:}

عەبدوللاى كۆرى مەسعوود (رەزاي خوداي ن بىن) فەرمووى: ئوم حەبىبەى كچى ئەبو سوفيان، كە خوشكى موعاويىيە بوو، كە ھاوسەرى پىغەمبەر بوو، ئوم حەبىبە (رەزاي خوداي ن بىن) فەرمووى: (خودايە! ھەتاسەر ئەم سى كەسەم پى رەوا ببىنە: يەكەم: پىغەمبەرى ھاوسەرم. دووھم: ئەبو سوفيانى باوكەم. سىيەم: موعاويىيەى بىرام.

پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) پىيى فەرموو: (ئەمانەى كەتۆ ئەى ئوم حەبىبە! لەخودا داوايان دەكەى، ھەموو ئاكامو ماوەيان بۆ دايارى كراوەو رۆژو كاتيان بۆ دانراوە: لە مېژەوھە رېگەو شوپىنيان بۆ نىشانە كراوەو، رزقو رۆژييان، بەپىيى چارەنووسى خودايى بۆ بىراوەتەوھەو، تۆ بلىيت و نەلىيت ھەتا كاتى ھاتنى خۇيان نەيىت، خودا ھىچيان پىش ناخات، كاتى كاتى ھاتنى خۇشيان ھات خودا ھىچيان دوا ناخات، كەواتە: داواى ئەوھ لەخودا بكە، كە لەسزاي ئاگرو لەسزاي گۆر بىتارىزى، ئەمەيان بۆ تۆ زۆر باشترە!).

پىاويكىش گوتى: قوربان! ئەى پىغەمبەرى خودا! ئەم مەيموونو بەرازانەى كە ئىستا ھەن ئايا ئەمانە لەوھچەى ئەو ئادەمىزادانەن، كە خودا لەكاتى خۇيدا كىردوونى بە جانەوھرو كىردوويانى بە مەيموونو بەراز يانا؟

فەرمووى (دروودى خوداي لەسەر بىن): (خوداي گەورەو سەرورە ھەر ھۆزىكى فەوتاندېن) يا فەرمووى: (ھەر ھۆزىكى سزا دابى بنەبرى كىردوونو وەچەى ئى نەخستوونەتەوھە، سەرەراى ئەوھەش، مەيموونو بەراز لەوھپىشيش ھەربوون). {تاج/۵، زنجىرە: ۸، لاپەرە: ۳۶۰، ژمارە: ۵۱۶۸}. ئاكامو رزقو رۆژى، ھەر لەسەرەتاوھ دىيارىكراون.

۱۴۱۱) چوڻيتي دروستکردني ناده ميزادو باسي بهدبه ختي و بهخته وهري.

(۶۶۶۵ - ۶۶۸۳)

باب: فِي الْخَلْقِ يَخْلُقُ وَالشَّقَاوَةِ وَالسَّعَادَةِ

۱۸۴۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ: «إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا، ثُمَّ يَكُونُ فِي ذَلِكَ عِلْقَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ فِي ذَلِكَ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يُرْسَلُ الْمَلَكُ، فَيَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ وَيُزَمَّرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ: بِكُتُبِ رِزْقِهِ، وَأَجَلِهِ، وَعَمَلِهِ، وَشَقِيٍّ أَوْ سَعِيدٍ، فَوَالَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ إِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا، وَإِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ، حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا». {الحديث: ۶۶۶۵ = ۶۶۸۰ فم. تجريد البخاري بالكوردي/ ۳، رقم: ۱۲۹۴ = ۳۲۰۸، ۳۳۳۲، ۶۵۹۴، ۷۴۵۴ فتح الباري}:

عبدالولاي كوري مهسعوود (رهزاي خوداي لي بي) فهرمووي: پيغهمبهري راستگو كه باوهرپيگراوه و فهرمايشتي جيگهي باوهره، دهفهرموي (دروودي خوداي لهسمر بي): (ههريهكي لهئيوه كه خوداي گهوره دروستي دهكا، چل روژ به توهميي (نوطفهي) لهسكي دايكيا كودهكريتهوه و دهمنييتهوه، ئينجا به چل روژي تريش دهبي به پارچه خوينيكي مهيو (واته: دهبي به عهلهقه)، ئينجا به چل روژي تريش دهبي به پارچه گوشتي بهقه پاروويي، (واته: دهبيت به موزغه، كه پارچه گوشتيكه لهدهما دهجووري). ئينجا گياني بهبهردا دهكري.

جا خوداي گهوره فهرمان بهو فريشتهيه دهكا، كه گيان دهكا بهبهريدا ئهم چوار وشهيه بنووسي:

يهكهه: رزق و روژي ئهم مناله چيهه و چي نيهه.

دووهم: ئهجهل و ئاكامي كهيه و كهي نيهه.

سييهه: كارو كردهوي، چي ئهكاو و چي ناكاه.

چوارهه: بهدبهخت و بهدكار دهبي، يا كامهران و بهختيار دهبي.

دهسا بهو تاقه خودايه، كه هه رخوى خودايه، كهسى واهيه كه كردارو رهفتارى وهك كردارو رهفتارى بهههشتى وايه، بهلام نامهى چاره‌نووسى دهست پيشكهري لى دهكاو، دهست دهكا بهكردنى كارى خهلكى دۆزه‌خو دهچيته ناو دۆزه‌خه‌وه، كهسى وههاشتان ههيه بهكردارو رهفتارى لى دۆزه‌خى دهچى، له خهلك وايه كه جهه‌هنه‌مىيه، بهلام نامهى چاره‌نووسى پيش دهستى لى دهكاو، خاتيمه‌ى بهخير دهگه‌رئو دهست دهكا بهكردنى كاروكرده‌وى باشو دهچيته ناو بهههشتى بهرينى جاويدانى نه‌براوو ده‌بى به بهههشتى!). {تاج/۱، زنجيره: ۶ باسى باوهر به چاره‌نووس، ژماره: ۴۰ ج/۴}.

۱۸۴۸- عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ أَسِيدٍ يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «يَدْخُلُ الْمَلِكُ عَلَى النُّطْفَةِ بَعْدَ مَا تَسْتَقِرُّ فِي الرَّحِمِ بِأَرْبَعِينَ أَوْ خَمْسَةٍ وَأَرْبَعِينَ لَيْلَةً فَيَقُولُ: يَا رَبِّ أَشَقِيٌّ أَوْ سَعِيدٌ؟ فَيَكْتَبَانِ، فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ أَذْكَرٌ أَوْ أَثْنَى؟ فَيَكْتَبَانِ، وَيُكْتُبُ عَمَلُهُ، وَأَثَرُهُ، وَأَجَلُهُ، وَرِزْقُهُ، ثُمَّ تَطْوَى الصُّحُفُ، فَلَا يَزَادُ فِيهَا وَلَا يُنْقَصُ». {الحديث: ۶۶۶۷=۶۶۸۲ فم:}

حوزه‌یفه‌ی کورێ نه‌سید (ره‌زای خودای لى بئ) ده‌فه‌رموئ: پيغه‌مبه‌ر (دروودى خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌فه‌رموئ: (له‌پاش جيگيربوونى تۆمه، له‌ناو سکی دايکا، له‌ناو منالدا، به‌چل روژ) يا فه‌رمووى: (به‌چل و پينج روژ، فريشته‌كه ده‌چيته ژووره‌وه بو‌لاى و له خودای گه‌وره ده‌پرسى و ده‌لئ: ئه‌ى په‌روه‌ردگار! ئه‌م مناله كه له‌م تۆمه‌يى په‌يداده‌بى، ئايا به‌دبه‌خت و به‌دكاره، يان كامه‌ران و به‌ختياره، كاميانه هه‌تا بينووسه؟

جا نه‌گه‌ر له‌زانستى خودادا به به‌دكارو به‌دبه‌خت و چاره رهش نووسرابوو، ئه‌وا فه‌رمان دهكا به فريشته‌كه كه بنووسى: (ئه‌م منداله به‌دبه‌خته) به‌لام نه‌گه‌ر له‌زانستى خودادا به به‌خته‌وه‌رو كامه‌ران نووسرابوو، ئه‌وا فه‌رمان دهكا به‌فريشته‌كه كه بنووسى ئه‌م منداله به‌خته‌وه‌رو كامه‌رانه).

ئه‌وجا فريشته‌كه عه‌رزى په‌روه‌ردگار دهكا: ئه‌ى په‌روه‌ردگار! ئايا ني‌رينه‌يه يان مي‌يينه‌يه؟

جا نه گهر له زانستی خودادا به نیړینه نووسرابی، فریشته کهش به فه رمانی خودا دهنووسی: (نیړینه یه) به لām نه گهر له نه زلدا، له زانستی خودادا، له له و حوله محفوظدا به میینه نووسرابوو، نهوا فریشته کهش به فه رمانی خودا دهنووسی (میینه یه).

هه روا کرده وی چی نه بی و چی نابی دهنووسری، هه روا شوینه واری، هه روا ناکامی، هه روا رزق و روژی نه مانه گشتیان دهنووسرین و له سکی دایکیدا دیاری ده کرین، نه و جا تو ماره که ی که نه م ژیان نامه ی منالهی تیادا نووسراوه، ده پیچرپته وه و مؤر ده کری، نه لیلی زیاد ده کری و نه لیلی که م ده کری، چون نووسراوه ناوا روودهدات وهك خوئی!). {تاج/۵، زنجیره: ۶، ژماره: ۵۱۵۸}.

روونکردنه وه:

حوزه یفه ی کوری نه سید، که سناوه که ی نه بو سه ریچه یه و به وه ناسراوه، هاوه لیکي ناوداری پیغه مبه ره، له موسولمانه پیشینه کانه، ناماده ی ریکه و تننامه ی حوده بیبییه بووه، یه کیکه له وانه ی که له ژیر دره ختی شه جهره تول روضوانا، په یمانی دا به پیغه مبه ره و ناماده ی په یمانی خوشنودی بووه، له کووفه جینشین بوو، موسلیم و نه صحابی سونه فهرمووده ی نه ویان دهره ی ناوه، له کووفه مردووه، له چل و دووی کوچیدا، زهیدی کوری نه رقه م نویژی له سه ر تهرمه که ی کرد.

۱۸۴۹- عَنْ عَامِرِ بْنِ وَائِلَةَ حَدَّثَهُ أَنَّهُ سَمِعَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: الشَّقِيُّ مَنْ شَقِيَ فِي بَطْنِ أُمِّهِ، وَالسَّعِيدُ مَنْ وَعِظَ بِغَيْرِهِ، فَأَتَى رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُقَالُ لَهُ حُذِيفَةُ بْنُ أَسِيدٍ الْغِفَارِيُّ فَحَدَّثَهُ بِذَلِكَ مِنْ قَوْلِ ابْنِ مَسْعُودٍ، فَقَالَ: وَكَيْفَ يَشَقِي رَجُلٌ بِغَيْرِ عَمَلٍ؟ فَقَالَ لَهُ الرَّجُلُ: أَتَعْجَبُ مِنْ ذَلِكَ؟ فَأِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِذَا مَرَّ بِالنُّطْفَةِ ثَنَتَانِ وَأَرْبَعُونَ لَيْلَةً، بَعَثَ اللَّهُ إِلَيْهَا مَلَكًا، فَصَوَّرَهَا وَخَلَقَ سَمْعَهَا وَبَصَرَهَا وَجِلْدَهَا وَلَحْمَهَا وَعِظَامَهَا، ثُمَّ قَالَ: يَا رَبِّ أَذْكَرُ أَمْ أُنْثَى؟ فَيَقْضِي رَبُّكَ مَا شَاءَ وَيَكْتُبُ الْمَلِكُ، ثُمَّ يَقُولُ: يَا رَبِّ أَجَلُهُ؟ فَيَقُولُ رَبُّكَ مَا شَاءَ وَيَكْتُبُ الْمَلِكُ، ثُمَّ يَقُولُ: يَا رَبِّ رِزْقُهُ؟ فَيَقْضِي رَبُّكَ مَا شَاءَ وَيَكْتُبُ الْمَلِكُ،

ثُمَّ يَخْرُجُ الْمَلِكُ بِالصَّحِيفَةِ فِي يَدِهِ فَلَا يَزِيدُ عَلَى مَا أُمِرَ وَلَا يَنْقُصُ». وَزَادَ فِي رِوَايَةٍ: «أَسْرِي أَوْ غَيْرَ سَرِي؟ فَيَجْعَلُهُ اللَّهُ سَرِيًّا أَوْ غَيْرَ سَرِي». {الحديث: ٦٦٦٨ - ٦٦٨٣ فم}:

عامیری کوری واثیلہ فہرمووی: لہ عہدوللای کوری مہسعوودم بیست (رمزای خودای لای بن) دہیفہرموو: بہدبہخت ہر لہسکی دایکیدا بہ بہدبہخت دہنووسری، بہختہومریش ئہو کہسہیہ کہ لہیہکیکی ترہوہ تہمی ودریگری).

عامیر دہلی: چووم بولای پیاوی لہ ہاودہلانی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) ناوی حوزہیفہی کوری ئہسیدی ئہلغیفاری بوو، گوتهکہی ئیبنو مہسعوودم بووی گیراپہوہ، وہ گوتم پی: پیم نالئی کہسی کہ ہیشتا ہیج کاریکی خراپی نہکردبی، چوں چونی دہبی بہ بہدبہخت؟!

پیاوہکہ کہ حوزہیفہی کوری ئہسید بوو، پی گوتم: بو ئہوہت لہ لا سہیرہ؟! سہیرت لہمہ نہیہت، دہسا من بو خوم بہلگہی راستی و دروستی ئہم قسہیہی ئیبنو مہسعوودم لہدہمی پیغہمبہر خوی (دروودی خودای لہسہر بن) بیستووہ، دہیفہرموو (دروودی خودای لہسہر بن): (کاتی چلو دوو شہو بہسہر تومہدا تی دہپہری، خودا فریشتہیی دہنیری بوسہری، وینہی دہکیشی و گوی و چاوو پیست و گوشت و ئیسکہکانی بو دروست دہکا. ئہوجا فریشتہکہ دہلی: ئہی پەروردگار! نیرہ یا میہ؟ ا خودا لہزانستی خویدا، لہ بیسہرہتا (ئہزل)دا چی بریار دابوو، بہ فریشتہکہی دہفہرموی، وہ ئہویش دہینووسی نیرہ، یا دہینووسی میہ.

ئہوجا دہفہرموی: ئہی پەروردگار! تہمہنی چہندہ؟ دیسان خودا چی بفہرموی، گورج فریشتہکہ دہینووسی. لہپاشا دہفہرموی: ئہی پەروردگار! رزقو رۆزی چییہو چی نیہ؟! دیسانہوہ خودا چی بریاردابی بہ فریشتہکہی دہفہرموی، ئہویش دہینووسی، ئہوجا فریشتہکہ لہ رحم (مئالدان) دیتہ دہرہوہ، ئہو دہفہرہی کہ ئہو باسو خواسہی لی نووسراوہ ہرہوہا لہدہستیدا کہ دیتہ دہرہوہ! وہ پەرہی نہینی لہسہر لادہبری و حالہکہ بو کہسی خوی ئاشکرا دہبی،

نەلىيى زىياد دەكاو نەكەم). {تاج/۵، زنجىرە: ۶، لاپەرە: ۲۴۸، ژمارە: ۵۱۵۷. باسى
خوئاكر دو چارەنووس - قەزاو قەدەر}.

لەگىرانهوئى ژمارە: (۶۶۷۰) لە صەحىحى موسلىما، لە تەرقىمى مامۇستا
خەلىل مەئموون شىجادا، ئەمەي پترە: فرىشتەكە دەفەر موئ: ئەي پەرورەدگار!
ئايى ساخو سەلىم بئ، يا نەخۇش و ناتەواو؟
جا خودا بىر يار دەدا كە ساخو تەندروست بئ، يا ناساخو ناتەواو).

۱۴۱۲) ھەموو ئادەمىزادى بەشى خۇي داوئىنپىسى لە چارەي نووسراوہ.
(۶۶۹۵ - ۶۶۹۶)

بَابُ: كُتِبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ نَصِيْبُهُ مِنَ الزَّانَا

۱۸۵۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«كُتِبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ نَصِيْبُهُ مِنَ الزَّانَا مُدْرِكُ ذَلِكَ لَا مَحَالَةَ، فَالْعَيْنَانِ زَانَاهُمَا النَّظَرُ،
وَالْأُذُنَانِ زَانَاهُمَا الْإِسْتِمَاعُ، وَاللِّسَانُ زَانَاهُ الْكَلَامُ، وَالْيَدُ زَانَاهَا الْبَطْشُ، وَالرَّجُلُ زَانَاهَا الْخُطَا،
وَالْقَلْبُ يَهْوَى وَيَتَمَنَّى، وَيُصَدِّقُ ذَلِكَ الْفَرْجُ وَيُكَذِّبُهُ». {الحديث: ۶۶۹۶ = ۶۷۱۰ فم. تجريد
البخارى بالكوردى/۵، رقم: ۱۹۶۷ = ۶۲۴۳، ۶۶۱۲ فتح البارى}:

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئى بئ) فەر مووى: خۇشەويست (دروودى خوداى لەسەر بئ) فەر مووى:
(ھەموو ئادەمىزادى خودا بەشى خۇي داوئىنپىسى لە چارەي نووسراوہ، خواہ ناخواہ
دەشئ تووشى ئەوہ ببئ، داوئىنپىسى چاو برىتتىيە لە روانىنى نارەوا، وە داوئىنپىسى
گوئى برىتتىيە لە گوئىگرتن لەشتى نادروست، وە داوئىنپىسى زمان برىتتىيە لە گوته و
قسەکردنى نادروست، وە داوئىنپىسى دەست برىتتىيە لە دەست وەشانندن و شت
بەناھەق بردن، وە داوئىنپىسى پئ برىتتىيە لە روئىشتن بوئ ئىشى نارەوا، وە
داوئىنپىسى دەم برىتتىيە لە ماچو مۆچ، وە دل ئارەزووى ئەو بئ شەرعىيە دەكاو،
دەروون و نەفسىش ئاواتى ئەوہ دەخوازئ. جا ئىنجا دامەن (فەرچ - عەورەت -
شەرمگا) یش ئەمە بەدى دەھىئئ، بە کردەوہ، يا رەفرى دەکا). {رياض/۴، زنجىرە:
۲۹۰، ژمارە: ۱۶۲۲ - تەماشاکردنى نارەوا}.

۱۴۱۳) جلہوی دل وا لہ دہستی خودادا، چوں ناردزوو دہکا ہلی دہسوورینی.
(۶۶۹۲) باب: تَصْرِيفُ اللَّهِ الْقُلُوبَ كَيْفَ يَشَاءُ

۱۸۵۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ قُلُوبَ بَنِي آدَمَ كُلَّهَا بَيْنَ إصْبَعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ الرَّحْمَنِ كَقَلْبٍ وَاحِدٍ، يُصَرِّفُهُ حَيْثُ يَشَاءُ». ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اللَّهُمَّ مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ! صَرِّفْ قُلُوبَنَا عَلَى طَاعَتِكَ». {الحديث: ۶۶۹۲ = ۶۷۰۶ فم:}

عہدوئلای کوری عہمری کوری عاص (رمزای خودا لہ خووی و لہ باوکی بن) فہرمووی: بیستم لہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) دہیفہرموو: (بیگومان دلی ہموو نادمیزادہکان وان لہ نیوانی دوو پہنجه لہ پہنجهکانی خودای میہرہباند، وہک یہک دل، خووی چوں ناردزوو دہکا ناوا ہلی دہسوورینی!).

لہوجا خوشہویست (دروودی خودای لہسہر بن) دہیفہرموو: (لہی خودایہ! لہی ہہٹسوورینہری دلان! دلان بہرہو تاعہتی خوٹ وەرچہرخیئہ!). {تاج/۵، زنجیرہ: ۷۰ = جوامغ الکلم. ژمارہ: ۵۰۵۱ + تاج/۵، زنجیرہ: ۹ = جلہوی دل لہ دہستی خودادایہ. ژمارہ: ۵۱۷۰}.

۱۴۱۴) ہہموو مندالی، کاتی لہدایک دہبی، بہ سروشت، بہ خودا کرد، نامادہیہ

بؤ خواناسین. (۶۶۹۷ - ۶۷۱۱ فم) باب: كُلُّ مَوْلُودٍ يُوْلَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ

۱۸۵۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يَهُودِيٌّ وَيُنَصْرَانِي، وَيُمَجْسَانِي، كَمَا تُنْتَجِ الْبُهِيمَةُ بِهِيمَةٍ جَمْعَاءَ هَلْ تُحْسِنُونَ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ؟» ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ: «وَاقْرَءُوا إِنَّ شِئْنَكُمْ: (فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ) الْآيَةُ. {الحديث: ۶۶۹۷ = ۶۷۱۱ فم. تجريد البخاری بالكوردی / ۲، رقم: ۶۴۴ = ۱۳۵۹، ۱۳۵۸، ۱۳۸۵، ۴۷۷۵، ۶۵۹۹. تحفة الأشراف: ۱۳۲۵۸}:

لہبو ہورہیرہ (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: خوشہویست (دروودی خودای لہسہر بن) فہرمووی: ہہموو مندالی کاتی لہدایک دہبی، بہ سروشت، بہ خودا کرد، نامادہیہ بؤ

قہوولی نایینی پاک، نامادہیہ بو خواناسین، ئەگەر وازی ئی بهینری بەردەوام دەبی لەسەر خواناسی، بەلام لەو دەوا باوک و دایکی و نەریت و دەستوو و باوی ناو کۆمەل و دەورو بەر دەیگۆرن و لەرێ دەری دەکەن، جا هەیه باوک و دایک، یا دەورو بەر دەیکەن بە جوولەکە، یا دەیکەن بەگاور، یا دەیکەن بە ئاگر پەرست، یا دەیکەن بەشتی تر.

بەئێ هەموو مندالی لە سەرەتاوە، بە خوداگرد، لەسەر نایینی راست و دروست و پاک و پوخت لەدایک دەبی و نامادەیی تەواوی تیا یە بو وەرگرتنی یەکتاپەرستی، هەر وەک چۆن بەچکە ئازەل و مالات لەسەرەتاوە، بە شیوەی گشتی، بە تەواوی و بەبی کەم و کووری لەدایک دەبن، ئەوەتانی نابین کە بەچکەیی لەو بەچکانە، لەکاتی لەدایکبووندا، لووتی برابی، یا گوپی قرتابی، یا کەمی و کورتی و ناتەواویەکی هەبی، بەلام پاش لەدایکبوون لیان کۆل دەکری، یا لووت و گوئی و دەست و قاچ و شاخی هەندیکیان دەکری، یا دەقرتی.

ئینجا ئەبو هورەیرە (ڕەزای خودای ئی بی) فەرمووی: ئەگەر حەزیش دەکەن بو پشٹیوانی ئەم باسە، کەوا لەم فەرموودەیدا ئەم نایەتە بخویننەو: {فَطَرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ - الروم - ۳۰/۳۰}:

واتە: ئەو رموشت و سروشتە پاکە خوداگرده بگرن، کە خودای گەورە هەر لەسەرەتاوە، بەرەدی ئادەمیزادی لەسەر دروست کردوو، ئەو نایینی راست و دروستی دەستکردی خودا خۆیەتی، بۆیەکا هەرگیزاو هەرگیز گۆڕینی بو نییە لەلایەنی خوداوە. {تاج/۱، زنجیرە: ۶، ژمارە: ۲۸. باوەر بە چارەنووس (قەدەر):}:

۱۴۱۵) چی لەبارەى منالانى بیباوەران و بتپەرستانەو هاتوو. (۶۶۹۷ - ۶۷۱۱)

باب: مَا ذَكَرَ فِي أَوْلَادِ الْمُشْرِكِينَ

۱۸۵۳- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سُنِّلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ أَطْفَالِ الْمُشْرِكِينَ؟ قَالَ: «اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا عَامِلِينَ إِذْ خَلَقَهُمْ». {الحديث:

۶۷۰۷ = ۶۷۲۱ ف.م. تجرید البخاری بالكوردی / ۲، رقم: ۶۶۰ = ۱۳۸۳، ۱۳۸۴، ۶۵۹۷، ۶۵۹۸، ۶۶۰۰ فتح الباری. أبو داود. سنة: ۴۷۱۱. نسائی. جناز: ۱۹۵۰، ۱۹۵۱. تحفة الأشراف: ۵۴۴۹ {:

ئىبنو عەبباس (رهزای خودایان ئى بن) فەرمووی: لەبارەى منالانى ناموسولمانەکان و بتيه‌رستان و هاوبەش پەيدا کەرەکانەو لە پيغه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بى) پرسىار کرا: ئايا مندالى ئەمانە کە بە مندالى دەمرن، بەهەشتين يا دۆزەخين؟ فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بى): (خودا خۆى باش دەزانى کە ئەو مندانانە ئەگەر گەورە ببوونايە و ئەرك و تەكليفیان لەسەر بوايە، کارو کردەوویان چى دەبوو، بەلام چونکە لەپيش رەسىدە بوون و بالقبوونا مردوون، ئەو ئەرك و تەكليفى ئايينيان لەسەرنیيە، کەوابوو لەبەرئەو بەهەشتين). {تاج/۵، زنجيرە: ۱۰، لاپەرە: ۳۶۲، ژمارە: ۵۱۷۳. ئەوەى لەبارەى مندالى نا موسولمانەکانەو، لە ئاييندا روونکراو تەو {.

روونکردنەو:

أ- چەند برپارى حيا حيا لەبارەى جیگەى منالانى بيئاوەرانەو کە بە مندالى مردوون، يا دەمرن هەيە، وەك:

۱- بەهەشتين، ئەمە مەزەهەبى راست و دروستى جەماوەرى زانایانە و بەلگەى روشن بەزورى لەسەرى هەيە.

۲- پاشکۆى باوك و دايكيانن و ئەمانەيش وەك ئەوان دۆزەخين، بەلام بەلگەى ئەم رایە لاوازە.

۳- لەبەر زەخیکا دەبن لەنيوانى بەهەشت و دۆزەخا، ئەم رایەيش بەلگەى دەقداریان نییە.

۴- لە بەهەشتا دەبن بەنۆکەر و کارەکەرى بەهەشتیيەکان، بەلگەى ئەم رایەيش دیسان لاوازە. بەلگەى ئەم رایەيش کيشەى زۆرە.

۵- لە دۆزەخدا تاقى دەکرىنەو و ئەوەى لە ئەزمونە کەدا دەرچوو بەهەشتیيە، ئەوەى کە دەر نەچوو دۆزەخیيە.

تاقى كىردىنەۋەكەش ئاۋايە: (پارچەيى لە ئاگرى دۆزەخ جىادەكرىتەۋە، لە قىيامەتدا، فەرمان دەكرى بەم چۈر جۆرە كەسە: بەمندالى نابالاقو بە شىتو بە ئەھلى فەترەت (كە ئەوانەن لەسەردەمى نەمانى پىغەمبەرايەتيدا ژياۋن) و بەپىرى خەلەفاۋ، پىيان دەگوتى: ئادەى بىرۈنە ناۋ ئەم ئاگرە سوورەۋە، خودا خۆى ئەم فەرمانەيان پى دەكا، جا ئەوانەى كە لەم چۈر جۆرە كەسە بەدبەختو چارە رەشبن، ناچنە ناۋى و دەمە دەمى لەگەل پەرۋەردگارا دەكەن و دەلئىن: ئەى خودايە! چۈن دەمانخەيتە ناۋ ئەم ئاگرەۋە ئىمە لىي دەترسىن و ناچىنە ناۋى. خودايش پىيان دەفەرەمۈى: ئىۋە ئىستا فەرمانى خۆم دەشكىنن و بەگوپى خۆم ناكەن، ديارە لەدنىادا زياتر بىگوپى پىغەمبەرانى منتان دەكرد. جا ئەمانە دۆزەخىن. بەلام ئەوانەى كە لەم چۈر جۆرە كەسە بەختەۋەربن بەگوپى خودا دەكەن و بەبى سى و دوو، زوو بەزوو فەرمانەكەى خودا بەجى دەھىنن و خۇيان ھەل دەدەنە ناۋ ئاگرەكەۋە! ئىتر خودا لىيان رازى دەبى و لە تاقىكردنەۋەكەدا سەردەكەۋن و بەھەشتى بەرىنى نەبراۋە مسۈگەر دەكەن بۇ خۇيان ھەتا ھەتايە).

ب- چەند بىرپارىكى جىيا جىايش سەبارەت بە مىندالانى موسولمانان، كە بە مىندالى مىردوون و بەنا بالقى تەمەنىان تەۋاۋ بوۋە:

۱- بەكۆى دەنگى ئەوانەى كە لە زانايانى موسولمانان، بايەخ و نرخ بۇ راكانيان ھەيە، مىنالانى موسولمانان، كە بەمىندالى، پىش رەسىدە بوون دەمرن بەھەشتىن، لەزۇر لە مەئبەندەكانى دوا رۇژا فرىاى باۋك و دايكىان دەكەۋن.

۲- ھەندى لەم پىرسەدا ئىست دەكەن و دەلئىن: مىندالەكەى ھەزەرەتى خدرى زىندە كوشتى، خۆى كافرو بى باۋەر بوو، دۆزەخى بوو، بەلام باۋك و دايكى موسولمان بوون و بەھەشتى بوون چەند رايى تىرىش ھەيە، پىۋىست بە نووسىنيان ناك، لەبەر زۇر لاۋازىيان.

۱۴۱۶) باسی نهو میرد مندالهی که هه زه تی خدری زینده کوشتی. وده که
سووره تی که هفا باسکراوه. (۶۶۹۷ - ۶۷۱۱)

باب: فِي الْغَلَامِ الَّذِي قَتَلَهُ الْخَضِرُ

۱۸۵۴- عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ الْغَلَامَ الَّذِي قَتَلَهُ الْخَضِرُ طَبِعَ كَافِرًا، وَلَوْ عَاشَ لَأَرْهَقَ أَبْوِيَهُ طُغْيَانًا وَكُفْرًا». {الحديث: ۶۷۰۸ = ۶۷۲۲ فم. رواه الترمذی وصححه ورواه أبو داود في القدر - هامش الحديث الرقم: ۳۹۷۵ تسلسل: ۱، تاج/ ۵ - سورة الكهف}:

ئوبه ییهی کوری که عب (رمزای خودای ئی بن) فه رمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه ر بن) فه رمووی: (نهو کورهی که خدری زینده کوشتی و سهه ری هه ئیچرکان، نهو روژهی که خودا دروستی کردو موری پیدانا، به کافری دروستی کردو موری کافری پیدانا، گریمان نهو منداله بمایه، دایک و باوکی خوئی له خسته هبردو له ریگه دهه ری دهکردن و نهوانیشی وده خوئی به دهکیش و بهد نه ندیش و بیباوهه رو کافر دهکرد!). {تاج/ ۴، زنجیره: ۱، ژماره: ۳۹۷۵ = سووره تی که هفا}.

۱۴۱۷) که سانیک هه ره له پشته باوکیانا بو به ههشت دروست کراون. که سانیکیش
هه ره له پشته باوکیانا بو دۆزه خ دروستکراون. (۶۶۹۷ - ۶۷۱۱)

باب: فِي ذِكْرِ مَنْ مَاتَ مِنَ الصَّبِيَّانِ وَخُلِقَ أَهْلُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَهُمْ فِي أَصْلَابِ آبَائِهِمْ
۱۸۵۵- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: دُعِيَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى جَنَازَةِ صَبِيٍّ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ طُوبَى لِهَذَا، عُصْفُورٌ مِنْ عَصَافِيرِ الْجَنَّةِ لَمْ يَعْمَلِ السَّوَّ وَلَمْ يُدْرِكْهُ، قَالَ: «أَوْغَيْرَ ذَلِكَ يَا عَائِشَةُ؟ إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ لِلْجَنَّةِ أَهْلًا، خَلَقَهُمْ لَهَا وَهُمْ فِي أَصْلَابِ آبَائِهِمْ، وَخَلَقَ لِلنَّارِ أَهْلًا خَلَقَهُمْ لَهَا وَهُمْ فِي أَصْلَابِ آبَائِهِمْ». {الحديث: ۶۷۱۰ = ۶۷۲۴ فم. أبو داود. سنة: ۴۷۱۳. نسائي. جناز: ۱۹۴۷. تحفة الأشراف: ۱۷۸۷۳}:

عائیشهی دایکی باوهه داران (رمزای خودای ئی بن) فه رمووی: جارئ پیغه مبهه ریان بانگکرد
بۆسهه ره رمی منائی له یاریدهه دهه ران که ناسراون به نه نصار، منیش عهه رزیم کرد:

قوربان! ئەي پيغەمبەرى خدا! ئەم مندا ئە خوڭى لەخۆي چۆلەكەي بەهەشتە، چونكە بئى گوناھە و ھرياي كردنى خراپە نەكەوتوو، كەچى خوڭەويست (دروودى خوداي لەسەر بئى) ھەرموو: (ئەي بۆ بەباريكي تر دا نەبئ و چۆلەكەي بەهەشت نەبئ و ديارى دۆزەخ بئ؟ ئەي عائيشە! چونكە خدا كەسانىكى دروست كردوو بۆ بەهەشت، ھەر لەپشتى باوكياندا بۆ ئەويى دروست كردوون، وە كەسانىكى ترى دروست كردوو بۆ ئاگرى دۆزەخ، ھەر لەپشتى باوكياندا بۆ ئەويى دروست كردوون!). {تاج/۵، زنجيرە: ۱۰، ژمارە: ۵۱۷۴} — لەبارەي مندا ئى ناموسو ئمانەكانەو لە ئاييندا روونكر او تەو. }

روونكر دناھو:

بەبۆنەي ئەم بابەتي چارەنووس و قەزاو قەدەرەو، ئەم چەند شيعرەتان ەرزەدەكەم، كە ئاويئەي بالانمان، بۆ ئەم باسە پر تەليسم و رازو نەيئى و ئالۆزە:

پەپوولە پايژەي دەمى رەشەبا
مەرخوا بز انى با بۆ كوئيت دەبا
رووكەرە ژيان بەرووي خوڭەو
تادوا خوڭەكەي بيكە كۆشەو
خۆت بى ئاگاگەو خەمى پاش و پيش
مەخۆ ساويلكە بئزى وەك دەرويش
وادانى تيرى ئەكەوان دەرچووي
ئاوړى بەرودوا مەدە، گەر تياچووي
چارەنووس دەرياي بى پەيە، قوربان!
پەيى پى نابا زانا وەك نەزان!
زاناي سروشت و كوچك و دارو بەرد
پەيى پى نابا، دەكوتى ئاسنى سەرد
لە لەو حوولە حەفوز نووسى بەپينووس
خواوەندى مەزن: باسى چارەنووس
بەحرى بى كەنار: ئەم دەليا پانە
بۆ ھەموو لايى جىي سەر سورمانە

بە ئىگە ۋە قىياسى خاۋەن ھۆش ۋە گۆش
 جىۋاۋى نىيە ئەگەل ھى بى ھۆش!
 ھىچ كەس نايىزانى، بىجگە ئەيەزدان
 نەفرىش تەۋ پەرى، نە پىغەمبەرەن!
 ئەباسى قەدەر، لىكەن ئەۋەدى زۆر
 دەتكا بە ماسى گىرەۋى نەۋ تۆر
 بىر! چىت داۋە! ئەم دانەۋ داۋە
 بىۋ خوت دەخەيتە كايەى دۆراۋە!
 بىكە بەۋىردى شەۋۋ رۆزى خوت
 ئەم شىعرە جوانەى ۋادەيخوئىنەم بۆت!
 ھەمىشە ھەۋلى مەردانەم داۋە
 ۋەم بە قەۋمان قەت نەۋرۋاۋە
 دىۋايش ھەرچى ھات ئەلەى خۇداۋە:
 خەلاتى خۋايە، جىچگەى سەرچاۋە
 تەۋقىفە باسى قەدەر سەرەسەر
 كۆلتەۋە لىۋى، لىت دەدا زەرەر!
 تەسلىمى قەزاۋ قەدەرى خۋايە
 بىۋ رىگەى چاكە چەشنى چىراۋە
 ئەكەرى خىراپ دۈۋرۋ كلابە
 بىۋ چاكەكاران چەشنى بىراۋە!
 كاتى داترنى كەنى لەش لەگىان!
 ئەۋساتى دەگەى ئەم باسە جوان جوان!
 سەرچەم بۈۋنەۋەر مەۋلى خۋايە
 ھەرچى لى دەكە، ھەق ۋە ۋەۋايە
 رەخنە ئەكەرى زۆر نەۋە جايە
 پىشەى مەۋقىسى زۆر بىۋ بىۋايە
 بەدەيان زانە، بەسەدان دانە
 بىۋ ئەم بابەتە كىيىيان دانە

کیشە ی چارەنووس حەل نەبوو بۆیان
 پرسە کان مائۆ، لەجیگە ی خۆیان!
 بایین و نەئیین حەل نابێ بۆمان
 واباشە دەرگای داخەین لەخۆمان!
 بەلام برالە! گویت لەبرات بێ
 هەست و هۆش و دڵ تەواو لەلات بێ:
 قسەیی دەکەم بەینی خۆمان بێ
 نەزان نەیبیستی، رەخنە ی ئیمان بێ:
 بەرزەووەندمان خەودای میهرەبمان
 چاتر دەیزانی، باشتر لەخۆمان
 هاتن و چوونت بەدەست خۆت نییە
 بایێ دەیگۆرم، هەرگیز بۆت نییە
 تۆ گۆی مەیدان و قەدەر شەقینکەر
 دەتباو دتەینێ، ئەم سەر و ئەو سەر
 ئی چوونکە ئەمە خواستی خواپە
 بەرزەووەندی تۆی بیگومان تیاپە!!
 گەر دەئێی: کاکە! لەمە حالی نیم
 پیت دەئێم: منیش لەم را قالی نیم!
 بەلام پییم نالی من و تۆی هەزار
 ئایا حالی بووین: یەکی لەهەزار!
 دەیبکا هەشتەش لەبانی نۆبی
 پرسسی بێ وەلام لەلامان کۆبی
 دەرچی و دەرئەچی لە ئەزموون، ئەنجام
 هەریەکە، ئیتر باقی (والسلام)

۵۵- نامه‌ی زانی

کتاب العلم

{بروانه: تاجول نوصول به‌کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، زنجیره: ۱۴، لاپه‌ره: ۶۹، ژماره: ۹۸ هه‌تا ژماره: ۱۳۷ له‌زنجیره: ۱۴ وه هه‌تا زنجیره: ۱۹ + ریاضی صالحین/۳، زنجیره: ۲۴۱، له ژماره: ۱۳۷۶ وه هه‌تا ژماره: ۱۳۹۲ + ته‌جریدی بوخاری به‌کوردی، به‌رگی: ۱/، له ژماره: ۵۲ وه هه‌تا ژماره: ۱۰۸}.

۱۴۱۸) له‌ئاخر زه‌مانا زانست لاده‌بری و نامیتی، نه‌زانی باوی ده‌بی.

(۶۷۲۶ - ۶۷۴۰)

باب: في رفع العلم وظهور الجهل

۱۸۵۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَلَا أُحَدِّثُكُمْ حَدِيثًا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَا يُحَدِّثُكُمْ أَحَدٌ بَعْدِي سَمِعَهُ مِنْهُ: «إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يُرْفَعَ الْعِلْمُ وَيَظْهَرَ الْجَهْلُ، وَيَفْشُو الزُّنَا، وَيُشْرَبَ الْخَمْرُ، وَيَذْهَبَ الرَّجَالُ، وَتَبْقَى النِّسَاءُ، حَتَّى يَكُونَ لِحَمْسِينَ امْرَأَةً قِيمٌ وَاحِدٌ». {الحديث: ۶۷۲۷ = ۶۷۴۲ فم}:

ئه‌نه‌سی کوری مالیک (ره‌زای خودای ئی بی) فه‌رمووی: به‌خودا فه‌رمووده‌یی ده‌گیرمه‌وه بو‌تان، که له‌پاش من که‌س نه‌یگیریته‌وه بو‌تان، خو‌م له پی‌غه‌مبه‌رم بیست ده‌یفه‌رموو (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): (یه‌کیکه له نیشانه‌کانی نزیکبونه‌وه‌ی قیامه‌ت: که به‌ره به‌ره زانی‌نی ئایینی و عیلمی دیینی هه‌ل‌ده‌گیری و نامینی و، جه‌هل و نه‌زانی به‌کار و باری ئایینی په‌ره ده‌ستی‌نی و بلا‌وده‌بیته‌وه (قانونی وه‌ضعی جی‌گه‌ی شه‌ریعه‌تی خودا ده‌گریته‌وه) و ئاره‌ق به‌زوری و به‌ئاشکرا ده‌خوریته‌وه و شه‌روال پیسی و داوینپییسی ده‌بی به‌باو و ئاشکرا ده‌بی، وه به‌هوی شه‌رو شو‌رو ئاشووبه‌وه پیاو که‌م ده‌بی و ژن زو‌ر ده‌بی، هه‌تا وای ئی دی که په‌نجا ژن تاکه یه‌ک پیاو ده‌بی به‌سه‌ره‌رشتیان!). {تاج/۳، زنجیره: ۹۲، ژماره: ۲۳۵۱. باسی تۆله‌ی شه‌روالپییسی}.

(۱۴۱۹) باسی وه رگرتنه وهی زانین. (۶۷۴۶ - ۶۷۴۰)

بَاب: فِي قَبْضِ الْعِلْمِ

۱۸۵۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَتَقَارَبُ الزَّمَانُ، وَيَقْبُضُ الْعِلْمُ، وَتَظْهَرُ الْفِتْنُ، وَيُلْقَى الشُّحُّ، وَيَكْثُرُ الْهَرْجُ». قَالُوا: وَمَا الْهَرْجُ؟ قَالَ: «الْقَتْلُ». {الحديث: ۶۷۳۳ = ۶۷۴۸ فم. تجريد البخاری بالكوردی/۱، رقم: ۷۴ = ۸۵، ۱۰۳۸، ۱۴۱۲، ۳۸۰۸، ۳۶۰۹، ۳۶۴۳، ۴۶۳۵، ۶۰۳۷، ۶۵۰۶، ۶۹۳۵، ۷۰۶۱، ۷۱۱۵، ۷۱۲۱ فتح الباری. أبو داود. فتن: ۴۲۵۵ تحفة الأشراف: ۱۲۲۸۲}:

نهبو هورهریره (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: خوْشه ویست (دروودی خودای لهسهر بن) دمفه رموی: (روژگار تنگ ده بیته وهو بهری روژگار تنگه بهر ده بیته و خه لک له بهر سه رقالی و سه ره جه نجالی و هه ول و ته قه لا و خه م و خه فته و په رۆشی، هه ست به تیپه ربوونی ناکهن، بهره بهره زانستو عیلمی نایینی هه لده گیری و نامینی و جه هل و نه زانی به کاروباری نایینی بهره دهستی و بلا و ده بیته وه، فه رته نه و ئاژاوه بهره دهستی، رژدی و چرووکی له دلا ره گو ریشه دانه کوتی و مه ردوم رژدو ره زیل و چرووک ده بن، راوو رووت و تالانی و برؤ ژورده بن، دنیا ده بی به ئاخوران و بخوران، عه رزیان کرد: قوربان! ئاخوران و بخوران چییه؟ فهرمووی: (کوشت و بره). {تاج/۱، زنجیره: ۱۷، ژماره: ۱۲۶. ده ستوورو ئادابی زانین + ریاضی صالحین/۳/۲۶۵، زنجیره: ۲۴۱، ژماره: ۱۳۹۲ - نامه ی زانین}.

(۱۴۲۰) نه مانی زانین به هو ی نه مانی زانایانه وه. (۶۷۴۶ - ۶۷۴۰)

بَاب: فِي قَبْضِ الْعِلْمِ بِقَبْضِ الْعُلَمَاءِ

۱۸۵۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبِضُ الْعِلْمَ انْتِزَاعًا يَنْتَزِعُهُ مِنَ النَّاسِ، وَلَكِنْ يَقْبِضُ الْعِلْمَ بِقَبْضِ الْعُلَمَاءِ، حَتَّى إِذَا لَمْ يَتْرُكْ عَالِمًا، اتَّخَذَ النَّاسُ رُءُوسًا جُهَالًا، فَسُئِلُوا، فَأَقْتُوا بِغَيْرِ عِلْمٍ، فَضَلُّوا وَأَضَلُّوا». {الحديث: ۶۷۳۷ = ۶۷۵۲ فم. تجريد

البخارى بالكوردى/ ۱، رقم: ۸۵ = ۱۰۰، ۷۳۰۷. ترمذى. علم: ۲۶۵۲. ابن ماجه. مقدمه: ۵۲. تحفة الأشراف: ۸۸۸۳} :

عەبدوللای كورپی عەمری كورپی عاص (رهزای خودا له خۆی و باوكی بئ) فەرمووی: پێغه مبهەر (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (ئەو ئەبێ كە خودا لەپەر، عیلم و زانین لە بەندەكانی خۆی، لەو خەلكە بگڕیتەو، وەك چۆن جلی گورج لەبەر داکەنرئ، ئاوا لەناكاوا بەسڕین بیسڕیتەو لەسینگیان، بەلام خودا بەره بەره، بەرودوا زاناكان دەباتەو بۆلای خۆی، تا وای لی دئ عیلم و زانین نامینئ و هەل دەگیرئ، جا كاتئ نەزانین ماو نەزانا ما، ئەوجا رەشە خەلكەكە سەرۆکی نەزان و نەدان بۆ خۆیان دادەنن و دەست دەكەن بە پرسیار كردن لییان، جا ئەوانیش بە نەزانی و نادانی خۆیان فەتوایان بۆ دەدەن، ئیتر هەم خۆیان لەپەر دەر دەچن و هەم خەلكی تریش لەپەر دەر دەكەن!). {تاج/ ۱، زنجیره: ۱۷، ژماره: ۱۲۶. دەستووور و ئادابی زانین + ریاضی صالحین/ ۳، زنجیره: ۲۴۱، ژماره: ۱۳۹۲. نامەى زانین}.

۱۴۲۱) كەسێ لە سەردەمی نیسلا ما رهوشت و یاسایه كى جوان. یا ناشیرین

دابەینئ. (۶۷۴۱ - ۶۷۴۵)

باب: مَنْ سَنَّ سُنَّةً حَسَنَةً أَوْ سَيِّئَةً فِي الْإِسْلَامِ

۱۸۵۹- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ نَاسٌ مِنَ الْأَعْرَابِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَيْهِمُ الصُّوفُ، فَرَأَى سُوءَ حَالِهِمْ قَدْ أَصَابَتْهُمْ حَاجَةٌ، فَحَثَّ النَّاسَ عَلَى الصَّدَقَةِ، فَأَبْطَنُوا عَنْهُ حَتَّى رَأَى ذَلِكَ فِي وَجْهِهِ، قَالَ: ثُمَّ إِنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ جَاءَ بِصُرَّةٍ مِنْ رِيقٍ، ثُمَّ جَاءَ آخَرُ، ثُمَّ تَتَابَعُوا حَتَّى عُرِفَ الشُّرُورُ فِي وَجْهِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً، فَعَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ كُتِبَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِ مَنْ عَمِلَ بِهَا وَلَا يَنْقُصُ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْءٌ، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً، فَعَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ كُتِبَ عَلَيْهِ مِثْلُ وِزْرِ مَنْ عَمِلَ بِهَا، وَلَا يَنْقُصُ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ».

{الحديث: ۶۷۴۱ = ۶۷۵۶ فم: }

جهریری کوری عهبدوللا (رمزای خودای ئی بئ) فهرمووی: کۆمه ئی خه ئک له عاره بی سارانشین هاتن بۆ خزمه تی چه زره تی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) جلی خوریان له به ردا بوو، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) روانی حالیان زۆر شره، به راستی نه داراو ئاتاجن، جا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) گالی خه ئکه کهیدا، له سه ر خیرکردن و به خشین، به لام خه ئکه که به سستی هاتن به دهنگیه وه، ته نانه ت له پرووی دیاربوو که خه ئکه که له م رووه وه سستن، تا له پاشا پیاوی له یاریده ده ران (له ئه نصار) یه ک پریاسکه ی پر له درمی زیوینی هیئا، پاش ئه و پیاوی تر هه روا، ئه و جا خه ئکه که به شوین ئه وانا به گهرمی ده ستیانکرد به خیرکردن، هه تا رووی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) له خۆشیانا گه شایه وه، جا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) فهرمووی: (هه رکه سی له سه رده می ئیسلاما، ره وشت و یاسایه کی جوان دابهینی، وه خه ئک چاوی ئی بکه ن و ره فتاری پی بکه ن، چ له ژینیا، چ له پاش مه رگی، ئه وه له پاداشی ئه وه دا، که به وه به پیشه واو سه ر مه شقی جوان بۆکه سانی تر، به قه د پاداشی ئه و که سانه که به و یاسایه کارده که ن خیر و پاداشیش بۆ ئه و که سه داهینه ره دهنووسری، به بی ئه وه که هیچ له خیری ئه وان که م بکاته وه، وه هه رکه سی له ئیسلاما یاسایه کی ناشیرین، یا ره فتاریکی به د، دابهینی و خه ئکی تر چاوی ئی بکه ن و ره فتاری پی بکه ن، چ له ژبانی خویا، چ له پاش خوی، ئه وه به قه د گوناھی ئه وانه ی کاری پی ده که ن، گوناھیش بۆ ئه و که سه دهنووسری، به بی ئه وه که هیچ له گوناھی ئه وان که م بکاته وه).

۱۴۲۲) که سی رێگهی راست نیشانی خه ئک بدات یا رێگهی خراب. (۶۷۴۱ - ۶۷۴۵)

مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى أَوْ ضَلَالَةٍ

۱۸۶۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ، كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا». {الحديث: ۶۷۴۵ = ۶۷۶۰ فم:}

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى بى) فەرموۋى: خوشەويست (دروودى خوداي لەسەر بى) فەرموۋى:
(ھەركەسى رىگەى راست نىشانى خەلك بىداو بىى بە مامۇستاي چاكە بۇيان،
خۇشى بەقەد ئەو كەسانەى كە بەگوۋى دەكەن و شوۋىنى دەكەن خىرى دەگا، بەبى
ئەو كەھىچ لەخىرى ئەوانەى پەپرەوى دەكەن و چاۋى ئى دەكەن كەم بىكاتەو، وە
ھەركەسى رىگەى خراپ پىشانى خەلك بىداو بىى بە نىشانەرو داهىنەرى خراپە و
گومپايى، خۇشى بەقەد ئەو كەسانە كە بەگوۋى دەكەن و چاۋى ئى دەكەن، گوناھو
تاوانى دەگا، بەبى ئەو كەھىچ لە گوناھى ئەوان كەم بىكاتەو!). {رياضى
صالحين/۱، زنجيره: ۲۰، ژمارە: ۱۷۴ - رىگەى خىر نىشانان بە خەلك + تاج/۱،
زنجيره: ۱۹، ژمارە: ۱۳۷ - شوۋىنەوارى عىلم و زانست ھەتا ھەتايە دەمىنى}.

روونكر دنەو:

بەويىنە: زۆر شت لە قورئان و سوننەتدا، وەسپى جوانى گراو، بەلام بەشيۋەى
گشتى، نەو ك بەشيۋەى تايبەت. وەك پەخشى زانست و رۇشنىرى و خەلك فىرى
زانست و زانين و ھونەرى باشى جوان، كارى رەواو پەسەندە لە ياسانامەى خوادا،
كەسى لەم روانگەو، چاپخانەى بىكاتەو و بىى بەناوەندىكى پەخشى زانستى
بەسوود و رۇشنىرى باش، لە ولاتدا ئەو خاۋەنى ئەو چاپخانەى ھەتا رۆزى
قيامەت خىرى ئەو داهىنانە باشى دەگات، ھەروا بە پىچەوانەيشەو، ئەوانەى كە
بوون و، يا لە ئايىندەدا دەبن بەداهىنەرى خراپە و گەندەلى رەوشتى و دەبن
بەسەرمەشقى بەد بۇكارى خراپە و خەلك فىرى بەرەلایى و گۇرانى پىس و سەماو
ھەلپەركى دەكەن مەردوم پۇل پۇل لە ئايىن دەردەكەن و فىرى نامەردى و
داۋىنپىسى و دزى و حىزىيان دەكەن و لەژىر ناۋى گەورە گەورە و جۈاندا، ئەم
زەھرى ھەلايەلەى خۇيان دەپژن، وەك: ھونەرمەند و مۇسقىارو... تاد، ئەمانە و
ويىنە ئەمانە (أَنَّمَا الضَّالَّةُ) و لەدنيا و قيامەتا روورەش و روو زەردى لای خودا و
لاى ملەتن!

له پراستیدا زۆرینهی که ناله کانی راگیانندن، له ولاته ئیسلامیه کانا، به جوړی نووسراوو بیسراوو بینراویانه وه، بلویرو زوړنای شهیتانو بهر مه نطوقو مه فهوومی ئهم فهرمووده پیرۆزانه دهکهون، خۆزگه بهوهی که بهسه دان فرسه خ لیاینه وه دووره، به شداریکردن و کارکردن لهو دهسگایانه دا، که بوون به سه رچاوهی گندهلی و بهر بهرهلایی، هوئی مسوگهر کردنی خهشم و قارو رقو قینی خودایه!
له هه مووی سه یرتر کارمه نندو به پیره بهرانی ئهم دهسگا راگیه نیترانه، به تایبه تی له ولاته موسولمانه کاندا، کومه لی موراهیقو له زمته په رسته و ئاره قخورو چلکاو خوری شهیتانو ناشقی لوتی بازی و چه قه نه سازی و ساتو سه متوورو سه مان!!

۱۴۲۲) باسی نووسه رانی قورئان و هه ره شه کردن له درۆکردن به دهه م پیغه مبه ره وه (دروودی خودای له سه ر بی). (۷۴۳۵ - ۷۴۳۴)

باب: فِي كِتَابَةِ الْقُرْآنِ وَالتَّحْذِيرِ مِنَ الْكُذْبِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
۱۸۶۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا تَكْتُبُوا عَنِّي، وَمَنْ كَتَبَ عَنِّي غَيْرَ الْقُرْآنِ فَلْيَمْحُهِ، وَحَدِّثُوا عَنِّي وَلَا حَرَجَ، وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ (قَالَ هَمَامٌ: أَحْسِبُهُ، قَالَ: مُتَعَمِّدًا) فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».
{الحديث: ۷۴۳۵ = ۷۴۷۰ فم:}

ئه بو سه عیدی خودری (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سه ر بی)
له سه ره تاوه به هاوه لانی خوی ده فهرموو: (هه رچی ده بیستن له من مه ینووسن بیجگه له قورئان، ئه گهر بیجگه له قورئان شتی ترئان له من بیستو نووسیتانه وه بیکوژینه وه، باشتی تر، له ریگهی هه له و نه شه ره زاییه وه تیگه لی قورئان نه بی!)

ئه مه یش واتای وانیه که فهرمووده کانی من پشتگوئی بخه ن و بایه خیان پی مه ده ن و مه یانگیرنه وه بو یه کتری، به لکوو به پیچه وانه وه فهرمووده کانی من له به ربکه ن و بو یه کتری بگپرنه وه، شتی وا زوړ باشه و قه یدی نییه. له هه مان کاتدا ئه وه یشان له بهر چاوبی هه رکه سیکیش به ده م منه وه درۆبکا، باجیگهی خوی

لەدۆزەخا خوش بكا). {رياض/۳، زنجیره: ۲۴۱، ژماره: ۱۳۸۰ - نامەى زانین} +
{تاج/۱، زنجیره: ۱۷، ژماره: ۱۲۵ - دەستوورو ئادابى زانین}.

هەممەم كە مامۇستای مامۇستا (شیخی شیخ) ەكەى ئیمامى موسلیمه،
لەگىرپانهوئى ئەم فەرموودەیدەدا، دەفەر موئ: وادەزانم فەرمووی: (هەركەسیكیش
بەدەم منەو بەفەستی، واتە: بە ئارەزوو، درۆبكاو قسەیی بەدرۆ بداتە پال من،
كەمن ئەو قسەیهەم نەکردبى باجیگەى خوى لە ئاگرى دۆزەخا خوش بكا).

۱۸۶۲- وَعَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
يَقُولُ: «إِنَّ كَذِبًا عَلَى لَيْسَ كَذِبٍ عَلَى أَحَدٍ، فَمَنْ كَذَبَ عَلَى مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ
النَّارِ». {الحديث: ۵ = ۶ فم. تجريد البخارى بالكوردى/۲، رقم: ۶۲۰ = ۱۲۹۱ فتح
البارى. ترمذى. جنائز: ۱۰۰۰. تحفة الأشراف: ۱۱۵۲۰}:

موغیرهى كورپى شوعبه (رمزى خودای ئى بن) فەرمووی: بەگوئی خۆم لەزارى پیرۆزى
پېغەمبەرى خوشەویست و ئازیزو نازدارم بیست دەیفەر موو: (درۆکردن بەدەم
منەو، وەك درۆکردن بەدەم كەسى ترەو نیه، هەركەسى بەفەستی بە ئارەزوو
بەدەم منەو درۆ هەلبەستى و بىكا، باجیگە قنگى خوى لەناو ئاگرى دۆزەخدا
خوش بكانت). {تاج/۱، زنجیره: ۱۷، ژماره: ۱۲۴ - دەستوورو ئادابى زانین}.

۱۸۶۳- عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ وَعَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ:
رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ حَدَّثَ عَنِّي بِحَدِيثٍ يَرَى أَنَّهُ كَذِبٌ فَهُوَ أَحَدُ
الْكَاذِبِينَ». {الحديث المقدمة قبل الحديث ذى الرقم الواحد}:

سەموورەى كورپى جوندوب و موغیرهى كورپى شوعبه (رمزى خودایان ئى بن) فەرموویان:
خوشەویست (دروودی خودای لەسەر بن) فەرمووی: (هەركەسى فەرموودەیی بەدەم منەو
بگىرپتەو و سوور بزانی كە ئەو درۆیەو بەدەم منەو هەلبەستراو، ئەو خوشى
یەكیکە لەو درۆزانە كەئەو درۆیەیان هەلبەستوو و دەماو دەم دەگىرپنەو و
بلاوى دەكەنەو).

۵۶- نامه‌ی نزاو پارانه‌وه

کتاب الدعاء

{بروانه: تاجول ئوصول به‌کوردی، به‌رگی پینجه‌م، زنجیره: ۵۸ هه‌تا زنجیره: ۹۴، له ژماره: ۴۹۳۹ وه هه‌تا ژماره: ۵۱۵۶ م + ریاضی صالحین/ ۳ به‌کوردی له زنجیره: ۲۴۴ وه هه‌تا زنجیره: ۲۵۴، له ژماره: ۱۴۰۸ وه هه‌تا ژماره: ۱۵۱۰ + ته‌جرید بوخاری به‌کوردی/ ۵، زنجیره: ۸۳، له ژماره: ۱۹۷۵ وه هه‌تا ژماره: ۱۹۹۳}.

(۱۴۲۴) ناوه پیروژه‌کانی خوداو که‌سی سه‌رژمیریان بکا. (۶۷۵۰ - ۶۷۵۱)

باب: فِي أَسْمَاءِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَفِيْمَنْ أَحْصَاهَا

۱۸۶۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِّنْ حَفِظَهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ وَإِنَّ اللَّهَ وَثَرٌ يُحِبُّ الْوَثَرَ». {الحديث: ۶۷۵۰ = ۶۷۶۵ فم. بخاری. دعوات: ۶۴۱۰، ۷۳۹۲. ترمذی. دعوات: ۳۵۰۸. تحفة الأشراف: ۱۳۶۷۴}:

ئه‌بو هوره‌یره (ره‌زای خودای ئی بن) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بین) فه‌رمووی: خودای گه‌وره نه‌وه‌دو نو‌ ناوی هه‌یه، له‌سه‌د یه‌ک که‌م، هه‌رکه‌سی له‌به‌ریان بکاو کار به واتاو مه‌به‌ستیان بکا، ده‌جیته به‌هه‌شت! خودا خو‌ی تاقه‌و هه‌ز له تاق ده‌کا). {تاج/ ۵، زنجیره: ۵۹، ژماره: ۴۹۵۸ — ناوه جوانه‌کانی خودا}.

روونکردنه‌وه:

خودا خو‌ی تاکو ته‌نهایه، نه‌هاوه‌لی هه‌یه، نه‌هاو جووتو نه باوک و دایکو کو‌پو کچ و نه‌که‌س، به‌لام دروستکراو جووتن، وه‌ک ژن و می‌ردو باوک و کو‌پو دایکو کچ. ئه‌و شتانه‌یشی که تاکن و خودا هه‌زی لیانه، وه‌ک: پینج نو‌یژه، طه‌وافو سه‌عی هه‌وتن، ره‌جمی شه‌یتان هه‌وت به‌رده، خو‌ پاک کردنه‌وه به‌سی به‌رده، ئاسمانه‌کان و زه‌مینه‌کان هه‌وتن، هه‌فته هه‌وت روژه‌و شتانی تری تاکی له‌م بابه‌ته.

(۱۴۲۵) نزاو پارانه‌وهی پیڅه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی). (۶۸۳۳ - ۶۸۵۰)

باب: دُعَاءُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۸۶۵- عَنْ فُرَوَّةَ بْنِ ثَوْبَلٍ الْأَشْجَعِيِّ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَمَّا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدْعُو بِهِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ؟ قَالَتْ: كَانَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ». {الحديث: ۶۸۳۳ = ۶۸۵۱ نم}:

فه‌روهی کورې نه‌وفه‌لی ته‌شج‌ه‌عی (ره‌حمه‌تی خودای لی‌بن) فه‌رمووی: بو‌ خو‌م له‌ عانی‌شه‌ی هاوسه‌ری پیڅه‌مبه‌رم پرس‌ی: ته‌ی دایکی باوه‌رداران! پیڅه‌مبه‌ر (دروودی خودای

له‌سه‌ر بی) چو‌ن چو‌نی ده‌پارایه‌وه له‌خوداو له‌کاتی نزاو پارانه‌وه‌ا چی ده‌فه‌رموو؟

فه‌رمووی: زو‌ر جاران ده‌یفه‌رموو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ: خودایه‌! په‌ناده‌گرم به‌تو له‌شه‌ری هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی خو‌م، له‌ شه‌ری کرده‌وه‌ی که‌سیکی تریش). {تاج/۵، زنجیره: ۷۱، ژماره: ۵۰۶۷ - نه‌و گوته‌ حه‌دیس‌ییانه‌ی که به‌کارده‌هیئرین بو‌ په‌ناگرتن به‌خودا} + {ریاض/۳، زنجیره: ۲۵۰، ژماره: ۱۴۷۷}.

روونکرده‌وه:

له‌ غایه‌توله‌نموولی شه‌رحی تاجول ئوصولا ده‌فه‌رموئ: (به‌که‌می گو‌پارانه‌وه):

۱- نه‌وه‌ی که پیڅه‌مبه‌ر کردوویه‌تی ته‌گه‌ر کارئ خراب بووبی، نه‌وه په‌نا به‌خودا گرتن لیی کارئ ناشکرایه. وه‌ک چیرۆکه‌که‌ی پیڅه‌مبه‌رو عه‌بدوللای کورې مالیک، ناسراو به‌ ئیبنو ئوم مه‌کتووم و هاتنی سه‌ره‌تای سووره‌تی (عَبَسَ وَتَوَلَّى أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى). {بروانه: تاج/۴، زنجیره: ۶۲، لاپه‌ره: ۵۵۶، ژماره: ۴۲۰۳ - سووره‌تی عه‌به‌سه}.

وه‌ک چیرۆکی نه‌ییکردنی پیڅه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌ مو‌توربه‌کردنی خورماو پووجه‌ئبوونی به‌ره‌که‌ی. {بروانه: تاج/۳، لاپه‌ره: ۴۷۱، زنجیره: ۱۰۳، ژماره: ۳۱۶۹ - رای پیڅه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) بو‌ ئیش و کاری دنیا‌یی}.

۲- نه‌وه‌ی که پیڅه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) کردوویه‌تی، ته‌گه‌ر فه‌مانبه‌ری و کاری باش و تاعه‌ت بووبی، نه‌وه په‌ناگرتن به‌خودا له‌ شه‌ری ته‌م جو‌ره کاره‌باشه، له‌و

رووهوهيه كهدهبى بههوى لهخۆبايى بوون و بههوى بهخۆوه نازين و ريبازى و شتى ترى ناپهسەندى لهم بابەته.

٣- لهشەرى ئەوهيشى كه نهيبكردوه، مەبهست ئەوهيه كه خودا له ئاييندهدا بيبارىزى له تووشبوونى كردنى ئەو كارە خراپە. يا لهشەرى ئەوهى كهخۆى نهيكردوهو كهسيكى تر كردوويهتى يا دهيك، بهلام لهوانهيه كه پريشكى ئەوئيش بگريتهوه، وهك خوداى گهوره دهفهرموى: {وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً - انفال - ٢٥/٨}.

واته: ئەى موسولمانينه! خۆتان بيبارىزن لهوجۆره كارو كردارو رهفتارانەى كهسەر دهكيشن بۆ ئازاوهو كه تاوانبارو بى تاوان دهگرنهوهو زهرهرو زيانيان تهنيا بۆ تاوانكاران و ستهمكاران نيهو بهس، بهلكوو تهرو وشك پيكهوه دهسووتينن).

١٨٦٦- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبِّتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضِلَّنِي، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَالْجَنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ». {الحدیث: ٦٨٣٧ = ٦٨٥٥ فم. تجريد البخارى بالكوردى/ ٥، رقم: ٢١٢٧ = ٧٣٨٤، ١٦٩٧ = ١٦٩٧ تهجريد = ٤٨٤٨ فتح البارى. تحفة الأشراف: ٦٥٥٠}:

ئيبنو عەبباس (رمزای خودایان ئى بن) فهرمووی: دهستووری پيغه مبهر (دروودی خودای لهسەر بى) وابوو دهيفهرموو:

«اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبِّتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضِلَّنِي، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَالْجَنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ»:

ئەى خودايە! خۆم سپارد بهتۆو باوهرم ههيه بهتۆ، پشتو پهنام ههر تۆى و پشتم بهست بهتۆ، دالدهم هيئاوهتهوه بهرتۆ، به پشتى تۆ دهچم بهگرى ناحهزى خۆما، ئەى خودايە! من ههميشه پهنا دهگرم به گهورهى و سهروهى تۆ، خوداى تر نيه تۆنهى، پهنا دهگرم به گهورهى تۆ لهوهى كه سهرم ئى بشيويى و

سەرگەردانم بکەیت، تۆ ئەو زیندووھ نەمرەیت کە ھەرگیز نامریت، ھەموو زیندووین بێجگە لەتۆ، بەجنۆکەو پەری و فریشتەو مروڤیشەو، ھەموو دەمرن و کۆتایی بە ژانیان دئو تەنھا ھەر خۆت دەمینی و بەس!). {تاج/۵، زنجیرە: ۷۰، ژمارە: ۵۰۴۷ - نزایی کە خێرو خۆشی ھەردوو جیھانی تیابن + تاج/۱، زنجیرە: ۱۸۴، ژمارە: ۹۸۶ - خویندنی قورئان و نزاو پارانەوھ لەشەودا} + {ریاض/۳، زنجیرە: ۲۵۰، ژمارە: ۱۴۸۰ - نامەى نزاو پارانەوھ}.

۱۸۶۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا كَانَ فِي سَفَرٍ وَأَسْحَرَ يَقُولُ: «سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ وَحُسْنِ بَلَائِهِ عَلَيْنَا، رَبَّنَا صَاحِبِنَا، وَأَفْضَلِ عَلَيْنَا، عَائِدًا بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ». {الحديث: ۶۸۳۸ = ۶۸۵۸ فم}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بئ) ڤەرمووی: جاران پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) لەسەفەردا، لەکاتی دەمی بەیانیدا دەیفەرموو: (با ئەوێ کە گووی لەم وشانەى منە، لەبارەى ھەمدو سوپاس و نزاو پارانەوھو، با رایبگەيەنئ بە موسولمانانی تریش، ھەتا ئەوانیش لەم بەرە بەیانەدا، سەرگەرمی یادی خودابن و لەخودا بپارینەو، ئەى پەروردگارمان! خۆت لەم سەفەرەماندا ھاوړیمانەو بەچاوی سۆزو میھەربانی ئاگاداریمان بڤەرموو، بەھرەو نازو بەخششی خۆت برپێژە بەسەرمانا، لەھەمان کاتا کە ئەمەت عەرزەدەکەم، پەناش دەگرم بەتۆ ئەى خودایە! لە ئاگرى دۆزەخ).

۱۸۶۸- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ: عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّهُ كَانَ يَدْعُو بِهَذَا الدُّعَاءِ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي، وَجَهْلِي، وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي جِدِّي وَهَزْلِي، وَخَطْئِي وَعَمْدِي، وَكُلَّ ذَلِكَ عِنْدِي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمَقْدَمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخَّرُ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ». {الحديث: ۶۸۳۹ = ۶۸۵۷ فم. تجريد البخارى = مختصر صحيح البخارى بالكوردى/۵، رقم: ۱۹۹۱ = ۶۳۹۸ فتح البارى = ۱۶۴۱ تجريد = ۴۵۲۲ فتح البارى}:

ئەبو مووسای ئەشعەرى (رەزاي خوداي ئى بى) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خوداي لەسەر بى)

جاران ئەم نزاىەى دەکردو دەيفەرموو:

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي، وَجَهْلِي، وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي جَدِّي وَهَزْلِي، وَخَطِيئِي وَعَمْدِي، وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»:

واتە: ئەى خودايە! ئەى پەرورەدگارى گەورەم! لێم خۆشە، خۆشە لە تاوانم، لە نادانى و نەفامىم، لە زىادە رەوىم و پىلەپەلەپىنم لە هەموو کارىکەما، لەوەى کەتۆ باشتى دەزانی لەمن، خودايە! تاوانەکانم هەموو بپۆشە، چ ھى بەراستىم بى، چ ھى بەگالەتەمەو بى، چ ھى ھەلەو نەزانىم بى، چ ھى ئەنقەس بى، وە ئەم جوۆرە تاوانەيشم هەموو ھەن! ئەى خودايە! تاوانى کۆن و نوێم هەموو بپۆشە وە تاوانى نەينى و ئاشکرام بپۆشە، ئەو تاوانەيشم بپۆشە کەتۆ خۆت باشتى لى دەزانىت، پيشخستن و پاشخستن ھەر بەدەستى خۆتە، پيشخەرو پاشخەر ھەر تۆى، وە هەموو شت بۆ تۆ ئاسانە، تۆ دەستەلاتى هەموو شتیکت ھەيە و ھيچ شت لەچنگى تۆ قوتار نابى و ھيچ شت لەدەستى تۆ دەرنەچى. {تاج/۵، زنجیرە: ۷۰، ژمارە: ۵۰۴۲ –

نزايى کە خىرو خۆشى جىھانى تىادا بى} + {رياض/۳، زنجیرە: ۲۴۴، ژمارە: ۱۴۲۴} .
۱۸۶۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ». {الحديث: ۶۸۴۱ = ۶۸۵۹ فم}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى بى) دەفەرمووى: جاران خۆشەويست (دروودى خوداي لەسەر بى)

ئەم نزاىەى دەخويند، دەيفەرموو:

«اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ»:

واته: ئەى خودای من! دینه‌که‌م، که مایه‌ی خو‌شیی و باشیی هه‌موو کاروباریکمه، رێک و پێکی ب‌خه بۆم، وه دنیا‌که‌م که‌تیا ده‌ژیم و گوزهرانی تیا‌ده‌که‌م، سازى بکه بۆم، وه دوا‌و‌و‌ژم، که تیا‌زیندوو دهمه‌وه، باشی بکه بۆم، خودایه! ئەم ژيانه‌ی ئەم دنیا‌یه‌م بۆ‌بکه به‌هۆی هه‌موو زیاده‌خێری، وه مردنیشم بۆ بکه به‌دهستمایه‌ی سه‌رفرازی و سه‌سانه‌وه له‌دهستی هه‌موو شه‌پ‌ری!}. {ریاضی صالحین/۳، زنجیره: ۲۵۰. نامه‌ی نزاو پارانه‌وه، ژماره: ۱۴۷۲ + تاج/۵، زنجیره: ۷۰، ژماره: ۵۰۴۴ - نزایی که خێرو خو‌شی هه‌ردوو جیهانی تیا‌بی}.

۱۸۷۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى، وَالتَّقَى، وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى». {الحديث: ۶۸۴۲ = ۶۸۶۰ فم}:

عه‌بدو‌ل‌لای کوری مه‌سه‌وود (ره‌زای خودای ئی) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر ئی) گه‌لێ جار ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى، وَالتَّقَى، وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى»: واته: ئەى خودای من! داخوازی ئەم خه‌لاتانه‌ت ئی ده‌که‌م: رێگه‌ی راستم پێ نیشان بده، له‌خودا ترسیی و ته‌قوام پێ نیشان بده، روو سووریم پێ خه‌لاتکه، دارایی و ده‌وله‌مه‌ندیی د‌ل و ده‌روون و مال‌م پێ خه‌لات بکه. {تاج/۵، زنجیره: ۷۰، ژماره: ۵۰۴۳}.

۱۸۷۱- عَنْ زِيَادِ بْنِ أَرْقَمَ قَالَ: لَا أَقُولُ لَكُمْ إِلَّا كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ، قَالَ: كَانَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكَّاهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا». {الحديث: ۶۸۴۴ = ۶۸۶۲ فم}:

زه‌یدی کوری ئه‌ره‌قه‌م (ره‌زای خودای ئی) فه‌رمووی: جاران پێغه‌مبه‌ر خو‌ی (دروودی خودای له‌سه‌ر ئی) چۆن ئەم نزا‌یه‌ی ده‌خویند، منیش ئاو‌هه‌ا بو‌تانی ده‌خوینم، ده‌یفه‌رموو

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكَّاهَا، أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا».

واته:

خودايه! پهنا دهگرم له بیکارهی و تهووهزلی و ترسنوکی و رژدی و چرووکی و نیفتادهیی و نازاری گوړ، خودايه! ترسی خوت بخهره ناو دلمهوهو دهرروونم کهیل که له تهقواو پاک و ته میز رایبگره، چونکه تو خوت لهههموو کهسیکی تر، باشر پاک و خاوینی دهکهیتهوه، لهراستیدا تو ههر خوت گهوره و سهروورو خاوهنی خودی منیت. خودايه! پهنا دهگرم بهتو له زانستی بی کهلک و بی سوودو، له دلی بی ناگای بی ترسو، له دهرروونی چاو برسیو، لهدووعاو نزاو پارانهوهیی که گیرانهبی!). {تاج/۵، زنجیره: ۷۱، ژماره: ۵۰۶۶ - نهو گوته هدیسیانهای که بهکاردهیئرین بو پهناگرتن بهخودا}.

۱۴۲۶) نزاو پارانهوهی ... خودايه! لیم ببوورهو رهحمم پی بکهو ناسوودهیم پی ببهخهه و رزقو روژی باشم بدهری. (۶۷۸۳ - ۶۷۹۲)

باب: الدُّعَاءُ ... اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي

۱۸۷۲- عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْجَعِيِّ عَنْ أَبِيهِ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ أَقُولُ حِينَ أَسْأَلُ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ؟ قَالَ: «قُلْ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي، وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي، وَيَجْمَعُ أَصَابِعُهُ إِلَّا الْإِبْهَامَ، فَإِنَّ هَؤُلَاءِ تَجْمَعُ لَكَ دُنْيَاكَ وَآخِرَتَكَ». {الحديث: ۶۷۹۱ = ۶۸۰۷ فم}:

نهو مالیکی نهشجعهی (رحمتهی خودای لی بن) فهرمووی: باوکم فهرمووی: گویم لی بوو پیاوئ هات له پیغهمبهری پرسى، گوئی: نهی پیغهمبهری خودا! کاتی له پهروهردگارم دهپارپیمهوهو داوای لی دهکهم چی بلیم و چوَن بلیم؟ فهرمووی (دروودی خودای لهسر بی): بلی: «قُلْ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي، وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي»: واته: نهی خودايه! خوشبه لیم و له گوناهاکانم ببوورهو بهزهویت بیتهوه پیامو و رحمم

پېښکه و (رېگه‌ی راستم پې نشان بدهو) بېوه‌ی و سهر ناسوودهم که و رزق و روژبیه‌کی حه‌لّائی سه‌رو بهرم پې بده). هه‌موو جارّی که پېغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بې) یه‌کئ له‌م چوار وشه‌یه‌ی ده‌فه‌رموو، په‌نجه‌یه‌کی خو‌یی دهنووقان، به‌س په‌نجه که‌له‌ی مایه‌وه که نه‌ینووقاندبوو، چوار وشه‌که ئه‌مانه‌ن:

۱- اغفر لی. ۲- وارحمنی. ۳- وعافنی. ۴- وارزقنی.

ئه‌وجا خو‌شه‌و‌یست (دروودی خودای له‌سهر بې) به‌ پیاوه‌که‌ی فه‌رموو: (نزاو پارانه‌وه به‌م وشانه، خېرو خو‌شی هه‌ردوو جیهانت بو کۆده‌کاته‌وه!). {ریاض/۳، زنجیره: ۲۵۰، ژماره: ۱۴۶۹ — نامه‌ی نزاو پارانه‌وه}.

روونکر د نه‌وه:

ئه‌بو مالیکی ئه‌شجعه‌ی، ناوی سه‌عدی کوږی طاریقی کوږی ئه‌شیه‌مه، خو‌ی تابیعیه، متمانه‌یه، طاریقی باوکی سه‌حابه‌یه، ئیمامی موسلیم ده‌فه‌رموئ: یه‌ک راوی هه‌یه که ئه‌بو مالیکی کوږی خو‌یه‌تی، دوو فه‌رمووده‌ی له‌ موسلیمدا هه‌یه. له‌ ئیصابه‌دا ده‌فه‌رموئ: ئه‌بو مالیکی ئه‌شجعه‌ی ده‌فه‌رموئ: گوتم به‌ باوکم: بابه! تو‌ خو‌ت له‌پشتی پېغه‌مبه‌ره‌وه نو‌یژێ به‌یانیت کردووه، هه‌روه‌ها له‌ پشتی عومه‌رو ئه‌بویه‌کرو عوتمانوه، هه‌رکه‌سه‌یان له‌کاتی جېنشینی خو‌ياندا، له‌پشت عه‌لیشه‌وه له‌ کووفه، نزیکي پېنج سال نو‌یژێ به‌یانیت کردووه، جا ئایا ئه‌م زاتانه، له‌ جه‌ماعه‌تی نو‌یژێ به‌یانیدا قونووتیان ده‌خو‌یند، یان نا؟ باوکم له‌وه‌لامی ئه‌م پرسیاره‌مدا فه‌رمووئ: (شتی وا نه‌بووه، قونوت خو‌یندن له‌ نو‌یژێ به‌یانیدا، له‌دوا ئه‌وان داهېنراوه!).

عه‌سقه‌لانی ده‌فه‌رموئ: ته‌رمه‌زی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی به‌ سه‌حیح داناوه. له‌ ته‌هذیب و ته‌هذیبا ده‌فه‌رموئ: ئه‌بو مالیک هه‌تا ده‌ورو به‌رو سنووری سالی سه‌دو چلی کۆچی ژیاوه، ئیبنو عه‌بدولبه‌ر ده‌فه‌رموئ: که‌سی له‌ زانایانی فه‌رمووده گومان نابهم که به‌متمانه‌و زانای دانه‌ن!

١٤٢٧) نزاو پارانه وهى ... خودايه! لهههردوو جيهانا باشمان بۆيكه وه سزاى دۆزهخ بمانپاريژه. (٦٧٨١ - ٦٧٨٢)

باب: الدُعاء ... اللهم آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
١٨٧٣- عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ - وَهُوَ ابْنُ صُهَيْبٍ - قَالَ: سَأَلَ قَتَادَةُ أَنَسًا: أَيُّ دَعْوَةٍ كَانَ يَدْعُو بِهَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَكْثَرُ؟ قَالَ: كَانَ أَكْثَرُ دَعْوَةٍ يَدْعُو بِهَا يَقُولُ: «اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ». قَالَ: وَكَانَ أَنَسٌ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَدْعُوَ بِدَعْوَةٍ دَعَا بِهَا فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَدْعُوَ بِدُعَاءٍ دَعَا بِهَا فِيهِ. {الحديث: ٦٧٨١ = ٦٧٩٦ فم. تجريد البخارى بالكوردى/٥، رقم: ١٩٩٠ = ٦٣٨٩، ٤٥٢٢ فتح البارى}:

عهبدولعه زيزى كورى صوههيب فهرموى: قهتاده له ئهههسى كورى مالىكى
پرسى: زۆرتر پيغه مبهه (دروودى خوداي لهسهه بئ) بهكام نزايه نزاى دهكرد؟ فهرموى:
زۆرترينى كات پيغه مبهه (دروودى خوداي لهسهه بئ) بهم نزايه نزاى دهكردو دهيفهرموو:
{اللَّهُمَّ - رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ - البقرة - ٢٠١/٢}.

واته: خودايه! ئهى پهروهردگارى ئيمه! ههم لهجيهاناو ههم لهروژى پاشه روژا،
بهشى باشمان پئ بدهو، لهههردوو جيهاندا چاكامان بۆيكه، وه بمانپاريژه له سزاى
دۆزهخ). {تاج/٤، زنجيره: ٣، ژماره: ٣٧٢٨ - ئهوهى لهبارهى سوورتهى بهقههروه
هاتووه}.

فهرموى: ههركاتئ ئهههس بيويستايه، كه نزايهكى كورتو پوخت بكا، بهم
نزايه دهيكردو دهيفهرموو: {رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ} بهلام كاتئ كه دهيويست زۆر بپاريتهوهو نزاى دوورو دريژبكا، لهناو ئهو
پارانهوهو نزا دريژدها، ئهم نزايهشى تيا دهخويندو ئهم نايهتهيشى دهكرد به بهشى
له نزاو پارانهوهو دريژكهى.

(۱۴۲۸) نزا بۆرینمایی و شاره زایی. (۶۸۳۳ - ۶۸۵۰)

باب: الدُّعَا بِالْهُدَايَةِ وَالسَّدَادِ

۱۸۷۴- عَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «قُلِ: اللَّهُمَّ اهْدِنِي، وَسَدِّدْنِي، وَادْكُرْ بِالْهُدَى هِدَايَتَكَ الطَّرِيقَ، وَالسَّدَادِ سَدَادَ السَّهْمِ». {الحديث: ۶۸۴۹ = ۶۸۶۷ فم:}

ئىمامى عهلى (رهزای خودای لی بین) فهرمووی: پیغهمبهری نازدارو خوشهویست (دروودی خودای لهسمر بین) فهرمووی پییم: (بلی: اللَّهُمَّ اهْدِنِي وَسَدِّدْنِي: خودایه! ریگهی راستم له نایینی خۆتدا پی نشان بدهو ناراسته ی ههموو کاریکی باشم بفهرموو).

خوشهویست (دروودی خودای لهسمر بین) فهرمووی: (ئهی نزا خوین بهم دوو وشه پیروژه! گرنگی به نزاکهت بده، بهم رهنگه کاتی دهلیت: (اهدنی) ئهوه بهینهره بهرچاوی خۆت، کهچۆن ئهگهر له ریگهی راستو رهوا شارهزاو قال ببیت، ئیتر ریگهکه ههله ناکهیت و لی تیک ناچ، ئاوههایش خودای گهوره له ریگهی راستو دروستی زیان و ناییندا شارهزات بکا، ههتا قهت بهههلهدا نهچیت.

ههروهها ئهی نزا خوین! کاتی دهلیت: (سددنی) له دلی خۆتدا، بیر له وه بکه رهوهو به باشی ئهوه بهینهره بهرچاوی خۆت کهچۆن ئهگهر تیر به باشی ناراسته ی نشان بکری، به باشی دهپیکی و ههله ناکا، ئاوههایش خودا له ههموو بواریکی باشی زیانا، به رهو چاکه و خیر ناراستهت بکا، ههتا له ههله بوون و نه پیکان به دوور بیت!).

(۱۴۲۹) کردنی کاری چاکه له کاتی نزاو پارانه وهدا. به دهست کهلاو به هو ی

گیرابوونی. (۶۸۸۴ - ۶۸۸۶)

باب: الدُّعَا بِمَا عَمِلَ مِنَ الْأَعْمَالِ الصَّالِحَةِ

۱۸۷۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «بَيْنَمَا ثَلَاثَةٌ نَفَرٍ يَتَمَشُّونَ أَخَذَهُمُ الْمَطَرُ، فَأَوْوَأَ إِلَى غَارٍ فِي جَبَلٍ، فَأَنْحَطَّتْ عَلَى فَمِ غَارِهِمْ صَخْرَةٌ مِنَ الْجَبَلِ، فَأَنْطَبَقَتْ عَلَيْهِمْ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: انْظُرُوا أَعْمَالًا عَمِلْتُمُوهَا صَالِحَةً لِلَّهِ فَادْعُوا اللَّهَ تَعَالَى بِهَا لَعَلَّ اللَّهَ يَفْرُجُهَا عَنْكُمْ، فَقَالَ

أَحَدُهُمُ: اللَّهُمَّ إِنَّهُ كَانَ لِي وَالِدَانِ شَيْخَانِ كَبِيرَانِ وَأَمْرَاتِي، وَلِي صَبِيَّةٌ صِغَارٌ أُرْعَى عَلَيْهِمْ، فَإِذَا أَرَحْتُ عَلَيْهِمْ، حَلَبْتُ فَبَدَأْتُ بِوَالِدَيَّ فَسَقَيْتُهُمَا قَبْلَ بَنِيَّ، وَأَنَّهُ نَأَى بِي ذَاتَ يَوْمٍ الشَّجَرُ، فَلَمْ آتِ حَتَّى أَمْسَيْتُ، فَوَجَدْتُهُمَا قَدْ نَامَا، فَحَلَبْتُ كَمَا كُنْتُ أَحْلُبُ، فَجِئْتُ بِالْحِلَابِ فَقُمْتُ عِنْدَ رُءُوسِهِمَا، أَكْرَهُ أَنْ أُوْقِظَهُمَا مِنْ نَوْمِهِمَا، وَأَكْرَهُ أَنْ أَسْقِيَ الصَّبِيَّةَ قَبْلَهُمَا، وَالصَّبِيَّةُ يَتَضَاعُونَ عِنْدَ قَدَمَيَّ، فَلَمْ يَزَلْ ذَلِكَ دَائِبِي وَدَائِبُهُمْ حَتَّى طَلَعَ الْفَجْرُ، فَإِنْ كُنْتُ تَعْلَمُ أَنِّي فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءً وَجْهِكَ، فَافْرُجْ لَنَا مِنْهَا فُرْجَةً نَرَى مِنْهَا السَّمَاءَ، فَفَرَجَ اللَّهُ مِنْهَا فُرْجَةً فَرَأَوْا مِنْهَا السَّمَاءَ. وَقَالَ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ إِنَّهُ كَانَتْ لِي ابْنَةٌ عَمَّ أَحَبَبْتُهَا كَأَشَدِّ مَا يُحِبُّ الرِّجَالُ النِّسَاءَ، وَطَلَبْتُ إِلَيْهَا نَفْسَهَا، فَأَبَتْ حَتَّى آتِيَهَا بِمِائَةِ دِينَارٍ، فَتَعَبْتُ حَتَّى جَمَعْتُ مِائَةَ دِينَارٍ، فَجِئْتُهَا بِهَا، فَلَمَّا وَقَعْتُ بَيْنَ رَجُلَيْهَا، قَالَتْ: يَا عَبْدَ اللَّهِ، اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تَفْتَحِ الْخَاتَمَ إِلَّا بِحَقِّهِ، فَقُمْتُ عَنْهَا، فَإِنْ كُنْتُ تَعْلَمُ أَنِّي فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءً وَجْهِكَ، فَافْرُجْ لَنَا مِنْهَا فُرْجَةً، فَفَرَجَ لَهُمْ. وَقَالَ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ إِنِّي كُنْتُ اسْتَأْجَرْتُ أَجِيرًا يَفْرُقُ أَرْزًا، فَلَمَّا قَضَى عَمَلَهُ قَالَ: أَعْطِنِي حَقِّي، فَعَرَضْتُ عَلَيْهِ فَرَقَهُ، فَرَعِبَ عَنْهُ، فَلَمْ أَزَلْ أَرْزِعُهُ حَتَّى جَمَعْتُ مِنْهُ بَقْرًا وَرِعَاءَهَا، فَجَاءَنِي فَقَالَ: اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تَظْلِمْنِي حَقِّي. قُلْتُ: أَذْهَبُ إِلَى تِلْكَ الْبَقَرِ وَرِعَائِهَا فَخُذْهَا، فَقَالَ: اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تَسْتَهْزِئْ بِي، فَقُلْتُ: إِنِّي لَا أَسْتَهْزِئُ بِكَ، خُذْ ذَلِكَ الْبَقَرِ وَرِعَاءَهَا، فَأَخَذَهُ فَذَهَبَ بِهِ، فَإِنْ كُنْتُ تَعْلَمُ أَنِّي فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءً وَجْهِكَ، فَافْرُجْ لَنَا مَا بَقِيَ، فَفَرَجَ اللَّهُ مَا بَقِيَ. {الحديث: ٦٨٨٤ = ٦٩٠٤ فم.

تجريد البخاری بالكوردی ۳/، رقم: ۱۰۰۵ = ۲۲۷۲ فتح الباری}

عہدوللای کوری عومہر (رہزای خودایان لی بی) فہرمووی: خوْشہوویست (دروودی خودای لہسہر بی)

فہرمووی: (جاری سی کہس بہ ریگاہہکا دہرؤیشتن، لہنہتہوہ پیْشینہکان بوون، باران دایگرتن، جا شہوئی پہنایان بردہ ناو ئہشکہوتی لہکیوی، تاویری لہ کیوہکہوہ بہربؤوہ دہرگای ئہشکہوتہکہی قہپاتکرد، جا لہناو خوْیاندا گوتیان: ئادہی سہیربکہن بزائن چی کردہوہیہکی باشتان کردوہ بوْ خودا، بہو کردہوانہ لہخودا بپارپنہوہ، سا بہشکوو خودا بہہوئی ئہو کردہوہ باشانہوہ دہرووتان لی بکاتہوہو لہم گاہہردہ رزگارتان بکا.

يەككىيان گوتى: خودايە! خۆت ئاگات لىيەو ئاگادارىت كە من باوك و دايكىكى
 پىرو ئىختىيارم ھەبوون و لەگەل ژنىك و چەند منالىكى ورددا، شوانىم بۆيان دەگردو
 بەشوانى بەخىوم دەگردن، ھەموو جارى كە دەگەرپامەو ھە بۆ مائەو، رانەكەم
 دەگردە پەچەو ھەو شىرم دەدۆشى و لەپىشدا دەرخواردى دايك و باوكم دەدا، ئەو جا
 بەشى منالەكانى خۆشم لە شىرەكە دەدا، تا رۆژى بەشوین لەو ھەرى باشا
 دووركەوتەو ھەو درەنگم بەسەرھات و كە ھاتمەو ھەو شەو بوو، روانىم كەوا باوك و
 دايكم نووستوون، منىش وەك جارەن شىرم دۆشى بۆيانم بردو بەدىار سەريانەو
 راوہستام ھەتا كەى خەبەريان بۆو شىرەكەيان بخۆنەو، بەلام ھەزم نەگرد كە
 خەبەريان بکەمەو ھەو پىشم ناخۆش بوو كە بەرلەوان شىر بدم بە ژن و منالەكانم،
 منالەكانىش لەو ماو ھەدا لەبەرپىما لەبرساندا ھەر دەرزوكانەو، ھەتا شەبەقىدا
 ئەمە ھالمان بوو، جا ئەى خودايە! تۆ خۆت دەزانى ئەگەر ئەمەم لەبەر
 رەزامەندىي تۆ كەردو، ئەوا دەرزو ھەكمان لى بکەرەو ھەو كەلەبەرپىكمان بۆ بکەرەو،
 كە ئاسمانى لىو ھەو ببينن.

جا خودا كەلەبەرپىكى بۆ كەردنەو ھەو ئاسمانيان لىو ھەو بىنى و تاویرەكە تۆژى
 خزا بەلام نەيانتوانى لىو ھەو دەرچن.

يەككىكى تريان گوتى: خودايە! خۆت ئاگادارى كە كچىكى ئامۆزام ھەبوو،
 چەندە پياو ھەز لە ئافرەت دەكا ئەو ھەندە ھەزم لىي بوو، كە داواى ئىشى خراپەم
 لىكرد خۆى نەدا بەدەستەو، ھەتا سالىكىيان دووچارى گرانى و قات و قىرى بوو، وە
 بەناچارى خۆى ھات بۆلام، ديسان خۆى نەدا بەدەستەو تاسەد دىنارى زىپرى پى
 نەدم، منىش تىكۆشام و خۆم ماندووگرد تا ئەو پارەيەم كۆكردەو ھەو بۆم بردو دام
 پىي لەباتى ئەو ھەو كە خۆيم بدا بەدەستەو، ئەو پىش واپىكرد، جا كاتى دەستم لىي
 گىر بوو، وە لەناو كۆشيا دانىشتەم و وىستم بەدەستى بگرم، كچەكە گوتى: ئامۆزا!
 ئەى عەبدەللا! ئەى بەندەى خودا! لەخودا بترسەو ئەم مۆرە بەنارەوا مەشكىنە!

ئىتر منىش ھەلسام و ازم لى ھىناو پارەكەيشم داپىي بەخۆپايى بۆ خۆى، وە
 لەو كاتەيشدا لەھەموو كاتى زياتر ھەزم لىي بوو، جا ئەى خودايە! تۆ دەزانى

ئەگەر ئەمەم لەبەر رەزامەندیی تو کردوو، ئەوا دەروویە کەمان لی بکەرەدوو لەم سەخەلتییە رزگارمان بفرموو، ئیتر خودا دەروویەکی تری لیکردنەدوو تا دوو بەش لەسی بەشی تاویرەکە خزاو لەسەر دەرگاکی لاچوو، بەلام کە لەبەرەکە وەها گەورە نەبوو کە بتوانن لیۆدی بچنە دەرەدوو!

سییە میان گوتی: ئەی خودایە! تو خۆت ئاگات لییە، کەمن جارێ بەقزناخی برنج کریکارێکم بەکری گرت، کە ئیشەکە ی تەواو کرد، گوتی: کریکەمەم پێ بدە، منیش گوتم: کریکەت ئەوەتانی، کەچی بەدلی نەبوو، وەری نەگرت، منیش کە ئەو رۆیی پارەو کریی کریکارەکانی ترم هەموودا، وە چەلتوو کەکە ی ئەویشم هەموو وەرزی دەچاندو بەرەمەم دەهینا، تاوا زۆر بوو گاگەلیک و وشتر و مەرو چەند بەندەییەکی شوانم پێی کری، تا رۆژی کریکارەکە هاتەووە بۆلام، گوتی: لەخودا بترسە کریکەمەم پێ بدە. منیش گوتم پێی: برۆ ئەو رانە وشتر و گاگەل و رانە مەرو شوانەکانیان ببە بۆ خۆت، هەمووی هی کریکەتە، گوتی: ئەی عەبدی خودا! لەخودا بترسە گالتەم پێ مەکە. منیش گوتم: بەراستەم، گالتەت پێ ناکەم، هەمووی هی خۆتە برۆ ببە بۆ خۆت. ئیتر ئەویش هەمووی برد بۆ خۆی و رویشت. جا ئەی خودایە! تو خۆت دەزانی ئەگەر ئەمەم لەبەر خاتری تو کردوو، ئەوا دەرگای ئەشکەوتە کەمان بەتەواوی بۆ بکەرەدوو، جا خودای گەورە بەهۆی ئەم کردوو بەشەنەیانەدوو بەهۆی نیازی پاکیانەووە دەرگای ئەشکەوتەکە ی بە تەواوی بۆیان کردوو تاویرەکە تەواو خزاو هاتنە دەرەدوو بە ریگە ی خۆیان رویشتن!.

{ریاضی صالحین/۱، زنجیرە: ۱، ژمارە: ۱۲ — باسی نیازو نیازپاکی + تاج/۱، زنجیرە: ۱۱، ژمارە: ۸۵ — نیازو نیازپاکی}.

(۱۴۳۰) نزای کاتی مەینەتی و سەخەلتی. (۶۸۵۸ - ۶۸۶۱)

بَابُ الدُّعَاءِ عِنْدَ الْكَرْبِ

۱۸۷۶- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَقُولُ عِنْدَ الْكَرْبِ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ

الْعَظِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ، وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ». {الحديث: ۶۸۵۸ = ۶۸۷۷ فم. تجرید البخاری بالكوردی = مختصر صحیح البخاری/۶، رقم: ۱۹۸۵ = ۶۳۴۵، ۶۳۴۶، ۷۴۲۶، ۷۴۳۱ فتح الباری. ترمذی. دعوات: ۳۴۳۵}:

ئیبنو عه‌بباس (رمزای خودایان لی بن) فه‌رمووی: ده‌ستووری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) وابوو، له‌کاتی سه‌خله‌تی و دلته‌نگی و مه‌ینه‌تی و لیقه‌وماندا، که‌خه‌م دایده‌گرت ده‌یفه‌رموو:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ، وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ». واته:

خودای راست و دروست و به‌هه‌ق هه‌ر یه‌زدانی پاکه و به‌س، خودای تر نییه بی‌جگه له‌خوی، که خودایه‌کی گه‌وره و هیمن و خاوه‌نی حیل‌م و هه‌سه‌له‌یه، خودای به‌هه‌ق هه‌ر یه‌زدانی پاکه، که خاوه‌نی عه‌رشی مه‌زنه، که ته‌خت و باره‌گای حوکم‌رانی خویه‌تی، خودای به‌هه‌ق به‌س یه‌زدانی پاکه، که خاوه‌نی یه‌ک به‌یه‌کی گشت ئاسمانه‌کان و زه‌مینه، که خاوه‌نی عه‌رش و باره‌گای نازداری خودای گه‌وره و سه‌روه‌ره!). {تاج: ۵/، زنجیره: ۷۲، ژماره: ۵۰۷۸ — نزا‌کانی مه‌ینه‌تبار}.

(۱۴۳۱) نزای به‌نده گیراده‌بی به‌مه‌رجی په‌له‌نه‌کا. (۶۸۶۹ - ۶۸۷۱)

بَابُ: يُسْتَجَابُ لِلْعَبْدِ مَا لَمْ يَعْجَلْ

۱۸۷۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «لَا يَزَالُ يُسْتَجَابُ لِلْعَبْدِ مَا لَمْ يَدْعُ بِائْتِمٍ أَوْ قَطِيعَةٍ رَحِمَ مَا لَمْ يَسْتَعْجَلْ». قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: مَا الْإِسْتِعْجَالُ؟ قَالَ: «يَقُولُ: قَدْ دَعَوْتُ وَقَدْ دَعَوْتُ فَلَمْ أَرِ يَسْتَجَابْ لِي، فَيَسْتَحْسِرُ عِنْدَ ذَلِكَ وَيَدْعُ الدُّعَاءَ». {الحديث: ۶۸۷۱ = ۶۸۹۱ فم. تجرید البخاری بالكوردی/۵، رقم: ۱۹۸۴ = ۶۳۴۰ فتح الباری}:

ئه‌بو هوره‌یره (رمزای خودای لی بن) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) ده‌یفه‌رموو: (هه‌میشه نزا و پارانه‌وه‌ی به‌نده قه‌بوول ده‌بی و خودای گه‌وره گیرای ده‌کا،

بهمه رجی دووعای ناههق نهبی، وهك ئەوه نزا بو برینی رستهی خزمایهتی بکا، بهلام بهمه رجی ئەوهیش كه پهله نهكا).

عهرزى خو شهویست كرا: قوربان! ئەى پێغه مبهرى خودا! پهله پهل وهكوو چى؟ فهرمووى: (وهك نزا خوان بلى: من ههر دووعاو نزا دهكهم وههركرا نهبوو، ئیتر بهره بهره نائومید دهبی و كوڵ دهاد واز له نزاكردن دهیئى و نزاكهى گيرا نابى!).

روونکردنهوه:

واته: بهردهوام بوون لهسهر پارانهوهو، ورك گرتن له خودای گهورهو میهرهبا كه بیته بههاوارتهوهو كوڵ نهدان له نزاو دووعا، نیشانهی گیرابوونیتهی!

(۱۴۳۲) بهجهخت نزاكردن و نهلى: ئەگەر چه زدهكهیت. (۶۷۵۴ - ۶۷۵۲)

بَابُ الْعَزْمِ فِي الدُّعَاءِ وَلَا يَقُلْ إِنْ شِئْتَ

۱۸۷۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إِنْ شِئْتَ، اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي إِنْ شِئْتَ، لِيَعَزِمَ فِي الدُّعَاءِ، فَإِنَّ اللَّهَ صَانِعُ مَا شَاءَ، لَا مَكْرَهَ لَهُ». {الحديث: ۶۷۵۴ = ۶۷۶۹ فم. تجريد البخارى بالكوردى/ ۵، رقم: ۱۹۸۳ = ۶۳۳۹، ۷۴۷۷ فتح البارى}:

ئهبو هورهیره (رەزای خودای ئی بین) فهرمووی: خو شهویست (دروودی خودای لهسهر بین) فهرمووی: (كهستان مهلین لهكاتی نزاو پارانهوهدا: خودایه! ئەگەر خۆت ئارهزوو دهكهى لیم خوشبه، خودایه! ئەگەر خۆت ئارهزوو دهكهى رحمم پى بکه، داواكهتان يهك لایى بکه نهوهو سووربین لهسهرى و بهجهخت داوا لهخودا بکهو و ئەگهرو مهگهه له نزاو پارانهوهدا مهكهن، بهلكوو بهبی مهرج و بهستنهوه بهشتیكهوه، ريك و راست داواى شت لهخودا بکهو، وهك ئەوه بلین بهبی قهید: خودایه! له گوناھمان خوشبه، زیندووومان سهلامهتکه، له مردووومان خوشبه، شیفای نهخوشمان بده، دل و مال و ولاتمان ئاوهدان بفهرموو، چونکه كهس زوری لهسهر خودا نییه، تۆ بلییت و نهلییت خودا ئەگهه مهیلی لهسهر شتی نهبی نایکا). {تاج/ ۵، زنجیره: ۶۷، ژماره: ۵۰۱۹}.

۱۴۳۳) هه موو شهوی کاژیریکی تایبهتی واتبادا نرای تیا گیرایه. (۱۷۱۴ - ۱۷۷۵)

بَاب: فِي اللَّيْلِ سَاعَةٌ يُسْتَجَابُ فِيهَا

۱۸۷۹- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ فِي اللَّيْلِ سَاعَةً، لَا يُؤَافِقُهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ يَسْأَلُ اللَّهَ خَيْرًا مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ، وَذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ». {الحديث: ۱۷۶۷ = {

جاییری کوری عهبدوللا (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: بیستم له پیغه مبهه ر (دروودی خودای لهسه ر بئ) دهیغه رموو: (له شهودا کاژیری ههیه، هه ر پیاویکی موسولمان، نهو کاژیری بهنسیب بئی، داوای هه ر خیری له کاروباری جیهان، یا له کاروباری دواروژ له خودا بکات مسوگه ر خودا پیی ددها، نهو کاژیره له هه موو شهویکا ههیه!). {تاج: ۵، زنجیره: ۶۷، ژماره: ۵۰۲۲ + تاج: ۱، زنجیره: ۱۵۰، ژماره: ۸۷۶، ۸۷۷، ۷۷۸، ۸۷۹ + تاج: ۱، زنجیره: ۱۳۹، ژماره: ۸۱۹ - خیرو گه ورهیی روژی ههینی}.

۱۴۳۴) هاندان لهسه ر نزاو یادی خودا له کوتایی شهودا و گیرابوونی نزا تیایدا.

(۱۷۱۴ - ۱۷۷۵)

بَاب: التَّوْبَةُ فِي الدُّعَاءِ وَالذِّكْرِ فِي آخِرِ اللَّيْلِ وَالْإِجَابَةُ فِيهِ

۱۸۸۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي كُلِّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، فَيَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ، وَمَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ، وَمَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ». {الحديث: ۱۷۶۹ = تجريد البخاري بالكوردي ۱/، رقم: ۵۷۲ = ۱۱۴۵، ۶۳۲۱، ۷۴۹۴ فتح الباري. أبو داود. صلاة: ۱۳۱۵. ترمذی. دعوات: ۳۴۹۸. تحفة الأشراف: ۱۳۴۶۳}.

ئه بو هورمهیره (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای لهسه ر بئ) فهرمووی: (له سییهکی دواپی شهودا، هه موو شهوی، ساڻ دوازده مانگه، خودای پهروه ردگاری پیروژو گه وره مان، دیته خواره ده بو ئاسمانی خواروو، ده فه رموی: کئ له م دهمه دا لیم دهمارپه ته وه تابجم به هاوارییه وه، کئ له م دهمه دا داوای شتم ئی دهکا تا بهشی باشی پی بدهم و بی بهشی نه که م، کئ داوای لیخو شبوونم ئی دهکا تا لیی خو شم به!).

روونکردنه وه:

شیخی عهسقه لانی (رحمتهی خودای لی بین) له پراڤه و روونکردنه وهی ئەم فەرموودیه دا، زۆر زانایانه و مه لایانه، له هاتنه خواره وهی خودا بۆ ئاسمانی خواروو دده وێ، وه پراو بۆچوونی زاناو لایه ن و کۆمه له مه زه به بییه کان باس ده کا. یه کێ له و زاتانه ئیبنو عه ره بییه، که ده فەرموێ: (من رام له سه ر ته ئویلی ئەم جوړه فەرموودانه یه، که بۆنی جیهه ته و لاو جیگه و شوینیان لی دی).

(۱۴۳۵) نزا له کاتی خویندنی که له بابدا. (۶۸۵۷)

باب: الدُّعَاءُ عِنْدَ صِيَاكِ الدِّيْكَ

۱۸۸۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاكِ الدِّيْكَ، فَاسْأَلُوا اللَّهَ تَعَالَى مِنْ فَضْلِهِ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهِيْقَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِنَّهَا رَأَتْ شَيْطَانًا». {الحديث: ۶۸۵۷ = ۶۸۷۶ م. تجريد البخارى بالكوردی ۳/، رقم: ۱۳۳۲ = ۳۳۰۳ فتح الباری. أبو داود. أدب: ۵۶۰۲. ترمذی. دعوات: ۳۴۵۹. تحفة: ۱۳۶۲۹}:

ئهبو هورهیره (رهزای خودای لی بین) فەرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سه ر بین) فەرمووی: کاتی گویتان له قوو قه ی که له شیر بوو، داوای به هره و به خشش له خودای گه و ره بکه ن، چونکه ئە وه بویه ده خوینێ چونکه فریشته ی دیوه، کاتی گویتان له زه پره ی که ریش بوو، په نابگر ن به خودا له شه پری شهیتان، وه ک ئە وه بلین: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ: په ناده گرم به رهحه تهی خودا له شه پری شهیتانی بی بهش له رهحه تهی خودا) چونکه که ر که ده زه پرنی شهیتان ده بینێ، یا شهیتان دیته به رچاوی!). {تاج/۵، زنجیره: ۷۷، ژماره: ۵۰۹۶ - گوته ی کاتی خویندنی که له باب}.

(۱۴۳۶) خیر و باشی نزا یی که له روو نه بی. (۶۸۶۶)

باب: الدُّعَاءُ لِلْمُسْلِمِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ

۱۸۸۲- عَنْ صَفْوَانَ - وَهُوَ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ صَفْوَانَ - وَكَانَتْ تَحْتَهُ أُمُّ الدَّرْدَاءِ، قَالَ: قَدِمْتُ الشَّامَ فَأَتَيْتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ، فِي مَنْزِلِهِ، فَلَمْ أَجِدْهُ، وَوَجَدْتُ أُمَّ الدَّرْدَاءِ، فَقَالَتْ: أَتُرِيدُ

الْحَجَّ الْعَامَ؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ. قَالَتْ: فَادْعُ اللَّهَ لَنَا بِخَيْرٍ، فَإِنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَقُولُ: «دَعْوَةُ الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ مُسْتَجَابَةٌ، عِنْدَ رَأْسِهِ مَلَكٌ مُوَكَّلٌ، كُلَّمَا دَعَا لِأَخِيهِ بِخَيْرٍ قَالَ الْمَلَكُ الْمُوَكَّلُ بِهِ: آمِينَ وَلَكَ بِمِثْلٍ». قَالَ: فَخَرَجْتُ إِلَى السُّوقِ، فَلَقِيتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ، فَقَالَ لِي مِثْلَ ذَلِكَ، يَرْوِيهِ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ٦٨٦٦ = ٦٨٨٥ فم:}

صهفوانی کوپی عهبدوئلائی کوپی صهفوان، که می‌ردی دهردائی کچی نه‌بو دهرداء بوو، دده‌فرموی: چووم بوّ شام، له‌وی چووم بوّ مائی نه‌بو دهردائی خه‌زوورم، خوئی له‌مال نه‌بوو، خه‌سووم ئوم دهرداء له‌مال بوو، خه‌سووم گوتی: نه‌مسال ده‌جیت بوّ حه‌ج؟ گوتم: به‌ئی. فهرمووی: (دهی له‌لای خودای گه‌وره نرای باشمان بوبکه، چونکه پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) دده‌فرموی: (نزاو دوّعی موسولمان بوّ خوشک و برای نایینی خوئی، که له‌روونه‌بی و له‌پاشه‌مله بی، دوو‌عی و اگیریه له‌لای خوا، له‌راسه‌ریه‌وه فریشته‌یی هه‌یه، نه‌ودی پی راسپی‌راوه، گشت جاری که نه‌و نرایه‌کی باش، له‌نادیار و پاشه‌مله بوّ برای نایینی خوئی بکا، چ پیاوبی، چ ژن، فریشته‌که‌یش دده‌فرموی: نامین، یاخوا نزاکه‌ت گیرابی، وه نه‌وه‌نده‌ی نه‌وه‌یش بوّ توبی!).

صهفوان فهرمووی: جاجووم بوّ بازار، له‌وی توووشی نه‌بو دهردای خه‌زوورم بووم، نه‌ویش هه‌مان شتی پی‌م فهرموو، که پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) وایفه‌رموو. {ریاض/٣، زنجیره: ٢٥١، ژماره: ١٤٩٤، ١٤٩٥ — خیری نرایینی له‌روو نه‌بی} + {تاج/٥، زنجیره: ٦٨، ژماره: ٥٠٣٢ — نرای گیراو نرای په‌سه‌ند}.

(١٤٣٧) ناباشی نرای پی‌شخستننی تۆله له‌جیه‌اندا. (٦٧٧٦ - ٦٧٧٩)

باب: كَرَاهِيَةُ الدُّعَاءِ بِتَعْجِيلِ الْعُقُوبَةِ فِي الدُّنْيَا

١٨٨٣- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَادَ رَجُلًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ قَدْ خَفَتَ فَصَارَ مِثْلَ الْفَرْخِ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «هَلْ كُنْتَ تَدْعُو بِشَيْءٍ أَوْ تَسْأَلُهُ إِيَّاهُ؟» قَالَ: نَعَمْ، كُنْتُ أَقُولُ: اللَّهُمَّ مَا كُنْتُ مُعَاقِبِي بِهِ

فِي الْآخِرَةِ، فَعَجَّلَهُ لِي فِي الدُّنْيَا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «سُبْحَانَ اللَّهِ لَا تَطِيقُهُ أَوْ لَا تَسْتَطِيعُهُ، أَفَلَا قُلْتَ: اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ». قَالَ: فَدَعَا اللَّهُ لَهُ فَشَفَّاهُ. {الحديث: ۶۷۷۶ = ۶۷۹۱ فم. ترمذی. دعوات: ۳۴۸۷. تحفة الأشراف: ۳۹۳}.

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزاي خوداي ئى بن) فەرمووى: جارى پيغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) تەشرىفى برد بۇ ھەوالپىرسى پياويكى موسولمان، كە نەخۆش بوو، ھەك بەچكەى مەل ئاوەرووت بكرى ئاوا دامالاً بوو، دەنگوت چيلكەى رەقو تەقە، ھەزرمەت (دروودى خوداي لەسەر بىن) پيى فەرموو: (ئايا ھيچ نزاىەك دەكەى، ياخود داواى شتيكت لەخودا دەگرد لەمە وپيش؟).

پياوھ نەخۆشەكە گوتى: بەئى، قوربان! ھەر دەمگوت: خودايە! تۆلەى ئەو جىھانىشم لەم جىھانەدا ئى بەستينە!

ھەزرمەت (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەرمووى: (سوبحانەللا لەم كارە سەيرە! بەرگەى ئەوھ ناگرى). يا فەرمووى: (تواناي ئەوھت نىيە، دەبوو بتگوتبايە: اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ: خودايە! ئەى پەرورەدگارى ئيمە! لەھەردوو جىھاندا، بەشى باشمان پى خەلات بھەرموو، ھە لەسزاي دۆزەخ بمانپايرە!).

فەرمووى: جا پيغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) بۆى پارايەوھە خودا چاكي كردهوھ). {تاج/۵، زنجيرە: ۷۰، ژمارە: ۵۰۴۱ - نزاى كە خيرو خوشى ھەردوو جىھانى تيايى} + {تاج/۴، زنجيرە: ۳، ژمارە: ۳۷۲۸ - سوورەتى بەقەرە}.

۱۴۲۸) خۆزگە خواستن بۆ مەرگ لەكاتى ناخۆشيدا ناباشە. بەلكوو لەھەموو

دۆخىكا نزاى باش باشە. (۶۷۵۵ - ۶۷۶۰)

فِي كَرَاهِيَةِ تَمَنِي الْمَوْتِ لِضُرِّ يَنْزِلُ بِهِ وَالِدَعَاءِ بِالْخَيْرِ

۱۸۸۴ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ لِضُرِّ نَزَلَ بِهِ، فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ مُتَمَنِّيًّا فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مَا كَانَتْ

الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتِ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي». {الحديث: ۶۷۵۵ = ۶۷۷۰ فم. تجريد البخارى بالكوردى/ ۵، رقم: ۱۸۶۶ = ۵۶۷۱، ۶۳۵۱، ۷۲۳۳. فتح البارى. أبو داود. جنائز: ۳۱۰۸. ترمذى. جنائز: ۹۷۱. نسائى. جنائز: ۱۸۲۰. ابن ماجه. زهد: ۴۳۱۹. تحفة الأشراف: ۹۹۱}:

ئەنەس (رەزىي خۇداي ئى بىن) فەرەمۇۋى: خۇشەۋىست (دروودى خۇداي لەسەر بىن) دەفەرەمۇۋى: (ئەگەر يەككىكتان دووچارى زىيانى بوو، يا توۋشى ناخۇشەيەك بوو، خۇزگە بوۋ مردن نەخوازى و مەرگ بەئاۋات نەخوازى، ئەگەر ھەر ناچار بوون، شتى وابكەن بلىن: خۇدايە! ھەتا ژيانم بۆم باشترە بىم ژيەنە، كەيىش مردنم باشتر بوو بۆم بىم مەينە!).

۱۸۸۵ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا يَتَمَنَّ أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ، وَلَا يَدْعُ بِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُ، إِنَّهُ إِذَا مَاتَ أَحَدُكُمْ انْقَطَعَ عَمَلُهُ، وَإِنَّهُ لَا يَزِيدُ الْمُؤْمِنَ عُمُرُهُ إِلَّا خَيْرًا». {الحديث: ۶۷۶۰ = ۶۷۷۵ فم}:

ئەبو ھورەيرە (رەزىي خۇداي ئى بىن) فەرەمۇۋى: خۇشەۋىست (دروودى خۇداي لەسەر بىن) دەفەرەمۇۋى: (مەرگ بەئاۋات مەخۋازن، ۋە مەلىن ئەي خۇدا مەرگ! پېش ئەۋەي كە مەرگ خۇي بگاتە سەرتان، چونكە كاتى كەسى لەئىۋە دەمرى، ھەموو كەردەۋەيەكى كۇتايى دىت، بىگومان مەۋفى موسولمان تازياتر تەمەنى، دىرژبى، زياتر خىرى بوۋ مەۋگەر دەبى!).

روونكر دىنەۋە:

۱/ گرنگرتىنى دەستورەكانى نزاۋ پارانەۋە دووۋەكاردن:

۱. لەكاتى پارانەۋە نزاكر دىندا، بەپىي بۋارى گونجاۋ، ئەگەر دەستى دەدا بوۋى، لەشى پاك بى، جەكانى پاك بى، دەستى بە دەستىۋىژبى، نزاۋ پارانەۋە زۆر زۆر بكات.

۲. روۋى لەروۋگەبىۋ بەرەۋ قىبىلە دابنىشى، يا بەپىۋە رابوۋەستى، يا بەپىزەۋە رابكشى، بەپىي ھال.

۳. بۆ ژن و بۆ پياۋ بەرگى شەرى پاكى ھەلاى لەبەردابى.

۴. هەردوو دەستی هەتا ئاستی هەردوو سەرشارنی لەسەرەتای نزاو پارانەووەگەووە هەتا کۆتایی، هەردوو دەستی هەڵبڕی، بە پاک، حیکمەتی ئەو دەست بەرزکردنەوێش ئەوێهە نزا خوین بەدل و بەکۆل پەنا دەباتە بەرخودا، وەك کەسیکی غەرقبوو لەناو دەریادا، دەست بەرز دەکاتەووە هەتا کەسی دەستی بگێری و لەخنکان رزگاری بکا.
۵. کە نزاکە تەواو بوو، بەری هەردوو دەستی بهێنی بە دەمو چاویدا.
۶. بەپێی حال زیکرو دوعاو نزاو پارانەووەگە بەنهینی و بە شینەیی و بە کۆل و بەدل بی و ورکی تیابی لەخوا کە ئیشەگە ی بۆ بکا.
۷. ئەگەر پیشەوای کەسانی تربوو، ئەو وە واباشە کە بەپێی شوین دەنگ هەڵبڕی، هەتا نزاخوینەکانی تریش شوین ئەو بکەون و بەرەوانی نزاکە بخوینن و هەلە ی تیا دا نەکەن، وەك کاتی قونووت لەناو نوپژی بەیانی و لە نوپژی وەتری رەمەزاند. هەركاتی خوێان فیربوون با بەدەنگی نزم نزاکە بخوینن و ئەوانی تریش خوێان بەدەنگی نزم نزاکە بخوینن.
۸. لەسەرەتای دەستی پێکردنەووە، سوپاس و ستایشی خودا بکا و بیسمیلا بکا، باسترین شت، زیکری باقیات الصالحات، کە ئەمە دەقەگەیهتی: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ).
۹. هەروا لەسەرەتاو، لەپاش ناوھینان و سوپاس و ستایشی خودای گەورە دروود بنێری بۆ گیانی پیرۆزی پیغەمبەر و سەلاواتی لەدیاردات، وەك ئەو بلی: (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ وَسَلَّمْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ وَآلِ سَيِّدِنَا إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ. إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ).
- یا بەگوردی بلی: (دروودو سلاو بۆ گیانی پیرۆزی پیغەمبەر و خۆشەویست و کەسوکار و هاوێلانی).
۱۰. لەکۆتاو هەمدو سوپاسە کە دووبارە بکاتەووە، وەك ئەو بەتیگەش تەنەووە، لەناخی دڵەو بلی: (وَأَخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ).
۱۱. هەروا لەکۆتاو دروودو سەلاواتو سەلامە کە دووبارە بکاتەووە.

۱۲. لهکاتیکا که هیشتا دهستهکانی بهرزوه کردووه بهری ههردوو لهپی ههر لهئاسمانه، که رووگو و قیبله‌ی نیازمه‌ندان و نزاکارانه، به کول و بهدل، لهناخی دلهوه بلئ: (ئامین) ئه‌گهر چه‌ند جاریکیش دووباره‌ی بکاتهوه قهیدی نییه. ئامین واته: خودایه! ئه‌م نزایه‌مان گیرابفه‌رموو، قبوولی بکه لی‌مان، به عه‌ره‌بیش یا به‌کوردیش ده‌بی که مرو‌ف بلئ: (اللهم تَقَبَّلْ مِنَّا = خودایه! و‌مری بگره لی‌مان).

۱۳. به دلئیکی به‌ئاگای پر له‌ئومئیدی گیرابوونه‌وه نزاکه بکری، جه‌ختی تیابکا، و‌رک له‌خودا بگری، که‌دلی ئه‌م به‌نده زه‌بوونه‌ی خو‌ی نه‌شکینئ و به‌جوره‌ها شیوه باسی زه‌بوونی و داماوی و ئاتاجی خو‌ی بکا و به‌خوشوع و خوضوعه‌وه بی.

۱۴. وه‌ک گوتمان له‌کاتی نزا‌کردنه‌که‌دا ده‌ست هه‌لپ‌ری و به‌به‌ری ده‌ست داوی به‌خشش و خه‌لات و نازو به‌هره له‌خودا بکا، به‌لام ئه‌گهر ویستی خودا به‌لایه‌کی له‌کول بخت، یا په‌نابگری به‌خودا له ئیش و ئازارو د‌م‌ردو به‌لا، با له‌م کاتانه‌دا، پشتی ده‌ستی بکاته ئاسمان، وه‌ک که‌سئ پال به به‌لایه‌که‌وه بنئ و ئیش و ئازاری له‌خو‌ی دوور بخته‌وه ئاوا، به‌لام ئه‌گهر پشتی ده‌ستی نه‌کاته ئاسمان قهیدی نییه.

۱۵. له‌خو‌یه‌وه ده‌ست پی بکا، چه‌زهرتی پیغه‌مبه‌ر ئی‌براهیم (درویدی خودای له‌سه‌ر بی) بکا به‌سه‌ر مه‌شق بو خو‌ی که ده‌فه‌رموئ: {رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ} - ۱۴/۴۱.

واته: ئه‌ی په‌روم‌ردگاری گه‌وره‌مان! خو‌شبه له‌خو‌م و له باوک و دایکم و له‌هه‌موو ئی‌مانداران له‌رو‌ژی لی‌پ‌رسینه‌وه‌دا، که‌هه‌موو که‌سئ دادگایی ده‌کری و له‌دیوانی خوادا راده‌وه‌ستی بو دادگایی و لی‌پ‌رسینه‌وه‌دا.

۱۶. نزاو پارانه‌وه تا س‌ج‌ار دووباره بکریته‌وه.

۱۷. هه‌ندی نزاو پارانه‌وه تایبه‌تن به‌کات و به شوین و به‌بۆنه‌ی تایبه‌ته‌وه، وه‌ک نزای ق‌تووت، یا نزای طه‌وافی به‌یت و طه‌وافی سه‌فا و مه‌رو‌ده نزای کاتی ژنه‌یان و شوو‌کردن و مندالبوون و کاتی سه‌فه‌رو هاتنه‌وه له سه‌فه‌رو رو‌ژی

ههینی و رۆژی جهژن و کاتی سواربوون و دابه‌زین و کاتی سه‌ردانی نه‌خۆش و ناشتنی دارو درده‌خت و ده‌ستکردن به‌خویندن و به‌ده‌رس و زۆر شتی تر، له‌گه‌ڵ دووباره‌بوونه‌وه‌ی بۆنه‌کانا، نزاگه‌ش دووباره‌ده‌ییته‌وه، ده‌نانا.

۱۸. متمانه و باوه‌ری ته‌واوی وابی که‌خودا نزاگه‌ی گیرا ده‌کا و نائومی‌دی ناکا، جا یاخودا خودی داوا و مه‌به‌سته‌که‌یی بۆ جی‌به‌جی ده‌کا، یا به‌شتی تر هه‌قی بۆ ده‌کاته‌وه، جا له‌م جیهاندا بۆ خودا هه‌قی بۆ ده‌کاته‌وه.

۱۹. واباشه‌ دووعای مه‌ئشور، که‌ئه‌و جوژه‌ نزا و پارانه‌وه‌و داخوازیانه‌ن که‌ له‌ قورئان و فهرمووده‌ی پی‌غه‌مبه‌رو فهرمایشتی هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ردا هاتوون، به‌هه‌مان شیوه‌و له‌فظو شه‌کل و شیوه‌ی خۆیان که‌ له‌قورئان و سوننه‌تدا هاتوون ئاوا دووباره‌بکری‌نه‌وه، به‌بی که‌م و زیاد. به‌لام دروسته‌ به‌ وەرگه‌راوو ته‌رجه‌مه‌که‌شیان نزا‌بکری، گرنگ ئه‌وه‌یه که‌دلی له‌لای نزاگه‌بی.

ب/ گرنگترینی مه‌رجه‌کانی گیرابوونی نزا و پارانه‌وه:

۱. داوا و مه‌به‌ست (مطلوب) ده‌که، ره‌وا و شه‌ری بنو، گونا‌هو تاوان و ناهه‌قی نه‌بن.
۲. نزا خوین حه‌لل‌خۆربۆ و خۆی له‌هه‌موو حه‌رام و بی شه‌ری و گونا‌هی بپاریزی، ته‌نانه‌ت نابۆ نزا‌ی باش بۆکه‌سی بکا که‌ شایان و شایسته‌ی ئه‌و نزا‌یه نه‌بی!!
۳. ئه‌رکه‌ ئایینییه‌کان به‌جی به‌ینی، وه‌ک: نوێژو رووژو حه‌ج و زه‌کات و پابه‌ندبوون به‌ شه‌ریعه‌تی خوداوه.

۴. پاکی و خاوینی ناشکراو نه‌ینی، وه‌ک: دل و ده‌روون و جه‌سته‌و جل و به‌رگ و شوین و نیاز ی پاک.

ج/ گرنگترینی کاته‌کانی نزاکردن به‌شیوه‌ی گشتی:

۱. باشت‌ترین کات بۆ نزا و پارانه‌وه‌و سه‌کالای حال، له‌لای خودای گه‌وره: سییه‌کی کۆتایی شه‌وه، به‌تایبه‌تی دهمه‌وبه‌یان.

۲. له‌پاش نوێژه‌ فهرزه‌کان، به‌تایبه‌تی له‌پاش پی‌نج فهرزه.

۳. له‌نیوانی بانگو قامه‌تدا و له‌رۆژی عه‌ره‌فه‌دا و له‌رۆژی هه‌ینیدا.

۴. له‌کاتی کورنووشدا و له‌ناو سو‌جوددا.

۵. شهوو روژی ههینی و مانگی رهمهزان و نهحواله شهریفهکان بهههل بزانی، وهك: کاتی بارانبارین و کاتی کردنی نوپژره فهرزهکان.
 ۶. لهکاتی جیبهجی کردنی طاعهتدا، وهك کاتی ههجو و عهمرو سهردانی گۆری پیرۆزی پیغهمبهرو کاتی بهروژوو بوون.
 ۷. لهکاتی سهخهلتی و خهم و خهفته و زهبوونیدا.
 ۸. لهکاتی بۆنهکاندا، ئه و نراییی بخوینری که ئه و بۆنهیه دانراوه بۆی.
 ۹. لهکاتی دلگهرم بوون و ههست کردن بهکهشیکی گیانی پیرۆزی وا که چاوو دلی پێ روشن دهبیتهوه و ههست به بارینی سۆزو میهرهسانی خودا دهکری.
 ۱۰. لهکاتی رهمهزان و زمانی بهروژوووه و کاتی بهربانگ.
 ۱۱. لهپاش خویندن و خهتمه ی قورئانی پیرۆزهوه.
 ۱۲. لهپاش خهتمه ی زیکری خوداوه، وهك: خهتمه ی (لا إله إلا الله) یا خهتمه ی (قلْ هُوَ اللَّهُ).
 ۱۳. نزا لهکاتی خویندنی که لهبابدا.
- د/ باشترین شوین بۆ نزاکردن:
۱. له مهسجیدولحهرام لهمهککه، لهدهوری کهعه و ههجهرول ئهسوده.
 ۲. له جیگه مناسکهکانی ههجدا، وهك: جهبهلورهحه و کیوی عهرهفه و میناو موزدهلیفه و مزگهوتی عائیشه و شوینه پیرۆزهکانی تری مهککه و مهدینه و مهسجید و نهقضا.
 ۳. لهخزمهت نارامگای پیرۆزی پیغهمبهردا.
 ۴. لهسهر بهرمال، بهتایبهتی له کوئای تهحیاتی کوئاییدا.
 ۵. ناو مزگهوت بهشیوهی گشتی، بهتایبهتی لهپاش نوپژری تهحییهتولهسجیدو لهپاش پینج فهرزه نوپژری تری سوننهت وهك: وهترو تهراویح، که لهناو مزگهوتا بکری.
 - ه/ خوینهری نازیزو بهپژ، ئه مه بهگورتی و بهگوردی، پوختهی دهستووو و مهرجو جیگه ی نزابوو، ئه مهیش بهگورتی چۆنیی نزاو پارانهوه و دوعایه:

۱. بهزارو بهدهم، واته: بهس بهگوتن و بهخویندن، وهك: نهو نزیانهی كه لهم پهپراوه و پهپراوی تاجول ئوصول و موختهصهری صهحیحی بوخاریدا هاتوون و تۆمارکراون.
 ۲. بهنووسین دهنووسرین، به قهلهمی پاك لهسهر شتی پاك، دهستوورو مهرج و کات و شوینی نزی نووسراو و نووشته، ریک وهك دهستوورو مهرج و کات و شوینی نزی خوینراوه، مهگهر شتهكه نهگونجی لهگهل حالی نووسیندا.
 ۳. دروسته نووشتهكه، یا نووسراوهكه، بهنیازی سوودو بههره و كهلكی، لهشوینیکا ههلبگیرئ، یا بهبهرگو سهرینی پهپوهندیداروه ههلبواسرئ. بهمهرجی نووشتهكه شهرعی بی. {تاج/۵، زنجیره: ۸۲، ژماره: ۵۱۰۸}.
- جا پاش ئەمه عەرزم ئەمەیه:
- (برای بهرپزم! خوشکی نازیزم! جهنابیشته دهنوانی پهپرهوی ئەم دهستوورو نادابانه بکهیت و نزاو نووشته بکهیت و به دلتیاییهوه چاوهروانی گیرابوون و هاتندهی مرازو نیازت بیت. ئیتر پهنا بهخودا).
- دوا وته لهم بابتهوه:
- (ئهمهی گوتراو نووسرا، شیوازی ههره پهسهندی نزاکردن و پارانهوهیه. بهلام بهبی گومان دوعای ههموو کهسی، له ههر بارو دۆخ و کات و شوینیکا بیت دهبی و دروسته کهخودا لیی قهبوول بکات. لهبهرئوهوه ههتا دهنوانین لهنزاو پارانهوه، لهکات و ناکاتا، دریغی و کوتایی مهکه. له احيادا دهفهرموی: خودا نزی ئیبلیسی گیرکردوه، که دهلی: (رَبِّ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يَبْعَثُونِ!). قال: إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ).
- ئهمهی که نووسیومه لهم شوینهدا، لهبابهتی نزاوه، لهخۆمهوه نهمگوتوه، بهلگوو راگوپزم کردوون لهسهرچاوهی باوهپیکراوهوه. بهتایبهتی برپوانه:
- ۱- الأذکار للإمام النووي. باب: في آداب الدعاء. ص ۳۵۳.
 - ۲- إحياء علوم الدين. المجلد الأول. مبحث آداب الدعاء وهي عشرة. ص ۲۷۴.
 - ۳- غاية المأمول - شرح التاج الجامع للأصول. المجلد الخامس الطبعة الرابعة. الصفحة: ۱۱. مبحث (آداب الدعاء) + لهژماره: ۵۰۱۰ وه ههتا ژماره: ۵۰۲۷ + تاج/۵، لاپهه: ۲۲۱، زنجیره: ۸۲، ژماره: ۵۱۰۸ - نزی ترس شکاندن و خهوزپان.

۵۷- نامه‌ی یادی خودای گه‌وره

کتاب الذکر

{بروانه: ریاضی صالحین/۳، زنجیره: ۲۴۴، له ژماره: ۱۴۰۸ وه ههتا ژماره: ۱۴۶۴ + تاج/۵، زنجیره: ۵۸، لاپه‌ره: ۱۳۶ له ژماره: ۴۹۳۹ وه ههتا ژماره: ۵۰۰۰ ج/۴}.

۱۴۳۹ هاندان له‌سه‌ر یادی خوداو خو نزیك كردنه‌وه لی‌ی و به‌رده‌وامی یادی خودا. (۶۷۴۶ - ۶۷۴۹)

باب: الترغيب في ذكر الله والتقرب اليه و دوام ذكره

۱۸۸۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ حِينَ يَذْكُرُنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلٍ هُمْ خَيْرٌ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ مِنِّي شَبْرًا، تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا، تَقَرَّبْتُ مِنْهُ بَاعًا، وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً». {الحديث: ۶۷۴۶ = ۶۷۶۱ فم. تجريد البخاري بالكوردي/۵، رقم: ۲۱۲۹ = {۷۵۳۷، ۷۵۰۵، ۷۴۰۵ =

ئهبو هورده‌ره (ره‌زای خودای لی‌ی) فهرمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌فه‌رموی: خودای گه‌وره و سه‌روه‌ر، له‌فه‌رمووده‌یه‌کی پاکی پی‌روژ (حه‌دیشیکی قودسی) دا ده‌فه‌رموی: به‌نده‌ی من، خو‌ی گومانی چۆن بی، من واده‌یم له‌گه‌لیدا، گومانی باش بی به‌من، ئە‌ه‌وا منیش باش دم‌یم بو‌ی، ئە‌ه‌و گومانی خراپ بی به‌من، ئە‌ه‌وا منیش خراپ دم‌یم بو‌ی. له‌و ده‌مه‌دا که‌ئه‌و ناوی من ده‌باو یادو زی‌کری من ده‌کا، ئا له‌وده‌مه‌دا من خو‌م وام له‌گه‌لیدا، جا ئە‌گه‌ر ئە‌و به‌ته‌نیا هه‌ر خو‌ی یادو زی‌کری من بکا، ئە‌ه‌وا منیش هه‌رخۆم به‌نه‌ینی یادی ئە‌و ده‌که‌م، ئە‌گه‌ر ئە‌و له‌ناو کو‌مه‌لیکا یادو زی‌کری من بکا، ئە‌ه‌وا منیش به‌ ئاشکرا له‌ناو ده‌سته‌یه‌کا، له‌ناو کو‌مه‌لیکا، که‌ له‌وان با‌ش‌تر‌بن، یادی ئە‌و ده‌که‌م. ئە‌گه‌ر به‌نده‌ بستی له‌من نزی‌ک ببی‌ته‌وه، من با‌ئ‌ی له‌و

نزیک دمبمه‌وه، نه‌گهر ئه‌و بالئ له‌من نزیک بیته‌وه، من دوو بال له‌و نزیک دمبمه‌وه، نه‌گهر ئه‌و به‌رۆیشتنی ئاسایی بئ بۆلای من، من به‌ لۆقه ده‌چم به‌پیری‌ه‌وه. واته: هه‌تا به‌نده‌ی من خۆی به‌تاعه‌ت له‌من نزیک بکاته‌وه، منیش ره‌حمه‌تی خۆم زیاتر له‌و نزیک ده‌که‌مه‌وه). {تاج/۵، زنجیره: ۵۸، ژماره: ۴۹۳۹ - گه‌وره‌یی یادو زیکری خودا + ریاضی صالحین/۳، لایه‌ره: ۲۹۳، زنجیره: ۲۴۴، ژماره: ۱۴۲۵ - به‌هره‌ی زیکرو یادی خوداکردن}.

(۱۴۴۰) به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ر زیکرو یادی خوداو وازنه‌هێنان لێی. (۶۹۰۰ - ۶۹۰۳)

باب: فِي الدَّوَامِ عَلَى الذِّكْرِ وَتَرْكِهِ

۱۸۸۷- عَنْ أَبِي عُمَانَ النَّهْدِيِّ عَنْ حَنْظَلَةَ الْأَسَدِيِّ (قَالَ: وَكَانَ مِنْ كُتَّابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَقِينِي أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ: كَيْفَ أَنْتَ يَا حَنْظَلَةُ؟ قَالَ قُلْتُ: نَافَقَ حَنْظَلَةُ! قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ! مَا تَقُولُ؟ قَالَ قُلْتُ: نَكُونُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُذَكِّرُنَا بِالنَّارِ وَالْجَنَّةِ حَتَّى كَأَنَّا رَأَى عَيْنٍ، فَإِذَا خَرَجْنَا مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَافَسْنَا الْأَزْوَاجَ وَالْأَوْلَادَ وَالضَّيِّعَاتِ فَنَسِينَا كَثِيرًا. قَالَ أَبُو بَكْرٍ: فَوَاللَّهِ إِنَّا لَنَلْقَى مِثْلَ هَذَا، فَأَنْطَلَقْتُ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ حَتَّى دَخَلْنَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). قُلْتُ: نَافَقَ حَنْظَلَةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَمَا ذَاكَ؟» قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ نَكُونُ عِنْدَكَ تُذَكِّرُنَا بِالنَّارِ وَالْجَنَّةِ حَتَّى كَأَنَّا رَأَى عَيْنٍ، فَإِذَا خَرَجْنَا مِنْ عِنْدِكَ عَافَسْنَا الْأَزْوَاجَ وَالْأَوْلَادَ وَالضَّيِّعَاتِ نَسِينَا كَثِيرًا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنْ لَوْ تَدَوَّمُونَ عَلَى مَا تَكُونُونَ عِنْدِي وَفِي الذِّكْرِ لَصَافَحْتُكُمُ الْمَلَائِكَةُ عَلَى فُرْشِكُمْ وَفِي طُرُقِكُمْ، وَلَكِنْ يَا حَنْظَلَةُ سَاعَةً وَسَاعَةً». ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. {الحديث: ۶۹۰۰ = ۶۹۲۱ فم.

ترمذی. صفة القيامة/۲۴۵۲. ابن ماجه. زهد/۴۲۳۹، تحفة الأشراف: ۳۴۴۸}:

ئەبو عوتمانئ ئەل - نەهەدی (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: حەنظەلە لە ئەل -

ئوسەیدی (رەزای خودای ئی بێ) کە میرزایەکی باش بوو، وەبەکیک لە نووسەرەکانی

پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر پېغەمبەر بى و رەزاي خودايش لەوبى)
 فەرمووى: جارى ئەبوبەكرى سەدىقم پى گەشت، فەرمووى: تۆ چۆنىت ئەى
 حەنظەلە؟! فەرمووى: گوتم: حەنظەلە ناپاكي (مونافيقى) سەرى ئى ھەلداو!
 فەرمووى: سوبحانەللا! ئەو دەلىلى چى، مەبەستت چىيە لەم قسەيەت؟ گوتم: كە
 دەچىن بۆ خزمەتى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) حەزرىت (دروودى خوداى لەسەر بى) باسى
 بەھەشت و دۆزەخمان بۆ دەكا، دل دادەھىنين و وامان ئى دى، دەلىلى بەچاوى خۆمان
 تەماشايان دەكەين و وان بە بەرچاومانەو، بەلام كەلای حەزرىتمان چۆلگەردو
 چووينەو بۆ ناو مال و پلکايىن بە خاوو خىزانەو و مشوورى مەرو مالات و خەلەو
 خەرمان و گوزەرنامان خوارد، ئىتر دەچىنە حال و دۆخىكى ترەو و زۆرمان لە
 ئامۆزگارىيەكانى حەزرىت (دروودى خوداى لەسەر بى) لەبىر دەچى!

دەى ئەگەر ئەمە دوو رووى و مونافقى نىيە، ئەى چىيە؟ ئەبوبەكر فەرمووى:
 خۆ ئەگەر بۆ ئەمە بللى، دەسا بەخودا ھەموومان ھەرواين!
 ئىتر من و ئەبوبەكرى صديق چووين بۆلای پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) عەرزىم
 كرد: ئەى پېغەمبەرى خودا! حەنظەلە ناپاكي و دوو رووى سەرى ئى ھەلداو!
 فەرمووى: (ئادەى چۆن؟).

منىش چىم عەرزى ئەبوبەكرى صديق كرد، ئەو دەم بەبى زىادو كەم، عەرزى
 ئەويش كرد. فەرمووى (دروودى خوداى لەسەر بى): (بەو كەسە كەگيانى منى بەدەسە، كە
 يەزدانى پاكە، ئەگەر بەردەوام سەرگەرمى يادو زىكرى خودابىن، پەردە لەنىوانى
 ئۆو و فرىشتەكاندا ھەلدەگىرى، ئىتر لەھەموو جىگەيى، تەنانەت لەسەر نوین و
 لەرىگە و بانىش، فرىشتەكان چاك و چۆنى و تەوقەيان لەگەلدا دەكردن و دەبوون
 بەھاودەم و ھاوپىتان!).

ئىنجا خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (ئەى حەنظەلە! ئەو قەيناكاو،
 ئەو نىفاق و دوو رووىيى نىيە، چونكە ژيانەكە خۆى ئاوايە: تاوى بۆ خودا، تاوى

بۆ پەيداكرندى گوزەرانو، تاويكىش بۆ پشوووانو و حەسانەو و وچان!). {تاج/۵، زنجيرە: ۵۸، ژمارە: ۴۹۴۷ — گەورەيى يادو زىكرى خوداو پايە بەرزىي زىكركاران}.

روونكرندنەو:

حەنظەلەي ئەل- ئوسەيدى ناوى حەنظەلەي كۆرى رەببىيى الكاتبە، نووسەرى پيغەمبەر بوو، ئامادەي نەبەرد (مەعرەكە)ى قادسيە بوو، لە شەرى ئەهلى بەسرەدا، لەرۆژى نەبەردى ئەلجەمەلدا، دواكەوت لە عەلى و ئامادەي ئەم شەره نەبوو، لەسەردەمى جيئيشىنى موعاوييەدا، كۆچى دوايى كرد.

۱۴۴۱) كۆبوونەو بۆ خویندن و دەوركرندنەو نامەي خوداي گەورە كە قورئانى پيرۆزە. (۶۷۹۳ - ۶۷۹۷)

باب: فِي الْاجْتِمَاعِ عَلَى تِلَاوَةِ كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى

۱۸۸۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا، نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ، مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ، وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا، سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ، وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ، إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ، وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ، وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ». {الحديث: ۶۷۹۳ = ۶۸۰۹ ف.م. أبو داود. أدب: ۴۹۴۶. ترمذی. دعوات: ۳۳۷۸. تحفة الأشراف: ۱۲۵۱۰}:

ئەبو ھورەيرە (رەزى خوداي ئى بى) دەفەرەموى: خۆشەويست (دروودى خوداي لەسەر بى) دەفەرەموى: (ھەركەسى موسوئمانى، لە مەينەتى لە مەينەتەكانى جىهان رزگار بكا، خوداي گەورە لەپاداشى ئەوودا، مەينەتى لە مەينەتەكانى رۆژى قىامەتى بۆ چارەسەر دەكاو، لە سەخلەتى لە سەخلەتییەكانى دوا رۆژ رزگارى دەكا، لە

تەنگانەيى لە تەنگانەکانى رۆژى دوايى قوتارى دەکات، وە ھەرکەسى دەسگىرۆيى ھەژارێ، نەدارايى بکا، لە جيهان و لەدوا رۆژدا، خودايش دەسگىرۆيى ئەو دەکا، وە ھەرکەسى عەيب و نەنگى موسوڵمانى بپۆشى، يا جەستە و لەشى بە پۆشاکى دابپۆشى، ئەو خودايش ئەو کەسە لەھەردوو جيهاندا بە بەرگى رەحمەتى خۆى دادەپۆشى، وە خودا لەپشتى ئەو بەندەيەکە پشتى براى ئاييىنى خۆى دەگرێ، ھەرکەسى رىگەي زانين بگرێ و ويلى دواى زانست و زانين بى، خوداى گەورە رىگەي بەھەشتى بۆ خۆش دەکا، وە ھەرکۆمەلێ لەمالێ لە مالەکانى خودادا کۆبەنەووە نامەى خودا کە قورئانى پىرۆزە بخوين و لەناو خوياندا دەورى بکەنەووە و اتاو ماناى لىک بەدەنەووە، بىگومان کەوا پەرى مېھرو دلتيايى، بەسەرياندا دادەبارێ و رەحمەت و سۆزو مېھرەبانى دايان دەپۆشى و، فريشتەى رەحمەت دەورىان لى دەدەن، وە خودايش لەبارەگای خۆى، لەلای مەلەئى ئەعلا، لەناو ئەنجوومەنى ھەرە بالا، باسى چاکى و چاکەکەيان دەکا، وە ھەرکەسى کارو کردەوہى خۆى دواى بخات، بنەچە و بنەمالەى پيشى ناخات). {تاج/۱، زنجيرە: ۱۴، ژمارە: ۱۰۰ - فەزل و گەورەيى زانين و زانايان + رياضى صالحين/۱، زنجيرە: ۲۹، ژمارە: ۲۴۵. گەورەيى جيبە جىکردنى کارو ئيشى موسوڵمانان}.

۱۴۴۲) کەسانى کە کۆر دەبەستن بۆ يادو سوپاسى خودا، خودا شانازيان پێوہ

دەکات بەسەر فريشتەکاندا. (۶۷۹۲ - ۶۷۹۷)

باب: مَنْ جَلَسَ يَذْكُرُ اللَّهَ وَيَحْمَدُهُ يَبَاهِي بِهِ الْمَلَائِكَةَ

۱۸۸۹- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: خَرَجَ مُعَاوِيَةُ عَلَى حَلَقَةٍ فِي الْمَسْجِدِ، فَقَالَ: مَا أَجْلَسَكُمْ؟ قَالُوا: جَلَسْنَا نَذْكُرُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ. قَالَ: اللَّهُ مَا أَجْلَسَكُمْ إِلَّا ذَاكَ؟ قَالُوا: وَاللَّهِ مَا أَجْلَسْنَا إِلَّا ذَاكَ. قَالَ: أَمَا إِنِّي لَمْ أَسْتَحْلِفْكُمْ تَهْمَةً لَكُمْ، وَمَا كَانَ أَحَدٌ بِمَنْزِلَتِي مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَقَلَّ عَنْهُ حَدِيثًا مِنِّي، وَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَرَجَ عَلَى حَلَقَةٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَقَالَ: «مَا أَجْلَسَكُمْ؟». قَالُوا: جَلَسْنَا نَذْكُرُ اللَّهَ وَنَحْمَدُهُ عَلَى مَا هَدَانَا لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ بِهِ عَلَيْنَا. قَالَ: «اللَّهُ مَا أَجْلَسَكُمْ إِلَّا ذَاكَ؟». قَالُوا:

وَاللّٰهُ مَا أَجْلَسْنَا إِلَّا ذَاكَ. قَالَ: «أَمَا إِنِّي لَمْ أَتَحْلِفْكُمْ تَهْمَةً لَكُمْ، وَلَكِنَّهُ أَتَانِي جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَأَخْبَرَنِي أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُبَاهِي بِكُمْ الْمَلَائِكَةَ». {الحديث: ٦٧٩٧ = ٦٨١٣
 فم. ترمذی. صفة القيامة: ٢٤٥٢. ابن ماجه. زهد: ٤٢٢٩، تحفة الأشراف: ٣٤٤٨}:

ئەبو سەعیدی خەدری (رەزای خەدای ئی بێ) فەرمووی: معاوییه (رەزای خەدای ئی بێ) چوو بەسەر کۆرپکی زیکردا، لەناو مزگەوتدا ئەلقەیان دابوو. فەرمووی: بۆچی دانیشتوون؟ فەرموویان: دانیشتوویان یادو زیکری خودا دەکەین. فەرمووی: توخوا هەر بۆ ئەو دانیشتوون و بەس؟ فەرموویان بەلێ بەخودا هەر بۆئەو دانیشتوویان و بەس. فەرمووی: دەبزانن کە من لەبەرئەو ئیووم سویند ئەدا کە باوەرتان پێ نەکەم، بەلکوو باوەرم بە قسەکەتان هەیە، بەلام لەبەر شتیکی تر ئیووم سوینددا، کە ئیستا بۆتانی باس دەکەم، لەلایەکی تریشەو کەس نییە کەوێک من پایە لە پیغەمبەرەو (دروودی خەدای لەسەر بێ) نزیک بووبی و لەگەڵ ئەویشدا، وەک من ئاوا فەرموودەو فەرماشتی ئەو زاتە کەم بگێریتەو، چونکە من ژنبرای پیغەمبەر بووم و نووسەری سرووشی بووم و زۆریش لە خزمەتیدا بووم، بەلام لەگەڵ ئەمەشدا فەرموودەیی تانەچمە بنج و بنەوانی و بەباشی لێم روون نەبی کە ئەو فەرماشتی پیغەمبەر خۆیتە نایگێرمەو.

ئینجا موعاوییه (رەزای خەدای ئی بێ) فەرمووی: جارێ پیغەمبەر (دروودی خەدای لەسەر بێ) دەرچوو، رویشت بۆ مزگەوت، لەوێ چوو بەسەر دەستەیی لە هاوڕێیانیدا، بە ئەلقە کۆری زیکریان دابەستبوو، فەرمووی (دروودی خەدای لەسەر بێ): (بۆچی دانیشتوون؟). فەرموویان: دانیشتوویان یادو زیکری خودا دەکەین، حەمدو سوپاسی خودا دەکەین لەسەرئەو کە شارەزای کردوویان بۆ ئایینی ئیسلام و ئەم بەهرە گەورەییە پێمان بەخشێو.

فەرمووی (دروودی خەدای لەسەر بێ): (توخوا هەر ئەوێ هەوێ دانیشتنەکەتان و هیچی تر؟). فەرموویان: ئەرێ بەخودا هەربۆ ئەو دانیشتوویان و بەس.

خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سەر بێ) فهرمووی: (دبزانن که من له‌به‌رئه‌وه سویندم نه‌دان که باوه‌رتان پێ نه‌که‌م، به‌لکوو ری خۆشکردنه بو ئهم موژده خۆشه: جوبرائیل ته‌شریفی هات بو‌لام، فهرمووی پیم: که خودای گه‌وره‌و سه‌روه‌و شانازی‌تان پێوه ده‌کا، له‌لای فریشته‌کان!). {تاج: ۵، زنجیره: ۵۸، ژماره: ۴۹۶ – گه‌وره‌یی یادی خودا}.

۱۴۴۳) باسی خیری کۆری زیکری خودای گه‌وره‌و سه‌روه‌و باسی نزاو پارانه‌وه‌و

داوای لی‌بووردن و لی‌خۆشبوونی گونا‌هو تاوان. (۶۷۸۰)

باب: فضل مجالس الذکر لله عز وجل والدعاء والاستغفار

۱۸۹۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى مَلَائِكَةً سَيَّارَةً فَضْلًا يَتَّبِعُونَ مَجَالِسَ الذِّكْرِ، فَإِذَا وَجَدُوا مَجْلِسًا فِيهِ ذِكْرٌ قَعَدُوا مَعَهُمْ وَحَفَّ بَعْضُهُمْ بَعْضًا بِأَجْنِحَتِهِمْ، حَتَّى يَمْلَأُوا مَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ السَّمَاءِ الدُّنْيَا، فَإِذَا تَفَرَّقُوا عَرَجُوا وَصَعِدُوا إِلَى السَّمَاءِ. قَالَ: فَيَسْأَلُهُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَهُوَ أَعْلَمُ بِهِمْ: مِنْ أَيْنَ جِئْتُمْ؟ فَيَقُولُونَ: جِئْنَا مِنْ عِنْدِ عِبَادِكَ فِي الْأَرْضِ يُسَبِّحُونَكَ، وَيُكَبِّرُونَكَ، وَيُهَلِّلُونَكَ، وَيَحْمَدُونَكَ. وَيَسْأَلُونَكَ. قَالَ: وَمَاذَا يَسْأَلُونِي؟ قَالُوا: يَسْأَلُونَكَ جَنَّتِكَ. قَالَ: وَهَلْ رَأَوْا جَنَّتِي؟ قَالُوا: لَا أَيْ رَبِّ. قَالَ: فَكَيْفَ لَوْ رَأَوْا جَنَّتِي. قَالُوا: وَيَسْتَجِيرُونَكَ. قَالَ: وَمِمَّ يَسْتَجِيرُونََنِي قَالُوا: مِنْ نَارِكَ يَا رَبِّ. قَالَ: وَهَلْ رَأَوْا نَارِي؟ قَالُوا: لَا. قَالَ: فَكَيْفَ لَوْ رَأَوْا نَارِي؟ قَالُوا: وَيَسْتَغْفِرُونَكَ. قَالَ: فَيَقُولُ: قَدْ غَفَرْتُ لَهُمْ فَأَعْطَيْتُهُمْ مَا سَأَلُوا، وَأَجْرَتُهُمْ مِمَّا اسْتَجَارُوا، قَالَ: فَيَقُولُونَ: رَبِّ فِيهِمْ فَلَانٌ عَبْدٌ خَطَاءٌ إِنَّمَا مَرَّ فَجَلَسَ مَعَهُمْ. قَالَ: فَيَقُولُ: وَلَهُ غَفَرْتُ، هُمُ الْقَوْمُ لَا يَشْقَى بِهِمْ جَلِيسُهُمْ». {الحديث: ۶۷۸۰ = ۶۷۹۵ فم. تجريد البخاری بالكوردی/ ۵، رقم: ۱۹۹۶ = ۶۴۰۸ فتح الباری. تحفة الأشراف: {۱۲۷۵۴}.

ئهبو هورهیره (رمزای خودای ئی بێ) فهرمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سەر بێ) فهرمووی:

خودای گه‌وره، چه‌شنه فریشته‌یه‌کی گه‌ڕۆکی به‌رپێزو نازداری تایبه‌تی هه‌یه، ئیشیان ئه‌وه‌یه به‌رپێو باناو به‌ملاو به‌ولادا ده‌سوورپێنه‌وه به‌شوین ئه‌هلی زی‌کردا

دەگەرپېن، مەنى كۆپرەكانى يادى خۇدا دەكەن، كاتى كۆپكى زىكرىيان دۆزىيەۋە دىيان كەۋا كۆمەللى لە شۆيىنىكا، يادى خۇدا دەكەن و كۆپى زىكرىيان دابەستۈۋە، قاۋ لەيەكتى دەكەن و يەكتى بانگ دەكەن و دەللىن: ۋەرن بەلای كارى خۇتانهۋە، ئەمە ئەۋەيە كەئىۋە بۆى دەگەرپېن و ئىتر ئەۋانىش دىن لەناۋ كۆپى دانىشتەكەدا، لەگەل ئەۋانا دادەنىشن و كەلەكە دەكەن لەدەۋرىيان و ھەتا ئاسمانى يەكەم بەبال دەخولینەۋە بەسەرىياناۋ، ناۋەندى خۇيان و ناۋەندى ئاسمانى خواروو پېردەكەن!

كاتى كۆپى زىكرەكە تەۋاۋ دەبىۋ بىلۋەى لى دەكەن، فرىشتەكانىش بەرزەدەبنەۋە سەردەكەۋن بۆ ئاسمان، جا پەرۋەردگارىيان لىيان دەپرسى - گەرچى خۇى زۆر باش لە حالەكە ئاگادارە - لىيان دەپرسى: لەكۆى بوون و لەكۆۋە ھاتوون؟ دەللىن: لەلای كۆمەللى بەندەى باشى تۆۋە ھاتوۋىن، كە لەسەر زەۋى، سەرگەرمى (سُبْحَانَ اللَّهِ) كەردن بوون و تۆ بە پاك و پىرۋزو بى گەردو بى خەۋش دەزانن و (اللّٰهُ اَكْبَر) دەكەن و تۆ بەگەۋرەۋ سەرۋەر دادەنلىن و خۇداى خۇيان بە گەۋرە دەگرن و بەشان و شكۆى تۆدا ھەل دەدەن و (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) دەكەن و بەس تەنھا ئەللا بەخۇداى خۇيان دەزانن و باۋەرپان بەھىچ خۇدايەكى تر نىيە و (الْحَمْدُ لِلَّهِ) دەكەن و بەكۆل و بەدل سوپاس و ستايشى يەزدانى پاك دەكەن و داۋاى ھەموو خىرو بىرو نازو بەھرىيەكت لى دەكەن.

خۇدا دەفەرمۇى: داۋاى چىم لى دەكەن بەتايبەتى؟ دەفەرمۇون: داۋاى بەھەشتت لى دەكەن. دەفەرمۇى: ئايا بەھەشتىيان دىۋە؟ دەفەرمۇون: نەخەير، بەھەشتى تۆيان نەبىنىۋە ئەى خۇدايە! دەفەرمۇى: ئەى ئەگەر بەھەشتى من بىبىن چۆنە؟

دەفەرمۇون: ئەى خۇدايە! داۋاى داللدەۋ پەنات لى دەكەن. دەفەرمۇى: لەچى دەيانەۋى كەمن پەنايان بدەم؟

دەفەرمۇون: داۋات لى دەكەن كە لەئاگرى دۆزەخى خۇت پەنايان بدەيت و ببىت بەداللدەيان. دەفەرمۇى: ئايا ئاگرى دۆزەخى منيان دىۋە؟ دەفەرمۇون: نە،

نەياندىيە! دەفەرمۇي: ئەي ئەگەر ئاگرى دۆزەخى مەن بىيىن چۆنە؟ دەفەرمۇي: ئەي خودايە! داۋاي لىبووردن و لىخۆشبوونى تاوان و گوناھانت لى دەكەن. فەرمۇي: دەفەرمۇي: دەي ئىيە بەشايەت بىن، ئەوا مەن لىيان خۆش بووم و داۋاي چى دەكەن دەيدەم پىيان و لەترسى چى پەنا دەگرن بەمەن ئەوا دالەدو پەنام دان. فەرمۇي: دەفەرمۇي: ئەي خوداي گەورەو سەرورە! كاپرايەكەن لەناودايە، بەندەيەكى گونەكارە لەوان نىيە، پىاۋىكى خراپە بۆ زىكرى خودا نەھاتبوو، بە رىكەوت لەۋيە رەت بوو، لەگەلەن دانىشت؟ فەرمۇي: دەفەرمۇي: مەجلىس مەجلىسى زىكرە، ئەۋەي لىي دابنىشى لەپىت و فەرى بى بەش نابى، وا لەۋىش خۆشبووم، كۆمەللى كۆرى وا ھاۋنىشىنىشان لەبەر خاترى ئەۋان، لەبەدبەختى رزگارى دەبى و بەھۋى ئەۋانەۋە ئەۋىش خۆش بەخت دەبى! {رياضى صالحين/۳، زنجيرە: ۲۴۷، ژمارە: ۱۴۴۷ و تاج/۵، زنجيرە: ۵۸، ژمارە: ۴۹۴۰ — باسى گەورەيى يادو زىكرى خودا ...}.

۱۴۴۴) ئەۋ پىاۋو ژنانەي كە سەرگەرمى يادو زىكرى خودان. (۶۷۴۹ - ۶۷۴۹)

بَابُ فِي الذَّاكِرِينَ وَالذَّاكِرَاتِ

۱۸۹۱ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَسِيرُ فِي طَرِيقِ مَكَّةَ، فَمَرَّ عَلَى جَبَلٍ يُقَالُ لَهُ (جُمْدَانُ) فَقَالَ: «سِيرُوا هَذَا جُمْدَانُ، سَبَقَ الْمُفْرَدُونَ». قَالُوا: وَمَا الْمُفْرَدُونَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الذَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتُ». {الحديث: ۶۷۴۹ = ۶۷۶۴ فم:}

ئەۋو ھورەيرە (رەزى خوداي لى بىن) فەرمۇي: خۆشەۋىست (دروودى خوداي لەسەر بىن) لەرىگەي مەككەۋە دەروىشت گەشتە كىۋى، ناۋى (جومدان) بوو، فەرمۇي: (بەتەنھا ماۋەكان پىشكەۋتن و گرەۋى خۇيان بىردەۋەو براۋەن!) گوتيان: قوربان! بەتەنھا ماۋەكان كىن، كە ئەم پلەو پاىيەيە گەۋرەيان بۆ خۇيان دابىن كىردوۋەو تۆ ئەم موژدە خۆشەيان دەدەيتى؟ فەرمۇي (دروودى خوداي لەسەر بىن): (ئەۋ چلە كىشە تەمەن درىژنەن، كە لەكۆرى ھىچ و پوۋچى مەردوم كەنار دەگرن و بەردەۋام سەر گەرمى يادو زىكرى خودان، لە پىاۋان و لە ژنان!).

واته: ئەو ژنو پیاوانەن که خودای گەوره بەم نایەتە پەسنو تاریفیان دەکا،
دەفەرەموی: {وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا -
۳۳/۳۵}:

واته: ئەو پیاوو ژنانەى که بەزمانو بەدڵ هەمیشە یادو زیکری خودا دەکەن،
بە پەنامەکیو بە ئاشکرا، ئەوانە خودا خۆی لیخۆشبوونی خۆی و خەلاتی گەورەى
خۆی ئامادە کردوووە بۆیان! {تاج/۵، زنجیرە: ۵۸، ژمارە: ۴۹۴۵ + ریاضی صالحین/۳،
زنجیرە: ۲۴۴، ژمارە: ۱۴۳۶ - نامەى زیکرو یادى خودا}.

۱۴۴۵) لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَرْدَن و تەلێلە كَرْدَن. (۶۸۳۲ - ۶۸۵۰)

باب: فِي التَّمْلِيلِ

۱۸۹۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ
يَقُولُ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَعَزَّ جُنْدُهُ، وَتَصَرَّ عَبْدُهُ، وَغَلَبَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ، فَلَا شَيْءَ
بَعْدَهُ». {الحديث: ۶۸۴۸ = ۶۸۶۶ فم. تجريد البخارى بالكوردى/۴، رقم: ۱۵۵۲ =
۴۱۱۴ فتح البارى}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لى بى) فەرەموی: دەستووری پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى)
وابوو بەزۆرى دەیفەرەموو:

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ أَعَزَّ جُنْدُهُ وَتَصَرَّ عَبْدُهُ وَغَلَبَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ فَلَا شَيْءَ بَعْدَهُ).
واته:

ھەر خودا خۆى خودایەو بەس، لەشکری خۆى لەروژى گەلە کۆمەکەدا، که
ناسراوە بەروژى ئەحزاب سەرخست، بەندەکەى خۆى که موخەممەدى کورى
عەبدوللایە، که پێغەمبەرى خودایە سەرخست، بەتەنھا خۆى لەشکری ئەحزابى
بەزاندو تێک و پێکى شکاند، که ناسراوە بە غەزای خەندەق، خۆى نەبى ھەموو
شتى ھىچ و پووچە، بێجگە لەخۆى ھەمووشتى بوونى نەبوونە. {تاج/۴، زنجیرە:
۸۸، ژمارە: ۴۶۰۳ - غەزای خەندەق}.

(۱۴۴۶) دهنگ بهرزکردنه وه له یادی خودا. (۶۸۰۲ - ۶۸۰۹)

باب: فی رفع الصوت بالذکر

۱۸۹۳- عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَفَرٍ، فَجَعَلَ النَّاسُ يَجْهَرُونَ بِالتَّكْبِيرِ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَيُّهَا النَّاسُ ارْبُعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ، إِنَّكُمْ لَيْسَ تَدْعُونَ أَصَمَّ وَلَا غَائِبًا، إِنَّكُمْ تَدْعُونَ سَمِيعًا قَرِيبًا وَهُوَ مَعَكُمْ». قَالَ: وَأَنَا خَلْفُهُ، وَأَنَا أَقُولُ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، فَقَالَ: «يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ قَيْسٍ أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟». فَقُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: «قُلْ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ». {الحديث: ۶۸۰۲ = ۶۸۲۰ فم. تجريد البخاری بالكوردی ۳/، رقم: ۱۲۲۵ = ۲۹۹۲، ۴۲۰۵، ۶۳۸۴، ۶۴۰۹، ۶۶۱۰، ۷۳۸۶} :

ئەبو موسای ئەشعەری (ڕەزای خودای لێ بێ) فەرمووی: لەسەفەرێکا لە خەزمەتی خۆشەوێستدا بووین (دروودی خودای لەسەر بێ) گشت جاری که دەگەشتینە سەر بەرزاییەک، که دەپروانی بەسەر شیوو دۆلیکا، دەستمان دەکرد بەگوتنی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و (الله أكبر) بەدەنگی بەرز، پیغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەو موسولمانینە! بەزەوێتان بەخۆتانان یێتەوه، ئەم هاتو هاواری پیناوی، خو ئیوه هاوار لەکەرو لال، یا لەنادیار ناکەن، ئیوه بانگی کەسێ دەکەن و لەکەسێ دەپارێنەوه، که ناگای لەخشە مارو میرو، که خودای گەورەیه، که هەموو شتی دەبیستێ و لەهەموو شتی نزیکتره).

ئەبو موسا فەرمووی: من لەم کاتەدا لەدوایەوه بووم، خوش خوش دەمگوت: (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ: هێزو تەوانایی هەربەدەستی خودا خۆیتەو بەس). خۆشەوێست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەو عەبدووللای کۆری قەیس! ئەو ئەبو موسا! هۆشیارە، با گەنجینەیی لەگەنجینەکانی بەهەشتت پێ نیشان بدەم؟). گوتە: بفرموو ئەو پیغەمبەری خودا! دڵم لەلاتە، فەرمووی: وشە پیرۆزی (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) گەنجینەیه که لە گەنجینەکانی بەهەشت! {تاج/۵، زنجیره:

۶۳، ژماره: ۴۹۷۵ - ذیکری لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ { + {تاج/۱، زنجیره: ۶۳، ژماره: ۴۳۲ + تاج/۵، زنجیره: ۶۳، ژماره: ۴۹۷۹ ذیکری لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ...}.

(۱۴۴۷) نَزَای نِیَوَاران. (۶۸۳۳ - ۶۸۵۰)

باب: مَا یَقَالُ عِنْدَ الْمَسَاءِ

۱۸۹۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَمْسَى قَالَ: «أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرِ مَا فِيهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَسُوءِ الْكِبَرِ، وَفِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ». (قَالَ الْحَسَنُ بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهُ: وَزَادَنِي فِيهِ زَيْدٌ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سُوَيْدٍ عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَفَعَهُ أَنَّهُ قَالَ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»). وَفِي رَوَايَةٍ: إِذَا أَصْبَحَ قَالَ ذَلِكَ أَيْضًا: «أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ». {الحديث: ۶۸۴۷، ۶۸۴۶ = ۶۸۶۵ فم}:

عەبدوڵلاى كورى مەسعوود (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: جاران پێغه مبهری خودا

(دروودی خودای لسمەر بێ) کاتی ئیواران دەستووری وابوو، دەیفهرموو:

«أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرِ مَا فِيهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَسُوءِ الْكِبَرِ، وَفِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ».

واته: ئەوا ئیواره داهات، هه موو بهردهوام مولکی خوداین، سوپاس بو خودا، هەر خودا خودایه و بهس، بێجگه له یهزدانی پاك هیچ خودایهکی تر تییه، خودایهکی تاكو تهنه او بێ هاوهل و بێ هاوبه شه، ئەو خودایه! من له تو داواکارم که له خێرو بێرو خووشی ئەم شهوه بێ بهشم نهکهی، ههروا لهو خێرهیش کهوا تیادا بهشی باشمان بێ خهلات بفرمووی، وهیهنا دهگرم به پهناى تو له شهرو ئیش و نازاری ئەم شهوه، ههروا پهنا دهگرم به پهناى تو لهو شهرو ئیش و نازارهى

کهوا لهم شهوهدا، ئەى خودايه! په ناده گرم بهتۆ له تهمبه لى و ته وه زه لى و، له پيرى و له كهفته كارى كاتى ئيختيارى! هه روا په نا ده گرم به په ناى تۆ له ئازاوه و فهرته نه و ئاشووبى ئەم جيهانه و له سزاي گۆر!).

ئەم فهرموودهيه ئيمامى موسليم (رحمتهى خوداي لى بى) به دوو رشته دهگيرپيتهوه، رشتهى يه كه ميان نزاكه ليږدها كۆتايى دى، ئەم رشتهى يه كه مه ئاوايه:

۱- مسلم. ۲- له ئەبوبه كرى كورپى ئەبو شهيبه وه. ۳- له حوسهينى كورپى عهليه وه. ۴- له زائيده وه. ۵- له حهسەنى كورپى عوبهيدوللا وه. ۶- له ئيراهيمى كورپى سووويه وه. ۷- له عهبدوپه حمانى كورپى يهزیده وه. ۸- له عهبدووللاى كورپى مهسعوده وه له پيڤه مبه ره وه (دروودى خوداي له سهر بى).

ئەمەيش رشتهى دووه مه، كه حهسەنى كورپى عوبهيدوللا، ئەم فهرموودهيه له مامۆستايه كى ترى خۆيه وه دهگيرپيته وه، كه ناوى زوبه يده، له سهر ئەم شيويه:

۱- موسليم. ۲- ئەبوبه كرى كورپى ئەبو شهيبه. ۳- حوسهينى كورپى عهلى. ۴- زائيده. ۵- حهسەنى كورپى عوبهيدوللا. ۶- زوبه يد. ۷- ئيراهيمى كورپى سووهد. ۸- عهبدوپه حمانى كورپى يهزید. ۹- عهبدووللاى كورپى مهسعود له پيڤه مبه ره وه (دروودى خوداي له سهر بى).

جا لهم گيرانه وەى دووه مه دا حهسەنى كورپى عوبهيدوللا ده فهرموى: زوبه يدى مامۆستام، ئەم وشانهيشى لهم فهرموودهيه پتر كردبۆم كه پيڤه مبه ره (دروودى خوداي له سهر بى) فهرموويانى، ئاوه ها: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ).

واته: هه ر خوداي تاك و ته نها تا قه خودايه و بهس، خوداي تر نييه، هاوه ل و هاوبه شى نييه، بى هاوه ل و بى هاوبه شه، پاشايى و دارايى و خاوه نى له سهر رووى راستى هه ربۆ ئەوه و بهس، سوپاس و ستايش له راستى دا هه ر بۆ ئەوه و بهس، خودايه كى وايه، خاوه نى دهسته لاتى بى سنووره، دهسته لات و توانايى هه موو شتيكى هه يه، هيجى له دهست ده ر ناچى!).

له گپړانه وهی ژماره: (۶۸۴۶) دا، له کوتایه کهیدا عهبدو لای کوری مه سعوود دهغه رموی: ههروا جاران، پیغه مبهری خودا دهستووری و ابو، بهیانانیش، که بهیانی دهکرده وه، دهیغه رموو: (أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ ههتا (وَعَذَابُ فِي الْقَبْرِ)، واته: نیواران چی دهغه رموو، بهیانانیش ههرنه وهی دهغه رموی، به لام له جیاتی (أَمْسَيْنَا) که بهواتای نهوا نیواره مان لی داهات، دهیغه رموو: (أَصْبَحْنَا....) تادوایی.

(۱۴۴۸) گوته ی کاتی نووستن وراکشان له سه رجی. (۶۸۵۱ - ۶۸۵۶)

باب: مَا يَقُولُ عِنْدَ النَّوْمِ وَأَخَذِ الْمَضْجَعِ

۱۸۹۵- عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ فَاطِمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) اشْتَكَتْ مَا تَلْقَى مِنَ الرَّحَى فِي يَدِهَا، وَآتَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَبِيًّا، فَانْطَلَقَتْ فَلَمْ تَجِدْهُ، وَلَقِيَتْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، فَأَخْبَرَتْهَا، فَلَمَّا جَاءَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَخْبَرَتْهُ عَائِشَةُ بِمَجِيءِ فَاطِمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) إِلَيْهَا. فَجَاءَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَيْنَا، وَقَدْ أَخَذْنَا مَضَاجِعَنَا، فَذَهَبْنَا نَقُومُ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «عَلَى مَكَانِكُمَا». فَقَعَدَ بَيْنَنَا، حَتَّى وَجَدْتُ بَرْدَ قَدَمِهِ عَلَى صَدْرِي، وَقَالَ: «أَلَا أَعْلَمُكُمْ خَيْرًا مِمَّا سَأَلْتُمَا؟ إِذَا أَخَذْتُمَا مَضَاجِعَكُمَا؟ أَنْ تُكَبِّرَا اللَّهَ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ، وَتُسَبِّحَاهُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَتَحْمَدَاهُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمَا مِنْ خَادِمٍ». وَزَادَ فِي أُخْرَى: قَالَ عَلِيٌّ: مَا تَرَكْتُهُ مُنْذُ سَمِعْتُهُ مِنَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). قِيلَ لَهُ: وَلَا لَيْلَةَ صَفِينٍ؟ قَالَ: وَلَا لَيْلَةَ صَفِينٍ. {الحديث: ۶۸۵۳، ۶۸۵۵ = ۶۸۷۳ فم. تجريد البخاري بالكوردی/ ۴، رقم: ۱۴۶۲ = ۳۷۰۵، ۳۱۱۳، ۵۳۶۱، ۵۳۶۲، ۶۳۱۸. أبو اود. أدب: ۵۰۶۲}:

پيشهوا عهلی کوری نه بو طالیب (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: فاطیمه (رمزای خودای لی بن)

تهنیا بال بوو، ههرخوی نیش و کاری ناومالی دهکرد، سکالای بوو له دهست شت هارپن به دهستار، ناوله پی دهستار بردبووی، نهووندهی دهستار کردبوو جا کو مه لی ژنی دیلی به تالان گیرای جه نگیان هینا بو پیغه مبهه (دروودی خودای له سر بن) فاطیمه به

ئومىدى ئەۋەى كە باۋكى لەۋژنە دىلانە، كارەكەرئىكى پى بىدا، ھەتا لەمالئەۋە بۆ ئىش و كار يارىدەى بىدا، چوو بۆلاى باۋكى، بەلام باۋكى لەمال نەبوو، عائىشەى زىپدايىكى لەمال بوو، عەرزى ئەۋەى كە بۆ شى واھاتوۋە، كاتى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) تەشرىفى ھاتەۋە، عائىشە داخاۋىيەكەى فاطىمەى پى گوت، عەرزى دەكا كە فاتىمەى كچت ھاتبوو بۆلات بۆ ئىشىكى ئاۋەھا، داۋاى كارەكەرئىكى لى كرديت، بەلام تۆ لەمال نەبووى!

پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) تەشرىفى ھات بۆلامان، لەۋكاتەدا ئىمە راکشابوۋىن، دەمانوۋىست بىخەۋىن، مەن وىستەم كە لەبەرى ھەلسم، فەرموۋى (دروودى خوداى لەسەر بى): (لە جىگەى خۇتان مەجوۋلئىن). جا لەبەىنى مەن و لەبەىنى فاطىمەى كچىدا دانىشت، تەنانت ھەستەم كە بە فىنكايى قاچەكانى، كە دەكەۋتەن لە سىنگەم. فەرموۋى: (ئەدىى با شتىكتان فىربكەم، زۆر لەۋە باشترە كەئىۋە داۋايتان لەمەن كەردوۋە! ئەۋىش ئەمەى: كاتى كە راکشان لەسەر نوپنەكانتان بۆ خەۋتەن، سىۋو چوار جار ئەللاھو ئەكبەر بىكەن و سىۋو سى جار سوبحانەللا بىكەن و سىۋو سى جار بلئىن (الحمد لله) ئەمە زۆر باشترە بۆ ئىۋە لە كارەكەرو نۆكەر!).

لە گىرانەۋەى (۶۸۵۵)دا ئەمەى پترە: عەلى فەرموۋى: ئەۋەتى ئەم فەرموۋەدەى پىغەمبەرم بىستوۋە، لەپىش نووستندا ئەم وشانەم تەرك نەكردوۋە. گوترا بە عەلى: ئايا لەشەۋى شەرى صەفىنىشدا، لەۋ نەبەردە قورس و گرانەشدا، ئەم وشانەت ۋاز لى نەھىئاۋە؟ فەرموۋى: بەلى، تەنانت لەشەۋى نەبەردى صەفىنىشدا ئەم وىردانەم تەرك نەكردوۋە. {رياض/۳، زنجیرە: ۲۴۹، ژمارە: ۱۴۵۹}.

روونكرندنەۋە:

۱- شەۋى صەفىن، يەككە لە نەبەردە خۇيئاۋىيەكانى نىۋانى موسولمانان، كە لەپاش جەنگى جەمەل، لەبەىنى لەشكرى ئىمامى عەلى و لەشكرى موعاۋىيەدا روۋىدا، صەفىن جىگەىكە لەنزىك روبارى فوراتەۋە، دەۋرى شەش ھەت مانگ لەۋى شەر بوو لەنىۋانى لەشكرى عەلى و لەنىۋانى لەشكرى موعاۋىيەدا، لەسەر

فهرمايشتی ئىبنو كهثير له (البداية والنهاية) دا، حهفتا ههزار كهس كوژراوه، چلو پينج ههزار له خهلكى شامو بيستو پينج ههزار له خهلكى عيراق.

۲- بهبۆنهى ئەم دەستار كردهى چهزهرتى فاتيمه، كه دهستى زامار بووه، دهئيم زور منال بووم، له دههوروبهري جزمى (تبارك) دا بووم، له گوندى خويمان لهبرايماره، كات كوتايى وهرزى بههار بوو، رۆژى ههروهز بوو، بۆ دهسكهنهى شكارتهى نوکی مالى مهلاى ديكهمان، كهناوى ماموستا مهلا موحههمهدى تال بوو، مالى ماموستا خويانو كۆمهلى كچى ديكه، لهگهڵ پينج شەش قوتابى ورديله دا، چووین بۆ دهسكهنهى نوکی مالى ماموستا مهلا موحههمه، كه لهبهري سیداربوو، دهستان كرد به دهسكهنه كردن، كچهكان بهجيا، منالهكان بهجيا، ماموستا ماموستا ژنیش كهناوى ئامينه خان بوو، سهريهرشتى كارهكهيان دهكرد!!

ماموستا ژن ئامينه خان هات بۆلام، بهسهر سامييهوه گوتى: ئهپرو! نورى ئهوه چييه بهدهستهوه؟ ئهوه خوينه؟ ئادهى دهستت بيئه. كه تهماشايکرد ههردوو بهري لهپم تلوقيان کردوووه بههوى سوپرىو زبرى لاسكى نوکهكهوه خوينيان لى دهتكى، بهلام من واماندوو شهكهتم، بهباشى ههست بهكارهكه ناکه، دياره لهوهيش دهترسام كه باوهرم پى نهکهن!

ماموستا ژن ئامينه خان، بانگى ماموستای کرد: مهلا! مهلا! وهره بزانه دهستى نوورى دهسكهنهكه چى ليکردوووه؟ جا ئيواري چى بهمام فارس بلين؟

ماموستا مهلا موحههمه (دهممهتى خودای لى بى) ههندى خوئه سوورهى بهچمكى مهنديلهكهى بيژايهوهوه دهستهكانى بهو تهپو توژه برژاندهوهوه فهرمووى: (واز لهدهسكهنه بهينه، بچو بيشكهى كورپهكه راژهنه) ماموستا ژن ئهوهري كورى له بيشكهكه دا تيرکرد له شير و ئهوجا منيش دهستم کرد بهراژهندينى و ههردوگمان خومان لى كهوت، جا بۆئهوهى كه زامو تلوقهكانى دهستهكانم زور زهقو بهرچاوى نهبن، ههردوو دهستم و سهرميان گرته خهنه!!

چونکه گهرچی بئ دايك بووم و زور به مندالي دايكم مردبوو، تهنانهت سهبارت به مهرگی دايكم هيچم له بير نييه، به لام چوار خوشكم هه بوو، ههر چواريان له من گهورتر بوون، له بهرئه وهی كه قورئان خوینیش بووم و قوتابی ئایینی بووم زور ناسك و نازدار بووم، شهوو روژ به باودشو به كوئیانه وه بووم! زوریان خوش دهوystem، ههتا چوومه فهقییه تیش قزیکی جوانم هه بوو، ههفتهی جارئ دهیانگرتنه خه نه بوم، نه گهر ماوهی سهرم نه گرتایهته خه نه سهرم دهئیشا!! نهو چوار خوشكم كه له دايك و باوكی خوم بوون، ناویان: فاطیمه و عائیشه و خاوهرو هه بیبه بوو.

مالي ماموستا، كه له بنگردو ئالیشه وه هاتبوون بؤ دئی ئیمه، بریتی بوون له:

۱- ماموستا مهلا موحه ممه دی تال، له بنه رهدا ئیرانی بوو.

۲- ماموستا زنه ئامینه خان، ژنیکی زور خان و مان بوو.

۳- ههلاوه خانی دايکی ئامینه خان كه خه سووی ماموستا بوو، ههلاوه خان

سهید بوو.

۴- نووری برای ئامینه خان له ته مهنی منابوو.

۵- مهلا فاطیمه خانی خوشکی ئامینه خان، گه وه كچ بوو.

۶- كورهكهی ماموستا كهوا دهزانم ناوی نه نوهر بوو نو بهرمان بوو!

چهند یادگاری هی نهو روژگاره: ئیمه ههشت نو منالی دیکه بووین، زورتر كه ماموستای تال، له مال نه بوايه، یا ئیشی، کاریکی تری ببوايه، مهلا فاطمه دهرسو و وانهکانی پیمان رهوان دهکرد، من یه كهه جار دهرپیم بوکرا نهه دهزانی بهنده خوینه كهی بیهستم مهلا فاطمه بوی ده بهستم. گه لی جار كه هارو هاجیمان دهکردو جزمی یه کتریمان ده دراند، یادهمان شارده وه، ههتا ماموستا له خاوه نه كهی بدات، فاطمه خان له سهر پئ ریزی ده کردین و له پیمان درپژ ده کرد، نهویش یه کی سهر و چهند شوولکی ده مالی به ناو له پمانا، تهنانهت له نوری برای خوشی هدا، كه نوری برای هه تیویش بوو، به لام كه سهره ده گه یشته سهرمن، له منی نه ده هدا،

منالەكان رەخنەیان ئى دەگرت و دەیانگوت: بۆجى لەنورى نادەى لەهەموومان
 ھاروھاجرە؟ دەیگوت: ئاخىر نوری بى دایکە گوناھە!!

کاتى گەیشتمە مریشکە رەشە، مریشکیکی گەورەى چاکی پەر لەپى رەشم برد
 بۆ مامۆستا مەلا فاطمە خان لەگەل ھەندى ھەناردا!!

لە مامۆستاگانمدا، دوو کچیان تیا دا بوو، خودا لەھەردوو دنیا دا چاکەى
 ھەردوکیان بداتەو، دەرسى قورئانى زۆرم لە خزمەتیانا خویندوو، یەکیکیان ئەم
 مەلا فاطمە یە بوو، ئەوى تریشیان مەلا سەعدەى کچی مامۆستا مەلا عەلى سەرزەل
 بوو، کەشووی کرد بە مامۆستا مەلا موحمەدەى کانی رۆشنایی، لەکوئایى
 تەمەنیدا مەلای مزگەوتى عەبدوللا لوظفی بوو. خوا لىی خوشبى.

لەنووسینی ئەم یادگارەدا، مامۆستای حالى (مفتى الديار السُّعُودِيَّة) م کردوو
 بەسەر مەشق، کە لەکەنالى ئیقرەئەو، باسى مناللى خوئی دەکرد، فەرمووی:

(مناللىكى ژیر بووم، تازە خەریکبووم لەشت حالى بىم، باوکم مەلایەکی
 سەلەفى زۆر توندپەرەو بوو، منیش کەمە کەمە دەچووم لەملاولا، گویم لە تیلاوەتى
 عەبدولفەتاح شەعشەعی و مەنشاوی دەگرت و وەك ئەوان بە مەقام قورئانم
 دەخویندو لە کوئاییدا (صَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيم) م دەکرد، جا باوکم بەمەى زانى، زۆرى
 بى ناخۆش بوو، رۆژى لەلای سەرروى قادرمەیهکی چەند پلەییەو ھاوستانبووم،
 باوکم تەحقیقى ئەوێ لىم کرد، کەراستە من ھەلەى وا دەکەم، منیش حەزم
 نەکرد کە درۆى لە خزمەتدا بکەم، راستیەکەم عەرزیکرد، ئەویش لەسەرئەو کە
 یەك شەقى مەزى تێھەلدام بە قادرمەکانا ھەتا خوارەو ھەلۆر بومەو!).

فەرمووی: (دراوسییەکمان ھەبوو، دیواری لە بەینمانا بوو، رادیویەکی ھەبوو،
 دەیخستە سەر قاھیرە، باوکم لەمالى خۆمانەو گوئی دنا بە دیوارەکەو گوئی لە
 قورئان خوینە میسرییەکان دەگرت، بەرە بەرە کاریان تی کرد، دراوسیکەمان کە
 بەمەى زانى، ھاتە خزمەتى باوکم، عەرزیکرد: ئەگەر دەفەرمووی رادیۆکەت بۆ

دەھىنەم، ئەگەر دەفەرمووى ئەوا دەشىكىنىم؟! باۋكەم فەرمووى: نەبۆمى بەينەو نە بېشىكىنە!}. {بىروانە: ژمارە: ۱۷۵۸، لە زنجىرە: ۱۳۳۹، كە لەپېشەو رابورد}.

ئەى خوداى مېھرىبان! ئەى پەروەردگارى گەورەو سەرۋەرم! تۆ خۆت باش باش ئاگادارى، كەمەن لەو دەسكەنەى نۆكەو ھەتا ئەمىرۆ، كەتەواو پىرېوومو سەرۋ رېشم بوون بەگولۇوى بەفر، چەندە تووشى ماندووىىو نارەحتىو زەحمەتو ئەرك بووم، لە پىناۋى خزمەتى ئەم ئايىنە پىرۆزەى تۆدا، بگرە زۆر جارائىش لەم پىناۋەدا، تووشى تانەو تەشەرۋ گەرۋ تەشقىلەى نەفامانى ئەم و ئەۋىش بووم!!

دەى پەروەردگار! بە رحمەتى خۆت، ئەم ئەركو خزمەتەم ئى قەبوول بفرموو، بىكە بە ماىەى سەر بەرزىىو خىرو بىرو رحمەتى دىن و دۇنيا، بۆ خۆم و بۆ باك و دايكەم و بۆ حاجى مەلا زەكىەى ھاوسەرم، بۆ خۆمان و بۆ منالمان و بۆ منالى منالمان و بۆ مامۇستا و فەقىكانمان و بۆۋەچەو نەۋەكانمان و بۆ ھەموو موسولمانى، كە خىر لەم كىتیبانە دەبىنى، يا بەھەر شىۋەى خزمەتبان دەكا، خودايە! ئەم كىتیبە پىرۆزانەى كەمەن خزمەتم كىردوون و تەرەجەمەم كىردوون، وەك ئەسلەكەيان بىكەيت بە سەرچاۋەىەكى گەورەى رحمەتو بەھرەى ھەردوۋ جىھان لە ۋالاتا!

ئامىن. يا أَرْحَمَ الرَّحْمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، وَمَنْ تَبِعَهُ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ. وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

ھەزار رحمەت لە گۆرۋ گىانى ئەحمەد ھەردى كە دەلى:

بەسەرسامى، لەسەر ئووتكەى بىلدندى (پىرى) ۋەستاوم
شەرىتى عەمرى رابردووم، ۋەكوۋ خەو دىتە بەرچاوم

۱۸۹۶- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا أَحَذَّتْ مَضْجَعَكَ، فَتَوَضَّأْ وَضُوءَكَ لِلصَّلَاةِ، ثُمَّ اضْطَجِعْ عَلَى شِقِّكَ الْأَيْمَنِ، ثُمَّ قُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْلَمْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ،

وَبَنِيكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ، وَاجْعَلْهُنَّ مِنْ آخِرِ كَلَامِكَ، فَإِنْ مُتَّ مِنْ لَيْلَتِكَ مُتَّ وَأَنْتَ عَلَى الْفِطْرَةِ». قَالَ: فَرَدَدْتُهِنَّ لِأَسْتَذْكِرَهُنَّ، فَقُلْتُ: آمَنْتُ بِرَسُولِكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ قَالَ: «قُلْ: آمَنْتُ بِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ». {الحديث: ۶۸۲۰ = ۶۸۳۸ فم. تجريد البخارى بالكوردى ۱/، رقم: ۱۷۸ = ۲۴۷، ۶۳۱۱، ۶۳۱۳، ۶۳۱۴، ۷۴۸۴ + ۱۹۸۰ تجريد = ۶۳۱۵ فتح البارى. أبو داود. أدب: ۵۰۶۶. ترمذى. دعوات: ۳۳۹۴. تحفة الأشراف: ۱۷۶۳}:

بەپرائى كورپى غازىب (رەزاي خوداي ئى بن) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەرمووى: (كاتى دەچىتە سەر نوپىنى نووستەنەكەت، دەستنوئىژى تەواو بگەرە، وەك بۆ نوئىژ دەستنوئىژ بگرى ئاواو، ئەوجا لەسەر لای راست راکشى و بلى: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْلَمْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْبَجْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبَنِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ):

خودايە! خۆم دايە دەستى تۆو كارى خۆم سپارد بەتۆ، پەنام هیناوە بۆ پەناى تۆو، پشتم بەستوووە بەتۆ، هەرودەك مەترسىم هەيە لە قارو سزای تۆ، ئومىدىشم قەويیە بە مېهرەبانى تۆ، هېچ پەناو پاسارى نىيە لە قاروقىن و خەشمى تۆ، مەگەر هەر لەلای خۆت هەبى، پەنا هەر پەناى تۆیە و بەس، باوەرم هەيە بەو نامە پىرۆزەى تۆ، كەخۆت ناردووتە خوارەود، كە قورئانى گەورەيە، وە باوەرىشم هەيە بەو پېغەمبەرەيشت كە خۆت رەوانەت كردوووە بۆسەر بەرەى ئادەمیزادو بەرەى پەرى!! كە حەزەرەتى موحەممەدە).

ئەوجا فەرمووى (دروودى خوداي لەسەر بىن): (جا ئەگەر لەپاش خويندنى ئەم نزايە، دنياوو، وارپكەوت لەو شەوئەدا بمریت، ئەوا ئيماندر دەبەيتو، لەسەر ئايىنى پاکی ئىسلام دەمریت، وە ئەم نزايە بكە بە كۆتايى قسەى ئەو شەوئەتو، كە نزاكەت خويند ئيتەر قسەى ترمەكە، هەتا خەوت ئى دەكەوئ).

بەراء فەرمووى: (خەرىكبووم نزاكە لەبەربكەم، كە بۆيم دووبارە كردەود، لەجياتى رستەى (وَبَنِيكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ) گوتم: (وَرَسُولِكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ) كەچى

حه زرمّت (دروودی خودای له سهر بئ) بووی راست کردمه وه وهرمووی: (نهه، وا مه لئ ووشه کانی نزاکه له خۆته وه مه گۆره و ریک وهك خۆم پیتم گوت وابلئ: (بَنِيكَ الَّذِي أُرْسَلْتَ). {تاج/۴، زنجیره: ۸، ژماره: ۴۲۷۰ - له باره ی دهستوو رو نه ریت و دوعا و نزای نووستنه وه} + {ریاض/۲، زنجیره: ۱۲۷، ژماره: ۸۱۴} + {ریاض/۳، زنجیره: ۲۴۹، ژماره: ۱۶۶۲ - گوته ی کاتی نووستن}.

۱۸۹۷- عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ قَالَ: «اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَحْيَا وَبِاسْمِكَ أَمُوتُ». وَإِذَا اسْتَيْقَظَ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا، وَإِلَيْهِ النُّشُورُ». {الحديث: ۶۸۲۵ = ۶۸۴۳ فم}:

به رائی کوری عازیب (رهزای خودای بی) فهرمووی: خۆشه ویست (دروودی خودای له سهر بئ) دهستوو ری و ابوو، به شه و که ده چوو ه سهر نووستنگاکه ی، دهستی راستی له ژیر روومه تی خۆیدا داده ناو نه نجا ده یفه رموو: (اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَحْيَا وَبِاسْمِكَ أَمُوتُ): خودایه! به پیروزی ناوی تو ده ژیم و به پیروزی ناوی تو ده مرم، ژین و مردنم به دهستی خۆته، هه زکه یت له م خه وه م دا خه به رم ده که یت ه وه، هه زکه یت ده م مرینیت).

کاتی له خه ویش هه ل ده ستا، ده یفه رموو: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ): سوپاس و ستایش هه ر بو ئه و خودایه یه، که له پاش ئه وه ی که مراندینی، زیندوو ی کردینه وه، وه له قیامه تیشدا زیندوو کردنه وه هه ر به ده ستنی خۆیه تی). {تاج/۴، زنجیره: ۸، ژماره: ۴۲۷۱ - دهستوو رو نه ریت و دوعا و نزای نووستن + تاج/۵، زنجیره: ۶۵، ژماره: ۴۹۸۶} + {ریاض/۲، زنجیره: ۱۲۷، ژماره: ۸۱۷ - دهستوو ره کانی نووستن و...} + {ریاض/۳، ژ: ۲۴۸، ژ: ۱۴۵۳ - ویرد خویندنی به یانیان}.

۱۸۹۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ أَمَرَ رَجُلًا إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ قَالَ: «اللَّهُمَّ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَهَا فَاعْفِرْ لَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ». فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: أَسَمِعْتَ هَذَا مِنْ عُمَرَ؟ فَقَالَ:

مِنْ خَيْرٍ مِنْ عُمَرَ، مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۶۸۲۶ = ۶۸۴۴ فم}:

ئيبنو عومەر (رهزای خودای لی بن) به پیایوکی فہرموو: کاتی دہجیتہ ناو نوینہ کەوہو کەچویتہ سەر نوینی نوستنہ کەت بلّی:

«اللَّهُمَّ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا وَإِنْ أَمَتَهَا فَاعْفُ رِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ»:

خودایہ! گیانی من تو خۆت دروست کردووہ، وہ خۆت وەری دەگریتەوہ بوّای خۆت، مان و نہمانی و مردن و ژیا، بە دەستی خۆتە، دەی کەوايە: ئەگەر زیندوی دەکەیتەوہو لەم خەوہ خەبەری دەکەیتەوہ، ئەوا بە کەرەم و میهری خۆت چاوی خیرت لی بی و ئاگاداری بکەو بیپاریزە، خو ئەگەر دەیمیرینی ئەوا لی خوشبە، ئەی پەرورەدگار! ئەی یەزدانی پاک و بیباک! داوی خوژی و باشی و بیوہی و ئاسودہی و لەشی ساغت لی دەکەم).

کابرایەکیش پیی گوت: باشە ئەی ئیبنو عومەر! تو خۆت ئەم نزایەت لە عومەری باوکت بیستوہ؟ ئیبنو عومەریش فہرموو: بە لکو لە کەسیکم بیستوہ کە لە عومەر گەلی باشترە، لە حەزرتی پیغەمبەری خودا خۆیم بیستوہ (دروود و صەلات و سەلامی خودای گەورەو سەرورە لە خوێ و لە کەسوکارو لە یاران و هاوەلانی بی). {تاج/۴، زنجیرە: ۸، ژمارە: ۴۲۷۷ - دەستورو نەزای نوستن}.

۱۸۹۹ - عَنْ سُهَيْلٍ قَالَ: كَانَ أَبُو صَالِحٍ يَأْمُرُنَا إِذَا أَرَادَ أَحَدُنَا أَنْ يَنَامَ أَنْ يَضْطَجِعَ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ ثُمَّ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ، وَرَبَّ الْأَرْضِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ، وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ». وَكَانَ يَرَوِي ذَلِكَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۶۸۲۷ = ۶۸۴۵ فم}:

سۈھەيل (كەمامۇستاي جەريرى مامۇستاي زوھەيرى مامۇستاي ئىمامى موسلىمە، (رەخمەتى خۇدا لە ھەموويان بى) ھەرمووى: ئەبو صالحى مامۇستام دەيفەرموو: ئەبو ھورەيرە (رەزى خۇداى لى بى) دەيفەرموو: خۇشەويست (دروودو ھەلاتو سەلامى خۇداى لى بى) دەيفەرموو پىمان: (كاتى كەسىك لە ئىوھ دەيەوى كە بچىتە سەر نوپىنى نوستنەكەى بلى:

«اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ، وَرَبَّ الْأَرْضِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ، أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ، وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ».

ئەى خۇدايە! ئەى پەرۋەردگارى ئاسمانەكان، ئەى پەرۋەردگارى زەوى، ئەى پەرۋەردگارى بارەگاي يەزدانى مەزن! ئەى پەرۋەردگارى ئىمە، ئەى پەرۋەردگارى ھەموو شتى! ئەى ئەو كەسەى كە لەتۇمەى رەقو تەقو وشكو برىن، چووزەرى سەوزو ناسك شىن دەكەى! ۋە دانەۋىلەو ناوكە، لەكاتى رۋانو سەوزبونا، بە توانايى بى سنوورى خۆت لەت دەكەى و دەپروپىنى! ئەى دابەزىنەرى تەۋراتو ئىنجىلو قورئان! ئەو قورئانەى كە راست و ناراست لە يەكترى حىادەكاتەۋە، پەنا دەگرم بە پەناى تۆ لە شەرى ھەموو شتى، كە جەلەوى ۋا لەدەستى تۆدا، ئەى خۇدايە! ئەى پەرۋەردگارى گەۋرەو سەرۋەرم! تۆ خۆت ئەۋەل و يەكەم كەسىتو سەرەتات بۆ نىيەو ھىچ شتى لەپىش تۆدا نەبوۋە، ۋە تۆ خۆت ئاخىرەمىنىتو دواھەمىن كەسىتو لەدۋاى ھەموو مەۋجۇدى ھەردەمىنى، ۋەتۆ ھەم ظاھىرو ئاشكرايىو ھىچ شتى بالا دەستى تۆ نىيە، ۋەھەم باطينو پەنھانىتو جگە لەتۆ، ھەموو شتى لەژىر دەستى تۆدايە، پەرۋەردگارا! ئەى خۇداى گەۋرەم! بە كەرەم و بەخشنەيى خۆت ئەو قەرەزى كە لەسەرمانە بۆمانى بدمرەۋەو بەرەخمەتى خۆت، بە مالى رەخمەتو بەزانستى باشو بە رەفتارى شىرىن و بە گوتارى زىرىن، داراو دەۋلەمەندمان بكو لەو ھەقرو ھەزارىيەى كەدەبى بەمايەى كوفرو ناسوپاسىو

ناشوگرایی تو، رزگارمان بضررمو!). {تاج/۴، زنجیره: ۸، ژماره: ۴۲۷۵ - دهستوورو
نزای نووستن}.

۱۹۰۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«إِذَا أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ فَلْيَأْخُذْ دَاخِلَهُ إِزَارَهُ فَلْيَنْفُضْ بِهَا فِرَاشَهُ، وَلْيُسَمِّ اللَّهَ، فَإِنَّهُ لَا
يَعْلَمُ مَا خَلْفَهُ بَعْدَهُ عَلَى فِرَاشِهِ، فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَضْطَجِعَ، فَلْيَضْطَجِعْ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ،
وَلْيَقُلْ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّي، بِكَ وَضَعْتُ جَنْبِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَاغْفِرْ لَهَا،
وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ». {الحديث: ۶۸۳۰ = ۶۸۴۸ فم.
تجرید البخاری = مختصر صحیح البخاری/۵، رقم: ۱۹۸۲ = ۶۳۲۰، ۷۳۹۳ فتح الباری.
أبو داود. أدب: ۵۰۵۰. تحفة الأشراف: ۱۴۳۰۶}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لی بێ) ھەرمووی: خوشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەرمووی:
(کاتی یەکی لە ئێوە دەبەوی بچیتە ناو نوینەکە یەو، با بە چمکی ناو دەوی
جلەکە، یا بە ھەر شتیکی تر، نوینەکە ی بتەکی نی، چونکە ئێوە نازانن کە لە پاش
ئێوە نوینەکە چی تری تێدەچێ، لەوانە یە ماری، یا دوویشکی، یا ئازاریکی تری تی
چوو بێ، جا کە نوینەکە ی تەکان، ئەو جا بلی: بیسمیلاو ناوی خودا بهی نی، کاتی
ویستی کە لەسەری رابکشی، با لەسەر لای راست رابکشی و بلی:
(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّي، بِكَ وَضَعْتُ جَنْبِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَاغْفِرْ لَهَا،
وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ):

پاکی و پیروزی بو تۆ یە ئە ی خودایە! ئە ی پەر وەردگارم بە پیروزی ناوی
پیروزی تو، تەنیشتی خوُم لەسەر ئەم نوینە دادەنیم و دەخەوم، وە بە پستی تو
بەرزی دەکەمەو وە ھەل دەستم لەخەو. خودایە! ئە گەر گیانم دەکیشی و گلی
دەدەیتەو و لەلای خۆت لەم نووستنەمدا، ئەوا بە سۆزو میھەربانی خۆت رەحمی پی
بکە و سۆزو میھری لەگەل بنوینە، وە ئە گەر بەرەلای دەکەیتەو و لەم خەو
خەبەرم دەکەیتەو ئەوا بیپاریژەو، بەو ی کە ئاگاداری بەندە باشەکانی خۆتی پی

دهکەیت، ئاگاداریی ئەویشی پێ بکە). {تاج/۴، زنجیرە: ۸، ژمارە: ۴۲۷۷ - دوعاو نزای نوستن} + {ریاض/۳، زنجیرە: ۲۴۹، ژمارە: ۱۴۶۰ - گوتهی کاتی نووستن}.

۱۹۰۱ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَّلَنَا وَأَوَّانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُنَوَّى». {الحديث: ۶۸۳۲ = ۶۸۵۰ فم}:

ئیمامی ئەنەسی کوری مالیک (رهزای خودای بێ) فهرمووی: پیغمبەر (دروودی خودای لسهەر بێ) که ده‌چوو ه سهر نوینی نووستنه‌که‌ی ده‌یفه‌رموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَّلَنَا وَأَوَّانَا فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُنَوَّى»:

سوپاس و ستایش هه‌ربۆ ئەو خودایه‌یه که نان و ئاومان ده‌داو، به‌شێ که سه‌روبه‌ر به‌شمان بکا پێمان ده‌داو، جیگه‌و ریگه‌ی هه‌سانه‌وه‌و هه‌وانه‌وه‌ی پێمان داوه، ئەمه له‌کاتی‌که‌دا که چه‌نده‌ها که‌سی واهه‌ن که‌بێ که‌س و بێ دالده‌و بێ جیگه‌و بێ شوین و بێ لانه‌ن!). {تاج/۴، زنجیرە: ۸، ژمارە: ۴۲۷۶ - دوعاو نزا} + {ریاض/۳، زنجیرە: ۲۴۹، ژمارە: ۱۴۶۳ - گوتهی کاتی نووستن}.

(۱۴۴۹) سوبحانه‌لا کردن له‌پاش نوێژی به‌یانی. (۶۸۵۱ - ۶۸۵۶)

التسبیح بعد الصلاة الصُّبْح

۱۹۰۲ - عَنْ جُوَيْرِيَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَرَجَ مِنْ عِنْدِهَا بُكْرَةً حِينَ صَلَّى الصُّبْحَ، وَهِيَ فِي مَسْجِدِهَا، ثُمَّ رَجَعَ بَعْدَ أَنْ أَضْحَى وَهِيَ جَالِسَةٌ، فَقَالَ: «مَا زِلْتُ عَلَى الْحَالِ الَّتِي فَارَقْتُكَ عَلَيْهَا؟» قَالَتْ: نَعَمْ. قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَقَدْ قُلْتُ بَعْدَكَ أَرْبَعَ كَلِمَاتٍ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، لَوْ وَزَنْتَ بِمَا قُلْتَ مِنْذُ الْيَوْمِ لَوَزَنْتَهُنَّ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ».

و‌في رواية أخرى عنها قال: «سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رِضَا نَفْسِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ زِنَةَ عَرْشِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ». {الحديث: ۶۸۵۱، ۶۸۵۲ = ۶۸۶۹ فم}.

ترمذی: ۳۵۵۵. نسائی: ۱۳۵۱:

ئیبینو عه‌بباس (رمزای خودایان لی بین) فهرمووی: پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بین) سهر له‌به‌یانی، له‌لای جووه‌یریه‌ی هاوسهری بوو، جووه‌یریه له نوپژگاکیدا بوو، خهریکی یادی خودا بوو، پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بین) له‌پاش کردنی نوپژری به‌یانی، له‌سهر نهو حاله به‌جپی هیشتو دمرچووه دمره‌وه، له‌پاشان له‌کاتی چیشته‌نگاودا، پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بین) که ده‌گه‌رپته‌وه بۆلای جووه‌یریه، ده‌بینی ههر له‌سهر نوپژگاکی خوی دانیش‌تووه، پیی ده‌فه‌رموی: (له‌وساکه‌وه که‌من به‌جیم هیشتوویت، ههر خهریکی ته‌سبیحاتیت؟). فهرمووی: به‌ئی. فهرمووی (دروودی خودای له‌سهر بین): (ده‌سا من له‌دوائه‌وه که‌له‌تۆ جیابوومه‌ته‌وه، سی جار نهم چوار وشه‌یه‌م گوتووه، نه‌گهر هه‌ل‌ب‌ک‌ی‌ش‌رین به‌و هه‌موو یادو زی‌ک‌رو ته‌سبیحاته‌دا، که‌تۆ له‌وساکه‌وه نه‌م‌پ‌رۆ کردووتن، به‌را‌به‌ریان ده‌که‌ن و به‌قه‌د نه‌وان پاداشیان بۆ هه‌یه‌ ب‌گ‌ره به‌زیادیشه‌وه، که‌ نهو چوار وشانه‌یش نه‌مانه‌ن:

(سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزَنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ):

۱. به‌قه‌ی ژماره‌ی دروست‌کراوانی خودا ته‌سبیحات و همدو سوپاسی خودا ده‌که‌م.
 ۲. هه‌روا نه‌وه‌نده‌ی که‌خودا خوی پیی خۆش بی ته‌سبیحات و همدو سوپاسی ده‌که‌م.
 ۳. هه‌روا به‌قه‌د سه‌نگ و کی‌شی ته‌خت و باره‌گای خودا، ته‌سبیحات و همدو سوپاسی خودا ده‌که‌م.
 ۴. هه‌روا به‌قه‌د ژماره‌ی وشه‌کانی خودا، که‌ له‌ژماره‌ نایه‌ن، ته‌سبیحات و همدو سوپاسی خودا ده‌که‌م). {تاج/۱، زنجیره: ۱۰۸، ژماره: ۶۳۰ - ویرد له‌پاش نوپژره‌وه + تاج/۵، زنجیره: ۶۲، ژماره: ۴۹۷۳، ۴۹۷۴ - ژماردنی ته‌سبیحات و ویرد} + {ریاضی صالحین/۳، زنجیره: ۲۴۴، ژماره: ۱۴۳۳ - نامه‌ی یادو زی‌ک‌ری خودا...}.
- له‌گیرانه‌وه‌ی ژماره: (۶۸۵۲) دا، ئاوايه، فهرمووی (دروودی خودای له‌سهر بین): (سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رِضَا نَفْسِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ زَنَةَ عَرْشِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ).

بۆ ژياننامه‌ی جووه‌یریه برپاوه پاش ژماره: (۱۹۰۳) که یه‌کسهر وا له‌پاش ئه‌مه‌وه).

۱۹۰۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ وَحِينَ يُمَسِي: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ مِائَةً مَرَّةً، لَمْ يَأْتِ أَحَدٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَفْضَلٍ مِمَّا جَاءَ بِهِ، إِلَّا أَحَدٌ قَالَ مِثْلَ مَا قَالَ، أَوْ زَادَ عَلَيْهِ». {الحديث: ۶۷۸۴ = ۶۷۹۹ فم. تجريد البخارى بالكوردى/ ۵، رقم: ۱۹۹۴ = ۶۴۰۵ فتح البارى. أبو داود. أدب: ۵۰۹۱. ترمذی. دعوات: ۳۴۶۹. تحفة الأشراف: ۱۲۵۶۰}:

ئهبو هورده‌ره (ره‌زای خودای ئی بێ) ده‌فه‌رموئ: خو‌شه‌ویست (دروودو سلاوو ره‌حه‌متو میهره‌بانی خودای له‌سه‌ربو و گیان و هه‌ست و نه‌ست به‌م شه‌وی هه‌ینییه، به‌قوربانی گه‌ردی سه‌ر گو‌ژی بێ) ده‌فه‌رموئ: (هه‌رکه‌سێ سه‌ر له‌به‌یانیان، یا سه‌ر له‌نیواران سه‌دجار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) له‌روژی قیامه‌تدا، که‌سێ تر کرده‌وه‌ی وانا‌یاب له‌گه‌ل خو‌ی نا‌هینێ، بۆ مه‌یدانی لی‌پرسینه‌وه، که له‌بابه‌تی یادی خودایی، مه‌گه‌ر که‌سێ که ئه‌ویش ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌وی گو‌تبێ له‌و ته‌سه‌بیحاته، یاله‌و زیاتری کردبێ!). {تاج/ ۵، زنجیره: ۶۵، ژماره: ۴۹۸۴ - یاد خو‌یندن و ویرد خو‌یندنی... + ریاض/ ۳، زنجیره: ۲۴۸، ژماره: ۱۴۵۱ - ویرد خو‌یندنی به‌یانیان و...}.

روونکردنه‌وه:

جووه‌یریه‌ی کچی حاریث، هاوسه‌ری پی‌غه‌مبه‌ره، یه‌کی‌که له‌ دایکانی باوه‌رداران، له‌هۆزی به‌نی موصطه‌لیقه، له‌پیشدا ناوی (به‌رره) بوو، که به‌واتا (باش = چاک = خاس) پی‌غه‌مبه‌ر ماره‌یکرد، ناوه‌که‌ی گو‌ژی و ناوینا جووه‌یریه واته: کچۆله. حاریثی باوکی ئاغای هۆزی به‌نی موصطه‌لیق بوو، کۆمه‌لێ فه‌رمووده‌ی له پی‌غه‌مبه‌ره‌وه له‌به‌رکردووه، له‌بوخاری و موس‌لیمدا، له‌چه‌ند شو‌ینیکا، له‌چه‌ند بۆنه‌یه‌کا ناوی ها‌توو، له‌سه‌ر فه‌رما‌یشتی شی‌خی عه‌ینی له‌ عومده‌تولقاری‌ندا: ئافره‌تیکێ یادکاری زمانپاراو به‌یادی خودا بووه، زۆر جارن که نو‌یژێ به‌یانی ده‌کرد، له‌سه‌ر جینگه نو‌یژه‌که‌ی داده‌نیشت، کۆمه‌لێ ناوکه خورما، یا به‌رده ورده‌ی

لهبه رده می خویدا، دادنهنا وهك ته زبیجی ئه مرۆ، ههتا چیشته نگاویکی درهنگ لهباتی ته زبیج، ویردو یادو ته سبیحاتی پی ده ژمارد، له ته مهنی شهست و پینج سالییدا، له مانگی ره بیعی یه که می سالی په نجاو شهشی کۆچی، کۆچی دواپی کردوو (ره زاو ره حمهتی خوی گه وره ی ئی بی). {ته جریدی بوخاری/۲، ژماره: ۹۱۶، لایه ره: ۲۹۸، ج/۱}.

بۆ زانیاری زیاتر برهوانه ئه م سه رچاوانه:

۱. تاج/۱، زنجیره: ۱۰۸، ژماره: ۶۳۰ که خه ریکی ته سبیحات بووه ص ۲۱۷.
۲. تاج/۳، زنجیره: ۳۵ نایه ته کان که باسی قه درو ریژی دایکانی موسو لمانان ده که ن.
۳. تاج/۴، زنجیره: ۹۲، ژماره: ۴۶۱۷ = تاج/۲، زنجیره: ۴۳، ژماره: ۲۱۲۷ = باسی غه زای به نی موصطه لیق.
۴. تاج/۵، زنجیره: ۶۲، ژماره: ۴۹۷۱، ۴۹۷۲، ۴۹۷۳، ۴۹۷۴ — باسی ژماردنی ته سبیحات و ویردو سه رچاوه ی ته زبیج.
۵. عومده تولقاری/ شیخی عه نی، به رگی/۱۱، ص ۱۰۶ + ص ۲۸۷ + عینی/۱۷، ص ۳۰۴ + ۳۱۴ + عینی/۱۳، ص ۹۵.
۶. فه تحو لباری/ شیخی عه سقه لانی، به رگی/۴، ص ۲۳۲، فه رمووده ی ژماره: ۱۹۸۴ = ۹۱۶ ته جریدی بوخاری.
۷. الإصابة فی تمییز الصَّحبة، المجلد/۴، ص ۲۵۶ (جویریة). تسلسل/۲۵۱ من أسماء النساء .
۸. الإستیعاب فی معرفة الأصحاب، لابن عبد البر، المجلد/۴، إسم (جویریة) من أسماء النساء ص ۲۵۸.
۹. تاج/۱، ص ۲۱۷ + تاج/۲، ص ۲۰۲ + ص ۲۷۲ + تاج/۵، ص ۱۰۱.
۱۰. صحیح مسلم بشرح الامام النووی المجلد/۱۷، ص ۴۴ + شرح صحیح مسلم/۱۰، ص ۱۴۰ إلى ص ۱۴۵.

راستکردنهوه:

له ته جریدی بوخاریدا، له راقه و شیکردنهوهی ژماره: (۹۱۶) دا له زیاننامهی جووهیرییهی کچی حاریندا، ئاماژه بو ژماره: (۱۷۹۷) له زنجیره: ۱۴۹ دا، دهکات، که له چاپی جواره مدا، دهکه ویتته بهرگی/۲، لاپهړه: ۳۳۵. ئه وه هه لئه یه، هیج په یوه ندی بهم جووهیرییه وه نییه، هه روا ئاماژه بو ژماره (۲۰۱۹) له زنجیره: ۱۸ دهکا، له هه مان بهرگا، له لاپهړه: ۴۴۹ دا، ئه ویش هه هه لئه یه و په یوه ندی بهم جووهیرییه وه نییه.

له سهر فهرمایشتی ئیصابه مهیموونهی هاوسهری پیڅه مبه ریش له پيشدا ناوی (بهړه) بووه، پیڅه مبه ر که ماره ی دهکا ناوی دهی: (مهیموونه = پیروژ = پیبه خیر).

هه روا له سهر فهرمایشتی ئیصابه زهینه بی کچی جه حشیش له پيشا ناوی بهړه بووه، پیڅه مبه ر که ماره ی دهکا، دهیگورئ به زهینه ب.

هه روا زهینه بی هه نه زای پیڅه مبه ریش، که کچی ئوم سه له مه ی هاوسهری پیڅه مبه ر بوو له پيشا ناوی بهړه بوو، پیڅه مبه ر گورئ به زهینه ب.

۱۴۵۰ خیرو بههره ی (سُبْحَانَ اللَّهِ) کردن. (۶۷۸۳ - ۶۷۹۲)

باب: فِي فَضَائِلِ التَّسْبِيحِ

۱۹۰۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ». {الحديث: ۶۷۸۶ = ۶۸۰۲ فم. تجريد البخاری بالكوردی/۵، رقم: ۲۱۳۴ = ۷۵۶۳، ۶۴۰۶ فتح الباری. ترمذی. دعوات: ۳۴۶۷. ابن ماجه. أدب: ۳۸۰۶. تحفة الأشراف: ۱۴۹۰۰} :

ئهبو هورهیره (رهزای خودای بی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (ئهم دوو وشه یه: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ: خودا به پاک و پیروژ دهزانم و سوپاس و ستایشی بی پایانی دهکهم، دیسان خودای خوُم، یهزدانی مهزن، به

پاک و پیروز دوزانم، له مه‌دا هیچ گومان و سوو گومانیکم نییه). ئەم دوو وشه پیرۆزیه سووک و خووش و ئاسانن له‌سه‌ر زمان و، قورسن و گرانن له‌ناو شایان له‌کاتی کیشان، که‌هه‌موو کردووی له قیامه‌تدا به‌تازوو ده‌کیشری، خو‌شه‌ویستن له‌لای خودای میهره‌بان). {ریاضی صالحین/۳، زنجیره: ۲۴۴، ژماره: ۱۴۰۸ - نامه‌ی زی‌کرو یادی خودای گه‌وره}.

روونکردنه‌وه:

ئەم فەرمووده‌یه دواییین فەرمووده‌یه له سه‌حیحی بوخاریدا.

۱۹۰۵ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَأَنْ أَقُولَ سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ». {الحديث: ۶۷۸۷ = ۶۸۰۳ فم}:

ئەبو هوریره (ره‌زای خودای لی‌بن) فەرمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) فەرمووی: (سویند به‌خودا یه‌ک جار بلییم: (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ: پاک و پیروزی به‌ته‌واوی هه‌ر بو خودایه، هه‌روا سوپاس و ستایش، ته‌نها یه‌زدانی پا‌ک خودای به‌هه‌قه‌و به‌س، خودا له هه‌موو که‌سی گه‌وره‌تره). فەرمووی: (یه‌ک جار ئەم وشه پیرۆزه بلییم، له‌لام له‌هه‌موو مو‌لک و سامان و دارایی جیهان باشترو خو‌شه‌ویست‌ره). {ریاضی صالحین/۳، زنجیره: ۲۴۴، ژماره: ۱۴۰۸ - نامه‌ی زی‌کردو یادی خودا...}.

(۱۴۵۱) له‌باردی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و (اللَّهُ أَكْبَرُ) کردنه‌وه. (۶۷۸۳ - ۶۷۹۲)

باب: فِي التَّهْلِيلِ وَالتَّحْمِيدِ وَالتَّكْبِيرِ

۱۹۰۶ - عَنْ مُوسَى الْجُهَنِيِّ عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ أَبِيهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) قَالَ: جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: عَلَّمَنِي كَلَامًا أَقُولُهُ. قَالَ: «قُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ». قَالَ: فَهَؤُلَاءِ لِرَبِّي، فَمَا لِي؟ قَالَ:

«قُل: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي». (قَالَ مُوسَى: أَمَّا عَافِنِي فَأَنَا أَتَوَهُمَّ، وَمَا أَذْرِي). {الحديث: ٦٧٨٨ = ٦٨٠٤ فم} :

موسای ئەلجوهه‌نی فەرمووی: موصعه‌بی کوری سه‌عدی کوری ئەبو وه‌قاص (ره‌زای خودایان لی بێ) فەرمووی: باوکم فەرمووی: عاره‌بیکی چۆل نشین هاته‌ خزمه‌تی خوشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) گو‌تی: قوربان! گو‌تاری، فەرمووده‌یی، قسه‌یی‌کم فی‌ربکه، که‌ بو‌ خۆم بی‌لیم، هه‌تا سوودی‌کم پێ بگه‌یه‌نی. فەرمووی (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) (بلی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ):

بی‌جگه‌ له‌ خودای تا‌کو ته‌نیا خودای تر نییه‌، هاوبه‌ش و هاوه‌لی نییه‌، خودا له‌گشت شتێ مه‌زن‌تر و گه‌وره‌تره‌، سوپاسی‌کی زۆر بو‌ خودای گه‌وره‌، پاکی و پیرۆزی و بی‌گه‌ردی بو‌ خوای په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌، هی‌زو ته‌وانایی هه‌ربه‌ده‌ستی خودا خۆیه‌تی و به‌س، که‌ تواناو دانایه‌).

پیاوه‌ ده‌سته‌کیه‌که‌ گو‌تی: ئەم وشانه‌ سوپاس و ستایش و وه‌سپی خودان و بو‌ په‌روه‌ردگاری من، ب‌فه‌رموو گو‌ته‌یه‌کی وایشم پێ ب‌فه‌رموو که‌ په‌یوه‌ندی به‌منه‌وه‌ بێ و بو‌ خۆم بێ؟! :

فەرمووی (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ): (بلی: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي):

خودایه‌! لیم خوشبه‌و، ره‌حمم پێ بکه‌و، ری‌گه‌ی هه‌قم پێ نیشان بده‌و، رزق و رۆژی هه‌لال و پاکم پێ بده‌).

مووسای ئەلجوهه‌نی فەرمووی: ئایا وشه‌ی (وَ عَافِنِي) یش یه‌کێ بێ له‌ وشه‌کانی ئەم فەرمووده‌یه‌، ئەوه‌م لی روون نییه‌، له‌وه‌ به‌گومانم. {ریاض/٣، زنجیره‌: ٢٤٤، ژماره‌: ١٤١٤ — نامه‌ی زی‌کرو یادی خودا...}.
روونکردنه‌وه‌:

١- موصعه‌بی کوری سه‌عدی کوری ئەبو وه‌قاص (ره‌زاو ره‌حمه‌تی خودا له‌خۆی و له‌ باوکی بێ) تاب‌یعییه‌، له‌ په‌یره‌وانه‌، گێرانه‌وه‌ی له‌م زاتانه‌وه‌ هه‌یه‌: له‌

باوکی و له عهلی و طه لحه و عیکریمه ی کورې ئه بو جه هل و له که سانی تریشه وه، له پیاوانی شهش په راوه کانه، واته: له ریجالی سنده دی بوخاری و موسلیم و ئه بو داوود و تهرمه زی و نه سائی و ئیبنو ماجه یه، که له په راوی (تهذیب التهذیب) ی عه سقه لانیډا، هیمای (ع) یان بو دانراوه. بپروانه ئه م ژمارانه، که له پیشه وه رابوردوون، بو ژیان نامه ی سه عدی کورې ئه بو وه قاص (۲۰۰ + ۲۹۶ + ۳۱۰ + ۴۷۸) موضع ب له سائی (۱۰۳) ی کوچیدا مردووه.

۲- مووسای جوهه نی ناوی ته واوی: (مووسای کورې عه بدوللای ئه لجوهه نی) یه، که سناو (کونیه) ی ئه بو سه له مه یه، نازناو (له قه ب) ی کووفیه، گیرانه وه ی زوره، متمانه یه.

یه علای کورې عوبه ید، له سهر فهرمايشتی ته هذیبو ته هذیب، ده فهرموی: له شاری کووفه، خه لکه که چوار سه روکی خانه دانیان هه بوو که یه کیکیان مووسای جوهه نی بوو، روژ به روژ که ده دیت بینی، هه ستت ده کر که له روژی پيشو باشته. عه سقه لانی له (تهذیب التهذیب) دا ده فهرموی: سائی (۱۴۴) سه دو چلو چواری کوچی مردووه (ره حمه تی خودای لی بی).

۱۴۵۲) خوشه ویسترتین ویرد له لای خودا، یادی (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) یه.

(۶۸۶۲ - ۶۸۶۳)

باب: أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ)

۱۹۰۷- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَلَا أُخْبِرُكَ بِأَحَبِّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ؟» قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْبِرْنِي بِأَحَبِّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. فَقَالَ: «إِنَّ أَحَبَّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ». {الحديث: ۶۸۶۳ = ۶۸۸۲ فم:}

ئه بو زهر (ره زای خودای لی بی) فهرمووی: خوشه ویسترتین (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی پییم: (هوشیار به! دلت له لام بی، باپیئت بلیم که خوشه ویسترتین گوتار له لای یه زدانی پاک چییه؟).

ئەوجا فەرمووی پێم: (دەنیابە کە بێگومان خۆشەویستترین فەرماشت و تار لەلای یەزدانی گەورەو سەرور، ئەم گوته پیرۆزەیه: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ: پاک و پیرۆزی و بێ گەردی لەهەموو نەنگ و کەم و کوری و ناتەواوییەک، لەگەڵ سوپاس و ستایشیکی جوانا، هەمووی هەر بۆ زاتی پەرورەدگارە). {ریاض/۳، زنجیرە: ۲۴۴، ژمارە: ۱۴۱۲} + {تاج/۵، زنجیرە: ۶۱، ژمارە: ۴۹۶۷}.

روونکردنەوه:

نەوهوی (رحمەتی خودای ئی بێ) دمه‌فرموی: ئەمە کە ئەم یاده خۆشەویستترین وتاری، تایبەتە بەقسە و وتاری ئادەمیزادەوه، دەنا قورئان کە فەرماشتی خودایە گەورەتر و خۆشەویستەر، وە هەروا خۆپەندیشی. وەکی تریش: ئەو یاد و زیکر و نزا و دووعایانەیش کەمەئوورن و پەيوەندیان هەیه، بەکات و شوین و بارو دۆخ و حال و مەقامەوه، خەریکبوون بەوانەوه، لەکات و شوین و بۆنە ی خۆیاندا خیری زیاترە. قسە ی نەوهوی تەواو.

۱۴۵۳) کەسی رۆژی سەدجار بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ). (۶۷۸۳ - ۶۷۹۲)
باب: فَمَنْ قَالَ: { لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ } فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ
 ۱۹۰۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ، كَانَتْ لَهُ عِدْلُ عَشْرِ رِقَابٍ، وَكُتِبَتْ لَهُ مِائَةُ حَسَنَةٍ، وَمُحِيتَ عَنْهُ مِائَةُ سَيِّئَةٍ، وَكَانَتْ لَهُ حِرْزًا مِنَ الشَّيْطَانِ، يَوْمَهُ ذَلِكَ حَتَّى يُمْسَى، وَلَمْ يَأْتِ أَحَدٌ أَفْضَلَ مِمَّا جَاءَ بِهِ إِلَّا أَحَدٌ عَمِلَ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ. وَمَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ حُطَّتْ خَطَايَاهُ، وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ». {الحدیث: ۶۷۸۳ = ۶۷۹۸ فم. تجرید البخاری
 بالكوردی/۵، رقم: ۱۹۹۲ = ۶۴۰۳، فتح الباری + رقم: ۱۹۹۴ تجرید = ۶۴۰۵
 فتح الباری: }

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: خوشەویست (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمووی: (ھەرکەسی، ھەر روژی سەدجار بلی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ):

ھەر خودا خودای بەھەقەو بەس، خودایەکی تاکو تەنھایە، ھیچ ھاوبەشیکی نییە، مۆلک و سامان و دارایی و پاشایی و دەسەلات و سوپاس و ستایش ھەمووی ھەر بۆ خۆیەتی، وە ئەو خودایەکی وایە کە دەستی دەروا بەسەر گشت شتیكاو، توانایی ھەموو شتیکی ھەیە).

فەرمووی: (ھەرکەسی لەروژیكا، سەدجار ئەم زیکرە بلی، ھاوتای خیری ئازادکردنی دەکوێلە دەکا، سەرمەرای ئەوەیش سەد چاکە لەنامە ی کرداردا بۆ دەنووسری، وە سەد خراپەیش، لە دەفتەری کرداری کە فریشتە نووسیونی لەسەری دەکوژیئەو، سەرباری ئەمانەیش دەبی بەقسن و پەرژین و دژو قەلا، لەدژی شەیتان، وە ئەو روژە تا ئیوارێ شەیتان پێی ناوێری، وھیچ کەسی لە یادکارانی خودای گەورە بەقەد ئەو خیری ناگا، مەگەر کەسی کە لەم یادو زیکرە لەو پتریکات).

وہ فەرمووشی: (ھەرکەسیکیش ھەر روژی لە روژان سەدجار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) بە فەرمانی خودا ھەموو گوناھەکانی ھەل دەوێرن، ئەگەرچی لەبەر زۆری ھەک کەفی دەریا ئاوا زۆربن!). {ریاضی صالحین/۳، زنجیرە: ۲۴۴، ژمارە: ۱۴۱۰ – نامە ی زیکرە یادی خودا}.

(۱۴۵۴) کەسی سەد تەسیحات بکات لەروژیكا. (۶۷۸۳ – ۶۷۹۲)

باب: فِيمَنْ سَبَّحَ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ

۱۹۰۹- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاسٍ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «أَيَعْجِزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ؟» فَسَأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائِهِ: كَيْفَ يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ قَالَ: «يُسَبِّحُ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ فَيُكْتَبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَةٍ، أَوْ يُحِطُّ عَنْهُ أَلْفُ خَطِيئَةٍ». {الحديث: ۶۷۹۲ – ۶۸۰۸ فم}:

سه عدی کوری ئه بو وه قاص (رمزای خودای ئی بئ) فهرمووی: له خزمهتی خوشه و یستدا (دروودی خودای له سه ر بئ) دانیشتیووین فهرمووی: (ئهری یه کئی له ئیوه ناتوانی که هه موو روژی هه زار چاکه بو خوی دابین بکا؟) یه کئی له دانیشتیوانی خزمهتی لیی پرسی: قوربان! چۆن چۆنی یه کئی له ئیمه ده توانی که روژی هه زار چاکه په یدابکا بو خوی؟

فهرمووی: (سه د ته سبیحات بکات، هه م هه زار چاکه ی بو دهنوو سرت و هه م هه زار خراپه ی ئی هه ل ده وهری).

روونکردنه وه:

۱- جووری ته سبیحات، به و گشته شیوازه ده بی، که له سه ره تای نامه ی زیکره وه هه تا ئیره تو مار کراون، وه ک وتنی (سبحان الله) فهرمووده ی ژماره: (۱۸۹۵) یا وه ک ئه و دارێژگه یه ی که له ژماره: (۱۹۰۰) دا، تو مار کراوه له (سبحانک اللهم) هه تا (عبادک الصالحین) یا وه ک ژماره: (۱۹۰۴) و (۱۹۰۵) و (۱۹۰۶) و (۱۹۰۷).

۲- زانا کان وه ک له شه رحه گه و ره کاند ده فهرموون: مه به ست له و تاوان و گونا هانه ی که خودای گه و ره به هوی گو تن و کردنی ئه م جو ره زیکرو یاد و ویردانه وه، له به نده ده یان سرپێته وه، ئه و جو ره گونا ه و تاوانه ن که په یوه ندی یان به مافی خودا وه هه بی، وه ک درو بی زیانی بو که س نه بی، یا وه ک زو لَم کردن له خودی خۆت، نه وه ک گونا ه ی که په یوه ندی به مافی خه لکه وه هه بی، وه ک دزینی مالی، وه کی تریش به ئه زموون دهر که وتوو که سانی که خو و بگرن به خوا به رستی و زیکرو یاد کردنی خودا وه، به تایبه تی ئه م جو ره یاده پیرۆزانه، دوورترین که سن له گونا ه و نافه رمانی خودا.

هه روا وابه به ر چا وه وه به ته جربه وه ئه زموون دهر که وتوو که درۆزن و پیا و خراپ و دزو حیزو خو یی ریژو خراپه کاریش دوورترین که سن له یاد و زیکری خودا، به تایبه تی له کردنی ئه م جو ره یاد و زیکره تایبه تی یانه، کابرای زۆرداری ملهو ر، نه ک هه ر ئه م یاد و زیکرانه نا کا، به لکو و گالته یشی پیی دی.

مەگەر كەسئ كەخودا ھىدايەتتى بىداو تەۋبەى بەپراستى بكا، ئەوانەش بەخودا زۆر كەمن، چونكە بەپراستى گوناھو تاوان بەرە بەرە وادل و دەروونى مروؤ رەق و رەش دەكەن، ھەتا لووتيان نەتەقى بە بەردى ئەلھەدداو گۆرپچەدا، سەرھۆش خۇيان نايانەۋە!

زۆرمان دى لەگەل ئىمەدا فەقى بوون، نوپژكارو خواناسو باشكار بوون، بگرە شەو نوپژو خەتمەى قورئانان دەكرد، بەلام بەرە بەرە تىكەلاۋى دىنا بوون، گوناھو تاوان دلئ رەشو رەق كەردن، وەك گەردەلوول و رەشەبايئ پووشكە و قنگەلاشكەيئ لوولبدا، ئاوا لافاۋى تاوان و گوناھو نافەرمانى، راپپىچى كەردن، ھەتا فرىاى شايتەمانى سەرە مەرگ نەكەۋتن، بەدەم سەرخۆشى و بەد مەستىيەۋە گيانان دەرچوو!!

ژياننامەى ئىمامى موسلىم:

۱- ئىمامى موسلىم ناۋى موسلىمى كوپى حەججى كوپى موسلىمە، كەسناۋ (كونىيە) ئەبولھوسەينە، قوشەيرىيە، لە ۋلاتى نەيسابوور پەرۋەردە بوۋە گەۋرە بوۋە، دانەرى صەحىجى موسلىمە، كەپاش قورئان يەكەم پەراۋ: صەحىجى بوخارىيە، دوۋەم پەراۋ: صەحىجى موسلىمە، شەرعزانىكى گەۋرە بوۋ. قوشەير ھۆزى ئىمامى موسلىمە، ھۆزىكى عەرەبى ناسراۋە، لەنەيسابوور گەۋرە بوۋە، كە نەيسابوور، جوانترىن و خۆشترىن شارە لە شارەكانى ۋلاتى خوراسان، سابوور پادشاى بوۋە، لەۋپوۋە دەپرا، نەى و قامىشى زۆرى لى دەبئ، دەلئ: ئەمە بو جىگە شار باشە، نەيچە (تەرکە: قامىش) زۆرى لى دەبئ فەرمان دەكا (نەيچە) كە دەپرن و شوپنەكە دەكەن بەشارو ناۋى دەنئ (نەى + سابوور = نەيسابوور).

۲- پيشەۋا موسلىم، لەسەر فەرمايشتى سەنگىن لەشارى نەيسابوور، لەسالى (۲۰۴) دوو سەدو چۈارى كۆچىدا لەدايك بوۋە، سەبارەت بەسالى لەدايكبوونى راجيايى زۆر ھەيە.

ئىبنو كەئىر دەفەرمۇي: (موسلىم لەو سائەدا لەدايك بوو، كە شافىعى تىادا مردوو. كەسئ لە زانايانئ كە گرنگيان داو بە ژياننامەكان، باسى منالئى ئەويان نەكردوو، ھەروا باسى بنەمالەشيان نەكردوو).

۳- موسلىم (رحمەتى خوداى ئى بى) بە دەولەمەندى پەرورەدە بوو، زۆر سەخى و بەخشنە بوو، زەھەبى لە (السیر) دا دەفەرمۇي: بازىرگانىكى گەورە بوو، چاكەخوازى نەيسابوور بوو، مولك و سامان و دارايى باشى ھەبوو.

۴- حاكم دەفەرمۇي: بالايەكى تەواوى ھەبوو، سەرورىشى سىپى بوو، لىكەى مېزەكەى بەناو شانيدا شوڤ دەكرەدە.

۵- گەرانى بەشوئىن بىستنى فەرموودەدا، لەسائى دووسەدو ھەژدەدا دەستى كرد بە بىستنى فەرموودە، لەخزمەت يەحياى كورپى يەحىادا، لەسائى دووسەدو بىستدا چوو بۆ ھەج، ھىشتا مووى ئى نەھاتبوو لەمەككە دەستى كرد بە بىستن لەلاى ئەلقەنەبى، وەچەندىن جار ھاموشوئى بەغدادى كردوو، خەلگى بەغدا، گىرپانەوھيان لەوھو ئەنجام داو، دواھاتنى بۆ بەغداد، لەسائى (۲۵۹) دووسەدو بەنجاو نوڤا بوو.

۶- مامۇستايەكى زۆر زۆرى بوو، كە فەرموودەى لىيان وەرگرتوو، وەك ھەموو مامۇستاكانى كە صەحىجى موسلىمى لىيانەو گىرپاوتەو، يەكئ لەوان: ئىمامى بوخارىيە.

۷- كاتئ ئىمامى بوخارى تەشرىفى ھات بۆ نەيسابوور، لە سەرەتاو، موسلىم دەستى پىئى نەدەگەشت، بەلام لەدوايىدا ھۆگرى بوو، وە بەزۆرى ھاموشوئى دەكرد. خەطىب دەفەرمۇي: موسلىم پەپرەوى ئىمامى بوخارى كردوو، وە لەدانانى صەحىجى موسلىمدا، چاوى لە بوخارى كردوو و ئەوى كردوو بە پىشەواو سەرمەشق بۆ خوئى.

دارە قوطنى دەفەرمۇي: (ئەگەر بوخارى نەبوايە، موسلىم نەدەھات و نەدەرؤى!).

ئەحمەدى ھەمدون ئەلقەصار دەلى: موسلىمى كورى ھەججەم بىنى، ھات بۆلای ئىمامى بوخارى، نىوانى ناوچاۋەكانى ماچ كوردو ھەرموۋى بە بوخارى: رىگەم بدە كە ھەردوۋ پىكانت ماچ بكەم، ئەى مامۇستاي مامۇستايان! ئەى سەرودرى ھەرموۋدە شوناسەكان! ئەى پزىشكى ھەرموۋدە، بۇ دەردو نەخۇشىنەكانى، ئەوچا لەبارەى ئەم ھەرموۋدە ھەو پەرسىارى لىي كورد، كە باسى كەفارتى ھەئسان لە كورى دانىشتن دەكا، ئەویش باسى عىللەكەيى كورد بۆى، كاتى بوخارى لە تەقيرى پەرسىارەكە لى بۆۋە، موسلىم ھەرموۋى: (ئەۋەى رقى لەتۆ بى، ديارە بەخىلو ھەسوۋدە، دەنا كەس نىيە كە رقى لەتۆ بى، شايتەى دەدەم كە وىنەى تۆ ئەمرو لەجىھاندا نىيە).

۸- شاگردو ھەقىي زۆرى بوو، يەككى لەوانە ئىمامى تەرمەزىيە، يەك ھەرموۋدەى لە موسلىمە ھەو رىۋايەت كوردوۋە، يەككى ترىان (أبو عوانة الأسفرائینی) يە ھەروا ئىبىنو خوزەيمە ھەو ئەبو ھاتەمى ئەل - رازى ۋە موساى كورى ھاروۋون ۋە ئەحمەدى كورى سەلەمە ۋە ئىبراھىمى كورى ئىسحاقى سەپىرەفى.

۹- پلە ۋە پاىەى. بەكۆى دەنگ زاناکان دايانناۋە بە پىشەۋايەكى گەۋرەى ھەرموۋدە زان، گەۋرەترىن بەلگە ۋە قەۋالە لەسەر پاىە بەرزىى ئەم زاتە، ئەو ھونەرە بەرزىيە كە پىادەي كوردوۋە لە دارشتنى سەحىجى موسلىمدا.

۱۰- سەحىجى موسلىمەكەى بوۋە بەسەرچاۋەيەكى زۆر گرنگو لەبەرچاۋ، بۇ سوننەتى پىغەمبەرۋ، بۇ شەرىعەتى ئىسلام لەپلەى يەكەمدا، ھەروا بوۋە بەسەرچاۋە بۇ فەضائىلى سەھابەكان ۋە بۇ تەفسىرو زۆر لە بابەتەكانى ئايىنى ئىسلام، بەتايىبەتى لە بابەتى سوننەت ۋە ھەرموۋدەدا.

چەندىن كىتەبى لەبارەۋە دانراۋە، ۋەك شەرح ۋە پوختەكردن ۋە لىكۆلىنەۋە ۋە باسى پىۋانى رشتەكانى، بەناوترىن شەرح لەسەرى شەرحەكەى ئىمامى نەۋەۋىيە. لە تەرجەمەى ژيانى موسلىمدا، لەسەرەتاي بەرگى يەكەمى شەرحى موسلىمەۋە، تەحقىقى شىخ خەلىل مەنموون شىخا، ناۋى (۲۷) بىست ۋە ھوت شەرح نووسراۋە،

وه ناوی پینچ موخته صهری تۆمارکراوه. روباعیاته کانی صه حیجی موسلیم بیست و پینچ فهرمووده ن که ههریه کی چوار راویان ههیه و بهس، بۆیه پینان دهگوتری: فهرمووده چوارینه کان، واته له نیوانی موسلیم و پیغه مبهردا چوار کهسی تر ههیه و بهس.

۱۱- ئەم ناو نیشانانە لەو پەرپوانەدا بەرچاو دەکەون، کە پەڕپوانەکان بە صه حیجی موسلیمه وه ههیه:

- أ- شروع علی أجزاء من صحيح مسلم.
- ب- مختصرات لصحيح مسلم (پینچ موخته صهر تۆمارکراوه).
- ج- الرباعیات من صحيح مسلم (۲۵ حدیثا بأربعة رواة فقط).
- د- کتب حول صحيح مسلم.
- و- حول رواة مسلم والبخاری وروایاتهم.
- ز- الجمع بین رجال الصحيحین.
- ح- أسامي شیوخ البخاری ومسلم.
- ط- شروع لصحيح البخاری ومسلم.
- ی- الروایات المشتركة فی البخاری ومسلم.
- ک- المستدرک علی البخاری ومسلم.
- ل- الجامع بین الصحيحین.
- م- أحكام الصحيحین.
- ن- کتاب الکنی والأسماء
- س- زۆر پەرپاوو بابەت و سەرپاسی تری لەم بابەتانە.
- ۱۲- مردنی ئیمامی موسلیم.

موحه ممه دی کوری عه بدوللای نه یسابووری ده ئی: بیستم له ئەبو عه بدوللای موحه ممه دی کوری یه عقووب ده یفه رموو: بیستم له ئەحمه دی کوری سه له مه ده یفه رموو: کۆرئ گیرا بۆ ئیمامی موسلیمی کوری حه ججاج بۆ گفتوگۆ له باره ی

فەرەمۇدەۋە، فەرەمۇدەيەكەيەن بۇ باس كەرد، نەيزانى و ئاگاي لىي نەبوو، جا گەپايەۋە بۇ مائەۋە، لەۋى چەراي ھەل كەردو گوتى بەۋانەي لە مائەكەدا بوون: كەستان نەيەن بۇلام بۇ ئەم ھۆدەيەي خۇم.

غەزەلەلەر: زەمىلەي خورمايان بەديارى بۇ ھىناوين. فەرەمۇي: بېيەن بۇم، ئەۋانەش بەردىان بۇي، ئىتەر ھەربەدۋاي ئەۋ فەرەمۇدەيەدا دەگەپاۋ لەۋ زەمىلە خورمايەي، دەنكە دەنكە، دەخۋارد، ھەتا كاتى بەيان، ئەۋسا فەرەمۇدەكەي دۇزىيەۋە، ۋە زەمىلە خورماكەش تەۋاۋ بوو بوو!

مۇھەممەدى كۆرى غەبدوللا فەرەمۇي: كەسانى تەرى باۋەرپىكراۋ، جگە لە ئەھمەدى كۆرى سەلەمە (كە فەقىي ئىمامى مۇسلىم بوۋە)، ئەمەيان لەم ھەۋالە زىادكەرد بۇم: كەئەۋە بوو بەھۇي مەرگى ۋە بەۋە مردوۋە.

ئىبنو كەئىر دەفەرمۇي: جا بەھۇي ئەۋ روۋداۋەۋە، لەشى قورس دەبىۋ نەخۇش دەكەۋى، لەرۋۇزى دوو شەمەدا، لە بىستو پىنجى مانگى رەجەبدا، لەسالى (۲۶۱) دوو سەدو شەستو يەكى كۆچىدا، لە تەمەنى پەنجاۋ ھەۋت سالىدا لە نەيسابوۋر مەرگ دەبى بەمىۋانى ۋەمىرى (رەھمەتى خوداى ئىبنى)، گۆرەكەي ھەتا ئىستا زانراۋە دەناسرى، مۇسولمانان بۇ پەندو ئامۇز، پۇل پۇل دىنى ۋە سەردانى گۆرەكەي دەكەن. ھەندى تر دەفەرمۇۋ: لەرۋۇزى يەكشەمەدا لەۋ مېژوۋەدا كە ناۋمان ھىنا مردوۋە، بەلام لەرۋۇزى دوو شەمەدا بە خاك سپىرراۋە، تەمەنى پەنجاۋ پىنج سال بوۋە.

ئىمامى نەۋەۋى لە (تەزىب الأسماء واللغات)دا، دەفەرمۇي: لەدۋا مەرگى مۇسلىم ھەتا ئەمىرۇ كەلە پىۋاۋى ۋا ھەل نەكەۋتۆتەۋە. ھەروا دەفەرمۇي:

(لە گەپان بەشۋىن زانستو زانىارى ۋە زانىندا، ۋلاتى زۆر چوۋەۋ بەخزمەت مامۇستاي گەۋرە گەۋرە گەيشتوۋەۋ زانستو فەرەمۇدەۋ زانستى فەرەمۇدەۋ لىيان ۋەرگرتوۋە، ۋەك:

۱- له خۆراسان له لای یه حیای کورپی یه حیا و ئیسحاقی کورپی راهودهیه و کهسانی تریش، زانست و فهرمووده فیربووه.

۲- له رهی، له موحه ممه دی کورپی مه هران و ئه بو غه سسان و کهسانی تریش.

۳- له عیراق له ئه حمه دی کورپی موحه ممه دی کورپی هه نبه ل و عه بدو لای کورپی مسلمه و کهسانی تریش.

۴- له حیجاز، له سه عیدی کورپی مه نصور و ئه بو موضعه ب و کهسانی تریش.

۵- له میصر، له عه مری کورپی سه وادو له هه رمه له ی کورپی یه حیای توجیبی و کهسانی تریش.

۱۳- دانراوه کانی تری ئیمامی موسلیم:

أ- له زانسته کانی فهرمووده دا، په راوی زۆری داناوه، به ناوبانگترینیان سه حیجی موسلیمه، که بووه به مایه ی خیر و بیرو پیت و فهرپکی زۆر بو نه ته وه ی ئیسلام و به مایه ی سه ر به رزی و شانازی و ناوی جوان بو خو ی له هه ردوو جیهاندا. هه روا په راوی (الکتاب المسند الکبیر علی أسماء الرجال) و په راوی (الجامع الکبیر علی الأبواب) و (کتاب الملل) و په راوی (أوهام المحدثین) و په راوی (التمییز) و په راوی (مَنْ لَيْسَ لَهُ إِلَّا رَأْيٌ وَاحِدٌ) و په راوی (طبقات التَّابِعِينَ) و په راوی (المُحَضَّرِمِينَ) و په راوی تریش، وهک: (الکُنَى والأَسْمَاء) و (المنفردات والوحدان) و (رجال بن الزبير) و (الأقران) و (سؤالاته أحمد بن حنبل) و (عمر بن شعيب).

ب- له بابته تی تردا:

(الانتفاع بأهْبِ السَّبَاع) و (مَشَايخ مَالِك) و (مَشَايخ الثوري) و (أولاد الصَّحَابَةِ) و (أفراد الشَّامِيِّينَ).

۵۸- نامه‌ی په‌ناگرتن به‌خوداو شتی تریش

کتاب‌التعوذ و غیره

{پروانه: تاج/۵، زنجیره: ۷۱ هه‌تا ۷۲، له‌ژماره: ۵۰۶۲ هه‌تا ژماره: ۵۰۷۷}.

(۱۴۵۵) په‌ناگرتن به‌خودا له‌شه‌ری نازاوه گهل. (۶۸۱۰ - ۶۸۱۹)

باب: التَّعَوُّذُ مِنَ الْفِتَنِ

۱۹۱۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَدْعُو بِهَؤُلَاءِ الدَّعَوَاتِ: «اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ، وَعَذَابِ النَّارِ، وَفِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْغِنَى، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِمَاءِ الثَّلَجِ وَالْبَرْدِ، وَتَقَّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا تَقِيَّتُ الثُّوبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ، وَالْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ». {الحديث: ۶۸۱۰ = ۶۸۲۷ فم. تجريد البخاري بالكوردی/۱، رقم: ۴۴۷ = ۸۳۲، ۸۳۳، ۲۳۹۷، ۶۳۶۸، ۶۳۷۵، ۶۳۷۶، ۷۱۲۹. تحفة الأشراف: ۱۶۹۸۸. ابن ماجه. دعاء: ۳۸۳۸. أبو داود. الصلاة: ۸۸۰}:

عائشه (همزای خودای بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) به‌م وشانه نزای

ده‌کرد، ده‌یفه‌رموو:

«اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ، وَعَذَابِ النَّارِ، وَفِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْغِنَى، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِمَاءِ الثَّلَجِ وَالْبَرْدِ، وَتَقَّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا تَقِيَّتُ الثُّوبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ، وَالْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ»:

ئەى خودايە! پەنادەگرم بەتۆ لە بەلاۋ ئازاۋەى ئاگرى دۆزەخو، لەسزاي ئاگرى دۆزەخو لە ئازاۋەى گۆرۈ، لەسزاي گۆرۈ، لەشەپى ئازاۋەى دەۋلەمەندى، لەشەپى ئازاۋەى ھەژارى، پەنادەگرم بەتۆ لەشەپى ئازاۋەى جەجالە كۆرەى ھەلاتباز. خودايە! بەرەحمەتى خۆت گوناھەكانم بەئاۋى بەفرو تەرزە بشۆرەۋە، ۋەك چۆن شتى بەئاۋو بەئاۋى بەفرو بە تەرزە بشۆردى تەۋاۋ پاك دەبىتەۋە ئاۋا، دىلم لەتاۋان پاك بىكەرەۋە، ۋەك بلوورى بى گەردو بلوورى سىپى، ھەروا لەتاۋان دوورم بىخەرەۋە ۋەك دوورى خۆرەلەتو خۆرئاۋا لەيەكرى. ئەى خودايە! مەن پەنا دەگرم بەتۆ لە تەمەلى تەۋەزەلى، لە ئىقتادەى كاتى پىرىۋ لە گوناھبارى تاۋانبارى، لەبارى ژىر قەرزارى قەرز كۆپىرى). {تاج: ۵، زنجىرە: ۷۱، ژمارە: ۵۰۶۴} — ئەو گوتە ھەدىسىيەنى كە بەكاردەھىنرېن بۆ پەناگرتن بە خوداى گەرە.

(۱۴۵۶) پەناگرتن بەخودا لە تەمەلى تەۋەزەلى. (۶۸۱۰ - ۶۸۱۹)

بَابُ فِي التَّعَوُّذِ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ

۱۹۱۱- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ وَالْهَرَمِ وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ». {الحديث: ۶۸۱۲ = ۶۸۲۹. تجريد البخارى بالكوردى/ ۴، رقم: ۱۶۶۹ = ۴۷۰۷ فتح البارى، ۲۸۲۳، ۶۳۶۷، ۶۳۶۹، ۶۳۷۱. أبو داود. الصلاة: ۱۵۴۰. نسائي. استعاذة: ۵۴۶۷. تحفة الأشراف: ۸۳۷} :

ئەبو ھورەيرە (رەزى خۇداى ئى بىن) فەرەمۇۋى: جاران خۆشەۋىست (دروۋى خۇداى لەسەر بىن)

لەكاتى پەناگرتن بەخودا دەيفەرەمۇۋ:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ وَالْهَرَمِ وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ»:

ۋاتە: ئەى خودايە! پەنادەگرم بەتۆ لە بىكارەى تەۋەزەلى، لە ترسنۆكى، لە كەفتەكارى كاتى ئىختىيارى، لە چروۋكى رەزىلى، ۋە پەنادەگرم بەتۆ لە سزاي ناۋ گۆرۈ، لە گىرۋدەبوون و گرفتار بوون بەدەست فەرتەنەۋ ئازاۋەى ژيانو

مردنه وه). {تاج/۵، زنجیره: ۷۱، ژماره: ۵۰۶۶} — ئەو گوته هەدیثیانە ی که به کار...}.

۱۴۵۷) په ناگرتن به خودا له چاره نووسی خرابو له توو شبوونی نه گبه تی. (۶۸۱۰ -

(۶۸۱۹

باب: التَعَوُّذُ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ

۱۹۱۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَتَعَوَّذُ مِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ، وَمِنْ دَرْكِ الشَّقَاءِ، وَمِنْ شِمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ، وَمِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ. (قَالَ عَمْرُو فِي حَدِيثِهِ قَالَ سُفْيَانُ: أَشْكُ أَنَّ زِدْتُ وَاحِدَةً مِنْهَا). {الحديث: ۶۸۱۶ = ۶۸۳۳ فم. تجريد البخاري بالكوردي/ ۵، رقم: ۱۹۸۶ = ۶۳۴۷، ۶۶۱۶. نسائي. استعاذة: ۵۴۹۱. تحفة الأشراف: ۱۲۵۵۷} :

ئەبو هورەیره (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: یاساو دەستووری پیغه مبهەر (دروودی خودای

له سهەر بی) وابوو، گه ئی جار ئاوا په نای دهگرت به خودا، دهیغه رموو:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ دَرْكِ الشَّقَاءِ، وَمِنْ شِمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ، وَمِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ»:

واته: ئەو خودایه! په نادهگرم به په نای تو له چاره نووسی خرابو، له توو شبوونی نه گبه تیو، له یه خه گرتنی چاره رهشیو، له پیخو شبوون و شاده کامی دوشمنان و ناحهزانو، له به لای بر سپر!).

ئهم فهرموودهیه ئیمامی موسلیم (رحمهتی خودای ئی بن) له دوو ماموستای خوئییه وه دهیگێرپێته وه، له عهمری ئەلناقیده وه، له زوههیری کوری ههربه وه، ئەوانیش له ماموستای خوئیانه وه دهیگێرپێته وه که سوفیانی کوری عویهینهیه، جا موسلیم دهفهرموی: عهمر فهرمووی: وا دهزانم، که شته په نا لیگیراوه کان سیان بوون، من یه کیکم به هه له ئی پتر کردوون و بون به چوار!). {تاج/۵، زنجیره: ۷۱، ژماره: ۵۰۶۲} — ئەو گوته هەدیسیانە که به کار دهیترین...} + {ریاض/۳، زنجیره: ۲۵۰، ژماره: ۱۴۷۱ — نامه ی نزاو پارانه وه}.

۱۴۵۸) په ناگرتن به خودا له پښت ټيکړدنی به هره و نازو نيعمه تی خودا.

(۶۸۸۳ - ۶۸۷۲)

باب: التَعَوُّذُ مِنْ زَوَالِ النِّعَمِ

۱۹۱۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ مِنْ دُعَاءِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ، وَجَمِيعِ سَخَطِكَ». {الحديث: ۸۷۹ = ۶۸۹۹ فم. أبو داود. صلاة: ۱۵۴۵. تحفة الأشراف: ۷۲۵۵}:

عبداللای کورې عومهر (دهزای خودایان لى بى) فهرمووی: زور جاران خوښه ويست

(دروودی خودای له سره بى) ئەم نرایه یښى دهکرد، دهیغه رموو:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ، وَجَمِيعِ سَخَطِكَ»:

واته: ئەى يهزدانى پاك! په ناده گرم به تو له وه كه خوا نه خواسته به هره و نازو نيعمه تی تو رووم لى وهرگيړن و پښتم تى بکهن، له وه ديش كه نه و ناسوودهيى داوته پيم ليم بسه نيته وه و تووشى دهر دو مهينه تی و سه خله تی بيم، هه روا په ناده گرم به تو له وهى كه له پر له ناکاودا، رووبه پرووى تو له ی سه ختی ناگه هانی تو بيم، په ناده گرم به ههر چى شتى كه ببى به مايه ی نارېزایى و زویری تو). {تاج/۵، زنجیره: ۷۱، ژماره: ۵۰۶۸ - نهو گوته هديثيانه ی كه به كارد هينرين بو په ناگرتن به خودا}.

۱۴۵۹) نزای باش بو پزميو كه سوباسى خودای كرد. (۷۴۱۱ - ۷۴۱۹)

باب: تَشْمِيتُ الْعَاطِسِ إِذَا حَمَدَ

۱۹۱۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: عَطَسَ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلَانِ، فَشَمَّتْ أَحَدُهُمَا، وَلَمْ يُشَمِّتِ الْآخَرَ، فَقَالَ الَّذِي لَمْ يُشَمِّتْهُ: عَطَسَ فُلَانٌ فَشَمَّتْهُ، وَعَطَسْتُ أَنَا فَلَمْ تُشَمِّتْنِي، قَالَ: «إِنْ هَذَا حَمِدَ اللَّهَ، وَإِنَّكَ لَمْ تَحْمَدِ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ». {الحديث: ۷۴۱۱ =

۷۴۶۶ ف.م. تجرید البخاری = الترجمة الكردية/۵، رقم: ۱۹۶۲ = ۶۲۲۱، ۶۲۲۵ فتح الباری. أبو داود. أدب: ۵۰۳۹. ترمذی. أدب: ۲۷۴۲. تحفة: ۸۷۲؛

ئەنەسی کۆری مالیک (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: لهخزمهتی پیغه مبهردا (دروودی خودای لهسهر بن) دوو پیاو پژمین، پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بن) نزای خیری بۆ یهکیکیان کردو نزای خیری بۆ ئەوی تریان نهکرد، جا ئەوهیان که نزای بۆ نهکرد، گوتی: بۆ که ئەو پژمی نزات بۆیکرد، که چی کهمن پژمیم نزات بۆم نهکرد؟

فهرمووی: (چونکه ئەو لهپاش پژمینه کهی سوپاسی خودای کرد، بهلام تۆ که پژمیت سوپاسی خودات نهکرد). {ریاض/۲، زنجیره: ۱۴۲، ژماره: ۸۸۱ – سوننه ته نهگهر پژميو ستایشی...} + {تاج/۵، زنجیره: ۵۷، ژماره: ۵۳۷۷ – پژمین و نزای باش بۆ پژميو}.

روونکردنهوه:

واباوه که یهکێ دهپژمێ پێی دهگوترێ: (يَرْحُمُكَ اللَّهُ: پهحمهتی خودات لی بن) بهم نزایه لهزاراوی یاسا نامه (شهرع) دا دهگوترێ: (تشمیت).

۱۹۱۵- عَنْ إِيَّاسُ بْنِ سَلَمَةَ أَنَّ أَبَاهُ حَدَّثَهُ: أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعَطَسَ رَجُلٌ عِنْدَهُ، فَقَالَ لَهُ: «يَرْحُمُكَ اللَّهُ». ثُمَّ عَطَسَ أُخْرَى، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الرَّجُلُ مَرْكُومٌ». {الحديث: ۷۴۱۴ = ۷۴۴۹ ف.م = فتح الملهم بشرح صحيح الإمام مسلم. أبو داود. أدب: ۵۰۳۷. ترمذی. إستانان: ۲۷۴۳. تحفة الأشراف: ۴۵۱۳}:

ئییاسی کۆری سه لهمه ی کۆری ئەکوه (رهزای خودایان لی بن) فهرمووی: باوکمه فهرمووی پیم: جارێ پیاوێ لهلای پیغه مبهردا (دروودی خودای لهسهر بن) پژمی، گویم لی بوو، که پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بن) پێی فهرموو: (يَرْحُمُكَ اللَّهُ: بهر سوۆزو بهزهیی خودا کهوی).

ديسان پیاوکه جارێکی تریش پژمییهوه، ئەمجاره یان پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بن) پێی فهرموو: (وا دهرئه کهوی که ئەم پیاو ههلامهتیهتی). واته: ئیتر پیاویست

به تەشمیط ناکا. {تاج/۵، زنجیره: ۵۸، ژماره: ۵۳۸۳ ج/۴ - تاجەند جار نزا بو پزمیو دهکری}.

۵۹- نامەى به شیمانی و قەبوولی به شیمانی و به رواایی سۆزو به زهیی خوداو

شتانی تریش

کتاب التوبة وقبولها وسعة رحمة الله وغير ذلك

{بروانه: تاج/۵، زنجیره: ۸۹، له ژماره: ۵۱۲۷. م ههتا: ۵۱۵۶ م، زنجیره: ۹۳} +
{ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۲، له ژماره: ۱۳ وه ههتا ژماره: ۲۴}.

۱۴۶۰) فه زمانکردن به ژیانوبونه وه تهوبه کردن. (۶۷۹۹ - ۶۸۰۱)

باب: فِي الْأَمْرِ بِالتَّوْبَةِ

۱۹۱۶- عَنْ أَبِي بُرْدَةَ قَالَ: سَمِعْتُ الْأَعْرَ، وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُحَدِّثُ ابْنَ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَا أَيُّهَا النَّاسُ تَوُوبُوا إِلَى اللَّهِ فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مِائَةَ مَرَّةٍ». {الحديث: ۶۷۹۹ = ۶۸۱۴ م. ف.م. = فتح اللهم بشرح صحيح الامام مسلم} :

ئەبو بورده (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: ئەغەرری موزەنی، که یهکی بوو له یارانێ پیغه مبهری خودا (دروودی خودای له پیغه مبهرو رهزای خودا له هه موو یارانێ بن) گویم ئی بوو که ئەغەر فهرمووده ی دهگیرایه وه بو ئیبنو عومەر، فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خودای له سه ر بن) فهرمووی: (بیگومان که منیش هه ر ئاده میزادمو هه ندی جار گه رد له دلم دهنیش و دلم گه رد دهکری).

جابۆیه هه موو روژی سه دجار، بگه ر پتریش له خودای خۆم دهپارپمه وه و داوای لیبووردن و لیخۆشبوونی لی دهکه مو تهوبه ی له لا نوێ دهکه مه وه، که وایه ئیوه دیش بگه رپنه وه بو لای خوداو ژیان نوێ بکه نه وه له خزمه تیداو داوای چاوپۆشی و تاوانپۆشی ئی بکه ن و هه میشه تهوبه له خزمه تی خودادا تازه بکه نه وه). {ریاض/۱،

زنجیره: ۲، ژماره: ۱۴ - تەوبە و پەشیمانی + تاج/۵، زنجیره: ۹۰، ژماره: ۵۱۳۷ - گەورەیی تەوبە و پەشیمانی}.

روونکردنەوه:

ئەغەری کۆری یەساری ئەل - موزەنی، یان: ئەل - جوھەنی، هاوێلی پیڤەمبەرە، لە کۆچکارانە (لە موهاجیرینە) ئیمامی موسلیم و ئیمامی ئەحمەد و ئەبو داوود و نەسائی، لەرێگەیی ئەبو بورردە کۆری ئەبو مووسای ئەشعەرییە، فەرموودەکانی ئەویان گیراوەتەوه، زۆر بێ ھەوا بوو.

(۱۴۶۱) ھاندان لەسەر ژێوانبوونەوه. (۶۸۸۷ - ۶۸۹۶)

باب: الخَضُّ عَلَى التَّوْبَةِ

۱۹۱۷- عَنِ الْحَارِثِ بْنِ سُوَيْدٍ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ أَعُوذُهُ وَهُوَ مَرِيضٌ، فَحَدَّثَنَا بِحَدِيثَيْنِ: حَدِيثًا عَنْ نَفْسِهِ، وَحَدِيثًا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «لِلَّهِ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ الْمُؤْمِنِ مِنْ رَجُلٍ فِي أَرْضٍ دَوِيَّةٍ مَهْلَكَةٍ مَعَهُ رَاحِلَتُهُ عَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ، فَنَامَ، فَاسْتَيْقَظَ، وَقَدْ ذَهَبَتْ، فَطَلَبَهَا حَتَّى أَدْرَكَهُ الْعَطَشُ ثُمَّ قَالَ: أَرْجِعْ إِلَى مَكَانِي الَّذِي كُنْتُ فِيهِ فَأَنَامُ حَتَّى أَمُوتَ. فَوَضَعَ رَأْسَهُ عَلَى سَاعِدِهِ لِيَمُوتَ فَاسْتَيْقَظَ وَعِنْدَهُ رَاحِلَتُهُ وَعَلَيْهَا زَادُهُ وَطَعَامُهُ وَشَرَابُهُ، فَالَّهُ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ الْعَبْدِ الْمُؤْمِنِ مِنْ هَذَا بِرَاحِلَتِهِ وَزَادِهِ». {الحديث: ۶۸۹۰ = ۶۹۱۰ فم = ف.م = فتح الملهم. تجريد البخارى = الترجمة الكردية/۵، رقم: ۱۹۷۸ = ۶۳۰۸. ترمذی. صفة القيامة: ۲۴۹۷. تحفة: ۹۱۹۰}:

حاریتی کۆری سووید فەرمووی: عەبدوڵلای کۆری مەسعوود (ڕەزای خودای ئی بێ) نەخۆش بوو، چووم بۆلای بۆ سەردان و ھەواڵپرسینی، دوو فەرموودەیی گیرایەوه بۆمان، یەکیکیان فەرماشتی خۆی بوو، ئەوی تریان فەرموودەیی پیڤەمبەر بوو

عهبدوڻلا فھر مووی: بیستم له پیغهمبهر (دروودی خودای لهسر بڼ) دهیغهرموو: (خودای گهوره زیاتر شادمان دهی، بهژیوان و پشیمانی و تهوبه ی بهنده ی باوپرداری خوۍ، کاتی پشیمان دهیتهوهو دهگهړپتهوه بولای خودا، ههتا نهو پیاوهی که لهچولهوانییهکی کاکي بهکاکي، پر مهترسی دادهبهزی، ولاخیکی پی دهی، نان و ناوهکی بهسر ولاخهکویهوه دهی، سرخهوی دهکینې، که ههلا دهستی دپروانی ولاخهکی بهنان و ناوهکویهوه، رویشتووهو گوم بووهو نهماوه!

جاکاتی بهدوایدا دهگهړی و تهواو ماندوو وشهکته دهی و تووینتی زوری بو دهینې، لهډلی خویدا دهلی: دهگهړیمهوه بو شوینهکی خوم کهلی بووم، لهوی دهخوم ههتا دمرم!!

جا سهری لهسر باسکی دادهنی ههتا بغهوی و بمری، خهوی لی دهکوی، که خهبری دهیتهوهو سهری ههلهدېری، دهینې ولاخهکی بهنان و ناوهکویهوه، لهلایا، بهدیاریهوه راوهستاوه، خودای گهوره بهتهوبه ی بهنده ی ئیمانداري خوۍ زیاتر شادمان دهی، ههتا نهو پیاوه بهدوژینهوهی ولاخهکی و نان و ناو تویشووهکی!).

روونکر دنهوه:

فهرموودهکی ئیبنو مهسعوود خوۍ له بوخاریدا ناوایه: ئیبنو مهسعوود (رهزای خودای لی بڼ) دهفهرموۍ: مروی موسولمان، لهخودا دهترسی، گوناھی خوۍ وهک کیوی دهینې، که لهبنیدا دانیشتی، مهترسی نهوهی ههبی که لهپریکا برووخی بهسهریدا. واته: موسولمان دلی رووناکه، هیچ گوناھی بهکه م نازانی، لهبهرنهوه همیشه پاریزدهکا له گوناو خوۍ دهپاریزی لهتاوان. نهو جا ئیبنو مهسعوود فهرمووی: بهلام مروی بهدکار، گوناھی خوۍ بهکه م دهینې، دهرهستی نییه، بهلایهوه که گوناھی دهکا، وهک میشی بهلای لووتیدا بپروا، بهدهستی ناوایهکی لی بکاو دووری بختهوه ناوایه. {پروانه: ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۲، ژماره: ۱۵ —

تهوبه و په شيمانى + تاج/ ٥، زنجيره: ٩٠، ژماره: ٥١٣٦. م - گه وره يى تهوبه و په شيمانى. }

١٤٦٢) باسى تهوبه ي راستو دروستو فهرمايشتى خوداى گه وره: { وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا } (٦٩٤٧ - ٦٩٥٠)

باب: فِي الصَّدَقِ بِالتَّوْبَةِ وَقَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ: { وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا }

١٩١٨- عَنْ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ: «ثُمَّ غَزَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَزْوَةَ تَبُوكَ، وَهُوَ يُرِيدُ الرُّومَ وَتَصَارَى الْعَرَبَ بِالشَّامِ. قَالَ ابْنُ شِهَابٍ: فَأَخْبَرَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ كَعْبٍ بْنُ مَالِكٍ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ كَعْبٍ كَانَ قَائِدَ كَعْبٍ مِنْ بَنِيهِ حِينَ عَمِيَ. قَالَ سَمِعْتُ كَعْبَ بْنَ مَالِكٍ يُحَدِّثُ حَدِيثَهُ حِينَ تَخَلَّفَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ، قَالَ كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ: لَمْ أَتَخَلَّفْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزْوَةِ غَزَاهَا قَطُّ إِلَّا فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ، غَيْرَ أَنِّي قَدْ تَخَلَّفْتُ فِي غَزْوَةِ بَدْرٍ، وَلَمْ يُعَاتَبْ أَحَدًا تَخَلَّفَ عَنْهُ، إِنَّمَا خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَالْمُسْلِمُونَ يُرِيدُونَ عِيرَ قُرَيْشٍ حَتَّى جَمَعَ اللَّهُ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ عَدُوَّهُمْ عَلَى غَيْرِ مِيعَادٍ، وَلَقَدْ شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْلَةَ الْعَقَبَةِ حِينَ تَوَاقَفْنَا عَلَى الْإِسْلَامِ. وَمَا أُحِبُّ أَنْ لِي بِهَا مَشْهَدٌ بَدْرٍ، وَإِنْ كَانَتْ بَدْرٌ أَذْكَرَ فِي النَّاسِ مِنْهَا، وَكَانَ مِنْ خَبْرِي حِينَ تَخَلَّفْتُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ أَنِّي لَمْ أَكُنْ قَطُّ أَقْوَى وَلَا أَيْسَرَ مِنِّي حِينَ تَخَلَّفْتُ عَنْهُ فِي تِلْكَ الْغَزْوَةِ، وَاللَّهِ مَا جَمَعْتُ قَبْلَهَا رَاحِلَتَيْنِ قَطُّ، حَتَّى جَمَعْتُهُمَا فِي تِلْكَ الْغَزْوَةِ، فَعَزَاهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي حَرٍّ شَدِيدٍ وَاسْتَقْبَلَ سَفَرًا بَعِيدًا وَمَفَازًا، وَاسْتَقْبَلَ عَدُوًّا كَثِيرًا، فَجَلَّ لِلْمُسْلِمِينَ أَمْرُهُمْ لِيَتَأَهَّبُوا أَهْبَةَ غَزْوِهِمْ، فَأَخْبَرُهُمْ بِوَجْهِهِمُ الَّذِي يُرِيدُ، وَالْمُسْلِمُونَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَثِيرٌ، وَلَا يَجْمَعُهُمْ كِتَابٌ حَافِظٌ - يُرِيدُ بِذَلِكَ الدِّيَّانَ - . قَالَ كَعْبٌ: فَقَلَّ رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَتَغَيَّبَ يَظُنُّ أَنَّ ذَلِكَ سَيُخْفِي لَهُ، مَا لَمْ يَنْزِلْ فِيهِ وَحْيٌ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. وَغَزَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تِلْكَ الْغَزْوَةَ حِينَ طَابَتِ الشَّمَارُ وَالظَّلَالُ فَأَنَا إِلَيْهَا أَصْعَرُ، فَتَجَهَّزَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَالْمُسْلِمُونَ مَعَهُ، وَطَفِقْتُ أَغْدُو لِكَيْ أَتَجَهَّزَ مَعَهُمْ، فَأَرْجِعُ وَلَمْ أَقْضِ شَيْئًا، وَأَقُولُ

فِي نَفْسِي: أَنَا قَادِرٌ عَلَى ذَلِكَ إِذَا أَرَدْتُ، فَلَمْ يَزَلْ ذَلِكَ يَتِمَادَى بِي حَتَّى اسْتَمَرَّ بِالنَّاسِ
الْجِدُّ، فَأَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَادِيًا وَالْمُسْلِمُونَ مَعَهُ، وَلَمْ أَقْضِ مِنْ
جَهَازِي شَيْئًا، ثُمَّ غَدَوْتُ فَرَجَعْتُ وَلَمْ أَقْضِ شَيْئًا، فَلَمْ يَزَلْ ذَلِكَ يَتِمَادَى بِي حَتَّى أَسْرَعُوا
وَتَفَارَطَ الْغَزْوُ، فَهَمَمْتُ أَنْ أَرْتَحِلَ فَأُدْرِكَهُمْ، فَيَا لَيْتَنِي فَعَلْتُ، ثُمَّ لَمْ يَقْدَرْ ذَلِكَ لِي،
فَطَفِقْتُ إِذَا خَرَجْتُ فِي النَّاسِ بَعْدَ خُرُوجِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَحْزُنُنِي أَنِّي
لَا أَرَى لِي أُسْوَةً إِلَّا رَجُلًا مَغْمُوصًا عَلَيْهِ فِي النِّفَاقِ أَوْ رَجُلًا مِمَّنْ عَذَرَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنَ
الضُّعْفَاءِ: وَلَمْ يَذْكُرْنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى بَلَغَ تَبُوكًا، فَقَالَ وَهُوَ
جَالِسٌ فِي الْقَوْمِ بِ (تَبُوكِ): «مَا فَعَلَ كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ؟». قَالَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي سَلَمَةَ: يَا
رَسُولَ اللَّهِ حَبَسَهُ بُرْدَاهُ وَالنَّظَرُ فِي عِطْفِيهِ، فَقَالَ لَهُ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ: بَنَسَ مَا قُلْتَ، وَاللَّهِ يَا
رَسُولَ اللَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ إِلَّا خَيْرًا، فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَبَيْنَمَا هُوَ
عَلَى ذَلِكَ رَأَى رَجُلًا مَبِیضًا يَزُولُ بِهِ السَّرَابُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
«كُنْ أَبَا حَيْثَمَةَ»، فَإِذَا هُوَ أَبُو حَيْثَمَةَ الْأَنْصَارِيُّ. وَهُوَ الَّذِي تَصَدَّقَ بِصَاعِ التَّمْرِ حِينَ لَمَزَهُ
الْمُنَافِقُونَ. فَقَالَ كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ: فَلَمَّا بَلَغَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ
تَوَجَّهَ قَافِلًا مِنْ تَبُوكِ، حَضَرَنِي بَنِي، فَطَفِقْتُ أَتَذَكَّرُ الْكَذِبَ وَأَقُولُ: بِمِمْ أَخْرَجُ مِنْ سَخَطِهِ
غَدًا؟ وَأَسْتَعِينُ عَلَى ذَلِكَ كُلِّ ذِي رَأْيٍ مِنْ أَهْلِي، فَلَمَّا قِيلَ لِي: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ أَظَلَ قَادِمًا، زَاحَ عَنِّي الْبَاطِلُ، حَتَّى عَرَفْتُ أَنِّي لَنْ أَنْجُو مِنْهُ بِشَيْءٍ أَبَدًا.
فَاجْمَعْتُ صِدْقَهُ، وَصَبَحَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَادِمًا، وَكَانَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ
بَدَأَ بِالْمَسْجِدِ فَرَكَعَ فِيهِ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ جَلَسَ لِلنَّاسِ، فَلَمَّا فَعَلَ ذَلِكَ جَاءَهُ الْمُخَلْفُونَ فَطَفِقُوا
يَعْتَذِرُونَ إِلَيْهِ، وَيَحْلِفُونَ لَهُ، وَكَانُوا بِضَعَّةٍ وَثَمَانِينَ رَجُلًا، فَقَبِلَ مِنْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِلَانِيَتَهُمْ، وَبَايَعَهُمْ، وَاسْتَغْفَرَ لَهُمْ، وَوَكَّلَ سَرَائِرَهُمْ إِلَى اللَّهِ، حَتَّى جِئْتُ، فَلَمَّا
سَلَّمْتُ تَبَسَّمَ تَبَسُّمُ الْمُغْضَبِ ثُمَّ قَالَ: «تَعَالَى»، فَجِئْتُ أَمْشِي حَتَّى جَلَسْتُ بَيْنَ يَدَيْهِ، فَقَالَ
لِي: «مَا خَلَفَكَ؟ أَلَمْ تَكُنْ قَدْ ابْتَعْتَ ظَهْرَكَ؟». قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي وَاللَّهِ لَوْ
جَلَسْتُ عِنْدَ غَيْرِكَ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا لَرَأَيْتُ أَنِّي سَأَخْرُجُ مِنْ سَخَطِهِ بَعْدَرٍ، وَلَقَدْ أُعْطِيتُ
جَدَلًا، وَلَكِنِّي وَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُ لَنْ حَدَّثْتُكَ الْيَوْمَ حَدِيثَ كَذِبٍ تَرْضَى بِهِ عَنِّي لِيُوشِكَنَّ

اللَّهُ أَنْ يُسَخِّطَكَ عَلَيَّ، وَلَيْنَ حَدَّثْتُكَ حَدِيثَ صَدَقَ تَجِدُ عَلَيَّ فِيهِ، إِنِّي لَأَرْجُو فِيهِ عُقْبَى اللَّهِ، وَاللَّهُ مَا كَانَ لِي عَذْرٌ، وَاللَّهُ مَا كُنْتُ قَطُّ أَقْوَى وَلَا أَيْسَرَ مِنِّي حِينَ تَخَلَّفْتُ عَنْكَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَمَّا هَذَا فَقَدْ صَدَقَ، فَقُمْ حَتَّى يَقْضِيَ اللَّهُ فِيكَ»، فَقُمْتُ، وَثَارَ رِجَالٌ مِنْ بَنِي سَلَمَةَ، فَاتَّبَعُونِي، فَقَالُوا لِي: وَاللَّهُ مَا عَلِمْنَاكَ أَذْنِبْتَ ذَنْبًا قَبْلَ هَذَا، لَقَدْ عَجَزْتَ فِي أَنْ لَا تَكُونَ اعْتَذَرْتَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَا اعْتَذَرَ بِهِ إِلَيْهِ الْمُخَلَّفُونَ، فَقَدْ كَانَ كَافِيكَ ذَنْبَكَ اسْتَغْفَارُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا زَالُوا يُؤْتِبُونَنِي حَتَّى أَرَدْتُ أَنْ أَرْجِعَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأُكَذِّبَ نَفْسِي، قَالَ: ثُمَّ قُلْتُ لَهُمْ: هَلْ لَقِيَ هَذَا مَعِيَ مِنْ أَحَدٍ؟ قَالُوا: نَعَمْ لَقِيَهُ مَعَكَ رَجُلَانِ. قَالَا مِثْلُ مَا قُلْتَ فَقِيلَ لَهُمَا مِثْلُ مَا قِيلَ لَكَ، قَالَ: قُلْتُ مَنْ هُمَا؟ قَالُوا: مُرَارَةُ بْنُ رَبِيعَةَ الْعَامِرِيُّ، وَهَلَالُ بْنُ أُمَيَّةَ الْوَاقِفِيُّ. قَالَ: فَذَكِّرُوا لِي رَجُلَيْنِ صَالِحَيْنِ قَدْ شَهِدَا بَدْرًا فِيهِمَا أَسُوءَةُ. قَالَ: فَمَضَيْتُ حِينَ ذَكَرُوهُمَا لِي. قَالَ: وَنَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمُسْلِمِينَ عَنْ كَلَامِنَا أَيُّهَا الثَّلَاثَةُ مِنْ بَيْنِ مَنْ تَخَلَّفَ عَنْهُ، قَالَ: فَاجْتَنَبْنَا النَّاسَ، وَقَالَ: تَغَيِّرُوا لَنَا حَتَّى تَنْكَرْتُ لِي فِي نَفْسِي الْأَرْضُ، فَمَا هِيَ بِالْأَرْضِ الَّتِي أَعْرِفُ، فَلَبِثْنَا عَلَى ذَلِكَ خَمْسِينَ لَيْلَةً، فَأَمَّا صَاحِبَايَ فَاسْتَكَانَا، وَقَعَدَا فِي بُيُوتِهِمَا يَبْكِيَانِ، وَأَمَّا أَنَا فَكُنْتُ أَشَبَّ الْقَوْمِ وَأَجْلَدُهُمْ، فَكُنْتُ أَخْرُجُ فَأَشْهَدُ الصَّلَاةَ، وَأَطُوفُ فِي الْأَسْوَاقِ، وَلَا يُكَلِّمُنِي أَحَدٌ، وَآتَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَسْلَمَ عَلَيْهِ وَهُوَ فِي مَجْلِسِهِ بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَأَقُولُ فِي نَفْسِي: هَلْ حَرَكَ شَفَتَيْهِ بِرَدِّ السَّلَامِ أَمْ لَا؟ ثُمَّ أَصَلَّى قَرِيبًا مِنْهُ، وَأَسَارِقُهُ النَّظَرَ، فَإِذَا أَقْبَلْتُ عَلَى صَلَاتِي نَظَرَ إِلَيَّ، وَإِذَا التَفْتُ نَحْوَهُ أَعْرَضَ عَنِّي، حَتَّى إِذَا طَالَ ذَلِكَ عَلَيَّ مِنْ جَفْوَةِ الْمُسْلِمِينَ، مَشَيْتُ حَتَّى تَسَوَّرْتُ جِدَارَ حَانِطِ أَبِي قَتَادَةَ، وَهُوَ ابْنُ عَمِّي، وَأَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ، فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، فَوَاللَّهِ مَا رَدَّ عَلَيَّ السَّلَامَ، فَقُلْتُ لَهُ: يَا أَبَا قَتَادَةَ! أَنْشُدُكَ بِاللَّهِ هَلْ تَعْلَمَنَّ أَنِّي أَحَبُّ اللَّهِ وَرَسُولُهُ؟ قَالَ: فَسَكَتَ، فَعُدْتُ فَنَاشِدْتُهُ، فَسَكَتَ. فَعُدْتُ فَنَاشِدْتُهُ، فَقَالَ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، ففَاضَتْ عَيْنَايَ، وَتَوَلَّيْتُ حَتَّى تَسَوَّرْتُ الْجِدَارَ، فَبَيْنَا أَنَا أَمْشِي فِي سُوقِ الْمَدِينَةِ، إِذَا نَبْطِيُّ مِنْ نَبْطِ أَهْلِ الشَّامِ مِمَّنْ قَدِمَ بِالطَّعَامِ يَبِيعُهُ بِالْمَدِينَةِ يَقُولُ: مَنْ يَدُلُّ عَلَيَّ كَعْبَ بْنِ مَالِكٍ؟

قَالَ: فَطَفِقَ النَّاسُ يُبْشِرُونَ لَهُ إِلَى حَتَّى جَاءَنِي، فَدَفَعَ إِلَيَّ كِتَابًا مِنْ مَلِكِ غَسَّانَ، وَكُنْتُ كَاتِبًا، فَقَرَأْتُهُ. فَإِذَا فِيهِ: أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّهُ قَدْ بَلَغَنَا أَنَّ صَاحِبَكَ قَدْ جَفَاكَ، وَلَمْ يَجْعَلْكَ اللَّهُ بِدَارِ هَوَانٍ وَلَا مَضِيعَةٍ، فَالْحَقُّ بِنَا نُوَاسِكَ، قَالَ: فَقُلْتُ حِينَ قَرَأْتُهَا: وَهَذِهِ أَيْضًا مِنَ الْبَلَاءِ، فَتَيَامَمْتُ بِهَا التَّنَوُّورَ فَسَجَرْتُهَا بِهَا، حَتَّى إِذَا مَضَتْ أَرْبَعُونَ مِنَ الْخُمْسِينَ، وَاسْتَلْبَثْتُ الْوَحْيَ، إِذَا رَسُولُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْتِينِي فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْمُرُكَ أَنْ تَعْتَزَلَ امْرَأَتَكَ، قَالَ: فَقُلْتُ: أَطْلُقُهَا أَمْ مَاذَا أَفْعَلُ؟ قَالَ: لَا، بَلِ اعْتَزَلْهَا فَلَا تَقْرُبْنَهَا، قَالَ: فَأَرْسَلُ إِلَى صَاحِبِي بِمِثْلِ ذَلِكَ، قَالَ: فَقُلْتُ لِامْرَأَتِي: الْحَقِّي بِأَهْلِكَ فَكُونِي عِنْدَهُمْ حَتَّى يَقْضِيَ اللَّهُ فِي هَذَا الْأَمْرِ، قَالَ: فَجَاءَتْ امْرَأَةُ هِلَالِ بْنِ أُمَيَّةَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ هِلَالَ بْنِ أُمَيَّةَ شَيْخٌ ضَائِعٌ لَيْسَ لَهُ خَادِمٌ فَهَلْ تَكْرَهُ أَنْ أَخْدُمَهُ؟ قَالَ: لَا، «وَلَكِنْ لَا يَقْرُبَنَّكَ»، فَقَالَتْ: إِنَّهُ وَاللَّهِ مَا بِهِ حَرَكَةٌ إِلَى شَيْءٍ، وَاللَّهِ مَا زَالَ يَبْكِي مُنْذُ كَانَ مِنْ أَمْرِهِ مَا كَانَ إِلَى يَوْمِهِ هَذَا. قَالَ: فَقَالَ لِي بَعْضُ أَهْلِي: لَوْ اسْتَأْذَنْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي امْرَأَتِكَ، فَقَدْ أَذِنَ لَامْرَأَةِ هِلَالِ بْنِ أُمَيَّةَ أَنْ تَخْدُمَهُ، قَالَ: فَقُلْتُ: لَا اسْتَأْذَنْ فِيهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَمَا يُدْرِينِي مَاذَا يَقُولُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا اسْتَأْذَنْتُهُ فِيهَا وَأَنَا رَجُلٌ شَابٌّ، قَالَ: فَلَبِثْتُ بِذَلِكَ عَشْرَ لَيَالٍ فَكُمِلَ لَنَا خَمْسُونَ لَيْلَةً مِنْ حِينَ نُهِيَ عَنِّي كَلَامُنَا، قَالَ: ثُمَّ صَلَّيْتُ صَلَاةَ الْفَجْرِ صَبَاحَ خَمْسِينَ لَيْلَةً عَلَى ظَهْرِ بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِنَا، فَبَيْنَا أَنَا جَالِسٌ عَلَى الْحَالِ الَّتِي ذَكَرَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنَّا، قَدْ ضَاقَتْ عَلَيَّ نَفْسِي، وَضَاقَتْ عَلَيَّ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ، سَمِعْتُ صَوْتَ صَارِخٍ أَوْفَى عَلَى سُلْعٍ يَقُولُ بِأَعْلَى صَوْتِهِ، يَا كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ أَبْشِرْ، قَالَ: فَخَرَرْتُ سَاجِدًا وَعَرَفْتُ أَنَّ قَدْ جَاءَ فَرَجٌ، قَالَ: فَأَذِنَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) النَّاسَ بِتَوْبَةِ اللَّهِ عَلَيْنَا حِينَ صَلَّى صَلَاةَ الْفَجْرِ، فَذَهَبَ النَّاسُ يُبْشِرُونَنَا، فَذَهَبَ قَبْلَ صَاحِبِي مُبْشِرُونَ وَرَكَضَ رَجُلٌ إِلَيَّ فَرَسًا، وَسَعَى سَاعٍ مِنْ أَسْلَمَ قَبْلِي، وَأَوْفَى عَلَى الْجَبَلِ، فَكَانَ الصَّوْتُ أَسْرَعَ مِنَ الْفَرَسِ، فَلَمَّا جَاءَنِي الَّذِي سَمِعْتُ صَوْتَهُ يُبْشِرُنِي فَتَزَعْتُ لَهُ ثَوْبِي، فَكَسَوْتُهُمَا إِيَّاهُ بِبِشَارَتِهِ، وَاللَّهِ مَا أَمْلِكُ غَيْرَهُمَا يَوْمَئِذٍ، وَاسْتَعْرْتُ ثَوْبَيْنِ فَلَبِسْتُهُمَا، فَانْطَلَقْتُ أَتَاَمُّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَلَقَانِي النَّاسُ فَوْجًا

فَوَجَّاهُمْ يَهْتَدُونَ بِالتَّوْبَةِ، وَيَقُولُونَ لَهْتَنُنْكَ تَوْبَةُ اللَّهِ عَلَيْكَ، حَتَّى دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ، فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جَالِسٌ فِي الْمَسْجِدِ وَحَوْلَهُ النَّاسُ، فَقَامَ طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهُ يَهْرُولُ حَتَّى صَافَحَنِي وَهَنَانِي، وَاللَّهُ مَا قَامَ رَجُلٌ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ غَيْرُهُ. قَالَ: فَكَانَ كَعَبٌ لَا يَنْسَاهَا لَطْلَحَةُ، قَالَ كَعَبٌ: فَلَمَّا سَلَّمْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: وَهُوَ يَبْرُقُ وَجْهُهُ مِنَ السُّرُورِ وَيَقُولُ: «أَبْشِرْ بِخَيْرٍ يَوْمَ مَرَّ عَلَيْكَ مُنْذُ وَلَدْتِكَ أُمُّكَ». قَالَ: فَقُلْتُ: أَمِنْ عِنْدِكَ يَا رَسُولُ اللَّهِ أَمْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ؟ فَقَالَ: «لَا بَلَّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ». وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا سُرَّ اسْتَنَارَ وَجْهُهُ كَأَنَّ وَجْهَهُ قِطْعَةُ قَمَرٍ، قَالَ: وَكُنَّا نَعْرِفُ ذَلِكَ. قَالَ: فَلَمَّا جَلَسْتُ بَيْنَ يَدَيْهِ قُلْتُ: يَا رَسُولُ اللَّهِ إِنْ مِنْ تَوْبَتِي أَنْ أَنْخَلِعَ مِنْ مَالِي صَدَقَةً إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أُمْسِكْ بَعْضَ مَالِكَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ». قَالَ: فَقُلْتُ: فَإِنِّي أُمْسِكُ سَهْمِي الَّذِي بِخَيْبَرٍ، قَالَ: وَقُلْتُ يَا رَسُولُ اللَّهِ إِنْ اللَّهَ إِنَّمَا أَنْجَانِي بِالصَّدَقِ، وَإِنْ مِنْ تَوْبَتِي أَنْ لَا أُحَدِّثَ إِلَّا صَدَقًا مَا بَقِيْتُ، قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ أَنَّ أَحَدًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ أَبْلَاهُ اللَّهُ فِي صَدَقِ الْحَدِيثِ مُنْذُ ذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى يَوْمِي هَذَا أَحْسَنَ مِمَّا أَبْلَانِي اللَّهُ بِهِ، وَاللَّهِ مَا تَعَدَّدْتُ كَذِبَةً مُنْذُ قُدْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى يَوْمِي هَذَا، وَإِنِّي لَأَرْجُو أَنْ يَحْفَظَنِي اللَّهُ فِيمَا بَقِيَ، قَالَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ) حَتَّى بَلَغَ (إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ. وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ. وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ) حَتَّى بَلَغَ (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ). قَالَ كَعَبٌ: وَاللَّهِ مَا أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ مِنْ نِعْمَةٍ قَطُّ بَعْدَ إِذْ هَدَانِي اللَّهُ لِلْإِسْلَامِ أَعْظَمَ فِي نَفْسِي مِنْ صِدْقِي رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ لَا أَكُونَ كَذَبْتُهُ فَأَهْلِكَ كَمَا هَلَكَ الَّذِينَ كَذَبُوا، إِنَّ اللَّهَ قَالَ لِلَّذِينَ كَذَبُوا حِينَ أَنْزَلَ الْوَحْيَ شَرًّا مَا قَالَ لِأَحَدٍ، وَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَتُعَرِّضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَآوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ). قَالَ كَعَبٌ: كُنَّا خُلَفْنَا أَيُّهَا الثَّلَاثَةُ عَنْ أَمْرِ

أُولَئِكَ الَّذِينَ قَبِلَ مِنْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ حَلَفُوا لَهُ فَبَايَعَهُمْ وَاسْتَعْفَرَ لَهُمْ، وَأَرْجَأَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمْرَنَا حَتَّى قَضَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِيهِ، فَبِذَلِكَ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ) وَلَيْسَ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ مِمَّا خُلِفْنَا تَخْلُفْنَا عَنِ الْعَزْوِ، وَإِنَّمَا هُوَ تَخْلِيفُهُ إِيَّانَا، وَإِرْجَاؤُهُ أَمْرَنَا عَمَّنْ حَلَفَ لَهُ وَاعْتَذَرَ إِلَيْهِ فَقَبِلَ مِنْهُ». {الحديث: ٦٩٤٧ = ٦٩٧١ فم = ف.م = فتح الملهم بشرح صحيح مسلم. تجريد البخارى = مختصر صحيح البخارى = الترجمة الكردية/٣، رقم: ١٢٥٧ = ٣٠٨٨، ٢٧٥٧، ٢٩٤٧، ٢٩٤٨، ٢٩٤٩، ٣٩٥٠، ٣٨٨٩، ٣٥٥٦، ٣٩٥١، ٤٤١٨، ٤٦٧٣، ٤٦٧٦، ٤٦٧٧، ٤٦٧٨، ٦٢٥٥، ٦٦٩٠، ٧٢٢٥ فتح البارى + رقم: ١٦١٩ تجريد = ٤٤١٨ مجلد/٤}:

ثيمامى زوهرى، كه لهناو فهرمووده شوناسهكاندا ناسراوه به (ثيبنو شهاب) كه زانايهكى گهوره ناوداره، فهرمووى: ئهوجا پيغهمبهر (دروودى خوداى لهسهر بئ) غهزاي تهبووكى ئهجمادا، دهيوست بچئ بو سهر روومو بو سهر نهصرانييهكانى عهرهب كه لهشام بوون.

ثيبنو شهاب فهرمووى: عهبدورهجمانى كورى عهبدوللاى كورى كهعبى كورى ماليك (رمزاو رهمهتى خودا لهههموويان بئ) ههوالى بهمنداو فهرمووى: باوكم عهبدوللاى كورى كهعبى كورى ماليك — كه چاوساغى باوكى بوو، ئهو كاتهى كه كهعبى باوكى له ئاخري تهمهنيا، كوئر بوو بوو، كه ئهو لهناو كورهكانيدا چاو ساخى بوو، فهرمووى: لهكهعبى كورى ماليكم بيست (رمزاى خوداى بئ) كهداستانى دواكهوتنى خوئى له غهزاي تهبووكدا، له پيغهمبهر (دروودى خوداى لهسهر بئ) دهگيرايهوه، كهعب فهرمووى: لههيچ غهزايهكى تردا، جگه لهغهزاي تهبووك، له پيغهمبهر (دروودى خوداى لهسهر بئ) دوانهكهوتوومو، لهههموو غهزاكانيدا لهخزمهتيدا بووم، بهلام له غهزاي بهدريشدا لهخزمهتيدا نهبووم، بهلام لهم غهزايهدا، ههزهرت (دروودى خوداى لهسهر بئ) گلهيى لهوانه نهكرد كه لهم غهزايه دواكهوتبوون، چونكه پيغهمبهر و موسولمانان لهم غهزايهدا كه دهرچوون لهمال، مهبهستيان كردنى ئهم غهزايه

نهبوو، به لکوو مهبهستیان گرتنی کاروانه که ی قورپه ش بوو، که به مائیکی بازرگانی زورهه له شام گه رابوونه وه، به لام نه وه بوو چارهنووسی خودایی وابوو: که خودا به بی واده له گه ل دوشمنی خویاندا به رهنکاری یه کتری کردن و نهو شهره قورسو گرانه، به ناوی غه زای به در روویداو سه رکه وتنیکی گه وره به نسیمی موسولمانان بوو، وه که عب فهرمووی: ودمن له شه وه که ی عقه به دا، که ناوداره به به یعه تولعه قه به، له خزمه تی پیغه مبه ردا بووم، له وکاته دا که په یمانمان به ست له گه لید، له سه ر نیسلامه تی و کومه کی نیسلام، ودمن به ش به حالی خوم نه م شه وه ناگورمه وه به ناماده بوونی جهنگی به در، هر چه ند له ناو خه لکا غه زای به در به ناو بانگتره له م شه وی عقه به یه، له راستیدا نه وکاته که له غه زای ته بووک دواکه وتم له پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) ههرگیز وه که نهو کاته ناوا به هیزو ته واناو، ده ست رویشوو نه بووم، به خودا له وه پیش ههرگیز دوو ولاخی سواریم پیکه وه نه بووه، به لام له کاتی نهو غه زایه دا دوو ولاخی سواریم هه بوو، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) که چوو بو نه م غه زایه کات جهنگی گه رمابوو، ریگه یه کی دوورو دریژی گرته به رو روی کرده بیابانیکی وشک و برینگو، به ره و دوژمنیکی زوری بی شومارو شاره زا له جهنگا که وته ری، جا له به ره نه وه، له پیشدا جاریداو هه موو شتیکی به باشی روون کرده وه، بو موسولمانان و پیی گوتن که ده یه وی بجی بو کوی، هه تا تفاق جهنگ بخه ن و که ره سته ی پیویست ناماده بکه ن بو غه زاکه یان، سوپای موسولمانانیش - که له م غه زایه دا له خزمه تی هه زره تدا بوون - له به ر زوری له زماره نه ده هاتن و ده فته رو تو مار نه یده گرتن، له به ره نه وه نه گه ر که سی بیویستایه که خوی بشاری ته وه نه چی بو نهو غه زایه وای ده زانی که که س پیی نازانی، مه گه ر تاک و ته را، یا خود خودا سرووش (نیگا - وه حی) ده رباره ی نهو بنیری!

که نه م غه زایه روویدا جهنگی میوه بوو، به ر سیبه ر ته واو خوش بوو بوو، منیش هه زم له وه یه که به ده سته ی خوم باخ برنم، جا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) و موسولمانان تفاقیان خست، منیش ده مو یست که به جم له گه لیاندا تفاق بخه م، به لام

دەگەر پامەۋەدە ھېچم نەدەکرد، ۋە لەدلى خۆمدا دەمگوت: ئاسانە ھەركاتى بمەۋى دەتوانم تفاق بخەم، ئىتر ئەم دلە راوكىيەم درىژەى كىشا، تا خەلكەكە بەگەرمى پەلامارى تفاق خستنياندا ۋەلى من ھېچم ديارنەبوو، تا رۆژى پىغەمبەرەو موسولمانان سەر لەبەيانى كەوتنەپر، منىش لەگەلئانا دەرچووم بەلام بەبى نازوقەو تفاق، ۋە لەدواييدا گەر پامەۋەدە نەچووم، ئىتر ئەم راپاييەم ھەر درىژەى كىشا. ھەتا ئەوان خىرا ناويان كردو دووركەوتنەۋەدە غەزاكەم لەكىس چوو، ھەرچەند نيازەم ھەبوو كەپرۆم پىيان بگەم، بەلام ئەۋەشم لەچارە نەنووسرابوو، خۆزگەم ئەۋەم بگردايە، جا لەپاش ئەۋە كە پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) رۆيشت، ھەرچەند دەچوومە دەرەۋەدە دەچوومە ناو خەلك، تەۋاو پەشيمان دەبوومەۋەدە خەم دايدەگرتەم چونكە تەماشای دەۋرۋەبەرى خۆم دەکرد، كەسكى ۋەھام نەدەدى كەبۇنى پياۋەتى لى بى ۋە دەست بدا بۆئەۋەدى كە بىكەم بەسەر مەشق بۆ خۆم، جگە لەوانەى كەتانەى نىفاقيان لى دەدان ۋە گومانى ناپاكى ۋە دوو رۆييان لى دەكرا، مەگەر ئەۋ بى ھىزو لاوازو لازەبوونانەى كە خودای گەۋرە بەھانە ۋە پۆزش ۋە عوزرى ئەۋانى پەسەند كردوۋە! ئىتر پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) باسى من ناكە ھەتا دەگاتە تەبووك، لەكاتىكا لەناو كۆرى موسولماناندا دادەنىشى دەفەرموى: (دەبى كەعبى كۆرى مالىك خەرىكى چى بى، بۆ نەھات بۆ ئەم غەزايە؟).

پياۋىكى بەنى سەلەمەيش دەلى: ئەى پىغەمبەرى خودا! ئەۋە لەخۆى بايى بوۋەدە دەعەى نايەت كەبى بۆ غەزا ۋە بەكەش ۋە فەشەۋە لەكالا ۋە والاكەى بەرى خۆى مۆر دەبىتەۋە!!

موغازى كۆرى جەبەلەيش پى دەلى: قەسەيەكى نابەجىت كرد، وانىيە، بەخودا ئەى پىغەمبەرى خودا! ئەۋەدى كە باش نەبى لەۋ پياۋەمان نەدييوە، ئىتر پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بى دەنگ دەبى، جا لەۋكاتەدا لەدوورەۋە تارمايى زەلامى دەبىنى، لەناو سەراب (بەردە خۆى: بەردە تراۋىلكە: تراۋىلكە: سەراب)دا كەرويشكە دەكا، دەفەرموى: (دەى ئەم زەلامە كەۋا لەدوورەۋە ھات ئەۋ خەيئەمە بىت). جا كە

زەلامەكە دېتە بەرمەدە ئەبو خەيشەمە خۇى دەبى، ئەم ئەبو خەيشەمە ئەو پياوۋە ئەنصارىيە بوو، كەمەننى خورماي كوردبوو بەخىر، وە مونافىق و ناپاكان تەوسيان پى كوردبوو لەسەرئەو.

جا كاتى كە ھەوالم زانى كەوا پىغەمبەر خەرىكە دەگەرپتەو دەو لە تەبووك دېتەو، خەم و پەژارەى خۇ پەراندنەو لەم كېشەى دواكەوتنە داىگرتەم، وە دەستەم كەرد بە درۆ رېكخستەن، وە لەدلى خۇمدا دەمگوت: سبەينى بەچى خۇم رزگار بكەم لە زویربوون و لەعاجز بوونى پىغەمبەر و لە دل رەنجاندنى، وە بۇ ئەمە پرس و رام بەھەموو كەسىكى خاوەن راو تەگبەر لە كەسوكارى خۇم كەرد، بەلام ھەر لەگەل گوتيان ئەوا ھەزەرت (دروودى خودای لەسەر بىن) گەيشتە بەرمەدە، ئەم خەيالەتە پەر پوۋچانە لە دلەم رەوينەو، بەرچاوم رۇشن بوۋەو زانىم كە بەدرۆ سازكەردن لەدەستى پىغەمبەر رزگارم نابى، جا لەبەرئەو بەرپارمدا چى راست و رەوانە ئەو، ھەزەرت (دروودى خودای لەسەر بىن) سەر لەبەيانىيەك تەشرىفى ھاتەو، دەستوورى وابو كە لەسەفەر دەگەرپايمەو لەپېشدا دەچو بۇ مزگەوت، لەوئى دوو ركات نوپۇزى سوننەتى دەكەرد، ئەو جا لەوئى دادەنىشت بۇ پېشوازى لە خەلك، جا كەئەمەى كەرد، ئىتر دواكەوتوۋەكان لە غەزای تەبووك، بەرودوا چوون بۇ خەزمەتى و دەستيان كەرد بە پاكەنەكەردن بۇ خۇيان لەلای پىغەمبەر و، كەم و زۆر بىانو و بەھانەيان دەدۇزىيەو بۇ خۇيان لەلای، ژمارەى ئەمانە لە ھەشتا زەلام زىاتەر بوون. پىغەمبەرىش (دروودى خودای لەسەر بىن) بەرپالەت ئەم بەھانەى لى وەردەگرتەو پەيمانى لەگەلئانا دەبەستەو بۇيان دەپارپايمەو، رازو نەپىنى دلىشانى رووبەرەووى خودای گەورە دەكەردەو.

منیش رۇپىشتم بۇ خەزمەتى و سلاوم لى كەرد، وەكوو مەروۇقىكى زویر و عاجزو زىز، زەردەخەنەيەكى بەتوۋرەيەو كەرد و فەرمووى: (وەرە). منیش چوومە پېشەو تا لەبەردەميا دانىشتم، فەرمووى پىم: بۇچى پاشكەوتى لەم سەفەرە، خۇ تۆ لەلای خۇت و لاخت كرىبوو بۇ خەباتگىران و غەزاكەردن!).

منیش عه‌رزیم کرد: ئە‌ی پێ‌غه‌مبه‌ری خودا! خودا گوساخ‌ی و دهم و پلێ‌ک و زمانێ‌کی وا ره‌وان و پاراوی پێ‌مداوه، ئە‌گه‌ر له‌خزمه‌تی تۆ‌دا نه‌بوومایه‌و، له‌لای هه‌رکه‌سی‌کی تر بوومایه‌ له‌ خه‌لکی سه‌ر ئە‌م زه‌مینه، دهم‌توانی به‌عوزرو به‌هانه‌و درۆ‌ی رازاوه خۆ‌م قوتار بکه‌م له‌ده‌ستی، به‌لام به‌خودا من باش ده‌زانم ئە‌گه‌ر ئە‌م‌پ‌رۆش له‌خزمه‌تتا قسه‌یه‌کی درۆ‌ت بۆ بکه‌م و به‌وه تۆ له‌خۆ‌م رازی بکه‌م، دوورنیه‌ که له‌ئاینده‌دا خودا توو‌په‌و عاجزت بکالی‌م، وه ئە‌گه‌ر قسه‌ی راستیشت بۆ بکه‌م – هه‌رچه‌ند له‌وانه‌یه که‌تۆ ئێ‌ستا به‌و قسه‌یه ئێ‌م د‌ل‌گران ببیت – به‌لام له‌پراستی په‌حمه‌ت ده‌باری، سه‌ره‌نجام ئومێ‌د ده‌که‌م که له‌لای خودا به‌گوتنی راستی رزگارم ببی، ده‌ی ئە‌وی که‌پراست بی، به‌خودا قوربان! هیج به‌هانه‌یه‌کی ره‌وام نه‌بوو، به‌خودا هه‌رگیز وه‌ک ئە‌م جاره ئاوا ته‌واناو ده‌وله‌مهن‌د نه‌بووم، به‌لام چاره‌نووس وابوو که له‌م سه‌فه‌رده‌دا له‌تۆ داوا‌بکه‌م!

ھەزرەت (دروودی خودای لەسەر بێ) **فەرمووی: (تۆ راست دەگەیت! دەی ھەستە برۆ ھەتا بزانی کە خودای گەورە چی دەفەرموێ).** منیش ھەلسام و رویشتم، کۆمەلێ لەپیاوانی بەنی سەلەمە، شوینم کەوتن و سەرکۆنە و سەرزەنشتیان کردم و گوتیان: **بۆچی تۆیش وەك ئەو دواکەوتووانە ی تر، بەھانە و عوزرت نەھاوردووە بۆی و خۆت بپەرێنیتەو؟ دەستەلاتی ئەوەندەدوشت نەبوو، چونکە ئەم گوناھە ی تۆ ئەوەندە ی بەس بوو، کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) داوای لیخۆشبوونت بۆبکا لەخودا، وە گوتیان: بەو خودایە لەپیش ئەمەدا ئاگامان لێت نیە کە گوناھ ی تەرت کردبێ.** **کەعب فەرمووی: بەخودا ئەوەندەیان سەرزەنشت کردم لەم بارە یو، تەنانەت خەریک بووم کە بگەرمەووە بۆلای پێغەمبەر و خۆم بەدرۆ بخەمەو!**

به‌لام له‌پاشا پيښانم گوت: ئايا كه‌سى تر، له‌گه‌ل مندا ئاواى به‌سه‌ره‌اتووه؟
گوتيان: به‌ئى، دوو پياواى تريش وهك تو هه‌مان شتيان به‌سه‌ره‌اتووه، تو چيت
گوتوووه ئه‌وانيش هه‌ر ئه‌وه‌ديان گوتوووه، وه به‌تو چى گوتراوه به‌وانيش هه‌رئه‌وه
گوتراوه. گوتم: كى و كين؟ گوتيان: مه‌راره‌ى كورى ره‌بىعه‌ى ئه‌ل-عامىرى و هيلالى

کورپی ئومەییەى ئەل-واقیفی، کە ناوی ئەم دوو پیاوہ باشانەیان هینا بۆم، روانیم کە وا دەست دەدەن بۆ ئەوہ کە بیانکەم بەسەر مەشق و بە پیشەوای خۆم و چاو لەوان بکەم، ئیتەر رویشتم و نەگەرپامەوہ بۆ خزمەتی حەزەرەت، چونکە ئەم دووانە موسوڵمانی ساغ بوون و ئامادەى غەزای بەدر بوو بوون!

جا حەزەرەت (دروودی خودای لەسەر بێ) موسوڵمانەکانی قەدەغەکرد لەوہ کە قسەبکەن لەگەڵ ئیمەدا، کە ئەم سێ کەسە بووین و بەس، بەلام قسەو گوفتوگووی لەگەڵ دواکەوتووہکانی تردا قەدەغە نەکرد، ئیتەر خەلکی ھەموو دوورە پەرێزیان ئی گرتین و لەگەڵمانا گوێران، بەجوێری وا دنیام لەلا تاریک و نوتەک و تەنگ و تەنگەبەر بوو، لەدنیاکەى لەوہوپیچی نەدەکرد، جا لەسەر ئەم بارودۆخە پەنجا شەوی دەق ماینەوہ، ھەردوو ھاوڕیکەم دۆش دامان و لەمالەوہ دادەنیشتن و دەگریان، بەلام من کەلەوان لاوتر بووم چالاکتر بووم، دەرۆیشتم لەگەڵ موسوڵمانانان نوێژم دەکردو بە بازاردا دەگەرپام، بەلام کەس قسەى لەگەڵدا نەدەکردم، لەپاش نوێژ دەرۆیشتم بۆ کۆری دانیشتنی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) سلاوم ئی دەکرد، لەدلی خۆمدا دەمگوت: نەری لیوی جوولاند بۆ وەلامی سلاوہکەم یان نا.

جار بەجاریکیش لەنزیکى حەزەرەتەوہ نوێژم دەکردو بەدزییەوہ بە گوێشەى چاو سەرئەجم دەدا، کەرەووم دەکردە کورنووشگاگەم و تەماشای جیگە کورنووشەکەم دەکرد، ئەو بەلاچاو بۆ منى دەرپوانى و کاتى من بەقنگە چاو بۆ ئەوم دەرپوانى ئیتەر ئەو لای تى دەکردم، لەسەر ئەم حالە ماوہیەکی زۆر مامەوہو جەخاریکی زۆرم دەخوارد لە دەست لووتەلایى موسوڵمانان! ھەتا روژی رویشتم بەشوورای باخەکەى ئەبو قەتادەى ئامۆزاما، کە خۆشەویستترین کەسم بوو ھەلژنیم، بەو خودایە کە سلاوم لیی کرد، وەلامی سلاوہکەمى نەسەندەوہ. گوتم: ئەى ئەبو قەتادە! تو خودا ئایا تو دەرانیەت کەوا من خودا و پیغەمبەرى خوام خۆش دەوی! کەچی نقەى نەکرد، دووبارە سویندم دایەوہ ھەر نقەى نەکرد، سیبارە کە سویندم دایەوہ، بەس ئەوہندەى گوت: خودا و پیغەمبەرى خودا باشتى دەرزان!

نیتراو به چاوه کانداهاته خواردهو بهرهدوا گه پامه وه، به دیواری
باخه که دا هه لزنیمه وه. روژی له پروژان له بازاردا ده سوورپامه وه، ته ماشام کرد وا
جوتیارئ - له نه به طه کانی شام که خوراک دهینن بۆ مه دینه و لهوئ ده پفرۆشن

— پرسپاری من دهکا، دهلئ: کئ که عبی کورئ مالیکم پئ نیشان دهدا؟

خه لکه که یش به ئامازه منیان پئ نیشان دهدا، جاهات بۆ لامو کاغه زیکی پیمدا،
شای غه سسان نووسی بووی بۆ من، منیش خۆم خویندهوار بووم، که خویندمه وه
ئه مهی تیا دا نووسرابوو: (له پاش ئه مه بیستوو مانه ته وه که هاوړیکه ت (واته:
پیغه مبه ر) لیت لووته لایه، تۆیش خودا بی لانه و بی دالدهی نه کردووی، بفرموو
وه ره بۆلای ئیمه، تا دلنه واییت بکهین). که خویندمه وه گوتم: ئه مه یش به لاولو
مهینه تییه کی تره! جا چوومه وه له ماله وه نامه کهم خسته ناو گری ته ندوورو
سووتاندم، جا که له په نجا شه وه که چل شهوی رویشته، فروستادهی حه زره ت (دروودی
خودای له سه ر بئ) هاته لام، گوئی: حه زره ت (دروودی خودای له سه ر بئ) فهرمانت پئ دهکا، که
له ژنه که ت دوور که ویته وه. گوتم: ته لاقی بدهم یاچی بکه م؟ گوئی: نه، ته لاقی
مه ده، به س توخنی مه که وه و نزیکي مه به ره وه، له هه مان کاتا هه مان فهرمانیشی
به هه ردوو هاوړیکانه کرد، منیش ژنه که م نارد وه بۆ مالی باوکی و گوتم: بجۆ بۆ
مالی باوانت و لهوئ به، تا بزاین خودا چی ده فرموئ.

که عب فرمووی: به لام ژنه که ی هیلالی کورئ ئومه ییه چوو بۆ خزمه تی
حه زره ت (دروودی خودای له سه ر بئ) گوئی پئی: ئه ی پیغه مبه ری خودا! هیلال ئیختیاریکی
که فته کاره و نوکه ریشی نییه، که خزمه تی بکا، خۆپیت ناخۆش نییه که من
خزمه تی بکه م؟ فرمووی: (نه، به لام توخنت نه که وئ). ژنه که گوئی: خۆ به خودا
تاقه تی سه ر جیی و شتی وای نه ماوه، به خودا له و روژمه که ئه م کاره ی لی قه و ماوه،
هه تا ئه مپرو سه رومر هه رده گری! جا خیزانه که ی منیش به منیان گوت: بۆچی
عه رزی حه زره ت نا که یت، که ژنه که ت پئ بداته وه و خزمه ت بکا، ئه وه تا ریگه ی
ژنه که ی هیلالی داوه که خزمه تی بکات، گوتم: داوای شتی و له حه زره ت نا که م،

یہ کہم لہ بہرئہ وہ کئی دہلیٰ نگہر رووی ئہ وہی ئی بنیم ژنہ کہم پی دہداتہ وہ،
 دووہ میش من پیایوکی گہنجم دہتوانم خرمہ تی خوم بکہم و دہترسم کہ دہروونی
 خوم پی زہوت نہ کروی توخی بکہم و۔ کہ عب گوتی: لہسر ئہم حالہیش دہشہوی
 تریش ماینہ وہ، بہم پیہ لہ وکاتہ وہ کہ پیغہ مہر (درووی خودای لہسر بی) قہدہ غہی کرد،
 کہ مہردووم قسہمان لہ گہ لدا بکہن، پہنچا شہوی دہقمان تہ واکرد، جا بؤ بہیانی
 شہوی پہنچاہم، لہسر سہربانی خانوویہ کی خومان نویژی بہیانی مکرد، وہ لہسر
 ئہو حالی پہریشانیہ دانیشتبووم کہ خودای گہورہ باسی کردوہ، لہ گیانی خوم
 وہرس بووم گیانی خوم ئی بوو بوو بہ بارو، گوی زہوی، بہو ہہموو گوشادیہ وہ،
 لہبہر چاوم تہنگ بوو بوو، لہم کاتہ داو لہم بارودوخی دلتنگیہ دا، دہنگی
 چرندہیہ کم بیست، کہ سہرکہ و تہوہ سہر کیوی سہل، وہ بہہموو ہیژی خوی
 بانگی دہکرد: ئہی کہ عبی کوری مالیک! موژدہت ئی بی۔ یہ کسہر کورنووشی
 سوپاسی خودام بردو زانیم کہ خودا دہرووی میہربانی خوی کردوتہ وہ بومان،
 حہ زہمت (درووی خودای لہسر بی) لہ پاش نویژی بہیانی ئہو روژہ، رادہ گہیہ نی کہ خودا
 تہو بہی ئیمہی قہبوول کردوہ، جا خہلکی دہہاتن موژدہیان پی دہداین، وہ چہند
 کہ سی موژدہ دہبہن بؤ ہہردو ہاوریکہم، دوو پیایویش مژدہیان بہ مندا:

پیایوکیان ماینہ کہی غاردہ دا بہرہو من، ئہوی تریشیان لہ ئہ سلہ مہوہ رادہ کاو،
 سہردہ کہویتہ سہر چیا سہل و لہوئوہ پر بہدہم بانگ دہکا: ئہی کہ عب! موژدہت
 ئی بی، لہ بہرئہ وہی کہ دہنگہ کہ لہ ماینہ کہ خیراتر بوو، دہنگہ کہ زووتر گہیشت،
 کاتی کابرای خاوم دہنگ گہیشتہ لام جلہکانی خوم بؤ داکہ ندو، لہ باتی
 مزگینی و موژدانہ دامن پی، بہو خودایہ ئہو روژہ تہنہا ئہو دوو جلکہم ہہبوو،
 کہ دامن بہو، جا دوو جلکہم لہ برادرئ خواست و لہبہرم کردن و رویشتم بؤ
 خرمہ تی پیغہ مہر (درووی خودای لہسر بی)۔ برادران پؤل پؤل پیم دہگہیشتن و دہہاتن
 بہ پیرمہوہ و پیرؤزبایی قہبوولی تہو بہیان لی دہکردم: دہیانگوت: پیرؤزت بی
 قہبوولی تہو بہ لہ لایہنی خودا وہ، کہ بہدہقی ئایہت لہ قورئاندا راگہ پہندراوہ، کہ

چوومە مزگەوت ھەزرىتى (دروودى خۇداى لەسەر بى) دانيشتىبوو، مەردومەكە لەدەورى دانيشتىبون، تەلەھى كۆرى عوبەيدوللا، بە ھەپراکردن ھەلسا ھات بە پىرمەو، تەوقەو پىرۆزبایی لەگەلما کرد، بەخو لەوزياتر، لە كۆچكاران (موھاجىرىن) كەسى تر ھەل نەساو نەھات بە پىرمەو، ئەم پىاوەتییەى تەلەھى قەت فەرامۆش ناكەم، جا كاتى ساوم کرد لە ھەزرىتى (دروودى خۇداى لەسەر بى) رووى مووفەرك و پىرۆزى، لەخۆشيانا شەوقى دەدايەو و نورى لى دەبارى و دەردەوشايەو و فەرمووى: (مۆزدەبى لەتۆ ئەو تەى لەدايك بوويت، روۆزى وەك ئەمرو باش و پىرۆزىت بەخۆتەو نەديو!).

عەزىمكرد: قوربان! ئەى پىغەمبەرى خۇدا! لەلایەنى تۆو، يە لەلایەنى خۇداى گەورەو، يە؟ فەرمووى: (نە، لەلایەنى منەو نىيە، بەلكو لەلایەنى خۇداو، يە و قەبوول تەو بەكەتان بەدەقى ئايەتى قورئان تۆماركراو).

عادەتى پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) وابوو، كە كەيفى خۆش بوایە، رووى وەك مانگی چوارە دەردەوشايەو، ئىمە خۆمان بە ئەزموون ئەو ھەمان بەباشى دەزانى، كە ھەزرىتى لەكاتى خۆشیدا نوور لەروخسارى دەبارى، وەك تریضى مانگە شەو، كە لەبەردەمیا دانيشتەم گوتەم: قوربان! لەتەواوکردنى تەو بەكەمە كە لەھەموو سامان و دارایی خۆم دەست بەردار بىم بۆ موسوئلمانان و ھەمووى ببەخشم بەخۇداو بە پىغەمبەر خۇدا، خۆيان چۆنى دابەش دەكەن بىكەن. فەرمووى: (نە ئەو نەبى، ھەنى لەمالەكەت بەپىلەرەو بۆ خۆت باشترە).

گوتەم: دەباشە ئەو پشكەم كە لەخەیبەردا ھەيە، ئەو گل دەدەمەو بۆ خۆم. گوتەم: ئەى پىغەمبەرى خۇدا! راستى منى رزگار كرد، لەو سەرەنجامە بەدەى كەبوو بەنسىبى دواكە و تەووەكانى تر كەبەدرۆ خۆيان لەلای تۆ لەسەرەتاو پەراندەو، كەواتە: بەشى بى لەتەواو پەشيمانى و تەو بەكەم كەھەتا ماوم قسەى راست نەبى نەيكەم. كەعب فەرمووى: بەخۇدا كەس گومان نابەم كە لە موسوئلمانان، كە وەك من خۇدا وابە جوانى، گوتارى راستى جوانى پى بەخشیبى لەو روژو. ديسان

به خودا لهو رۆژم وه که نهوم عهرزی حهزرت کردوو وه نهو به ئینه داوه پیی، ههتا نه مرۆ هیشتا به قهستی درۆم نه کردوو. وه ئومیدم ههیه که ههتا ماوم خودا بمپاریزی. جا خودای گه وره سهرور نه ئایهتهی نارد:

{لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رُؤُوفٌ رَّحِيمٌ، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ - التوبة / ۱۱۷ - ۱۱۹}:

که نه مه پوختهی واتاکهیهتی: خودا بارانی رحمهتو تهوبهی داباراند به سهر پیغه مبهرو کوچکاران و یاریده دراندا (که قورئان ناوی ناو: موهاجیرین و نه نصار) نهوانهی که لهوکاته ناسکو نه هاته دا، شوین حهزرت که وتن، پاش نه وهی که خهریک بوو دلی تاقمیکیان لابدا له ریگهی پهیرهوی پیغه مبهرو، جا خودا سهره نجام له بارهی نهو ورده خه یالاته وه به خشینی و بارانی میهر و سۆزو رحمهتو تهوبهی رژاند به سهریاندا، ههروا تهوبهی قه بوول کرد له سهر نهو سئ که سه موسولمانه که پاش خران له لایه نی پیغه مبهرو که له ماوهی نه پهنجا شه ودا، نه سئ که سه تهواو په ریشان بوون، وایان لی هاتبوو، زهوی بهم پانو پۆری و گوشادییهی خۆیه وه، وه کوو زیندانی لی هاتبوو، له گیانی خۆیان جارس بوون، باوهری راستیان هاته سهر نه وه که پشتو په نا ههر خودایه و، په ناو پاسار له قاری خودا نییه، مه گهر ههر له لای خۆی!

خودایش به به خشش و نهوازشی خۆی دهرگای تهوبه و به خشینی خۆی پی نیشان دان، وه نهوانیش روویان کرده قاپی که رهمی خوداو تهوبهی به راستیان کرد. نهی موسولمانینه! له خودا بترسن و به دل و به گیان و به گوتارو به کردار هه میسه له گهل پیاو راستان و راستگوین بن. که عب (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: به خودا به لامه وه، له ژیاندا گه وره ترین بههره و نازو به خشش که خودای گه وره خه لاتی کردبی به من یه کهم: نه وهیه که هیدایهت و رینمایی کردوو بو ئایینی پاکی ئیسلام.

دوووم: ئه‌وه‌یه که ئه‌و رۆژه قسه‌ی راستم عهرزی حه‌زره‌ت کرد، له‌ رحمه‌تی خوداوه‌ بوو، که درۆم له‌ خزمه‌تیا نه‌کرد، ئه‌گینا منیش وه‌ک درۆکه‌ره‌کان به‌ فه‌تاره‌ت ده‌چووم، ئه‌وه‌تانی خودای گه‌وره‌ له‌ قورئانا خراپه‌ترین هه‌ره‌شه‌و گوره‌شه‌ی لییان کردووه‌، له‌شانیانا ده‌فه‌رموی:

{سَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ اِذَا انْقَلَبْتُمْ اِلَيْهِمْ لَتَعْرِضُوْا عَنْهُمْ فَاَعْرِضُوْا عَنْهُمْ اِنَّهُمْ رَجَسٌ وَمَا زَاهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُوْنَ، يَحْلِفُونَ لَكُمْ لَتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَرْضٰى عَنِ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ} :

که ئه‌مه‌ پوخته‌ی رافه‌که‌یه‌تی: کاتی ئیوه‌.. گه‌رانه‌وه‌ بۆلای ئه‌و ناپاک و مونافقانه‌، که له‌م غه‌زایه‌ دواکه‌وتوون، که هه‌ندی له‌ ئه‌نصاره‌کان و کۆمه‌له‌ی عه‌بدوللای کوپی ئوبه‌ی و هه‌ندی ئه‌عراب بوون، به‌گه‌رمی سویندی گه‌وره‌ گه‌وره‌تان بۆ ده‌خۆن و ده‌لێن: ئیمه‌ بۆیه‌ نه‌هاتین بۆ ئه‌م ته‌بوکه‌، چونکه‌ عوزرمان هه‌بوو، ئه‌و سوینانه‌یش بۆیه‌ ده‌خۆن که‌ئیه‌ باوه‌ریان پێ بکه‌ن و گله‌ییان ئی نه‌که‌ن و وازیان ئی به‌یئن و سه‌ره‌زنشتیان نه‌که‌ن، جا ئیوه‌ پشت گوێیان بخه‌ن، چونکه‌ به‌راستی ئه‌وانه‌ ناو دلایان ره‌شو پیسه‌، ئه‌وانه‌ نه‌ سویندیان راسته‌ و نه‌ به‌گله‌یی و سه‌رکۆنه‌و سه‌ر زه‌نشست هۆشو بیر ده‌که‌نه‌وه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ جیگه‌ی پاشه‌رۆژیان ناوجه‌رگه‌ی دۆزه‌خه‌، له‌ تۆله‌و سزای کرده‌وه‌ نابارو ناشیرینه‌کانیانا، ئه‌وانه‌ سویندی درۆتان بۆ ده‌خۆن بۆئه‌وه‌ی که‌ ئیوه‌ لییان رازی بن، جا ئه‌گه‌ر گریمان ئیوه‌یش لییان رازی بن، به‌راستی خودا لییان رازی نابێ، چونکه‌ ئه‌وانه‌ له‌ریده‌رچوون و له‌ یاسای هه‌ق به‌ده‌رن و خودایش رازی نابێ، له‌ کۆمه‌لێ له‌رێ ده‌رچووان!

که‌عب فه‌رمووی: مه‌به‌ست له‌: {وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا} ئه‌وه‌ نییه‌ که‌ ئیمه‌ که‌ ئه‌وسێ که‌سه‌ بووین، له‌و غه‌زایه‌ دواکه‌وتووین، به‌ئکوو مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئیمه‌، ئه‌م سێ که‌سه‌، کاتی چووینه‌ خزمه‌تی حه‌زره‌ت و راستیمان له‌خۆمان داو درۆمان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر نه‌کرد، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) کاری ئیمه‌ی

دواخستو عوزری ئیمه قه بوول نه کردو پهیمانی له ئیمه وهر نه گرتو بۆمان نه پاریه وه، وهك عوزری ئه و دواكه وتوانه ی تری قه بوول کردو پهیمانی لی وهر گرتن و بۆیان پاریه وه، كه به سویندی درۆ پاكانه یان بۆ خویان کرد. چونكه ئه وه بوو پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) برپاری سه باره ت به ئیمه ی دواخست، هه تا خودا خوی له م باره یه وه برپاری داو فه رمووی: {وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا}. {ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۲، ژماره: ۲۱ - تهوبه و په شیمانی + تاج/۴، زنجیره: ۱۰، ژماره: ۳۹۱۵ - سوورته ی تهوبه، لاپه ره: ۲۷۰ ج/۴}.

روونکردنه وه:

- له سه ر قسه ی رافه نامه (شه رح) هكان، به هره ی زۆرو برپاری یاسایی (شه رعی) زۆر له م فه رمووده درێژده ا هه ن و وهرده گیرین، وهك:
۱. گه وهره یی و به ریزی هاو به شكه رانی پهیمانی عه قه به و جهنگی به در.
۲. زه ندیق ئه گه ر تهوبه بكا ناكوژری، وهك هه شتا كه سه كه كه دوا كه وتبوون له غه زاكه و تهوبه ی خویان راگه یاندو پیغه مبه ر نه یكوشتن.
۳. مونا فیق (ناپاك) ناكوژری، چونكه خوی و خوا نه بی، كه سی نازانی كه موسو لمانه یا ناپاكه.
۴. سه ركۆنه و لیپرسینه وه له سه ر ئایین، به پیی تهوانایی و ناتهوانایی ده گۆری.
۵. وه سپ و مه تحی باشه ی له روو دروسته، به مه رجبی دلنیا بوون له بایی نه بوون.
۶. كه سیکی تر بکری به سه ر مه شق و چاوی لی بکری، به تایبه تی له کاتی لیقه و مانا، وهك كه عب چاوی له دوو هاوړیکه ی کرد كه ئهوانیش پیان له راستی نابوو، به درۆ مه هانه یان بۆ پیغه مبه ر نه هی نابوو.
۷. شوینه ونکی له کاتی له باردا سوننه ته، به شیکه له شوینه ونکی شه رعی، به کاره یانی وشه ی نهینی (کلمه السّر) و جفره ی برووسکه و هیما دانان بۆ دۆزینه وه و هه لگردنی قسه یی كه به جفره و داخراوی کرابی، وهك برووسکه و نامه ی نهینی كه به بی کلیل هه ل نا کړی و نازانری بخوینریته وه.

۸. خۆزگه خواستن بۇ خىرى لهدست چوو (خىرى فەوتاو).
۹. كەسنى لەسەفەر دەگەرپتەو دەستنوئىزى ھەبىو لەپىشا بچى لە مزگەوت دوو ركات نوئىزى سوننەت بكات و ئەوجا لەوئى دابنىشى بۇ پىشوازى لە بەپىرەو چووانى.
۱۰. بىرپارى شەرع بەپىي روالەتى كارەو تەماشاي دىوى دەرەوئى شتەكان دەكرىو بىرپار دەدرى، ناودل و نەينىەكانى ناو دەرەوون چۆنەو چىيە، ئەو دە لىپرسىنەوئى ئەو دە لەسەر خودا خۇيەتى، لەسەر ئىمە نىيە. لەم خالەو دە ھەركاتى لەكارىكا موسولمانان زىانمەند نەدەبوون، واباشە قازى بۇ بەرژەوئى دەندى گومانبار بىرپارىدە، بە ئومىدى ئەو دە كە پەندو ئامۇز لەھەلەى خۇى وەربىگرىو عوزرەكەى وەربىگرى.
۱۱. چاو پۇشى و قەبوولكردى مەھانەو شتى وا ئەگەر خراپەى لى نەدەكەوتەو دە دروستە.
۱۲. سلاو نەكردى لە گوناھكارو تاوانبارو قسە لى دابىرنى ئەم جۆرە كەسانە دروستەو رەوايە.
۱۳. قورئان و پەراوى فەرموودەو شتى كەناوى خوداى لى نوسرابى، يا چاپكرابى، يا پىوئەبى، دروستە كە بەپىي بەرژەوئى دەند بسووتىرنى، بەلام واباشە خۆلەمىشەكەى لەشوينىكى پاكا بشارىتەو، يا بنىژرى، ھەروا سىپىنەوئىان بەتەختە سىروشتى وا، وەك سىپىنەوئى تەختە رەش.
۱۴. لەكاتى موژدەو روودانى خۆشيداو گەشىتنى ھەوالى خۆش و روودانى نازو بەھرو بەخشى، كورنووشى سوپاس لەم كاتانەدا خىرەو سوننەتەو زۆر پەسەندە.
۱۵. دانى سەرقلەمانەو مژدانەو موژدانە پىدان بەموژدە دەر سوننەتە، ھەروا وەلىفەت و وەلىفەت نامەو شاگردانە.

۱۶. هه ئسان له بهر هاتوو، وه تهوقه کردن له گه ئیداو به خیر هاتنی و به پیره وه چوونی و خوشی دهر برین سوننه ته.
۱۷. له پاش تهوبه کردن خیر کردن سوننه ته.
۱۸. به زه و بهاتنه وه به خۇداو گریان بۆ حالی شری خۇی، له لایهن که سیکه وه ره وایه.
۱۹. به رپه رچی غه یبهت، وهك موعاز غه یبهتی کابرای رهتکرده وه، که له خزمهت پیغه مبهردا، قسه ی به که عب گوت.
۲۰. به هره ی راستگویی و بهرده وامبوون له سه ری.
۲۱. پیرۆزبایی له کاتی روودانی نازو به هره و به خشش داو، به بۆنه ی بۆنه خوشه کانه وه سوننه ته، وهك: کاتی گه پرانه وه له سه فه ری خیر و منال بوون و کردنی جل و بهرگی تازه و ژنه ینان و شوو کردن و روژانی جه ژن و شادی.
۲۲. وه رع و پاریز له هه رشتی که مه ترسیت هه بی که سه ر بکیشی بۆ ناره وایی، با له خودی خوشیدا ره وایی، وهك که عب نه یویست که ژنه که ی بگه رینیته وه بۆلای خوی هه تا خزمه تی بکا، نه بادا تووشی بی شه رعیه ک ببی له م لایه نه وه.
۲۳. خوشی دهر برینی گه وه ره، به بۆنه ی خوشی ده ستو پابه ندانی خۆیه وه، وهك پیغه مبه ر خوشی دهر بری به بۆنه ی قه بوولی تهوبه له وه سی که سه له موسولمانان.
۲۴. شتی گرنگ له پيشدا روون بکریته وه بۆ خه لک و بۆ جه ماودر، هه تا هاوبه شی باش بکه ن له ئاراسته کردنی دا.
۲۵. راویژ کردن به که سوکار و به که سی که له کار ی ناگاداری.
۲۶. دووربینی کردن له کاردا و هه لبراردنی سه رهنجای باش و راست و دروست، با کیشه و به ره شی له به رده مدا بی و هه ل نه خه له تان به خوشی کاتی، که په شیمانی گه وه ری له دوا بی.
۲۷. هه ندی سزاو تۆله به وه ده بی، که تاوانبار له خوشی قه دهغه بکری، وهك که عب و هاوړیکانی دوور خرانه وه له ژنه کانیان.

٢٨. ھەلبەرزەدنی کاتی لەبار بۆ راگەیانندن و جاردانی کاری گەرنە، ئایا خۆش، ئایا ناخۆش. چونکە لە گێڕانەوێهەکی تاجول ئوصولدا ئەمەى واتیادا: ئیتر لەو بەدواوە موسوڵمانان دەنگیان لەگەڵماندا داڕپى و قسەیان لەگەڵمانا نەدەکرد، وەمەن ماوێهەکی زۆر لەسەر ئەم حالەیه مامەو، ھەتا تەواو سەخەلتی کردم، وە لەگشت شتێ بەلامەووە گەرنەتر ئەوێبوو، کە خوانەخواستە لەو ماوێهەدا مەن بمرم و ھەزەرت نوێژ لەسەر تەرمەگەم نەکات، یاخود ھەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) بمرئ و مەن لەسەر ئەو حالە بمرئەووە لەناو خەلکاو کەس قسەم لەگەڵدا نەکا، تا خودای گەورە لەکاتی سێھەکی دوایی شەودا، گێرابوونی تەوہی ئیمە بە سرووش دەنێرئ بۆ پیغەمبەری خوێ، لەو دەمەدا ھەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) لەلای ئوممو سەلەمە دەبێ، ئوممو سەلەمە ئافەرەتیکی زۆر باش بوو، لەم کارەى مەندا قسەى خێرى زۆر دەکردو گەلێ مەبەستى بوو، جا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرموئ: (ئەى ئوم سەلەمە! خودا تەوہی کەعبی گێراکرد). ئەویش (رەزای خودای ئ بێ) دەلئ: ئەى پیغەمبەرى خودا! بۆ ھەوائی بۆنەنێرم و ئەم موزدە خۆشەى پێ بەدەم؟

دەفەرموئ: (ئاخر بەم شەو دەبەن بەژێر پێی خەلکەووەو خەلک و خواکە تابەیانى خەوتان ئی دەزپێنن، ئیتر کاتی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نوێژى بەیانى دەکا، ھەوائی قەبوولکردنى تەوہە، لەلایەنى خودای گەورەووە، لەسەر ئیمە، بە موسوڵمانان رادەگەیهنئ، دەستوورى ھەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) وابوو لەکاتی خۆشەو شادیدا، رووی وەك مانگی چوارە دەدرەوشایەووەو خەرمانەى دەدا). (تاج/ ٤: ز: ١٠ ژ: ٣٩١٥ — سوورەتى تەوہە).

١٤٦٣) تەوہی پیاوی وەرگیراوە کە سەد کەسى کوشتوو. (٦٩٣٩ - ٦٩٤١)

بَابُ: قَبُولُ التَّوْبَةِ مِمَّنْ قَتَلَ مَائَةَ نَفْسٍ

١٩١٩- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «كَانَ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ رَجُلٌ قَتَلَ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ نَفْسًا، فَسَأَلَ عَنْ أَعْلَمِ أَهْلِ

الأرض؟ فدلَّ على رَاهِبٍ، فَاتَّاهُ فَقَالَ: إِنَّهُ قَتَلَ تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ نَفْسًا، فَهَلْ لَهُ مِنْ تَوْبَةٍ؟ فَقَالَ: لَا. فَقَتَلَهُ، فَكَمَّلَ بِهِ مِائَةً، ثُمَّ سَأَلَ عَنْ أَهْلِ الْأَرْضِ؟ فَدَلَّ عَلَى رَجُلٍ عَالِمٍ، فَقَالَ: إِنَّهُ قَتَلَ مِائَةَ نَفْسٍ، فَهَلْ لَهُ مِنْ تَوْبَةٍ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، وَمَنْ يَحُولُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ التَّوْبَةِ؟ انْطَلِقْ إِلَى أَرْضٍ كَذَا وَكَذَا، فَإِنَّ بِهَا أَنْاسًا يَعْبُدُونَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، فَاعْبُدِ اللَّهَ تَعَالَى مَعَهُمْ وَلَا تَرْجِعْ إِلَى أَرْضِكَ فَإِنَّهَا أَرْضُ سُوءٍ، فَانْطَلِقْ حَتَّى إِذَا نَصَفَ الطَّرِيقَ أَتَاهُ الْمَوْتُ، فَاخْتَصَمَتْ فِيهِ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ وَمَلَائِكَةُ الْعَذَابِ، فَقَالَتْ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ: جَاءَ تَائِبًا مُقْبِلًا بِقَلْبِهِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. وَقَالَتْ مَلَائِكَةُ الْعَذَابِ: إِنَّهُ لَمْ يَعْمَلْ خَيْرًا قَطُّ. فَاتَّاهُمْ مَلَكٌ فِي صُورَةِ آدَمِيٍّ، فَجَعَلُوهُ بَيْنَهُمْ، فَقَالَ: قِيسُوا مَا بَيْنَ الْأَرْضَيْنِ فَإِلَى أَيَّتَهُمَا كَانَ أَدْنَى فَهُوَ لَهُ، فَقَاسُوهُ فَوَجَدُوهُ أَدْنَى إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي أَرَادَ، فَقَبَضَتْهُ مَلَائِكَةُ الرَّحْمَةِ. قَالَ قَتَادَةُ: فَقَالَ الْحَسَنُ: ذَكَرَ لَنَا أَنَّهُ لَمَّا أَتَاهُ الْمَوْتُ نَأَى بِصَدْرِهِ. {الحديث: ٦٩٣٩ = ٦٩٦٣ فم = ف.م = فتح الملهم. تجريد البخارى = الترجمة الكردية/٤، رقم: ١٣٨٣ = ٣٤٧٠. تحفة الأشراف: ٣٩٧٣}:

ئەبو سەعیدی خەردی (رەزای خەردی ئی بێ) فەرمووی: پێغه مبهەر (دروودی خەردی لەسەر بێ) فەرمووی: پیاوی ئە نەتەوێ پێشینەکان، کە جوولە کە بوو، لە نەوێ ئیسرائیل بوو، نەوێ نوکەس دەکوژی، ئینجا دەپرسی: کێ زانترین کەسە لە ولاتدا، دەلێن: فیسارە سوڤیلکە، جا کابراکە دەچێ بۆلای و پێی دەلێ: من نەوێ نوکەسم کوشتوو، ئایا تەو بێم بۆ هەیه؟ خەردا ناسە کە دەلێ: نە، جا کابرا ئەویش دەکوژی و دەیکا بە سەدی تەو، جا دیسان کابرای بکوژ دەست دەکاتەو بە پرسیارو دەلێ: کێ زانترین کەسە لە ولاتدا؟ ئەمجارەیان پیاویکی زانای پێ نیشان دەدەن، جا دەچێ بۆلای و پێی دەلێ: من سەد کەسم کوشتوو، ئایا تەو بێم بۆ هەیه؟ زاناکە دەلێ: بەلێ، وەکەس ناتوانی رێگە تەو بەت ئی بگری، تەو بێ هەموو کاتی لە هەموو کەسێ قەبوول دەکری، بەلام لێرە مەمێنەو برۆ بۆ فیسارە ولات لەوێ تاقمەیی خەناسی باشی ئی هەیه، خەریکی خەپەرستی و پەرستش و عیبادهت کردن، برۆ لەوێ تۆیش لەگەڵ ئەواندا خەناسی بکەو، مەچۆرەو بۆ ولاتی خۆت،

چونکه خاکیکی شوومو بهده، پیاوه‌گه‌یش ده‌که‌ویته ری بو ئه‌و ولاته، دهر و
تاده‌گاته نیوه‌ی ری، له‌وی دهری!

جا فریشته‌ی رحمه‌ت و فریشته‌ی سزا و عذاب، له‌سهر تهرمه‌که‌ی ئاماده
ده‌بن و له‌سهری ده‌بی به‌کێشمه‌ کێشمییان: فریشته‌ی رحمه‌ت ده‌لێن: ئه‌مه‌ بو
ته‌وبه‌ هاتوووه‌ به‌گولێ دل رووی له‌ خودای گه‌وره‌ بووه‌ له‌ کرده‌وه‌ی خراپی
پێشینی په‌شیمان بووه‌، که‌واته‌: ئه‌مه‌ دیاری ده‌ستی ئێمه‌یه‌و ده‌یبه‌ین بو
به‌هه‌شت!

فریشته‌ی سزایش ده‌لێن: ئه‌مه‌ هه‌رگیز کرده‌وه‌ی چاگه‌ی نه‌کردوووه‌، که‌واته‌:
نیچیری خۆمانه‌و ده‌یبه‌ین بو دۆزه‌خ!

جا به‌فه‌رمانی خودا، فریشته‌یی له‌ شیوه‌ی ئاده‌میزادا ده‌چێ بۆلایان،
هه‌ردوولا ئه‌و فریشته‌یه‌ ده‌که‌ن به‌حه‌که‌م و فه‌رمانپه‌روا، هه‌که‌مه‌که‌ ده‌فه‌رموێ:
نیوانی هه‌ردوو شوینه‌که‌ بپیون، ولاته‌که‌ی خۆی و ئه‌و ولاته‌ی تر که‌بۆی ده‌چێ، جا
له‌کام لایانه‌وه‌ نزیکتر بوو، ئه‌وه‌ هی ئه‌وه‌یانه‌، که‌ نیوانیان ده‌پیون دهر وانه‌ن له‌و
جیگه‌یه‌وه‌ نزیکتر ده‌بی که‌بۆی ده‌چێ، ئیتر فریشته‌ی رحمه‌ت وهری ده‌گرن).

رشته‌ی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ ئاوايه‌: موسليم ← موحه‌مه‌دی کوری موته‌ننی ←
موعاذی کوری هیشام ← هیشامی باوکی موعاذ ← قه‌تاده ← ئه‌بو سه‌دیق
ئه‌بو سه‌عیدی خودی.

لێرده‌ قه‌تاده رشته‌که‌ی دواي خۆی ده‌گۆڕێ و ئاوا ده‌لێ: هه‌سه‌نی به‌صری
ده‌فه‌رموێ: باس کراوه‌ بو ئێمه‌ که‌کاتی مردن ده‌گاته‌ سه‌ری، ئه‌زه‌که‌ ده‌دا
که‌سینگی به‌پێی توانا له‌دی باشه‌که‌وه‌ نزیک بکاته‌وه‌!). {تاج/۵، زنجیره‌: ۹۲، ژماره‌:
۵۹۴۶. م} + {ریاض/۱، زنجیره‌: ۲، ژماره‌: ۲۰}.

روونکردنه‌وه‌:

۱. مه‌به‌ست له‌ (الحسن) هه‌سه‌نی به‌صریه‌، که‌ تابعیه‌یه‌.

۲. ئەم زیادەيەى حەسەنى بەصرى لە گىرپانەوہى ژمارە: (۶۹۴۰) ى صەحیحى موسلىمدا بە مەرفووعى ھاتووہ.

۳. مەبەستى سەرەكى ئەم فەرموودەيە ئەوہيە كە (دەرگای تەوبە بە مەرجى خۆى بۆ ھەموو كەسێ لەسەر پىشتە، تەوبەكار لە گوناھى بچكۆلە تەوبە بكا، ھەر تەوبەى گىرايە، لەتاوانى ھەرە گەورە تەوبە بكا ھەر تەوبەى گىرايە).

۴. باشتريں وەلام، بۆ ئەو پرسەى كە دەلێ: چۆن چۆنى خودا لە بكۆژ خۆش دەبێ، بەبێ پەزا لەسەربوونى كۆژراو، چونكە كۆژراو مردووہ، بەدەستھيئانى رەزابوونى لەسەر لىخۆشبوون لە بكۆژەكەى ئەستەمە؟ لە وەلامى ئەم پرسىارەدا دەلێين: (لەم بارو دۆخانەدا، كە خودا لە تاوانبار خۆش دەبێ، بەبێ رەزابوونى ئەو كەسەى كە تاوانەكەى دەربارە كردووہ، خوداى گەورە دەبێ بەدەستە بەرى ئەوہيش كە لەقيامەتدا خاوەن مافەكە قايىل بكاو ھەقى بەزيادەوہ بۆ بكاتەوہ).

۱۴۶۴) كەسێ لەپيش ئەوہدا تەوبەكا، كە خۆر لە خۆرئاواوہ ھەل دى، تەوبەى

گىرايە. (۶۷۹۹ - ۶۸۰۱)

بَابُ: مَنْ تَابَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ

۱۹۲۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ تَابَ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ». {الحديث: ۶۸۰۱ = ۶۸۱۷ فم:}

ئەبو ھورەيرە (رەزای خودای ئى بى) فەرمووی: خۆشەويست (دروودى خودای لەسەر بى) دەفەرمووی:

(ھەرکەسێ لەپيش ئەو کاتەدا كە خۆر لە خۆرئاواوہ ھەل دى، تەوبە بكا، خودا تەوبەى گىرا دەكا). {رياض/۱، زنجيرە: ۲، ژمارە: ۱۷ - تەوبە + تاج/۵، زنجيرە: ۹۱، ژمارە: ۵۱۴۱. م - باسى کاتى تەوبەکردن}. {پروانە: تاج/۵، زنجيرە: ۱۰۵، ژمارە: ۵۵۶۸، ۵۵۷۶، ۵۵۷۷}.

۱۴۶۵) تهوبه قه بوول دهکری له کهسی چی به شهو خراپه بکاو چی به رۆژ خراپه بکا.
(۶۹۱۹ - ۶۹۲۲)

بَابُ: قَبُولُ التَّوْبَةِ مِنْ مُسِيئِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

۱۹۲۱- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَبْسُطُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ النَّهَارِ، وَيَبْسُطُ يَدَهُ بِالنَّهَارِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ اللَّيْلِ، حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا». {الحديث: ۶۹۲۱ = ۶۹۴۴ فم}:

ئه‌بو مووسا (رمزای خودای ئی بئ) فه‌رمووی: پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بئ) فه‌رمووی:
(خودای بالا ده‌ست و شکۆمه‌ند، له‌شه‌ودا ده‌ستی خۆی راده‌هیلێ بۆ ئه‌و خراپه کارانه‌ی که له‌رۆژدا خراپه‌یان کردووه، هه‌تا ته‌وبه‌بکه‌ن و له‌سهر ده‌ستی خودادا له تاوانه‌کانیان په‌شیمان ببه‌وه، هه‌ره‌ها له‌رۆژدا ده‌ستی خۆی درێژ ده‌کا، بۆ ئه‌و خراپه کارانه‌ی که له‌شه‌ودا خراپه‌یان کردووه، هه‌تا له‌سهر ده‌ستی ئه‌ودا ته‌وبه بکه‌ن و له‌تاوانه‌کانیان په‌شیمان ببه‌وه، ئه‌م ره‌حمه‌ت و قه‌بوول و گیرابوونی ته‌وبه‌و په‌شیمانییه، هه‌روا به‌رده‌وام ده‌بێ، هه‌تا ئه‌وه‌کاته‌ی که رۆژ ده‌گه‌رێته‌وه‌و له‌باتی ئه‌وه‌ی وه‌ک هه‌موو جارێ، خۆر له‌ خۆره‌ه‌لاته‌وه‌ هه‌ل‌بێ، که‌چی له‌ رۆژئاواوه هه‌ل‌دێ، ئیتر له‌و‌ر‌پ‌ۆژه به‌دواوه‌ ده‌رگای ته‌وبه‌ داده‌خرێ و ته‌وبه‌ی که‌س گیرا نابێ).
{تاج/۵، زنجیره: ۹۱، ژماره: ۵۱۴۰. م - کاتی ته‌وبه‌کردن}. ب‌روانه: ژماره: (۱۹۲۰) له‌پیشه‌وه تا‌کو‌تایی.

۱۴۶۶) سه‌باره‌ت به‌ لی‌خ‌وش‌بوونی گونا‌هه‌کان. (۶۸۹۷ - ۶۸۹۹)

بَابُ: فِي غَفْرِ الذُّنُوبِ

۱۹۲۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَوْ لَمْ تُذْنِبُوا لَذَهَبَ اللَّهُ بِكُمْ، وَلَجَاءَ بِقَوْمٍ يُذْنِبُونَ فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ فَيَغْفِرُ لَهُمْ». {الحديث: ۶۸۹۹ = ۶۹۲۰ فم}:

ئه‌بو هوره‌يره (رمزای خودای ئی بئ) فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر بئ) ده‌فه‌رمووی:
(به‌وه‌که‌سه که گیانی منی به‌ده‌سه، که خودای گه‌وره‌و فریاره‌سه، ئه‌گه‌ر گریمان

ئىيۈە گوناھتان نەكردايە، خوداى گەورە، ئىيۈەى لادەبردو، جۆرە ھۆزىكى ترى دەھىنا كە گوناھ بىكەن و لەخودا بپارىنەو دە تاخودا بەو بەھانەيەو دە لىيان خۇش بى). {تاج/۵، زنجىرە: ۸۹، ژمارە: ۵۱۳۰. م — پارانەو دە پەشىمانى}.

۱۴۶۷) باسى كوشادى و بى سنوورى رەھمەت و مېھرەبانى خوداى گەورە.

رەھمەتى رىق و خەشى دەبەزىنى. (۶۹۰۳ - ۶۹۱۸)

باب: فِي سَعَةِ رَحْمَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَأَنَّهَا تَغْلِبُ غَضَبَهُ

۱۹۲۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَمَّا قَضَى اللَّهُ الْخُلُقَ، كَتَبَ فِي كِتَابِهِ عَلَى نَفْسِهِ فَهُوَ مَوْضُوعٌ عِنْدَهُ: إِنَّ رَحْمَتِي تَغْلِبُ غَضَبِي». {الحديث: ۶۹۰۵ = ۶۹۲۶ فم}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى بىن) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەرمووى: (كاتى خوداي گەورە بپارى دا كە ئەم خەلك و جىهان و بوونەوەرە دروست بىكا، لەنامەيەكى خۇيدا، كە لەلاى خۇى دايانەو، ئەمەى نووسى: رەھمەت و مېھرەبانى من، رىق و خەشى دەبەزىنى). {تاج/۱، زنجىرە: ۶، ژمارە: ۳۷} + {رياض/۲، زنجىرە: ۵۱، ژمارە: ۴۱۹ — ھىواو ئومىد بە مېھرى خودا..}.

۱۹۲۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ لِلَّهِ مِائَةَ رَحْمَةٍ، أَنْزَلَ مِنْهَا رَحْمَةً وَاحِدَةً بَيْنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ وَالْبَهَائِمِ وَالْهَوَامِّ. فَبِهَا يَتَعَاطَفُونَ، وَبِهَا يَتَرَاحَمُونَ، وَبِهَا تَعَطَّفُ الْوَحْشُ عَلَى وَلَدِهَا، وَأَخَّرَ اللَّهُ تِسْعًا وَتِسْعِينَ رَحْمَةً، يَرْحَمُ بِهَا عِبَادَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». {الحديث: ۶۹۰۸ = ۶۹۲۹ فم. تجريد البخارى بالكوردى/۵، رقم: ۱۹۲۲ = ۶۰۰۰، ۶۴۶۹}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى بىن) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) دەفەرموى: (خودا سەد رەھمەتى ھەيە، يەك رەھمەتى لەو سەد رەھمەتە ناردۆتە خوارەو دە بۆ ناو پەرى و ئادەمىزاد و گيانلەبەرەن و جانەوەرە مارو مېروو، جا بەھوى ئەم تاقە رەھمەتەو دەيە كە ئەمانە لەناو خۇياندا رەحم بەيەكترى دەكەن و بەزەبىيان بەيەكترىدا دىتەو دە، تەنانەت ئەو دەيش درندە بەزەيى بەبەچكەى خۇى دا دىتەو دە

هەر بههوی ئەم تاقە رحمەتەوهیه، ئەو نهوهو نو رحمەتەکهی تریشی هه لگرتوو، له رۆژی ژینهوهدا رحمیان پێدهکا، به بهندهکانی خۆی!). {تاج/۵، زنجیره: ۹۳، ژماره: ۵۱۵۱. م + ریاض/۲، زنجیره: ۵۱، ژماره: ۴۲۰ - هیواو ئومید به میهری خودای گهوره}.

(۱۴۶۸) ههم رحمهتی خودا زۆرهو ههم تۆلهی. (۶۹۰۳ - ۶۹۱۸)

باب: فيما عند الله تعالى من الرحمة والعقوبة

۱۹۲۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَوْ يَعْلَمُ الْمُؤْمِنُ مَا عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الْعُقُوبَةِ مَا طَمَعَ بِجَنَّتِهِ أَحَدٌ، وَلَوْ يَعْلَمُ الْكَافِرُ مَا عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الرَّحْمَةِ مَا قَنَطَ مِنْ جَنَّتِهِ أَحَدٌ». {الحديث: ۶۹۱۳ = ۶۹۳۴ فم}:

ئەبو هورەیره (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسهەر بن) فهرمووی: (ئهگەر موسولمان دهیزانی که خودا چهندی سزاو تۆلهی زۆری له لا ههیه، کهس بهتهمای بهههشت نهدهبوو، ههروهها ئهگەر کافرو بیباوهریش دهیزانی که خودا چهندی رحمهتی زۆره کهس لهبهههشت ناومید نهدهبوو). {تاج/۵، زنجیره: ۹۳، ژماره: ۵۱۴۹. م - گوشادی و بیسنووری رحمهت و میهرهسانی خودای گهوره}.

(۱۴۶۹) خودا له دایک به رحمتره به بهندهکانی خۆی

باب: الله أرحم بعباده من الوالدة بولدها

۱۹۲۶- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: قَدِمَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَسْبَى، فَإِذَا امْرَأَةٌ مِنَ السَّبْيِ تَبْتَغِي، إِذَا وَجَدَتْ صَبِيًّا فِي السَّبْيِ أَخَذَتْهُ فَأَلَصَقَتْهُ بِبَطْنِهَا، وَأَرْضَعَتْهُ، فَقَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَتَرُونَ هَذِهِ الْمَرْأَةَ طَارِحَةً وَلَدَهَا فِي النَّارِ؟». قُلْنَا: لَا وَاللَّهِ وَهِيَ تَقْدِرُ عَلَى أَنْ لَا تَطْرَحَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لِلَّهِ أَرْحَمُ بِعِبَادِهِ مِنْ هَذِهِ بَوْلِدِهَا». {الحديث: ۶۹۱۲ = ۶۹۳۳ فم}:

عومهری کوری خه طالب (رهزای خودای ئی بین) فهرمووی: جاری برکه یی ژنی دیلیان هیئا
 بۆ پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بین) ژنیکی منال به‌به‌ریان تیادابوو، مناله‌که‌ی خوویی ئی
 به‌جیمابوو له‌عه‌زهرت به‌چه‌که‌ی هه‌رگپی ده‌خواردو چه‌رخه‌ی ده‌کرد، به‌ناو ژنه
 دیله‌کاندا، له‌کوئی کۆرپه‌یه‌کی مه‌مه‌که‌ خۆره‌ی ده‌ست ده‌که‌وت هه‌لی ده‌گرتو
 ده‌ینووساند به‌سینگو به‌روکی خۆیه‌وه‌و مه‌مکی پپی ده‌دا، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای
 له‌سهر بین) به‌ئیمه‌ی فهرموو: (ئایا به‌رای ئیوه‌ نهم ژنه‌ پهرۆشه، ئه‌گه‌ر ساواکه‌ی خۆی
 ده‌ست بکه‌ویته‌وه، له‌م بارو دۆخی پهرۆشییه‌یدا بۆی، فرپی ده‌داته ناو ناگره‌وه؟).
 گوتمان: نه‌خیر نه‌به‌خوا هه‌تا بتوانی شتی واناکا، هه‌رگیز نه‌و جگه‌ر گۆشه‌یه‌ی
 خۆی که‌ئیستا ئاوا پهرۆشه‌ بۆی توو‌ر نادات، چ جای، ئه‌وه‌ی که‌ فرپی بداته ناو
 ناگره‌وه! فهرمووی: (ده‌سا زۆرباش بزانی که‌خوا گه‌لی به‌ره‌حمته‌ له‌گه‌ل به‌نده‌کانی
 خۆیدا هه‌تا نهم ژنه‌ له‌گه‌ل ساواکه‌ی خۆیدا!). {تاج/۵، زنجیره‌: ۹۲، ژماره‌: ۵۱۵۵ م.}.

۱۴۷۰) که‌س کرده‌وه‌ی خۆی رزگاری ناکا. (۷۰۳۴ - ۷۰۴۱)

بَابُ: لَنْ يُنْجِيَ أَحَدًا عَمَلُهُ

۱۹۲۷- عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهَا كَانَتْ تَقُولُ: قَالَ رَسُولُ
 اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «سَدُّوا وَقَارِبُوا، وَأَبْشِرُوا، فَإِنَّهُ لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ أَحَدًا عَمَلُهُ».
 قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «وَلَا أَنَا، إِلَّا أَنْ يَتَغَمَّدَنِي اللَّهُ مِنْهُ بِرَحْمَةٍ، وَاعْلَمُوا أَنَّ
 أَحَبَّ الْعَمَلِ إِلَى اللَّهِ أَدْوَمُهُ وَإِنْ قَلَّ». {الحديث: ۷۰۵۳ = ۷۰۷۸ فم. تجريد البخاری
 بالكوردی/۱، رقم: ۴۰ = ۴۳، ۱۱۵۳ فتح الباری}:

عائیشه (رهزای خودای ئی بین) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بین) فهرمووی: (هه‌ول و
 ته‌قه‌للایه‌کی مامناوه‌ندی و ریک و پیک بده‌ن و، له‌کاری خیردا دریغی مه‌که‌ن و
 موژده‌ی قه‌بوولتان ئی بی، بشزانی که‌که‌س به‌هۆی کرده‌وه‌ی خۆیه‌وه‌ ناچیته
 به‌هه‌شت و له‌سزا رزگاری نابێ!). یاران عه‌رزیان کرد: قوربان! هه‌تا تۆیش؟
 فهرمووی: (به‌ئێ منیش هه‌روا، مه‌گه‌ر خودای گه‌وره‌ به‌ره‌حمه‌ت و میه‌ره‌بان‌ی خۆی
 دام بگه‌ڕێ و نوقمی ده‌ریای ره‌حمه‌تی خۆیم بکا، بزانی که‌ خۆشه‌ویسته‌ترین کرده‌وه‌ی

به‌نده له‌لای خودای گه‌وره نه‌و کرده‌وهیه‌تی که به‌رده‌وام‌تر بی له‌سه‌ری با که‌میش بی‌۱). {تاج/۵، زنجیره: ۱۷، ژماره: ۵۲۱۵ — چوونه به‌هه‌شت له‌سایه‌ی خودای گه‌وره‌وهیه‌}.

(۱۴۷۱) که‌س وه‌ک خودای گه‌وره‌و سه‌روه‌ر نارام ناگ‌ری له‌سه‌ر نازار. (۷۰۱۱ - ۷۰۱۳)
باب: مَا أَحَدٌ أَصْبَرَ عَلَىٰ أَذَىٰ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
۱۹۲۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا أَحَدٌ أَصْبَرَ عَلَىٰ أَذَىٰ يَسْمَعُهُ، مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، إِنَّهُمْ يَجْعَلُونَ لَهُ نِدَاءً، وَيَجْعَلُونَ لَهُ وَلَدًا، وَهُوَ مَعَ ذَلِكَ يَرْزُقُهُمْ، وَيُعَافِيهِمْ، وَيُعْطِيهِمْ». {الحديث: ۷۰۱۳ = ۷۰۳۸ فم. تجريد البخاری بالكوردی/۵، رقم: ۱۹۴۷ = ۶۰۹۹، ۷۳۷۸ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۹۰۱۵}:

ئه‌بو مووسای ئه‌شه‌ری، که‌ناوی عه‌بدوللای کوری قه‌یسه (ره‌زای خودای ئی‌بن) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: (که‌س نییه که‌ئاوا وه‌ک خودای گه‌وره به‌ نارام و به‌ حه‌وسه‌له‌ بی، له‌سه‌ر نه‌و گشته نازار و قسه نار‌ه‌وایانه‌ی که‌به‌و ده‌ک‌ری و به‌گو‌یی خو‌ی ده‌یان‌بیستی، ئه‌وه‌تانی بت‌په‌رستان بر‌پاری هاوتاو مندالی بو‌ دهن و ده‌لین: مندالی هه‌یه، خودا شه‌ریک و هاوبه‌شی هه‌یه، که‌چی له‌گه‌ل ئه‌م تانه‌و تانه‌شه‌دا ئه‌وه‌تانی خودای گه‌وره رزق و رو‌ژییان د‌ه‌دا، ساخ‌له‌میان ده‌کا، خو‌شی و نازو به‌هره‌و به‌خششی خو‌ی ده‌ر‌ژینن به‌سه‌ریانا). {تاج/۵، زنجیره: ۳۰، ژماره: ۴۸۴۰ — باسی سه‌برو نارام و لی‌بووردن...}.

روونکردنه‌وه:

واته: نارام و هی‌منی و حه‌وسه‌له‌و شینه‌یی ره‌فتاری خودای گه‌وره‌و پی‌غه‌مبه‌ران و زانایان و پیاو چاکانه.

(۱۴۷۲) كهس وهك خودای گهوره بهتهنگهوه نایی. (۶۹۲۳ - ۶۹۳۱)

باب: ما أَحَدٌ أَغْيَرَ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

۱۹۲۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَيْسَ أَحَدٌ أَحَبَّ إِلَيْهِ الْمَدْحُ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ مَدَحَ نَفْسَهُ، وَلَيْسَ أَحَدٌ أَغْيَرَ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ حَرَّمَ الْفَوَاحِشَ، وَلَيْسَ أَحَدٌ أَحَبَّ إِلَيْهِ الْعُذْرُ مِنَ اللَّهِ، مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ أَنْزَلَ الْكِتَابَ وَأَرْسَلَ الرُّسُلَ». {الحديث: ۶۹۲۶ = ۶۹۴۹
 فم. تجريد البخارى بالكوردی/ ۵، رقم: ۱۷۷۹ = ۵۲۲۳ م فتح الباری:}

عهبووللای کوری مهسعوود (رمزای خودای ئی بین) فهرمووی: پیغهمبهرو (دروودی خودای لهسهر بین)

فهرمووی: (كهس وهك خودای بالآ دهستو خاوهن شكۆ، وهسپی جوانو پياهلگوتنی پی خوش نییه، ههر لهبهرنهوهیه كه مهدهو وهسپی جوانی خوئی دهكا، له نایهتهكانی قورئاندا، وهك سوورهتی فاتحیاو قولهووهوللآ و زور نایهتو سوورهتی تر، وه كهسیش وهك خودای بالآ دهستو خاوهن شكۆ بهتهنگی ریژی نایینی خوویهوه نییه، ههر لهبهر نهوهیشه كه ههموو خراپه و بی شهرعییهکی نارهاو کردووه، وه كهسیش وهك خودای گهوره مههانهی رهوای پی خوش نییه، ههر لهبهرنهوهیه كه نامه ئاسمانییهكان و پیغهمبهرو رهوانهکراوو فروستادهکانی ناروووه، ههتا خودای گهوره چی پی خوشه و چی پی ناخوشه رونی بکهنهوه بو پهبهوهندیاران!). {تاج/ ۲، زنجیره: ۵۷، ژماره: ۲۲۰۴}.

۱۹۳۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ يَغَارُ، وَإِنَّ الْمُؤْمِنَ يَغَارُ، وَغَيْرَةُ اللَّهِ أَنْ يَأْتِيَ الْمُؤْمِنُ مَا حَرَّمَ عَلَيْهِ». {الحديث: ۶۹۲۷ = ۶۹۵۰ فم. تجريد البخارى بالكوردی/ ۵، رقم: ۱۷۷۹ = ۵۲۲۳ م. ترمذی. رضاع: ۱۱۶۸ تحفة الأشراف: ۱۵۳۶۳}:

ئهبو هورهیره (رمزای خودای ئی بین) فهرمووی: خوشهویست (دروودی خودای لهسهر بین) فهرمووی:

(خودای گهوره بهتهنگهوه دئو غیرت دهیگری، ههروهها موسولمانیش بهتهنگهوه دئو غیرت دهیگری، لهکاتی روودانی کاری ناشایستهدا به تهنگی شهرهفو نابروو نامووسهوه دین، خودای گهوره لهسهر ئهوه غیرت دهیگری و ههلهدهداتی که

موسولمان شتی نارہوا بکاو ئه‌ودی که خودا نادرست و نارہ‌وا یکر دووه ئه‌و بیکات).
{تاج/۲، زنجیره: ۵۷، ژماره: ۲۲۰۲ - مه‌ردایه‌تی و به‌ته‌نگه‌وه بوونی نامووس...}.

(۱۴۷۲) رازی نه‌ینی و دیانانی به‌نده به گونا‌هه‌کانیدا. (۶۹۴۲ - ۶۹۴۶)

باب: النجوى وتقرير العبد بذنوبه

۱۹۳۱- عَنْ صَفْوَانَ بْنِ مُحْرِزٍ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ لِابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): كَيْفَ سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ فِي النَّجْوَى؟ قَالَ: سَمِعْتُهُ يَقُولُ: «يُدْنِي الْمُؤْمِنُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ حَتَّى يَضَعَ عَلَيْهِ كَنَفَهُ، فَيَقْرُرُهُ بِذَنْبِهِ، فَيَقُولُ: هَلْ تَعْرِفُ؟ فَيَقُولُ: أَى رَبِّ اعْرِفُ. قَالَ: فَإِنِّى قَدْ سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا، وَإِنِّى أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ، فَيُعْطَى صَحِيفَةً حَسَنَاتِهِ، وَأَمَّا الْكُفَّارُ وَالْمُنَافِقُونَ، فَيُنَادَى بِهِمْ عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ». {الحديث: ۶۹۴۶ = ۶۹۷۰ ف.م = ف.م = فتح الملهم. تجريد البخارى = الترجمة الكردية/۳، رقم: ۱۰۵۸ = ۲۴۴۱، ۴۶۸۵، ۶۰۷۰، ۷۵۱۴ فتح البارى. ابن ماجه. مقدمة: ۱۸۳. تحفة الأشراف: ۷۰۹۶}:

سه‌فوانی کوری موح‌ریز (رحمه‌تی خودای لی بی) فه‌رمووی: پیاوی به ئیبنو عومه‌ری گوت: چیت بیستوو له پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) سه‌باره‌ت به‌رازی نه‌ینی نیوانی خودا و به‌نده‌ی خو‌ی؟ فه‌رمووی: ژنه‌وتم لیی ده‌یفه‌رموو (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): (له‌پو‌ژی دوا رو‌ژدا، له رازیکی نه‌ینی دوو به‌دوودا، خودای گه‌وره، موسولمان له‌خو‌ی نزیک ده‌کاته‌وه، به ره‌نگیکی وا له‌په‌نای خو‌یدا په‌نای ده‌دا و به په‌رده‌ی رحمه‌تی خو‌ی ده‌پو‌شی، هه‌تا خه‌لکی مه‌حشه‌ر چاویان لی نه‌بی، نه‌وجا خودا یه‌که یه‌که، پیی پی ده‌نی له گونا‌هه‌کانی، پیی ده‌فه‌رموی: ئایا پیی ده‌نییت له‌م گونا‌هه و له‌و گونا‌هه که کردووتن، به‌نده‌که‌یش گشت جارئ له‌باتی جارئ دوو جار ده‌لی: به‌لی، ئه‌ی په‌روم‌ردگارم پیی لی ده‌نیم و له‌دنیا‌دا ئه‌و تاوانانه‌م گشت کردوون، هه‌تا به‌نده‌که ددان ده‌نی به‌هه‌موو گونا‌هه‌کانیدا.

ئیت به‌نده‌که ده‌ترس‌ئ و ده‌حه‌په‌س‌ئ و له‌دلی خو‌یدا ده‌لی: سه‌رم تیاده‌چی، خودا پیی ده‌فه‌رموی: مه‌ترسه، من له‌جیهان‌دا ئه‌م گونا‌هان‌ه‌م بو‌ پو‌شیویت، ئه‌وا

نهمر و کهیش لیّت خوشبووم لهو گوناخانه، له پاش نهمه نامه‌ی کرده‌وه باشه‌کانی دده‌نه دهستی راستی، نهمه حالی موسولمانه، به‌لام نا موسولمان، چی بی پروایی، چی موافق و ناپاک، جارکیش و جارچی، له بهرچاوی شایه‌ته‌کانی سه‌ریان و له بهرچاوی خه‌لکی مه‌حشر، بانگه‌واز هه‌لده‌داو ده‌لی:

{هُؤَلاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ - هود - ۱۸/۱۱}.

واته: نائه‌مانه بوون که درویان به‌دهم خوداوه ده‌کرد، ناگاداربن که نه‌فرین و نه‌فردت و سزای سه‌ختی خودا بو سته‌مکارانه. {تاج: ۴، زنجیره: ۱۲، ژماره: ۳۹۲۱ - سوورده‌تی هود}.

۱۴۷۴) ده‌ور‌کردنه‌وه‌ی به‌خشه‌کانی خودا، له روژی قیامه‌تدا بو به‌نده‌ی

بیباوه‌ی، یا به‌نده‌ی ناپاک. (۷۳۴۳ - ۷۳۸۸)

باب: تقرير النعم يوم القيامة على الكافر والمنافق

۱۹۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ: هَلْ نَرَى رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ: «هَلْ تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ الشَّمْسِ فِي الظَّهْرِ لَيْسَتْ فِي سَحَابَةٍ؟». قَالُوا: لَا. قَالَ: «فَهَلْ تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ لَيْسَ فِي سَحَابَةٍ؟». قَالُوا: لَا. قَالَ: «فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ رَبِّكُمْ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا كَمَا تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ أَحَدِهِمَا، قَالَ: فَيَلْقَى الْعَبْدُ فَيَقُولُ: أَيُّ فُلٍّ! أَلَمْ أُكْرِمَكَ وَأُسَوِّدْكَ وَأُزَوِّجْكَ وَأُسَخِّرْ لَكَ الْخَيْلَ وَالْإِبِلَ وَأَذْرَكَ تَرَأْسُ وَتَرْبَعُ؟ فَيَقُولُ: بَلَى أَيُّ رَبٍّ، قَالَ: فَيَقُولُ: أَفَظَنَنْتَ أَنَّكَ مُلَاقٍ؟ فَيَقُولُ: لَا. فَيَقُولُ: فَإِنِّي أَنَسَاكَ كَمَا نَسَيْتَنِي، ثُمَّ يَلْقَى الثَّانِي فَيَقُولُ: أَيُّ فُلٍّ! أَلَمْ أُكْرِمَكَ وَأُسَوِّدْكَ وَأُزَوِّجْكَ وَأُسَخِّرْ لَكَ الْخَيْلَ وَالْإِبِلَ، وَأَذْرَكَ تَرَأْسُ وَتَرْبَعُ؟ فَيَقُولُ: بَلَى يَا رَبَّ. فَيَقُولُ: أَفَظَنَنْتَ أَنَّكَ مُلَاقٍ؟ فَيَقُولُ: لَا، فَيَقُولُ: فَإِنِّي أَنَسَاكَ كَمَا نَسَيْتَنِي، ثُمَّ يَلْقَى الثَّالِثَ فَيَقُولُ لَهُ مِثْلَ ذَلِكَ، فَيَقُولُ: يَا رَبَّ آمَنْتُ بِكَ وَبِكِتَابِكَ وَبِرُسُلِكَ، وَصَلَّيْتُ وَصُمْتُ وَتَصَدَّقْتُ، وَيُسْنِي بِخَيْرٍ مَا اسْتَطَاعَ، قَالَ: فَيَقُولُ: هَا هُنَا إِذَا. قَالَ: ثُمَّ يُقَالُ لَهُ: الْآنَ نُبْعَثُ شَاهِدَنَا عَلَيْكَ، وَيَتَفَكَّرُ فِي نَفْسِهِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْهَدُ عَلَيَّ؟ فَيُخْتَمُ عَلَيْهِ وَيُقَالُ لِفَخْدِهِ

وَلَحْمِهِ وَعِظَامِهِ: انْطَقِي، فَتَنْطِقُ فَخَذَهُ وَلَحْمُهُ وَعِظَامُهُ بِعَمَلِهِ، وَذَلِكَ لِيُعْذِرَ مِنْ نَفْسِهِ، وَذَلِكَ الْمُنَافِقُ، وَذَلِكَ الَّذِي يَسْحَطُ اللَّهُ عَلَيْهِ. (الحديث= ۷۳۶۴ =).

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى بى) ھەرمووى: ياران (رەزاي خودايان ئى بى) ھەرموويان: قوربان! ئەى پيغەمبەرى خودا! ئايا لەرۋىزى دوا رۇژدا، خوداي خۇمان بەچاوى سەر دەبينىن؟ ھەرمووى: (ئەگەر كات نيوەرۋ بى و ئاسمانىش سامال بى بۇ بينىنى خۇر لەو كاتەدا ھىچ ئەركى، زەحمەتى، دەكىش؟).

گوتيان: نەخەير. ھەرمووى: (ئەى ئەگەر ئاسمان سايەقە بى بۇ ديتنى مانگى شەوى چواردە ھىچ ئەركى، زەحمەتى دەبينىن؟). ھەرموويان: (نەخەير) ھەرمووى: (دەسا بەوكەسە كە گيانى منى بەدەسە كە خوداي فريا رەسە، وەك چۆن بە ئاسانى بە ئاسايى لەم دوو كاتەدا ئەم دوو شتە بەچاوى سەرتان دەبينىن، لە قىامەتیشا ئاوا بەبى ئەرك و سەراسى، خوداي خۇتان دەبينىن).

ھەرمووى: (كاتى بەندە دەگاتەو بەخودا، پىي دەفەرمووى: ئەى فيسار! من رىزى تۆم نەگرتبوو؟ نەمكردبووى بە سەرگەورەو سەردار؟ ژنم نەدابوو پىت؟ رەوگو رانە وشرم نەدابوو پىت؟ نەمكردى بە گەورەو سەرۋك و بە سەردارى تۆم نەھىشتىتەو؟ ملكانەو چوارىەكت وەرنەدەگرت لە مسكىنەكانت؟ ئەويش دەلى: با، چۆن دەفەرمووى وايە، ھەرمووى: خودايش دەفەرمووى: ئەى باوەرپ بەو ھەبوو كەئاوا بەداماوى دىيتەو بەردەستى من؟ دەلى: نەخەير، خودايش دەفەرمووى: دەوامنىش تۆ لەبىر خۆم دەبەمەو، وەك چۆن تۆ منت لەبىرى خۆت بردبۆو، ئىتر ئاوا لەبەينى خودا ئەم جۆرە بەندانەدا، كە ئەمانە كافرو بى پروان، ئەم جۆرە پرسىارو وەلامانە روو دەدا، سىيەم كەس كە خودا ھەمان پرسىارى ئى دەكا دەلى: ئەى پەرەردگارى خۆم! باوەرپ بەتۆو بەنامەى پىرۋىزى تۆو بە پيغەمبەرانى تۆ ھەبوو، وەكى ترىش نوئىژم دەكردو رۆژووم دەگرتو خىرم دەكرد، ئىتر تا دەتوانى لەم وەسپە شىرىنە دەلى خودايش دەفەرمووى: كەوابى تۆ لىرەبە، ھەر ئىستا شايتى خۆمت ئى راست دەكەمەو. ئەويش لەدلى خۇيدا بىردەكاتەو دەلى: دەبى

کى بى که شایه تيم لى بدا، نهوجا دهمى مؤرده گرى، به پرانى و گوشتى و ئيسكى دهگوترى: ئادهى ئيوه قسه بکهن، جا نهوان دینه قسه و، کابراى دوو روو ناپاک، ههرچى کردووه دهیگپر نهووه شایه تى لى ددهن، بویه خودا نهندامى خوئى لى دهکا به شایه ت تا هیج قسه نهمینى و بیانووى بپرئ، ئهم جوره که سانه يش نهو دوو روو ناپاک و منافقانهن، که خودا لیان رهنجاوه و رقى لیان گرتوون). {تاج/۵، زنجیره: ۱۲۱، ژماره: ۵۶۵۸ - لیپرسینه وهى بهنده کان}.

۱۴۷۵) نهندامه کانی مروءه خوئى ده بن به شایه ت له سه رى. له روژى قیامه تا.

(۷۳۸۸ - ۷۳۴۳)

باب: شَهَادَةُ أَرْكَانِ الْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِعَمَلِهِ

۱۹۳۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَضَحِكَ، فَقَالَ: «هَلْ تَدْرُونَ مِمَّ أَضْحَكُ؟». قَالَ: قُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: «مِنْ مُحَاطَبَةِ الْعَبْدِ رَبَّهُ فَيَقُولُ: يَا رَبِّ أَلَمْ تُجِرْنِي مِنَ الظُّلْمِ؟ قَالَ: يَقُولُ: بَلَى. قَالَ: فَيَقُولُ: فَإِنِّي لَا أُجِيزُ عَلَى نَفْسِي إِلَّا شَاهِدًا مِنِّي، قَالَ: فَيَقُولُ: كَفَى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ شَهِيدًا، وَبِالْكَرَامِ الْكَاتِبِينَ شُهُودًا. قَالَ: فَيُخْتَمُ عَلَى فِيهِ، فَيُقَالُ لِأَرْكَانِهِ: انْطِقِي. قَالَ: فَتَنْطِقُ بِأَعْمَالِهِ، قَالَ: ثُمَّ يَخْلَى بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْكَلَامِ، قَالَ: فَيَقُولُ: بَعْدًا لَكُنَّ وَسُحْقًا! فَعَنْكُنَّ كُنْتُ أَنَاضِلُ». {الحديث: ۷۳۶۵ = ۷۳۹۹ فم}:

ئیمامی نه نه سى کورى مالیک (رهزای خودای لى بن) فهرمووی: جارئ له خزمه تى حه زه تدا بووین (درووى خودای له سه ر بئ) پیکه نه و فهرمووی: (دهزانن له بهرچى پیکه نهیم؟) عه رزمان کرد: خوداو پیغه مبه رى خودا زور باش دهزانن.

فهرمووی: (له و گفتوگو یه ی که له نیوانی بهنده و بهروردگاریدا رووده دا، که بهنده که ده لئ: نه ی خودایه! دیاره که تو په نای منت داوه له وه که زور و سته مم لى بکری؟

دهفه رموی: به لئ: په نام داوی، ئهمروؤ روژی که نه من نه که سیکی تر زور و سته م و ناهه قیت لى ناکا. بهنده که ده لئ: که وایی ههر شایه تى که پارچه یی له خوم

نەبی، شایەتی ئەو قەبوول ناکەم (واتە: ئەوەی کە فریشتەکان لە نامەی کردارما لەسەر منیان نووسیوە، ئەوەم قەبوول نیکە). خودایش دەفەرموی: ئەمڕۆ خۆت بەسیت کە ببی بەشایەت لەسەر خۆت، لەگەڵ شایەتیی فریشتە نووسەرە بەرێزەکان (یان: شایەتی تری پێناوی!).

فەرمووی: (ئەوساکە مۆر دەنرێ بەسەر دەمیایو بە ئەندامەکانی تری دەگوترێ: ئادەیی ئێوە قسە بکەن). فەرمووی: (جا ئەوانیش هەرچی کردوو بەقسە دەگیرنەو). فەرمووی: (ئەنجا خودا رێگەی قسەکردنی دەدا، زمانی دەکریتەو دەلی: قرتان تیکەوێ، ئەو ئەندامەکانم من بۆ کێمە، خۆم بۆ ئێوەم بوو!). {تاج/٥، زنجیرە: ١٢١، ژمارە: ٥٦٥٩ - لێپرسینەوێ بەندەکان لەلایەنی خوداوە}.

١٤٧٦) ئەو پەری ترسان لەخودای بالا دەستو شکۆمەندو ترسانی زۆر لە تۆلەیی سەختی. (٦٩٠٣ - ٦٩١٨)

باب: فِي خَشْيَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَشِدَّةِ الْخَوْفِ مِنْ عِقَابِهِ

١٩٣٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «قَالَ رَجُلٌ لَمْ يَعْمَلْ حَسَنَةً قَطُّ لِأَهْلِهِ: إِذَا مَاتَ فَحَرَّقُوهُ، ثُمَّ اذْرُوا نَصْفَهُ فِي الْبَرِّ، وَنَصْفَهُ فِي الْبَحْرِ، فَوَاللَّهِ لَئِنْ قَدَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ لَيُعَذِّبَنَّ عَذَابًا لَا يُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ، فَلَمَّا مَاتَ الرَّجُلُ فَعَلُوا مَا أَمَرَهُمْ، فَأَمَرَ اللَّهُ الْبَرَّ، فَجَمَعَ مَا فِيهِ، وَأَمَرَ الْبَحْرَ فَجَمَعَ مَا فِيهِ، ثُمَّ قَالَ: لِمَ فَعَلْتَ هَذَا؟ قَالَ: مِنْ خَشْيَتِكَ يَا رَبِّ وَأَنْتَ أَعْلَمُ، فَغَفَرَ اللَّهُ لَهُ». {الحديث: ٦٥١٤ = ٦٩٣٥ ف.م = فتح الملهم. تجريد البخاري = الترجمة الكردية/٤، رقم: ١٣٧٦ = ٣٤٥٢، ٣٤٧٩، ٧٥٠٦ فتح الباری. نسائی. جنائز: ٢٠٧٩. تحفة الأشراف: ١٣٨١٠}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (پیاوی دەبی، کفن دز دەبی، ھەرگیز کردەوێ چاکەیی نەکردبوو، لەسەرە مەرگدا، کاتی لەخۆی ناویمید دەبی و دەزانی کەئێتر ناژی، کەسوکارەکی رادەسپیری و پێیان دەلی: کەمن مردم، داریکی زۆر کۆیکەنەوێ ناگری تی بەردەن و لەناو ئەو

ناگره مه شقه لانه دا، له شه که م ته و او ته و او بسووتینن، کاتی گوشت و نیسکه که م دایلو خان و بووم به خه لووز، له ناو دنگدا ورد ورد بمهارن و بمکه ن به ئاردو، له روژیکی ره شه بادا، نیووم بجینن به دهشت و درداو ئه و نیوکه کی تریشم بجینن به ناو دریا دا، چونکه به و خودایه، ئه گهر خودا دستی لیم گیریبی سزایه کی وهام ددها، که سزای که سی تر وابه سه ختی نادا، جا که پیاو ده که دهری که سوکاره کی راسپی ری و وه سی ته که ی به جی ده هی نن، ده ی سوو تی نن و توژو خو له سوو تاو ده کی به رووی زه وی و به سمر رووی دریا دا ددهن به دهم باوه و ده ی جینن. ئه و سا خودای گه و ره ئاردو گه ردو ته پو توژه که ی کو ده کاته و وه، سهر له نوئی زیندووی ده کاته و وه ده ی کاته و وه به پیاو ده کی جاران و پیی ده فهرموئ: له بهر چی وات له خو ت کرد؟ ده لی: له ترسی سزای تو ئه ی خوییه! وه خوشت باشر ئاگات له نیازی دل م هیه، ئه گهر درو ده که م ئه م وه لامه م ئی قه بوول مه که. ئیتر خودا باوه ری پی ده کاو دهرانی که له ترسی ئه و ئه و راسپی ری یه کردو وه وای له خو ی کردو وه، له بهر ئه و وه لیی خو ش ده بی (۱). {تاج/ ۵، زنجیره: ۹۲، ژماره: ۵۱۴۵. م - هه رچه نده به نده له راده به دهر تاوانی هه بی...}.

(۱۴۷۷) که سی له پاش گونا ه کردن له خوا داوای لیخو ش بوون بکا. (۶۹۱۹ - ۶۹۲۲)

فِيْمَنْ اَذْنَبَ ثُمَّ اسْتَغْفَرَ رَبَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

۱۹۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيمَا يَحْكِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ: «أَذْنَبَ عَبْدٌ ذَنْبًا فَقَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي. فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: عَبْدِي أَذْنَبَ ذَنْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ، وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، ثُمَّ عَادَ فَأَذْنَبَ، فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: أَذْنَبَ عَبْدِي ذَنْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذَّنْبَ وَيَأْخُذُ بِالذَّنْبِ، وَأَعْمَلَ مَا شِئْتَ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكَ». قَالَ عَبْدُ الْأَعْلَى: لَا أَدْرِي أَقَالَ فِي الثَّالِثَةِ أَوِ الرَّابِعَةِ: «أَعْمَلَ مَا

شئت». {الحديث: ۶۹۱۹ = ۶۹۴۱ فم. تجريد البخارى بالكوردی/ ۵، رقم: ۲۱۳۱ = ۷۵۰۷. تحفة/ ۱۳۶۰۲}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى بن) فەرەمووى: خۆشەويست (دروودو سلاوو سەلاواتو رەحمەتو بەرەكەتاي خوداي گەورەو سەرورەي لەسەربىو سەر و مائ و مائ و حال و ھەست و نەست گشتى بەقوربانى تۆزى بەرپىي دىنيكەراني گۆرى پىرۆزو نازدارى بى) لە فەرەموودەيەكى قودسيدا، لە پەرورەدگارى گەورەو سەرورەي خۆيەو دەگىرپىتەو، كە خوداي گەورەو سەرورە دەرەموى: (بەندەي گوناھى دەكا، لەپاشا پەشيمان دەبىتەو دەلى: خودايە! پەشيمانم لىم خۆشە، خوداي پىرۆزو گەرەيش دەرەموى: ئەم بەندەيەى من، وەك ئەم گوناھەى كردو، ھەق دەيشزانى، كە خودايەكى وای ھەيە دەتوانى كە ھەم لە گوناھ خۆش بى و ھەم لەسەر گوناھ تۆلە بستىنى. ديسان ئەو بەندەيە تىھەل دەچىتەو گوناھىكى تر دەكاتەو دەلىتەو: خودايە! پەشيمانم لە گوناھم خۆشە، ديسان خوداي پىرۆزو گەرەيش دەرەموىتەو: ئەم بەندەيەى من، وەك ئەم گوناھەى كردو، دەيشزانى كە خودايەكى وای ھەيە، مېرەبان و لىبورەيە، دەتوانى ھەم لە گوناھ خۆشە و ھەم لەسەر گوناھ تۆلە لە گوناھكار بستىنى، دەي ئىتر ھەرچى ئارەزوو دەكا، بابىكا مادام ئەمە ھالەيتى، گوناھ دەكات و تەوبەي بەراستى ئى دەكا، والىي خۆشبووم). {رياض/ ۲، زنجيرە: ۵۱، ژمارە: ۴۲۱ – باسى ھىواو ئومىد بە مېھرو رەحمەتى خوداي گەورە}.

لىرەدا ئەمەي پترە: مامۆستاگەي موسلىم كەناوى عەبدول ئەعلاي كورى ھەمەدە، دەلى: نازانم كە لەسەرى جارى سىيەمدا يا لەسەرى جارى چوارەمدا، دەرەموى: (چى دەكەيت بىكە، من لىت خۆش بووم!). {تاج/ ۵، زنجيرە: ۹۲، ژمارە: ۵۱۴۴. م}.

(۱۴۷۸) که سی تووشی گوناہی بی و له پاشا ده ستنویر بگری و له پاشان نویریکی
 فه رزیکا. (۶۹۳۲ - ۶۹۳۸)

باب: فیمَن أَصَابَ ذَنْبًا ثُمَّ تَوَضَّأَ وَصَلَّى الْمَكْتُوبَةَ

۱۹۳۶- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْمَسْجِدِ وَتَحَنُّ قُعُودٌ مَعَهُ، إِذْ جَاءَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَصَبْتُ حَدًّا فَأَقِمُّهُ عَلَيَّ، فَسَكَتَ عَنْهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ أَعَادَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَصَبْتُ حَدًّا فَأَقِمُّهُ عَلَيَّ، فَسَكَتَ عَنْهُ، وَأُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، فَلَمَّا انْصَرَفَ نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ أَبُو أُمَامَةَ: فَاتَّبَعَ الرَّجُلُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ انْصَرَفَ، وَاتَّبَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْظَرُ مَا يَرُدُّ عَلَى الرَّجُلِ، فَلَحِقَ الرَّجُلُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَصَبْتُ حَدًّا فَأَقِمُّهُ عَلَيَّ، فَقَالَ أَبُو أُمَامَةَ: فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَرَأَيْتَ حِينَ خَرَجْتَ مِنْ بَيْتِكَ أَلَيْسَ قَدْ تَوَضَّأْتَ فَأَحْسَنْتَ الْوُضُوءَ؟». قَالَ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «ثُمَّ شَهِدْتَ الصَّلَاةَ مَعَنَا؟». فَقَالَ: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ غَفَرَ لَكَ حَدَّكَ، أَوْ قَالَ: ذَنْبَكَ». {الحديث: ۶۹۳۸ = ۶۹۶۲. فم. أبو داود. حدود: ۴۳۸۱. تحفة الأشراف: ۴۸۷۸} :

ئەبو ئومامە (رەزای خودای لی بن) فەرمووی: جاری خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بن) لە مزگەوت دانیشتبوو، ئیەمەیش لە خزمەتیدا دانیشتبووین، لەوکاتەدا پیاوی هات، گوتی: ئەی پیغمبەری خودا! شایانی هەددی شەرعییم، فەرمان بۆ فەرموو کە هەددم بەسەردا جێبەجێ بکری، پیغمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) بێدەنگ بوو، وەلامی ئەدایەوه، دووبارە پیاوهکە قسەکهیی دووبارە کردەوه و گوتی: ئەی پیغمبەری خودا! شایانی هەددی شەرعییم، بۆ فەرموو کە هەددم بەسەردا جێبەجێ بکری. دیسان پیغمبەر خامۆش بوو، قسەی نەکرد. جا قامەتکرا بۆ جەماعەتی نویری له پینج فەرزهکان و نویرهکە کرا، کە پیغمبەر نویرهکە تەواوکرد روشت، پیاوهکە شوین پیغمبەر کەوت، منیش شوینی کەوتم، هەتا بزائیم بەجی وەلامی پرسیاری پیاوهکە دەداتەوه. پیاوهکە پیغمبەری گرتەوه و عەرزیکرد: قوربان! وەلامت

نەدامەۋە، مەن شايسىتەي ھەددى شەرىعەم، بىفەر موو كە ھەددەكەم لەسەر جى بەجى بىكرى.

ئەبو ئومامە فەر مووى: پېغەمبەر پىي فەر موو: (ئەرى تۆ كە لەمال دەرچوۋىت، دەستى ئۆيژىكى جىۋانت نەگرت؟). گوتى: بەلى، ئەي پېغەمبەرى خۇدا! كە لەمال دەرچوۋم دەستى ئۆيژم گرتو دەستى ئۆيژىكى جىۋانىش. فەر مووى (دروۋدى خۇداي لەسەر بى): (لەپاشا لەگەل ئىمەدا ئەم نوپژم بە جەمەت كىرد؟). گوتى: بەلى، ئەي پېغەمبەرى خۇدا! لەگەل ئىۋەدا ئەم نوپژە بووم بە جەمەت كىردم لەگەل ئىۋەدا. پېغەمبەر (دروۋدى خۇداي لەسەر بى) پىي فەر موو: (دەي خۇداي گەۋرە لىت خۇشبوۋ لەو ھەددە) يا فەر مووى: (دەي خۇداي گەۋرە لەو گۇناھەت خۇشبوۋ). {تاج: ۱، زىجىرە: ۴۳، ژمارە: ۳۳۰ - فەزلو گەۋرىي نوپژو باسى فەرزبوۋن...}.

روۋىكردنەۋە:

ئەبو ئومامە باھىلى، ناۋى سودىي كورى عەجلانە، ھاۋەلى پېغەمبەرە، لەھۋزى ئەل-باھىلىيە، خۇي دەفەر مووى: كاتى {لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ} لە قورئانى پىرۋۇزدا، لە پەسنو مەتھى بەشدارانى بەيەتەي رىضواندا ھاتە خوارمە، عەرزى خۇشەۋىستەم كىرد: قوربان! مەنىش يەككىك بووم لەو كۆمەلەي كە لەژىر ئەم شىخەلەدا پەيمانەم بەتۇدا، فەر مووى: (تۆ لەمنىۋ مەنىش لەتۇم).

ھەروا ئەبو ئومامە خۇي دەفەر مووى: لە غەزايەكا چوۋمە خىزمەتى ھەزرىت (دروۋدى خۇداي لەسەر بى) عەرزىم كىرد: قوربان! نىزام بۇ بىكە كە خۇدا لەم غەزايەدا شەھىد بوۋىم پى خەلەت بىفەر مووى. بەلام خۇشەۋىستەم فەر مووى: «اللَّهُمَّ سَلِّمْهُمْ وَغَنِّمْهُمْ». واتە: (خۇدايە! لەم غەزايەدا ھەم بىۋەدى سەلامەتەي بىكە، ھەم تالانىيەن پى خەلەت بىفەر موو!).

ئەبو ئومامە لە ھومس، لەشام دەژىيا، دەلىن: دواھەمەن كەس بوۋە، لە ھاۋەلانى پېغەمبەرى نازىز كە لەشام مردوۋە. گىرەنەۋەدى زۆرى لە خۇشەۋىستەۋە

ئەنجامداۋە، زۆرىنەى گىرآنەۋەكانى شامىيەكان دەيگىرپنەۋە. لە فەتھول بارى
عەسقىلانى و عومدەتولقارى عەينىدا دەفەرموى: (سى فەرموودەى لە بوخارىدا
هەيە).

لە تەجريدى بوخارىدا، ژمارە: (۱۰۲۰) دەفەرموى: جارى ئەبو ئومامە سودەى
كورى عەجلانى ئەل-باھىلى (رەزاي خوداي ئى بى) ھەۋجارو يەرەقو گاسن و شتى ترى لە
كەرەسەى جووتو فەلايى بىنى، فەرمووى: بەگوپى خۆم لەزارى پىروۆزى
خۆشەويستەم ژنەوت، دەيفەرموو: (ئەمە سەربكا بەھەر مالىكا، خودا دەيكا
بەمايەى ژىر دەستى و كەساسى بۆيان).

ئەبو ئومامە لەتەمەنى نەۋەدو يەك سالىدا، لەسالى ھەشتاۋ يەكى كۆچىدا،
لەشام بەمردنى خودا دەمرى (رەزاو رەحمەتى خوداي ئى بى). {بىروانە:
تەجريد/۳، ژمارە: ۱۰۲۰ فتح البارى}.

۱۴۷۹، لەروۆزى قىامەتدا لەتۆلەى ھەموو موسولمانىكدا بىپروايەك دەخريتە ناو
ناگرى دۆزەخەۋە. (۶۹۴۲ - ۶۹۴۶)

بَابُ: يُجْعَلُ لِكُلِّ مُسْلِمٍ فِدَاءٌ مِنَ النَّارِ مِنَ الْكُفَّارِ

۱۹۳۷ - عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِذَا كَانَ يَوْمُ
الْقِيَامَةِ دَفَعَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَى كُلِّ مُسْلِمٍ يَهُودِيًّا أَوْ نَصْرَانِيًّا، فَيَقُولُ: هَذَا فَكَأُكَّكَ مِنَ
النَّارِ». {الحديث: ۶۹۴۲ = ۶۹۶۶ فم}:

ئەبو موساي ئەشعەرى (رەزاي خوداي ئى بى) خۆشەويست (دروودى خوداي لەسەر بى) فەرمووى:
(كاتى روۆزى ژيانەۋە ھات خوداي بالا دەست و خاۋەن شكۆ، گشت موسولمانى، يا
جوولەكەيى، يا گاۋرى، دەداتە دەستى و پىي دەفەرموى: ئەۋا تۆم بەخشى و
لەحياتى تۆ، بەم كابرا جوولەكەيە، يابەم كابرا گاۋرە، جىگەى ناو دۆزەخى تۆ،
بەمە پىر دەكەمەۋە!). {تاج/۵، زنجيرە: ۹۳، ژمارە: ۵۱۵۲. م}.

(پوخته‌ی نهم نامه‌ی تهوبه‌یه)

- ۱- تهوبه صابوونی گوناوه، تهوبه‌ی به‌راستی هه‌موو گوناھێ پاک ده‌کاته‌وه، بیاوه‌که سه‌د که‌سی به‌ناھه‌ق کوشتبوو، به‌لام کاتی به‌راستی تهوبه‌ی کرد، خودا تهوبه‌که‌ی قه‌بوول کردو له به‌هه‌شتی به‌رینی خۆیدا نیشه‌جیی کرد گهرجی فریای جی‌به‌جی کردن و دانه‌وه‌ی مافی خوداو مافی به‌نده‌کان نه‌که‌وت!!
 - ۲- تهوبه قه‌بوول ده‌بی، به‌مه‌رجی گیان نه‌گاته گیانه‌لای سه‌ره مه‌رگ، خوا به‌نسیبمان به‌هرموئ.
 - ۳- به‌رحمه‌تی خودا زیاتر پشت ده‌به‌ستین، هه‌تا به‌گه‌رده‌وه‌ی باشی خۆمان.
 - ۴- نابئ مروؤف، له‌مه‌گری خودا دلنیا‌بی، باش وایه هه‌میشه دلئ له‌لای خودابی، زمانی له‌ زی‌کرو یادی خودا پاراوبی.
 - ۵- کورت و پوخت: (مروؤف نابئ به‌کردنی گوناوه وه به‌ربداو نائومی‌د ببئ له‌ رحمه‌ت و میهره‌بانی خودا، به‌لکوو به‌ پی‌چه‌وانه‌وه له‌پاش هه‌موو گوناھێ تهوبه‌ی لبکا، په‌شیمان ببیته‌وه، له‌خودا بپاریته‌وه که لبئ خو‌ش بی، نه‌رکه نایینی‌یه‌کان به‌جی به‌یئ، وه‌ک نو‌یژو جه‌ماعه‌ت و جه‌ج و زه‌کات و خ‌یرو خ‌یرات و رو‌ژوو، وه‌ک خودا له‌ قورئاندا به‌ده‌ق ده‌فه‌رموئ:
- {وَأٰخٰرُوْنَ اعْتَرَفُوْا بِذُنُوْبِهِمْ خَلَطُوْا عَمَلًا صٰلِحًا وَّآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللّٰهُ اَنْ يُّتُوْبَ عَلَیْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ - التوبة - ۱۰۲/۹} . واته:
- که‌سانی تریش هه‌ن، موسو‌لمانن و خویان به‌ موسو‌لمان ده‌زانن، له‌چا‌ک و خراپیان تی گو‌شیوه، پی له‌تاوانه‌کانی خویان ده‌نیئ، له‌ غه‌زای زوردا ئاماده‌بوون، له‌غه‌زای ته‌بووک دواکه‌وتوون، ئومی‌ده که‌خودا ته‌وبه‌یان قه‌بوول بکا، به‌ه‌وی پ‌یروزی کاره باشه‌کانیا‌نه‌وه، چا‌وپو‌شی له‌ هه‌له‌و تاوانیان بکات!.
 - ۶- جی‌گه‌ی داخه، هه‌روه‌ک ه‌وی زیانیکی زوری ئایینی و جیهانی‌یه، که‌زور له‌لایه‌ن و له‌مه‌لاو ئامو‌ژگارو مام‌وستاو زانا ئایینی‌یه‌کانمان، به‌تایبه‌تی له‌ کوردستانی ئازی‌زی خۆماندا، زور توند‌په‌رون و به‌هه‌له‌ له‌کاره‌که‌ حالی ده‌بن و به‌ هه‌ره‌شه‌و

گۈرەشەى زۆرۈ بەسەر زەنشتو سەرکۆنەو شەرەجمىن، پۇل پۇل خەلك لەخۇيان و
 لەنوورى ئىسلام دەتەگىننەو، حىيىبى ئەمن و ئىستىخبارات و دىكتاتور و مۇدىل، بۇ
 فريشتە و ئايىنى پىرۋزى ئىسلام و شەرىعت و خۇداى گەرە دەكەن!!
 گرنگ ئەوۋىيە كە ئىمە بەو خەلكەى بسەلىنن، ئىسلام دەريايە، ئۇقيانووسىكى
 زۆر گەرە، جىگەى ھەموو جۈرە كەس و بىرو باوۋرو خەلكىكى تىادەبىتەو،
 گرنگر ئەوۋىيە كەتۇ خۇت بە موسولمان بزانى و ئىسلام بە پىناسەى خۇت بزانى و
 خۇداو پىغەمبەر و قورئان و كەعبەت خۇش بوى، ئىتر بەپىى خۇت دىيت بۇ
 مزگەوت، يا خەلك لەدارە تەرما بەسەرشان دەتەينن بەخىربىيت!

۶۰- نامه‌ی ناپاکه‌کان

کتاب المنافقین

۱۴۸۰) فہرمایشتی خودای گہورہ: {إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ} ہہ تا {حَتَّى يَنْفَضُوا}.

(۶۹۵۵ - ۶۹۷۵)

باب: فی قولہ تعالیٰ: {إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ} إِلَى قَوْلِهِ {حَتَّى يَنْفَضُوا}

۱۹۳۸- عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَفَرٍ أَصَابَ النَّاسَ فِيهِ شِدَّةٌ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي الْأَصْحَابِ: لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى يَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِهِ، قَالَ زُهَيْرٌ: وَهِيَ فِي قِرَاءَةِ عَبْدِ اللَّهِ، وَقَالَ لَمَنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ. قَالَ: فَاتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرْتُهُ بِذَلِكَ، فَأَرْسَلَ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي فَسَأَلَهُ، فَاجْتَهَدَ يَمِينَهُ مَا فَعَلَ! فَقَالَ: كَذَبَ زَيْدُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: فَوَقَعَ فِي نَفْسِي مِمَّا قَالُوهُ شِدَّةٌ، حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ تَصْدِيقِي (إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ). قَالَ: ثُمَّ دَعَاهُمُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِيَسْتَغْفِرَ لَهُمْ، قَالَ: فَلَوْأَ رُءُوسُهُمْ، وَقَوْلُهُ: (كَانَهُمْ خُشْبٌ مُسْنَدَةٌ). وَقَالَ: كَانُوا رِجَالًا أَجْمَلُ شَيْءٍ. {الحديث: ۶۹۵۵ = ۶۹۷۹ فم. تجريد البخاری/ ۴، رقم: ۱۷۰۷ = ۴۹۰۰، ۴۹۰۱، ۴۹۰۲، ۴۹۰۳، ۴۹۰۴ فتح الباری. ترمذی. تفسیر القرآن: ۳۳۱۲. تحفة: ۳۶۷۸}:

زہیدی کوری ئہرقہم (رمزای خودای فی بین) فہرمووی: لہسہفہری غہزایہکا، لہخرمہتی مامہمدا، لہخرمہتی پیغہمبہردا (درودی خودای لہسہر بین) دہرچووین بوئہو غہزایہ، مہردومہکہ تووشی سہختی و زہمہت بوون، عہبدوللای کوری نوبہیہی کوری سہلوول، بہلایہنگیرانی خوئی گوت: مالی خوئان بوئہوانہ خہرج مہکەن کەوان لہگەل پیغہمبہری خوادا، ہہتا بلاوہی لی بکەن و لہدہوری بتہکیئہوہ).

زوھهیری کوری موعاوییه، که کهسی سییهمه، لهپرشتهی ئەم فەرموودهیهدا، فەرمووی: قسەکهی عەبدوللای کوری ئوبەیی، که بهعهربی ئاوايه: {لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِهِ}. ئەمە ئایەتی قورئان نییه، ئایەتەکه له قورئاندا ئاوايه: {لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا} بهبی زیادە (مِنْ حَوْلِهِ). بەلام له قیرائەتیکێ تەفسیری عەبدوللای کوری مەسعووددا ئایەتەکه له قورئاندا ئاوايه: {لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا} — مِنْ حَوْلِهِ {بەزیادە (مِنْ حَوْلِهِ)}.

ههروا عەبدوللای کوری ئوبەیی سەرۆکی ناپاکەکان، هەرەشە ی کردو گوتی: (ئەگەر گەڕاینهوه بۆ شاری مەدینە، لهوێ له ئیمە و لەدەستە ی موخەممەد، کێمان بەدەست و بە دەسەلات و ئازاتربیی، شاری مەدینە بەدەستە کوونی و بئ دەستەلاتەکهی ترمان چۆل دەکەین!). زەید فەرمووی: منیش چووم بۆ خزمەتی حەزرت (دروودی خودای لەسەر بێ) و ئەم قسە و هەرەشەیهی ئیبنو سەلوولم گێڕایهوه بۆی، پیڤه‌مبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) ناردی بەشوین عەبدوللای کوری سەلوول و هاوڕێکانیداو، باسەکهیان بۆ باسەدەکا، که ئیوه شتیکی واواتان گوتوو، ئەوانیش حاشایان ئی کردو، بەدرۆ سویندیان خوارد، کهئیمە قسە ی وامان نەکردوو، مامەم فەرمووی: زەید درۆی له‌گەل پیڤه‌مبەردا کردوو. زەید فەرمووی: منیش تووشی خەمی وابووم، هەرگیز تووشی خەمی وانەبووم، له ماله‌وه دەستە ئەزنۆ بەخەم و خەفەتەوه لیی دانیشتم، تا خواو راسان خودای گەوره ئەم ئایەتانهی ناردە خوارەوه:

{إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ، يَقُولُونَ لِنَنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلُّ}.

جا حەزرت (دروودی خودای لەسەر بێ) ناردی بەشوین منداو، ئایەتەکانی بۆم خویندەوه و فەرمووی: ئەی زەید! قسەکەت راست دەرچوو، چۆنت گوت وابوو،

ئەوھتانی خودا بەم ئایەتانه راستی قسەگەى تۆى دەرخت و ئەوانى بەدرۆ خستەوھ.

فەرمووی: ھەرودەك لەم ئایەتانهدا روونکراوھتەوھ، کە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) ناردى بەشوپىناندا، کەبىن ئىعتىزار بکەن و لەم ھەلۆیستە نامەردانەیان پەشیمان ببەنەوھ، ھەتا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) داواى لیبووردنیان لەخودا بۆ بکا، کەچى لووتیان کرد بەولادا، وەلامى پیغەمبەریان نەدایەوھ و روویان وەرچەرخان و ئەوھى کە پیغەمبەر بۆیان بپاریتەوھ، ئەوھیان رەتکردوھ. گوئی: ئەوھیش کە لەم ئایەتانهدا دھەرموئ:

{وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنْهُمْ خُشْبٌ مُّسْنَدَةٌ — المنافقون — ۶۳/۴}. واتە:

کاتی دەیانبینی و لەگەڵیان دائەنیشی و گوفتوگوڤیان لەگەڵ دەرکەیت، لەش و لارو دیمەنىكى دلگىرى وایان ھەيە ھەرچەزەدەگەى کە گوئ لەقسەیان بگىرى، بەلام لەراستیدا ھەر گەدو گىپال و دوورن لە تیگەیشتن و لەبەر قەبەيى و زەبەلاحیان، دەلێی تەختەى بەدیوارا ھەلسپىراوى بى ھەست و گیان).

فەرمووی: ئەوھیش کە لەم ئایەتانهدا ئاوا دھەرموئ و باسى روو بازارى ئەوان دەکا، مەبەست دیمەنى دەرەوھیانە کە بەرپاڵەت و ابوون، لەراستیشدا، خۆیان پیاو گەلىكى بەرپاڵەت زۆر جوان و شیوہ شیرین بوون، بەلام لەدڵەوھ تەواو بە پیچەوانەوھ بوون و ناو دڵ و دەررونیان پىبوو لە کىم و زووخواو جەرەتاو!! {تاج/۴، زنجیرە: ۴۶، ژمارە: ۴۱۶۹ — سوورەتى منافقون}.

روونکردنەوھ:

۱- بۆ ژياننامەى زەیدو نەرقەمى باوکى بىروانە: ژمارە: (۳۳۴) کە لەپیشەوھ لەم پەراوہ پىرۆزەدا رابورد، ھەروا بىروانە: تەجریدى بوخارى بەکوردی بەرگى دووھ، ژمارە: (۵۹۰) ھەتا کوئایى لە زنجیرە: (۲۷).

(۱۴۸۱) دوو رووهکان بيزيان نايه داواى ليښووردن له پيځه مېهر بکه.

(۶۹۵۵ - ۶۹۷۵)

بَابُ فِي إِعْرَاضِ الْمُنَافِقِينَ عَنْ إِسْتِغْفَارِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۹۳۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ يَصْعَدُ الثَّنِيَّةَ ثَنِيَّةَ الْمَرَارِ؟ فَإِنَّهُ يُحِطُّ عَنْهُ مَا حُطُّ عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ»، قَالَ: فَكَانَ أَوَّلُ مَنْ صَعَدَهَا خَيْلُنَا خَيْلُ بَنِي الْخَزْرَجِ ثُمَّ تَتَامَ النَّاسُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَكُلُّكُمْ مَغْفُورٌ لَهُ إِلَّا صَاحِبَ الْجَمَلِ الْأَحْمَرِ»، فَاتَيْنَاهُ، فَقُلْنَا لَهُ: تَعَالِ يَسْتَغْفِرْ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: وَاللَّهِ لَأَنْ أَجِدَ ضَالَّتِي أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ يَسْتَغْفِرَ لِي صَاحِبُكُمْ! قَالَ: وَكَانَ رَجُلٌ يَنْشُدُ ضَالَّةً لَهُ. {الحديث: ۶۹۶۹ = ۶۹۹۳ فم:}

جابرې کورې عهبدوللا (رمزای خودایان لى بى) فهرمووی: پيځه مېهر (درودى خودای له سهر بى)

له سهر فهرى حوده يبييه دا فهرمووی: (کى سهر ده که وپته سهر مله ی مورار؟ هه تا بزانی له شکره که ی قور هیش چى ده که نه و گه یشتوونه ته کوئ، نه وه ی به م نه رکه هه لېستى خودا لى خوش ده بى، وهک چوڼ خودا له و به نى ئيسراييليانه خوش بوو که چوونه ناو شارى به يتوله قديسه وه و فهرمانه که ی خودایان به جى هينا که پيى فهرموون:

{وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ - البقرة - ۵۸/۲}. {بروانه: النهاية في غريب الأثر}.

جابر فهرمووی: جا يه که م تاقم که سهر که و تنه سهر مله ی مورار، که به سهر حوده يبييه دا دهر وانی، سواره ی هوژى به نى خه زره ج بوو، که هوژه که ی ئيمه ن، چونکه جابر خوى نه نصارييه و خه زره جيه، فهرمووی: جا خه لکه که ی تريش هه موويان به رودوا به دوا ئيمه دا سهر که و تنه سهرى، پيځه مېهر (درودى خودای له سهر بى) فهرمووی: (ئيوه هه مووتان خودا ليتان خوش بووه، ته نها خاوه نى نه و شتره سووره نه بى!). فهرمووی: جا ئيمه يش چووين بولای و پيمان گوت: ودره بجين بولای پيځه مېهر (درودى خودای له سهر بى) هه تا داواى ليخوشبوونى تاوانت له خودا بو بکا،

که چی گوتی: به خودا نهووم له لا باشره که بگه ریم به شوین و لاخه ونبوو ده که ما، سا به لکوو بیدۆز مه وه، ههتا نه وه که بچم بۆلای یارۆی نیوه که بۆم بیارپته وه!.

جابر فهرمووی: ئەم کابرایه پیاوی بوو، و لاخه که ی ون کردبوو، به شوینیدا ده گه را به پرسیار.

(۱۴۸۲) نیشانه ی دوو رووه کان. (۶۹۵۵ - ۶۹۷۵)

باب: فِي ذِكْرِ الْمُنَافِقِينَ وَعَلَامَتِهِمْ

۱۹۴۰- عَنْ قَيْسِ بْنِ عُبَادٍ قَالَ: قُلْنَا لِعَمَارٍ: أَرَأَيْتَ قِتَالَكُمْ، أَرَأَيْتَ رَأَيْتُمْهُ، فَإِنَّ الرَّاْيَ يُخْطِئُ وَيُصِيبُ، أَوْ عَهْدًا عَهْدُهُ إِلَيْكُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ فَقَالَ: مَا عَهْدُ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَيْئًا لَمْ يَعْهَدْهُ إِلَى النَّاسِ كَافَّةً، وَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ فِي أُمَّتِي». (قَالَ شُعْبَةُ: وَأَحْسِبُهُ قَالَ: حَدَّثَنِي حُذَيْفَةُ. وَقَالَ غُنْدَرٌ أَرَاهُ قَالَ: فِي أُمَّتِي) اثْنَا عَشَرَ مُنَافِقًا لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدُونَ رِجْعَهَا، حَتَّى يَلْجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ، ثَمَانِيَةٌ مِنْهُمْ تَكْفِيكُهُمُ الدُّبَيْلَةُ: سِرَاجٌ مِنَ النَّارِ يَظْهَرُ فِي أَكْتَافِهِمْ، حَتَّى يَنْجُمَ مِنْ صُدُورِهِمْ». {الحديث: ۶۹۶۷ = ۶۹۹۱ فم = ف.م = فتح الملهم} :

قهیسی کوپی عوباده (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: به عه ممار ی کوپی یاسیرمان گوت: هه والمان پی بده: ئایا ئەم جهنگی نیوه و عه لیه که له گه ل موعاوییه و خه لکی شامدا دهیکه ن، له سه ر بیرو باوه ری خۆتان بوو، دیاره که بیرو راش گه لی جار ده پیکی و هه ندی جاریش به هه له دا ده چی، یاخود ئەم شه رو شوړه که دهیکه ن له گه ل نه واند، به پیی په یمانی بووه، له لایه نی پیغه مبه ره وه (دروودی خودای له سه ر بی) که نه و وه سیتی بۆتان کردووه و بۆ ئەمه نیوه ی راسپاردووه؟

ئه ویش فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) په یمان و عه هدی وای له گه ل نیمه دا نه کردووه، که له گه ل سه راپای یاران ی تریدا نه یکردبی. وه عه مار فهرمووشی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) فهرموویه تی: (له ناو ئۆمه تی مندا، دوازه د ناپاک، واته: (منافق = دوو روو) هه ن، نه ده چنه به هه شته وه و نه له دوو ریشه وه

بوئی بههشت دهکهن، مهگهر لهفه رزی مهحالا و شتر بجی بهکونی دهرزییه وه
 نهوسا نهوانیش بچنه بههشت، ههشت کهس لهم دوازده کهسه، خهیاره (که
 دوومه لیکی گه وره به سوئییه، له نهندام پهیدا دهبی، وه بهقهده خهپاری دهبی) له
 کوئی نیوه میان دهکاته وه، دوومه لی وه کوو چراووک لهسه ر شانیان دهردی، لهسه ر
 سینگیانه وه سه ر هه لده داتو له ویوه دهرگا دهبی و دهیان کوژی). {تاج/ ۴، زنجیره: ۴۶،
 ژماره: ۴۷۱ - سوورتهی منافقون}.

۱۴۸۲) باسی دوو رووه کانی شهوی مله کهی کهوا لهسه ر ریگهی ته بووک -

مه که که داو باسی ژماره یان. (۶۹۵۵ - ۶۹۷۵)

بَابُ فِي الْمُنَافِقِينَ لَيْلَةُ الْعَقَبَةِ وَعَدَدُهُمْ

۱۹۶۱ - عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ قَالَ: كَانَ بَيْنَ رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْعَقَبَةِ، وَبَيْنَ حُدَيْفَةَ بَعْضُ مَا
 يَكُونُ بَيْنَ النَّاسِ، فَقَالَ: أُنْشِدُكَ بِاللَّهِ، كَمْ كَانَ أَصْحَابُ الْعَقَبَةِ؟ قَالَ: فَقَالَ لَهُ الْقَوْمُ:
 أَخْبِرْهُ إِذْ سَأَلَكَ، قَالَ: كُنَّا نَخْبِرُ أَنَّهُمْ أَرْبَعَةُ عَشَرَ، فَإِنْ كُنْتُ مِنْهُمْ فَقَدْ كَانَ الْقَوْمُ خَمْسَةَ
 عَشَرَ، وَأَشْهَدُ بِاللَّهِ أَنَّ اثْنَيْ عَشَرَ مِنْهُمْ حَرَبٌ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ
 الْأَشْهَادُ، وَعَدَرُ ثَلَاثَةً، قَالُوا: مَا سَمِعْنَا مُنَادِي رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَا
 عَلِمْنَا بِمَا أَرَادَ الْقَوْمُ، وَقَدْ كَانَ فِي حَرَّةٍ فَمَشَى فَقَالَ: «إِنَّ الْمَاءَ قَلِيلٌ فَلَا يَسْبِقُنِي إِلَيْهِ
 أَحَدٌ»، فَوَجَدَ قَوْمًا قَدْ سَبَقُوهُ فَلَعَنَهُمْ يَوْمَئِذٍ. {الحديث: ۶۹۶۸ = ۶۹۹۲ فم:}

نه بو طوفه یل (رمزی خودای لی بین) فه رمووی: له نیوانی پیاویکا، که نامادهی پیلانه کهی
 مله که بوو بوو، نه وکاتهی که پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسه ر بین) لهغه زای ته بووک
 دهگه راییه وه، که ناوداره به پیلانی عهقه به (مله) ی ریگهی ته بووک که له پیغه مبه ر
 (دروودی خودای لهسه ر بین) گراوه، فه رمووی: له نیوانی نه م پیاوه وه له نیوانی حوده یفه ی کوری
 یه ماندنا، دمه قاله یی روویدا، وهک نهو دمه قاله یانه ی که له ناو خه لکا رووده دن،
 کهوا مه شهووره حوده یفه ناوی دوو رووه کانی له لابهووه. {بروانه: مختصر صحیح
 مسلم، ژماره: ۷۱، ته جریدی بوخاری به کوردی/ ۱، ژماره: ۱۶۳}.

خودەیفە بە کابرای فەرموو: سویندت دەدەم بە خودا، کە پێم بلێت ئەوانەى کە لە پێگەى گەڕانەود، لە غەزای تەبووک لەملەکە، شەوێ پیلانیان کرد لە پێغمەبەر و ویستیان بیکوژن چەند کەس بوون. کابرایش لە سەرەتاوە نکووی لە گوتنى ئەوە کرد. فەرمووی: جا خەلکە کە پێیان گوت: بۆ وەلامى پرسیارەکەى نادەیتەووە. کابرا گوتى: بیستوو مانە کە چوار دە کەس بوون. خودەیفە فەرمووی: دەى ئەگەر تۆیش یەکیک بیت لەو پیلانگێڕانە، ئەوا ژمارەیان پاز دە کەس بوو، نەوێک چواردە، ئەو جا خودەیفە فەرمووی: وەمن خودا دەگرم بە شایەت لە سەر راستى ئەم قسەم کە: لەو پاز دە کەسە دواز دە کەسیان دوو روو مونا فاق بوون و دوژمنى خودا و پێغمەبەر بوون، هەم لە حیهانداو، هەم لە پوژۆرى دوا ییدا، کە پێغمەبەر ان و فریشتە نووسەرەکانى کردەوێکان و ئەندامى لەش، راست دەبنەو و ئەو شایەتیەى کە لەلایانە پێى هەل دەستن! (وێک لە قورئانى پیرۆزدا، لە سوورەتى ھودا دەفەرموێ: {وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ} ھود- ۱۱/۱۸).

ئەو جا خودەیفە فەرمووی: بە ئێ ئەم دواز دەیان ئەمە حالیانە، ناپاک بوون و نەفرمت و لەعنەت لێکراو بوون، بەلام سێ کەس لەو پاز دە کەسە، پاک و بێتاوان بوون، وە لەو هەلەدا کە کردبوویان مەهانەى رەوايان ھەبوو، وێک خۆیان پاکانەیان بۆ خۆیان کردو گوتیان: ئێمە بێ ئاگابووین لەم کەین و بەینەى کە ئەمانە کردیان و گوێمان لە جارچى پێغمەبەر نەبوو کە جارى داو: کەس لە لەشکرەکە، لە ھەوێرە کەو (واتە: لە عەقەبە کەو) نەروات، چونکە پێغمەبەر (درووێ خودای لەسەر بێ) دەیهوێ لەوێو بپروات، تا رێیە کە جەنجال نەبێو، نەبێ بە ئێرک و زەحمەت بۆى). گوتیان: ئێمە نە ئاگامان لەم پیلانەى ئەم چەند کەسە بوو، نە ئاگاشمان لەو قەدەغە کردنەى پێغمەبەر بوو، کە فەرمانى کردوو کەس لە پێگەى ھەوێرە کەو نەروات، چونکە مەن دەمەوێ لەوێو بپروم، ئێمە بە نیازى پاك شوین ئەمانە کەوتین و ئاگامان لە نیازى پیسیان نەبوو!

ئەنجا ئەبو طوفەيل فەرمووى: بەم بۆنەيەو، ئەمەيشتان بۆ دەگىر مەو، كە ديسان باسى چىرۆكى ناپاكان و دوو رووانە: جارى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەسەفەرى گەرانەو، لە غەزاي تەبووك گەيشتە شوپىنكى بەرداوى، كەخرە بەرداوى بوو، وە بەردى رەشى زۆر بوو، بەدەم رىگەو فەرمووى: (لەپىشمانەو، كۆپرە كانىيەك هەيە، ئاوەكەى زۆر كەمە، لەپىش مندا كەس دەستى بۆ نەباو ئاوى لى بەكارنەهينى، باپىت و فەركەى نەروا).

كەچى كاتى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) گەيشتە سەر كۆپرە كانىيەكە، روانى چوار لە منافقەكان لەوین و لەپىش پىغەمبەردا، گەيشتوونەتە ئەوئ و فەرمانەكەى پىغەمبەريان شكاندوو، جا لەبەرئەو پىغەمبەرىش (دروودى خوداى لەسەر بى) نەفرىن و نەفرەت و لەعنەتى لىيان كرد. **روونکردنەو:**

- ١- بڕوانە: ژمارە (١٥٢٠) كە لەم پەرپاوەدا لەپىشەو لەكىتابى فەضائىلدا رابورد.
- ٢- بەندە هەول دەدەم كە بەپى سەرچاوەكان، بەشپۆەيەكى روون و ئاشكرا، فەرموودەكان بكەم بە كوردى، لەم خالەو زۆر جار ناچار دەبم، كە تەرجەمەكە دووربى لە تەرجەمەى پىت بەپىت، بەلكو وەرگەرپاوەكە رووحى بابەتەكە بەخوینەرى كورد، بەو پەرى ئەمانەتەو، رابگەيەنیت و بۆپراگۆيز بكات و مەبەستى بەندە لە پلەى يەكەمدا تىگەيشتن و سوود وەرگرتنە لەروودا و فەرموودەكان، ئەوێك كردنيان بەكوردى و بەس.

١٤٨٤) نمونەى دوو روو وەك مەرى ئاوەكى واى، كە لەنيوانى دوو رانا

سەرگەردان بى. (٦٩٧٥ - ٦٩٥٥)

باب: مَثَلُ الْمُنَافِقِ كَالشَّاةِ الْعَائِرَةِ بَيْنَ الْغَنَمَيْنِ

١٩٤٢- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): قَالَ «مَثَلُ الْمُنَافِقِ كَمَثَلِ الشَّاةِ الْعَائِرَةِ بَيْنَ الْغَنَمَيْنِ تَعِيرُ إِلَى هَذِهِ مَرَّةً وَإِلَى هَذِهِ مَرَّةً».

{الحديث: ٦٩٧٥ = ٦٩٩٨ فم: }

ئیبنو عومەر (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: خوشه‌ویست (دروودی خودای له‌سەر بئ) فەرمووی: (ناپاک) وه‌ک مەری ئاوەکی وایه، ویل و سەرگەردان و راریه، جارئ به‌م لایه‌دا باده‌داته‌وه‌و جارئ به‌ولایه‌داو حول حولی ده‌بی و سەری لێده‌شیوی و رانه‌که‌ی خوی ناناسیته‌وه‌!). {تاج/٤، زنجیره: ٤٦، ژماره: ٤١٧٣ - سوورده‌تی مونا‌فقوون}.

١٤٨٥) هه‌ڵکردنی بایه‌کی سه‌خت به‌بۆنه‌ی مردنی دوو روویه‌که‌وه‌.

(٦٩٥٥ - ٦٩٧٥)

باب: بَعَثَ الرِّيحُ الشَّدِيدَةَ لِمَوْتِ الْمُنَافِقِ

١٩٤٣- عَنْ جَابِرٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ، فَلَمَّا كَانَ قُرْبَ الْمَدِينَةِ هَاجَتْ رِيحٌ شَدِيدَةٌ تَكَادُ أَنْ تَذْفِنَ الرَّأَكِبَ، فَزَعَمَ أَنْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «بُعِثْتُ هَذِهِ الرِّيحُ لِمَوْتِ مُنَافِقٍ». فَلَمَّا قَدِمَ الْمَدِينَةَ فَإِذَا مُنَافِقٌ عَظِيمٌ مِنَ الْمُنَافِقِينَ قَدْ مَاتَ. {الحديث: ٦٩٧٢ = ٦٩٩٦ م}:

جابر (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پی‌خه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سەر بئ) له‌سه‌فه‌ر ده‌گه‌رایه‌وه‌، که گه‌یشه‌ نزیک‌ی شاری مه‌دینه‌، له‌وئ بایه‌کی سه‌خت هه‌ڵیکرد، زۆری نه‌ما‌بوو که‌سوار به‌ ماینه‌وه‌ ببات و له‌به‌رچاو و نی بکات، ده‌یگوت: به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ پی‌خه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سەر بئ) فەرمووی: (ئه‌م بایه‌ سه‌خته‌ به‌بۆنه‌ی مردنی پیاویکی ناپاک (دوو روو - دوو دل - مونا‌فیک)‌وه‌ خودا نارده‌ویه‌تی!) فەرمووی: جا کاتئ هه‌زه‌ت و له‌شکره‌که‌ی گه‌یشه‌نه‌وه‌ مه‌دینه‌، ته‌ماشامان کرد و پیاویکی ناپاک‌ی گه‌وره‌ له‌ ناپاک و مونا‌فه‌کان مردووه‌). {تاج/٤، زنجیره: ٤٦، ژماره: ٤١٧٢ - سوورده‌تی مونا‌فقوون}.

١٤٨٦) سه‌ختی سزای دوو روو له‌دوا روژدا. (٦٩٥٥ - ٦٩٧٥)

باب: شِدَّةُ عَذَابِ الْمُنَافِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

١٩٤٤- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ قَالَ: عُدْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلًا مَوْعُوكًا، قَالَ: فَوَضَعْتُ يَدِي عَلَيْهِ فَقُلْتُ: وَاللَّهِ مَا رَأَيْتُ كَالْيَوْمِ رَجُلًا أَشَدَّ حَرًّا! فَقَالَ نَبِيُّ

اللَّهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَشَدَّ حَرًّا مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ هَذَيْنِكَ الرَّجُلَيْنِ الرَّكَبَيْنِ الْمُقْفَيْنِ لِرَجُلَيْنِ حِينَئِذٍ مِنْ أَصْحَابِهِ». {الحديث: ۶۹۷۳ = ۶۹۹۷ فم}:

سه له مەهی کوری ئەکوە (رهزای خودای ئی بن) فەرمووی: لەگەڵ پیڤه مبهردا (دروودی خودای لهسەر بی) چووین بۆ هه والپرسی و سهردانی پیاویکی نهخۆش که تایهکی سهخت دایگرتبوو، منیش دهستم لێ دا، زۆر گهرم بوو، گوتم: بهخودا قهت پیاوی وهها گهرم نه دیوه!

پیڤه مبههر (دروودی خودای لهسەر بی) فەرمووی: (ئەدی با هه والتان پی بدهم کهکی لهم پیاوه له قیامهتدا گهرمییه کهی سهختره؟ ئانهو دوو سواره دهبینن که پشتیان لهئیمه هه لکردوووه و دهپۆن، ئەو دوو پیاوه له قیامهتدا گهرمییه کهیان زۆر لهگهرمی ئەم پیاوه تاداره سهختره!). پیڤه مبههر (دروودی خودای لهسەر بی) ئاماژهی بۆ دووپیاو کرد، که بهناو له هاوه لانی پیڤه مبههر بوون.

(۱۴۸۷) دوو روویهکی پاشکه زکۆر نایگریته خوی. (۶۹۷۵ - ۶۹۵۵)

باب: فِي نَبَذِ الْأَرْضِ الْمَنَافِقِ الْمُرْتَدِّ وَتَرْكِه مَنبُودًا

۱۹۴۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كَانَ مِنْ رَجُلٍ مِنْ بَنِي النَّجَارِ قَدْ قَرَأَ الْبَقْرَةَ وَالْإِسْرَاءَ، وَكَانَ يَكْتُبُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَنْطَلَقَ هَارِبًا حَتَّى لَحِقَ بِأَهْلِ الْكِتَابِ، قَالَ: فَرَفَعُوهُ، قَالُوا: هَذَا قَدْ كَانَ يَكْتُبُ لِمُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَعْجَبُوا بِهِ، فَمَا لَبِثَ أَنْ قَصَمَ اللَّهُ عُنُقَهُ فِيهِمْ، فَحَفَرُوا لَهُ فَوَارُوهُ، فَأَصْبَحَتِ الْأَرْضُ قَدْ نَبَذَتْهُ عَلَى وَجْهَهَا، ثُمَّ عَادُوا فَحَفَرُوا لَهُ فَوَارُوهُ فَأَصْبَحَتِ الْأَرْضُ قَدْ نَبَذَتْهُ عَلَى وَجْهَهَا، {ثُمَّ عَادُوا فَحَفَرُوا لَهُ فَوَارُوهُ فَأَصْبَحَتِ الْأَرْضُ قَدْ نَبَذَتْهُ عَلَى وَجْهَهَا} فَتَرَكُوهُ مَنبُودًا. {الحديث: ۶۹۷۱ = ۶۹۹۵ فم}:

ئهنهسی کوری مالیک (رهزای خودای ئی بن) فەرمووی: پیاوی هه بوو، لههۆزی بهنی نهجاری ئیمه بوو، موسولمان بوو، دهستی کرد به خویندنی قورئان، سوورتهی بهقه رهو سوورتهی ئالی عیمرانی خویند، گهلی جار شتی دهنوووسی بۆ پیڤه مبههر (دروودی خودای لهسەر بی) روژی هه لهاتو رویشت بۆناو خاوهن نامهکان، فەرمووی: جا

ئەوانیش کابرایان قۆستەووە بەرزیاں کردەووە. گوتیان: ئەم پیاووە لەلای موسوڵمانان پایەى بەرز بوو، گەشتبوووە پایەى نووسەرانی موخەممەد، نامە و قورئان و شتی بۆ دەنووسی، نیتەر تەواو تەواو موعجەب بوون پێی، بەلام ئەوەندەى پێ نەچوو کەخودا پێی نواندو لەناویانا خودا ئەستۆی وردکرد، ئەوانیش چالێکیان بوى هەلگەندو شارديانەووە، بەلام زەوى نەگرتە خۆى و فرەى دایە سەرپشتى خۆى، تا سێ جار گۆریان بۆیەلەدەکەندو زەوى نەیدەگرتە خۆى و فرەى دەدایە دەرەووە، نیتەر ئەوانیش وازیان لەلاشەکەى هێناو لەو دەشتە تووریاندا).

روونکردنەووە:

منافقە نوێکان:

جێگەى داخە، لەم رۆژگارەدا، لەهەموو لایەکەووە، جیهانى ئیسلام کەوتۆتە بەر هەلەمەت و هەوێلێ سوپای کوفرو ناپاکان و دوو رووان، وەکی تریش کۆمەلە دەغەز لەدل و بەناو موسوڵمانەکان، بەدرۆو بۆ چاوبەست و چەواشەکاری، خۆشەویستى و حوببى ئەهل و بەیتیان کردووە بەدەمامک و روو پۆشو، وەک دێوجامە، لەپەنا ئەم بیانوووە درۆینەداو، بەناو خۆشەویستى و لەسەر کردنەووەى کەسوکاری پیغەمبەرەووە، هێرشى بێشەرمانە دەبەنە سەر حەرەمەکانى پیغەمبەر و سەرجهمى هاوئەلەکانى و حەیاو نامووسى خودى پیغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) زەدەدارو لەکەدار دەکەن و تۆمەتى داوینپىسى و بێئابرووى دەدەن لە هاوسەرەکانى پیغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) و جمین و لەعنەت بەناشکرا دەدەن و دەکەن لە جینشینە بەرپزەکانى پیغەمبەر و دەیکەن بە شریت و نەوارو سێ دێ و بەهەموو وڵاتدا بلاوى دەکەنەووە.

ئەمانەمان بەچاوى خۆمان دى، کە ئاخونى شێوێ مالووم لەسەر کەناڵە ئاسمانیەکان، بەوێرێ بێ شەرمى و دەغەز لەدنییەووە، جمین بەدایکى موسوڵمانان عایشەى هاوسەرى پیغەمبەر و بە ئەبوبەکەر و بە عومەر و حەفصە و بە ئوم حەبیبە و بە سەرجهمى سەحابەکانى پیغەمبەر دەدەن و هێرش دەبەنە سەر رەمز و

ھېماكانى تىرى ئىسلام، تەننەت قورئانى پىرۋىش لەشەرى ئەم ئاخونانە رىزگارى نەبوو، بەرپاستى ئەمانە، بەشەيتانانە:

۱- ئالوبەيتيان كىردوۋە بە مەقاش و بە ماشە بۇ تانەو تەشەر لەھاۋەلان و بە پاچ و بىل، بۇ روۋخاندنى ئايىنى محمد و ئايىنى پىرۋى ئىسلاميان لە رەگ و رىشە پى دەردەھىن و بوون بە كوتەكى دەستى دوژمن، لە جوۋلەكە و لە گاور، تەننەت گاور و جوۋلەكەكانىش لەكاتى ھىرشدا بۆسەر ئىسلام، ھەمان تانەو تەشەرى ئەم ئاخونانە بەكاردەھىن و بەبى زىاد و كەم دووبارە دەكەنەو.

۲- ئىمە بەرپاستى موسولمانىن و تەنيا لەبەرئەو نوورو روۋناكى ئىسلاممان قەبوۋلكردوۋە، كەببىت بەچراى رۆشنى دىن و دونيامان و ھىچى تر، وە خودا ھەزكا ھەر وائىش دەبى، لەم خالەو بەرپاۋمان بەھەموو فەرموودەو فەرمائىشتەكانى خودا و پىغەمبەرى خودا ھەيە و لەسەر فەرمائىشت و فەرموودەى ئەوان، خىزان و كەسوكار و ئەھلوبەيتى پىغەمبەرمان خۆش دەۋى، وەلى و فاطىمە و ھەسەن و ھوسەين و نەو و وەچەى پىرۋى ئەوانمان لەنوورى چاۋى خۇمان خۆشتر دەۋى و ئومىدى گەورەى دىن و دنيامان، لەپاش خودا و پىغەمبەر و قورئانى پىرۋ، ھوبب و خۆشەويستى ئەوانە! وە رۆژى چەندىن جار لەناو نوپژ و غەيرى نوپژدا دروودو سلاۋيان بۇ دەنيرىن.

بەلام لەبەر روۋناكى ئەم شىعرە غەرزتان دەكەم:

پىرسىيارى كىورت كىورت، وەلامى ورد ورد
زاخاۋى مېشكېن، بىۋ خويىلەرى كورد:

دەبى بۆچى يەككى وەكوو ئەقرەى كورى ھابىس، كە خۆى و دەكورى، لەشەرى يەرمووكدا، لەسەردەمى عومەرى كورى خەطابدا، لە ولاتى شام، لەپىناۋى بەرگرى لە نوورى ئىسلام جەنگيون و ھەوليان داۋە بۇ فەتھى شام و لە نەبەردىكى خويىناۋىدا لەگەل سوپاى روۋمدا، شەھىد بوۋىن، دەبى بۆچى ئەمانە مورتەددو مەلەوون بن، چونكە عومەريان بە خەلىفەى خويان زانىۋە، بەلام ئىمامى ھوسەين، كە لەشەرى برا كوزىدا كوزراۋە وەبەھۋى ئەوۋە خەلكىكى زور لە

موسولمانان، بە بەلاش و لە پېناوى هېچدا كوژراون دەبى بۆ حوسەين شەهیدى و خوينەكەى بىي بەخوينى سیاوەيش و تا رۆژى قیامەت نەكوژیتەووە روژانە، لێرە و لەوى، لەسەر ئەو موسولمانان یەكترى بكوژن و كەسانى بازركانى بەخوينەكەىەو بەكەن و وەك بايەقوژ ھەر بلین: ئادەى تۆلەى حوسەين بسین! دەبى بۆچى ئەم ھەموو سەحابە و تابەیین و موسولمانانەى كە لەسەردەمى ئەبوبەكرى سەدیقەو، ھەتا كۆتایى خەلافەى ئىسلامى، كە ئەم ھەمكە فتوحاتانەیان كردوووە نوورى ئىسلامیان بەجیھانا پەخشەووە كردوو، ھەموو مورتەددو پاشگەزو منافق و دوو رووبن، چونكە لەعەتە و نەفرەتیان لە ئەبوبەكر و عومەر و عائیشە و حەفصە و ئوم حەبیبە و موعاویە نەكردوو!

ئەمانە كە دوورگەى عەرەب و شام و میصر و سى بەشى ئەفریقا و عێراق و ئێران و ھیندو سیندو نیوہى ئاسیاو بەشى لە ئەورووپایان بەنوورى قورئان و بە نوورى ئىسلام درەخشانكردو كردیان بە ئىسلام و ھەتا ئىستایش بەھوى كۆشى ئەوانەو لە سەراسەرى جیھاندا، زیاتر لە ملیار و نیو موسولمان و زیاتر لە پەنجاو چوار دەولەتى ئىسلام ھەيە، ئەمانە ھەموو مورتەددو پاشگەزو جەھەننەمى بن، بەلام عەلى و منالى عەلى و ئەوانەى كە عەلى و منالى عەلىیان كردوو بە بیانوو، كە يەك سانتیمیان نەخستۆتە سەر خاكى ئىسلام و يەك شەھیدى بەرەى شەرى كوفریان نییە و ھەر خەرىكى شەرى برا كوژى بن، ئەمانە ھەموو شەھیدبن و بەھەشتى بن؟!

بۆچى ئەمە ھەرقەلىیەتە، یا عەدالەت و نوبووەتە؟ بەراستى ئەمە مەنطیقى لار و خوارو پیلانىكى شەیتانانەى ئاشكراو دیارە، نەخوا، نە پیغمبەر، نە عەلى پێى رازییە!

بۆ بەراورد لەگەڵ ئەم بەچكە شەیتانانەى كە تانەو تەشەر لە حەرمەكان و لە مامەكان و لە خەزورەكان و لە سەحابەكان و لە جینشینەكانى پیغمبەر دەدەن و

قورئانەكەي بەدەسكارىكراو دەزانو سوننەتە راست و دروستەكەي بەدرۆي ئەبو
ھورەيرەو عائىشە دادەننن، ئەم نموونەيە تۆمار دەكەين:

سەيگولئ ھەبوو زۆر بەدىن بوو، لەسەيدەكانى خاوى و قانزانقايە بوو، لە
گەرەكى چوارباخ دادەنىشت لە سەلیمانى، بەزۆرى لە مزگەوتى قەرە چىوار لە
گەرەكى چوارباخ نوپۆزى دەکرد، ھەرچى لەگەنم پەيدا دەبى نەيدەخوارد، گوايە
باوہ ھەواو دايە ھەوا لەسەر خواردنى گەنم لە بەھەشت دەرکراون، ئەم سەيگولە
(رەحمەتى خودای ئى بى) رەفتارىكى زۆر سەيرى ھەبوو، ھەر مەلایەك لەبەر نوپۆزىدا،
سوورەتى (تَبَّتْ يَدَا)ى بخویندايە، يەكسەر نوپۆزەكەي دەبىرى و دەچوو لەولاوہ
نوپۆزەكەي خۆي دەکرد، ئىتر قەت جەماعەتى لەپشتى ئەو مەلایەوہ نەدەکرد،
دەدیگوت: مەلا! چۆن شەرم لەخواو لە پىغەمبەرى خوا ناکەي، دەچى لەناو خەلكى
عەوامدا، خراپىي ئەبو لەھەب باس دەكەيت، كە مامەي پىغەمبەرە، نازانى ھەر
قەسەي شوپنى خۆي ھەيە؟

جا برا سویندم بە خودای گەرە، ئەم سەيگولە، گەلئ گەلئ لەم ھەمكە
ئاخونەي كە لەسەر جویندان بە نامووسى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) سوورنو
بەردەوام ئاگرى شەپرى براكوژى لەناو موسولمانانا، بەناوى لەسەرکردنەوہى عەلى و
فاطمەو ھەسەن و ھوسەين و ئەھلۇبەيتەوہ، بەردەوام بەم بیانووە درۆيەوہ،
ئاگرى شەپرى براكوژى ھەل دەگىرسینن و خوش دەكەن!

من ئەم پەرسىارە لە ھەموو خاوەن وىژدانى، خاوەن ھۆش و گۆشى، بەبى
لایەنانە دەكەم: دەبى بۆچى، ئەم مەراجىعانە كە خۆيان بە نوپنەرى راستەقىنەي
ئەھلۇ بەيت دەزانو بەس، داخ لەدلانەو كوپرانە، بەھەموو ھۆكاریكى راگەيانندن،
شەوو رۆژ خەلك ھاندەدەن لەسەر دژايەتى و كافركردنى لەسەددا نەوہدو پىنجى
گەلى موحەممەد، بەتايبەتى ھى خزمە نزيكەكانى و ھاوسەرەكانى و ھۆزەكەي كە
ھۆزى قورەيشە، گوايە ئەمانە پشتى عەليیان بەرداوہو پشتى دوژمنانى ئەويان
گرتووە!

ئەو ھەموو فیداکاری و قوربانی و تیکۆشان و خەباتگێڕان و شەھیدانە، کە کۆی سەرچەمیان بە درێژایی میژوو لە نزیکەی یەک ملیار تێ دەپەرێ، ئەم ھەموو خۆبەختکردن و خەباتگێڕان و شەھید بوونە، گشتی هیچ و پووچە و جێگەیان ناو ئاگری سووری دۆزەخە، گواپە ئەمانە تەبەرپرایان لە ئەبوبەکر و عومەر نەکردوو، بەلکۆ لایەنگیرانی ئەوان، کە منالێکیان بەناوی موحسینەو لەباری فاطیمە بردوو!! بەککو لەم ھەلامەتە؟

جا باشە توخوا، گریمان ئەم بوختانە راستیش بێ و درۆی پەتی ناپاکان و دوو رووان و ناحەزانی ئیسلامیش نەبێ، ئەم ھەموو بەچکە شێرو پالەوان و فیداکارانە، کە لەماوەی نزیکەی (۱۵۰۰) ھەزارو پینج سەد سالد، جەنگیون و دەستیان بە قورگی شێردا کردوو و ئالای ئیسلامیان شەکاندۆتەو و زیاتر لە ملیارێ شەھیدیان، لەم ماوەدا، لەم پێناوەدا داو، ئەم دەریایە لە خوین و فرمیسک، ئەم ھەموو زامارو شەھیدو کەم ئەندام و قور بەسەر و جەرگ سووتاونە، بەھەموویان ئەم سکە لەبارچوو و درۆینە فاطیمەیان تیا دا نابێ؟! باشە ئەو گریمان ئەبوبەکر و عومەریش تاوانبار بوون، ئەم خەلکە تر بۆ؟ بۆچی ئەو خەلکە شەھیدو خەباتگێڕانە، ھەموو ئا و لەزامیان دی، بەس منالی عەلی خوین لەزامیان دی!

خودا شایەتە عەلی و فاطیمە خۆشیان بەمە رازی نابن، بەلام چی دەلیی بەکەسانی، بە فیل و بەدرۆ و بەساختە ئالوبەیتیان کردوو، بە کوتەک و بە ئامراز بۆ رووخانی ئایینی موحەممەد.

من بۆخودا ئەم شایەتیە دەدەم، زیاتر لە (۳۰) سەد سالی لەناو جەعفەریدا، خۆم و مالا و منالەم ژیاوم، دراوسێ و ھاوێل و برادەرم بوون، هیچ ھەستمان بەو نەکردوو، کە ئیمە دوو لایەنی جیا، مەبەستم ئەمە: ئەم تۆوی دۆژمنایەتی بلاوکردنەو، بەس لەژێر سەری میژر بەسەرکاندا ھەیە و بەس، جەماوەرەکە لە شیعە و لە سوننە وەک برا پیکەو دەژین، ئەگەر دەستتۆھردانی ئەوان نەبێ!

بەم بۆنەيەوہ ئەم راستیە دەدرکینم و تۆمار دەکەم: کە حیزبی بەعثی درندە، لە سوپادا، بە کوردو شیعو و شیوعییان دەتگوت: (الثَّلَاثِي الْخَبِيثُ) = (سیلانە ی چەپەل!).

وەکی تریش کە بارودۆخەکە، لەهەموو گۆشەکانیەوہ دەهینمە بەرچاو، هەق دەزانم کە ئەمانە وا خوۆشی دنیا قووتی داو و وەک مەسیح دەفەرموێ: وا کەیفیان بەوهدی کە لەلای سەروووەوہ دانیشن و پێیان بگوتری ئایەتوڵلا و شتی وا و ابوون بەداوی شەیتانەوہ (يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا). وا لەشەقامە ریگە ی ئیسلام تەرابوون و دوور کەوتوونەتەوہ، بەمنی هەژار وریا ناکرێنەوہ، بەلام وەک قورئان بەدەق دەفەرموێ:

{وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعْطُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ - الأعراف - ۱۶۴/۷}.

لەکوئادا بەکوئی دل لەخودا داوا دەکەم کەبرا سوننییەکان و برا جەعفەرییەکان، وەک برا لەگەڵ یەکتەری بزین و خودا لەشەری ئازاوە گیران و ئەوانە ی کە بازرگانی بەخوینی هەردوو لایە دەکەن: بیانپاریزی و باریەتی و تەبایی و هاوسەنگەری، لەناو سەرجه می موسوڵماناندا، دژی دوژمنی ئیسلام، بەردەوام بێ. ئامین.

۶۱- نامه‌ی نیشانه‌کانی قیامت

کتاب صفة القيامة

{بروانه: تاج/۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۵۷ + زنجیره: ۸۷، ژماره: ۵۴۸۱}.

۱۴۸۸) له‌روژی قیامه‌تدا خودای گه‌وره گۆی زه‌وی ده‌کات به‌یه‌ک چنگ.

(۶۹۷۶ - ۶۹۸۴)

باب: يقبض الله الأرض يوم القيامة {وَالسَّمَاوَاتِ مَطْوِيَّاتٍ بِيَمِينِهِ - الزمر -

{۶۷/۳۹}

۱۹۴۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَطْوِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ السَّمَوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، ثُمَّ يَأْخُذُهَا بِيَدِهِ الْيُمْنَى، ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ، آيْنَ الْجَبَّارُونَ؟ آيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ؟ ثُمَّ يَطْوِي الْأَرْضِينَ بِشِمَالِهِ ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ، آيْنَ الْجَبَّارُونَ؟ آيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ؟». {الحديث: ۶۹۸۲ = ۷۰۰۶ ف.م. بخاری. توحيد: {۷۴۱۳}

ئیبنو عومەر (رمزای خودایان لئ بئ) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سەر بئ) فه‌رمووی:

(له‌روژی قیامه‌تدا خودای بالا ده‌ست و خاوه‌ن شکۆ، ئاسمانه‌کان وه‌ک تۆمار ده‌پێچێته‌وه، ئه‌نجا به‌ده‌ستی راستی هه‌لیان ده‌گرێ و ده‌فه‌رمووی: پادشای تا‌ک و ته‌نیای بئ هاوشان هه‌ر خۆم، پادشا زه‌برداره‌کانی سه‌رزه‌وی له‌کوین؟ پادشا مله‌پور و خۆبه‌زلزانه‌کان کوان له‌کوین؟ ئه‌وجا گۆی زه‌وی ده‌پێچێته‌وه و به‌ده‌ستی چه‌پی ده‌یکا به‌یه‌ک چنگ و ئه‌وجا ده‌فه‌رمووی: پادشای تا‌ک و بئ هاوشان هه‌ر خۆم، پادشا زه‌برداره‌کانی سه‌ر زه‌وی له‌کوین؟ پادشا مله‌پور و خۆبه‌زلزانه‌کان کوان له‌کوین؟). {تاج/۴، زنجیره: ۲۲، ژماره: ۴۰۷۴ - سوورته‌ی زومه‌ر + ژماره: ۴۰۷۴ م + تاج/۵، زنجیره: ۱۱۹، ژماره: ۵۶۴۶ + ژماره: ۵۶۴۷ - فه‌رمایشتی خودای گه‌وره و مه‌زن له‌روژی قیامه‌تدا}.

(۱۴۸۹) شیوهی زهوی له رۆژی دوایدا. (۶۹۸۶ - ۶۹۸۷)

باب: صَفَةُ الْأَرْضِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

۱۹۴۷- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بَيْضَاءَ عَفْرَاءَ كَقُرْصَةِ النَّقِيِّ، لَيْسَ فِيهَا عِلْمٌ لِأَحَدٍ». {الحديث: ۶۹۸۶ = ۷۰۱۱ فم. تجريد البخاری بالكوردی/ ۵، رقم: ۲۰۲۷ = ۶۵۲۱ فتح الباری}:

سههلی کوری سهعد (رمزای خودای بی) فهرمووی: بیستم لهزاری پیرۆزی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) دهیغهرموو: (له رۆژی دوا رۆژدا، مهردوم هه موو لهسهه زهوییهکی سپی مهیلوه و سوور هه شر دهگریڼ و له مهه و قیف کۆدهگریڼه وه بۆ لیپرسینه وه و پاداش و درگرتن، که نهو زهوییه وهک کولیره ی باراشی پاککراوی بیژراوهی بی سۆس و کهپهک وایه).

ناخری نهه فهموودهیه له تهجریدا ناوایه:

سههل (یا یهکیکی تر) له گیره وهکانی نهه فهرموودهیه فهرمووی: (نهو زهوییه زهوییهکی تری نوییه، جیایه لهه عهردهی ئیستای خۆمان، که ئیستا لهسههه دیژین، له بهر نههه نیشانهی خاوه نییتی و په یوه نهدی و دیاریکردنی جیگه و ریگهه پیوه نییه، به ههه چوار لادا ههتا چاوپرپکا، دهشتیکی سافی بی بهرزی و نرمی و بی نیشانهه و شوینه واره). {تاج/ ۵، زنجیره: ۱۱۸، ژماره: ۵۶۴۴ - هه شر لهسهه زهوییهکی نوئ دهکری = الحشر علی أرض جدیدة} + {تاج/ ۴، زنجیره: ۲۲، ژماره: ۴۰۷۳، ۴۰۷۴، ۴۰۷۴ م - سووردهتی زومهه}.

(۱۴۹۰) بهنده لهسههه چی حالئ مردووه لهسههه نههه زیندوو دهکریته وه.

باب: يُبْعَثُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ (۷۱۵۸ - ۷۱۶۳)

۱۹۴۸- عَنْ جَابِرٍ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «يُبْعَثُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ». {الحديث: ۷۱۶۱ = ۷۱۸۸ فم. ابن ماجه. زهد: ۴۲۳۰. تحفة الأشراف: ۲۳۰۶}:

جابیری کوری عهبدوللا (رمزای خودایان ئی بی) دهفه رموی: له پیغه مبهرم بیست دهیفه رموو (دروودی خودای لهسهر بی): (هه موو بهندهیی لهسهر چی حالئ دهمری، له قیامه تدا، لهسهر ئه و حاله زیندوو دهگریته وه!).

(۱۴۹۱) زیندوو کردنه وه له قیامه تدا به پیتی کرده وه. (۷۱۵۴ - ۷۱۵۷)

باب: الْعَبَثُ عَلَى الْأَعْمَالِ

۱۹۴۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ عَذَابًا، أَصَابَ الْعَذَابُ مَنْ كَانَ فِيهِمْ، ثُمَّ بَعَثُوا عَلَى أَعْمَالِهِمْ». {الحديث: ۷۱۶۳ = ۷۱۹۰ فم:}

عهبدوللا کوری عومهر (رمزای خودایان ئی بی) فهرمووی: له پیغه مبهری خوشه ویست و نازدارم بیست دهیفه رموو (دروودی خودای لهسهر بی): (کاتی خودای گه ورده مه زن سزایه کی نارد ه سهر هوژی و ویستی سزایان بدا، ئیتر ئه و سزایه پاک و پیسیان وهك یهك دهگریته وه، به لام له پاشا که خودا زیندوو یان دهکاته وه، هه رکه سه یان به پیتی کرده وهی خو، تۆله ی ئی دهستی نی، یا پاداشی باشی دهکاته وه!). {تاج/ ۵، زنجیره: ۸۷، ژماره: ۵۴۸۴، ۵۴۸۶}.

(۱۴۹۲) مهردووم بهرووت و قووتی و به پیخواوسی و به سونهت نه کراوی هه شر

دهگرین. (۷۱۲۶ - ۷۱۳۱)

باب: يُخْشَرُ النَّاسُ حُفَاةَ عُرَاةٍ غُلَا

۱۹۵۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «يُخْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاةَ عُرَاةٍ غُلَا». قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! النِّسَاءُ وَالرِّجَالُ جَمِيعًا يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ؟ قَالَتْ: قَالَ: «يَا عَائِشَةُ! الْأَمْرُ أَشَدُّ مِنْ أَنْ يَنْظُرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ». {الحديث: ۷۱۲۷ = ۷۱۵۶ فم. تجريد البخاری بالكوردی/ ۵، رقم: ۲۰۲۹ = ۶۵۲۷ فتح الباری:}

عائیشه (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: له پیغه مبهری خوشه ویست و ئازیزم بیست، دهیغه رموو: (له رۆژی قیامه تدا، بهرە ئادەمیزاد به نیرۆ میانیانه وه که حەشر دەرکێن، به پێی پەتی و بهرووت و قووتی و به خەتەنە نه کراوی حەشر دەرکێن).
منیش عەرزیمکرد: ئەو پیغه مبهری خودا! ئەو پیاو و ژنانە که هەموویان بهیه که وه حەشر دەرکێن، چۆن ته ماشای شهرمگای یه کتری ناکه و کوئەندامی زاوژی یه کتری نابینن؟

فهرمووی (دروودی خودای له سه ر بن): { ئەو عائیشه! کێ دهیپه رژیته سه ر شتی وا، کار له وه دا نییه که خه لک بیر له شتی وابکه نه وه، یا ته ماشای یه کتری بکه ن! } . { تاج/ ٤، زنجیره: ٦٣، ژماره: ٤٢٠٣ - سوورەتی عەبەسە + ریاض/ ١، زنجیره: ٥٠، ژماره: ٤١ - ترسان له قاری خوا } .

١٤٩٣) مهردوم به سی کۆمه ل کۆده کړینه وه بو حەشر. (٧١٣٦ - ٧١٣١)

باب: يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَى طَرَاتِقٍ

١٩٥١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَى ثَلَاثِ طَرَاتِقٍ: رَاغِبِينَ، رَاهِبِينَ، وَاثْنَانِ عَلَى بَعِيرٍ، وَثَلَاثَةٌ عَلَى بَعِيرٍ، وَأَرْبَعَةٌ عَلَى بَعِيرٍ، وَعَشْرَةٌ عَلَى بَعِيرٍ، وَتَحْشَرُ بَقِيَّتَهُمُ النَّارُ، تَبَيَّتُ مَعَهُمْ حَيْثُ بَاتُوا، وَتَقِيلُ مَعَهُمْ حَيْثُ قَالُوا، وَتُصْبِحُ مَعَهُمْ حَيْثُ أَصْبَحُوا، وَتُمْسِي مَعَهُمْ حَيْثُ أَمْسَوْا». {الحديث: ٧١٣١ = ٧١٥٨ فم. تجريد البخاري بالكوردی/ ٥، رقم: ٢٠٢٨ = ٦٥٢٢ فتح الباری. نسائی. جناز: ٢٠٨٤. تحفة: ١٣٥٢١} :

ئەبو هورەیره (رهزای خودای لی بن) دهفه رموی: خوشه ویست (دروودی خودای له سه ر بن) دهفه رموی: (تۆژی له پێش به رپابوونی قیامه تا، حەشری له جیهاندا دهی، له و حەشره دا مهردوم به سی کۆمه ل کۆده کړینه وه و دهی بن به سی دهسته ی سه ره کییه وه: دهسته ی یه که م: پێشه نگه کانن، ئارموزومه ندانی دیداری خودان و، له رابووردووی خۆیان بیزارن، چونکه ئه وهنده تامه زرۆی دیداری خودای خۆیانن، له هه موو شتیکی تر بیزارن.

دەستەى دووھەم: ئەوانەن كە دوو كەس، ياسى كەس، ياچوار كەس، يا پىنج كەس، يا شەش كەس، يا حەوت كەس، يا ھەشت كەس، يا نۆكەس، يا دەكەس، بەسەرھو بەنۆرە، بەرودوای يەكترى، سواری يەك وشتەر دەبن، ياخود دوو كەس دوو كەس، يا سى كەس سى كەس، يا چوار كەس چوار كەس... تاد، پىكەوھ لە پاشكۆى يەكترىيەوھ سواری يەك وشتەر دەبن و ئەم دەستەيە لە پلەو پايدە ناوئەندىن.

دەستەى سىيەم: وە ھەرچى لەمانە مايەوھ دەستەى سىيەمەن و ئايەخى ھەرسى كۆمەئەكەن، ئاگر وەك شوان دەيانداتە بەرو وەك ران بەرھو سارای مەحشەر لىيان دەخوړى، ئىتر چەند رۆژ بەرپۆدەبن ئاگرەكەيش لەگەلئاندايە، لە ھەركوئ شەو بکەنەوھ ئاگرەكەيش بەديارىانەوھ لەوئ شەو دەكاتەوھ، لە ھەركوئ نيوەروان وچان بگرن، ئاگرەكەيش لەگەلئانا لەویدا وچان دەگرئ، لە ھەركوئ بەيان بکەنەوھ، ئاگرەكەيش ھەروا، لەكوئ ئىوارە بکەنەوھ ئاگرەكەيش ھەروا). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۱۷، ژمارە: ۵۶۴۱ – زیندوو بوونەوھو كۆمەل بوون بۆ لىپرسینەوھ}.

روونکردنەوھ:

ئەم واتايە بۆ ئەم فەرموودەيە، كە ئەم كۆبوونەوھيە لەدنیدا دەبى، وەسى كۆمەئەكەيش ئەو سى دەستەيەن كە باسکران ئەمە پەسەندى ئىمامى نەوودەيە (رەحمەتى خوداى ئى بى) لە شەرحى صەحیحى موسلىمدا، وە لىكدانەوھى تریش بۆ ئەم فەرموودەيە كراوھ، بەلام گرنگ ئەوھيە كە ئىمە لە كرۆكى حالەكە تى بگەين و پەندو نامۆزى ئى وەرېگرین و خوئمانى بۆ ئامادە بکەين.

۱۴۹۴) لەرۆزى قىامەتدا بىباوهران لەسەر روخساريان ئى دەخوړىن بۆ دەشتى

مەحشەر. (۷۰۱۴ - ۷۰۱۹)

باب: حشر الكافر على وجهه يوم القيامة

۱۹۵۲- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ: أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يُحْشَرُ الْكَافِرُ عَلَى

وَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَالَ: «أَلَيْسَ الَّذِي أَمْسَأَهُ عَلَى رِجْلَيْهِ فِي الدُّنْيَا قَادِرًا عَلَى أَنْ يُمَشِّيهُ

عَلَى وَجْهِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟». قَالَ قَتَادَةُ: بَلَى وَعِزَّةُ رَبِّنَا. {الحديث: ۷۰۱۸ = ۷۰۴۳ ف.م. تجريد البخاری بالكوردی/ ۴، رقم: ۱۶۷۷ = ۴۶۷۰، ۶۵۲۳ فتح الباری. تحفة الأشراف: {۱۲۹۶:

ئەنەسە کۆرۈ مالیک (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پیاوی گوتی: ئەهی پیغەمبەری خودا! لەرۆژی قیامەتدا، بېرپوا لەسەر روخسار چۆن حەشر دەکریت؟ فەرمووی: (ئەو خودایە کە لەم جیهانەدا دەتوانی کاریکی وابکا کە ئادەمیزاد لەسەر دووی بپروات، ئایا ناتوانی کە لەو جیهاندا کاریکی وابکا، کە لەسەر روو بپروات؟). قەتادە فەرمووی: با، بەگەورەیی خودا، دەتوانی زیاتریش. {تاج/ ۴، زنجیرە: ۱۸، ژمارە: ۳۹۷۰ و ۳۹۷۱ - سوورمەتی ئیسرا}.

۱۴۹۵) رۆژی ژینەووەو هەستانەووە خۆر تەواو نزیك دەبیتهووە لە دروستکراوان.
(۷۱۳۵ - ۷۱۳۲)

باب: دُنُو الشَّمْسِ مِنَ الْخَلْقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

۱۹۵۳- عَنْ سُلَيْمِ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: حَدَّثَنِي الْمُقْدَادُ بْنُ الْأَسَدِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «تُدْنِي الشَّمْسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْخَلْقِ، حَتَّى تَكُونَ مِنْهُمْ كَمِقْدَارِ مِيلٍ». (قَالَ سُلَيْمُ بْنُ عَامِرٍ: فَوَاللَّهِ مَا أَدْرِي مَا يَعْنِي بِالْمِيلِ أَمْسَافَةَ الْأَرْضِ أَمْ الْمِيلَ الَّذِي تَكْتَحِلُ بِهِ الْعَيْنُ). قَالَ: «فَيَكُونُ النَّاسُ عَلَى قَدْرِ أَعْمَالِهِمْ فِي الْعَرَقِ: فَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى كَعْبِيهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يَكُونُ إِلَى حَقْوَيْهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ يُلْجِمُهُ الْعَرَقُ الْجَمًّا». قَالَ: وَأَشَارَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِيَدِهِ إِلَى فِيهِ. {الحديث: ۷۱۳۵ = ۷۱۶۲ ف.م. ترمذی. زهد: ۲۴۲۱. تحفة الأشراف: {۱۱۵۴۳:

سولهیمی کۆری عامیر (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: میقدادی کۆری ئەسوود (رمزای خودای

ئ بئ) فەرمووی: لە پیغەمبەرم بیست دەیفەرموو: (لەرۆژی ژینەووەو هەستانەووەدا، کە ناودارە بە قیامەت، خۆر وا لەدروستکراوانی خودای گەورە نزیك دەبیتهووە، بە ئەندازە میلیکی دەمیئێ لیانەووە).

سولەيمى كۆرى عامىر، كە لە مىقدادە ۋە فەرموودەكە دەگىرپىتەۋە، فەرموۋى:
 بەخودا نازانم مەبەستى لەمىل ئەو مىلەيە، كە ۋەك كىلۆمەتر لەم سەردەمەدا،
 زەۋى پى دەپىئور، يا مەبەستى ئەو مىلەيە كە چاۋى پى دەپىئور و پىشى
 دەگوتى: مىلچىيۇك. بچىنەۋە سەر فەرموودەكەى حەزرەت (دروودى خوداى لەسەر بىن)
 فەرموۋى: (ئىتر كە گۆى خۆر لە دروستكراوان ئاۋا نزيك دەبىتەۋە، ئەو خەلگە،
 ھەركەسەى بەپىي كىردەۋى خۆى، لەناۋ ئارەقى خۆيدا نوقم دەبى! بازىكيان تا
 ھەردوۋ قولىپى، ھەيانە تا ھەردوۋ ئەژنۆى دەچەقى لە ئارەقى خۆيدا، ھەيانە
 ھەتا كورتە كەلەكەى دى، ھەشيانە ھەتا لاغاۋى ئارەق پەنگ دەخواتەۋە).

مىقداد فەرموۋى: خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بىن) بەدەستى پىرۆزى، ئامازدى
 بۆدەمى خۆى كرد، نىشانىدا كە ئارەق تا ئىرىيان دى ۋەك لغاۋ لغاۋيان دەكات،
 خودا پەنامان بىدا). {تاج/۵، زنجىرە: ۱۲۰، ژمارە: ۵۶۵۱ - سامناكى رۆزى قىامەت +
 رياضى صالحىن/۱، زنجىرە: ۵۰، ژمارە: ۴۰۲ - ترسان لەقارى خوداى گەۋرە}.

(۱۴۹۶) زۆرىي ئارەقى لەش لە رۆزى ھەستانەۋەدا (قىامەت). (۷۱۳۲ - ۷۱۳۵)

بَابُ فِي كَثْرَةِ الْعَرَقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

۱۹۵۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الْعَرَقَ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ لَيَذْهَبُ فِي الْأَرْضِ سَبْعِينَ بَاعًا، وَإِنَّهُ لَيَبْلُغُ إِلَى أَفْوَاهِ النَّاسِ أَوْ إِلَى آذَانِهِمْ».
 (يَشْكُ ثَوْرٌ آيَهُمَا). {الحديث: ۷۱۳۴ = ۷۱۶۱ فم = فم = فتح الملهم + تجريد البخارى
 بالكوردى/۵، رقم: ۲۰۳۰ = ۶۵۳۲ فتح الملهم. تحفة الأشراف: ۱۲۹۱۹}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى بىن) فەرموۋى: خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەرموۋى:
 (لەرۆزى ژيانەۋەدا، ئەو خەلگە دەكەۋنە سەخلەتبيەكى ۋاۋە، ئارەق دەكەن،
 ئارەقىكى زۆر زۆر، بەھۋى ئارەقەتى ۋە مەينەتى زۆردە، تەنانەت ئارەقيان حەفتا
 گەز بەناخى زەۋيدا دەچىتە خوارەۋە!

لەلايەكى تىرشەۋە پەنگاۋى لاڧاۋى ئارەقى لەشيان ۋا ئەۋق دەكاتەۋە، ھەتا
 دەگاتە لاغاۋىيان، گەلى جار دەگاتە بىناگوۋىيان!).

فەرموودەكە لە بوخارىدا، بەم شىۋەى پېشەۋىيە، ھەروا لە رياض الصالحيندا، بەلام لە موسلىمدا، لە كۆتاۋە ئەم پىزىيە ھەيە: ئەور كە لە ئەبولغەيئەۋە، ئەۋىش لە ئەبو ھورەيرەۋە، ئەم فەرموودەيە دەگىرپىتەۋە، گومانى بۆ پەيداۋو بوو، لەو ھەدا كە فەرموۋىيەتى: (دەگاتە لالغاۋەيان) يا فەرموۋىيەتى: (دەگاتە بناگوۋيان!). {تاج/۵، زنجيرە: ۱۲۰، ژمارە: ۵۶۴۹ + رياضى صالحين/۱، زنجيرە: ۵۰، ژمارە: ۴۰۳ - ترسان لەقارى خودا}.

۱۹۵۵ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لِأَهْلِ النَّارِ عَذَابًا: لَوْ كَانَتْ لَكَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا أَكُنْتَ مُفْتَدِيًا بِهَا؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ، فَيَقُولُ: قَدْ أَرَدْتُ مِنْكَ أَهْوَنَ مِنْ هَذَا، وَأَنْتَ فِي صَلْبِ آدَمَ - أَنْ لَا تُشْرِكَ، (أَحْسَبُهُ قَالَ:) وَلَا أُدْخِلُكَ النَّارَ، فَأَيُّتَ إِلَّا الشَّرْكَ». {الحديث: ۷۰۱۴ = ۷۰۳۹ فم. تجريد البخارى بالكوردى/۴، رقم: ۱۳۳۹ = ۳۳۳۴، ۶۵۳۸، ۶۵۵۷ فتح البارى. تحفة الأشراف: ۱۰۷۱}:

ئەنەسى كورى مالىك (رەزىي خۇداي ئى بىن) فەرموۋى: خۇشەويست (دروودى خوداي لەسەر بىن)

فەرموۋى: (لەپۇژى دۋارۋۇژدا خوداي گەۋرە سەرۋەر، بەۋكەسەي كە لەناۋ ئاگرى دۆزەخدا، سزاۋ ئىش و ئازارى لەھەموو دۆزەخىيەكانى تر سووكتەر، پىي دەفەرمۇي: ئەگەر ئىستا جىھان و ھەرچى لەجىھاندا بوو، ھى تۆ بوۋايە، ئايا دەيدەيت لە تۆلەي خۆتدا، ھەتا لەم ئىش و ئازارەي ئىستات، رزگارت بىي يانا؟

دەئى: بەئى، ئەي خوايە! دەيدەم. خودا پىي دەفەرمۇي: درۆدەكەيت، چونكە تۆ ھىشتا لەپىشتى ئادەمدا بوۋى من شتىكم ئى داۋاكرديت، كە گەئى لەمە ئاسانتر بوو، كە ئەۋەبوو داۋام ئى كرديت، كە تۆ ھاۋبەشم بۆ بىرپار نەدەيت و منىش نەتخەمە ناۋ ئاگرى دۆزەخەۋە، كەچى تۆ ھەر ھەزەت لەۋەبوو، كە ھاۋبەشم بۆ بىرپار بەدەيت!). {تاج/۴، زنجيرە: ۶، ژمارە: ۲۸۲۹ - سوورەتى مائىدە}.

۶۲- نامه‌ی چوینتی زبانی به‌هه‌شت

کتاب صفة الجنة

{بروانه: تاج/۵/۶۵۴، زنجیره: ۱۱۶ هه‌تا زنجیره: ۱۵۰، له ژماره: ۵۶۲۳ هه‌تا ژماره: ۵۷۵۹ + ریاضی صالحین/۴، زنجیره: ۳۷۲، له ژماره: ۱۸۸۰ هه‌تا کۆتایی + ته‌جرید/۵، زنجیره: ۸۴، له ژماره: ۱۹۹۷ وه هه‌تا ژماره: ۲۰۴۳}.

(۱۴۹۷) یه‌که‌م ده‌سته که‌ده‌چنه به‌هه‌شت. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)

باب: فِي أَوَّلِ زُمْرَةٍ تَدْخُلُ الْجَنَّةَ

۱۹۵۶- عَنْ مُحَمَّدٍ قَالَ: إِمَّا تَفَاخَرُوا، وَإِمَّا تَذَاكُرُوا: الرَّجَالُ فِي الْجَنَّةِ أَكْثَرُ أَمْ النِّسَاءُ؟ فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: أَوْلَمَ يَقُلْ أَبُو الْقَاسِمِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ أَوَّلَ زُمْرَةٍ تَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، وَالتَّتِي تَلِيهَا عَلَى أَضْوَاءِ كَوْكَبٍ دُرِّي فِي السَّمَاءِ، لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ زَوْجَتَانِ اثْنَتَانِ يَرَى مِخْ سَوْقَهُمَا مِنْ وَرَاءِ اللَّحْمِ، وَمَا فِي الْجَنَّةِ أَعْزَبُ». {الحديث: ۷۰۷۶ = ۷۱۰۳ فم. تجريد البخاري/۳، رقم: ۱۳۱۲ م = ۳۲۴۶، ۳۲۴۵ = ۱۳۱۲ تجريد. تحفة الأشراف: ۱۴۴۰۸}:

ئیبنو سیرین که‌ناوی موحه‌مه‌دی کوری سیرینه و ناسراوه به ئیبنو سیرین (رحمه‌تی خودای ئی) فه‌رمووی: ژنان و پیاوان له‌ناو خۆیاندا، یا بو شانا‌زی، یا بو ده‌مه‌قائی، بوو به گو‌فتو‌گو‌یانی، که ئایا پیاوان له به‌هه‌شتا زۆرت‌رن، یا ژنان؟ ئه‌بو هورمه‌ره‌یش گو‌یی له‌م گو‌فتو‌گو‌یه بوو، فه‌رمووی: دیاره که ژماره‌ی ژنان زۆرت‌ره، ئه‌ومتا چه‌زه‌رتی ئه‌بول‌قاسم، که پێغه‌مبه‌ری ئیوه‌یه ده‌فه‌رمو‌ی: (یه‌که‌م ده‌سته‌یی که‌ده‌چنه ناو به‌هه‌شت، له‌سه‌ر شیوه‌ی مانگی شه‌وی چوارده‌ن، ئاوا جوان و گه‌شو ناسک و نازدارن، له‌ناو ریزی به‌هه‌شتیه‌کانی تر‌دا دیارن، ده‌سته‌ی دوا‌ی ئه‌وان وه‌ک گه‌شت‌رین ئه‌ستیره‌ی ئاسمان وان، هه‌ر پیاوه‌ی دوو ژنی هه‌یه، له به‌هه‌شتا پیاوی بی ژنی ره‌به‌ن نییه، هه‌موو ژندارن، ژنه‌کانیان له‌به‌ر جوانی و ناسکی و نازداری، مؤخی

ناو ئوولاقیان له ژیر چه رمو گوشت و ئیسکه که وه دیاره، وهک له ناو مینادا بی
 ئاوايه). {تاج/۵، زنجیره: ۱۴۲، ژماره: ۵۷۲۷ - چۆنیتی و شیوهی دانیشتوانی بهههشت
 + ریاض/۴، زنجیره: ۳۷۲، ژماره: ۱۸۸۲} + {تاج/۵، زنجیره: ۹۸، ژماره: ۵۲۱۰ م + ۵۲۱۱
 .{م

۱۹۵۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَوَّلُ زُمْرَةٍ
 تَدْخُلُ الْجَنَّةَ، مِنْ أُمَّتِي عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ عَلَى أَشَدِّ نَجْمٍ فِي
 السَّمَاءِ إِضَاءَةً، ثُمَّ هُمْ بَعْدَ ذَلِكَ مَنَازِلُ، لَا يَتَغَوَّطُونَ وَلَا يَبُولُونَ، وَلَا يَمْتَخِطُونَ وَلَا
 يَبْزُقُونَ، أَمْشَاتُهُمُ الذَّهَبُ، وَمَجَامِرُهُمُ الْأَلْوَةُ وَرَشْحُهُمُ الْمِسْكُ، أَخْلَقَهُمْ عَلَى خُلُقِ رَجُلٍ
 وَاحِدٍ، عَلَى طُولِ أَبِيهِمْ آدَمَ، سِتُونَ ذِرَاعًا»، قَالَ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: عَلَى خُلُقِ رَجُلٍ. وَقَالَ أَبُو
 كُرَيْبٍ: عَلَى خُلُقِ رَجُلٍ، وَقَالَ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: عَلَى صُورَةِ أَبِيهِمْ. {الحديث: ۷۰۷۹ = ۷۱۰۶
 فم. تجريد البخاری = مختصر صحيح البخاری = تجريد البخاری بالكوردی ۳/ رقم: ۱۳۱۲
 = ۳۲۴۵، ۳۲۴۶، ۳۲۵۴، ۳۳۲۷. ابن ماجة. زهد: ۴۳۳۳. تحفة الأشراف: ۱۲۵۲۵}:

ئهبو هورمهیره (رمزای خودای لی بین) فهرمووی: خو شه ویست (دروودو سلاوو میهرمبانی و
 رحمهتی خودای گه وره مه زنی له سه ربی و، سه رومال و منال و گیان و ههست و
 نهست گشتی به قوربانی گهردی به ربیی دینکه رانی گوژی پیروزی بی) فهرمووی:
 (یه کهم دهستهیی که ده چنه بهههشت، له سه ر شیوهی مانگی چواردن، ئەم یه کهم
 کو مه له له نه ته وهی ئیسلامی منن و له موسولمانان، دهستهی دواي ئەوان وهک
 گه شترین نهستی ره ی ئاسمان وان، له بهههشتا بهههشتیه کان دهن به چه ندين پله و
 پایه وه، که هه نديکیان له هه نديکیان نایابترن، خه لکی بهههشت نه سه راو ده کهن،
 نه گمیز ده کهن، نه چلم دهرن، نه تفو به لغه م روده کهن و (نه قرخن و لرخن)
 شانه کانیان زی ره، بخووریان عووده و له بخووران ه کانیاندا عوودی هیندی
 ده سووتینن، که خو شترین بونی هه یه، ئاره قیان میسکه، رهفتارو ره وشتو شیوه یان
 وهک یهک جوانه، ناشیرین و بهد ره وشتیان تیا دا نییه، له سه ر رهفتارو شیوه و
 قه لافه تی ئاده می باوکیان، بالایان شهست بال دریره).

ئىمامى موسلىم (رحمەتى خوداى ئى بىن) ئەم فەرموودەيەى لەدوو مامۇستاي خۆيەو
 دەرھيئاو، كە ئەم دوو مامۇستايانەى موسلىم: ئەبوبەكرى كورپى ئەبو شەيبە
 ئەبو كورەيبىن، كە لەخويندەنەو گىرپانەو دوى دوو وشەدا، كەمى جياوازيان ھەيە،
 كە ئەو جياوازيانە كاريگەرييان لەسەر واتاو مەبەست ھەيە، جا لەم روانگەيەو
 ئىمامى موسلىم (رحمەتى خوداى ئى بىن) دەفەر موى:

۱- ئەبوبەكر، كە ناسراو بە (ئىبنو ئەبى شەيبە) وشەى (على خلق) ئاوا
 خويندۆتەو: (عەلا خولوقى). واتە: لەسەر رەفتارو خووى يەك پياو، بەلام ئەبو
 كورەيب ھەمان وشەى ئاوا خويندۆتەو (عەلا خەلقى). واتە: لەسەر شيۆو
 قەلافەتى يەك پياو.

۲- ئەبو كورەيب فەرموويەتى (عَلَى طَوْلِ أَبِيهِمْ آدَم) بەلام ئىبنو ئەبو شەيبە
 فەرموويەتى: (عَلَى صُورَةِ أَبِيهِمْ).

روونکردنەو:

۱- بەكۆى دەنگ ژنان ھەم زۆرىنەى خەلگى بەھەشتن و ھەم زۆرىنەى خەلگى
 دۆزدەخن بەلگەى رۆشنى زۆر لەسەر ئەم بابەتە لە سونەتدا ھەيە. {بىروانە:
 ژمارە: ۱۹۷۰ لەدواو}.

۲- ئىبنو سىرىن، كە خەونزانىكى گەورە بوو، لەناو كوردەوارى خۆماندا
 بەناوبانگە، ناوى موحەممەدى كورپى شىرىنە، ناسراويشە بە (ئەبوبەكرى كورپى
 ئەبو عەمرى ئەل بەصرى) پيشەواو ئىمامى سەردەمى خۆى بوو، لە كۆمەللىكى
 زۆر، لە ھاوادلانى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) گىرپانەو دوى ھەيە، وەك ئەنەسى كورپى
 مالىك و زەيدى كورپى ئابىت و ھەسەنى كورپى عەلى كورپى ئەبو طاليب و ئەبو
 ھورمىرە دايكى باوەرداران عائىشە و ئوم عەطى و كەسانى تىرش، كۆمەللى شاگردى
 ناودارى بوو لە تابىعين كە فەرموودەكانى ئەويان گىرپاوتەو، وەك: شەعبى و
 خالىدى ئەل- حىذاو عاصمى ئەل- ئەحوول و قەتادە، لەرپىگەى عىكرىمەو،
 فەرموودەى لە ئىبنو عەبباسەو گىرپاوتەو ئىمامى بوخارى دەفەر موى: ئىبنو

سیرین له سهردهمی فه رمانه وایی عه بدوللای کورپی زوبه یردا چوو بو حه ج، له و ماوه یده دا فه رمووده ی ئی وهرگرتوو.

دوو سال له جینشینى عوتمان ده مینى، که ئیبنو سیرین له دایک ده بی. هیشامی کورپی حسان ده یفه رموو: (راستترین که س له سهردهمی خوڤدا که پی گه یشتووم، که فه رمووده م ئی وهرگرتوو: موحه ممه دی کورپی سیرینه).

ئیبنو سیرین به صریه تابعیه، جیگه ی متمانو و باوهری فه رمووده شوناسه گانه، به راستی پی شه وایه کی زاناو شاره زای ئایین و یاسا نامه ی خودا بوو، زۆر به وهرعو به ته قوا بوو.

ئیبنو عه ون ده یفه رموو: باشتین که س بوو که ئومیدی خیری ئی بکری بو نه ته وه ی ئیسلام، له هه مان کاتدا هه تا ده یتوانی نه فسی خو ی ده چروو ساندوه. هه روا ئیبنو عه ون ده یفه رموو: له م جیهانه دا، وه ک ئه م سى که سه پیاوی زاناو باشم نه دیوه:

۱- موحه ممه دی کورپی سیرین له عیراق.

۲- قاسمی کورپی موحه ممه د له حیجاز.

۳- رجائی کورپی حه یوه له شام، شازی ئه م سیانه ش موحه ممه دی کورپی سیرینه. که مئ که ر بووه، شه رعزانیکی وه ک خو ی که م بوو، له قه زاوه تا ده ستي بالای هه بوو.

ئیبنو حیببان ده یفه رموو: موحه ممه دی کورپی سیرین ئه وهره عترینی که سی خه لکی به صره بوو، شه رعزان (فه قیه) یکی گه وره بوو، پیاویکی ری زدارى پایه به رزبوو، فه رمووده گانی له به ربوو، زۆر به جوانی و رهوانی، خه ونزانیکی ناسراوه. له ته مه نی (۷۷) هه فتا و هه وت سالی دا عه مری خودایکرد.

ئه م چه ند هه واله له (البداية والنهاية) ی ئیبنو که شیروه سه باره ت به ئیبنو سیرین راگو یز ده که ین:

١- ئەبو عەمىرى باوكى ئىبنو سىرىن، لە كۆيلە ديلەكانى عەينول تەمىرە، خاليدى كورى وەلید دىلى كرد، ئىمامى ئەنەسى كورى مالىك كرى و موكاتەبەى لەگەل كردو ئازادبوو، كۆمەلئى منالئى لى بوو، هەموويان لە خاسانى خودان:

أ- موحەممەد.

ب- ئەنەسى كورى سىرىن.

ج- مەعبەد.

د- يەحيا.

ه- حەفصە.

و- كەرىمە هەرشەشيان تابيعين و هەر شەشيان ثقه و متمانه پيكرای پياوانى فەرموودەن.

٢- دەستوورى ئىبنو سىرىن وابوو، كە لەلایا باسى خراپەى كەسئ بکرايە، ئەو بە پيچەوانەو بەسى باشەى ئەوى دەکرد.

٣- لەوجۆره پياو چاكانەبوو، هەركەسئ چاوى پيئى دەكەوت خودای ياد دەكەوتەو {إِذَا رَأَوْهُ ذَكَرُوا اللَّهَ}.

٤- كاتئ ئىمامى ئەنەس مرد، رايسپارد كە موحەممەدى كورى سىرىن تەرمەكەى بشوات، ئەو كاتە ئىبنو سىرىن لەزىندانا بوو، خاوەن مافەكە رازى بوو كە بچيئت، ئەويش شۆردى.

٥- چەند نمونەيئ لەخەو پەرژيئەكانى ئىبنو سىرىن:

أ- پياوئ پيئى گوت: لەخەوما رۆن زەيتون دەكەم بەسەر زەيتووندا؟ گوتى: ژنەكەت داىكى خۆتە، كەكابرا چوو بەنجو بناوانى وابوو، بەمنالئى لەداىكى دابرابوو، بە گەورەيى ماردى كردبوو، بەوێ نەزانى بوو.

ب- پياوئ پيئى گوت: لەخەوما ريشم زۆر دريژبوو بوو، خۆم تەماشايەم دەکرد؟ فەرمووى: تۆ بانگبێژى؟ گوتى: بەئى. پيئى فەرموو: كە دەچيئە سەربان بۆ بانگدان، تەماشای دراوسێكان مەكەو لەخودا بترسە!!

ج- پىاۋى تر پىي گوت: لەخەوما رىشم دريژ بوو بوو، برىم و كردم بە شال و لەبازار فرۆشتم؟

فەرمووى: لەخودا بترسە، ديارە شاىهەتى درۆو ناھەق دەدەيت.

(۱۴۹۸) ھەموو كەسى كاتى دەچىتە بەھەشتەو لەسەر شىۋەى ئادەمە.

(۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)

بَاب: مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ آدَمَ

۱۹۵۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ، طُولُهُ سِتُونَ ذِرَاعًا، فَلَمَّا خَلَقَهُ قَالَ: أَذْهَبَ فَسَلِّمْ عَلَى أَوْلِيكَ النَّفَرِ، وَهُمْ نَفَرٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ جُلُوسٌ، فَاسْتَمَعَ مَا يُجِيبُونَكَ فَإِنَّهَا تَحِيَّتُكَ، وَتَحِيَّةُ ذُرِّيَّتِكَ، قَالَ فَذَهَبَ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، فَقَالُوا: السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، قَالَ: فَرَادَوْهُ: وَرَحْمَةُ اللَّهِ. قَالَ: فَكُلُّ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَطُولُهُ سِتُونَ ذِرَاعًا، فَلَمْ يَزَلِ الْخَلْقُ يَنْقُصُ بَعْدَهُ حَتَّى الْآنَ». {الحديث: ۷۰۹۲ = ۷۱۱۹ فم. تجريد البخارى = الترجمة الكردية/ ۴، رقم: ۱۳۳۶ = ۶۲۲۷، ۳۳۲۶. تحفة الأشراف: ۱۴۷۰۲}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى بى) فەرمووى: پىيغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) فەرمووى: (خوداي بالا دەست و خاوەن شىكو، ئادەمى لەسەر شىۋەى خوى دروست كرد، دريژىكەى شەست بال بوو، جاكاتى دروستى كرد پىي فەرموو: بجۆ بۆلاى ئەو كۆمەلە فرىشتەيى، كە ئەوھەتان ئالەویدا، دانىشتوون سلاويان ئى بكە، گووى بگرە كەچۆن وەلامەت دەدەنەوھو رۆژ باشىت لەگەلدا دەكەن، چونكە ئەوھ رۆژباشىي خۆت و رۆژ باشىي نەوھو وەچەكەت دەبى لەناو خۆتانا ھەتا ھەتايە. جا ئادەم (دروود و سەلات و سەلامى خوداي گەورەى ئى بى) تەشرىفى رۆيشت بۆ لايان و پىي فەرموون: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ: سلاوتان ئى بى) فرىشتەكانىش سلاوھەكەيان سەندەوھو فەرموويان: (السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ: سلاوو رەحمەتى خودا لەتۆيش). فەرمووى: فرىشتەكان لە وەلامەكەياندا وشەى (رەحمەتى خودا)يان بۆ ئادەم پتر كرد. فەرمووى: ئيتەر ھەموو كەسى كاتى دەچىتە بەھەشتەو لەسەر شىۋەى ئادەمە،

بالای شهست بال بهرزه، شیوهی وهك شیوهی ئادهم شیرین و جوان و ریک و پیکه،
نهك وهك شیوهی شیواوی دنیاوی خوی!

بهلام نیت لهوساوه، نهم خه لکه بهره بهره ههر بچووک و کورت و ناشیرین دهب،
ههتا نهم چرکه ساتهیش ههر لهکه می و کورتین). {ریاضی صالحین/۲، زنجیره: ۱۳۱،
ژماره: ۸۴۶ - نامه‌ی سلاوو روژ باشی + تاج/۴، زنجیره: ۳، ژماره: ۳۶۹۱ - ماورد فی
سورة البقرة}.

۱۴۹۹) خه لکانی ده چنه بههشت له دله نهرمی و سامو ترسدا، وهك مهلو

بآنده وان. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)

بَاب: يَدْخُلُ الْجَنَّةَ أَقْوَامٌ أَفْنَدَتْهُمْ مِثْلُ أَفْنَدَةِ الطَّيْرِ

۱۹۵۹ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«يَدْخُلُ الْجَنَّةَ أَقْوَامٌ أَفْنَدَتْهُمْ مِثْلُ أَفْنَدَةِ الطَّيْرِ». {الحديث: ۷۰۹۱ = ۷۱۱۸ فم:}

ئه بو هوردهیره (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای لهسه ربی) فهرمووی:
(خه لکانی کومه ل کومه ل ده چنه بههشت، له دله نهرمی و سامکردندا، ده لئی مهلو
بآندهن، ئه وهنده دله نهرم و سامکارو ترسدارن!).

۱۵۰۰) رژاندنی خو شنوودی خودا به سه ر دانیشتوانی بههشتدا.

(۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)

بَاب: إِحْلَالُ الرِّضْوَانِ عَلَى أَهْلِ الْجَنَّةِ

۱۹۶۰ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ
وَجَلَّ يَقُولُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ! فَيَقُولُونَ: لَبَّيْكَ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ،
فَيَقُولُ: هَلْ رَضِيتُمْ؟ فَيَقُولُونَ: وَمَا لَنَا لَا نَرْضَى يَا رَبُّ وَقَدْ أَعْطَيْتَنَا مَا لَمْ تُعْطِ أَحَدًا
مِنْ خَلْقِكَ، فَيَقُولُ: أَلَا أُعْطِيكُمْ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ، فَيَقُولُونَ: يَا رَبُّ وَآيُ شَيْءٍ أَفْضَلُ مِنْ
ذَلِكَ؟ فَيَقُولُ: أَحَلُّ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي، فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا». {الحديث: ۷۰۷۰ =

۷۰۹۶ فم. تجرید البخاری = الترجمة الكردية = مختصر صحيح البخاری / ۵، رقم: ۲۰۳۳ = ۶۵۴۹، ۷۵۱۸ فتح الباری. ترمذی. صفة الجنة: ۲۵۵۵. تحفة الأشراف: ۴۱۶۲؛

ئەبو سەعیدی خودری (رەزاو خۆشنوودی خودای گەورە لەسەر بێ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (خودای گەورەو سەرور بە بەهەشتییەکان دەفەرموێ: ئەی خەلکی بەهەشت! ئەی دانیشتوانی بەهەشت! ئەوانیش بەیەک دەنگ دەلێن: بفرموو ئەی پەرورەدگارمان! هەمیشە ئێمە بەندە لە کەمەر بەستەین و نامادەین بۆ جێبەجێ کردنی فەرمانەکان، سەرچاوەی گشت خێرو خۆشی و بەهرەیی، وا لەهەردوو دەستی توانایی تۆدا، خودای گەورە پێیان دەفەرموێ: ئایا بەبەشو بارە بەهەشتا رازین و پێی خۆشنوودن؟ دەلێن: ئەی بۆ رازی نین، دەبێ لەم بەشو بارە باشە کەتۆ داوتە بەئێمە باشتەر هەبێ؟ کیی تر بەشو بارە و اباشی پێ دراوە؟

خودا دەفەرموێ: ئەدی دەلێن چی ئەگەر لەو مەش بەشتەکان پێ بدەم؟ دەلێن: جا شتی وا هەیه، دەبێ چی شتی هەبێ کە لەمە باشتربێ؟! دەفەرموێ: خۆشنوودی و رەزامەندی خۆمتان دەدەم و لێزەمی لێپرازی بوونی خۆم دادەبارێنم بەسەرتاندا، لەناو بەهەشتی ریزوانی خۆمدا جێتان دەکەمەووە و ئێتر بەهۆی ئەووە هەتا هەتایە و هەرگیزو قەت قەتو بپرا بپرا لەمپۆ بەدواوە لێتان ناردەنجیم!). {ریاضی صالحین/ ۴، زنجیرە: ۳۷۲، ژمارە: ۱۸۹۴} + {تاج/ ۵، زنجیرە: ۱۵۰، ژمارە: ۵۷۵۹ — خودا میهرەبانی و نه‌وازشت له‌گه‌ڵ خه‌لکی به‌هه‌شتدا ده‌نوێنێ و کالای رەزامەندی خۆیان بەبەلای دەبێ}.

(۱۵۰۱) بەهەشتییەکان کە تەماشای دانیشتوانی ناو بەلەخانەکان دەکەن، کەوان لە قاتەکانی سەرەو دەلێی چاو بۆ ئەستێرە دەکێژن. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)

باب: تَرَأَى أَهْلَ الْجَنَّةِ أَهْلَ الْغُرَفِ

۱۹۶۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ لَيَتَرَاءَوْنَ أَهْلَ الْغُرَفِ مِنْ فَوْقِهِمْ كَمَا تَتَرَاءَوْنَ الْكَوْكَبَ الدَّرِّيَّ الْغَابِرَ مِنَ الْأَفْقِ مِنْ

الْمَشْرِقِ أَوْ الْمَغْرِبِ، لِتَفَاضُلِ مَا بَيْنَهُمْ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ تِلْكَ مَنَازِلُ الْأَنْبِيَاءِ، لَا يَبْلُغُهَا غَيْرُهُمْ؟ قَالَ: «بَلَى وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، رِجَالٌ آمَنُوا بِاللَّهِ وَصَدَّقُوا الْمُرْسَلِينَ».

{الحديث: ۷۰۷۳ = ۷۱۰۰ فم. تجرید البخاری = مختصر صحیح البخاری = الترجمة الكردية/۳، رقم: ۱۳۱۷ = ۳۲۵۶، ۶۵۵۶ فتح الباری. تحفة الأرف: ۴۱۷۳}:

ئەبو سەعیدی خەدری (رمزای خودای ئی بن) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ و سەرو مال و منال و گیان و دل و هەست و نەست گشتی بەقوربانی تۆزی بەرپیی دینی کەرانی گۆری پیرۆزی بێ لەمەدینە نازدار و خودا چاوی دل و دەروون و سەرمان بەو سورمەیه روژن بکاتەوه).

دەفەر موی: (بەهەشتییەکان کە تەماشای دانیشتوانی ناو بەلەخانەکان دەکەن، کەوان لەفاتە هەرە بەرزەکانی سەر و یانەوه، وەها پیاواندا هەڵدەپوان وەک چاو بۆ ئەستێرە بگێرن ئاوا، دەق وەک چۆن ئیوه چاو دەگێرن بۆ ئەو ئەستێرە گەشەنە کە تەواو تەواو دوورکەوتوونەتەوه، لەکەناری ئاسمان نزیکبوونەتەوه و لەخۆرەلاتەوه، یان لەخۆر ئاواوه خەریکن ئاوادەبن!

دیاره کەئەم بەرزى و نزمیەیش لەبەر جیاوازی پلەو پایە نیوانیانە! یاران فەرموویان: ئەى پیغەمبەرى خودا! دیاره کە ئەوجیگە بەرزانه هەوار و بارەگای پیغەمبەران، پیغەمبەران نەبێ کێ دەگاتە ئەو؟ فەرمووی: (وانییه، بەو خودایە کە هەر خۆی خودای بەهەق و راست و دروستە، کە گیانی هەموومان وا لە دەستی توانایی ئەودا، زۆر کەسانی تریش هەن، جگە لە پیغەمبەران، کە دەگەنە ئەو پلەو پایە بەرزانه، لەگەڵ ئەوەشدا کە پیغەمبەر نەبوون، بەلام لە گەلانی ئەوان بوون، باوەری ساخیان بەخودا هەبوو، هەروا بەدەم و بەدل و بە کردەوهی باش باوەریان بە پیغەمبەر هەبوو). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۳۹، ژمارە: ۵۷۲۴ — هۆدەو مائی بەهەشتییەکان} + {ریاضی صالحین/۴، زنجیرە: ۳۷۲، ژمارە: ۱۸۹۰ — ئەو خۆشی و بەهرانەى کە خودا لە بەهەشتا ئامادەى کردوون بۆ برواداران}.

۱۵۰۲) خَوْرَاكِي بهههشتیه کان له بهههشتا. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)

بَابُ: أَكْلُ أَهْلِ الْجَنَّةِ فِيهَا

۱۹۶۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَأْكُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ فِيهَا وَيَشْرَبُونَ، وَلَا يَتَغَوَّطُونَ، وَلَا يَمْتَحِطُونَ، وَلَا يَبُولُونَ، وَلَكِنْ طَعَامُهُمْ ذَاكَ جُشَاءٌ كَرَشَعِ الْمِسْكِ يُلْهَمُونَ التَّسْبِيحَ وَالْحَمْدَ كَمَا تُلْهَمُونَ النَّفْسَ». {الحديث: ۷۰۸۳ = ۷۱۱۰ فم}:

جَابِرِي كُورِي عهبدوڻڻا (رهزای خودایان لڙ بڻ) فهرمووی: خوشهویست (دروودی خودای لهسهر بڻ)

فهرمووی: (خه لکی بهههشت له بهههشتا شت دهخون و شت دهخونه وه، بهلام نه پیسایي دهکهن و نه چلڼ و کلیمان ههیه و، نه گمیز دهکهن و نه سهراو دهکهن، نه و خواردنه وهی که دهیخونه وه، وهک ناوړنگی مسک دهبی به ئاردق و لهشیان نم نم دهری دهدات، نه و خواردنه منیه شی که دهیخون به قرقینه ی بونخوشی وهک گولاو دهروات، وهک چون له بهههشتا به ناسایي و به ئاسانی و به خوشی، به بی ئه رک و زهمهت هه ناسه ددهن، ئاوه هاش له خوداوه یادو زیکری خودا دهکهن، به تایبه تی یادی (سُبْحَانَ اللَّهِ) و (الحمد لله). {ریاضی صالحین/ ۴، زنجیره: ۳۷۲، ژماره: ۱۸۸۰}.

۱۵۰۳) دِیَارِي دَانِیْشْتَوَانِي بهههشت. (۷۱۴ - ۷۱۵)

بَابُ: تَحَفُّهُ أَهْلُ الْجَنَّةِ

۱۹۶۳- عَنْ ثَوْبَانَ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: كُنْتُ قَائِمًا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَجَاءَ حَبْرٌ مِنْ أَحْبَارِ الْيَهُودِ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ، فَدَفَعْتُهُ دَفْعَةً كَادَ يُصْرَعُ مِنْهَا، فَقَالَ: لِمَ تَدْفَعُنِي؟ فَقُلْتُ: أَلَا تَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ الْيَهُودِيُّ: إِنَّمَا نَدْعُوهُ بِاسْمِهِ الَّذِي سَمَّاهُ بِهِ أَهْلُهُ! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ أَسْمَى مُحَمَّدٍ الَّذِي سَمَّانِي بِهِ أَهْلِي»، فَقَالَ الْيَهُودِيُّ: جِئْتُ أَسْأَلُكَ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَيَنْفَعُكَ شَيْءٌ إِنْ حَدَّثْتُكَ؟». قَالَ: أَسْمَعُ بِأُذُنِي، فَتَنَكَّتْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِعُودٍ مَعَهُ، فَقَالَ: «سَلْ»، فَقَالَ الْيَهُودِيُّ: أَيْنَ يَكُونُ النَّاسُ يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):

وَسَلَّمَ): «هُمْ فِي الظُّلْمَةِ، دُونَ الْجِسْرِ». قَالَ: فَمَنْ أَوَّلُ النَّاسِ إِجَازَةً؟ فَقَالَ: «فُقَرَاءُ الْمُهَاجِرِينَ»، قَالَ الْيَهُودِيُّ: فَمَا تَحْفَتُهُمْ حِينَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ؟ قَالَ: «زِيَادَةُ كِبِدِ الثُّونِ» قَالَ: فَمَا غِذَاؤُهُمْ عَلَى إِثْرِهَا؟ قَالَ: «يُنَحَرُ لَهُمْ ثَوْرُ الْجَنَّةِ الَّذِي كَانَ يَأْكُلُ مِنْ أَطْرَافِهَا». قَالَ: فَمَا شَرَابُهُمْ عَلَيْهِ؟ قَالَ: «مِنْ عَيْنٍ فِيهَا تُسَمَّى سَلْسِيلًا». قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: وَجِئْتُ أَسْأَلُكَ عَنْ شَيْءٍ لَا يَعْلَمُهُ أَحَدٌ مِنَ أَهْلِ الْأَرْضِ إِلَّا نَبِيٌّ أَوْ رَجُلٌ أَوْ رَجُلَانِ، قَالَ: «يَنْفَعُكَ إِنْ حَدَّثْتُكَ؟». قَالَ: أَسْمَعْ بِأُذُنِي! قَالَ: جِئْتُ أَسْأَلُكَ عَنِ الْوَلَدِ، قَالَ: «مَاءُ الرَّجُلِ أَبْيَضُ وَمَاءُ الْمَرْأَةِ أَصْفَرُ، فَإِذَا اجْتَمَعَا فَعَلَا مَنِ الرَّجُلُ مَنِ الْمَرْأَةُ أَذْكَرَا بِإِذْنِ اللَّهِ، وَإِذَا عَلَا مَنِ الْمَرْأَةُ مَنِ الرَّجُلُ آتْنَا بِإِذْنِ اللَّهِ». قَالَ الْيَهُودِيُّ: لَقَدْ صَدَقْتَ، وَإِنَّكَ لَنَبِيٌّ، ثُمَّ انْصَرَفَ فَذَهَبَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَقَدْ سَأَلَنِي هَذَا عَنِ الَّذِي سَأَلَنِي عَنْهُ وَمَا لِي عِلْمٌ بِشَيْءٍ مِنْهُ حَتَّى أَتَانِي اللَّهُ بِهِ». {الحديث: ۷۱۴ = ۷۲۷ فم: }

شەوابان (زەزەي خۇدەي لى بىن) فەرمۇۋى: لەخزىمەتى حەزرىتەدا، (دروودى خۇدەي لەسەر بىن)

راوەستابووم، مالوومىكى جوولەكە هات گوتى: سلاو لەتۆ ئەي موحەممەد! السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّد. منيش پالتيكى توندم پيۋە نا خەريك بوو پيى بكهوى، گوتى: بۆچى پالتم پيۋە دەنيى؟! گوتە: ئەي بۆچى ناليت ئەي پيغەمبەرى خودا! گوتى: بەو ناووە بانگى دەكەين كە كەسوكارى لىي ناوہ!

حەزرىت (دروودى خۇدەي لەسەر بىن) فەرمۇۋى: (بەلئى من ناوم موحەممەدەو كەسوكارم

بەو ناوہ منيان ناو ناوہ). مالوومەكە گوتى: ھاتووم پىرسىارت لى بكمە.

پيغەمبەر (دروودى خۇدەي لەسەر بىن) فەرمۇۋى: (ئەگەر قسەي ھەقت بۆ بكمە موسولمان

دەبىت؟). گوتى: بەگوپى خۆم دەبىستم. حەزرىت (دروودى خۇدەي لەسەر بىن) دارىكى بەدەستەوہ بوو، دەيزەند لە زەوييەكەوہ فەرمۇۋى: (ئادەي پىرسىارت چيىە بىپىرسە). گوتى: ئەو رۆژەي كە ئەم زەوي و ئاسمانە دەگۆرپن بەزەوي و بە ئاسمانىكى تر، ئەم خەلگە لەكوئ دەبن؟

پيغەمبەر (دروودى خۇدەي لەسەر بىن) فەرمۇۋى: (لەسەر پردى سىرات دەبن). گوتى: ئەي

كى يەكەم كەس دەبى كەلپى دەپەرپتەوہ؟ فەرمۇۋى: (ھەزارانى كۆچكاران ئەو

ھەژارانەى كە لەمەككەوہ لەتاو كافردگان كۆچيان كرد بۆ مەدينە). گوتى: كاتى دەچنە بەھەشت يەكەم خواردنيان چيە؟ فەرمووى: (پارچە زيادە گۆشتەكەى جەرگى نەھەنگەكە).

گوتى: ئەى گەرماو گەرم لەدواى ئەو چى تر دەخۆن؟ فەرمووى: (جوانە گاكەى بەھەشتيان بۆ سەردەبەرن، كە لەدەورو بەرى بەھەشتا بۆ خۆى دەلەوہرئ!). گوتى: راست دەكەى! ھاتوویشم شتىكى تەرت لى دەپرسم كە كەس نايزانى بيجگە لە پيغەمبەران، مەگەر پياوى، يان دوانى تەريش بيزان، فەرمووى: (ئەگەر مەن پيىت بليىم و بيزانم تۆ ئيسلام دەبىو، لە ئيسلام بوونت قازانج بەخۆت دەگەيەنى؟).

گوتى: جارى باگويم لە قسەكانت بى. مالوومەكە گوتى: ھاتووم لەبارەى كورپەلەو مەندالەوہ لىت دەپرسم؟

فەرمووى: (ئەوى پياو سبيە، ئەوى ژن زەردە، كە لەگەل يەكا دروستبوون و ئەوى پياو سەر ئەوى ژن كەوت، بە فەرمانى خودا، نيرينهيان دەبى، بەلام ئەگەر ئەوى ژن سەر ئەوى پياو كەوت، ئيتە بە فەرمانى خودا ميينهيان دەبى).

مالوومەكە وتى: راستت فەرموو! بەراستى تۆ ھەق پيغەمبەريت).

ئەو جا گەرايەوہ رويشت. پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (كاتى مالوومەكە ئەم پرسيارانەى لى دەكردم، تا ئەو چركە ساتە، ئاگام لە وەلامى ھيچ لەم پرسيارانە نەبوو، بەلام خودا بە سرووش يەك بەيەك وەلامەكانى نارد بۆم).

{ بېروانە: تاج/۴، زنجيرە: ۳، ژمارە: ۲۶۹۶، لاپەرە: ۸۲ + تاج/۱، لاپەرە: ۱۲۸، زنجيرە: ۳۰، ژمارە: ۲۶۳ }.

۱۵۰۴) نازو بەھەرى بەھەشت بۆ دانىشتوانى بەھەشت ھەميشەيىن.

(۷۰۶۱ - ۷۰۹۲) باب: فِي دَوَامِ نَعِيمِ أَهْلِ الْجَنَّةِ

۱۹۶۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ

يَنَعْمُ لَا يَبْأَسُ، لَا تَبْلَى ثِيَابُهُ، وَلَا يَفْنَى شَبَابُهُ». {الحدیث: ۷۰۸۵ = ۷۱۱۲ فم: }.

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێن) فەرمووی: (ئەوێ بەجێتە بەهەشت دەگەوێ بەسەر خێرو خۆشیداو، دەگەوێتە ناو نازو بەهرود، ئێتر هەتا هەتایە رەنج و ناخۆشی و ناردەحەتی نابینی، جل و بەرگی نە دەدرێ و نە کۆن دەبێ، چونکە هەمیشە جلی نوێ لەبەر دەگەن، هەمیشەیش گەنج و جەھێل و لاو دەبن قەت قەت پیر نابن!). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۴۸، ژمارە: ۵۷۵۴ — دانیشتوانی بەهەشت لەبەهەشتا...}.

۱۵۰۵) لە بەهەشتا درەختی ھەییە، سوار سەد سال بە سێبەرە کەیدا دەروات ناگاتە ئەوپەری. (۷۰۶۹ - ۷۰۹۴)

باب: فِي الْجَنَّةِ شَجَرَةٌ يَسِيرُ الرَّكَّابُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا

۱۹۶۵- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجَرَةً يَسِيرُ الرَّكَّابُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا». قَالَ أَبُو حَازِمٍ: فَحَدَّثْتُ بِهِ النُّعْمَانَ بْنَ أَبِي عِيَّاشٍ الزُّرْقِيُّ فَقَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ شَجَرَةً يَسِيرُ الرَّكَّابُ الْجَوَادُ الْمُضْمَرَّ السَّرِيعَ مِائَةَ عَامٍ مَا يَقْطَعُهَا». {الحديث: ۷۰۶۹ = ۷۰۹۴ فم. تجريد البخاري بالكوردی ۳/، رقم: ۱۳۱۵ = ۳۲۵۱ = ۱۳۱۶ فتح الباری}:

سەھلی کوری سەعد (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێن)

فەرمووی: (درەختی ھەییە لە بەهەشتا، سوارێ ئەسپی خێرا، سەد سال بەغار بەبن سێبەری لقەکانیدا دەروات ناگاتە ئەو پەری!).

ئەبو حازم کە تاییعیە و فەقێ سەھلە و ئەم فەرموودەییە لە سەھل وەرگرتوو فەرمووی: ئەم فەرموودەییە سەھلەم گێڕایەووە بۆ نوعمانی کوری ئەبو عەییاش ئەل — زورەقی فەرمووی: من لە ئەبو سەعیدی خودریم بیست دەیفەرموو: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێن) فەرمووی: (درەختی لە بەهەشتا ھەییە، سوارێ ئەسپی خێرای جابوکی زۆر چاڤ، کە مەشق دیدەو ئامادەکرا بۆ قوچ و تەراتین، سەد سال بەغار بەبن لقەکانیدا دەروا هیشتا ناگاتە ئەوپەری!). {تاج/۵،

۱۵۰۶) باسی چۆنیتتی خیوه تگاکانی به ۵۵ شت. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)

١٩٦٦- عَنْ أَبِي مُوسَى أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ حَيْمَةً مِنْ لَوْلُؤَةٍ مُجَوَّفَةٍ عَرَضُهَا سِتُونَ مِيلًا، فِي كُلِّ زَاوِيَةٍ مِنْهَا أَهْلٌ، مَا يَرَوْنَ الْآخِرِينَ يَطُوفُ عَلَيْهِمُ الْمُؤْمِنُونَ»؟ {الحديث: ٧٠٨٨ = ٧١٩٦ فم. تجريد البخارى بالكوردى /٤، رقم: ١٧٠٣ = ٤٨٧٩، ٣٢٤٣، ٤٨٨٠، ٤٨٧٨. ترمذى. صفة الجنة: ٢٥٢٨ تعليقاً. تحفة الأرف: ٩١٣٦}:

عەبدوللای کورپی قەیس (کە ناسراوە بە ئەبو موسای ئەشعەری (ڕەزای خودای ئی بن))
 فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (لە بەهەشتا چادری واھەییە
 بریتیییە لەیەك دەنگ مرواری ھۆل، پانییەکە ی شەست میلە، لەھەموو گۆشەیی لە
 گۆشەکانی ئەو چادردا، خیزانیکی خاوەنی ئەو چادری تیادایە، کە ھەمیشە
 چاویان بپرووتە ھاوسەرەکە ی خۆیان و دلیان لەلای کەسی تر نییە، وە خیزانی ناو
 هیچ گۆشەیی، چاویان لەو خیزانانە ی تر نییە کە وان لەناو گۆشەکانی تری ئەم
 چادردا، ئیتر پیاوی موسوئمان بە ئارەزووی دلی خۆی، گۆشە بەگۆشە،
 دەسوورپتەو بەسەر ئەو خیزانانە ی خۆیدا. (وەك خدا لە قورئاندا دەفەرمووی:
 {حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ – ۷۲/۵۵}.

واته: له بههشتدا پهری ناسک و نازدارۍ، خوښروو خوښ رښتاری تیارۍ، وان لهناو دهوارو رښمالو چادرو خهیمه گادا، هوگري میړدی خوینانو چاویان بهس له میړدی خوینانه). {تاج: ۴، زنجیر: ۳۸، ژماره: ۴۱۵ – سوورته رحمان + تاج: ۵، زنجیر: ۱۳۹، ژماره: ۵۷۲۷ – خپوهنگاګانی بههشت}.

(۱۵۰۷) بازاره‌ک‌هی به‌ه‌ه‌شت. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)

بَابُ فِي سُوقِ الْجَنَّةِ

۱۹۶۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَسُوقًا يَأْتُونَهَا كُلُّ جُمُعَةٍ، فَتَهْبُ رِيحُ الشَّمَالِ فَتَحْشُو فِي وُجُوهِهِمْ وَثِيَابِهِمْ، فَيَزِدُّوْنَ حُسْنًا وَجَمَالًا، فَيَرْجِعُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ وَقَدْ أَزْدَادُوا حُسْنًا وَجَمَالًا، فَيَقُولُ لَهُمْ أَهْلُهُمْ: وَاللَّهِ لَقَدْ أَزْدَدْتُمْ بَعْدَنَا حُسْنًا وَجَمَالًا، فَيَقُولُونَ: وَأَنْتُمْ وَاللَّهِ، لَقَدْ أَزْدَدْتُمْ بَعْدَنَا حُسْنًا وَجَمَالًا».

{الحديث: ۷۰۷۵ = ۷۱۰۲ فم:}

ئه‌نه‌سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بن) فه‌رمووی: هه‌زه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری خوشه‌ویست و نازدار (دروودو سلاوو رحمه‌ت و به‌ره‌که‌ت و پی‌رۆزی خودای گه‌وره و سه‌روه‌ری له‌سه‌ر بی‌و، سه‌رو مال و منال و باوک و دایک و که‌سوکار، گشتی به‌ قوربانی خاکی به‌ر ئاستانه‌ی گۆری پی‌رۆزی بی - ئامین - ۱۰/۱۰/۲۰۱۰ز) فه‌رمووی: (له‌به‌ه‌شتا بازارئ هه‌یه، ده‌بی به‌سه‌یرانگای خه‌لکه‌که‌ی، هه‌موو رۆژی هه‌ینییه‌ک به‌هه‌شتیه‌کان بو‌گه‌شت و گوزار ده‌چن بو‌ئهوئ، جابای شه‌مال هه‌لده‌کا، ده‌موچاوو جل و به‌رگه‌کانیان گولاو په‌رژین ده‌کا، نیتر ئه‌وه‌نده‌ی تر جوان‌تر و نازدار تر ده‌بن، جا له‌سه‌ر ئه‌م حاله‌ تازه‌یه که ده‌چنه‌وه بو‌ماله‌وه‌یان، خیزانه‌کانیان پی‌یان ده‌فه‌رموون: به‌خودا له‌م ماوه‌یه‌دا که‌چوونه‌ته ده‌روه، ئه‌وه‌نده‌ی تر شه‌وو و رونه‌قتان هه‌له‌یناوه!)

ئه‌وانیش وه‌لامیان ده‌ده‌نه‌وه: به‌خودا ئی‌وه‌یش هه‌روه‌ها نازدار‌تر و جوان‌تر بوون!). {تاج/۵، زنجیره: ۱۴۰، ژماره: ۵۷۲۸ - بازاره‌کانی به‌هه‌شت = أسواق الجنة}. {ریاض/۴، زنجیره: ۳۷۲، ژماره: ۱۸۸۹}.

(۱۵۰۸) ئه‌و روبرانه‌ی جیهان که سه‌رچاوه‌که‌یان له به‌هه‌شته‌وه‌یه. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)

بَابُ مَا فِي الدُّنْيَا مِنْ أَثَارِ الْجَنَّةِ

۱۹۶۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «سَيِّحَانُ وَجِيحَانُ وَالْفُرَاتُ وَالنَّيْلُ كُلُّ مِنْ أَثَارِ الْجَنَّةِ». {الحديث: ۷۰۹۰ = ۷۱۱۷ فم:}

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لی بن) فەرمووی: خوشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەر موئی: (سەیحان و، جەیحان و، فورات و، نیل، ھەموویان ھەر چارایان سەر چاوەکانیان لە بەھەشتە وەن!). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۱۳۷، ژمارە: ۵۷۱۸ - سەر چاوە و رووبارەکانی بەھەشت}.
روونکردنەوہ:

دەربارە ئەم رووبارانە، کە لە رووباری بەھەشت بێ، چەند رایەکی بەھیز ھەیە، بەھیزترینیان یەکەمیانە کە دەفەر موئی:

۱- لە بنەرەتدا سەر چاوە ئەم رووبارانە، لە بەھەشت ھەلگیراون ئەمەیش وەك ئەو نایەتە کە دەفەر موئی: {وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ}.

۲- وەك ئاوی بەھەشت شیرین و خوش و سازگارن.

۳- چوار رووبارە گەورەکانی بەھەشت، کە بنەوان و سەر چاوەن بۆ ھەموو جۆگە و چەم و رووبارەکانی تری بەھەشت، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەناوی ئەم چوار رووبارە جیھانەوہ ناوی بردوون، لەسەر رووی پیشوبھاندن و لیکچوون، چونکە لەلای عەرەب ئەم چوار رووبارە بە سازگار ناسراون و بەس.

۴- ھەوالدانە لە پیرۆزیی ئەم چوار رووبارە، کە ئەوەندە پیرۆزن، ئەوگەلانە لەسەر ئەم رووبارانەن موسوڵمان دەبن و دەبن بە بەھەشتی. ئاوەکانیان ئەوەندە پیرۆزو مووفەرکن، ھەر جەستەیی بەم ئاوانە پەرور دەبێ، ئەنجامی بەھەشتە. بە بۆچوونی بەندە ھەژار، ئەم چوار رایە، ھەریەکە لە روویەکەوہ جوان پەسەندن و فەرموودەکە ئەم چوار مەبەستە دەگریتەوہ!

(۱۵۰۹) بەھەشت بە ناردە جەتی دەورە دراوہ. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)

باب: حُفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ

۱۹۶۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «حُفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ، وَحُفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ». {الحديث: ۷۰۶۱ = ۷۰۸۶ م. تجريد البخاري بالكوردی/۵، رقم: ۲۰۱۷ = ۶۴۸۷ فتح الباری}:

ئەبو ھورەيرە (رمزى خوداى ئىبنى) دەفەر موى: خۇشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) دەفەر موى: (بەھەشت بەناخۇشى و نارەھەتى دەورە گىراو، دۆزەخىش بە ھەوس و ئارەزو و بازى دەورە دراو). {رياضى صالحين/۱، زنجيرە: ۱۱، ژمارە: ۱۰۱ - باسى تىكۆشان و لىپران بۆ خودا + تاج/۵، زنجيرە: ۱۴، ژمارە: ۵۱۸۶ - ترسى خوداى گەورە و پىرۆز}.

روونکردنەو:

واتە: بەجىھىننى ئارەزو و دەروون، وەك ئەو واپە پەردە و پەرژىنى دەورى دۆزەخ بەدەستى خۆت بدېنىت و لادەھىت، ئەوجا بەپىي خۆت بچىتە ناوى، ھەر وھا بەجىھىننى ئەركە ئايىنىيەكانىش، كە بەجىھىننىان زۆر ناخۇش و قورس و گرانە، لەسەر شانى نەفس و دەروون، وەك ئەو واپە: پەردە و پەرژىنى دەورى بەھەشت بەدەستى خۆت لادەھىت و، ئەوجا بەھاسانى خۆت بکەيت بەناو (بەھەشتدا).

(۱۵۱) ژنان كە مەترىن دانىشتوانى بەھەشتىن. (۶۸۷۲ - ۶۸۸۳)

باب: أَقْلٌ سَاكِنِي الْجَنَّةِ النِّسَاءُ

۱۹۷۰ - عَنْ أَبِي التَّيَّاحِ قَالَ: كَانَ لِمُطَرِّفِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ امْرَأَتَانِ، فَجَاءَ مِنْ عِنْدِ أَحَدَاهُمَا، فَقَالَتْ الْأُخْرَى: جِئْتُ مِنْ عِنْدِ فُلَانَةٍ؟ فَقَالَ: جِئْتُ مِنْ عِنْدِ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ فَحَدَّثَنَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ أَقْلَ سَاكِنِي الْجَنَّةِ النِّسَاءُ».

{الحديث: ۶۸۷۳ = ۶۸۹۷ فم: }

ئەبو تەيياخ فەر موى: موطرىفى كورى عەبدوللا (رمزى خودايان ئىبنى) دوو ژنى ھەبوو، لەلاى ژنىكيانەو رۆيشت بۆلاى ژنەكەى ترى، ژنەكەى ترى بەتەوسەو پىي گوت: ديارە لەلاى ژنەكەى تەتەو ھاتوو پى بۆ لاى من!!

موطرىفىش پىي فەر موو: نەكەى گومانى بەد بەمن، يا بە ھەويكەت بەریت، نەبادا تووشى غەيبەت و پاشملە گۆيى ببیت و بىي بەھوى چوونە دۆزەخت، چونكە

من له‌ای عیمرانی کوری حوصه‌ینه‌وه هاتم، فهرمووی پی‌مان: خوشه‌ویست (دروودی خودای له‌سر بئ) فهرمووی پی‌مان: (ژنان به‌ژماره که‌مترین دانیش‌توانی به‌هه‌شتن).

روونکردنه‌وه:

۱- بېروانه: ژماره: (۱۹۵۶) و (۱۹۵۷).

۲- به‌دیمه‌ن ئەم فهرمووده‌ی ژماره: (۱۹۷۰) یه، نارپکه‌و به‌ پیچ‌ه‌وانه‌ی ژماره: (۱۹۵۶) و (۱۹۵۷) که له‌پیش‌ه‌وه له‌م په‌راوه‌دا رابوردن. نه‌وه‌وی له‌ ژماره: (۱۹۵۶) = (۷۰۷۶) دا، له‌ شهرحی صه‌حیحی موسلیمدا، له‌ قازی راگوپز ده‌کا، ده‌فهرموئ: (به‌ پی‌ کوی ئەم فهرمایشتانه، ژماره‌ی ژنان زۆرینه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌من و زۆرینه‌ی دانیش‌توانی به‌هه‌شتن و زۆرینه‌ی دانیش‌توانی دۆزه‌خن...).

به‌زه‌ینم ئەم فهرمووده‌یه‌ی ئیره‌ بۆ به‌رابهر کردنی ژماره‌ی پیاوان له‌گه‌ل ژناندا نییه، به‌لکوو مه‌به‌سمت ئه‌وه‌یه: که زۆرینه‌ی ژنان له‌ناو خۆیا‌نا دۆزه‌خین و که‌مین‌ه‌یان به‌هه‌شتیه، به‌وینه: له‌سه‌ددا په‌نجاو دووی ژنان دۆزه‌خین و له‌سه‌ددا چل و هه‌شتیان به‌هه‌شتین، ئەمه ژنان له‌ناو خۆیا‌نا ئاوان، به‌لام ئەگه‌ر ژماره‌یان له‌گه‌ل ژماره‌ی پیاواندا، ره‌چاوبکری و به‌رابهر بکری، ئەوا ژنان هه‌م له‌به‌هه‌شتا، هه‌م له‌ دۆزه‌خدا زۆرینه‌ن!

(۱۵۱۱) نیشانه‌ی به‌هه‌شتی: یا دۆزه‌خی له‌ جیهاندا. (۷۰۹۳ - ۷۱۲۵)

بَابُ: فِي أَهْلِ الْجَنَّةِ وَأَهْلِ النَّارِ وَعَلَامَاتِهِمْ فِي الدُّنْيَا

۱۹۷۱- عَنْ حَارِثَةَ بْنِ وَهَبٍ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ الْجَنَّةِ؟». قَالُوا: بَلَى، قَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كُلُّ ضَعِيفٍ مُتَضَعِّفٍ، لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَةٍ»، ثُمَّ قَالَ: «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ النَّارِ؟» قَالُوا: بَلَى، قَالَ: «كُلُّ عَتَلٍ جَوَاطِ مُسْتَكْبِرٍ». {الحديث: ۷۱۱۸ = ۷۱۴۳ فم. تجريد البخاري بالكوردی/ ۴، رقم: ۱۷۱۰ = ۴۹۱۸، ۶۰۷۱، ۶۶۵۷. ترمذی. صفة جهنم: ۲۶۰۵. ابن ماجه: زهد: ۴۱۱۶. تحفة الأشراف: ۳۲۸۵}:

ھارپىتەى كورى ۋەھب (رەزى خۇداى ئى بى) ھەرموۋى: خۇشەۋىست (دروودى خۇداى لەسەر بى) ھەرموۋى: (ئەدى با ھەۋالتان پى بىدەم ۋە نىشانەى مروۋى خۇدا پىداۋى بەھەشتىتان پى نىشان بىدەم؟). ياران (رەزى خۇدايان ئى بى) ھەرموۋىيان: ئادەى بھەرموۋ، ئەى پىغەمبەرى خۇدا!.

ھەرموۋى (دروودى خۇداى لەسەر بى): (ھەموو موسولمانىكى لازەبوۋنى بى نموودى، بى فىزى، خۇ بەكەم زانى بى ناز بەھەشتىيە، ئەو جۆرە كەسانە ھەرچەند خەلك بەى نموود سەپىريان دەكەن، بەلام لەلاى خۇداى گەورە ئەۋەندە بەقەدرو بەپىزن، ھەموو دوۋعاۋ نزاىەكەيان گىرايە، ئەگەر يەكى لەۋانە سوپىند بىخوات لەسەر شتى بەپشتى كەرمەۋ بەخششى خۇدا، خۇدا دلى ناشكىنىۋ سوپىندەكەى بۇ دەباتە سەرو كارەكەى بۇ جىبەجى دەكات!).

ئەۋجا خۇشەۋىست (دروودى خۇداى لەسەر بى) ھەرموۋى: (ئەدى با پىشتان بلىم كەكى دۆزەخىيە ۋە نىشانەى خەلكى دۆزەخ چىيە ۋە چۆنە؟). ياران (رەزى خۇدايان ئى بى) ھەرموۋىيان: بھەرموۋ ئەى پىغەمبەرى خۇدا!

ھەرموۋى (دروودى خۇداى لەسەر بى): (ھەموو ئادەمىزادىكى چارە قورسى، رەزا قورسى، مچو مۆرى، مرقنى گۆشتنى فىزنى، بەدەمىيە ۋە دەمارى زۇرخۇر دۆزەخىيە!). {تاج/۴، زنجىرە: ۵۱، ژمارە: ۴۱۸۳ — سوۋرەتى نوون}.

۱۹۷۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «رُبَّ أَشْعَثَ مَدْفُوعٍ بِالْأَبْوَابِ، لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَةٍ». {الحديث: ۷۱۱۹ = ۷۱۴۶} فم:

ئەبو ھورەيرە (رەزى خۇداى ئى بى) ھەرموۋى: خۇشەۋىست (دروودى خۇداى لەسەر بى) ھەرموۋى: (زۇر كەسى شپۇلەى پەپوۋتى، قزو سەر ئالۇسكاۋى، لەش ۋە جلو بەرگ خۇلاۋى ۋە تۇزاۋى، كەلەبەر بى نموودى ۋە ھەزارۋكەيى لەم دەرگاۋ دەرگا دەستى پىۋە دەنن، زۇر كەس ھەيە لەم حالەۋ لەم رەنگە، لەناۋ خەلكا ۋا بى نموودو بى بايەخە، بەلام لەلاى خۇدا ئەۋەندە ناسك ۋە نازدارو بەقەدرو بەپىزە، داۋاى ھەرچى ئى بكا دەست

نانی بهروویه و هو داوای جی به جی دهکا). {ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۳۲، ژماره: ۲۵۷}.

۱۹۷۳- عَنْ عِيَّاضِ بْنِ حِمَارٍ الْمُجَاشِعِيِّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ ذَاتَ يَوْمٍ فِي خُطْبَتِهِ: «أَلَا إِنَّ رَبِّي أَمَرَنِي أَنْ أُعَلِّمَكُمْ مَا جَهِلْتُمْ مِمَّا عَلَّمَنِي يَوْمِي هَذَا: كُلُّ مَالٍ تَحَلَّيْتُمْ عَبْدًا حَلَالًا، وَإِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي حُنَفَاءَ كُلَّهُمْ، وَإِنَّهُمْ أَتَتْهُمْ الشَّيَاطِينُ فَاجْتَالَتْهُمْ عَنْ دِينِهِمْ، وَحَرَمَتْ عَلَيْهِمْ مَا أَهْلَتْ لَهُمْ، وَأَمَرْتُهُمْ أَنْ يُشْرِكُوا بِي مَا لَمْ أَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ نَظَرَ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ فَمَقَّتَهُمْ، عَرَبَهُمْ وَعَجَمَهُمْ، إِلَّا بَقَايَا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، وَقَالَ: إِنَّمَا بَعَثْتُكَ لِبَتْلِيكَ وَأَبْتَلِي بِكَ، وَأَنْزَلْتُ عَلَيْكَ كِتَابًا لَا يَغْسِلُهُ الْمَاءُ، تَقْرُوهُ نَائِمًا وَيَقْظَانِ، وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أُحَرِّقَ قَرِيشًا، فَقُلْتُ: رَبِّ إِذَا يَثْلَغُوا رَأْسِي فَيَدْعُوهُ خُبْرَةٌ، فَقَالَ: اسْتَخْرِجْهُمْ كَمَا اسْتَخْرَجُوكَ وَاعْزِزْهُمْ نَعْرَكَ، وَأَنْفِقْ فَسَنَنْفِقَ عَلَيْكَ، وَابْعَثْ جَيْشًا نَبْعَثْ خَمْسَةَ مِثْلِهِ، وَقَاتِلْ بِمَنْ أَطَاعَكَ مِنْ عَصَاكَ. قَالَ: وَأَهْلُ الْجَنَّةِ ثَلَاثَةٌ: ذُو سُلْطَانٍ مُقْسِطٌ، مُتَّصِدٌ مُوَفَّقٌ، وَرَجُلٌ رَحِيمٌ، رَقِيقُ الْقَلْبِ لِكُلِّ ذِي قُرْبَى وَمُسْلِمٍ، وَعَفِيفٌ مُتَعَفِّفٌ ذُو عِيَالٍ، قَالَ: وَأَهْلُ النَّارِ خَمْسَةٌ: الضَّعِيفُ الَّذِي لَا زَبْرَ لَهُ، الَّذِينَ هُمْ فِيكُمْ تَبَعًا، لَا يَتَّبِعُونَ أَهْلًا وَلَا مَالًا، وَالْخَائِنُ الَّذِي لَا يَخْفَى لَهُ طَمَعٌ وَإِنْ دَقَّ إِلَّا خَائَهُ، وَرَجُلٌ لَا يُصْبِحُ وَلَا يُمْسِي إِلَّا وَهُوَ يُخَادِعُكَ عَنْ أَهْلِكَ وَمَالِكَ». وَذَكَرَ الْبُخْلُ أَوْ الْكُذِبَ، «وَالشَّنْظِيرُ الْفَحَّاشُ». {الحديث: ۷۱۳۶ = ۷۱۶۳ فم: ۲}

عياضی کوری حیماری موجاشیعی (دروای خودای بی) فهرمووی: روژی پیغه مبهه
(دروودی خودای له سهر بی) له وتاردا فهرمووی: (بزائن که خودا فهرمانی پیم کردووه، که له م زانسته ی خودا که نه مړو فیوری خو می کردووه و نیوه نایزان، له و زانسته تان فیربکه م، خودا ده فهرمووی: هر مائی خو م بیدم به به ننده یی له ریگه یه کی ره ووه، نه و ماله پاکه و حه لاله، و دمن له بنه رتدا به سروس ت به ننده گانی خو م له سهر پاکو و هق و هر گرتن دروست کردووه، گشتیان به سروس ت ناماده ن بو و هر گرتنی هق، به لام له پاشان شهیتانه کان گریان دده ن و له نایین و دریان ده گپرن و نه و دی من حه لالم کردووه بو یان نه و ان لیان حه رام ده کهن، و ده پشیان ده لین که

بەساختە و ساختەكارى ھاوبەشى درۇ بۇ من دابىنن و ئەوانىش بە گوييان دەكەن) وہ لەو وتارەدا فەرمووى: (لەپىش رەوانەکردنى مندا، بۇ سەر بەرەى ئادەمىزادو جندۆكە، خوداى گەورە سەرنجىكى دانىشتوانى سەر رووى زەوى دەدا، لە عەرەب و ناعەرەب (عەجەم)يان دەرەنجى و لە رەفتارى ناھەمواريان بىزار دەبى، تەنيا لەچەند دەستەيى نەبى، لە خاوەن نامەكان، كە لەسەر ھەق مابوون، وہ خوداى گەورە بەمنى فەرموو: بۆيە من تۆم كەردووە بە پىغەمبەر و رەوانەم كەردووى بۆسەر خەلكان، ھەتا خۆت تاقى بکەمەووە خەلكىش بەھۆى تۆوہ تاقى بکەمەووە، نامەيەكىشم بۆت ناردووە ئاو نايشتۆریتەوہ، چونكە لە سىنگى موسولماناندايە و ھەموو كاتى لەبەر دەيخوين و دەيخوينەوہ، تۆ خۆتیش چ بە خەبەربى و چ خەوتووبى دەورى دەكەيتەوہ، وہ خودا فەرمانى پىم كەردووە كە قورەيش بەنوورى ئەم قورئانە بسووتىنم، وەك برووسكە وابى، لە گويياندا، گوتم: ئەى خودايە! ئەى پەرورەدگارى من! ئاخىر سەرم وەك كولپەرى شكاو دەشكىنن، من كەم و ئەوان زۆر، مەگەر خۆت فريام بکەوى، فەرمووى: چۆن ئەوان تۆيان دەرگەرد تۆيش ئاوا ئەوان دەرەبکە، وہ بچۆرە سەريان بۇ جەنگ، ئيمە تۆ سەردەخەين بەسەرياندا، وہ مال و دارايى بەخت بکە، مال و داراييت دەدەينى، وہ تۆيەك سوپا بنپەر، ئيمە خۆمان پىنج سوپاى تر لە ھىزى ئاسمانى دەنپەرين، بۇ ياريدەيان. بىكە بە دەستوور بە لەشكرى ئىسلام شەربكە بەوانەى كە بەگویت دەكەن، لەگەل ئەوانەدا كە بەگویت ناكەن و لەفەرمانت دەردەچن).

حەزرىت (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (دانىشتوانى بەھەشت يەككىن لەم سى جۆرە كەسە و لەم سى تاقمانە بەدەرنين:

۱ - يا كاربەدەست و كارمەندى دادپەرورەرى خپركەرى بەخشندەى خاوەن تەووفىقە و لەخوداوە سەركەوتووە.

۲ - يا مەرؤفى بەرەحمى بە بەزەمى دئەنەرەمە، كە لەگەل ھەموو خزم و خويش و موسولمانىكا، دئەرم و بەرەحم و بە بەزەمىيە.

۳ - يا هه ژاری دهم و دلم و داوین پاکی خاومن خیزانه که بۆخوی رهنج دهداو بهرهنجی شانی خوی بهبئ سکاڤا، خیزانی خوی بهخو دهکاو، چاوی لهدهستی خله و بله و خه لکه وه نییه).

فهرمووی (دروودی خودای لهسهر بئ): (خه لکی دۆزه خیش له م پینچ تاقمانه بهدمرنین:

۱ - گروی ئه و گیل و گه لحو و بئ فهرانه ی که خویان به نیوه دا هه ل دهواسن و مال و حالیکیان بۆ خویان نییه و خه می مال و منال ناخون و نه بو دین و نه بو دنیا هه ول نادم و به که لک نایه ن.

۲ - گروی دووم: ئه و ناپاکه گزیکاره نهوسن و چلیس و مالپهرستانه ن، که لههه رلا گوپیچه کی ته ماعیان بۆ دهر بکه وئ خویانی بۆ دهکوتن و کلکه لهقیی بۆ دهکهن!

۳ - گروی سییه م: ئه و پیاوه فیلا وییانه ن، که شهو و روژ به دهورتانا دین و بۆ هه ل دهگه رپن، که فیل و گزی و ناپاکی له خوت و مال و منال و نامووست بکه ن!).

۴ - چه زه رت (دروودی خودای لهسهر بئ) باسی گروییه کی تریشی کرد که دۆزه خین: یا باسی گروی رهزیلی و رژی کرد، یا باسی گروی دروی کرد، که نه وانیش دۆزه خین.

۵ - فهرمووی: (گروییه کی تریشیان مروی سه ره سه ری به د گوی به د کرداری به د رهفتاره!). {تاج/۵، زنجیره: ۵۱، ژماره: ۴۹۱۹}.

روونکردنه وه:

عییاضی کوپی حیماری ئه ل-موحاشعیی دۆستیکی دیپینی پیغه مبه ر بووه، له به صره نیشته جی بوو، کۆمه لئ فهرمووده له پیغه مبه ره وه دهگیریتته وه، که یه کیکیان ئه م فهرمووده یه ی ئیره یه، له ئه فرادی سه حیحی موسلیمه، له سه ر فهرمایشتی إصابه ی شیخی عه سقلانی، واته: له بوخاریدا فهرمووده ی نییه، له پیش ئیسلام بوونیدا دیارییه ک ده با بۆ پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بئ) پیغه مبه ر لیی وهرناگری.

باۋكى ناۋى (حىمار) بوۋە، كە بەۋاتا گۆيدىرىژە، لە كوردىدا، ھەندى لەياسا
ناسانى شەرى گۆرپويانە بە (ھەممار) كە بەۋاتا خاۋەن گۆيدىرىژو كەردارە، لە
كوردىدا، گۋايە ئەقلى نايگىرى كە مەۋق ناۋ بىرى بەناۋى گۆيدىرىژەۋە، شتى وا
دەست تىۋەردانى بى بەلگەۋ نىشانەيە، ۋەك مامۇستاي ەسقەلانى دەفەرمۇي.

ئەم زاتانە، لە زاراۋە زانستى ەرموۋدەدا، دادەنرىن بە شاگردو ەقىي
عيياض، چونكە ەرموۋدەكانى ئەويان گىپراۋەتەۋە: موطرىفى كورى ەبدوللاي
كورى شەخىرو يەزىدى براى موطرىفو ەلەي كورى زيادو ەوقبەي كورى
صەھبان و كەسانى تىرىش!!

عيياض دەستورى وابوۋ كە دەھات بۆ مەككە، طەۋافى بەيتى بەجل و بەرگى
پىغەمبەرەۋە دەكرد، لەو كۆمەلەيە بوو، كەھەر بەجلى ئەھمەسىيەۋە تەۋافيان
دەكرد!

(قسەيەكى نەستەق) بەم بۆنەي باسى (حىمارە)ۋە: جارىكيان لە ھۆدەكەي
خۇمدا، لە نەخۇشخانەي سەربازىي كەركوك دانىشتبووم، چوار دەورم پىرپوۋ لە
جاشو سەرۆك جاش، شەرىكى گەۋرە بوو بوو، جاشو جەيشىكى زۆر، لە كوزراۋو
زامار ەبەۋو، پىشمەرگە بەخوينى گەشى چەپكى لەخۇيان، سەركەۋتنيكى
گەۋرەيان تۆمار كرىبوو، لەكىۋە رەش و دەۋرۋبەرى، لە ناۋچەي رانيە ۋ قەلادزى.

مەئموورەكان و پەيۋەندىدارەكان، يەكە يەكەۋ بەرودوا، شەھادەتى ۋەفات و
پارەي تايبەتى كفن و ناشتنو شتى وايان لە ليژنەي تايبەت ۋەردەگرتو شەھىد، يا
زامارى خۇيان دەبرد بۆ جىگەي مەبەست، مەئموورى ھات، پىيم گوت: كاكە لى!
روتبەي شەھىدەكەت چىيەۋ ناۋى سيانى چىيە؟ كۆرە مەئموورەكە زۆر
بەشاۋىلكەيى گوتى: روتبەي شەھىدەكەم جاشەۋ ناۋى مام بايزە...).

گەرچى كۆرەكەمان ۋەكوو كۆرى ماتەم وابوۋ، بەلام خەلكەكە گشت پىكەنين،
سەرۆك جاشى ئاغابوۋ، كەمى لاۋو پۇشتەۋ پەرداخ بوو، ئەمەي زۆر پى ناخۇش

بوو، وەك پىرسىياری شەرعەم ئى بىكا، بەمنى گوت: ئەرى مامۇستا پىم ئالئى ئەم ناوہ پىسە، چۇن شوپن ئىمە كەوتووہ؟

منىش لەم كاتەدا، پىش ئەوہى وەلامى ئەم ئاغايە بدەمەوہ، بۇئەوہى زىاتىر رى بۇ مەسەلەكە خۇش بىكەم، بە مەئمورەكەم گوت: ئەى كورى باش! ئەى روتبەو ناوى سيانى خۇت جىيە؟ گوتى: قوربان! خۇشم ھەر جاشم، روتبەكەم جاشە، جاشە شەھىدەكە باوكەم! ھەفتەى پىشوش باپىرەم شەھىد بوو، ئەویش ھەر جاش بوو، من و باوكەم مەئمور بووين تەرمەكەيمان وەرگرتەوہ، بەخوا واپروا، ھەمووى ھەفتەى دوانى ترە منىش شەھىد دەبەم!

كابىراى جاش ئاغالى توورە بوو، گوتى: ھەتىو! ئەم لەوچە لەوچە جىيە دەيكەى؟

سەرۆك جاشىكى تر گوتى: ئاغا! لىي مەگرە، وازى ئى بەيئە، ديارە كە ئەقلى تىك چووہ، ناھەقى مەگرە، لە ھەفتەيەكا دوو كەسى ئاواى بكوژرى، ھەر باشە كە ھارىش نەبووہ!

ئەم چىرۆكە درىژە بالىرەدا ئەوئەندەى بەس بى.

۱۵۱۲) جاويدانى و ھەتا ھەتايى و نە مریى خەلك و دانىشتوانى بە ھەشتو دۆزەخ.

(۷۰۹۳ - ۷۱۲۵)

بَابُ خُلُودِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَأَهْلِ النَّارِ فِيمَا هُمْ فِيهِ

۱۹۷۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا صَارَ أَهْلُ الْجَنَّةِ إِلَى الْجَنَّةِ، وَصَرَ أَهْلُ النَّارِ إِلَى النَّارِ، أُتِيَ بِالْمَوْتِ حَتَّى يُجْعَلَ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، ثُمَّ يُدْبَحُ، ثُمَّ يُنَادِي مُنَادٍ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ لَا مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ لَا مَوْتَ. فَيَزْدَادُ أَهْلُ الْجَنَّةِ فَرَحًا إِلَى فَرَحِهِمْ، وَيَزْدَادُ أَهْلُ النَّارِ حُزْنًا إِلَى حُزْنِهِمْ».

{الحديث: ۷۱۱۳ = ۷۱۴۰ فم. ترج/ ۵، رقم: ۲۰۳۲ = ۶۵۴۸. تحفة/ ۷۴۲۴}:

عەبدووللاى كورى عومەر (رەزاي خوداي ئى بى) فەرمووى: خۇشەويست (دروودى خوداي لەسەر بى)

فەرمووى: (كاتى بەھەشتىيەكان لەبەھەشتا جىگىر دەبن و تىادا دادەمەزرىن، وە

ھەرۈھە دۆزەخىيەكانىش لە دۆزەخدا مۆل دەدرىن، ئەوجا جارچىيەك جار ھەل دەداو بەدەنگى بەرز بانگ دەکا: ئەى دانىشتوانى بەھەشت! گوئ بگرن. ئەوانىش گوئ قولاخ دەكەن و دەنوارن، تا بزەنن جارەكە چىيە، ديسان بانگى دۆزەخىيەكان دەكرئ و دەلئ: ئەى خەلگى دۆزەخ! گوئ رابگرن. ئەوانىش گوئ قولاخ دەبن و دەنوارن، تا بزەنن ئەو جارە چىيە!

ئەوجا مردن دەھيئن، لەشيۋەى بەرانیكى تەودا، لەسەر شوورەكەى نىۋانى بەھەشت و دۆزەخ، كەپيى دەگوترى: ئەعراف، لەوى بەرەنەكە رادەگرن، جار چىيەكە بەھەردوو لا دەلئ: ئايا ئەمە دەناسن؟ ھەردوولا دەلئ: بەلئ ئەمە مردنە، ھەموويان بەباشى چاويان لىيەتى.

جا پىغەمبەر يەحيای كورپ پىغەمبەر زەكەريا (دروودى خودا لە خۆى و لەباوكى) بەرەنەكە پال دەخا و بەچەقۇ سەرى دەپرئ. ئەنجا جارگىش بانگەواز ھەل دەدا: ئەى خەلگى بەھەشت! خوشى لەئىۋە، موزدەتان لى بى، ئىتر مردن نەما، ئىتر ھەتا ھەتايە لەبەھەشتا بەشادى و خوشى دەژين!

وہ ئەى خەلگى دۆزەخ! قوربەبەبەنى سەرتان، قور بەبەبەنى چاوتان، ئەوا دەرگای ئومىدەتان بە ئىجگارى لى داخرا، ئىتر مردن نەما، ھەتا ھەتايە ئەمە شويئەتەنە!
جا بەھەشتىيەكان بەم بۇنە خوشەو، ئەوئەندەى تر كەيف خوش و شادمان دەبن و، دۆزەخىيەكانىش بەھۆى ئەم رووداۋە دلتەزىنەو، ئەوئەندەى تر خەمبار و خەفەتبار دەبن!). {تاج/۴، زنجیرە: ۲، لاپەرە: ۲۵۳، ژمارە: ۳۹۸۴ — سوورەتى مەريەم}.

پوختەى نامەى بەھەشت

۱. بەكۆى دەنگ دوو جۆرد ژن لەبەھەشتا ھەن: يەكەم: ژنانى جىھان، دووم: پەريەكانى بەھەشت.

۲. بەشىۋەي گىشتى ژنان ھەم زۆرىنەي دانىشتوانى بەھەشتن، ھەم زۆرىنەي خەلگى دۆزەخن.
۳. پياۋى رەبەنى بى ژن نىيە، ھەموو پياۋى چەند ژنىكى ھەيە.
۴. كەسانى كە لەجىھانا، بەبى ژن مردوون، يابەبى مېرد مردوون، ۋەك مندال ۋ پياۋى رەبەن ۋ ژنى شوو نەكردوو، لە بەھەشتا دەبن بەخاۋەن ھاۋسەر، چونكە رەبەن لە بەھەشتا نىيە {وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ}.
۵. نىشانەكانى مروقى بەھەشتى لەجىھاندا (ژمارە: ۱۹۵۹).
۶. ژيانى بەھەشت، ۋەك ژيانى جىھان وايە، ژيانى جەستەيە، نەۋەك ۋەك مەسىحىيەكان دەلەين: ژيانى گيانى ۋ بەس. مەبەست ئەۋەيە، لەبەھەشتا ۋەكوو جىھان ژن ۋ مېردى ۋ ھاۋسەرى ھەيە، خواردن ۋ خواردنەۋە ۋ خوشى ھەستى (لەزەرتى حىسسى) ھەيە.
۷. لە بەھەشتا خواپەرستى ۋ يادى خدا ۋ قورئان خوئىندن ۋ تەسبىحات ھەيە، بەلام بەبى ئەرك ئەنجامى دەدەن، ھەروەك چۆن ھەناسەدان زۆر ئاسان ۋ سانايە ۋ ھىچ ئەركىكى تىادا نىيە، بگرە كارى زۆر خوش ۋ پىۋىستىشە، خواپەرستى ۋ تەسبىحات ۋ قورئان خوئىندىش ھەروەھا. {بىروانە: ژمارە: ۱۶۱۴} كە لەپىشەۋە رابورد.
۸. بەھەشتى بەچاۋى سەر خدا دەبىنى.
۹. لە بەھەشتا ناخوشى ۋ نەخوشى ۋ ئەرك ۋ ئازار ۋ ئىش ۋ خەم ۋ خەفەت نىيە.
۱۰. لە بەھەشتا بازار ھەيە.
۱۱. ژيانى بەھەشت سەرەتاي ھەيە، بەلام بى كۆتايە ۋ كۆتايى بۆ نىيە ۋ ھەتا ھەتايە.
۱۲. بەھەشت ئىستا ھەيە، خوا خۆى دەزانى كە لەكۆيە.

۶۳- نامه‌ی چوینیتی دۆزه‌خ

کتاب صفة النار

{ برپاونه: تاج الأصول في أحاديث الرسول به‌کوردی. به‌رگی/۵، لاپه‌ره: ۷۷۴،

زنجره: ۱۵۱، چاپی/۴، له ژماره: ۵۷۶۰ هتا ژماره: ۵۷۹۵ + }

(۱۵۱۳) باسی هه‌وساره‌کانی دۆزه‌خ. (۷۰۹۳ - ۷۱۲۵)

باب: في ذكر أزمة النار

۱۹۷۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يُؤْتَى بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لَهَا سَبْعُونَ أَلْفَ زِمَامٍ، مَعَ كُلِّ زِمَامٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ يَجْرُؤْنَهَا». {الحديث: ۷۰۹۳ = ۷۱۲۰ فم: }

عه‌بدوللای کوری مه‌سعوود (رمزای خودای لی بین) فهرمووی: خوشه‌ویست (دروودی خودای له‌سمر

بین) فهرمووی: (ئه‌و رۆژه که دۆزه‌خ ده‌هینن، به‌ حه‌فتا هه‌زار فریشته، به‌ حه‌فتا

هه‌زار جلّه‌وو ره‌شمه‌و هه‌وسار به‌کیشی ده‌که‌ن). {ریاض/۱، زنجره: ۵۰، ژماره:

۳۹۷}.

روونکردنه‌وه:

چوینیتی ئه‌م گوریس و ره‌شمه‌و هه‌وسار و لغاوانه، خودای که‌وره خوی باشتری لی

ده‌زانی، گرنگ ئه‌وه‌یه که ئیمه بروامان پیی هه‌بی، خودا په‌نامان بدا لیی.

(۱۵۱۴) سه‌ختی که‌رمی ناگری دۆزه‌خ. (۷۰۹۳ - ۷۱۲۵)

باب: في شدة حر جهنم

۱۹۷۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «نَارُكُمْ هَذِهِ الَّتِي يُوقَدُ ابْنُ آدَمَ، جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ حَرِّ جَهَنَّمَ». قَالُوا: وَاللَّهِ إِنْ كَانَتْ لِكَافِيَةٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «فَإِنَّهَا فَضَّلَتْ عَلَيْهَا بِتِسْعَةِ وَسْتَيْنَ جُزْءًا كُلُّهَا مِثْلُ

حَرْهًا». {الحديث: ۷۰۹۴ = ۷۱۲۱ فم. تجرید البخاری/۳، رقم: ۱۳۱۹ = ۳۲۶۶، ۳۲۶۵ + ۱۳۰۲ تجرید = ۳۲۳۰ فتح الباری. ترمذی. صفة جهنم: ۲۵۸۹. تحفة/۱۳۹۰۷}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بن) فەرمووی: (ئەم ئاگرە ئیوہ کە لەم جیھانەدا بەکاری دەھێنن و ئادەمیزاد ھەڵی دەکا، یەک لە ھەفتای ئاگرە دۆزەخ گەرمە، ئاگرە دۆزەخ ھەفتا ئەوەندە گەرمە). یاران (رەزای خودایان ئی بن) فەرموویان: قوربان! ئەو پێغەمبەری خودا! بەخودا خۆ ئەگەر ئاگرە دۆزەخ، بەقەد ئەم ئاگرە دنیاش گەرم بێ، بەسەو سەرو زیادە، بۆ سزاو ئازاردانی دۆزەخییەکان!

فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بن): (دەسا شەست و نۆ جار لەم ئاگرە گەرمترە، رێک ھەفتا ئەوەندە ئەم گەرمە). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۵۱، ژمارە: ۵۷۶۰ — باسو و خواسی دۆزەخ و دەرگاکانی}.

(۱۵۱۵) زۆر قوولای بنی دۆزەخ. (۷۰۹۳ - ۷۱۲۵)

باب: فِي بَعْدِ مَقَرِّ جَهَنَّمَ

۱۹۷۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذْ سَمِعَ وَجْبَةً، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَتَدْرُونَ مَا هَذَا؟». قُلْنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «هَذَا حَجَرٌ رُمِيَ بِهِ فِي النَّارِ مِنْذُ سَبْعِينَ خَرِيفًا، فَهُوَ يَهْوِي فِي النَّارِ الْآنَ، حَتَّى انْتَهَى إِلَى قَعْرِهَا». {الحديث: ۷۰۹۶ = ۷۱۲۳ فم}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: لەخزمەتی ھەزرەتدا بووین (دروودی خودای لەسەر بن) رەبەییەکی بەرگوێ کەوت، فەرمووی: (ئایا دەزانن کە ئەم گەرمیە چی بوو؟).

گوتمان: قوربان! خودا و پێغەمبەری خودا باشی دەزانن. فەرمووی: (ئەو بەردێک بوو، ھەفتا سالە لە لیواری دۆزەخەو بەردراوئەو، لەوساو و ابەپۆو ھەر بەردەبیئەو، تا ئیستا گەیشتە بنی و ئەو بوو کە ئیوہ گویتان لە گەرمەکی بوو).

روونکردنهوه:

۱- به لگه یه له سهر نه وه که دۆزه خ ئیستا هه یه و دروستکراوه.

۲- له گیرانه وهی ژماره: (۷۰۹۷) دا، دهفه رموی: (فَسَمِعْتُمْ وَجَبَتَهَا: نه وه بوو که ئیوه گویتان له گرمه و رمبه که ی بوو) که نه مه به لگه یه کی گه وره یه له سهر نه وه که یاران ی پیغه مبه ر (دروودی خودا له سهر پیغه مبه ر و ره زای خودا له وان بی) له سهر رووی خه واریق و که رامه ت، خه رقی عاده تیان بو بووه و شتی غه یبی زوریان له خزمه ت پیغه مبه ردا دیوه و بیستووه. (بروانه: ژماره: (۲) له م په راوه که جو برائیلیان به چاوی خو یان بین ی، بروانه: ژماره: (۴) شه رخی سه در ی عومه ر (ژماره: ۱۰) مو عجیزه یه کی گه وره یان بین ی (ژماره: ۷۳) و (ژماره: ۲۱۰۶) و (ژماره: ۲۱۰۷) و (ژماره: ۱۵۲۹) و (ژماره: ۱۵۳۰) و (ژماره: ۱۵۳۱) و (ژماره: ۱۵۳۲) و (ژماره: ۱۵۳۳) و (ژماره: ۱۵۳۴) و (ژماره: ۱۵۳۵) و (ژماره: ۱۵۳۶) و (ژماره: ۱۵۳۷) و (ژماره: ۱۵۳۸) و (ژماره: ۱۵۳۹) و (ژماره: ۱۵۴۰) و (ژماره: ۱۵۴۱) و (ژماره: ۱۵۴۲) و (ژماره: ۱۵۴۳). بروانه: (۱۶۷۶ = ۶۲۶۵).

۱۵۱۶ سووکتین سزای دۆزه خ

بَابُ فِي أَهْلِ النَّارِ عَذَابًا

۱۹۷۸- عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ أَهْلَ النَّارِ عَذَابًا مِّنْ لَهُ نَعْلَانِ وَشِرَاكَانِ مِّنْ نَّارٍ، يَغْلِي مِنْهُمَا دِمَاعُهُ، كَمَا يَغْلِي الْمَرْجُلُ، مَا يَرَى أَنَّ أَحَدًا أَشَدُّ مِنْهُ عَذَابًا، وَإِنَّهُ لَأَهْوَنُهُمْ عَذَابًا». {الحديث: ۵۱۵ = تجريد البخاری = مختصر صحيح البخاری بالكوردی/ ۵، رقم: ۲۰۳۶ = ۶۵۶۲ فتح الباری. ترمذی. صفة جهنم: ۲۶۰۴}:

نوعمانی کوری به شیر (ره زای خودای بی) فه رمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سهر بی)

فه رمووی: (نه وه دۆزه خیه ی که ئیش و نازاری له هه موو که سی سووکتیه، کابرایه که جووتی پیلایو ئاگرینی له پیدایه، جووتی قهیتانی ئاگرینی پیوه یه، موخی ناو کاسه ی سهری وه ک مه نه لئ سهر ئاگر، به و پیلایوانه ده کوئی، له خو ی وایه که س

لهو نازاری قورسو سهختر نییه، بهلام لهچاو خه لکی تردا، لهگشت کهسن نازاری سووگتره!}. {تاج/۵، زنجیره: ۱۵۵، ژماره: ۵۷۸۲} + {ریاض/۱، زنجیره: ۵۰، ژماره: ۳۹۸ - ترسان لهقاری خوا}.

۱۵۱۷) ناگری دۆزهخ ههتا کویی دۆزهخیهکان دیت

باب: مَا تَأْخُذُ النَّارُ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ

۱۹۷۹- عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مِنْهُمْ مَنْ تَأْخُذُهُ النَّارُ إِلَى كَعْبِيهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ تَأْخُذُهُ النَّارُ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ تَأْخُذُهُ النَّارُ إِلَى حُجْرَتِهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ تَأْخُذُهُ النَّارُ إِلَى تَرْفُوتِهِ». {الحديث: ۷۰۹۹ = ۷۱۲۶ فم}:

سهموورهی کوری جوندوب (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (دۆزهخی واهیه له دۆزهخا، ناگر دهدا لهقوله پیی، هی واهیه ناگر دهدا لهههردوو نهژنوی، ههیه تا پشتینهی نوقم دهبی لهناو ئاردا، هی وایش ههیه ههتا بینه قاقای له ناگری دۆزهخدا دهچهقی!). {ریاض/۱، زنجیره: ۵۰، ژماره: ۳۹۹ - باسی ترسان لهقاری خوا}.

۱۵۱۸) ملهوره سته مکارهکان دهچنه دۆزهخو بی نهواو لازه بونانیس دهچنه

بهههشت (۷۰۹۳ - ۷۱۲۵)

باب: النَّارُ يَدْخُلُهَا الْجَبَّارُونَ، وَالْجَنَّةُ يَدْخُلُهَا الضَّعَفَاءُ

۱۹۸۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «تَحَاجَّتِ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ، فَقَالَتِ النَّارُ: أُوتِرْتُ بِالْمُتَكَبِّرِينَ وَالْمُتَجَبِّرِينَ، وَقَالَتِ الْجَنَّةُ: فَمَا لِي لَا يَدْخُلْنِي إِلَّا ضَعَفَاءُ النَّاسِ وَسَقَطُهُمْ وَغَرَّتُهُمْ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لِلْجَنَّةِ: إِنَّمَا أَنْتِ رَحْمَتِي، أَرْحَمُ بِكَ مَنْ أَشَاءُ مِنْ عِبَادِي، وَقَالَ لِلنَّارِ: إِنَّمَا أَنْتِ عَذَابِي، أَعَذَّبُ بِكَ مَنْ أَشَاءُ مِنْ عِبَادِي، وَلِكُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْكُمَا مَلُؤُهَا، فَاَمَّا النَّارُ فَلَا تَمْتَلِي، حَتَّى يَضَعَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى رِجْلَهُ، تَقُولُ: قَطُّ قَطُّ قَطُّ. فَهَنَالِكَ تَمْتَلِي وَيُرَوَّى بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ، وَلَا يَظْلُمُ اللَّهُ

مِنْ خَلْقِهِ أَحَدًا، وَأَمَّا الْجَنَّةُ فَإِنَّ اللَّهَ يُنشِئُ لَهَا خَلْقًا». {الحديث: ۷۱۰۴ = ۷۱۳۱ فم.
تجريد البخارى بالكوردى = مختصر صحيح البخارى/ ۴، رقم: ۱۶۹۸ = ۴۸۵۰، ۴۸۴۹
فتح البارى}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي لى بىن) ڧەرموۋى: خۆشەويست (دروودى خوداي لەسەر بىن) ڧەرموۋى:
(بەھەشت و دۆزەخ دەبى بە دەمەقائىيان، دۆزەخ دەلى: خۆشەويست بەزىزان و
بەزەبرو زەنگەكان تەرخان كراون بۆ من. بەھەشتىش دەلى: ئەى من چىمە، كەوا
ھەر لازەبوونەكان و بىنەواكانى ئەم خەلكەم تى دىن و بووم بەجىگەى دواروژى
رەش و رووتەكان!

ئەوجا خوداي گەورەو سەرورە دەڧەرموۋ: ئەى بەھەشت! تۆ رەحمەتى منى،
ھەر كەسى خۆم بمەوۋ لە بەندەكانى خۆم رەحمى پى دەكەم و تۆ دەكەم بەشويىنى
رەحمەت بۆى، وە بەدۆزەخىش دەڧەرموۋ: تۆ ھۆى سزاي منى، ھەر كەسى خۆم
بمەوۋ لە بەندەكانى خۆم بەتۆ سزاي دەدەم و تۆ دەكەم بە جىگەى سزادانى، وە
بەلئىنە لەسەرم كە ھەردوو لاتان پىركەم، ھەر كەسەتان لەخەلكى خۆى، بەلام
دۆزەخ ھەر لىرفەى دى، ھەر پىرنابى، پەيتا پەيتا ھەر خەلكى تى ڧىرئ دەدەن و ھەر
دەلى: ئەگەر ماوہ بابى! ھەتا خودا پىي مەزنايى خۆى دادەنى لەسەرى. ئەو كاتە
واز دەھىنى و دەلى: ئىتر بەسە، ئىتر بەسە، جىگە نەما، جا ئەوجا پىردەبى و
دەپەچنى بەسەرىەكاو، لەناو خۆيدا پەنگ دەخواتەو! ديارە كە خوداي گەورەو
خاوەن شكۆ زۆرو ستەم و ناھەقى لەكەس ناكا، لە دروستكراوانى خۆى، وە ھەرودھا
بەھەشتىش ھەر پىرنابى و شويىنى واى ھەيە كەھەر چۆلە، تا خودا لەنوۋ خەلكى
ترى بۆ دروست دەكاو بەو خەلكە نوپىە چۆلىەكانى بەھەشت پىردەكاتەو!).
{تاج: ۴، زنجيرە: ۳۴، ژمارە: ۴۱۱۷ — سوورەتى قاف}.

(۱۵۱۹) سزای نهوکهسه که بو یه که مجار له جیهاندا (سائیه) داهیتا.

(۷۰۹۳ - ۷۱۲۵)

بَابُ عَذَابٍ مِّنْ سَيِّبِ السَّوَابِ فِي النَّارِ

۱۹۸۱- عَنْ ابْنِ شَهَابٍ قَالَ: سَمِعْتُ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ يَقُولُ: إِنَّ (الْبَحِيرَةَ) الَّتِي يُمْنَعُ دُرُّهَا لِلطَّوَاغِيتِ فَلَا يَحْلُبُهَا أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ، وَأَمَّا (السَّائِبَةُ) الَّتِي كَانُوا يُسَيِّبُونَهَا لِأَلِهَتِهِمْ فَلَا يُحْمَلُ عَلَيْهَا شَيْءٌ، وَقَالَ ابْنُ الْمُسَيَّبِ: قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «رَأَيْتُ عَمْرَو بْنَ عَامِرٍ الْخَزَاعِيَّ يَجُرُّ قَصْبَهُ فِي النَّارِ، وَكَانَ أَوَّلَ مَنْ سَيَّبَ السَّوَابِ». {الحديث: ۷۱۲۲ = ۷۱۴۹ فم. تجريد البخاری بالكوردی ۴/، رقم: ۱۴۰۲ مکرر = ۳۵۲۱، ۴۶۲۳ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۱۳۱۷۷}:

زوهری، واته: ابن شه (داب (ردمعتی خودای بی) فهرمووی: لهسه عیدی کوری
موسه ییه بم بیست دهی فهرموو: لهکاتی روونکردنه وهی ئەم ئایه ته دا:
{مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ - المائدة - ۱۰۳/۵}.

واته: یهزدانی پاک و پیروز، خودای گه وره و سهروهر نه (به حیره) داناووه نه
(سائیه) و نه (وه صیله) و نه (حام) به لام کهسانی بی باوهرو بی برپواو کوومه لهی
بی ئایینان درو هه ل دهبهستن، بهدهم خوداووه دهلین: ئەمانه هه ن و خودا برپاری
داون، زوربهی ئەمانه ییش که ئەم دروینانه دروست هکه ن، بی هوش و بی ئەقلن).

زوهری فهرمووی: بیستم له سه عیدی کوری موسه ییه ب دهی فهرموو: به حیره
بهو و شتره دهلین که شیر که یان قهدهغه دهکرد بو بته سهر که شهکانیان، له بهرئه وه
که پینج سک له سهر یه ک زاوه دوا سک که ی نیڕینه بووه، ئیتر به ره لایان دهکرد،
نه سوار ی ده بوون و نه هیچیان پی دهکرد، وه بو نیشانه ییش گو ییان شهق دهکرد،
ناویان دهنا به حیره، واته: گوئ هه لدر او، سائیه ییش بهو و شتره دهلین که هه ندی
کهس نه خووش ده کهوت دهیگوت: ئەگەر خودا لهم نه خووشینه چاکی کردمه وه
هیساره و شتر سائیه بی، واته: مه ره خهس و به ره لابی بو خوداوهنده دروینه کانیان،
ئیت نه سوار ی ده بوون و نه باریان لی دهنا. وه صیله ییش ئەو و شتره مینگه ییه بوو

كە نۆبەره كەي و سكى دووهمى لەسەر يەك مېچكە بوون و نېرەيان لە نېواندا نەبوو، بۆيەيش پېيان دەگوت وەصیلە، بەكوردی واتە: گەيپنەر، چونكە دوو مېچكەى بەيەك دەگەياندا، جا ئەویشيان بەرەلا دەکردو تەرخانىان دەکرد بۆ خودا درۆينەكانيان، حامیش وسترە نېرەيەكە دەيكەن بەكەل، ئەندازەيەكى ديارىكراو دەپەرئى و وسترە مېنگەى بەكەل كەل دەدا، ئيتەر لەپاش ئەووە ئازاديان دەکرد لەبار كېشان و سەر بېرىن و تەرخانىان دەکرد بۆ خودا درۆينەكانيان.

سەعیدى كورې موسەيىب دەيفەرموو: ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى بىن) دەيفەرموو: خۆشەويست (دروودى خوداي لەسەر بىن) دەيفەرموو: (عەمرى كورې عامىرى كورې لوحەيى خوزاعيم، لەناو ئاگرى دۆزەخدا بىنى، حالى زۆر شېربوو، ريخۆلەى، خۆى بەناو ئاگرەكەدا بەكېش دەکرد، چونكە ئەو يەكەم كەسى بوو كە ئازەلى سائىبەى داھىناو). {تاج/۴، زنجيرە: ۶، ژمارە: ۳۸۴۸ — سوورەتى مائىدە}.

۱۵۲. باسى زىيىتى كاكيلەى بېباوەر لەناو ئاگرى دۆزەخدا. (۷۰۹۳ - ۷۱۲۵)

باب: عِظْمُ ضِرْسِ الْكَافِرِ فِي النَّارِ

۱۹۸۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ضِرْسُ الْكَافِرِ أَوْ نَابُ الْكَافِرِ مِثْلُ أَحَدٍ، وَغُلْظُ جِلْدِهِ مَسِيرَةُ ثَلَاثٍ». {الحديث: ۷۱۱۴ = ۷۱۴۱ فم}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى بىن) فەرموو: خۆشەويست (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەرموو: (لەرۆزى دوا رۆژدا كاكيلەى بېباوەر لەناو ئاگرى دۆزەخدا بەقەد كېوى ئوحد دەبى) يا فەرموو: (كەئبەى بېباوەر (كافر) لەناو ئاگرى دۆزەخدا بەقەد چىاي ئوحد دەبى كە غەزاي ئوحد لەوى روويداوە، ئەستوورى پېستەكەيشى سى رۆژە ريگايە). {تاج/۵، زنجيرە: ۱۵۲، ژمارە: ۵۷۵۲ — چۆنئىتى دۆزەخى}.

ئەم فەرموودەيە لە تاجول ئوصولدا ئاوايە:

لەرۆزى دوا رۆژدا كاكيلەى بېباوەر بەقەد چىاي ئوحد دەبى، رانىشى بەقەد كېوى بەيزا دەبى، شوپن ھنگيشى كە لەناو ئاگرەكەدا دادەنيشى سى قۇناغە، وەك ئيرەو رەبەزە). {تاج/۵، زنجيرە: ۱۵۲، ژمارە: ۵۷۷۳ — ترمزى سند حسن}.

۱۹۸۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ يَرْفَعُهُ قَالَ: «مَا بَيْنَ مَنْكَبَيْ الْكَافِرِ فِي النَّارِ مَسِيرَةُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ لِلرَّاكِبِ الْمُسْرِعِ». {الحديث: ۷۱۱۵ = ۷۱۴۲ فم. تجريد البخاری = الترجمة الكردية/۵، رقم: ۲۰۳۴ = ۶۵۵۱ فتح الباری}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بێ) ھەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەرمووی: (لەشی دۆزەخییەکان لەدۆزەخا ئەوەندە زل و گەورەییە، تەنانەت نیوانی ھەردوو سەرشارنی ناموسولمان، لە دۆزەخدا سێ رۆژە رینگەییە بۆ سواری خێرا). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۵۲، ژمارە: ۵۷۷۱ - چۆنییتی دۆزەخی}.

۱۵۲۱) سزای ئەو کەسانەی کە لەم جیھانەدا نازاری خەلکی بێ تاوان دەدەن.

(۷۱۲۵ - ۷۰۹۳)

باب: عَذَابُ الَّذِينَ يُعَذِّبُونَ النَّاسَ

۱۹۸۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «صِنْفَانِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا، قَوْمٌ مَعَهُمْ سَيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ، وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ، مُمِيلَاتٌ مَائِلَاتٌ، رُءُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ، لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدْنَ رِجْعَهَا، وَإِنَّ رِجْعَهَا لِيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا». {الحديث: ۷۱۲۳ = ۷۱۵۰ فم}:

ئەم ھەرموودەییە بەتەواوی لە (کتاب اللباس والزينة) دا رابورد، زنجیرە: ۱۰۷۲،

ژمارە: ۱۳۸۸،

۱۹۸۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنْ طَالَتْ بِكَ مَدَّةٌ أَوْشَكْتَ أَنْ تَرَى قَوْمًا يَغْدُونَ فِي سَخَطِ اللَّهِ وَيَرْوَحُونَ فِي لَعْنَتِهِ، فِي أَيْدِيهِمْ مِثْلُ أَذْنَابِ الْبَقَرِ». {الحديث: ۷۱۲۵ = ۷۱۵۲ فم}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بێ) ھەرمووی: بیستم لە خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ)

ھەرمووی: (ئەو ئەبو ھورەیرە! ئەگەر مەرگ مەودات بدات و ماوەیی تر لەپاش ئێمە بژیت، دوورنوییە کە فریای ئەو سەردەمە بکەویت، کە دەست و پێوەندی دەسەلاتدارە ستەمکارەکان بەچاوی خۆت ببینی، کەسەر لەبەیانیان خودا لەخوێان

تووړه دهکهن و شایانی قاری خودا دهن و سهر لهئیواران شایستهی نه فرمت و له عنه تی خودا دهن، نیشانهی هره گه وړدیان نه ودهیه: که لیسکیان و ا به دهسته و له کلکی گادهکا، که مروقی بیتوانی پی فله لاقه دهکهن!).

۱۵۲۲) نازدارترین کهس، له ناموسولمانه کان، له جیهاندا، له قیامه ندا هه
ده کیشری له سزای دوزخ، بیتازترین که سیش له موسولمانه کان، له قیامه ندا
هه لنده کیشری له نازو به هره ی به هه شت. (۷۰۱۱ - ۷۰۱۳)

بَابُ صَبْغِ أَنْعَمِ أَهْلِ الدُّنْيَا فِي النَّارِ وَصَبْغِ أَشَدِّهِمْ بُؤْسًا فِي الْجَنَّةِ

۱۹۸۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يُؤْتَى بِأَنْعَمِ أَهْلِ الدُّنْيَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُصَبَّغُ فِي النَّارِ صَبْغَةً ثُمَّ يُقَالُ: يَا ابْنَ آدَمَ هَلْ رَأَيْتَ خَيْرًا قَطُّ؟ هَلْ مَرَّ بِكَ نَعِيمٌ قَطُّ؟ فَيَقُولُ: لَا وَاللَّهِ يَا رَبِّ، وَيُؤْتَى بِأَشَدِّ النَّاسِ بُؤْسًا فِي الدُّنْيَا مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيُصَبَّغُ صَبْغَةً فِي الْجَنَّةِ، فَيُقَالُ لَهُ: يَا ابْنَ آدَمَ هَلْ رَأَيْتَ بُؤْسًا قَطُّ؟ هَلْ مَرَّ بِكَ شِدَّةٌ قَطُّ؟ فَيَقُولُ: لَا وَاللَّهِ يَا رَبِّ، مَا مَرَّ بِي بُؤْسٌ قَطُّ، وَلَا رَأَيْتُ شِدَّةً قَطُّ». {الحديث: ۷۰۱۹ = ۷۰۴۴ فم} :

نه نهس (رهزای خودای بی) فهرمووی: خوښه ویست (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی:

(له روژی دوا روژدا، کی له خه لکی جیهان، که له جیهاندا له هه موو که سئ ناز
په روه تر بووه، که شایانی ناگری دوزخ بی، دهیهینن و وهک جلی له رنگی
هه لکیشی ناوا له ناگری دوزخ هه لی دهکیشن و نه و جا پیی دهلین: نهی کابرا!
نه وه تی هه یت هه ت خوښیت دیوه؟ نایا هه رگیز له زیانتا ریکه و تووه که تووشی
نازو نیعمه ت بووبیت؟ دهلن: نا به خودا نهی په روه ردگارم!).

هه روه ها کی له جیهاندا، که له هه موو که سئ زیاتر، سزاو نیښ و نازار و ناخوښی
دیبی، که شایانی نه وه بی که بجپته به هه شته وه دهیهینن و، وهک خامی له خومی
هه لکیشن ناوا هه لی دهکیشن له خوښی به هه شت و جاپیی هگوتری: نهی رولهی
نادهم! نهی ناده میزاد! نایا نه وه تی هه یت هه رگیز ناخوښی و نارحه تیت بینیه؟
نایا هه ت تووشی سه ختی و مهینه تی بوویت له زیانتا؟

ئەۋىش دەلى: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، ئەى پەرۋەردىگارم! نە توۋشى ناخۇشى بوومۇ نە سەخلەتى و سەختىم بىنيۋە).

روونكر دىنەۋە:

يەكەم:-- لە فەرمايشتى رافە نووسەكان، وەك دانەرى تاجول ئوصول و ئىمامى نەۋەۋى و شىخى عەسقىلانى و مامۇستاي بەدرى عەينى و خاۋەنى فەتھوللۇھم و لەكۆى گىرآنەۋەكانى ئەم باسى دۆزەخ و خەلگەكەى، دەرەكەۋى كە: (كۆمەلئ فەرموودەى بەھىز ھەن، كەمىك لەناو خۇيانا جۆرە جىاۋازىيەكىان ھەيە، قسە لە چۆنىتى و گەۋرەيى و بچووكىي لەش و ئەندامى بىباۋەران لە دۆزەخا دەكەن، وەك ھەندئ فەرموودە باسى ئەۋە دەكا كە ھەندئ لە ناموسولمانەكان لە دۆزەخدا زۆر زەبەلاح و فىلەتەنن، تەنەت خرىيەكىان بەقەد كىۋى ئوحد دەبئ، يا لەنەرمەى گوچكەيەۋە ھەتا سەرشانى ناموسولمان لە دۆزەخا، ماۋەى ھەوت سائە رىگەيە، يا ئەستوورى و قەۋىتىي پىستەكەى سى رۆژە رىگەيە، يان ئەستوورىي پىستەكەى چل و دوو بال قوۋلە!

جىگە قىنگى يەكئ لەم ناموسولمان و زەبەلاحانە، لەناو ئاگرى دۆزەخدا، بەقەد نىۋانى رەبەزەۋ مەدىنە دەبئ، كە رەبەزە گۈندىكە لە نىزىك مەدىنەۋە، گۆرى ئەبو زەررى غىفارى لەۋىيە، يا بەئەندازەى نىۋانى مەككەۋ مەدىنە دەبئ، يا درىژرى پانى زمانى ناموسولمان لە دۆزەخدا، فرسەخئ دوو فرسەخ، وەك رايەخ لەسەر زەۋى رادەخرئ، خەلگى تىرى دۆزەخ بەسەرىدا دەرۋن و دىن و دەچىن، بەپئ دەيشىلن، وەھەندئ فەرموودەى تر باسى ئەۋە دەكەن كە لەش و جەستەى دەعيە زل و فىزن و خۇ بەزلزانەكان، كاتئ ھەشر دەكرىن، لە رۆژى قىامەتدا، بەقەد مېروولەيەك دەبن، لەسەر شەكل و شىۋەى مەۋق دەبن، وەگەلئ فەرموودەى تىرى لەم بابەتانە ھەن، كەباس لە چۆنىتى و چەندىتى ئەندام و لەش و قەبارەى دۆزەخيان و ناموسولمانان لە دۆزەخدا دەكەن، لەگەل ھەندئ جىايى و جىاۋازى لەھەندئ لايەنەۋە لەناو ئەم فەرموودانەدا.

لەبەر رووناكىي ئەم خالانەي دواوودو كۆمەلئ ھۆكاری تر، كە لەرافە نامە سەرچاوە بتمانە پيكر او دەكاندا روونكر او نەتەو، ئەم جوړە جياوازی و بەروالەت لەگەل يەك نەگونجاويي ئەم فەرموودانە قەيدى نيين. چونكە:

۱- لە پلەي يەكەما، مەبەستى سەرەكى لەم دەربرپانە، ئەو يەكە ئيمەي موسولمان لەحالى شېرى دۆزەخيان بەباشى حالى ببين، كە لەدۆزەخا - خودا پەنامان بدا - چەندە سزايان سەختە، هەتا شەيتان و دەستەو بەستەي شەيتان و برىق و باقى ژيانى چەند رۆژەي ئەم جيهانە، تەفرەمان نەدەن و بۆ مېش گامېش لە كيس خۆمان نەدەين، لەقارو بېباكى خوداي گەورەو سەرورە بترسين، هەميشە ئەو رۆژە رەشەو ئيش و نازارو سزاي دۆزەخى نەبەر او دەمان لەبەرچاو بئ، دووربين بين و كورتبين نەبين!

۲- سزاي دۆزەخىەكان لە دۆزەخدا هەموويان وەك يەك نين، بەلكو جياوازيەكى زۆر هەيە، لەنيوانى چەنديتى و چۆنيتى سزاي دۆزەخىەكاندا، لەناو خوياندا، بۆ نموونە: سزاي فيرەهون و نەمروودو شەددادو ئەبو جەهل، گەلئ گەلئ قورسو سەختەرە، لەسزاي ناموسولمانىكى رەشوكى، كە لەجيهاندا، نەداواي خواپەتى كردبئ، نە زولم و زۆرو ناھەقى كردبئ لەكەسى، تەنيا لەسەر ئەو سزا دەدرئ كە بېباوەر بوو، بەگوڤى خوداو پيغەمبەرى ئەوى نەكردوو، دواي نەفس و هەوس و شەيتان كەوتوو!

۳- گەلئ جار جوړى سزاو، چۆنيتى لەش و جەستەيان، ئامازەيە بۆ تاوانەكانى جيهانيان، وەك حەشركردنى دەعيە زلان، لەسەر شېوئ پياوئ بەقەد ميرووچەيئ بئ! يا زمانى غەيبەتكار، فرسەخ، يا زياتر، وەك حەسيرو بەرە رادەخرئ و خەلك بەسەريدا هاتوچۆ دەكەن!

۴ بۆيە جەستەو ئەندامەكانى بېباوەران گەورە دەكرين، هەتا زياتر نازارو ئيش بچيژن، ديارە ئەو گۆرانكارىەيش بەپي چۆنيتى و چەنديتى تاوانەكانيانە لەم

جىھانەدا، لەبەرئەووە جىيائى ھەيە لەنيوانى ئەندامى دۆزەخىيەکا، لەگەڵ دۆزەخىيەكى تردا.

۵ - ئەم جۆرە جىياو�ىيانە ھەموو تەئوئىل دەگرێن و بەپێى كەس و جىگەو شوین و جۆرى تاوان لێك دەدرێنەووە ھاوسازى و ھاوگونجانيان بۆ دەكرێ، لەبەرئەووە لەم روووەو ھىچ كىشەيى دروست ناكەن، بەويىنە: دەگوترى: ھەندى بىباوەر بەپێى تاوانەكەى ئەستوورى چەرمەكەى سى رۆژە رىگەيە، وە ھەندىكى تر، ئەستوورى پىستەكەى چلو دوو بالە بەپێى تاوانەكەى، وە ھەندى تر پىنج رۆژە رىگەيە، لەبەر ھەمان ھۆ، وە ھەروەھا... تاد.

۶ - خەلكە ھۆشياربن خودا بىباكە!

كەس بەچاوى ژىرى، سەرنجى حالى ژيانى زۆرىنەى دروستكراوان بەدا، لەم جىھانى يەكەمەدا، كەچۆن بەتان و پۆى مەينەت و خەم و خەفەت و ئىش و ئازارو كارەساتى دلتەزىن، چنراووە تەنراو، بۆى دەردەكەوى: كە لايەنى تاريكى ژيان، نەوونەيەكى زىندوووە لەژيانى ناو دۆزەخ.

ئەو ھەمكە ئىش و ئازارو ترسو ناخۆشە، كەبەبى پسان و ھەمىشەو رۆژانە، بە بەرچاومانەووە، دووبارەو سى بارەو دەبارەو سەد بارەو ھەزار بارە دەبنەووە، تابلۆيەكن لە تابلۆكانى ژيانى ناو ئاگرى سوورى دۆزەخ!!

بەچاوى خۆم ديوومە، كە مرۆفى داماو، بەدەستى ژانى گورچيلە، يا ژانە دل، يا نەوباتى رەبو، يا ئىشى خۆرەو شىرپەنەو گەگرينەووە، بە دەسەعاتو بەزىاترىش، لەسەر سەر خولاووەتەووەو كەسەش دەستەلاتى ھىچى نەبوووە بۆى كەبىكات، ھەيانبوو بەرى سەختى ژان و ئىشەكەيى نەگرتوووەو لەتاوانا دلى وەستاو!

كوپكى لاوم دى، ئەفسەرى ئىحتياط بوو، پزىشك بوو، مەسىحى بوو، ناوى دوكتور مومتاز بوو، تووشى زەبجە سەدرىيە بوو، لە خەستەخانەى كەركووكى سەربازى، دەرزىەكى زایلۆكايىنى لە دەمارەو لەخۆيدا، لەتاو ژانى سىنگو دلى، بەرگەى نەگرتو كوشتى!

له راستیدا يهك چركه نيهه لهم ژينه‌دا، كه ئيش و ئازارو خهم و خهفه‌تو مه‌ينه‌ت، وهك قيسپ نه‌بارين، وا به‌به‌رچاوه‌وه كه روژانه به مليونه‌ها روچ، به هه‌ق و به‌ناهه‌ق ده‌كيشري، له‌ش بي سهر و بي گيان ده‌كري، روژه له‌به‌ر دايك هه‌ل ده‌گيري، گيانله‌به‌راني بي تاوان ده‌بن به‌ژير هه‌ره‌سي بوومه‌له‌رزو و رووخاني دارو به‌ردو كان و خانوو ئوتومبيل و فرۆكه‌وه، لافاوي مهرگ به‌هه‌زارو يهك ناوه‌وه، گياني نازداران درويينه‌ ده‌كا، روژانه به هه‌زاران لاوو كچ و كوپر و ژن و پياو ده‌بن به‌داوي شيرپه‌نجه و دهردي كوشنده‌ي تروه‌وه، هه‌ر موبته‌لايه، به‌سال، به ده‌سال، له‌ژير باري ئيش و ئازاري هه‌مه‌ جوړي جيا جياي گولي و گه‌ړي و دهردي بي دهرمانا ده‌تلينه‌وه! له‌به‌ر زوري كوشتن به‌گولله‌و بو‌مباو مين... ژيان بووه به تافياي جهنه‌گه‌رستان!

ئهم هه‌موو ئازوله، له قه‌سابخانه‌كانا، سهر ده‌برين، ئهم هه‌موو مه‌ل و موړو ناسك و بز و مهره، به‌رده‌وام، گورگ و شير و پلنگ و هه‌لوو دال و مروقه، په‌لپه‌ليان ده‌كه‌ن و چاوو دل و جهرگ و هه‌ناويان، له‌ت له‌ت و كوت كوت ده‌كه‌ن!

ته‌نانه‌ت دهرياكانيش، به‌و هه‌مكه زلي و پاني و پورپيه‌ي خويانه‌وه، به‌خويني ماسي سك هه‌لدراوو نه‌هه‌نگي شه‌قو په‌فكراو سوور بوون!

به‌هاران ئهم گشته گيانله‌به‌ره خنجيله و نه‌شميلانه، له‌دايك ده‌بن، به‌هه‌زارو يهك شيوه دهرپزينه‌وه و به دهنه‌گ و رهنه‌گي جوان و خوشيان، سروشت ده‌كه‌ن به تابلوي به‌هه‌شت، كه‌چي له‌ناكاويكا، له پايزانا، به‌بي تاوان، وه‌يشوومه و گه‌رده‌لوولي مهرگ و سهرماو سوله‌ي پايز، له به‌هه‌شتي ژين وه‌ده‌ريان دهن!

ده‌ي ئهم كؤميديه سهرمه‌ديه، ئهم شانوي مهره‌گه‌ساته، ئهم به‌رده‌وامبووني ئهم هه‌موو ئيش و ئازارو نه‌شه‌كه‌نجه‌يه، به‌لگه‌يه له‌سهر بي‌باكي خوداي گه‌وره‌و بي‌باك، هه‌روهك كوتومت، نموونه‌يه‌كه له ژياني ناو دوزه‌خي نه‌و جيهان. خوا په‌نامان بدا. نامين.

كاكه! بزانه: خودا بى باكه
دلت له به ندى دنيارهاكه
خوشكى موسولمان! توش وه كوو كاكه
به گويى برا تكه: روو له خودا كه!

دووهم: وهك هه موومان ده زانين، جوانترين و ناسراوترين راقه نامه (شهرح) بو صه حيحى موسليم، هه تا ئه م سه رده مه راقه نامه كهى ئيمامى نه وه وييه، ته نانه ت دانانى سه ر باسه كان و ناوى بابيه ته كانى فه رمووده كان، له پله ي يه كه مدا ده كه رپته وه بو ئيمامى نه وه وى، جا له م روو وه پوخته ي له ژيان نامه ي ئيمامى نه وه وى دهنووسين:

۱- ناوو نه ژادو نه سه يى (ره زاو ره حمه تى خوداى لى بى):

(الإمام الحافظ، الأَوَحْدُ، الْقُدْوَةُ، شَيْخُ الْإِسْلَام، عِلْمُ الْأَوَّلِيَّاءِ، محيى الدين، أَبُو زَكْرِيَّا يَحْيَى بْنُ شَرَفٍ، الإمام الرِّبَّانِيُّ، الشَّافِعِيُّ الثَّانِي).

۲- ميژووى له داى كبوونى و سه رده مى منالى:

له مانگى موحه رده مى سالى (۶۳۱) كوچيدا، له گوندى نه وا، له باوك و داى كيكي زور باش له داىك بووه، گوندى نه وا سه ر به شارى حوران له سووريا، كه وهك ده لىن: سووريا به هه شتى خودايه له سه ر رووى زه وى. كه سناو (كونيه) (ابو زكريا). نازناو (له قه ب) (محيى الدين) ه.

به مندالى ده ستى كرده وه به خو يندن، له ته مه نى ده سالىدا ده ستى كرده وه به له به ركردنى قورئان و خو يندن په راوه كانى شهرع (فقه). حوران، يا حه ورا و لانتىكى به پيت و فه ره، ده كه ويته رووى رووگه ي ديمه شقه وه و سه ر به ديمه شقه. واپى ده كه وى له و ده مه دا شىخى خواناس، شىخ ياسينى مه راكيشى له ويوه رت ده بى، ده روانى وا كومه لى منال زورى لى ده كه ن كه له گه لىانا يارى بكات، نه ويش له ده ستىان راده كاو، له به ر خو شيه وه قورئان له به رده كاو ده وى ده كاته وه.

له بهرئوه شیخ یاسین دهچې بۆلای باوکی ئیمامی نه وه وی و ئاموژگاری دهکا که چاوی خیری لیی بئ و تهرخانی بکات بو خویندنی ئایینی، نه ویش به گوئی دهکا.

باوکی دهگیرپته وه: شهوی بیست و ههوتی مانگی رهمه زان بوو، نه وه وی ته مه نی ههوت سالان بوو، له ته نه شتمه وه خه وتبوو، دهوری نیوه شه و خه بهری بۆوه، گوئی: (بابه! ئهم رووناکیه چیه که وا ماله که ی پرکردوه؟!).

خیزان هه موو خه بهریان بۆوه، ئیمه هیچمان نه دی. باوکی فهرمووی: ئیتر زانیم که شهوی له یله تولقه دره.

۳- دهستکردنی به فقه قییه تی:

له سالی (۱۶۴۹) دا، دهچې بو دیمه شق و له وی ده بی به فقه ق و له وی له خویندنگای ره و احییه داده مه زری، به نانی فقه قییه تی، له قوتا بخانه که ی ره و احییه ده زی، که له ته نه شت مه سجدول ئه مه و ییه وه ده بی، به چوار مانگو نیو په راوی (التنبیه) له بهر ده کا، ئه و جا له خزمه تی باوکیدا، له سالی (۱۶۵۱) ی کۆچیدا دهچې بو حه ج، زۆرینه ی کات له ریگه نه خو ش ده بی و تای لی دی، تایه که بهری نادا، هه تا روژی عه رفه که له سه ر کپوی عه رفه حاجیان ده وه ستن، که ریکه وتی روژی هه یینی ده کا ت!

چل و پینج شه و له مه دینه له خزمه ت پیغه مبه ردا ده مینیته وه، له پاش حه جه که ی ده گه رپته وه بو دیمه شق.

خوی ده فهرموئی: له م ماوه یه دا، روژانه، دوازه وانه م له خزمه تی مامۆستا گانمدا ده خویند، ئه و په راویزو حاشیانه ی که پپو یست بوون بو روونکردنه وه ی و اتاو دهر برپنه سه خت و جیگه قورسه کان، خۆم ده منووسینه وه و کتیبه کانم خو ش ده کرد، خودای گه و ره پیت و فهری خسته کاته که م، ویستم که خه ریکی پزیشکی بم، خۆم خه ریک کرد به په راوی (القانون فی الطب) وه که دانراوی شیخی ئیبنو سینایه، به لام دلم تاریک بوو، چه ند روژی نه مه ده توانی

خهريکي هيچ بيم، تهنانت بهزهيم بهخوما دههاتهوه، ههتا قانونهکه م فرؤشت و لهو بىرو بىردؤزهيه پشهيمان بوومهوه، ئيتړ خودا دلى رووناك كردهوهوه و نهو حالته م نه ما).
دانانى كتيب:

۴- له دهورى سالى (۶۶۰) دا، كه تهمهنى لهدهورى (۳۰) سالىدا بووه، دهست دهكا بهدانانى كتيب و پهراو ههتا كاتى مردن.

۵- سهروكاپهتى مهشېخهى حهديث:

لهسالى (۶۶۵) دا، له تهمهنى سىو و چوار سالىدا، دهېى به سهروكى مهشېخهى دارول حهديث، له ديمهشق، وه ههتا كاتى مردنى لهو پايه دا دهمينى.
۶- زوهدو تهقواى:

پيشهوا نهوهوى (رحمتهى خوداى لى بن) ههتا خهيال برېكات، خاوهنى زوهدو وهرعو تهقوا بوو، بهواتاى وشه بو خودا لىپرا بوو، شېخ موحيهدين دهفهرموئ: (گلهيم لهلاى كرد: كه بؤچى وا گوزهرانت لهخؤت گرانكردووه؟ له خواردن و جل و بهرگو گوزهرانا، خؤت جهرهبابه داوه، تهنانت ناچيته گهرماوو حهماميش، دهترسم كه تووشى نهخؤشى ببیت و ئهم گوزهرانه زبره لهكارو ئيشت بكات!).

كهچى فهرمووى: (فيساره كهس نهوهنده بهرؤزوو بوو، وه نهوهنده خواپهرستى كردووه، ههتا پيستی شين ههلگهپراوو!).

نهوهوى (رحمتهى خوداى لى بن) ميوه و خهيارى نهدهخوارد، دهيفهرموو: (نهبادا جهستم شيدار بكاو خهوم لى بخات!).

۷- كورتهيهكى پوختى ژيانى: ئيبنو عهطار دهفهرموئ: زوهدو وهرعو كهراماتى نهوهوى نهوهنده مهشهووره پيويستى بهباس نيه.

ئهمميش كورتهيهكى پوختى ژيانيهتى: (ههتا بلانيت زاهيدو دنيا نهويست بوو، له پهرستن و عيبادهت و زيكرو يادى خداو ويردا قال و كولا بوو، شهو نوپړيكي زورى دهكرد، شهوو رؤژ خهريكي خواپهرستى و كتيب دانان بوو، بهههناسه لهخودا بى ئاگا نهبوو، زؤر سهخى بوو، مانگانهيهكى باشى ههبوو،

هەمووی دەکرد بەخێر، ساڵ دوازدە مانگە بەرۆژوو بوو، پێنج رۆژ نەبێ، رۆژی یەكەمی جەژنی رەمەزان و چوار رۆژەكەى جەژنى قوربان، زۆرىنەى كات بەو دەژیا كە باوكى لەنەواوە بۆى دەهینا و مووچەكەى خۆى كەهى سەرۆكایەتى مەشیخەى دارولحەدیث بوو دەيکرد بەخێر.

ئەمەيش خواردن و خواردنەوى بوو: ئیوارە رۆژووی دەشكان و ژەمى نانى ئیوارەى دەخوارد، قەت دوو پێخۆرى نەدەخوارد، شەوو رۆژى یەك ژەم نانى دەخواردو بەس، لەپیش مەلا بانگانیشا، لەجیاتى پارشیو جامى ناوى دەخواردەو). ئیبنو عەططار كە فەقیى بوو، فەرمووی: لەبارەى میوەو قسەم لەگەڵیدا كرد، كە بۆجى ناىخۆیت؟

فەرمووی: (دیمەشق ئەوقافى زۆرە، خاوەن باخەكانیش زۆریان منالى هەتیون و لەژێر چاودێرى كەسى تردان و زۆر لە باخەكانیش دەدرێن بە ملكانە، كە مامەلەى وایش راجیایى تىادایە كە دروستە یانا، ئیتەر چۆن دڵم بەراىى بدا كە لەشتى وا بخرۆم؟!).

۸- ئەمەيش مال و حال و دارایی و سامانى بوو: (ژنى نەهیناوە، منالى نەبوو، لە گۆشەى مدرسەى رەواحیەدا، لەپەنا مزگەوتا دەژیا، دیارى و دەسەنەى لەكەس وەرنەدەگرت و نەدەچوو بۆ سەر دەعوەتى كەس، مەگەر چۆنھا، جارێ شیخ بورهانه‌دینی ئەسكەندەرانى، تكای زۆرى ئى كرد، كە لەلای ئەو بەربانگ بکاتەو، فەرمووی: بەربانگەكە بەهینە بۆ ئێرە، لێرە پێكەو بەربانگ دەكەینەو!

ئەمەيش هەموو سامانەكەى بوو: حەسیرى لەسەرى دەخەوت، مەوجى لەكاتى خەودا دەیدا بەخۆیدا، گۆزەیهكى هەبوو بۆ ئاو لیخواردنەو، میزەرێكى خامو جبەیهكى خامو دیشداشەو دەریپێهەكى خامو جووتى سۆل و ئاو بێنەو دەست بشۆ!!).

۹- دانراو بەرھەمە قەلەمییەکانی:

بەرھەم و پەراوى زۆرە، لەھەموویان ناودارتر:

(رەۋىزە ۋە شەرحى سەھىجى مۇسلىم ۋە مەجمۇعە مېنھاج ۋە رىياض الصالحىن ۋە ئەذكارە).

۱۰- مەرگى (رەھمەتى خۇداى ئىن):

ئىبنو عەططار، كە ژياننامەى نەۋەۋى لەشەش جىزما كۆكردۇتەۋە دەفەر مۇى:
(دەستورى مامۇستا نەۋەۋى ۋابو: ھىچى لەكەس ۋەرنەدەگرت مەگەر لەكەسى، كە دلىابايە لە ئايىن ۋىيازى پاكى ۋەلەۋەش كە مەبەستى پىى سوودو كەلگى دىيائى نىيە...). ئىبنو عەططار دەفەر مۇى: لەپىش مەرگىدا بەدوۋ مانگ، لە خىزمەتدا دانىشتبوۋم ئەۋەندەم زانى، ھەژارنى ھاتە ژوورەۋە بۇلاى، گوتى: لەلەى فىسارە شىخەۋە، لە ۋلاتى سەرخەد، ھاتوۋم، سلاۋى ئى دەكردى ۋەم مەسىنەيەى بۇت ناردوۋە). ئەۋەش ۋەرى گرتو بەمنى فەر موۋ، لەناۋ جىگەى كەرەستەكانا دايىنى. ھەستى كىر كەمن سەرسام لە قەبوۋلى ئەم دىارىيە، فەر موۋى:

(ھەژارنى تىرىش زەمىلەيەكى بۇم ناردوۋە، زەمىلە ۋە مەسىنە كەرەستەى سەفەر!).

ئىبنو عەططار فەر موۋى: لەپاش چەند رۇژىكى كەم لە خىزمەتدا بوۋم، فەر موۋى: (مۇلەتم پىدرا كەبچم بۇ سەفەر!). مەنىش ەرزىمكىر: چۇن؟

فەر موۋى: (لىرەدا دانىشتبوۋم) لەو كاتەدا لە مالىكەى لەناۋ قوتابخانەى رەۋاحىيەدا، دانىشتبوۋ، پەنجەرەى لەبەردەميا بوۋ، دەپروانى بەسەر قوتابخانەكەدا، فەر موۋى: (لىرەدا بەرەۋ قىبلە دانىشتبوۋم، پىاۋى بەناۋ ھەۋادا لەلەى چەپى فىرگاگەۋە بۇلاى راستى، بە بەردەمما تى پەرى ۋە فرى ۋە فەر موۋى پىم: ھەلسە برۇ بۇ سەردانى بەيتولەقدىس!).

ئەۋجا نەۋەۋى بەمنى فەر موۋ: (ھەستە بابچىن مالاۋەيى ۋە ۋاخافىزى لە ھاۋەل ۋە دۇستو خۇشەۋىستانمان بىكەين!). مەنىش لەگەلىدا چوۋم بۇ گۇرستان ۋە سەردانى گۇرى ھەندى لە مامۇستاكانى خۇى كىردو دىنى كىردو گىريا بۇيان، ئەۋجا

دىنىي سەردانى دۆستو بىرادەرانى، كە لەژيانا مابوون كىردو بۇ سىبەينى بەيانى سەفەرى كىرد).

لەسالى (۶۷۱) كۆچىدا، گەراپىيەو بۇ نەوا، لەپىشدا ھەموو ئەو كىتەپنەي كە لە ئەوقافى خواستبوو گەراندىيەو بۇ ئەوقاف، وەك گوتمان رۆيشت بۇ دىنىي سەردانى گۆرى مامۇستاكاني و بۆيان پاراپىيەو و نىزاي باشى كىرد بۆيان و لەسەريان گىيا، سەردانى دۆستو بىرادەرانى خۇي كىردو خواخافىزى لىيان كىرد، وە سەردانى باوكى لەگوندى نەواكىرد، ئەوجا رۆيشت دىنىي سەردانى بەيتولەقدىس و خەلىلى كىرد، كەوان لە فەلەستىن.

ئەوجا گەراپىيەو بۇ گوندى نەوا، لەوئى لەمالى باوكى نەخۇش كەوت.

ئىبنو عەططار (رەھمەتى خوداي ئى بىن) دەفەرمۇي: كەبىستىم نەخۇش كەوتوو لەنەوا، چووم بۇسەردانى، لە دىمەشقەو چووم، كە چومە خىزمەتى، زۆرى پى شادمان بوو، دوايى، كە خەرىك بوو، تەواو چاك بىيىتەو، فەرمۇي پىم: (بىرپۇرەو بۇ ناو مال و منالەت)، منىش گەرامەو بۇ دىمەشق. شەوى چوار شەممە، بىست و چواري مانگى رەجەب، سالى (۶۷۱) شەش سەدو خەفتا و شەشى كۆچى، لەمالى باوكى، لەنەوا، مەرگ دەبى بەمىواني و لەنەوا دەنئىزى، چلو پىنج سال و چەند مانگى ژياو.

ئىبنو عەططار فەرمۇي:

من لەسەر روخسەتى خۇي، رۆزى بىستى رەجەب بەجىم ھىشت، تەندروستى زۆر باش بوو، كەچى شەوى بىست و چواري رەجەب، كە شەوى چوار شەممە بوو، فەرمانى ھەق بەجى دەھىنى و دەمرى.

من ئەو شەو نووستبووم، لە خەوما بىنىم كەوا كەسى، لە مزگەوتى گەورە دىمەشق، بانگەواز ھەل دەدا: (وەرەن بۇ نوپۇز كىرد لەسەر تەرمى فىسارە مامۇستا) خەلىش بەھوى ئەم جارپانەو شەلەژان، منىش لەخەو خەبەرم بۆو، جا بۇ شەوى ھەينى پەيامى مەرگى نەوويمان پى گەيشت، جا لەمزگەوتى گەورە دىمەشق نوپۇزى غانەبىيان لەسەر كىردو موسولمانان زۆر زۆر پەرۇش بوون بۇي و خەفەتيان خوارد بۇي. (بە ھەزاران ھەزار رەھمەتى خوداي ئى بىن).

يادى يياو چاكان رەحمەتى ئى دەبارى:

باوكم حاجى فارس ھەممە خان ھەسەن موصطەفا ھەنىف، لەمالى خۇمان لە
 سلىمانى، لە گەرەكى چوارباغ، زۆر نەخۆش بوو، ماوەيى لەسەرچى كەوت، گايەكى
 كرىبوو بۇ خىر، ھەرمووى پىمان: (سەرى بىر، با لەپىش خۇمەو رەوانەى بكم).
 منىش عەرزىمكرد: بۇ چاوەروانى رۆژى ھەينى نەكەين، كە رىكەوتى رۆژىكى
 پىرۆز دەكا!

ھەرمووى: فرىا ناكەوى، من ناگەمە رۆژى ھەينى دەمرم!).

لەم كاتەدا باوكم دەستى كرد بەگريان، عەرزىمكرد: باو! بۆچى دەگرى؟ تۆ،
 لەخودا بەزىادى، ھەجىت كردوو، عەمرەت كردوو، سەردانى گۆرى پىغەمبەرت
 كردوو، نوێژو رۆژوو قايم بووى، بەشى خۆت، سوپاس بۇ خودا، چاكەو باشەت
 لەپىش خۆتەو رەوانە كردوو. ھەرمووى: من لەمردن ناترسم، بەلام بۇ ئەو
 دەگرىم كە لەئىو جىادەبمەو، بەراستى ھىچ شتئ وەك جىابوونەو لە
 خۆشەويستان و موفارەقەى ئەحاباب ناخۆش نىيە). ئەوكاتە دوو خوشكم ھەبوو،
 ناويان عائىشەو خاوەر بوو، لە گوندەكەى خۇمان لە برايماو شوويانكردبوو، لەوى
 مابوون، دوو رۆژبوو ھاتبوون بۆلاى باوكم.

ئامۆزايەكى باوكم ھەبوو، ناوى دادە رەحەى لالە عەزىز بوو، دادە رەحە
 ھاسەرى حاجى ئەو رەحىمى برايماوھىيى بوو، حاجى ئەو رەحىم و ھەمەى ئەولا،
 كە خزم و دۆستى باوكم بوون، چەند سالى بوو، مردبوون.

ئەو شەوھى كە باوكم عەمرى خودا دەكا، دادە رەحە خەو دەبينى: (حاجى
 ئەورەحىمى مېردى و ھەمەى ئەولا، لەكانى ئەحمەد بەگ خەرىكن دەستنوێژ
 دەگرن، پىيان دەلئ: ئەو خىرە كەوان لىرە؟). دەلئ: حاجى فارسى ھەممە خان
 مردوو، ئەچىن بۆلاى ئەو). كانى ئەحمەد بەگ والەسەر شاخى دارەغا، لەسەر
 رىگەى برايماو سلىمانى. ئىتر دادە رەحە ھات بۆلاى باوكم، بەقسە فرىاي نەكەوت
 بەلام فرىاي تەرمەكەى كەوت.

مردن به وینله ی راوچی شاره ز
 بو پاگو ی روحممان وانه پاریزا
 هه رکه س ناو دینین له دوست و یاران
 یا وانه جیددا، یا وانه قهبران
 نیمه گیای مه رگین، پیا له ده نوشین
 هاکشایی ژبن، بوو به زاری و شین
 لهی خودا! ره حمی بکه به حالمان
 گوژی ئاگرین، نه بی به مالممان!

ژماره ی زنجیره یی	ناوی خاوه ن ژياننامه	ژماره ی فهرمووده
۲۱۱	ئه بو دو جانه: سه ماکی کوپری خه ره شه	۱۷۱۰
۲۱۲	ئه بو سوفیان: سه خری کوپری هه رب باوکی مو عاوییه	۱۷۱۱
۲۱۳	جوله ییب	۱۷۱۲
۲۱۴	مه سرووقی کوپری ئه جده ع	۱۷۱۵
۲۱۵	ئوم به شیر کچی برائی کوپری مه عروور	۱۷۲۰
۲۱۶	خوفافی کوپری ئه یما ی غیفاری و ئه یما ی کوپری ره حه ضه	۱۷۲۳
۲۱۷	ئه قه رده ی کوپری حابیس. خو ی و ده کوپری له غه زای یه رمووکا شه هید ده بن	۱۷۳۴
۲۱۸	ئو وه یسی قه رده نی	۱۷۴۸
۲۱۹	ئه بو به رزه ی ئه ل ئه سه له می	۱۷۵۰
۲۲۰	سوله یمانی کوپری صوره د	۱۷۹۲
۲۲۱	نه وواسی کوپری سه معان	۱۷۹۴
۲۲۲	ئوم کولثووم: کچی عوقبه ی کوپری ئه بو مو عه یط	۱۸۴۰
۲۲۳	خوزه یفه ی کوپری ئو سه ید	۱۸۴۸

۱۸۷۲	ئەبو مالىكى ئەشجەئى	۲۲۴
۱۸۷۲	طارىقى كۆرى ئەشپەم	۲۲۵
۱۸۷۲	سعدى كۆرى طارىقى كۆرى ئەشپەم	۲۲۶
۱۸۸۷	حەنظەلەى ئەل-ئوسەيدى	۲۲۷
۱۹۰۳	جووھىرىەى كچى ئەلحارث/ ھاوسەرى پېغەمبەر	۲۲۸
۱۹۰۹	ژياننامەى ئىمامى موسلىم	۲۲۹
۱۹۱۶	الأعزّ المزنى	۲۳۰
۱۹۳۶	ئەبو ئومامەى ئەلباهىلى = صدى بن عجلان	۲۳۱
۱۹۵۷	موحەممەدى كۆرى شىرىن = ئىبنو شىرىن	۲۳۲
۱۹۵۷	ئەبو عەمرى باوكى ئىبنو شىرىن	۲۳۳
۱۹۷۳	عیياضى كۆرى حىمارى موحاشىعی	۲۳۴
۱۹۸۶	ئىمامى نەوۋى (رحمەتى خودای ئى بن)	۲۳۵

۶۴- نامه‌ی فهرته‌نه گهل و نازاوه‌کان

{ بپروانه: تاج/۵، زنجیره: ۸۷، لاپه‌ره: ۵۲۲ له ژماره: (۵۴۸۱) دوه هه‌تا ژماره: ۵۶۲۳ له زنجیره: ۱۱۶ هه‌روا بپروانه: ته‌جریدی بوخاری به کوردی، به‌رگی پی‌نجه‌م، زنجیره: ۹۴ له ژماره: (۲۰۹۲) دوه هه‌تا ژماره: ۲۱۰۳. }

ته‌جریدی بوخاری = پوخته‌ی سه‌حیحی بوخاری که ناسراوه به (مختصر صحیح البخاری) دانراوی: ئەبولعباس زین الدین الزبیدی.

۱۵۲۳) نزیکبوونه‌وی فهرته‌نه‌و نازاوه‌گه‌وره‌کان و سه‌ر تیاچوون و له‌ناوچوون کاتی

گه‌نده‌لی و چه‌په‌لی په‌ره‌ی سه‌ندو زۆر بوو
بَابُ فِي اقْتِرَابِ الْفِتَنِ وَالْهَلَاكِ إِذَا كَثُرَ الْخَبْتُ

۱۹۸۷- عَنْ زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ: أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اسْتَيْقَظَ مِنْ نَوْمِهِ وَهُوَ يَقُولُ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَيَلُّ لِلْعَرَبِ، مِنْ شَرِّ قَدْ اقْتَرَبَ، فَتَحَ الْيَوْمَ مِنْ رَدَمٍ يَأْجُوجَ وَمَاجُوجَ مِثْلُ هَذِهِ». (وَعَقَدَ سُفْيَانُ بِيَدِهِ عَشْرَةً). قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَهْلِكُ وَفِينَا الصَّالِحُونَ؟ قَالَ: «نَعَمْ إِذَا كَثُرَ الْخَبْتُ». {الحديث: ۷۱۶۴ = ۷۱۹۱ فم: فم = فتح اللهم شرح صحيح الإمام مسلم رحمة الله تعالى. تجريد البخاری = مختصر صحيح البخاری بالكوردی/ ۴، رقم: ۱۳۴۱ = ۳۳۴۶، ۳۵۹۸، ۷۰۵۹، ۷۱۳۵ فتح الباری. ترمذی. فتن: ۲۱۸۷. ابن ماجه. فتن: ۳۹۵۳. تحفة الأشراف: ۱۵۸۸۰. }

زهینه‌بی کچی جه‌حش، هاوسه‌ری پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودا له‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌رو رمزای خودا له‌هه‌موو هاو‌هل و هاوسه‌رانی بی) فه‌رمووی: جارێ پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌خه‌و راپه‌ری و هات بۆلام، رووی سوور هه‌لگه‌را‌بوو، شه‌له‌ژابوو، ده‌یفه‌رموو: { لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، (به‌راستی سه‌یره!) هاوار له‌خۆم بۆ عه‌ره‌ب، بۆ ئەم شه‌ره‌ی که‌وا به‌ره‌و پیریان دی، وای له‌م رۆژه‌ره‌شه‌ی که‌یه‌خه‌ی عه‌ره‌ب ده‌گری، ئەم‌رۆکه‌ له‌به‌ره‌به‌ست (سه‌دد) ی‌یه‌نجوو‌ج و مه‌نجوو‌ج، به‌قه‌د ئەمه‌ کون بوو! }.

سوفیان که ماموستای عه‌مری ناقیدی ماموستای ئیمامی موسلیمه (ره‌زای خودا له‌هه‌موویان بی) هی‌مای ژماره‌ی ده‌ی کیشا به‌م شی‌وه‌یه: سه‌ری په‌نجه‌ی شایه‌تمانی خو‌ی نوساند به‌ گری‌ی په‌نجه‌ که‌له‌یه‌وه‌و کردی به‌ ئه‌لقه‌یه‌کی بجکۆله‌و، نیشانیدا، که‌ مه‌به‌ستی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌ ئاماژه‌که‌ی، شتیکی زۆر که‌م بووه‌، وه‌ک ئه‌م ئه‌لقه‌ بجکۆله‌یه‌، که‌ بریتییه‌ له‌ کونیکی بجکۆله‌.

زه‌ینه‌ب (ره‌زای خو‌ی لی بی) فه‌رمووی: منیش عه‌رزیم کرد: قوربان! ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! ئه‌گه‌ر پیاو چاکانی‌شمان تیادابی هه‌ر ده‌فه‌وتیی‌و له‌ناو ده‌چین؟ فه‌رمووی: (به‌ئی، که‌ پی‌سی و گه‌نده‌لی په‌ره‌ی سه‌ندا). {تاج/۵، زنجیره: ۸۷، ژماره: ۵۴۸۱ — نامه‌ی فه‌رتنه‌و و گه‌ل و ئازاوه‌کان}.

رونکردنه‌وه:

زه‌ینه‌بی کچی جه‌حش، پورزای پی‌غه‌مبه‌ر بوو، له‌ پيشا ناوی به‌رره‌ بوو، کاتی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خو‌ی له‌سه‌ری بی) ماره‌یکرد، ناوه‌که‌ی گۆری به‌ زه‌ینه‌ب، یه‌کیکه‌ له‌ دایکانی بر‌واداران، ژنیکی زۆر خوا په‌رست بوو، شه‌و نو‌پژی زۆری ده‌کرد، رۆژووی زۆری ده‌گرت، کاری ده‌کردو ده‌یکرد به‌ خیر، عانی‌شه‌ ده‌فه‌رمووی: زه‌ینه‌ب ژنیکی ده‌ست ره‌نگین بوو، که‌و‌لی خو‌ش ده‌کرد، دروومانی ده‌کرد، کونده‌و مه‌شکه‌ی پینه‌ ده‌کرد، کریکه‌ی وه‌رده‌گرتو ده‌یکرد به‌ خیر. کاتی پی‌غه‌مبه‌ر گواستی‌ه‌وه‌ له‌ ته‌مه‌نی (۳۵) سی و پینچ سالی‌دا بوو، سالی بیستی کوچی له‌ ته‌مه‌نی په‌نجا سالی‌دا وه‌فاتی کرد، که‌ له‌و سائه‌دا، له‌سه‌رده‌می جینشینی ئیمامی عومه‌ردا، ولاتی میصر ئازاد کرا، یه‌که‌م هاوسه‌ری پی‌غه‌مبه‌ر بوو، که‌ له‌پاش مه‌رگی پی‌غه‌مبه‌ر بم‌ریت، (ره‌زاو رحمه‌تی خودای گه‌وره‌ی لی بی). {بروانه: ژماره: ۱۶۷۵ له‌ زنجیره: ۱۲۸۰ له‌ پيشه‌وه‌ رۆیش‌ت} + {تاج/۳، زنجیره: ۴۰، له‌ ژماره: ۳۴۴۳ هه‌تا ۳۴۴۴} + {ته‌ج‌ری‌دی بوخاری/۳، رقم: ۱۱۰۷ = ۲۹۹۳ + رقم: ۱۱۲۱ = ۲۶۶۱ فتح الباری} + {مختصر صحیح مسلم رقم: ۲۱۵۳ = ۶۹۵۱ صحیح مسلم}.

۱۹۸۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «فُتِحَ الْيَوْمَ مِنْ رَدَمٍ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ مِثْلُ هَذِهِ». وَعَقَدَ وَهَيْبٌ بِيَدِهِ تَسْعِينَ. {الحديث: ۷۱۶۸ = ۷۱۹۵ فم = ف.م = فتح الملهم شرح صحيح مسلم}:

نهبو هورهيره (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (نهمرو لهبهربهستی یهئجوج و مهئجوج بهقهی نهمه کونی تیبوو). وههیب که له گیرانهودی نهم فهرموودهیدا، ماموستای ماموستای ماموستاکی شیخی موسلیمه (رحمهتی خودایان لی بن) هیمای ژمارهی نهودی کیشا، بهم شیوهیه: سهری پهنجهی شایهتmani خویی نووساند به بنی پهنجه کهلهیهوه له دیوی ناوهوه، پیشانیدا که مهبهستی پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) له ئامازدهکی، کونیکي زور بچکوله بووه، وهک نهم نهلقهیهی کهمن بهم دوو پهنجهیهی دهستی راستم کیشامو پیشانی نیوه دا.

۱۵۲۴) دابارینی ئازاوهو ناشوب وهک لیزمهی باران. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

بَابُ: فِي تَزْوِيلِ الْفِتَنِ كَمَا وَقَعَ الْقَطْرِ

۱۹۸۹- عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَشْرَفَ عَلَى أَطْمٍ مِنْ أَطَامِ الْمَدِينَةِ، ثُمَّ قَالَ: «هَلْ تَرَوْنَ مَا أَرَى؟ إِنِّي لَأَرَى مَوَاقِعَ الْفِتَنِ، خِلَالَ بُيُوتِكُمْ كَمَا وَقَعَ الْقَطْرُ». {الحديث: ۷۱۷۴ = ۷۲۰۲ فم}:

ئوسامهی کوری زهید (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) جارئ لهسهر قهلائی له قهلاکانی مهدينه سهرنجی دهوروبهري داو فهرمووی: (نهرئ نهودی که من دهیبینم و چاوم لییهتی، نیوهیش دهیبین و چاوتان لییهتی؟).

یاران عهرزیان کرد: نهء، هیچ نابینین. فهرمووی: (دهسا من دهبینم که کوشتن و ناشوب و بگرو و بهرده و گوشت و بر، وهک دلویی لیزمهی باران، لهناو کووچه و کولان و مالهکانتانا به خوهرم دادهبارین!). {تاج: ۳، زنجیره: ۱۱۳، ژماره: ۳۱۹۶}.

روونکردنهوه:

ئەو دەبوو وابوو لە پاش مەرگی ھەزەرەت (دروودی خودای لەسەر بێ) ئاشووبو ھەرتەنە بەرپابوو، وەك ھەری دەرویش سەری دەکرد بە ھەموو مالتیكا، بە كوشتنی ئیمامی عوتمان دەستی پێکرد، شەری جەمەل قەوما، ھەروا صفین، ھەروا ھەرای ئەلحەررە بەرپابوو، حوسەین شەھید بوو..... تاد

۱۵۲۵) نأشوب وهك نه خش له دل دهكیشری و دهبی به خالی رهش بوی.

(V2V2 - V178)

باب: عَرَضُ الْفِتَنِ عَلَى الْقُلُوبِ وَنَكْتُهَا فِيهَا

١٩٩٠- عَنْ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا عِنْدَ عُمَرَ فَقَالَ: أَيُّكُمْ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَذْكُرُ الْفِتْنَ؟ فَقَالَ قَوْمٌ: نَحْنُ سَمِعْنَاهُ. فَقَالَ: لَعَلَّكُمْ تَعْنُونَ فِتْنَةَ الرَّجُلِ فِي أَهْلِهِ وَجَارِهِ؟ قَالُوا: أَجَلْ. قَالَ: تِلْكَ تُكَفِّرُهَا الصَّلَاةُ وَالصِّيَامُ وَالصَّدَقَةُ، وَلَكِنْ أَيُّكُمْ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَذْكُرُ الْفِتْنَ الَّتِي تَمُوجُ مَوْجُ الْبَحْرِ؟ قَالَ حُذَيْفَةُ: فَاسْكَتِ الْقَوْمُ، فَقُلْتُ: أَنَا. قَالَ: أَنْتَ لِلَّهِ أَبُوكَ؟ قَالَ حُذَيْفَةُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «تُعْرَضُ الْفِتْنُ عَلَى الْقُلُوبِ كَالْحَصِيرِ عُودًا عُودًا فَأَيُّ قَلْبٍ أَشْرَبَهَا نُكِتَ فِيهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءٌ، وَأَيُّ قَلْبٍ أَنْكَرَهَا نُكِتَ فِيهِ نُكْتَةٌ بَيَاضٌ، حَتَّى تَصِيرَ عَلَى قَلْبَيْنِ: عَلَى أَبْيَضَ مِثْلِ الصَّفَا فَلَا تَضُرُّهُ فِتْنَةٌ مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ، وَالْآخَرُ أَسْوَدُ مُرْبَادًا كَالْكُوزِ مُجَحَّيًّا، لَا يَعْرِفُ مَعْرُوفًا وَلَا يُنْكِرُ مُنْكَرًا، إِلَّا مَا أَشْرَبَ مِنْ هَوَاهُ». قَالَ حُذَيْفَةُ: وَحَدَّثْتُهُ أَنَّ بَيْنَكَ وَبَيْنَهَا بَابٌ مُغْلَقٌ يَوْشِكُ أَنْ يُكْسَرَ. قَالَ عُمَرُ: أَكْسَرًا لَا أَبَا لَكَ، فَلَوْ أَنَّهُ فَتِحَ لَعَلَّهُ كَانَ يُعَادُ، قُلْتُ: لَا بَلْ يُكْسَرُ. وَحَدَّثْتُهُ أَنَّ ذَلِكَ الْبَابَ رَجُلٌ يُقْتَلُ أَوْ يَمُوتُ، حَدِيثًا لَيْسَ بِالْأَغَالِيطِ. قَالَ أَبُو خَالِدٍ: فَقُلْتُ لِسَعْدٍ: يَا أَبَا مَالِكٍ مَا أَسْوَدُ مُرْبَادًا؟ فَقَالَ: شِدَّةُ الْبَيَاضِ فِي سَوَادٍ. قَالَ: قُلْتُ فَمَا الْكُوزُ مُجَحَّيًّا؟ قَالَ: مَنْكُوسًا..

{الحديث: ٣٦٥، ٧١٩٧ = ٧٢٢٥ فم. تجريد البخارى = الترجمة الكردية / ١، رقم: ٣١٠ =

٥٢٥، ١٤٣٥، ١٨٩٥، ٣٥٨٦، ٧٠٩٦، فتح الباری. ترمذی. فتن: ٢٢٥٨ ابن ماجه. فتن:

٣٩٥٥. تحفة الأشراف: ٣٣٣٧ {

حودەيفە (دەزاي خوداي لىن بىن) فەرموۋى: لە خزمەتى عومەردا دانىشتىبويىن (دەزاي خوداي لىن بىن) فەرموۋى: كامتان بە گوڭى خۇي باسو خواسى ئاشووبو فەرتەنەكانى لەزارى پىرۋزى ھەزرىت خۇي (دروودى خوداي لەسەر بىن) بىستوۋە؟
پىاۋ گەلى فەرموۋىيان: ئىمە لىمان بىستوۋە.

عومەر (دەزاي خوداي لىن بىن) فەرموۋى: رەنگ بى ئىۋە وابزانن كە مەبەستم فیتنەو ئاۋاۋەى ئەو جۆرە پىاۋانە بى! كە بەدەست خاۋو خىزان و ھاۋساي خۇيانەۋە گرفتار دەبن. گوتيان: بەلى، مەبەستمان ئەۋەيە. عومەر فەرموۋى: نا، من مەبەستم ئەۋە نىيە، چونكە ئەۋە نوڭرۇ روژوو خىركردن پاكى دەكاتەۋە بەلام كامتان باسو خواسى ئەۋە فیتنەو فەرتەنەيەتان لە ھەزرىت ژنەۋتوۋە، كە ۋەك شەپۇلى دەريا شەپۇل دەدا؟

حودەيفە فەرموۋى: خەلكەكە كش و مات بوون، من گوتىم: من لىيم بىستوۋە، فەرموۋى: كورە! تۆ باۋكىشت مەردى خودا بوو بۇيە رۆلەى ۋەك تۆى لىكەۋتۆتەۋە. گوتىم: بەگوڭى خۇم لەزارى پىرۋزى ھەزرىتم بىست فەرموۋى (دروودى خوداي لەسەر بىن): (ۋەك چۇن ھەسېر تەل تەل دەچىنرئ و كاتى كەسى لەسەرى بخەۋى، قامىشو تەلى چىنەكانى دەچەقنە لاتەنىشتى خەۋتوو، ۋە چال و چوڭلى دەكەن و ۋەك نەخش دەينەخشيئن، ئاشووبو ئاۋاۋەو فەرتەنەيش، ئاۋەھا چىن لەدۋاى چىن دەچەقنە تەنىشتى دل، جا ھەر دلئ بە ئاشووبو فەرتەنە گوڭش بىكرئ، نوختەيەكى رەشى لى ھەل دەكەنرئ، ئەۋە دلەيشى ئاشووبو فەرتەنەى نەۋى، خالىكى سى لى دەنەخشيئرئ، ھەتا سەرنەجام دلان دەبن بەدوو بەشەۋە: جۆرىكىيان پاك و سىيە، ۋەك بەردى مەر مەرى ساخى ساف وايە، قايم و مەحكەمەو ھەمىشە پاكەو چلك ھەلئانگري، تا جىهان جىھانە ئاۋاۋە زىانى پى ناگەيەنئ، جۆرەكەى تىرىشيان رەش باۋىكى رەش دىزى رەش بۆرە، ۋەك گۆزەو دىزەى دەمەو نخوون وايە، ھەۋالى چاكەو خراپە نازانى، ھەر خەرىكى كەيفو ھەۋەس بازى و ئارەزوو بازى خۇيەتى!

حوزه‌یفه (رَمْزای خودای لى بى) فهرمووی: گوتم به عومهر (رَمْزای خودای لى بى): که له نیوانی توو نهو ناشووبو فهرته‌نه‌یه‌دا، درگایى هیه هیشتا داخراوه، به‌لام هاكا شکانديان، عومهر (رَمْزای خودای لى بى) فهرمووی: له بابى خوٚت که‌وى، گوتت: نهو درگایه ده‌شکینرى؟ بریا هرر هیچ نه‌بایه بکرایه‌ته‌وه باشتر بوو، چونکه ئومید هه‌بوو که بی‌کوه بدریته‌وه؟

حوزه‌یفه فهرمووی: گوتم: نه‌خه‌یر، به‌لکوو ده‌شکینرى، نه‌وه‌یشم پیى گوت که مه‌به‌ست لهو درگایه پیاویکه یا ده‌کوژرى یا ده‌مرى (نهو پیاوه‌یش عومهر خوئ بوو، که به شه‌هید بوونی نهو درگای فهرته‌نه‌و ناشووبو ئازاوه شکاو نیت له‌وساکه‌وه هه‌تا نیستا، فهرته‌نه‌و ئازاوه، هرر روژده به‌ناویکه‌وه‌وه له شیوه‌یه‌کا، له‌ناو گه‌لى نیسلا‌مدا سهر هه‌لده‌دا).

حوزه‌یفه فهرمووی: قسه‌ی راست و دروست و دۆغریم بۆ عومهر کرد، نه‌وه‌ک قسه‌ی بى سهر و به‌رو بى سهر و بن و هه‌له‌شه‌و په‌له‌شه‌! نه‌بو خالد ده‌فهرموئ به سه‌عیدی مامۆستامم گوت: نه‌ی باوکی مالیک! واتای نه‌م رسته‌یه چییه (وَالْآخِرُ اَسْوَدُ مُرْبَادًا)؟ فهرمووی: (نه‌وى تریان بازوویه‌کی ره‌ش بۆزه) فهرمووی: پيشم گوت: نه‌ی واتای (الْكُوزُ مُجَحِّيًا) چییه؟ فهرمووی: واته: وه‌ك گۆزه‌و دیزه‌ی ده‌مه‌و نخوون کراو. {تاج/۵، زنجیره: ۹۰، ژماره: ۵۵۱۶ - سه‌ره‌تای به‌رپابوونی فهرته‌نه‌کان ← بر‌وانه: ژماره: ۲۰۳۵ له‌دواوه دیت}.

۱۵۲۶) شه‌یتان کۆمه‌ل کۆمه‌ل له‌شکری خوئ بۆ تیکدان و تیکبه‌ردانی خه‌لك له

یه‌کتری ده‌نیرى. (۷۰۳۴ - ۷۰۴۱)

باب: بَعَثُ الشَّيْطَانِ سَرَيَاہُ يَفْتِنُونَ النَّاسَ

۱۹۹۱- عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-: «إِنَّ إِبْلِيسَ يَضَعُ عَرْشَهُ عَلَى الْمَاءِ ثُمَّ يَبْعَثُ سَرَيَاہُ فَأَدْنَاهُمْ مِنْهُ مَنَزَلَةً أَعْظَمُهُمْ فِتْنَةً يَجِئُ أَحَدُهُمْ فَيَقُولُ: فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا، فَيَقُولُ: مَا صَنَعْتَ شَيْئًا. قَالَ: ثُمَّ يَجِئُ أَحَدُهُمْ فَيَقُولُ مَا تَرَكْتُهُ حَتَّى

فَرَّقَتْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ امْرَأَتِهِ، قَالَ: فَيُذْنِيهِ مِنْهُ وَيَقُولُ: نَعَمْ أَنْتَ ». قَالَ الْأَعْمَشُ أَرَاهُ قَالَ « فَيُلْتَزِمُهُ ». {الحديث: ۷۰۳۷ = ۷۰۶۲ = ف.م = فتح الملهم شرح صحيح مسلم} :

جابیری کوری عهبدوڻلا (دروادی خودای لی بی) فہرمووی: خوشہویست (دروادی خودای لہسہر بی)
 فہرمووی: ئہہریمہن (واتہ: ئیبلیس. واتہ: شہیتان) تہختو بارہگای حوکمرانی
 خوی، دوور لہ ئاودہدانی لہسہر رووی ئاوی دہریا ھلّ دہدا، ئہوجا لہوینوہ لہشکرو
 دہستو پیوہندو پیکورہو وہچہی خوی بہہر چوار لادا دہنیئرئ، بو ئازاوه
 نانہوہو خراپہ بہریا کردن، ئیتر کامہیان ئازاوهو فہرتہنہی گہورہتر بہریا بکا،
 پایہی ئہوہیانہ لہخویہوہ نزیک دہکاتہوہ، جا ھہیانہ لہ دہستہو بہستہو ئہلقہ
 بہ گوئکانی، دہگہرپتہوہ بو لای و پیی دہلئ: جا ئہوہ چییہ، ئہگہر وابئ ہیچت
 نہکردوہ! ئیتر ھہروہا بہرودوا، دینہوہ بو لای و دہلئ: ئہم خراپہیہو ئہم
 خراپہیہمان بہمو بہو کرد، بہلام ہیچی بہدلی شہیتان نابئ، تا یہکیکیان دیتہوہ
 دہلئ: من لہ کولکی ئہو پیاوہ نہبوومہوہ ھہتا ژنہکہیم پی تہلاق دا).

حہزرت (دروادی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (ئیتر شہیتان ئہوہیان لہخوی نزیک
 دہکاتہوہو پیی دہلئ: ئافہریم بو خوت تو زور باشیتو بہدلی منیت).
 ئیمامی ئہعمہش، کہ کەسی سییہمہ، لہ رشتہی ئہم فہرموودہیہدا فہرمووی: وا
 دہزانم فہرمووشی: (شہیتان لہخوشیانا دہست دہکاتہ ملی ئہوہیان کہ دہلئ:
 ژنہکہم بہ میردہکەی تہلاقدا، ئہوہندہ کارہکەی ئہوی بہلاوہ پەسەند دہبی).
 {تاج: ۵، زنجیرہ: ۲۴، ژمارہ: ۵۲۵۳ — باسی شہیتان و سوپای شہیتان} .

شہیتان و دہستہی شہیتان ئہوہندہ

چہشہ دادہنئین، بو راوی بہندہ

چیپہو چی نیپہو، یا چوئہو چہندہ؟

زہہری کوشندہ: لہ شیوہی قہندہ!

(۱۵۲۷) ناشووبو شیوه کانی. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: فِي الْفِتَنِ وَصِفَاتِهَا

۱۹۹۲- عَنْ ابْنِ إِدْرِيسَ الْخَوْلَانِيِّ كَانَ يَقُولُ قَالَ حُذِيفَةُ بْنُ الْيَمَانَ وَاللَّهِ إِنِّي لَأَعْلَمُ النَّاسَ بِكُلِّ فِتْنَةٍ هِيَ كَائِنَةٌ فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَ السَّاعَةِ وَمَا بِي إِلَّا أَنْ يَكُونَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَسْرًا إِلَيَّ فِي ذَلِكَ شَيْئًا لَمْ يُحَدِّثْهُ غَيْرِي وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ وَهُوَ يُحَدِّثُ مَجْلِسًا أَنَا فِيهِ عَنِ الْفِتَنِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « مِنْهُمْ ثَلَاثٌ لَا يَكْدُنْ يَذَرْنَ شَيْئًا وَمِنْهُمْ فِتْنٌ كَرِيحِ الصَّيْفِ مِنْهَا صَغَارٌ وَمِنْهَا كِبَارٌ ». قَالَ حُذِيفَةُ فَذَهَبَ أُولَئِكَ الرَّهْطُ كُلُّهُمْ غَيْرِي. {الحديث: ۷۱۹۱ = ۷۲۱۹ فم} :

ئەبو ئیدریسی خەولانی فەرمووی: حوزەیفە ی کوری یەمان (پەزای خودای لى بى) فەرمووی: بەزاتى که زاتى خودایە لەم رۆوه هەتا رۆژى قیامەت هەرچى فیتنە و فەرتەنەى رۆو دەدات، من لەهەموو کەسیکی تر باشتەری لى دەزانم، ئەمەیش لەبەرئەوه نىیە که پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) لەم بارەیهوه قسەى بو کەسى تر نەکردبى، نەه لەبەر ئەمە نىیە، بەلام جارى پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) لەناو کۆرپى دانىشتندا، کەمن خۆم لەوى دانىشتبووم باسى گەلى فیتنە و ناشووبو فەرتەنەى بۆمان کرد، دەستى کرد بە ژماردنیا و فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بى): (سى) ناشووب لەو ناشووبانە کەم شت لىیان رزگار دەبى، هەندىکىشیان وەك باى هاوین وان، پەرن لە زەرەر و زیان و نیش و ئازار بو هەمووان، وردو درشتیان هەیه).

حوزەیفە (پەزای خودای لى بى) فەرمووی: ئەو دەستەیه، که لەو کۆرەدا بوون، من نەبى کەسیان نەماون، هەر لەبەر ئەوهیه که دەلیم: من لەهەموو کەسى باشتەری لى دەزانم. {تاج: ۵/، زنجیرە: ۸۸، ژمارە: ۵۴۹۹ - خەبەردان لە فیتنە گەل و جوورەکانى}. ۱۹۹۳- عَنْ حُذِيفَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مَقَامًا مَا تَرَكَ شَيْئًا يَكُونُ فِي مَقَامِهِ ذَلِكَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ إِلَّا حَدَّثَ بِهِ حَفِظُهُ مَنْ حَفِظَهُ وَنَسِيَهُ مَنْ نَسِيَهُ قَدْ عَلِمَهُ أَصْحَابِي هَؤُلَاءِ وَإِنَّهُ لَيَكُونُ مِنْهُ الشَّيْءُ قَدْ نَسِيْتُهُ فَأَرَاهُ فَأَذْكُرُهُ كَمَا يَذْكُرُ الرَّجُلُ وَجْهَ الرَّجُلِ إِذَا غَابَ عَنْهُ ثُمَّ إِذَا رَأَاهُ عَرَفَهُ. {الحديث: ۷۱۹۲}

= ۷۲۲۰ فم. تجريد/ ۵، رقم: ۲۰۴۴ تجريد = ۶۶۰۴. أبو داود. فتن: ۴۲۴۰. تحفة الأشراف: ۳۳۴۰} :

حوزه‌یفه (دژای خودای لى بى) فهرمووی: جارئ خوشه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر بى) هه‌ل‌سایه‌وه له‌سهر دوانگه (مین‌بهر) وتاریکی گرنگی دوورو دریزى بۆماندا، له‌ناو ئه‌و وتارهدا، هه‌رچى روویدا بوو، له‌وه‌و پێش و هه‌رچى رووده‌دا له‌وه‌و پاش هه‌تا روژى قیامه‌ت، هه‌مووی باسکرد بۆمان، ئیتر ئه‌وه‌ی له‌ یادی مابى ئه‌وا له‌ یادی ماوه‌و گه‌نجینه‌ی رازو نه‌ینیه‌کان بوو به‌ مالى، ئه‌وه‌یشی له‌ یادی چووبیته‌وه، ئه‌وا له‌ یادی چووته‌وه‌و گه‌نجی ناو ئه‌و گه‌نجینه‌یه‌ی به‌فیرۆ داناوه‌!

ئهم براده‌رانه‌ی من ئهم باسه‌ زۆر باش ده‌زانن، چونکه ئه‌وانیش وه‌ك من ئاماده‌ی بیستنی ئه‌و وتاره‌ بوون، من به‌ش به‌ حالئ خوّم جارئ واده‌بئ شتئ له‌و بابه‌تانه‌ که پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بى) له‌و وتاره‌دا باسیانی کرد، رووده‌دا، من له‌بیرم نه‌ماوه‌، به‌لام که رووده‌دات و ده‌یبینم، ئه‌وجا یادم ده‌که‌وێته‌وه‌و له‌ دلى خوّمدا ده‌لیم ئه‌مه‌ ئه‌وه‌یه‌ که پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بى) له‌ وتاره‌که‌یدا باسی کرد بۆمان، وه‌کوو چۆن پیاوئ له‌پاش ماوه‌ی چاوی به‌ چاره‌ی پیاویکی ناسیاوی خوئ بکه‌وێته‌وه‌، که له‌یادی نه‌مابئ، به‌لام که ده‌یبینئ دیسانه‌وه‌ ده‌یناسیته‌وه‌). {تاج/ ۵، زنجیره‌: ۸۸، ژماره‌: ۵۴۹۸}.

۱۹۹۴- عَنْ حَدِيقَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّهُ قَالَ أَخْبَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِمَا هُوَ كَائِنٌ إِلَى أَنْ تَقُومَ السَّاعَةُ فَمَا مِنْهُ شَيْءٌ إِلَّا قَدْ سَأَلْتُهُ إِلَّا أَنِّي لَمْ أَسْأَلْهُ مَا يُخْرِجُ أَهْلَ الْمَدِينَةِ مِنَ الْمَدِينَةِ. {الحديث: ۷۱۹۴ = ۷۲۲۲ فم} :

حوزه‌یفه (دژای خودای لى بى) فهرمووی: هه‌تا روژى هه‌ستانه‌وه (قیامه‌ت) دیت، هه‌رچى کاره‌ساتئ روو ده‌دا، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بى) به‌منى فهرمووه‌، شتئ نییه‌ که نه‌یم پرسیبئ لیئ، به‌لام ئه‌وه‌م لیئ نه‌پرسی که‌چى خه‌لکی مه‌دینه‌ له‌ مه‌دینه‌ ده‌رده‌کات). {تاج/ ۵، زنجیره‌: ۸۸، ژماره‌: ۵۵۰۰ - خه‌به‌ردان له‌ فیتنه‌ گه‌ل و ...}.

١٩٩٥ - عَنْ أَبِي زَيْدٍ - يَعْنِي عَمْرَو بْنَ أَخْطَبَ - قَالَ صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الْفَجْرَ وَصَعِدَ الْمِنْبَرَ فَخَطَبَنَا حَتَّى حَضَرَتِ الظُّهْرُ فَنَزَلَ فَصَلَّى ثُمَّ صَعِدَ الْمِنْبَرَ فَخَطَبَنَا حَتَّى حَضَرَتِ الْعَصْرُ ثُمَّ نَزَلَ فَصَلَّى ثُمَّ صَعِدَ الْمِنْبَرَ فَخَطَبَنَا حَتَّى غَرَبَتِ الشَّمْسُ فَأَخْبَرَنَا بِمَا كَانَ وَبِمَا هُوَ كَائِنٌ فَأَعْلَمْنَا أَحْفَظْنَا. {الحديث: ٧١٩٦ = ٧٢٢٤ فم} :

ئەبو زەید (واتە: عەمەری کوری ئەخطەب (ڕەزای خودای لێ بێ) فەرمووی: روژی پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەر نوێژی نوێژی بەیانی بو کردین، ئەوجا سەرکەوتە سەر دوانگەکەو دەستی کرد بە وتاردان بۆمان و دوانی بۆداین هەتا نوێژی نیوەڕۆ داھات، ئەوسا لە دوانگەکە دابەزی و نوێژی نیوەڕۆی بو کردین و، دیسان سەرکەوتەو سەر دوانگەکەو دەستی کردەو بە خوتبەدان و وتاردان هەتا نوێژی عەصر بوو، ئەنجا ھاتەو خوارەو نوێژی عەصری بۆمان کردو دیسانەو چوووەو سەر دوانگەکەو دەستی کردەو بە وتاردان بۆمان هەتا خۆر ئاوابوو، ئەوێ لەو پێش رووی داووە ئەوێ لەمەودا روودەدا، ھەوایی گشتی پیمان فەرموو، جا لەسەر ئەم بنیاتە زانترینی ئیمە ئەوەمانە، کە زۆرتەری لەو فەرمایشتانە ی حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) لەبەر ماوەو رەوانی کردووە. {تاج/٥، زنجیرە: ٨٨، ژمارە: ٥٥٠١ - خەبەردان لە فیتنە گەل و جوورەکانی} + {ریاض/٤، ژمارە: ١٨٦١} .

روونکردنەو:

ئەبو زەید ناوی عەمەری کوری ئەخطەبی کوری ریفاعەیی ئەنصاری خەزرجییە، بە ئەبو زەید زیاتر ناسراوە، سیازدە غەزای لەگەڵ پیڤەمبەر خویدا کردووە، نیشتهجیی بەصرە بوو، تەمەنی لە سەد ساڵ زیاتر بوو، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نزای لاوی و گەنج بوونەوێ کرد بۆی، هەتا مرد تەلێ لە سەرو ریشی سپی نەبوو بوو.

۱۵۲۸) باسی ناشووبو نه وانهی که کاتی ناشووبه کانیان ده زانی. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)
بَابُ فِي الْفِتَنِ وَمَنْ يَحْفَظُهَا

۱۹۹۶- عَنْ مُحَمَّدٍ قَالَ قَالَ جُنْدُبٌ جُنْتُ يَوْمَ الْجَرَعَةِ فَإِذَا رَجُلٌ جَالِسٌ فَقُلْتُ لِيَهْرَاقَنَّ الْيَوْمَ هَا هُنَا دِمَاءً. فَقَالَ ذَاكَ الرَّجُلُ كَلًّا وَاللَّهِ. قُلْتُ بَلَى وَاللَّهِ. قَالَ كَلًّا وَاللَّهِ. قُلْتُ بَلَى وَاللَّهِ. قَالَ كَلًّا وَاللَّهِ. قُلْتُ بَلَى وَاللَّهِ. قَالَ كَلًّا وَاللَّهِ إِنَّهُ لَحَدِيثُ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- حَدَّثَنِيهِ. قُلْتُ بِئْسَ الْجَلِيسُ لِي أَنْتَ مُنْذُ الْيَوْمِ تَسْمَعُنِي أُخَالِفُكَ وَقَدْ سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فَلَا تُتْنَهَانِي ثُمَّ قُلْتُ مَا هَذَا الْغَضَبُ فَأَقْبَلْتُ عَلَيْهِ وَأَسْأَلُهُ فَإِذَا الرَّجُلُ حَذِيفَةٌ.
 {الحديث: ۷۲۰۰ = ۷۲۲۸ فم:}

موحه ممهه (واته: ئیبنو سیرین) (رحمتهی خودای لی بن)، فهرمووی: جوندوبی کوری
 عهبدوللای کوری سوفیانی بهجهلی، که هاوهلی پیغه مبهه ربوو (دروودی خودا له
 پیغه مبهه رو ره زای خودا له هاوهلانی) فهرمووی: له روژوی نه لجه ره عهدها، که
 خه لکی کووفه چوون لهو شوینه دا پیشیان لهو کار به دهسته گرت که ئیمامی عوئمان
 کردبووی به گه وره ی سهر کووفه و نه وانیش قهبولیان نه بوو، گیرایانه وهو داوایان
 له عوئمان کرد که له باتی نهو نه بو مووسای نه شعهرییان بو بنیروی، نه ویش
 وایکرد.

ئیبنو سیرین فهرمووی: جوندوب فهرمووی: روژی جهره عه که شوینی که له
 نزیک کووفه وه ده که وپته سهر ریگهی نه لحه ره، منیش چووم، روانیم وا پیاوی لهوی
 دانیشتوو، منیش له بهر خومه وه به مه زنده ی عه قل گوتم: به خودا به زه نیم
 نه مرؤ له شوینه دا له نیوانی خه لکی کووفه و لایه نگرانی نه م سهره ک شاره تازه یه
 ده بی به شهرو خوینیکی زوری تیا ده پیزری.

که چی پیاوه دانیشتوو که گوتی: نا به خودا شتی وانیه، منیش گوتم: بهرئ به
 خودا، شتی وا رووده دا، دووباره گوتیه وه: نا به خودا شتی وانیه، منیش دووباره
 گوتیه وه: بهرئ به خودا شتی وا هیه، سی باره فهرمووی: نا به خودا شتی وانیه،
 چونکه من له خومه وه وانالییم، به لکوو سه باره ت به هه لویستی نه مرؤ من

فهرموودهیه کم له خودی پیغه مبه‌ر بیستووه، که ناوهرۆکی ئەو فهرموودهیه ئەوه ده‌گه‌یه‌نی، که هیشتا ماویه‌تی بۆ به‌رپابوونی فه‌رتنه‌و ناشووبی ناوخۆیی موسولمانان!!

منیش گوتم ده‌ی وابی، تۆ هاو‌نشینیکی خراپی بۆ من، ئەوه‌تا گویت له‌منه، جار له‌دوا جار سویند ده‌خۆم که شه‌ر ڕووده‌دات، که‌چی جله‌و گیریم لێ ناکه‌یت؟! ئەوجا له‌دلی خۆما گوتم: ئەم تووره‌ بوونه‌ی بۆچییه؟ باب‌جم پرسیا‌ری لێ بکه‌م، که‌ چووم سه‌یرم کرد ئەمه‌ حوزه‌یفه‌ی کورێ یه‌مانه، که‌ شارمه‌زاییه‌کی ته‌واوی هه‌یه، سه‌بارت به‌ ئازاوه‌و ناشووبو فه‌رتنه‌کان!

(۱۵۲۹) سه‌ره‌تای ئازاوه‌کان له‌لای خۆره‌هلای شاری مه‌دینه‌وه سه‌ر هه‌ل ده‌دن.

(۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

بَابُ: الْفِتْنَةُ نَحْوَ الْمَشْرِقِ

۱۹۹۷- عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ: يَا أَهْلَ الْعِرَاقِ مَا أَسْأَلُكُمْ عَنِ الصَّغِيرَةِ وَأَرْكَبُكُمْ لِلْكَبِيرَةِ سَمِعْتُ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَقُولُ « إِنَّ الْفِتْنَةَ تَجِيءُ مِنْ هَا هُنَا ». وَأَوَّمَا بِيَدِهِ نَحْوَ الْمَشْرِقِ « مِنْ حَيْثُ يَطْلُعُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ ». وَأَنْتُمْ يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ وَإِنَّمَا قَتَلَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ الَّذِي قَتَلَ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ خَطَاً فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ (وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنجيناك مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا). {الحديث: ۷۲۲۶۹ = ۷۲۵۷ فم:}

سالی کورێ عه‌بدو‌للای کورێ عومه‌ری کورێ خه‌طاب (ره‌زای خودایان لێ بێ) فه‌رمووی: ئە‌ی خه‌لکی عێراق! گوته‌و گوتارو کردارتان ئاسمان و رێسمانه، به‌ قسه‌ هه‌یچتان نه‌هه‌یشتۆته‌وه‌و به‌ کرده‌وه‌یش هه‌یچتان دیارنییه، ئە‌وه‌تانئێ ئە‌م گه‌شته پرسیا‌ره، له‌باره‌ی شتی بچووکه‌وه‌ ده‌که‌ن، که‌ نیشه‌نه‌ی ئە‌وه‌یه که‌ ئیوه‌ خاوه‌ن وهرعو ته‌قوان، که‌چی به‌ کرده‌وه‌ له‌ هه‌موو که‌سێ زیاتر په‌لاماری گونا‌هی گه‌وره‌ گه‌وره‌ ده‌دن و بێ با‌کانه‌ ئە‌نجامیان ده‌دن؟! ئە‌مه‌تان له‌چی و ئە‌وه‌تان له‌چی!؟

ئەوجا سالم بۇ پىشتىوانى بۇچۈنەكەي خۇي فەرموۋى: لە عەبدوللای كۆرى
 عومەرم بىست، كە خۇتان دەرزانن عەبدوللا باۋكەم، دەيفەرموو: بەگويى خۇم لە
 زارى پىرۋى پىغەمبەرى خودام بىست دەيفەرموو (دروودى خودای لەسەر بى) (ئازاۋەو
 ئاشووبو فەرتەنە گەل ئالىرەۋە سەر ھەل دەدەن و پىشۋىيەكان ئا لەمىۋە بەرپا
 دەبن!).

پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بەدەستى ئامازمىكرد بۇ خۇرەھەلات كە عىراقىش
 دەكەۋىتە خۇرەھەلاتەۋەو فەرموۋى: (ئا لىرەۋە ئازمەكان سەر ھەل دەدەن و بەرپا
 دەبن، كە دوو شاخەي شەيتانى لىۋە ھەل دى!!).

ئەوجا سالم بۇ زىيادە روونكرەنەۋەو دەرپرېنى بىزارى تەۋاۋ لە كىردارو
 رەفتارى خەلگى عىراق، موقابەلەو بەرابەرىيەك دەكات، لە نىۋانى پىاۋ
 كۈشتەكەي مووسا بە ھەلەو لە نىۋانى شەرى برا كۆزىدا، كە عىراقىيەكان
 ئاگرەكەي خۇش دەكەن، بۇ ئەم مەبەستە سالم فەرموۋى: ئەي خەلگى عىراق!
 ئەۋەتا نىۋە بەردەۋام سەرگەرمى شەرى براكۆزىن و يەكترى دەكوژن و دەرپەستى
 ئەۋە نايەن و خەمى بۇ ناخۇن، ديارە بە ئازاۋەو فەرتەنەي دانانىن و شتەكان بە
 پىچەۋانەۋە لىك دەدەنەۋە، دەنا چى ھەيە كە لە رشتى خويىنى موسولمانان بە
 نارەۋا، نارەۋاتر بى؟!

دەبوو پەندو ئامۇژ لەم داستانەي مووسا وەربىگرن، كە بە ھەلە، پىاۋىكى
 قىبىلى كۈشت، كە لەسەر ئايىنى مووساش نەبوو، بەلگۈۋ لە دەست و پىۋەندى
 فەرعەۋنى دوژمنى مووساش بوو، لەگەل ئەۋەشا، كە شتەكە بەھەلە بوو، بە قەستى
 نەبوو، مووسا خەمبار بوو، ۋە بىزارى دەرپرې لەۋكارە ناشىرىنەو بە ئازاۋەي دانا،
 ۋەك خودای بالا دەست و شكۆمەند لە قورئانا بۆمان دەگىرپىتەۋەو دەفەرموۋى:
 {وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُرًا - طه - ٤٠/٢٠}. واتە:

ئەي مووسا! ئەۋەبوو تۇ پىاۋىكت بە ھەلە لە قىبىلىيەكانى ھۆزى فەرعەون
 كۈشت و لەم بارەيەۋە خەمبار بوۋىت، كە خودا لەسەر ئەۋە تۆلەت لى بىستىنى و

نه گهر بهر هه ویلی فیرعه ونیش بکه وی له باتی نهو زهلامه بتکوژیته وه، به لام نیمه به رحمهت و دانایی خو مان تو مان لهو خه مانه رزگار کرد، گهرچی تووشی چه ندین نه زموون و تاقیکردنه وهی سه ختمان کردیت. {تاج/۳، زنجیره: ۷۳، ژماره: ۳۵۷۸، ۳۵۷۶ - گهره وی ولاتی شام + تاج/۵، زنجیره: ۹۰، ژماره: ۵۵۱۸، ۵۵۱۹، ۵۵۲۰ - سه رهتای بهریا بوونی فرهته نه کان...}.

۱۵۳۰) گهنجی گهنجینه ی کیسراو قه یصهر ده ست موسو لمانان ده که وی و له ریگهی خودادا به خت ده کرین. (۷۲۲۶ - ۷۲۵۷)

بَاب: لَتَنْفَقَنَّ كُنُوزُ كِسْرَى وَقَيَصَرُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

۱۹۹۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « قَدْ مَاتَ كِسْرَى فَلَا كِسْرَى بَعْدَهُ وَإِذَا هَلَكَ قَيَصَرُ فَلَا قَيَصَرَ بَعْدَهُ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتَنْفَقَنَّ كُنُوزُهُمَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ». {الحدیث: ۷۲۵۶ صحیح مسلم / تحقیق الشیخ خلیل مأمون شیحا = ۷۲۸۷ فم. تجرید البخاری/۳، رقم: ۲۰۲۸ = ۳۰۲۷، ۳۱۲۰، ۳۶۱۸، ۶۶۳۰}:

ئه بو هورهیره (رهزای خودای لئ بئ) فره مووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سه ره بئ) ده فره مووی: (وا کیسرا له ناو چوو، ئیتر له پاش نهو کیسرای تر نابئ، قه یسه رهیش له ناو نه چی و له پاش نه ویش قه یسه ری تر نابئ، بهو که سه که گیانی منی به ده سه، گهنج و سامان و گهنجی ناو گهنجینه ی نه م دوو پادشایه ده ست موسو لمانان ده که ونو، به خت ده کرین له ریگهی خودادا). {تاج/۳، زنجیره: ۱۱۲، ژماره: ۳۱۹۳ - شتی په نهان و نه زانراوی ئاشکرا کردوو}.

۱۹۹۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ « لَتَفْتَحَنَّ عِصَابَةُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ أَوْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ كَنْزَ آلِ كِسْرَى الَّذِي فِي الْأَبْيَضِ ». قَالَ قُتَيْبَةُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ. وَلَمْ يَشْكُ. {الحدیث: ۷۲۶۰ = ۷۲۹۱ فم}:

جاییری کوری سه مووره (رهزای خودای لئ بئ) فره مووی: به گوپی خو م له زاری پیروزی پیغه مبهرم بیست ده یفه رموو: (تاقمی له موسو لمانان) یا فره مووی: (تاقمی له

باوەرداران ولاتی کيسرا ئازاد دەکەن و سامان و دارایی و گەنجی ناو گەنجینه کەى کيسرا، کەوا لە کۆشکە سپییه کەیدا بە تالانى دەگرن و دابەشى دەکەن لە رێگەى خودادا).

پێشەوا موسليم ئەم فەرموودەيه لەدوو مامۆستای خۆيه وه دەگيرێتهوه: کە قوتەيبەى کورى سەعيدو ئەبو کاملى ئەلحەجدەرين، ئەبو کاميل، وهک پێشەوه بە گومانە وه گيرايەتەوه، کە پێغەمبەر فەرموويه تى: (تاقمى لە موسولمانان) يا فەرموويه تى (تاقمى لە باوەرداران). بەلام قوتەيبە بەبى گومان دەگيرێتهوه کە پێغەمبەر فەرموويه تى: (تاقمى لە موسولمانان ولاتی کيسرا ئازاد دەکەن و سامان و دارایی و گەنجى ناو گەنجینه کەى کيسرا، کەوا لە کۆشکە سپییه کەیدا بە تالانى دەگرن و دابەشى دەکەن لە رێگەى خودادا).

(۱۵۲۱) لە ناوچوونى گەلى نيسلام بەهۆى شەرى براکۆزىيه وه. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: هَلَاكُ هَذِهِ الْأُمَّةِ بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ

۲۰۰ - عَنْ ثَوْبَانَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « إِنْ اللَّهُ زَوَى لِي الْأَرْضَ فَرَأَيْتُ مَشَارِقَهَا وَمَغَارِبَهَا وَإِنَّ أُمَّتِي سَيَبْلُغُ مُلْكُهَا مَا زَوَى لِي مِنْهَا وَأُعْطِيَتْ الْكَزْبَيْنِ الْأَحْمَرُ وَالْأَبْيَضُ وَإِنِّي سَأَلْتُ رَبِّي لَأُمَّتِي أَنْ لَا يُهْلِكَهَا بَسَنَةِ عَامَةٍ وَأَنْ لَا يُسَلِّطَ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ سِوَى أَنْفُسِهِمْ فَيَسْتَبِيحَ بَيْضَتَهُمْ وَإِنْ رَبِّي قَالَ يَا مُحَمَّدُ إِنِّي إِذَا قَضَيْتُ قَضَاءً فَإِنَّهُ لَا يَرُدُّ وَإِنِّي أُعْطِيتُكَ لَأُمَّتِكَ أَنْ لَا أَهْلِكَهُمْ بَسَنَةِ عَامَةٍ وَأَنْ لَا أُسَلِّطَ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ سِوَى أَنْفُسِهِمْ يَسْتَبِيحُ بَيْضَتَهُمْ وَلَوْ اجْتَمَعَ عَلَيْهِمْ مَنْ بِأَقْطَارِهَا - أَوْ قَالَ مَنْ بَيْنَ أَقْطَارِهَا - حَتَّى يَكُونَ بَعْضُهُمْ يُهْلِكُ بَعْضًا وَيَسْبِي بَعْضُهُمْ بَعْضًا ».

{الحديث: ۷۱۸۷ شيحا = ۷۲۱۵ فم. أبو داود. فتن: ۴۲۵۲. ترمذی. فتن: ۲۱۷۶ تحفة الأشراف: ۲۱۰۰}:

شەوبان (رەزای خودای لى بى) فەرمووی: خۆشەويست (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: (خودای گەورەو مەزن تەنگى زەوى بۆم کیشاو پێچایەوهو هینایەوه یەک بۆ بەرچاوم، ولاتی زۆرم دى، لە رۆژھەلاتو، لە رۆژئاوا، بێگومان قەلەمەروى دەولەتى

نەتەوہی ئیسلامی مەدگاتە ئەو شوینانەیی کە دیانم، خودا ولاتی رۆم بە خۆی و گەنجی زێڕینیەو، لەگەڵ ولاتی فارسدا، بە خۆی و گەنجی زیوینیەو بەخشیو، پێم، مە داوام لە پەرورەدگاری خۆم کرد، کە ئەم چاکەییەیش لەگەڵ گەلی مەنا بکا: کە بە قات و قەری و گرانی گشتی تێکرا بە جاری نەیان فەوتینی، دوژمنیکی واشیان، لە غەیری خۆیان بەسەردا زال نەکا، کە بە ڕەچەڵەکیان بچیتە خوارەو و لە ڕەگو ڕیشە دەریان بێن و شان و شکۆی ئیسلام نەهێلێ. کەچی پەرورەدگارم فەرمووی: ئەو موحەممەد! بڕیاری مە ڕەدبوونەو بەو نێی، جا والەبەر خاتری تۆ بەلێن دەدەم بە ئومەتت کە بە قات و قەری و گرانی گشتی تێکرا بە جاری نەیانفەوتینم، هەروا دوژمنیکی واشیان، لە ناموسلمان، بەسەردا زال نەکەم کە لە ڕەگو ڕیشە دەریان بێن، گریمان سەر تۆپ خەلکی سەر رووی زەوی سەرانسەر هەموویان گەلەکو مەیان لێبکەن، هێشتا دەرەقەتیان نایەن، بەلام ئەمەیان بە مەرجی ئەو پێ دەدەم کە لەناو خۆیان نەبن بە گەلی خۆ خۆرو سەرو مال و نامووسی یەکتەری بە تالان نەبەن!}. {تاج/۵، زنجیرە: ۸۷، ژمارە: ۵۴۹۳ - نامەیی فەرەتەنە گەل و.....}.

۲۰۰۱ - عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ أَبِيهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- أَقْبَلَ ذَاتَ يَوْمٍ مِنَ الْعَالِيَةِ حَتَّى إِذَا مَرَّ بِمَسْجِدِ بَنِي مُعَاوِيَةَ دَخَلَ فَرَكَعَ فِيهِ رَكَعَتَيْنِ وَصَلَّيْنَا مَعَهُ وَدَعَا رَبَّهُ طَوِيلًا ثُمَّ انْصَرَفَ إِلَيْنَا فَقَالَ -صلى الله عليه وسلم- « سَأَلْتُ رَبِّي ثَلَاثًا فَأَعْطَانِي ثَنَتَيْنِ وَمَنْعَنِي وَاحِدَةً سَأَلْتُ رَبِّي أَنْ لَا يَهْلِكَ أُمَّتِي بِالسَّنَةِ فَأَعْطَانِيهَا وَسَأَلْتُهُ أَنْ لَا يَهْلِكَ أُمَّتِي بِالْفَرْقِ فَأَعْطَانِيهَا وَسَأَلْتُهُ أَنْ لَا يَجْعَلَ بَأْسَهُمْ بَيْنَهُمْ فَمَنْعَنِيهَا ».

{الحديث: ۷۱۸۹ شیعە = ۷۲۱۷ فەم:}

عامیری سەعد فەرمووی: باوکم فەرمووی: رۆژێکیان پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لە عوالی مەدینەو دەهاتەو، کە کو مەلێ گوندن، لە دەوروبەری شاری مەدینە، جاران نزیکەکەیان چوار میل بوو، دوورەکەیان هەشت میل بوو، هەتا گەیشتە مزگەوتەکەیی بەنی موعاویە، کە ناسراوە بە (مسجد الإجابة) کە دەکەوێتە باکووری گۆرستانی بەقیعەو، لەوێ ڕۆیشتە ناو مزگەوتەکەو دەوری دوو بال دوور

له لای راستی میجرابه که وه دوو رکات نویژتی سوننه تی دیاری مرگه وتی تیاگرد،
 نیمه ییش به جه ماعت له گه لیا نه و نویژده مان کرد، وه خوشه ویست (دروودی خودای له سهر بڼ)
 زور زور له خودا پارایه وه، نه و جا هاته وه بولای نیمه و فهرمووی: (داوای سی داوام
 له پهر و مردگاری خوم کرد، دوانیانی پیمداو یه کیکیانی پیم نه دا؛ داوام له
 پهر و مردگاری خوم کرد که به گرانو و قاتو قری گه له که م قری نه کات، نه مه ی
 به خشی پیم، داوام له پهر و مردگام کرد که به لافاوو نووقم بوون له دهریادا، گهل
 نیسلام له ناو نه بات، نه م داوایه ییشی پیم به خشی، داوام لیی کرد که خو خور
 نه بن و شهر له گهل یه کتری نه که ن، به لام نه مه یانی پیم نه دا).

روونکر دنه وه:

۱- عامیری کوری سه عدی کوری نه بو وه قاص، تابعیه، گیرانه وهی زوری له
 هاوه لانی پیغه مبه ره وه نه جامداوه، وه ک سه عدی باوکی و نیمامی عوتمان و
 عه بیاسی کوری عه بدو لوططه لیب.

نښو سه عد ده فهرموئ: سالی سه دو چواری کوچی، له مه دینه، له سه رده می
 جیشینی وه لیدی کوری عه بدو له لیکدا مردووه. پیاویکی راستگوئی متمانه دار بوو.
 بو ژياننامه ی باوکی پروانه نه م ژمارانه که له پیشه وه رابووردوون. (۲۹۶، ۳۱۰، ۴۷۴).

۲- نه وه وی (دفرای خودای لن بڼ) نه وه وه والانه ی که له م فهرموودانه دا هاتوون،
 هه موویان به مو عجزه ی گه وړه گه وړه داده نی و باس له وه ده کا که نه م هه والانه
 هه موویان روویان داوه.

(۱۵۳۲) بست به بست لاسکایی ره فتاری نه ته وه کانی پیتش خوتان ده که نه وه.

(۶۷۱۷ - ۶۷۲۵)

بَاب: لَتَّبِعَنَّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ

۲۰۰۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- «
 لَتَّبِعَنَّ سَنَنْ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ شَبْرًا بِشَبْرٍ وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ حَتَّى لَوْ دَخَلُوا فِي جُحْرِ ضَبٍّ

لَا تَبْعْتُمُوهُمْ». قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ آلِيَهُودَ وَالنَّصَارَى قَالَ «فَمَنْ». {الحديث: ٦٧٢٣
 شيحا — ٦٧٣٧ فم. تجريد البخارى/٤، رقم: ١٣٧٨ = ٣٤٥٦، ٧٣٢٠. ترمذى. تفسير
 القرآن: ٢٩٧٦. نسائى. آداب القضاء: ٥٤٣٨. تحفة الأشراف: ١٦٢٤٨}:

ئەبو سەئیدى خودرى (رەزای خودای لى بن) فەرمووی: خوڤشەوپیست (دروودی خودای لەسەر بن)
 فەرمووی: (بست بە بست و هەنگاو بە هەنگاو لاسایی میلیلەتەکانی پێش خۆتان
 دەکەنەوه و چاو لە رهوشت و رهفتاری ناله بارو ناهه مواری ئەوان دەکەن، کوێرانه
 بهیروبیان دەکەن، تەنانەت ئەگەر گریمان ئەوان خۆیان بترنجیننە ناو کونی بزنی
 مژدە، ئیوهیشت چاویان لێ دەکەن و خۆتانى تێ دەرئین و دەلێن: ئەمانە بە
 بەلاش خۆیان ناکەن بە کونی بزنی مژدە، دیارە کە سوودو کەلکێکی هەر هەیه!!).
 فەرمووی: ئیهمەیش عەرزیمان کرد: ئەى پێغەمبەرى خودا! مەبەستت لە
 میلیلەتەکانی پێش ئیمە کییه، ئایا مەبەستت لێیان جوولەکەکان و گاورەکانە؟
 فەرمووی: (ئەى کى؟). {تاج/١، زنجیره: ٩، ژماره: ٦٢ — رهفتار کردن به قورئان و به
 سوننه تی پێغه مبه ر (دروودی خودای لەسەر بن)}.

روونکردنەوه:

سوبحانه لا؟! بەراستی ئیستا ئاوايه، ئەو خەلكه به بلیۆری روژئاوا وهك
 مهیموون، ههڵ دهپهڕی، رێك وهك ئەوان باو باوی سوورو سهماو دههۆل و زوپناو
 گۆرانی و مهی و بادەو یاری و قومارە، ئەوهی بۆ زوپنا ژهنی دهکری، بۆ روسته می
 زالیشت ناکری، ئەوهی بۆ گۆرانیپیژری دهکری مهلیک مهحموود زیندوو ببیته وه بۆی
 ناکری، به گوێی خۆم گویم لێ بوو: له کەنالیکی لایه نیکه وه، به بۆنه ی هاتنی
 سهری سالی زاینیه وه، کچی دهیگوت: (به ماچو به سهما پێشوازیمان له سالی نوێ
 کرد!).

قەت قەت وهك ئەمڕۆ فەلسەفە و حیکمەت و ئەدەب و زانستە گیانی و
 بههره یه کان ئاوا ساکارو ساویله نه بوون، غەزوی ئەقافی و میشتك شۆردنەوه ی
 جهماوه رو خه ریککردن به فلیمی نیرو می و بره ودان به به ره لایی، کارێکی وایان

كردووه، جه ماوه ريان سړكردووه، گه نجه كان به زوړى بوون به عه به ئى و به هيى،
باوه ريان به هيچ نه ماوه، نه به خودا نه به به ها كۆمه لايه تيه كان، دوژمنى داگير كهر
پيويسى به شىرو تير نه ماوه، بۇ گرتنى سهر و مال و خاك و نامووسى نه ته وه كان،
بۇ غارات كردنى سهر و مال و نامووسيان، له باتى سوپا و شېرو شوړ، به مهى و باده و
به نگو به ره لايى سړى كردوون.

جيگه داخه لاهه كانى خويمان به به ريقى ئهم هيړشه ناهه قه وا شهواره
كه وتوون، زوړ به يان وهك هه وير له ده ستى نانه وادا، خويان ته سليمى راگه ياندى
روژه لات كردووه، به واتاى وشه بوون به ديل و دهر و يشى ئه كته رو سه ماكارو
نووسه ره كانى ئه وان، فرپان به سهر ولات و ئايين و مهردايه تى و كوردايه تى و
ئاييندارييه وه نه ماوه، هه روهك چوڼ مهيموونى لاسكايى لو تيه كه بكاته وه ئاوا
به بى زيادو كه!

جا له روانگه ييه وه ئهم چيروكه عه نتيكه يه تان عه رزده كه كه نمونو نه يه كى
زوړ جوانه، بۇ ئهم بارودوخه ناهه مواره كى كه ئهم موراھيق و دهر و وتو له ززه ت
په رستانه، به ناوى راگه ياندى ئازاده وه، له ولاتدا، به بى ره قابه و چاودىرى كه س،
پياده دكه ن: (خوا ليخوشبوو ره يق چالاك، جارى گيړايه وه، گوتى: جارى
ته مسلييه كى جوانمان ريك خست، له هؤليكى هونه رى ئه نجاماندا، كچمان ده ست
نه كه وت بۇ شوپنى ره گه زى مئ، كورپكى لوى جوان، به به رگى ژنانه وه ئه و رو له
بينى. گوتى: ئه و من به خه يالى خوځم هيچم نه هيشتوته وه، دمه وئ گه لى كوردى
خوځم فيرى ره وشتى به رزو به ها به رزه كۆمه لايه تيه كان ده كه م، هانيان دده م
له سهر ئايينى پاك و بيگه رده و دوورپان ده خه موه له كونه په رستى و كويله يى و سهر
شوړى و هانيان دده م له سهر نازايه تى و مهردايه تى و كوردايه تى پاك و پير و زو، شتى
قيزه ونيان له بهر چا و ده خه م، به هه زارو يه ك زمان بوپان روون ده كه موه. له
راستيشدا ئه مه په يامى هونه رى ره سه ن و هونه رمه ندانى دلسوزى گه ل و نيشتمانن،
وه ئه مه به شيوه كشتى له به ره مه پيشكراوه كانيانا ره چا و ده كرى، وه سوپاس بۇ

خودا تا راديهكى باش دلسۆزى و نياز پاكى، لهكاره هونهرييهكانى ولاتى خۆماندا دهبينرى، تهنانت زۆريشيان پابهندن به نايىنى خويانهوه و مال و مناليان پابهندن به دين و رهفتارى بهرزوه.

جا خوا ليخوشبوو رهفيق چالاك گوتى: ئەوا ئيمەى دهستهى هونهرمهندهكان، لهپاش پيشكهشكردى شانوكهمان، شادمانين بهم خزمهته جوانه، له ههموو لايهكهوه پيرۆزبايى و دهسخورشيمان لى دهكهن و به چهپله ريزان نافهرينمان دهكهن، تهنانت چهندين حاجى و شيخ و مهلايش، ههرهكه به شيوهيى، لهم بهرههمهدا يارمهتيان داي و كار ئاسانيان بۆ كردين... جا وا ئيمەى دهستهى هونهرمهندهكان لهناو جهماوهرهكهدا مهستى ئەم سهركهوتنهين، ئەوهندهمان زانى، كۆمهلى لاوى دهم رووتو كهله پووت، كه خويان به دهره بهگوشى و دادنهنا، سهر گهورهكهيان لهبهردهم جهماوهرهكهدا، هات بۆلاى من و دهستى نايه سهرشانى كوربهكه، كه رۆلى كچى دهبينى، وه بهناوى ههموويانهوه، بهبى شهرمانه، به دهنگيكي شيرانه، وهك فهرمان دهركا بۆ خزمهتكارىكى خۆى، دهقاو دهق بهمنى گوت:

(كاكى گههواد! ئەم قهحبهيه ئەمشه و دابى بۆ ئيمه كه ئەم كۆمهلهين، نهيدهيت بهكهسى تر كرىكهى چهنده به زيادهوه دهيدهين!).

گوتى: منيش لهوهنده زياترم پى نهگوت:

(كاكى موراھيقى دهم راستى ئەم كۆمهله دهم رووته، ئەمه قهحبه نيبه ئەمه نيهره پياوه، منيش گههواد نيم، بهلام كهرم چونكه دهمهوى كهرىكى وهك تۆ بكهم به بهشهر! دانايانى پيشينان جوانيان گوتوو كه دهليين: كهسى ههول بدا كهركا به بهشهر، بهره بهره خۆشى دهبى بهكهرا!).

منى ههژارى دلسۆزى گهلى كوردى خۆم تهنيا ئەوهندهم لهدهست دى كه عهرزى دهسته لاتدارانى دلسۆزى كورد بكهم: (پيغه مبهر (دروودى خوداي لهسهر بى) دهفهرموى: ئەم گهلى ئيسلامى منه، به دهستى دهستهيهكى دهم رووتى ههرزهكارى ههرزهى پهتهرى لهناودهچن).

۱۵۳۲) گہلی نیسلامی من بہدہستی دہستہیہ کی دہمرووت لہ ہوزی قورہیش
لہ ناو دہچن، خوتانیان لی بپاریزن. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: يَهْلِكُ أُمَّتِي هَذَا الْحَيُّ مِنْ قَرِيْشٍ، وَالْأَمْرُ بِاعْتِرَافِهِمْ

۲۰۰۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « يَهْلِكُ أُمَّتِي هَذَا الْحَيُّ مِنْ قَرِيْشٍ ». قَالُوا فَمَا تَأْمُرُنَا قَالَ « لَوْ أَنَّ النَّاسَ اعْتَرَلُوهُمْ ». {الحديث: ۷۲۵۴ شیحا = ۷۲۸۵ فم. تجرید البخاری/ ۴، رقم: ۱۴۳۳ = ۳۶۰۴، ۳۶۰۵، {۷۰۵۸ :

نہبو ہورہیرہ (ہمزای خودای لی بن) فہرمووی: خوشہویست (دروودی خودای لہسہر بن) فہرمووی:
(نہم چینہی نہم گہلی نیسلامی منہ، بہدہستی دہستہیہ کی دہمرووتی ہہرزہکاری
ہہرزہو پہتہری لہناو دہچن، کہ لہہوزی قورہیش!)۔
عہرزیانکرد: جا نہی پیغہمبہری خود! لہم بارہیہوہ فہرمانت بہچیہہ؟
فہرمووی: (کاشکی نہو خہلکہ تیکہلییان نہکردنایہ!)۔ {تاج/ ۵، زنجیرہ: ۹۰، ژمارہ:
۵۵۱۷ - سہرہتای بہرپابوونی فہرتہنہگان}۔

۱۵۳۴) نازاوہ گہلی دہقہومین ہہتا لییان دووری کہمہ

باب: تَكُونُ فِتْنٌ الْقَاعِدُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْقَائِمِ

۲۰۰۴- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « إِنَّهَا سَتَكُونُ فِتْنٌ أَلَا ثُمَّ تَكُونُ فِتْنٌ الْقَاعِدُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْمَاشِي فِيهَا وَالْمَاشِي فِيهَا خَيْرٌ مِنَ السَّاعِي إِلَيْهَا أَلَا فَإِذَا نَزَلَتْ أَوْ وَقَعَتْ فَمَنْ كَانَ لَهُ إِبِلٌ فَلْيَلْحَقْ بِإِبِلِهِ وَمَنْ كَانَتْ لَهُ غَنَمٌ فَلْيَلْحَقْ بِغَنَمِهِ وَمَنْ كَانَتْ لَهُ أَرْضٌ فَلْيَلْحَقْ بِأَرْضِهِ ». قَالَ فَقَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ إِبِلٌ وَلَا غَنَمٌ وَلَا أَرْضٌ قَالَ « يَعْمِدُ إِلَى سَيْفِهِ فَيَدُقُّ عَلَى حَدِّهِ بِحَجَرٍ ثُمَّ لِيَنْجُو إِنْ اسْتَطَاعَ النِّجَاءَ اللَّهُمَّ هَلْ بَلَغْتُ اللَّهُمَّ هَلْ بَلَغْتُ ». قَالَ فَقَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ إِنْ أَكْرَهْتُ حَتَّى يُنْطَلَقَ بِي إِلَى أَحَدِ الصَّفَيْنِ أَوْ إِحْدَى الْفِئَتَيْنِ فَضَرَبَنِي رَجُلٌ بِسَيْفِهِ أَوْ يَجِيءُ سَهْمٌ فَيَقْتُلَنِي قَالَ « يَبْوءُ بِإِثْمِهِ وَإِثْمِكَ وَيَكُونُ مِنْ أَصْحَابِ

النَّارِ». {الحديث: ۷۱۷۹ شیخا = ۷۲۰۷ فم. تجرید البخاری = پوختهی صحیحی
بوخاری/ ۵، رقم: ۲۰۹۷ = ۳۶۰۱، ۷۰۸۱، ۷۰۸۲. تحفة الأشراف: ۱۴۹۵۳} :

ئەبو بەکرە (بروانە: ژمارە: ۴۶) (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای
لەسەر بی) فەرمووی: (بەلێ فیتنە و ئاشووبو ئاژاوە گەلێ، بەرودوا دەقەومین،
ئاگاداربەن لەپاشدا فەرتەنەیهکی گەلێ گەورە بەرپا دەبێ، یەخە ی موسلمانان
بەگشتی دەگرێ، پیاو هەتا لییان دووربێ و دووریان لی بگرێ هێشتا هەر کەمە،
بەتایبەتی فەرتەنە گشتییەکە، چونکە ئەوەی کە دەستی ئەوی تیانەبێ چاکترە
لەوەی کە دەستی ئەوی تیادابێ، ئەوەی کە دەستی ئەوی تیادایە هێشتا باشترە
لەوەی کە بە فیتی ئەو بەرپا بوو.

(هوشیار بن! کە ئەو فەرتەنەیه روویدا) یا فەرمووی: (هوشیار بن کە ئەو
فەرتەنەیه قەوما، ئیو دەپەری لی بگرن و، هەر کەسێ بچێ بەلای کاروباری تاییبەتی
خۆیەو دەتوخی ئەو فەرتەنەیه نەگەوێ و هەرچۆن بوو لە دەستە ی ئەو
فەرتەنەیه خۆی بدزیتەو، بەم رەنگە: ئەوەی و شتری هەیه بچێ بە سەرەوکاری
و شترەکانیەو، ئەوەی رانی بز و مەری هەیه بچێ بەلای رانەگەیهو، ئەوەی
زەوی و زاری هەیه بچێ بە سەرەوکاری زەوی و زارەگەیهو، ئیتر هەتا بوێ دەگرێ
تیکەل بەخەلکی ئەو فەرتەنەیه نەبێ)

پیاوێ عەرزیکرد: ئەی رەوانەکراوی خودا! ئەی ئەگەر کەسێ و شتر و ران و
زەوی و زار و شتی وای نەبوو چی بکا؟

فەرمووی: (شمشیرەکە ی بێنی و بە بەردێ دەمە تیزەکە ی بشکێنی و ئینجا تا
دەتوانی هەلێ و خۆی دەرباز بکا!

ئە ی خودایە! تۆ ئاگات لێیەتی کە ئەوا من ئەرکی سەرشارنی خۆم بەجێ هیناو
پیم گوتن و پێیانم راگیاندا، خودایە! تۆ ئاگات لێیەتی کە ئەوا من پیم گوتن و
پێیانم راگیاندا، خودایە! تۆ ئاگات لێیەتی کە ئەوا من پیم گوتن و پێیانم
راگیاندا.

پیاویکی تریش عهزیکرد: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! ئه‌ی ئه‌گه‌ر به‌زۆر بر دمیان
بو شه‌ری برا کوژی و له‌ ریزی شه‌ردا کابرایه‌ک له‌ تاقمه‌که‌ی تر به‌شیر یا به‌ تیر
لیی دامو کوشتمی، ئه‌وه‌ چۆن؟

فه‌رمووی: (ئه‌وه‌ زۆرداره‌که‌ی که‌تۆ به‌زۆر ده‌با بو ئه‌و شه‌ره‌، تاوانی خو‌ی و
تاوانی کوژرانی تو‌ی به‌ ئه‌ستۆ ده‌بی، وه‌ به‌ هو‌ی ئه‌وه‌وه‌ شایانی ئاگری دۆزه‌خ
ده‌بی). {تاج/۵، زنجیره‌: ۸۷، ژماره‌: ۵۴۸۷ - ترساندن له‌ فیتنه‌ گه‌ل}

۱۵۳۵) کاتی دوو موسلمان به‌ شمشیره‌وه‌ رووبه‌رووی یه‌کتری وه‌ستان. بکوژو
کوژراو له‌ دۆزه‌خدا. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: إِذَا تَوَاجَهَ الْمُسْلِمَانِ بَسِيفَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ

۲۰۰ - عَنْ الْأَخْنَفِ بْنِ قَيْسٍ قَالَ خَرَجْتُ وَأَنَا أُرِيدُ هَذَا الرَّجُلَ فَلَقِينِي أَبُو بَكْرَةَ فَقَالَ
أَيْنَ تُرِيدُ يَا أَخْنَفُ قَالَ قُلْتُ أُرِيدُ نَصْرَ ابْنِ عَمِّ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- - يَعْنِي
عَلِيًّا - قَالَ فَقَالَ لِي يَا أَخْنَفُ ارْجِعْ فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَقُولُ
« إِذَا تَوَاجَهَ الْمُسْلِمَانِ بَسِيفَيْهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ ». قَالَ فَقُلْتُ أُرِيدُ يَا
رَسُولَ اللَّهِ هَذَا الْقَاتِلُ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ قَالَ « إِنَّهُ قَدْ أَرَادَ قَتْلَ صَاحِبِهِ ». {الحديث:
۷۱۸۱ ترقیم شیخا = ۷۲۰۹ ترقیم فم = ف.م = فتح الملهم تجرید/۱، رقم: ۲۹ = ۳۱،
۶۸۷۵، ۷۰۸۳ فتح الباری شرح صحیح البخاری. أبو داود. فتن: ۴۲۶۸. نسائی. تحریم
الدم. تحفة الاشراف: ۱۱۶۵۵} :

ئه‌حنه‌فی کورپی فه‌یس (ره‌مه‌تی خودای لێ بێ) فه‌رمووی: دهر‌چووم بچم یاریده‌ی عه‌لی
کورپی ئه‌بو طالیب بده‌م، له‌ دژی کۆمه‌له‌ی ئه‌لجه‌مه‌ل، گه‌یشتم به‌ ئه‌بو‌به‌کره‌،
فه‌رمووی: ئه‌وه‌ بو‌ کۆی ده‌جیت؟ گوتم: دهمه‌وئ هۆزه‌که‌م ببه‌م بو‌ هاوبه‌شی له‌
جه‌نگی ئه‌لجه‌مه‌لدا، وه‌ یاریده‌ی عه‌لی کورپی ئه‌بو طالیب بده‌م که‌ ئامۆزای
پیغه‌مبه‌ری خودایه‌: ئه‌حنه‌ف فه‌رمووی: ئه‌بو‌به‌کره‌ فه‌رمووی پیم: ئه‌ی ئه‌حنه‌ف!
بگه‌رپه‌روه‌و مه‌چۆ بو‌ ئه‌م شه‌ری برا کوژییه‌، چونکه‌ من به‌ گو‌یی خو‌م له‌ زاری
پیرۆزی پیغه‌مبه‌رم بیستوو‌ه‌ که‌ ده‌یفه‌رموو: (هه‌رکاتی دوو موسلمان به‌ شمشیره‌وه‌

روو به رووی یه کتری وهستان و دهسته و شمشیر بهرامبهر به یه کتری راوهستان و یه کیکیان یه کیکیانی کوشت، نهوا بکوژو کوژراو ههردووکیان جیگه یان ناو ئاگری دۆزه خه!.

ئه حنهف فهرمووی: ئه بوبه کره فهرمووی: منیش گوتم، یا کهسێ تر گوتی: قوربان! ئه ی پیغه مبهری خودا! باشه وا بکوژ دۆزه خییه، چونکه بکوژه، ئه ی کوژراوه که بۆچی؟ خو ئه و کهسی نه کوشتوو؟ فهرمووی (درودی خودای لهسه ر بئ): (چونکه نهویش له دله وه به خواستی دل ویستوو یه تی برا موسلمانه که ی بکوژی!).

رونکردنه وه:

ئه حنه فی کوری قهیس، ئه بو به حری به صری ته میمی، ناوی ضه حاکی کوری قهیس، پیاویکی ته مهن درێژ بوو، به خزمهت پیغه مبه ر گه یشتوو به لام دانانری به صه حابه، چونکه ئه و کاته ئیسلام نه بووه، له پاش مه رگی پیغه مبه ر (درودی خودای لهسه ر بئ) ئیسلام بووه، پیاویکی سه لار و هیمن و لهسه ر خو بوو، پیاویکی باوه ر پیکرا و بوو، به لام فهرمووده ی که م ده گیرایه وه.

{ ۱۵۳۶ } عه ماری کوری یاسیر دهسته ی له خودا یاخی ده یکوژی. { ۷۱۶۴ - ۷۲۷۲ }

بَابُ: تَقْتُلُ عَمَّارًا الْبَاغِيَّةَ

۲۰۰۶- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا- قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « تَقْتُلُ عَمَّارًا الْبَاغِيَّةَ ». {الحديث: ۷۲۵۳ ترقیم شیخا = ۷۲۸۴ فم}:

ئوم سه له مه ی هاوسه ری پیغه مبه ر (درودی خودا لهسه ر پیغه مبه رو هه موو هاوه لان و هاوسه رانی بئ) فهرمووی: پیغه مبه ر (درودی خودای لهسه ر بئ) فهرمووی: (ئه ی عه ممار! موژده ت لی بئ، دهسته ی ناهه قیکار و له خودا یاخی ده ت کوژن!). {تاج/۳، زنجیره: ۲۹، ژماره: ۳۴۱۲ - چاکییتی عه ماری کوری یاسیر}.

۱۵۳۷) قیامت هه ناسی هه تا دوو بهر دی زور گه وره ده چن به گز به کتر دا، داوای هه ردوو لاشیان هه ریه ک شته. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَقْتُلَ فِتْنَانِ عَظِيمَتَانِ دَعَاؤُهُمَا وَاحِدَةٌ

۲۰۰۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَذَكَرَ أَحَادِيثَ مِنْهَا وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَقْتُلَ فِتْنَانِ عَظِيمَتَانِ وَتَكُونَ بَيْنَهُمَا مَقْتَلَةٌ عَظِيمَةٌ وَدَعَاؤُهُمَا وَاحِدَةٌ ». {الحديث: ۷۱۸۵ = ۷۲۱۳ فم. تجريد البخاري/ ۵۸ رقم: ۲۱۰۳ = ۷۱۲۱ فتح الباري. تحفة / ۱۴۷۰۶} :

ئه بو هور هیره (رهزای خودای لی بی) فهر مووی: حه زردتی پیغه مبهری خوشه ویستو نازدار (درودو سلا و پیت و فهر و میهره بانی خودای گه وره و مه زنی له سهر بی، سهر و مال و هه ست و نه ست گشتی به قوربانی گهردی سهر گوژی پیرۆزی بی و گشتی به قوربانی گهردی بهر پیی دینیکه رانی گوژی نازداری بی) فهر مووی: (قیامت هه ناسی، هه تا دوو بهر دی زور گه وره ده چن به گز به کا، کوشترایی فره گه وره و سامناک له نیوانیاندا روودمدا، داوای هه ردوو لاشیان هه ریه ک داوایه). {تاج/ ۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۶۸ - نیشانه ی داهاتنی قیامت} .
روونکردنه وه:

زۆرینه ی رافه کاران ده لێن: مه به ست له م دوو بهر هه گه وره یه، کۆمه له ی عه لی و کۆمه له ی موعاوییه بووه. به لām مروف که کۆی نیشانه کانی نزیکبوونه وه ی قیامت ره چاو ده کا، له گه ل ئه و هه موو جهنگه گه ورا نه دا، که له نیوانی لایه نه جیا جیاکاندا بووه، ده بینئ شه ری عه لی و موعاوییه، له چاو ئه و شه ره گه وره و زه به لاحانه دا، وه ک گه مه ی منالان وایه، له هه موو رویه که وه، له رووی گه وره یی رووبه ری مه ی دانی جهنگه کانه وه، له رووی ژماره ی هاو به شه که ران و جهنگا وهران و کوژراوان و زاماران و ولات وێرانکردن و کاریگه ری له سهر رهوشتی گشتی جیهانی، ته نانه ت له جهنگی خاچ په رستان، یا له جهنگی جوله که و عه رب، یا له جهنگی یه که م و دووم، یا له جهنگی عێراق و ئێران و سه دان جهنگی گه وره گه وره دا، هه ر کامی له م جهنگانه

بگری، له هه موو رویه که وه له جهنگی عهلی و موعاویه گهوره تر بوون، به زهینم
ئهم جهنگه ماوه، وهله ناکاوا ههلی دهگیرسی و دهته قیته وه، خودا په نامان بدا لی.

(۱۵۳۸) قیامهت هه لناسی، تاوای لی دی پیاو ده دا به لای گوردا، دهلی: خوزگه من
له شوینی ئهم مردوووه بوومایه. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَمُرَ الرَّجُلُ بِقَبْرِ الرَّجُلِ فَيَقُولُ: يَا لَيْتَنِي مَكَانَهُ
۲۰۰۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ - « وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَذْهَبُ الدُّنْيَا حَتَّى يَمُرَّ الرَّجُلُ عَلَى الْقَبْرِ فَيَتَمَرَّغُ عَلَيْهِ
وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَكَانَ صَاحِبِ هَذَا الْقَبْرِ وَلَيْسَ بِهِ الدِّينُ إِلَّا الْبَلَاءُ ». {الحديث:
۷۲۳۱ = ۷۲۶۲ فم. تحفة الآشرف: ۱۳۴۵۶}

ئهبو هورهریره (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی:
(سویندم به و کهسه که گیانی منی و له دهستا، ئهم جیهانه تهواو نابی و به سهر
ناچی و قیامهت هه لناسی، ههتا وای لی دی، پیاو ده دا به لای گوردا، له تاوانا تهپاو
تل دهکا له سهری و، دهلی: خوزگه به خوی، خوزگا من ده بووم له شوینی خاوهنی
ئهم گوره، به راستی له کیشه و بهرە د دنیا رزگاری بوو، که واش دهلی ئه وه نه بی
له بهر بی دینی خوی وابلێ، نه، به لام له تاو دهر دو به لای زور و دهلی). {تاج: ۵،
زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۵۹} + {ریاضی صالحین/ ۴، زنجیره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۲۱}

(۱۵۳۹) دوا روژ بهریا نابی هه تا کوشت و برین زور ده بی. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَكْثُرَ الْهَرَجُ

۲۰۰۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
« لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَكْثُرَ الْهَرَجُ ». قَالُوا وَمَا الْهَرَجُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ «الْقَتْلُ
الْقَتْلُ». {الحديث: ۷۱۸۶ = ۷۲۱۴ فم. تجريد البخاری/ ۵، رقم: ۲۱۰۳ = ۷۱۲۱}:

ئهبو هورهریره (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی:

(دوا روژ هه لناسی و قیامهت بهریا نابی هه تا کوشت و برین زور ده بی).

یاران گوتیان: مه به ست له کوشت و برین جیهه؟ فهرمووی: (مه به ست کوشتنه کوشتن!). {تاج: ۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۶۸}.

۱۵۴۰) قیامهت هه لناسی هه تا دهبی به ناخوران و بخورانیکی وا بکوژ نازانی له بهر چی خه لك دهكوژی. (۷۱۶۵ - ۷۲۷۲)

باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى لَا يَدْرِيَ الْقَاتِلُ فِيمَا قَتَلَ

۲۰۱۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَذْهَبُ الدُّنْيَا حَتَّى يَأْتِيَ عَلَى النَّاسِ يَوْمٌ لَا يَدْرِي الْقَاتِلُ فِيمَ قَتَلَ وَلَا الْمَقْتُولُ فِيمَ قَتِلَ ». فَقِيلَ كَيْفَ يَكُونُ ذَلِكَ قَالَ « الْهَرَجُ. الْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ ». {الحديث: ۷۲۳۳ شيحا = ۷۲۶۴ فم}:

ئه بو هورهیره (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای لهسه ر بی) فهرمووی: (به و کهسه که گیانی منی به دهسته، ئه م جیهانه ناروا و دنیا تهوا و نابی، هه تا ئه و خه لکه ده کهونه سه رده میکی واوه دهبی به ناخوران و بخوران و فره ته نه و ئاشوبیکی وا له ولاتدا، بکوژ نازانی لهسه ر چی خه لك دهكوژی، ههروه ها كوژراویش نازانی له پیئاوی چیدا كوژراوه). عه رزیکرا: ئه وه چۆن چۆنی دهبی؟ فهرمووی: (دهبی به ناخوران و بخوران و کوشت و بر!). ئه و جا فهرمووی (دروودی خودای لهسه ر بی): (بکوژ و كوژراو لهو بارو دۆخه دا هه ردوو له ناو ئاگری دۆزه خدان).

۱۵۴۱) دوا رۆژ به ربا نابی هه تا ئاگری له خاکی حیجاز ده رده چی

باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَخْرُجَ نَارٌ مِنْ أَرْضِ الْحِجَازِ

۲۰۱۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَخْرُجَ نَارٌ مِنْ أَرْضِ الْحِجَازِ ، تَضِيءُ أَعْنَاقَ الْإِبِلِ بِبُصْرَى ». {الحديث: ۷۲۱۸ = ۷۲۴۹ فم}:

ئه بو هورهیره (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای لهسه ر بی)

فهرمووی: (قیامهت هه لناسی، هه تا ئاگری له خاکی حیجاز ده رده چی، گه ردنی

و شتر له شاری بوسرا، له شام رووناك دهكاته وه). { تاج/۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۶۰
 — نیشانه‌ی داهاتنی قیامت } + { ته‌جریدی بوخاری/۵. ژماره: ۲۱۰۱ - ۷۱۱۸ } .
رونکردنه‌وه:

۱- بوسرا شاری خوړانه، وا له شام سى روژه رى له دیمه‌شقه‌وه دووره.
 ۲- ئەم نیشانه‌یه، رووی داوه، ئیمامی نه‌وه‌وی له‌م شوینده‌دا، دمه‌رموى: له
 سه‌رده‌می ئیمه‌دا له مه‌دینه، له سالى (۶۵۴) ى کوچیدا ئەم ئاگره رویدا، وه ئیمه و
 خه‌لكى شام به گشتى هه‌والى ئەو ئاگره‌مان له ریگه‌ی ته‌واتوره‌وه پى گه‌شت. له
 فه‌تحو‌لوه‌مدا له‌م شوینده‌دا روودانى ئەم ئاگره له مه‌دینه دووپات ده‌كاته‌وه له
 فه‌تحو‌لباریدا، له ژماره: ۷۱۱۸، ۷۱۱۹ به روونی و به دریژی روودانى ئەم ئاگره دووپات
 ده‌كاته‌وه و عه‌سقه‌لانى ئاماژه بو ئەمه ده‌كاو دمه‌رموى: (قَالَ النَّوَوِيُّ: تَوَاتَرَ الْعِلْمُ
 بِخُرُوجِ هَذِهِ النَّارِ عِنْدَ جَمِيعِ أَهْلِ الشَّامِ).

شایانی باسه ئەه‌وكاته ئیمامی نه‌وه‌وی (رده‌مه‌تى خودای لى بن)، ته‌مه‌نى (۲۴) بیستو
 چوار سال بووه. قورطوبیش له (التذكرة) ئاماژه بو روودانى ئەم ئاگره ده‌كا. ئیبنو
 كه‌ثیر (رده‌مه‌تى خودای لى بن) له روداو‌ه‌كانى سالى (۶۵۴) شه‌ش سه‌دو په‌نجاو چواردا. له
 په‌راوه ناوداره‌كه‌ی خویدا به‌ناوى (البداية والنهاية) زور به دورو دریژی باسی
 روودانى كاره‌ساتی ده‌رچوونی ئەم ئاگره ده‌كا، شتى زور سه‌یر سه‌یرو سه‌ر
 سوڤه‌ینه‌ر ده‌گیریته‌وه. { بېروانه: به‌رگی/۱۳، لاپه‌ره: ۱۶۰ — ثم دخلت سنة أربع
 وخمسين وستمائة } .

۱۵۴۲) هه‌تا جارىكى تر هۆزى ده‌وس بوتى زولخه‌له‌سه نه‌پوه‌رسمته‌وه قیامت
 هه‌لناسى. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲) باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَعْبُدَ دَوْسُ ذَا الْخَلَصَةِ
 ۲۰۱۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ - « لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَضْطَرَّ أَلْيَاتُ نِسَاءِ دَوْسٍ حَوْلَ ذِي الْخَلَصَةِ ». وَكَانَتْ

صَمَّا تَعْبُدُهَا دَوْسٌ فِي الْجَاهِلِيَّةِ بِتَبَالَةٍ. {الحديث: ۷۲۲۷ شیخا = ۷۲۵۸ فم. بخاری. فتن: ۷۱۱۶. تحفة الأشراف: ۱۳۲۹۹} :

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لای بێ) ڤەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) دەڤەرموی: (قیامەت ھەلناسی ھەتا دووبارە، وەك سەر دەمی نەفامی و نەزانی پێش ھاتنی ئیسلام، ژنانی ھۆزی دەوس، بە دەوری بێ زێخە لە ھەدا سمت بادەدەنە و ھە تەوافی دەكەنە وە). دۆلخە لە ھە یا (زێخە لە ھە) ناوی بێ بوو لە تەبالە یە مەن بوو، ھۆزی دەوس لە تەبالە یە مەن دەیانپەرست!). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۰۵، ژمارە: ۵۵۶۱ — باسی نیشانە ی داھاتنی قیامەت} .

۱۵۴۳) قیامەت ھەلناسی ھەتا دووبارە وەك جارانی سەر دەمی نەزانی، بوئی لات و بوئی عوززا دەپەرستەنە وە!

بَابُ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُعْبَدَ اللَّاتُ وَالْعُزَّى. {۷۱۶۴ - ۷۲۷۲}

۲۰۱۳- عَنْ عَائِشَةَ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا- قَالَتْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَقُولُ « لَا يَذْهَبُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ حَتَّى تُعْبَدَ اللَّاتُ وَالْعُزَّى ». فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُ لَا أَظُنُّ حِينَ أَنْزَلَ اللَّهُ (هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ) أَنَّ ذَلِكَ تَامَ قَالَ « إِنَّهُ سَيَكُونُ مِنْ ذَلِكَ مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ يَبْعَثُ اللَّهُ رِيحًا طَيِّبَةً تَفُوفِي كُلَّ مَنْ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ فَيَبْقَى مَنْ لَا خَيْرَ فِيهِ فَيَرْجِعُونَ إِلَى دِينِ آبَائِهِمْ ». {الحديث: ۷۲۲۸ شیخا = ۷۲۵۹ فم} :

عائیشە ی ھاوسەری پێغەمبەری خۆشەویست و نازدار (دروودی خودا لە پێغەمبەر و رەزای خودا لە ھەموو ھاوێ و ھاوسەرەکانی بێ) ڤەرمووی: بیستم لە خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) دەڤەرموو: (ئەم شەوو روژە ھەر دەمی و ناپۆ و لاناچن و قیامەت ھەلناسی، ھەتا دووبارە وەك سەر دەمی نەزانی پێش ھاتنی ئایینی پێروزی ئیسلام، خەلک بێ لات و عوززا دەپەرستەنە وە).

منیش ەرزەم کرد: قوربان! ئە ی پێغەمبەری خودا! خو من وام دەزانی ئەم نایەتە كە خودا ناردوویەتی مۆژدەكە ی تا سەر دەمی و ئایینی پێروزی ئیسلام ھەتا

ههتایه زال و سهرکهوتوو دهبی، بهسهر ئایینهکانی تردا، ههتا روژی قیامت، واته
ئهم ئایهته که دهفهرمووی:

{ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ - التوبة - ۳۳/۹ }.

واته: خودا ئهو خودایهیه که موحهممهدی پیغهمبهری خوئی لهگهل هیدایهت و
دینی ئیسلامدا، که ئاینیکی راست و دروست و ههقه ناردوو، بو ئهوهی دینهکهی
خوئی دهربخا بو گشت خهئکی جیهان و روژی له روژان، وهک سهردهمی موحهممهدی
مههدی بی، گشت ئایینهکانی تر ببهزینی و خوئی بیی به تاقه دینی سهر رووی
زهوی، ههرچهند فره خواکان و هاوهلدانهران بو خودا ئهوهیان پی ناخوش بی،
ئیسلام ههر سهردهکهوی).

عائیشه فهرمووی: عززی چهزهم کرد: خو من که ئهم ئایهته هاته حوارهوه
له خوداوه بو تو، من وام دهرانی که ئهم مژدهیهی وا لهم ئایهتهدا ههتا سهر دهبی،
کهچی توش وا دهفهرمووی، که دیسان خهئکان دهچنهوه سهر ئایینی پوچهئی باو
باپیرانیان و لاتو عوزرا دهپهرستنهوه؟!

پیغهمبهری خوشهویست (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (له راستیدا، لهمهولا
ئهوهی که لهم ئایهتهدا باس کراوه، له زالبوون و سهرکهوتنی ئیسلام بهسهر ههموو
ئایینهکانی تردا، چهنده چهزو خواستی خودای گهوره مهزنی لهسهر بی، وادهبی و
روودهواو دیتهجی، بهلام لهپاشا خودا بایهکی خووش ههلدکاو دهینییری، ئیتر
ئهوهی که تو سقالی ئیمان و باوهر لهناو دلیدا بی گیانی دهکیشی، ئهوانه دهمینهوه
که بی فهر و بی خیرن، ئهوانه دهگهڕینهوه بو سهر ئایینه کۆنه پووجهکهی باوو
باپیرانیان!). { تاج/۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۶۲ - نیشانهی داهاتنی قیامت }.

(۱۵۴۴) قیامت هه ناسی هه تا شاری غه زو ده کری، لایه کی له ده ریادایه و لایه کی

تری له وشکانیدایه

باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُغْزَى مَدِينَةُ جَانِبِهَا فِي الْبَحْرِ وَالْآخِرُ فِي الْبَرِّ

۲۰۱۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « سَمِعْتُمْ بِمَدِينَةِ جَانِبٍ مِنْهَا فِي الْبَرِّ وَجَانِبٍ مِنْهَا فِي الْبَحْرِ ». قَالُوا نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ « لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَغْزَوْهَا سَبْعُونَ أَلْفًا مِنْ بَنِي إِسْحَاقَ فَإِذَا جَاءُوهَا نَزَلُوا فَلَمْ يُقَاتِلُوا بِسِلَاحٍ وَلَمْ يَرْمُوا بِسَهْمٍ قَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ. فَيَسْقُطُ أَحَدُ جَانِبَيْهَا ». قَالَ ثَوْرٌ لَا أَعْلَمُهُ إِلَّا قَالَ « الَّذِي فِي الْبَحْرِ ثُمَّ يَقُولُوا الثَّانِيَةَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ. فَيَسْقُطُ جَانِبُهَا الْآخَرُ ثُمَّ يَقُولُوا الثَّلَاثَةَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ. فَيَفْرَجُ لَهُمْ فَيَدْخُلُوهَا فَيَغْنَمُوا فَبَيْنَمَا هُمْ يَقْتَسِمُونَ الْمَغَانِمَ إِذْ جَاءَهُمُ الصَّرِيخُ فَقَالَ إِنَّ الدَّجَالَ قَدْ خَرَجَ. فَيَتْرَكُونَ كُلَّ شَيْءٍ وَيَرْجِعُونَ ». {الحديث: ۷۲۶۲ = ۷۲۹۳ فم:}

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لی بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی:

(ئەری ناوی ئەو شارەتان بیستوو لایه کی له وشکانیدایه و لایه کی له ده ریادایه؟).

عەرزیانکرد: بە ئی ناویمان بیستوو، ئەی پێغەمبەری خودا! فەرمووی (دروودی

خودای لەسەر بێ): قیامت هه ناسی هه تا هه فتا هه زار کهس له به نی ئیسحاق (واته: له

کوردە موسوڵمانەکانی شام = مِنْ أَكْرَادِ الشَّامِ الْمُسْلِمِينَ - غایه المأمول شرح التاج

الجامع للأصول/ مجلد خامس، ص ۳۲۹، طبعة رابعة). ئەو شارە غەزا دەکەن. (که

پیی دەگوتری قوستەنتەنییه، که ئیستا پیی دەلین: ئەستەمبوول). جا که دەگەنە

ئەوی (واته: کوردە موسوڵمانەکانی شام که دەگەنە قوستەنتەنییه) لەوی باروبنە

خۆیانی لی دەخەن و له دەورووبەری شارەکه ههوار ههڵ ددهن، ئیتر نه به چهك شهر

دەکەن و نه تیر دەهاویژن، به لکوو دەلین: { لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ } واته: هه

خودا خودایه و خودا له هه موان گه وره تره. جا به فرمانی خودا، به پیت و فەری

ئەم وشە پیرۆزەیه، لەسەر دەستی ئەو پالەوان و دلیر مەردانەدا، دانیشتوانی لایه کی

شارەکه خۆیان ددهن به دهسته وه).

شهور که کهسی سییه مه له ماموستایانی رشتهی ئهم فهرموودهیه، له ماموستاکانی ئیمامی موسلیم، دهفهرمووی: من وادهزانم که فهرمووی: (ئهو لایهی شارکه کهوا له ده ریادا، به نه عهره تهی یه کهم ئهو لایه رزگارو ئازاد ده کری کهوا له ناو ده ریادا).

ئه و جا چه زرت (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: (جا دیسان دووباره ده لئین: { لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ } ئیتر ئهو لاکه ی تریشی خو ددهن به دهسته وه و خو یان ته سلیم ده کهن، ئه و جا سیباره ده لئین: { لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ } ئیتر دهرووی ته وایان بو ده کریته وه و ده رژی نه ناو شاره که وه، ده ست ده کهن به تالانی گرتن و ده سته وت کو کردنه وه، له کاتی که که خه ریک ده بن له ناو خو یاندا تالانی دابهش بکهن، له پر له نا کا و قیژه که ری ده فیریشکی نی و دی بولایان و ده لئ: جه جال هه ئسا وه، ئیتر ئه وانیش هه موو شتی به جی ده هیلن و ده گه ری نه وه). { تاج/ ۵، زنجیره: ۱۰۳، ژماره: ۵۵۵۴ — گرتنه وه ی قوسته نته نییه }. باسیکی دوورو دریزم له سهر ئهم فهرموودهیه، له تاجول ئوصولدا نووسیوه، ئه گه ر ره چاوی به فهرمووی بئ به هره نابئ.

۱۵۴۵) هاكا له بن رووباری فوراته وه کیوی زیر ده رکه وی. (۷۲۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَحْسِرَ الْفُرَاتُ عَنْ جَبَلٍ مِنْ ذَهَبٍ

۲۰۱۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَحْسِرَ الْفُرَاتُ عَنْ جَبَلٍ مِنْ ذَهَبٍ يَقْتَتِلُ النَّاسُ عَلَيْهِ فَيُقْتَلُ مِنْ كُلِّ مِائَةِ تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ وَيَقُولُ كُلُّ رَجُلٍ مِنْهُمْ لَعَلِّي أَكُونُ أَنَا الَّذِي أَنْجُو». {الحديث: ۷۲۰۱ شيعا= ۷۲۲۹ فم. تجريد/ ۵، رقم: ۲۱۰۲ = ۷۱۱۹ فتح الباری. أبو داود. فتن: ۴۳۱۳}:

ئه بو هورهیره (رهزای خودای لی بئ) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: (قیامهت هه ئناسی هه تا کیوی زیر، له بن فوراته وه ده رنه که وی، هه رکه سی پیا دا که یشت با هیچی لی نه با و هیچی لی هه ئنه گری!). {تاج/ ۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۶۳}.

۲۰۱۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رضي الله عنه - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - «يُوشِكُ الْفُرَاتُ أَنْ يَحْسِرَ عَنْ كَنْزٍ مِنْ ذَهَبٍ، فَمَنْ حَضَرَهُ فَلَا يَأْخُذْ مِنْهُ شَيْئًا».

{رياض/٤، زنجیره: ۳۷۰، ذمارة: ۱۸۲۲} + {الحديث: ۷۲۰۳ شیخا = ۷۲۳۱ فم. تجرید/٥، رقم: ۲۱۰۲ = ۷۱۱۹ فتح الباری}:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بین) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بین) فەرمووی: (هاکا گەنجی) لە زیر لەبن رووباری فوراتهووە دەرکەوت، ھەرکەسێ پیاو گەشت و لەو سەردەمەدا بوو، با ھیچی ئی نەباو ھیچی ئی ھەل نەگرتی. {تاج/٥، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۶۳ — باسی نیشانهی داھاتنی قیامەت} + {رياض/٤، زنجیره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۲۲}.

(۱۵۴۶) قیامەت ھەڵناسی ھەتا دەچن بەگژ ھۆزیکا، روومەت کووین.

(۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

بَابُ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا قَوْمًا كَانُوا وَجُوهَهُمُ الْمَجَانُ الْمُطَرَّةُ

۲۰۱۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « تُقَاتِلُونَ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ قَوْمًا نَعَالُهُمُ الشَّعْرُ كَأَنَّ وَجُوهَهُمُ الْمَجَانُ الْمُطَرَّةُ حُمْرُ الْوُجُوهِ صَغَارُ الْأَعْيُنِ ». {الحديث: ۷۲۴۳ = ۷۲۷۰. تجرید/٤، رقم: ۱۴۳۲ = ۲۵۹۰ + رقم: ۱۲۰۳ = ۲۹۲۸}:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای لی بین) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بین) فەرمووی: (لەپیش ھەڵناسی قیامەت، بە ماوہیەکی کەم، ئیو کۆشتاری گەلی دێکەن، پیلایان موو، روخساریان سوورو لووتیان فسو چاویان وردیلەو روویان خەپو گۆشتە، دەق وەك قەلغانی بە سیرمە ی ژنی کەوان سیرمە رێژ کرابی و قات لەبان قات جووتبەقی کرابی). {تاج/٥، زنجیره: ۹۹، ژماره: ۵۵۴۴}.

(۱۵۴۷) قیامەت ھەڵناسی ھەتا پیاوی لەبەرە ی قەحطان پابیرە ی یمەنییەکان

پیدا دەبی. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲) بَابُ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَخْرُجَ رَجُلٌ مِّنْ قَحْطَانَ

۲۰۱۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَخْرُجَ رَجُلٌ مِّنْ قَحْطَانَ يَسُوقُ النَّاسَ بَعْصَاهُ ». {الحديث: ۷۲۳۷ = ۷۲۶۸ فم. تجرید/٤، رقم: ۱۴۰۰ = ۳۵۱۷، ۷۱۱۷ فتح الباری}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي لى بى) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خوداي لەسەر بى)
دەفەرموى: (قيامەت ھەئناسى ھەتا پياوى لە ھۆزى قەحطان ھەل دەكەوى،
مەردوم وەك گەلە پان بە گۆچان لى دەخوړئ و دەبى بە پادشايان). {تاج/۵، زنجيرە:
۱۰۵، ژمارە: ۵۵۶۶ – باسى نيشانەى داھاتنى قيامەت}.
روونکردنەوہ:

لە رافە نامە (شەرھە) کاندای دەفەرموى: (ئەم پياوہ کە يەکیکە لە نيشانەکانى
نزیکبەونەوہى ھاتنى دوا رۆژ، ناسراوہ بە (قەحطانى) وە لەپاش مەھدى دى، وە
لەسەر ريبازى شیرینی مەھدى دەرواو سەرۆکیكى زۆر باشى موسولمانان دەبى).
{بەروانە: تەجریدی بوخارى بە کوردی = پوختەى موختەصەرى صەحیحى
بوخارى، بەرگی چوارەم، ژمارە: ۱۳۹۱ = ۳۵۰۰، ۷۱۳۹ فتح البارى شەرحى صەحیحى
بوخارى}.

۱۵۴۸) قيامەت ھەئناسى ھەتا پياوى دەبى بە پادشا، ناوى جەھجەھ دەبى.
(۷۱۶۴ – ۷۲۷۲) باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَمْلِكَ رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ الْجَهْجَاهُ
۲۰۱۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- قَالَ «
لَا تَذْهَبُ الْأَيَّامُ وَالْأَيَّامُ حَتَّى يَمْلِكَ رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ الْجَهْجَاهُ». {الحديث: ۷۲۳۸ = ۷۲۶۹
فم. ترمذی. فتن: ۲۲۲۸، تحفة الأشراف: ۱۴۶۷}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي لى بى) فەرمووى: خۆشەويست (دروودى خوداي لەسەر بى)
(شەوو رۆژ ھەروا دەمىنى، تا پياویكى نارەسەن لە مەوالییەکان دەبى بە پادشاى
ئیسلاام، ناوى جەھجەھ دەبى). {تاج/۵، زنجيرە: ۱۰۵، ژمارە: ۵۵۶۷ – نيشانەى
داھاتنى قيامەت}.

۱۵۴۹) قيامەت ھەئناسى ھەتا ناوى خودا لەسەر رووى زەوى نامىنى و کەسى
نابى بلى: ئەللا ئەللا (باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى لَا يَقُلَ فِي الْأَرْضِ اللَّهُ اللَّهُ)
۲۰۲۰- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- قَالَ « لَا
تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى لَا يَقَالَ فِي الْأَرْضِ اللَّهُ اللَّهُ ». {الحديث: ۳۷۳ = ۳۸۷ فتح اللهم}:

نه نهس (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای لهسه ربی) فهرمووی:
(قیامت هه لئاسی ههتا وای لی دی کهس نابی لهسه زهوی ناوی خودا بیئی و بلی:
الله الله!). {تاج/۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۸۰ - نیشانهی داهاتنی قیامت}.

(۱۵۵۰) له یه مه نه وه خودا نه رمه بایی ده نیری گیانی هه موو موسلمانن
ده کیشی. (۳۰۸) باب: ثَبَعْتُ رِيحَ مِنَ الْيَمَنِ فَنَقَبُضُ مَنْ مِنْ قَلْبِهِ إِيْمَانٌ
۲۰۲۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-
«إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ رِيحًا مِنَ الْيَمَنِ أَلْيَنَ مِنَ الْحَرِيرِ فَلَا تَدْعُ أَحَدًا فِي قَلْبِهِ - قَالَ أَبُو عَاقِمَةَ:
مِثْقَالُ حَبَّةٍ وَقَالَ عَبْدُ الْعَزِيزِ: مِثْقَالُ ذَرَّةٍ - مِنْ إِيْمَانٍ إِلَّا قَبَضَتْهُ». {الحديث: ۳۰۸ =
۳۲۴ فم}:

ئه بو هورهیره (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای لهسه ربی)
فهرمووی: (خودای گهوره له یه مه نه وه نه رمه بایی ده نیری، له ئاوریشم نه رمره،
هه رکه سی سهنگی دهنگی دانه ویل یی باوهر به خودا له دلیا هه بی ئه و بایه گیانی
ده کیشی)، ئه مه له فظی ئه بو عهلقه مهیه به لام له فظی عهبدولعهزیز ئاوایه:
(هه رکه سی کیشی گهردی باوهر له دلیابی ئه و بایه گیانی ده کیشی). {تاج/۵، زنجیره:
۱۰۵، ژماره: ۵۵۷۸}. ئه بو عهلقه مه و عهبدولعهزیز، ههردوکیان ماموستای ئیمامی
موسلیم بوون.

(۱۵۵۱) ههتا مهردوم هه موو گهندو بهد نه بن قیامت هه لئاسی. (۷۳۲۸ - ۷۳۳۹)

باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا عَلَى شِرَارِ النَّاسِ

۲۰۲۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمَسْعُودِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « لَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا عَلَى شِرَارِ النَّاسِ ». {الحديث: ۷۳۲۸ = ۷۳۶۲ فم}:

عهبدوللای کوری مهسعوود (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای لهسه ربی)

(دهه فرموی: (ههتا مهردوم هه موو خراپو گهندو بهد نه بن و بی باوهر نه بن
قیامت هه لئاسی). {تاج/۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۷۹ - نیشانهی داهاتنی قیامت}.

۱۵۵۲) قیامت هه ئاسی هه تا کۆمه لی پیغه مبه ره درۆزنه پهیدا ده بن.

(۷۱۶۴ - ۷۲۷۱) باب: لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَخْرُجَ دَجَالُونٌ كَذَّابُونَ

۲۰۲۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَقْتَتِلَ فِتْنَانِ ، فَيَكُونَ بَيْنَهُمَا مَقْتَلَةٌ عَظِيمَةٌ ، دَعَاهُمَا وَاحِدَةٌ ، وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُبْعَثَ دَجَالُونٌ كَذَّابُونَ قَرِيبًا مِنْ ثَلَاثِينَ ، كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ » . {الحديث: ۷۲۷۱ = ۷۳۰۲ فم. بخاری. مناقب: ۳۶۰۹. ترمذی. فتن: ۲۲۱۸. تحفة الأشراف: ۱۴۷۱۹} :

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لی بێ) ھەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەرمووی: (قیامت ھە ئاسی ھە تا نزیکە ی سی پیغە مبه ره درۆزنه ی تەفرە دەری ھە لاتبا ز پهیدا دەبن، ھەموویان بە درۆ خویان بە پیغە مبه ری خودا دەزانن!). {تاج/۵، زنجیرە: ۹۴، ژمارە: ۵۵۳۰} .

۲۰۲۴- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَقُولُ « إِنَّ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ كَذَّابِينَ » . (وفي رواية قال جابر): فأحذروهم. {الحديث: ۷۲۶۹، ۷۲۷۰ شیعاً = ۷۳۰۰، ۷۳۰۱ فم} :

جابیری کۆری سەموورە (رەزای خودای لی بێ) ھەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) دەیفەرموو: (لە راستیدا بەر لە ھاتنی قیامت بە ماوێھەکی کەم، کۆمە لی درۆزن پهیدا دەبن).

لە گێڕانەوێ ژمارە (۷۳۰۱) ی ھەتھولولەم شەرحی صەحیحی موسلیما دەفەرمووی: جابیر ھەرمووی: وریابن ئاگاتان لەخۆتان بێ، ئەم جوۆرە درۆزانە تەفرەتان نەدەن!).

روونکردنەو:

مەبەست لەم درۆزانە ی کە لەم ھەرموودەیدە، ئاماژەیان بۆ کراوە، ھەر ئەو ھەلاتبازانە نییە کە داوای پیغە مبه رایەتی و مەھدی تی دەکەن، بە لکۆو مەبەست ئەوێھە کە کۆمە لی کۆمە لی خە لک پهیدا دەبن، بە ھەزارو یە ک ناو مە بانگە شە ی

درؤو دهسټېرانه بؤ خويان دهكهن و كؤمهل كؤمهل مهردوم لاس ددهدن و تهفريان ددهدن و لهړئ دهریان دهكهن و بهرهو هه لډيړی نايینی و جيهانی ناراسته يان دهكهن و له مړؤقهو دهيانكهن به نازهل!

له راستيدا ئیستا وایه، بئ رهوشتی و بئ دینی و بهرهلای و زور بووه، له ژماره نایئ، به دهنكو به رهنكو به نووسین و به جوړهها بهرنامه ی ژدهراوی پؤل پؤل خهك له رهوشتی بهرز، له نايینی پاك، له مهردایه تی و نازیه تی دتهكینه ووه و بهرهو كوفرو بئ دینی و بهد رهوشتی و نازالی، وهك گاهگل و رانی بز و مهر لییان دهخوړن و فیړی سووړدان و سهماو مهی و باده نوشی و حیزی و دزی و بینامووسییان دهكهن، ناشكرا به گهنج و لوهكان دهلئین: وهك تهگه و بهران و مهر و بز تيك بهربن و دریغی مهكهن، به فیلمی رووت و قووت له كه ناله ناسمانییه كانه ووه، تامی تامییان ددهدن و به یاساو به پؤلیس بارودؤخی تاییه تی وایان بؤ دهره خسیئن كه بؤ ژن و میړدیش نه ره خسیئن، وهك: سهكؤی سهر بهستی و پارکی نازادی، كه جاران بهم شوینانه يان دهكوت: كهواد خانه و قه حبه خانه. اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ.

(۱۵۵۳) شهرى موسولمانان و جووله كه. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

بَابُ فِي قِتَالِ الْمُسْلِمِينَ الْيَهُودَ

۲۰۲۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُقَاتِلَ الْمُسْلِمُونَ الْيَهُودَ فَيَقْتُلُهُمُ الْمُسْلِمُونَ حَتَّى يَخْتَبِئَ الْيَهُودِيُّ مِنْ وَرَاءِ الْحَجَرِ وَالشَّجَرِ فَيَقُولُ الْحَجَرُ أَوْ الشَّجَرُ يَا مُسْلِمُ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا يَهُودِيٌّ خَلْفِي فَتَعَالَ فَاقْتُلْهُ. إِلَّا الْغُرَقَدَ فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرِ الْيَهُودِ ». {الحديث: ۷۲۶۸ شيعا = ۷۲۹۹ فم. تجريد البخارى = مختصر صحيح البخارى = پوخته ی صحیح بخاری به كوردی. بهرگی دروهم: ۱۲۰۲ = ۲۹۲۶، ۳۵۹۳. فتح الباری. شرح صحيح البخارى}:

ئهبو هورهیره (رمزای خودای لی بئ) دهفه رموی: حه زره تی پیغه مبهری خو شه ویست و نازدار (دروودو سلاوی خودای گه وره و مه زنی له سه ربی و سهرو مال گشتی به قوربانی گهردی بهر ناستانه ی نارامگای پیروزی بئ) فه رمووی: (قیامت هه ئناسی

ههتا شهري موسولمان و جوولهكه رووده‌دا، موسولمانان دهچن به‌گژ جووله‌كه‌دا، جووله‌كه شه‌رتان له‌گه‌لدا ده‌كه‌ن، شه‌رپكي دوورو دريژ، تا له نه‌نجامدا خودا ئي‌وهي موسولمانان زال ده‌كا به‌سه‌ر نه‌واندا، كاتي موسولمانه‌كان ده‌ست ده‌كه‌ن به كوشتاريان جووله‌كه‌كان واده‌شكين، له‌بن به‌ردو دارو بنچك و ده‌وه‌ندا خويان په‌نا ده‌ده‌ن و خويان ده‌شارنه‌وه‌و خويان ده‌شار ده‌ده‌ن، به‌ردو دارو دره‌خت و ده‌وه‌نه‌كه ده‌لئين: ئه‌ي كا‌كه‌ي موسولمان! ئه‌ي به‌نده‌ي باشي خودا! ئه‌ي عه‌بدي خاسي خودا! ئه‌مه جووله‌كه‌يه‌كه له پشته‌وه‌و خوي ده‌شارداوه، وهره ئه‌و دوژمني خودايه بكوژه، ته‌نيا داري دركه‌زي وانالي، چونكه ئه‌و له دره‌ختي جووله‌كه‌يه، ده‌شاريان ده‌داو راستييان لي نالي!). {تاج/۵، زنجيره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۷۰} + {رياض الصالحين/۴، زنجيره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۲۰}.

۱۵۵۴) كاتي قيامه‌ت هه‌ل ده‌ستي روم له‌هه‌موو كه‌سي زورت‌رن. (۷۱۶۴ - ۷۲۰۸)

باب: تقوم الساعة والروم أكثر الناس

۲۰۲۶- عَنْ مُوسَى بْنِ عَلِيٍّ عَنْ أَبِيهِ قَالَ قَالَ الْمُسْتَوْدُ الْقُرَشِيُّ عِنْدَ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَقُولُ «تَقُومُ السَّاعَةُ وَالرُّومُ أَكْثَرُ النَّاسِ». فَقَالَ لَهُ عَمْرُو أَبْصِرْ مَا تَقُولُ. قَالَ أَقُولُ مَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ لَئِنْ قُلْتُ ذَلِكَ إِنَّ فِيهِمْ لَخِصَالًا أَرْبَعًا إِنَّهُمْ لَأَحْلَمُ النَّاسِ عِنْدَ فِتْنَةٍ وَأَسْرَعُهُمْ إِفَاقَةً بَعْدَ مُصِيبَةٍ وَأَوْشَكُهُمْ كَرَّةً بَعْدَ فَرَّةٍ وَخَيْرُهُمْ لِمَسْكِينٍ وَيَتِيمٍ وَضَعِيفٍ وَخَامِسَةً حَسَنَةً جَمِيلَةً وَأَمْنَعُهُمْ مِنْ ظُلْمِ الْمُلُوكِ. {الحديث: ۷۲۰۸ = شرح صحيح مسلم، تحقيق الشيخ خليل مأمون شيحا = ۷۲۳۶ فم = ف.م = فتح الملهم شرح صحيح مسلم}:

موسای کوری عه‌لی (رحمه‌تی خودایان لی بی) فه‌رمووی: موسته‌وری‌دی قوره‌یشی (ره‌زای خودای)

له‌لای عه‌مری کوری عاص (ره‌زای خودای لی بی) فه‌رمووی: له پیغه‌مبه‌رم بیست ده‌یفه‌رموو (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): (کاتی كه قیامه‌ت به‌رپا ده‌بی، مله‌ته‌ی روم له‌هه‌موو مله‌تیکی تر زورت‌ر ده‌بن، عه‌مری کوری عاصیش پیی فه‌رموو: له قسه‌كه‌ت ورد به‌ره‌وه، بزانه ده‌لئیی چی و ئه‌م قسه‌یه کوی ده‌گریته‌وه‌!

موسته وريدش فەرمووی: چيم له پيڤه مبهەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بېستوو ه ئەوه ده‌لیم: زیاتر ناییم! ئەمه فەرموودهی پيڤه مبهەر، قسه‌ی من نییه. عەمریش فەرمووی: ده‌ی لەسەر ئەم قسه‌یه‌ی تۆدا، ده‌سا ئەم ملله‌تانى رۆمه، چوار ره‌وشتی باشیان ودها تیا‌دا:

یه‌که‌م: له‌کاتی ئا‌زاوه و ئاشووبدا، زۆر به‌ حه‌وسه‌له‌و هیمن و له‌سه‌رخۆن.
دووهم: له‌پاش قۆرت و چورتم و گرفتاری و پیکان، زوو دینه‌وه سه‌رخویان.
سێیه‌م: له‌کاتی شه‌رو هه‌رادا، له‌پاش کسانه‌وه، گورج تى هه‌ل ده‌چنه‌وه و هه‌لمه‌ت ده‌به‌نه‌وه بۆسه‌ر دوژمنى خویان.

چوارهم: بۆ هه‌زاران و بى نه‌وايان و هه‌تیوانیش زۆر باشن، سه‌ره‌رای ئەم چوار ره‌وشه‌ باشانه‌یش، ره‌فتاریکی شیرینی جوانی تریشیان هه‌یه، که له‌گه‌ل ئەم چواره‌دا ده‌که‌نه پینچ به‌هره‌ی گه‌وره، که ئەه‌ویش ئەمه‌یه: (که ناهیلن سه‌رۆک و پادشاکانیان، زۆرو سته‌م و ناهه‌قی بکه‌ن و له‌م لایه‌نه‌وه له‌هه‌موو که‌سێ باشتر رینگه‌ نادهن به‌ سه‌رۆک و پادشاکانیان، که زۆرو سته‌م و ناهه‌قی بکه‌ن!). {تاج/۵، زنجیره: ۱۰۴، ژماره: ۵۵۵۵ — ئەو حه‌له‌ رووم زۆرن به‌لام سه‌رکه‌وتن بۆ موسولمانانه}..

روونکردنه‌وه:

- ۱- مه‌به‌ست له‌ رۆم (رووم) گه‌له‌ مه‌سیحیه‌کانه، که زۆرینه‌ی ئەه‌وروپا و ئەمه‌ریکا و ئوس‌ترالین و له‌ کیشوه‌ری ئەفریقا و ئاسیاش زۆر زۆرن. وه‌خۆشی وایه.
- ۲- موس‌ته‌ورید ناوی ته‌ه‌واوی (موس‌ته‌وریدی کورێ شه‌ددادی ئەل - فیه‌رییه) هاوه‌لی پيڤه‌ مبه‌ره، که پيڤه‌ مبه‌هر (دروودی خودای لەسەر بێ) مه‌رگ بوو به‌میوانی، موس‌ته‌ورید لاویکی تازه‌ پيڤه‌یش‌توو بوو، له‌پێشا له‌ کووفه‌ نیشته‌جێ بوو، پاشان له‌ میصر جیگیر بوو، خۆی و باوکی له‌ یارانی پيڤه‌ مبه‌رن، له‌ سه‌حیحی موس‌لیمدا فەرمووده‌ی هه‌یه، وه‌ک ئەم فەرمووده‌یه‌ی که‌واين له‌ خزمه‌تی‌دا، بوخاریش به‌ ته‌علیق فەرمووده‌یه‌کی ئەوی گیراوه‌ته‌وه. له‌ ئەسکه‌نده‌رییه، له‌ سالی چلو و پینجی کۆچیدا مردووه.

۳- مووسای کوری عولہیی کوری رہباج، له متمانه دارهکانی خه لکی میصره، له سائی نه وهدی کوچی له نه فریقا له دایکبووه، سائی (۱۶۳) ی کوچی له نه سکه ندرییه مردووه، باوکیشی که ناوی عولہیی کوری رہباج بوو، متمانه دار بوو، عولہیی ناوی عهلی بوو، به لام له ترسی بهنی ئومه ییه گوچی به عولہیی، به موصه غه ری، چونکی ههرکه سی ناوی عهلی بوایه، نه مه وییه کان دهیانکوشت، ریک وهک ئیستا له به غدا ههرکه سی ناوی عومهر یا نه بوبه کر، یا عوتمان، یا عایشه بی دهیکوژن!

(۱۵۵۵) شهری روومو زوری کوشتن له کاتی ده رچوونی جه جالدا. (۷۱۶۴ - ۷۲۱۰)

باب: فِي قِتَالِ الرُّومِ وَكَثْرَةِ الْقَتْلِ عِنْدَ خُرُوجِ الدَّجَالِ

۲۰۲۷- عَنْ يُسَيْرِ بْنِ جَابِرٍ قَالَ: هَاجَتْ رِيحٌ حَمْرَاءُ بِالْكُوفَةِ فَجَاءَ رَجُلٌ لَيْسَ لَهُ هِجْرِي إِلَّا يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ جَاءَتِ السَّاعَةُ. قَالَ فَقَعَدَ وَكَانَ مُتَكِنًا فَقَالَ إِنَّ السَّاعَةَ لَا تَقُومُ حَتَّى لَا يُقَسَمَ مِيرَاثٌ وَلَا يُفْرَحَ بِغَنِيمَةٍ. ثُمَّ قَالَ بِيَدِهِ هَكَذَا - وَنَحَاهَا نَحْوَ الشَّامِ - فَقَالَ عَدُوٌّ يَجْمَعُونَ أَهْلَ الْإِسْلَامِ وَيَجْمَعُ لَهُمْ أَهْلُ الْإِسْلَامِ. قُلْتُ الرُّومُ تَعْنِي قَالَ نَعَمْ وَتَكُونُ عِنْدَ ذَاكُمُ الْقِتَالُ رَدَّةً شَدِيدَةً فَيَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شُرْطَةً لِلْمَوْتِ لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً فَيَقْتَتِلُونَ حَتَّى يَحْجُزَ بَيْنَهُمُ اللَّيْلُ فَيَفِيءُ هَوْلًا وَهَوْلًا كُلُّ غَيْرٍ غَالِبٍ وَتَفْنَى الشَّرْطَةُ ثُمَّ يَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شُرْطَةً أُخْرَى لِلْمَوْتِ لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً فَيَقْتَتِلُونَ حَتَّى يَحْجُزَ بَيْنَهُمُ اللَّيْلُ فَيَفِيءُ هَوْلًا وَهَوْلًا كُلُّ غَيْرٍ غَالِبٍ وَتَفْنَى الشَّرْطَةُ ثُمَّ يَشْتَرِطُ الْمُسْلِمُونَ شُرْطَةً لِلْمَوْتِ لَا تَرْجِعُ إِلَّا غَالِبَةً فَيَقْتَتِلُونَ حَتَّى يُمْسُوا فَيَفِيءُ هَوْلًا وَهَوْلًا كُلُّ غَيْرٍ غَالِبٍ وَتَفْنَى الشَّرْطَةُ فَإِذَا كَانَ يَوْمُ الرَّابِعِ نَهَدَ إِلَيْهِمْ بَقِيَّةُ أَهْلِ الْإِسْلَامِ فَيَجْعَلُ اللَّهُ الدَّبْرَةَ عَلَيْهِمْ فَيَقْتُلُونَ مَقْتَلَةً - إِمَّا قَالَ لَا يَرَى مِثْلَهَا وَإِمَّا قَالَ لَمْ يَرِ مِثْلَهَا - حَتَّى إِنَّ الطَّائِرَ لَيَمُرُّ بِحَبَابَتِهِمْ فَمَا يُخَلْفُهُمْ حَتَّى يَخْرَ مِيتًا فَيَتَعَادُ بَنُو الْأَبِ كَانُوا مِائَةً فَلَا يَجِدُونَهُ بَقِيَ مِنْهُمْ إِلَّا الرَّجُلُ الْوَاحِدُ فَبَأَى غَنِيمَةً يُفْرَحُ أَوْ أَى مِيرَاثٍ يُقَاسَمُ فَيَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ سَمِعُوا بِبَأْسِ هُوَ أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ فَجَاءَهُمُ الصَّرِيحُ إِنَّ الدَّجَالَ قَدْ خَلَفَهُمْ فِي دَرَارِيهِمْ فَيَرْفُضُونَ مَا فِي أَيْدِيهِمْ وَيُقْبِلُونَ فَيَبْعَثُونَ عَشْرَةَ فَوَارِسَ طَلِيعَةٍ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - »

إِنِّي لَأَعْرِفُ أَسْمَاءَهُمْ وَأَسْمَاءَ آبَائِهِمْ وَأَلْوَانَ خِيُولِهِمْ هُمْ خَيْرُ فَوَارِسَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ
يَوْمَئِذٍ أَوْ مِنْ خَيْرِ فَوَارِسَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ يَوْمَئِذٍ». {الحديث: ۷۲۱۰ = ۷۲۳۸ فم}:

یوسهیری کوری جابیر فہرمووی: لہ کووفہ بایہکی سوور ھہٹیکرد، پیایو
ھہبوو، دم بہ ھاوار بوو، ھہرشتیکی سہیری دہبینی، بہ ھہلہداوان دہہات بو لای
عہبدوللای کوری مہسعوودو دہیگوت: ئہی عہبدوللای کوری مہسعوود! وا قیامہت
ھات، ئہمجارہیش کہ با سوورہکھی بینی وەك دەستووری جارانی ھات بو لای و
گوتی: ئہی عہبدوللای کوری مہسعوود! وا قیامہت ھات.

فہرمووی: عہبدوللای راکشابوو، ریک دانیشو فہرمووی: قیامہت وا ھہلناسی،
قیامہت ھہلناسی ھہتا لہبەر شہرو شۆرو کوشتاری زۆر کہس نایپہرژیتہ سہر
دابہشکردنی کہلہپوور، ھہروھا کہس لہبەر ھہمان ھو دلی بہ دہسکەوتی جہنگ
خۆش نییہ.

ئەوجا عہبدوللای کوری مہسعوود بہدہستی ئاماژہی بہروو شام کردو
فہرمووی: (دوژمنیک لہشکریکی زۆر کۆدەکنەوہ بو خەلکی ئیسلام و ئہہلی
ئیسلامیش لہشکر کۆدەکنەوہ بو ئەوان). منیش عہرزیم کرد: مہبہستت لہو
دوژمنہ رۆمہکانہ، کہ گاورہکانی سہر بہ ئایینی عیسای مہسیح؟! فہرمووی:
بہلئ، مہبہستم ئەوانہ. ئەوجا عہبدوللای فہرمووی: ئیتەر لہوکاتہدا جہنگ بہریا
دہبی و کوشتار دہست پیدہکاو دہبی بہ ھہلمہت بردن و ھیرش لہدوا ھیرش!

جا موسولمانہکان کۆمەلئ لہ سوپاکہ جیادەکنەوہو دہیانکەن بہ بہرایی
خۆیان، کہ ئەو کۆمەلہ ھەلبژاردہیہ مہرج دہکەن و پەیمان دہدەن کہ نابئ
بگہرپینەوہ، ئیلا بہ ئیحدەلحوسنہیہینەوہ نہبی، وەك قورئان دہفہرموی:

{قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ - التوبة - ۵۲/۹}. واتہ: بفہرموو

ئیوہ چاومروانی چی لہ ئیمہی خہباتگپری موسولمان دہکەن؟ جگہ لہ یہکی لہم
دوو بہەرہ جوان و شیرینہ: یا سہرکەوتن، یا شہہیدبوون!.

جا شهر ددست پیددهکا، لهپاش خوئاماده کردن بوی لههردوو لاهو، نهو روزه تاشه و دادیت شهر و گوشتار بهردهوام دهبیت، که شه و دادی، هر سوپایه دهگه رپتهوه بۆ سهنگه ری خوئی، هیچ لایان سهرکهوتنی گهوره بهدست ناهینن، بهلام کۆمهله ههلبژاردهکه، که بهرای لهشکری موسولمانهکان بوون، ههموو شههید دهبن و کهسیان لی دهرناچی. دیسانهوه موسولمانهکان کۆمهلی تر جیادهکه نهوه، نهوانیش مهرج و پهیمان دهکهن: یا مردن، یا سهرکهوتن، ههمدیسان دهبیتتهوه به شهر و گوشتار لهنیوان ههردوولادا، ههتا شه و دادی و شه و دهکهویتته نیوانیان و، هر لهشکری دهگه رپتهوه بۆ سهنگه ری خوئی، هیچ لایان سهرکهوتنی تهواو مسوگر ناکهن، بهلام کۆمهله ههلبژاردهکه دیسان ههموویان شههید دهبن و تاقیان لی دهرناچی، بۆ جاری سییه موسولمانان کۆمهلی تر ههلبهژیرن، دیسان نهوانیش مهرج و پهیمان دهکهن: که یا مردن، یا سهرکهوتن. جا ههمدیسانهوه دهبیتتهوه به شهر و گوشتار و شهر بهردهوام دهبی ههتا نیواری دادی، نهوجا هر لهشکری دهگه رپتهوه بۆ سهنگه ری خوئی، کهسیان سهرکهوتنی تهواو دابین ناکهن، بهلام دیسانهوه کۆمهله ههلبژاردهکه ههموو شههید دهبن.

جا له رۆژی چوارهمدا، نهوهی کهماوه له موسولمانان رادهپهړن و دهچن بۆ شهر لهگه لایانا، وه خودا تووشی شکستیکی زۆر گهورهیان دهکاو موسولمانهکان دهشکین و دهبی به جهنگیکی خویناوی بی وینهی کهس نه دیده، تهنا نهت مهیدانی گوشتارکه نهوهنده پان و پۆر دریزه و نهوهنده شوین دهگریتهوه و نهوهنده لاشه بی گیان له مهیدانا دهکهوی، نهگهر مهل و بالنده بهسهر تهرمی کوژراوهکانا بفری، پیش نهوهی که نهوپهریان بکهوی، ماندوو دهبی و له پهلوپۆ دهکهوی و خرب بهردهبیتتهوه و دهری!

به ره بابی لهسه د کهس پیاویکیان لی دهمینن، نیتر چۆن چۆنی دلایان به تالانی خوش بی، یا بهچی دلێکهوه دل به کهلهپوور دابهشکردن خوش بکهن، جا له بارودۆخ و کهشیکی ناوادا، لهناکا و هاوار ههله دهستی: که بهلای لهمهیش خراپتر

روویداوه، هاوار کهړی دې بۆلایان و هاواریان لې دهکا: کهوا جه جال هه لساوه و بهربوته ناو مال و منالان!!

نیت موسولمانه کان دهست له هه موو سامان و دهستکه وتی، که دهستیان کهوتوو و هه ل دهگرن و به دهستی خالی و به پهروشه وه دهگه پینه وه بۆ ناو خیزانه کانیان. موسولمانه کان دهسوار چاک له پېش خوځانه وه دهکهن به پېش قهره ول و دهیاننیرن بۆ سوږاخی جه جال).

خۆشه ویست (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: (من زۆرباش ناوی خوځیان و ناوی باوکیان و رهنګی ماین و نه سپه کانی ژیریان دهزانم، لهو روژدها خوځیان باشتین سوار گهلی سهر رووی زهوین!). یا فهرمووی: (لهو روژدها نهو ده سواره له باشتین سوار گهلی سهر رووی زهوین!).

۱۵۵۶) باسی نهو سهرکه وتن و ولات نازادکردنانه ی که بهر له هه لسانی جه جال

موسولمانان به دهستی دههینن. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: ما یكون من فتوحات المسلمين قبل الدجال

۲۰۲۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ عَنْ نَافِعِ بْنِ عُثْبَةَ قَالَ كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فِي غَزْوَةٍ - قَالَ - فَأَتَى النَّبِيَّ -صلى الله عليه وسلم- قَوْمٌ مِنْ قَبْلِ الْمَغْرِبِ عَلَيْهِمْ ثِيَابُ الصُّوفِ فَوَافَقُوهُ عِنْدَ أَكْمَةِ فَإِنَّهُمْ لَقِيَاءُ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَاعِدٌ - قَالَ - فَقَالَتْ لِي نَفْسِي إِنَّهُمْ قَوْمٌ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَهُ لَا يَغْتَالُونَهُ - قَالَ - ثُمَّ قُلْتُ لَعَلَّهُ نَجَى مَعَهُمْ. فَأَتَيْتُهُمْ فَقُمْتُ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَهُ - قَالَ - فَحَفِظْتُ مِنْهُ أَرْبَعَ كَلِمَاتٍ أَعِدُّنَّ فِي يَدِي قَالَ « تَغْزُونَ جَزِيرَةَ الْعَرَبِ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ ثُمَّ فَارِسَ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ ثُمَّ تَغْزُونَ الرُّومَ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ ثُمَّ تَغْزُونَ الدَّجَالَ فَيَفْتَحُهَا اللَّهُ ». قَالَ فَقَالَ نَافِعٌ يَا جَابِرُ لَا تَرَى الدَّجَالَ يَخْرُجُ حَتَّى تَفْتَحَ الرُّومَ. {الحديث: ۷۲۱۳ = صحيح مسلم بشرح النووي، تحقيق الشيخ مأمون شيا = ۷۲۴۱ صحيح مسلم بشرح فتح الملهم = فم = ف.م. تحفة الأشراف: ۱۱۵۸۴} :

جابیری کوری سه مووره، که خو ی سه حابه ی پیغه مبهره، فهرمووی: نافیعی کوری عوتبه ی خالوژام (رهزای خودا له جابیر و له نافیعی بئ) فهرمووی: له

غەزایەکا، لە خزمەتی پێغەمبەردا بووین، لەلای رۆژاوی مەدینەو دەستەیی پیاو هاتنە خزمەتی، بەرگی خوریان لەبەردابوو، کە گەشتە لای حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) لەلای تەپۆلکەیهکا بوو، ئەوان بە پێو بوون، پێغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) دانیشتبوو، لە دلی خۆما گوتم: بابجەم بۆلایان، بکەومە نیوانی ئەوان و نیوانی پێغەمبەرەو نەبادا بە هەلی بزەن و پێغەمبەر بکوژن، لەپاشا گوتم: بەشکوو رازو قسە ی نەینی خۆی هەبێ لەگەڵیان، ئاخری خۆم پێ نەگیراو چووم و لەنیوانی ئەوان و لەنیوانی ئەوا وەستامو، ئێتر ئەم چوار و تەییەم لە فەرماشتەکانی حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) لەبەرکرد، بە پەنجەکانم دەمژماردن: فەرمووی: لەپیشا جەزیرەتولعەرەب (دوورگە ی عەرەب) غەزا دەکەن و خودا فەتەحی دەکا بۆتان، لەپاش ئەویش وڵاتی فارس غەزا دەکەن و خودا ئازادی دەکا بۆتان، لەپاش ئەویش وڵاتی رۆم غەزا دەکەن و خودا ئازادی دەکا بۆتان، لەپاشدا دەچن بەگژ جبالا و ئەویش لەناوی دەبا بۆتان).

عەبدولەلیکی راوی فەرمووی: جا نافع (رەحمەتی خودای لی بێ) بە جابیری کوری سەموورە ی فەرموو: ئە ی جابیر! وادەزانین هەتا وڵاتی رۆم نەگیرێ جەجال هەئناسی!). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۰۴، ژمارە: ۵۵۵۶ – ئەو حەلە رۆم زۆرن بەلام سەرکەوتن بۆ موسوڵمانانە}.

روونکردنەو:

- ۱- ژیاننامە ی جابیری کوری سەموورە، لەپیشەو لە ژمارە: (۱۴۶) دا رابورد.
- ۲- نافیعی کوری عوتبە خالۆزای جابیری کوری سەموورە، لە رۆژی ئازادکردنی مەککەدا موسوڵمان بوو، عوتبە ی باوکی بە بیباوەری لەپیش ئازادکردنی مەککەدا کوژرا. لە فەتحولولەیمدا بەدەق دەفەرموێ: نافیعی کوری عوتبە ی کوری ئەبو وەقاص خالۆزای جابیری کوری سەموورە، بەلام لە (تەهذیب التەهذیب) و لە (الإصابة في تمييز الصحابة) دا دەلی: (روی جابر بن سمرّة – وهو ابن عمّته - عنه) جا رەنگ بێ: مەبەست ئەوەی کە خالۆزاو پورزای یەکتری بن،

عوتبه و سه مووره به خوشك و كچى خويان ژن به ژنيان كردبى واته: عوتبه خوشكى خوى داوه به سه مووره، نافيى كورى عوتبه دهبى به خالوزاى جابير، سه موورهش كچى خوى دابى به عوتبه، جابيرى كورى سه مووره دهبى به كورى پوورى نافيى له باوكه وه.

(۱۵۵۷) نازاد كردنى قوسته نته نييه. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: في فتح قسطنطينية

۲۰۲۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَنْزِلَ الرُّومُ بِالْأَعْمَاقِ أَوْ يَدَاقِقَ فَيُخْرَجَ إِلَيْهِمْ جَيْشٌ مِنَ الْمَدِينَةِ مِنْ خِيَارِ أَهْلِ الْأَرْضِ يَوْمَئِذٍ فَإِذَا تَصَافَوْا قَالَتِ الرُّومُ خَلُّوا بَيْنَنَا وَبَيْنَ الَّذِينَ سَبَّوْا مِنَّا نَقَاتْلَهُمْ. فَيَقُولُ الْمُسْلِمُونَ لَا وَاللَّهِ لَا نُحَلِّي بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ إِخْوَانِنَا. فَيُقَاتِلُونَهُمْ فَيَنْهَزِمُ ثُلُثٌ لَا يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَبَدًا وَيُقْتَلُ ثُلُثُهُمْ أَفْضَلُ الشُّهَدَاءِ عِنْدَ اللَّهِ وَيَفْتَتِحُ الثُّلُثُ لَا يَفْتَنُونَ أَبَدًا فَيَفْتَتِحُونَ قُسْطَنْطِينِيَّةَ فَبَيْنَمَا هُمْ يَقْتَسِمُونَ الْغَنَائِمَ قَدْ عَلَّقُوا سُيُوفَهُمْ بِالزَّيْتُونِ إِذْ صَاحَ فِيهِمُ الشَّيْطَانُ إِنَّ الْمَسِيحَ قَدْ خَلَفَكُمْ فِي أَهْلِيكُمْ. فَيَخْرُجُونَ وَذَلِكَ بَاطِلٌ فَإِذَا جَاءُوا الشَّامَ حَرَجَ فَبَيْنَمَا هُمْ يُعَدُّونَ لِلْقِتَالِ يُسَوِّرُونَ الصُّفُوفَ إِذْ أَقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَيَنْزِلُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ فَاْمَهُمْ فَإِذَا رَأَاهُ عَدُوُّ اللَّهِ ذَابَ كَمَا يَذُوبُ الْمِلْحُ فِي الْمَاءِ فَلَوْ تَرَكَهُ لَأَنْدَابَ حَتَّى يَهْلِكَ وَلَكِنْ يَقْتُلُهُ اللَّهُ بِيَدِهِ فَيُرِيهِمْ دَمَهُ فِي حَرَّتِهِ. » {الحديث: ۷۲۰۷=۷۲۳۵ فتح الملهم} :

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای لێ بێ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی:

(قیامەت ھەڵناسێ ھەتا لەشکری رۆم لە ئەعماق ھۆردوبەز دەکەن). یا فەرمووی

(دروودی خودای لەسەر بێ): (لەشکری رۆم لە دابیق باروبنە ی دەخەن و دەگەنە دەورووبەری

مەدینە ی درەخشان، جا لەشکری لە مەدینە وە بۆیان دەردەچن، لەو سەر دەمەدا

باشترینی دانیشتوانی سەر رووی زەوی خۆیانن، کاتی ھەردوو لەشکری بەرابەری

یەکتری ریز دەبەستن بۆ شەر، رۆمەکان بە موسولمانەکان دەلێن: ئیوە رێگەمان بۆ

چۆل بکەن، ئیمە بەس لەگەڵ ئەوانەدا جەنگ دەکەین، کە دیلیان لە ئیمە

گرتوووە مال و منالێان بە تالانی بردووین. موسولمانەکانیش دەزانن کە

مەبەستىيان لەم قەسەيە بىيانوو مەھانەيە، لەبەرئەو دەفەر موون: نا بەخودا شتى وا ناکەين و رێگەتان پێ نادەين و نايەلێن کە پەنجەيان بۆ ببەن، چۆن شتى وا دەکەين ئەوانە براى ئايىنى ئێمەن، چۆن پشتيان بەردەدەين، ئيتەر دەچن بەگزياندا. جا سێيەکی لەشکری موسوڵمانەکان دەشکێن و هەلدین، ئەوانە هەتا هەتايە خودا تەوبەو پەشيمانىيان ئێ گيرناکا، سێيەکیکيشيان ئێ دەکوژرێن و دەبن بە باشترين شەهيدان لەلای خودا، سێيەکەکەى تريشيان شەر دەبنەو دەو سەردەکەون، ئەمانەيش هەرگيزاو هەرگيز تووشى ئاشووب و دووچارى فیتنە نابن، جا لەشکرى رۆم دەشکێنن و، بەشەر شوپيان دەکەون هەتا دەيانکەنەو بەناو قوستەنتەنيەداو، قوستەنتەنيە دەگرن، جا لەپاش گرتنى قوستەنتەنيە، پشووێ دەدەن و شیرەکانيان بەدارى زەيتوونا هەل دەواسن و جەنگ تەواو دەبن و، خەريک دەبن مالى تالانى دابەش دەکەن، لەودەمەدا لەناکاو شەيتان دەقريشکێن بەناويانداو، دەلێ: جەجالە کوورە مووشى هەلاتباز لە شوپى ئێو شادبوو بە کەس و کارو مال و منائان!

ئەم قەسەيەيش لەخۆيا درۆيە، چونکە جەجال ناچیتە مەدينەو هيشتايش هەل نەساو، بەلام ئەوان لەشار دەردەچن و دەروڤ تا دەگەنە شام، ئەوسا جەجال پەيدادەبێ، جا و ئەوان خۆيان ئامادە دەکەن بۆ شەر، ريزەکانيان رێک دەخەن، رۆژێ قامەت بۆ نوێژ دەکړی، لەوکاتەدا عيسای کورێ مەريەم (دروودو سلاوى خودای لەسەر بێ) لە ئاسمانەو دادەبەزێ و بەرنوێژي ئەو نوێژەيان بۆ دەکا، جا کە جەجال ئەو دوشمى خودايە هەر کە چاوى بە عيسای کورې مەريەم دەکەوێ، ئيتەر وەك خويى ناو ئاو دەتويیتەو، ئەويش ئاو دەتويیتەو، گريمان ئەگەر عيسا وازيشى ئێ بەيئى و نەيکوژێ، خۆى لە خۆيەو هەر لەناو دەچێ و دەتليسيیتەو، بەلام خودا بەدەستى عيسا دەيکوژێ، وە عيسا خويى جەجاليان بەسەرى نيزەکەيەو پێ نيشان دەدا، تا خەلک باش باوەرپکەن کەوا جەجال تۆپيوە!). {تاج/۵، زنجيرە: ۱۰۳، ژمارە: ۵۵۵۳ — گرتەوێ قوستەنتەنيە}.

روونکردنهوه:

هه‌ندی ده‌فهرموون: ئە‌عماق شوینیکه له ده‌وروبه‌ری شاری مه‌دینه، نه‌وه‌وی ده‌فهرموئ: ناوی شوینیکه له نزیکه‌ی هه‌روا راجیایی له (داب‌ق)یشدا هه‌یه، هه‌ندی ده‌فهرموون: ناوی شوینیکه له مه‌دینه کراوه به بازا، هه‌ندی تر ده‌فهرموون: ناوی گوندیکه له نزیکه‌ی هه‌له‌به‌وه.

١٥٥٨) له‌شکری به‌لاماری به‌یتوللاً ده‌دات رو‌ده‌چن به‌ناخی زه‌ویدا.

(٧١٦٤ - ٧٢٧٢)

باب: فِي الْخُسْفِ بِالْجَيْشِ الَّذِي يَوْمُ الْبَيْتِ

٢٠٣٠- عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ الْقُبَيْطَةِ قَالَ دَخَلَ الْحَارِثُ بْنُ أَبِي رَبِيعَةَ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ صَفْوَانَ وَأَنَا مَعَهُمَا عَلَى أُمَّ سَلَمَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ فَسَأَلَاهَا عَنِ الْجَيْشِ الَّذِي يُخْسَفُ بِهِ وَكَانَ ذَلِكَ فِي أَيَّامِ ابْنِ الزُّبَيْرِ فَقَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- «يَعُودُ عَائِدٌ بِالْبَيْتِ فَيُبْعَثُ إِلَيْهِ بَعْثٌ فَإِذَا كَانُوا بَيْدَاءَ مِنَ الْأَرْضِ خُسِفَ بِهِمْ». فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَكَيْفَ بِمَنْ كَانَ كَارِهَاً قَالَ «يُخْسَفُ بِهِ مَعَهُمْ وَلَكِنَّهُ يُبْعَثُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى نَبِيِّهِ». وَقَالَ أَبُو جَعْفَرٍ هِيَ بَيْدَاءُ الْمَدِينَةِ. {الحدیث: ٧١٦٩ = ٧١٩٦ فم}:

عوبه‌یدوللای کوری ئە‌ل قیبطییە فەرمووی: لە‌خزمە‌تی حاریشی کوری ئە‌بو ره‌بیعه‌و عه‌بدوللای کوری سه‌فواندا چووین بو‌ خزمە‌تی ئوم سه‌له‌مه‌ی دایکی باوه‌ردارانی هاوسه‌ری پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودا له‌ پی‌غه‌مبه‌رو ره‌زای خودا له‌ هاوه‌لان و هاوسه‌رانی بی) پرسیا‌ری ئە‌و له‌شک‌ره‌یان لی کرد که رو‌ده‌چن به‌ناخی زه‌ویدا؟ ئە‌م سه‌ردان و پرسیا‌رو وه‌لامه‌یش له‌و سه‌رده‌مه‌دا بو‌و، که عه‌بدوللای کوری زوبه‌یر فەرمان‌رہ‌وا بو‌و له‌ مه‌دینه، ئوم سه‌له‌مه‌یش فەرمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فەرمووی: (په‌نا به‌ری په‌نا ده‌باته‌ به‌ر به‌یت و هانا ده‌باته‌ به‌ر خانه‌ی خودا، هه‌تا زۆردار نه‌یکوژی، جا له‌شک‌ری ده‌نی‌رن بو‌ گیانی، کاتی له‌شک‌ره‌که ده‌گه‌نه‌ بیابانی به‌یداء، که ناوی شوینیکه‌ی تایبه‌ته‌ له‌نیوانی مه‌که‌و مه‌دینه‌دا،

دهشتیکی لووس و پووسه، وا له نزیکی ذولحوله یفه وه، که لهشکره که دهگه نه نهوئ هه موویان رو دهچن به ناخی زه ویدا).

منیش عه رزیمکرد: نهی پیغه مبهری خودا! نهو لهشکره که دهچن بو گیانی نهو په نا هینه ره، که په نا ده باته بهر خانه ی خودا، هه موویان وهک یهک نین، هه یانه به زور هیئراوه و پی ناخوشه که هاتوو به نهو ئه رکه نار ه وایه، نهی نهو ده چوئ رو دهچن له گهل نهو ناهه قیکارانه دا؟ فه رمووی: (نهویش له گهل نهو نا رو دهچن به ناخی زه ویدا، به لام له روژی قیامه تدا، له سه ر نیازی خو ی زیندوو ده کریته وه و به پی نیازی دلی پاداش ده دریته وه، به چاک یا به خراپ).

نهو جه عفه ری ئه ل-باقیر، فه رمووی: نهو شوینه که نهو لهشکره ی تیادا رو دهچن بیابانه که ی مه دینه یه، که وا له نزیکی ذولحوله یفه وه. {تاج/۲، زنجیره: ۱۳۷، ژماره: ۱۷۲۴ + تاج/۵، زنجیره: ۸۷، ژماره: ۵۴۸۳} + {تاج/۵، زنجیره: ۹۷، ژماره: ۵۵۳۹ - له هوژی سه قیف هه لاتبازو ... ههل ده کهوئ} + {ریاض الصالحین/۴، زنجیره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۳۰}.

۱۵۵۹) باسی نیشته جیبوون له مه دینه و گه شه کردنی خانوبه ره لی لی له پیش

داها تانی قیامه تدا. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: فِي سَكْنَى الْمَدِينَةِ وَعِمَارَتِهَا قَبْلَ السَّاعَةِ

۲۰۳۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « تَبْلُغُ الْمَسَاكِينُ إِهَابَ أَوْ يَهَابَ ». قَالَ زُهَيْرٌ قُلْتُ لِسَهْلٍ فَكَمْ ذَلِكَ مِنَ الْمَدِينَةِ قَالَ كَذَا وَكَذَا مِيلًا. {الحديث: ۷۲۱۹ = ۷۲۵۰ فم:}

ئه بو هورهیره (رمزای خودای لی بین) فه رمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سه ر بی) فه رمووی:

(خانوبه ره ده گاته ئیهاب) زوههیر که که سی سییه مه له پاش ئیمامی موسلیم له رسته ی نهو فه رمووده یه دا، فه رمووی: به سو هه یلی ماموستای خو مم گوت: (ئیهاب چه ندئ له مه دینه وه دووره؟) فه رمووی: چه ند میلی له مه دینه وه دووره. {تاج/۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۷۱}.

۱۵۶۰) پیاویکی دوولاق باریکی حەبەشەیی کەعبە دەرووختینی. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: یُخَرَّبُ الْكَعْبَةَ ذُو السُّوَيْقَتَيْنِ مِنَ الْحَبَشَةِ

۲۰۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « يُخَرَّبُ الْكَعْبَةَ ذُو السُّوَيْقَتَيْنِ مِنَ الْحَبَشَةِ ». {الحديث: ۷۲۳۴ = ۷۲۶۵ فم. تجريد البخاری/ ۲، رقم: ۷۶۳ = ۱۵۹۱، ۱۵۹۶، ۱۵۹۵. نسائی. مناسك: ۲۹۰۴. تحفة الأشراف: ۱۳۳۳۰} :

ئەبو ھورەیرە (رەزای خەدای لێ بێ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خەدای لەسەر بێ) فەرمووی: (پیاویکی دوو لاق باریکی حەبەشەیی کەعبە دەرووختینی). {تاج/ ۲، زنجیرە: ۱۳۷، ژمارە: ۱۷۲۵}.

۱۵۶۱) ھاکا خەلکی عێراق پارەو پوول و سەرانی کەس سەریان نەدەن.

(۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

باب: فِي مَنْعِ الْعِرَاقِ دِرْهَمًا

۲۰۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- «: مَنْعَتِ الْعِرَاقُ دِرْهَمَهَا وَقَفِيزَهَا وَمَنْعَتِ الشَّامُ مُدِّيَهَا وَدِينَارَهَا وَمَنْعَتِ مِصْرُ إِرْدَبَهَا وَدِينَارَهَا وَعُدْتُمْ مِنْ حَيْثُ بَدَأْتُمْ وَعُدْتُمْ مِنْ حَيْثُ بَدَأْتُمْ ». شَهْدَ عَلَى ذَلِكَ لَحْمُ أَبِي هُرَيْرَةَ وَدَمُهُ. {الحديث: ۷۲۰۶ = ۷۲۳۴ فم} :

ئەبو ھورەیرە (رەزای خەدای لێ بێ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خەدای لەسەر بێ) فەرمووی: (ھاکا ولاتی عێراق خەرجی خەلەو خەرمان، مەکاتو باجی مال و خەرجی پوول و پارەیان نەدا، ھەرۆا ھاکا خەلکی شام سەرانی و باج و خەرجی خەلەو خەرمان و پوولیان نەدا، ھەرۆھا ھاکا خەلکی مەصر سەرانی و باج و خەرجی خەلەو خەرمان و پارەو پوولیان نەدا، بەرە بەرە دەگەرپێنەو بەرەو ئەو شوپنە کە لیۆدی بەھەر جوارلادا بلۆو بوونەو و ئیسلامتان پەخشەو کرد). سێ جار خۆشەویست (دروودی خەدای لەسەر بێ) ئەم رستەییە دواو دی دووبارە کردووە: (بەرە بەرە دەگەرپێنەو تاد). ئەوجا ئەبو ھورەیرە فەرمووی: گۆشت و خۆینی ئەبو ھورەیرە (رەزای خەدای لێ)

بی) لهسهر راستو دروستی ئهم فهرموودهیه شایهتی ده‌دا. {تاج/۵، زنجیره: ۱۰۸، ژماره: ۵۵۹۳ - باسی خه‌لیفه مه‌هدی} + {تاج/۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۷۲}.

۲۰۳۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ «لَيْسَتْ السَّنَةُ بِأَنْ لَا تُمَطَّرُوا وَلَكِنَّ السَّنَةَ أَنْ تُمَطَّرُوا وَتُمْطَرُوا وَلَا تُنَبِّتُ الْأَرْضُ شَيْئًا». {الحديث: ۷۲۲۰ = ۷۲۵۱ فم}:

ئه‌بو هورهیره (ره‌زای خودای لی بی) فهرمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی:

(گرانی و سالی نه‌هاتی به‌بی بارانی نییه، به‌لام نه‌هاته سالی راستی ئه‌ودهیه که په‌ستا په‌ستا بارانتان بو بباری، که‌چی زه‌وی هیج شینایی سه‌وز نه‌کا!). {تاج/۵، زنجیره: ۵، ۸۸، ژماره: ۵۵۰۳ - خه‌به‌ردان له فیتنه}.

۱۵۶۲) سپارده هه‌ل ده‌گیڕی (نه‌مانه‌ت نامینئ) بر‌وا له‌دل ده‌س‌ریته‌وه.

(۳۶۵ - ۳۶۶)

بَابُ: فِي رَفْعِ الْأَمَانَةِ وَالْإِيمَانِ مِنَ الْقُلُوبِ

۲۰۳۵ - عَنْ حَدِيثَةٍ قَالَتْ حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- حَدِيثَيْنِ قَدْ رَأَيْتُ أَحَدَهُمَا وَأَنَا أَتَنْتَظِرُ الْآخَرَ حَدَّثَنَا «أَنَّ الْأَمَانَةَ نَزَلَتْ فِي جَذْرِ قُلُوبِ الرِّجَالِ ثُمَّ نَزَلَ الْقُرْآنُ فَعَلِمُوا مِنَ الْقُرْآنِ وَعَلِمُوا مِنَ السُّنَّةِ». ثُمَّ حَدَّثَنَا عَنْ رَفْعِ الْأَمَانَةِ قَالَ «يَنَامُ الرَّجُلُ النَّوْمَةَ فَتُقْبَضُ الْأَمَانَةُ مِنْ قَلْبِهِ فَيَظَلُّ أَثَرُهَا مِثْلَ الْوَكْتِ ثُمَّ يَنَامُ النَّوْمَةَ فَتُقْبَضُ الْأَمَانَةُ مِنْ قَلْبِهِ فَيَظَلُّ أَثَرُهَا مِثْلَ الْمَجْلِ كَجَمْرٍ دَخَرَجْتُهُ عَلَى رِجْلِكَ فَتَنْفَطِرُ فَتَرَاهُ مُنْتَشِرًا وَلَيْسَ فِيهِ شَيْءٌ - ثُمَّ أَخَذَ حَصَاةً فَدَخَرَجَهَا عَلَى رِجْلِهِ - فَيُصْبِحُ النَّاسُ يَتَبَايَعُونَ لَا يَكَادُ أَحَدٌ يُؤَدِّي الْأَمَانَةَ حَتَّى يُقَالَ إِنَّ فِي بَنِي فُلَانٍ رَجُلًا أَمِينًا. حَتَّى يُقَالَ لِلرَّجُلِ مَا أَجَلَدُهُ مَا أَظْرَفُهُ مَا أَعْقَلُهُ وَمَا فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ». وَلَقَدْ أَتَى عَلَى زَمَانٍ وَمَا أَبَالِي أَيْكُمْ بَايَعْتُ لِمَنْ كَانَ مُسْلِمًا لِيَرُدَّنَّهُ عَلَى دِينِهِ وَلَمَنْ كَانَ نَصْرَانِيًّا أَوْ يَهُودِيًّا لِيَرُدَّنَّهُ عَلَى سَاعِيهِ وَأَمَّا الْيَوْمَ فَمَا كُنْتُ لِأُبَايِعَ مِنْكُمْ إِلَّا فُلَانًا وَفُلَانًا. {الحديث: ۳۶۵ = ۳۷۹ فم. تجريد البخاری بالكوردی/۵، رقم: ۲۰۲۰ = ۶۴۹۷، ۷۰۸۹، ۷۲۷۶}:

خودهیفه کوری یه مان (رمزای خودای لی بین) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای لهسه ر بئ)

دوو فهرمایشتی لهبارهی سپاردهوه پیمان فهرموو، یهکیکیانم بهچاوی خۆم دی هاته دی، که بریتی بوو، له هاتنی سپارده (ئهمانهت) وه چاودروانی ئهوی تریشیانم کهبیته دی، که بریتییه له نهمانی ئهمانهت. واته: سپارده. فهرمایشتی یهکه م ئهوهبوو فهرمووی پیمان: (ئهمانهت - واته: سپارده - که هاته خوارهوه لهناخی دلی پیاو چاکانا، رهگو ریشهی داکوتاو جیگهی خۆی گرت، بهره بهره قورئانیش دههاته خوارهوه، ههروا سوننهتی پیغه مبه ریش له دوا قورئان دههات، ئیتر ئهوانیش به فیروونی قورئان و بهزانیی شهریعت و یاسا نامه ی خودا، سپاردهیان به باشی و به جوانی پهروه ده دهکرد).

فهرمایشتی دووهم: ئهوه بوو که باسی نهمانی ئهمانهتی بۆ کردین. فهرمووی: (دروودی خودای لهسه ر بئ): (کاتی ئهمانهت هه ل دهگیری، بهره بهره نامینی و شوینه واری کویر دهبیتهوه، پیاو دهبی خهوی لی دهکهوی و لهو خهوه دا سپارده له دلی وهردهگیریتهوه، بهره بهره شوینه کهشی لهناو دلا کویر دهبیتهوه لهسه ر ئهم شیوهیه:

ئهمجار شوینه کهی وهک نیتکهیهکی رهش دهمینیتهوه، دووهمجار کهخهوی لی دهکهوی ئهوه دیشی ماوه له دلایا ئه ویش دهرواو هیچی نامینی. ئیتر شوینه کهی وهک تلۆقی لی دی. نووری ئهمانهت (واته: رووناکی سپارده) کاتی له دل باردهکا، وهک ئه و پشکویه وایه بینیتی به قاجی خوتاو، شوینه کهی هه ل تلۆقی، ته ماشا دهکهیت قاجت بلۆق دهکاو بلۆقه که و شوین بلۆقه که هه تا ماوه یی دهمینی، به لام پشکۆکه نه ماوه و سکه که دیار نییه، ئهمانهتیش که له دل باری کرد ئاویه!

ئه و جا بۆ پتر رونکردنه وهی مه به سته که، چه ویک ی هه لگرت و تلانیه وه به سه ر قاجی خویاو، نیشانیدا که پشکۆکه ئاوا بنی به قاجی خویدا، فهرمووی: (ئیتر بهره بهره کهس متمانه به کهس ناکا، تاوا ی لی دی خه لک مامه له و سه ودا له گه ل یه کتری دهکن، به لام خه ریک دهبی که کهس ئهمانهت به جی نه هیئی، تاوا ی لی دی

پیاوی ئەمەندارو دەست پاک واکەم دەبی، دەلێن: لەناو فیسارە خێلدا پیاویکی دەست پاکێ ئەمەندار ماوه!

واى لى دى دەبی بە پاشا گەردانییەکی وا، قسەو بەلێن و گوتاریان بایەخی نامینی، پیاوی وا پەیدا دەبی سەنگی دەنکە خەرته‌له‌یی چییە، باوەرو ئیمان لەدایدا نییە، کەچی پێی دەلێن: ئای لەم شا پیاوه، چەندە ژیر و تیژ بیرو هۆشیارە، یا چەندە سەلارو ناسک و نازدارە، یا چەندە بە جەرگو ره‌شیدو نازایە! (بەرەستی ئیستا رێک وایە: ۲۰۱۰/۱۱/۱۰)

حوزیفه (ره‌زای خودای لى بى) فهرمووی: ئەو سەرەدەمە بەسەر چوو، کەمەن دەرەست نەبووم کە لەگەڵ هەرکامیکتانا مامە‌له‌و سەودام بکردایە دەرەست نەبووم مەترسیم نەبوو، چونکە مامە‌له‌کارەکە ئەگەر خوێ موسلمان بوایە، ئەوا ئایین و دینەکەى نەیدەهێشت کە گزی و ناپاکیم لى بکا، خو ئەگەر گاورو جووله‌کەیش بوایە، سەرکارەکەى سەری، بەرپرسە موسلمانەکەى سەری، نەیدەهێشت کە گزی ناپاکیم لى بکا!.

بەلام ئەمەپۆ مەگەر لەگەڵ فیسارە کەسو ئەو فیسارە کەسدا، بتوانم مامە‌له‌و سەودا بکەم و لیان دانیابم، کە ناپاکیم لەگەڵدا ناکەن! {تاج: ۵، زنجیرە: ۱۸، ژمارە: ۵۲۱۷ – باسی سپاردە هەڵ دەگیری = ریاض/۱، زنجیرە: ۲۵، ژمارە: ۲۰۰}. {بەروانە: ژمارە: (۱۹۹۰) کە لەپێشەوه رابورد + ریاض/۴، زنجیرە: ۲۷۰، ژمارە: ۱۸۶۱}.

۱۵۶۳) لەپیش هاتنی ئاخر زەمانا جێنشینى دەبی مال بە چنگ و مشت، بەبی

شومار بە خەلك دەبه‌خشى. (۷۱۶۴ – ۷۲۷۲)

بَاب: يَكُونُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ خَلِيفَةُ يَحْتِى الْمَالِ حَتَّى

۲۰۳۶- عَنِ الْجُرَيْرِيِّ عَنْ أَبِي نَضْرَةَ قَالَ كُنَّا عِنْدَ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ فَقَالَ يُوشِكُ أَهْلُ الْعِرَاقِ أَنْ لَا يُجْبَى إِلَيْهِمْ قَفِيزٌ وَلَا دِرْهَمٌ. قُلْنَا مَنْ أَيْنَ ذَلِكَ قَالَ مِنْ قَبْلِ الْعَجَمِ يَمْنَعُونَ ذَلِكَ. ثُمَّ قَالَ يُوشِكُ أَهْلُ الشَّامِ أَنْ لَا يُجْبَى إِلَيْهِمْ دِينَارٌ وَلَا مُدٌّ. قُلْنَا مَنْ أَيْنَ ذَلِكَ قَالَ مِنْ قَبْلِ الرُّومِ. ثُمَّ سَكَتَ هُنَيْئَةً ثُمَّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- «

يَكُونُ فِي آخِرِ أُمَّتِي خَلِيفَةٌ يَخْشَى الْمَالَ حَيْثَا لَا يُعْذُّهُ عَدَدًا. « قَالَ قُلْتُ لِأَبِي نَضْرَةَ وَأَبِي الْعَلَاءِ أَتَرَيَانِ أَنَّهُ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ فَقَالَا لَا. {الحديث: ۷۲۴۲ = ۷۲۷۵ فم} :

جوردهیره (رحمتهی خودای بی) فهرمووی: نه بو نه ضره فهرمووی: له خزمه تی جابیری کوری عهبدوللادا بووین، فهرمووی: هاکا خه لکی عیراق خه رچی خه له و خهرمان و، مه کات و باجی مال و خه رچی پوول و پارهیان نه دا! گوتمان: نه وه له به رچی؟ فهرمووی: عه جه م نه م ولاته داگیر ده که ن و قه ده غه ی نه وه دیان بی ده که ن که یارمه تی موسولمانان بده ن. له پاشا فهرمووی: هاکا خه لکی شام سه رانه و باج و خه رچی خه له و خهرمان و پوول و پارهیان نه دا! گوتمان: نه ی نه وه له به رچی؟ فهرمووی: به هو ی رو مه وه. له پاشا جابیر توژی رامو فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) فهرمووی: (له چینی پاشینی نو مه تی مندا جینشین دهبی به لا گو یل و لامشت پارو و پوول دهبه خشیته وه و به ژماردن نایژمی ری). جوردهیری قسه به ر (راوی) ده فهرمو ی: گوتم: به نه بو نه ضره و نه بو عه لاء: ئایا ئیوه له و باوهرده دان که نه و جینشینه عومه ری کوری عه بدولعه زیز بی؟ فهرموویان: نه. {تاج/۵، زنجیره: ۱۰۸، ژماره: ۵۵۹۳ - باسی خه لیفه مه هدی} → {بروانه: ژماره: ۲۰۲۳} + {ریاض/۴، زنجیره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۲۴}.

۱۵۶۴) باسی نه و نیشانه و هه وائه سه ر سورهی نه رانه ی که له پیش هاتنی قیامه تدا ده وه و مین. (۷۱۶۴ - ۷۲۱۴)

باب: فِي الْآيَاتِ الَّتِي تَكُونُ قَبْلَ السَّاعَةِ

۲۰۳۷- عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ أَسِيدٍ الْغِفَارِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ أَطْلَعَ النَّبِيُّ -صلى الله عليه وسلم- عَلَيْنَا وَنَحْنُ نَتَذَكَّرُ فَقَالَ « مَا تَذَكَّرُونَ ». قَالُوا نَذْكُرُ السَّاعَةَ. قَالَ « إِنَّهَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرَوْنَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ ». فَذَكَرَ الدُّخَانَ وَالدَّجَالَ وَالدَّابَّةَ وَطُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَنُزُولَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَيَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ وَثَلَاثَةَ خُسُوفٍ خُسُوفٍ بِالْمَشْرِقِ وَخُسُوفٍ بِالْمَغْرِبِ وَخُسُوفٍ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَآخِرُ ذَلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى مَحْشَرِهِمْ. {الحديث: ۷۲۱۴ = ۷۲۴۲ فم} :

حودهیفه ی کوری ئوسهیدی غیفاری (رهزای خودای لئ بئ) فهرمووی: جاری لهناو
خۆماندا، ئیمه له ژیرخانیکا بووین، گوشتوگوومان دهکرد، لهوکاته دا چه زرمه (دروودی
خودای لهسه ر بئ) هات به سه رمانا، فهرمووی: (ئه وه باسی چی دهکهن؟) گوتمان: باسی
قیامهت دهکهن. فهرمووی: (قیامهت بهرپا نابئ، تا ئهم ده نیشانهیه له پیشیه وه
روونه دهن). ئینجا چه زرمه (دروودی خودای لهسه ر بئ) باسی ئهم نیشانهیه کرد: دووکه له که
(که پیشی ده لئین: نایه تی دوخان، که چل روژ ده خایه نئ، بهری هه ناسه ی کافران
دهگری، بۆ موسولمانانیش له چه شنی هه لامه ته، له م نایه ته دا باسکراوه: {فَارْتَقِبْ
يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ} وه جه جال و داببه تول ئه رض که له م نایه ته دا
باسکراوه: {أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ - النمل/۸۲}. وه دهرچوونی خور
له خورئاواوه، خور له باتی ئه وه ی وه ک هه موو روژی له خوره ه لاته وه هه لئب، له
خورئاواوه هه لئب، وه هاتنه خواره وه ی عیسای کوری مه ریه م (دروودی خودا له سه ر
خوی و له سه ر دایکی بئ) وه په یدا بوونی یه نه جوج و مه نه جوج و سئ روچوون
(خه سف): روچوونی له روژه ه لات، روچوونی له روژئاوا، روچوونی له دورگه ی
عه رب، له دوا ئه مانه ئاگری له ولاتی یه مه نه وه دهرده چی، خه لک به ره و خاکی
مه حشه راده پیچی!). {تاج/۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۶۹}.

۱۵۶۵) به کرده وه ی باش ده ست پیشکه ری له قه ومانی ئه و فره ته نه و ئاشووبانه

بکه ن که وه ک شه وه زه نگ خه لک داده گرن. (۳۰۹)

باب: بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ

۲۰۳۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ
فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا أَوْ يُمْسِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ
كَافِرًا يَبِيعُ دِينَهُ بَعَرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا ». {الحديث: ۳۰۹ = ۳۲۵ فم:}

ئهبو هورمیره (رهزای خودای لئ بئ) فهرمووی: خۆشه وایست (دروودی خودای لهسه ر بئ) فهرمووی:

(به کرده وه ی باش ده ست پیشکه ری له قه ومانی ئه و فره ته نه و ئاشووبانه بکه ن که
وه ک شه وه زه نگ خه لک داده گرن و دنیا تاریک دهکهن، خه لک و سهریان ئی

دهشیوئ و رییان لی دهگورئ، پیاو ههیه بهیانی موسولمانه و ئیواره کافره، ئیواره موسولمانه و بهیانی کافره، ئایینی خوئی دمهروشی بۆ شره و پرو پیتی جیهان). {تاج/۵، زنجیره: ۱۳، ژماره: ۵۸۲}.

(۱۵۶۱) به کردهوی باش پیش دهستی له شەش شت بکهن. (۷۳۱۸ - ۷۳۲۵)

باب: بادرُوا بِالْأَعْمَالِ سِتًّا

۲۰۳۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ «بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ سِتًّا الدَّجَالُ وَالِدُّخَانُ وَدَابَّةُ الْأَرْضِ وَطُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَأَمْرُ الْأَعَمَّةِ وَخُرُيْصَةُ أَحَدِكُمْ». {الحديث: ۷۳۲۳ = ۷۳۵۸ فم = ف.م = فتح الملهم شرح صحيح الإمام مسلم:}

ئەبو هورەیره (بەزای خودای لی بێ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (بەکاری چاکە هەتا دەتوانن پیش دەستی لەم شەش کارەساتە سامناکانە بکهن: یەكەم لە جەجال. دووهم: لەو دوو کەلەهێ کە سەراسەر جیهان دادەگرئ، وە چل روژ دەمینیتەو، ئەمەیش لەپیش هەستانی قیامەتدا روودەدات. سییەم: دابەتولنەرەض (دەعبا بن عەردیلە). چوارەم: لە کارەساتی هەتھاتی خۆر لە خۆرئاواوە، کە نیشانەیهکی گەورە هاتی قیامەتە. پینجەم: لە مەرگ کە وەك ملۆزم، یەخە یەك بەیەكتان دەگرئ و کەستان لە چنگی قوتاری نابێ. شەشەم: لە هاتی روژی دوا روژ، کە وەك کارەساتی گشتی وایە، هەمووان وەك یەك دادەگرئ). {تاج/۵، زنجیره: ۱۳، ژماره: ۵۸۴ - کاری چاک زوو بکری}.

روونکردنەو:

۱- لە رافە نامە (شەرەح) کانا، دمهرومون: هاتی هەریەك لەم نیشانانە کاتی تاییەتی خوئی هەیه، بەلام مەرەج نییە کە لەسەر ئەم ریز بەندییە، رووبدەن، کە لە فەرموودەکاندا گوتراون.

۲- مەبەست لە (داببەتولئەرض = دەعبا بن عەردیلە) ئەوویە، کە لە ئایەتی هەشتاو دوو لە سوورەتی نەملدا دەفەرموو: کاتی فەرمانی سزادان و قاری خودا هاتە سەر ئەو کافرانە، ئەو لە وکاتەدا لە زەوی صەفا، لە نزیکێ کابەتوللادا، لە شاری مەککە، حەییوانی دەرەدکەین، بەناوی داببەتولئەرض، کە بەفەرمانی ئیمە دیتە زمان و قسە دەکا لە گەڵ خەلکە کەدا، کە مروۆقەکان لەو روژگارەدا گەشتوونەتە قوئاغیکی وا هیچ ئیمان و باوەڕپێکیان نەماوە بە قسەى خودا و پیغەمبەر، لەبەرئەو کاتی ئەو هاتوو پەردە لابریو بە چاوی خۆیان راستپەکان و حەقایق ببینن!). {تاج/۴، زنجیرە: ۱۰ - سوورەتی نەمل}.

(۱۵۶۷) خواپەرستی لە کاتی ناخوڕان و بخوڕانا. (۷۳۲۶ - ۷۳۲۷)

باب: الْعِبَادَةُ فِي الْهَرَجِ

۲۰۴۰- عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ (رضي الله عنه) رَدُّهُ إِلَى النَّبِيِّ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « الْعِبَادَةُ فِي الْهَرَجِ كَهَجْرَةِ إِلَى ». {الحديث: ۷۳۲۶ = ۷۳۶۰ فم}:

مەعقلە کوری یەسار (ڕەزای خودای لێ بێ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ)

فەرمووی: (خوا پەرستی لە کاتی تێکەو لێکەدا (واتە: لە کاتی هەرەج و مەرەج و حەیسە و بەیصەدا، کە کەس بەکەس نییە) وەك کۆچکردن وایە بۆلای من لە شاری مەدینە!). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۰۶، ژمارە: ۵۵۸۶ - خێرو گەورەیی و خودا پەرستی لە ئاخر زەمانا}.

(۱۵۶۸) سەرگۆزەشتە ئیبنو صەییاد. (۷۲۷۳ - ۷۲۸۷)

باب: فِي قِصَّةِ ابْنِ صَيَّادٍ

۲۰۴۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ خَرَجْنَا حُجَّاجًا أَوْ عُمَرَاءَ وَمَعَنَا ابْنُ صَائِدٍ - قَالَ - فَتَزَلْنَا مَنَزَلًا فَتَفَرَّقَ النَّاسُ وَبَقِيَْتُ أَنَا وَهُوَ فَاسْتَوْحِشْتُ مِنْهُ وَحْشَةً شَدِيدَةً مِمَّا يُقَالُ عَلَيْهِ - قَالَ - وَجَاءَ بِمَتَاعِهِ فَوَضَعَهُ مَعَ مَتَاعِي. فَقُلْتُ إِنَّ الْحَرَّ شَدِيدٌ فَلَوْ وَضَعْتُهُ تَحْتَ تِلْكَ الشَّجَرَةِ - قَالَ - فَفَعَلَ - قَالَ - فَرَفَعْتُ لَنَا غَنَمٌ فَأَنْطَلَقَ فَجَاءَ

بِعُسٍّ فَقَالَ اشْرَبْ أَبَا سَعِيدٍ. فَقُلْتُ إِنَّ الْحَرَّ شَدِيدٌ وَاللَّبَنُ حَارٌّ. مَا بِي إِلَّا أَنِّي أَكْرَهُ أَنْ أَشْرَبَ عَنْ يَدِهِ - أَوْ قَالَ أَخَذَ عَنْ يَدِهِ - فَقَالَ أَبَا سَعِيدٍ لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَخْذَ حَبْلًا فَأَعْلَقَهُ بِشَجَرَةٍ ثُمَّ أَتَمَّنَّقَ مِمَّا يَقُولُ لِي النَّاسُ يَا أَبَا سَعِيدٍ مَنْ خَفِيَ عَلَيْهِ حَدِيثُ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مَا خَفِيَ عَلَيْكُمْ مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ أَلَسْتُ مِنْ أَعْلَمِ النَّاسِ بِحَدِيثِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَلَيْسَ قَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « هُوَ كَافِرٌ ». وَأَنَا مُسْلِمٌ أَلَيْسَ قَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « هُوَ عَقِيمٌ لَا يُوَلِّدُ لَهُ ». وَقَدْ تَرَكْتُ وَلَدِي بِالْمَدِينَةِ أَوْ لَيْسَ قَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « لَا يَدْخُلُ الْمَدِينَةَ وَلَا مَكَّةَ ». وَقَدْ أَقْبَلْتُ مِنَ الْمَدِينَةِ وَأَنَا أُرِيدُ مَكَّةَ قَالَ أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ حَتَّى كِدْتُ أَنْ أَعْدِرَهُ. ثُمَّ قَالَ أَمَا وَاللَّهِ إِنِّي لِأَعْرِفُهُ وَأَعْرِفُ مَوْلَدَهُ وَأَيْنَ هُوَ الْآنَ. قَالَ قُلْتُ لَهُ تَبًّا لَكَ سَائِرَ الْيَوْمِ. {الحديث: ۷۲۷۹ = ۷۳۱۰} فم:

نهبو سه عیدی خودری (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: سائی له مه دینه وه که و تینه ریگه بو مه که که، بو چه ج یا فهرمووی: بو عه مره ده چووین، ئیبنو صه ییادی شمان له گه لدا بوو، له قوناغی لاماندا، خه لکه که هه ری که به لایه کدا بلا وه یان لی کرد، من و نه و ماینه وه، ترسو سامیکی ته و اوم لی نیشت، له بهر نه و قسانه ی که له باره ی نه وه وه ده کریت، که گوايه ده لی ن ججاله، فهرمووی: جا ئیبنو صه ییاد که لوپه له که ی خو ی هی نایه لای که لوپه له که ی من، منیش گوتم: خو ت ده زانی زور گهرمه و گهرما که ی سه خته، نه وه بو شت و مه که کانت له بن نه و شیخه له ی تر دا دانانییت، نه ویش له و ی داینا، فهرمووی: له دو وره وه رانی په زمان به دیی کرد، چو و پر کاسه یی شیر ی هی ناو گوتی: نه بو سه عید! شیر بخوره وه، منیش راستیکه ی نه م ویست که شیر ی ده ستی نه و بخومه وه به لام له بهر نه و گوتم: زور گهرما یه و شیر ی خوی گهرمه ناخومه وه نه ویش وه که هه ست به وه بکا، گوتی: نه ی نه بو سه عید! له تا و قسه و پرته پرته ی نه م خه لکه ده مه و ی په تی له دار ی هه لخمه و خو م بخنکینم. نه ی نه بو سه عید! گشت که سی فهرمو وده و فهرمایشته کانی پیغهم به ری لی و ن بی به لام له نیوه و ن نابی، که کو مه نه و گه لی نه نصار و یارید ده دران، تو خو ت یه کیکی

لهو كه سانهى كه زور باش شارهزای فهرموودهكانى پیغهمبهرن (دروودى خودای لهسهر بن) باشه پیغهمبهر (دروودى خودای لهسهر بن) نهیغهرمووه: (كه ججال كافر وهلحال، من موسلمانم، نهديى نه وهیغهرمووه: كه ججال نهزوكه و منالى نابى، بهلام نهوهتانی كه من منالهم ههیه و منالهمكانم نیستاكه وان له مهدينه، نهديى پیغهمبهر (دروودى خودای لهسهر بن) له باره ججاله وه نهیغهرمووه: (كه ججال ناچیتته مهكه و مهدينه، كه چى نهوهتا من له مهدينه وه هاتووم دهشچم بو مهككه. نهبو سهعيد (رهزای خودای لب بن) فهرمووى: نهوهنده به كه ساسى سكالای حالى خووى كرد، تا خهريكبووم دلم پیى بسووتى، كه چى ئینجا ئیبنو صهیاد گوتى: وهلى بهخودا من چاك نهو (واته: ججال) دهناسم و دهناسم كه كیه و لهكوئى له دایك دهبى و نیستاكهش له كوییه.

نهبو سهعيد فهرمووى: منیش پییم گوت: ههتا ماوى ههر رهنجه روى و ببی به پهندی پساتى!). {تاج/۵، زنجیره: ۹۶، ژماره: ۵۵۲۵ - سهرگوزهشتهى ئیبنو صهیاد}.

۲۰۴۲ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ أَنَّ ابْنَ صَيَادٍ سَأَلَ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنْ تُرْبَةِ الْجَنَّةِ. فَقَالَ: دَرَمَكَةٌ يَبْضَأُ مِنْكَ خَالِصٌ. {الحديث: ۷۲۸۱ = ۷۳۱۲ فم}:

نهبو سهعيد (رهزای خودای لب بن) فهرمووى: ئیبنو صهیاد له باره خاكى بهههشتهوه، پرسىارى له پیغهمبهر (دروودى خودای لهسهر بن) كرد كه لهچییه؟ فهرمووى: (رهنگى وهك رهنگى ئاردى سپى پاك وایه، بوئیشى وهك بوئى میسك خوشه). {بروانه: تاج/۵، زنجیره: ۱۲۴، ژماره: ۵۷۱۱ - باسى خانوى بهههشت و خاك و زیخ و چهوى}.

۲۰۴۳ - عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُثَنَّدِ قَالَ رَأَيْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ يَحْلِفُ بِاللَّهِ أَنَّ ابْنَ صَائِدِ الدَّجَالِ فَقُلْتُ أَتَحْلِفُ بِاللَّهِ؟ قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ عُمَرَ يَحْلِفُ عَلَى ذَلِكَ عِنْدَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَلَمْ يُنْكِرْهُ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -. {الحديث: ۷۲۸۲ = ۷۳۱۳ فم. تجريد البخارى بالكوردى / ۵، رقم: ۲۱۲۴ = ۷۳۵۵ فتح البارى شرح صحيح البخارى. أبو داود. ملاحم وفتن: ۴۳۱. تحفة الأشراف: ۳۰۱۹}:

موحه ممه دی کوری مونکه دیر فهرمووی: به چاوی خوّم دیومه که جابیری کوری عه بدولّا سویندی به خودا ده خوارد که ئیبنو صه ییاد جباله، منیش گوتم: چون سویند به خودا ده خووی له سه ره وه وه له سه رچی بنیاتی سویند ده خووی؟ جابیر فهرمووی: بۆ خوّم گویم له عومه ری کوری خه تاب بووه له خزمه تی پیغه مبه ردا (دروودی خودای له سه ر بن) له سه ر ئه مه سویندی ده خوارد، که ئیبنو صه ییاد جباله، که چی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) لئی نه ده گرتو له م لایه نه وه خاموش بوو. {تاج/۵، زنجیره: ۹۶، ژماره: ۵۵۳۸ - سه ر گوزه شته ی ئیبنو صه ییاد}.

۲۰۴۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) انْطَلَقَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- فِي رَهْطٍ قَبْلَ ابْنِ صَيَّادٍ حَتَّى وَجَدَهُ يَلْعَبُ مَعَ الصَّبْيَانِ عِنْدَ أَطْمِ بْنِ مَعَالَةَ وَقَدْ قَارَبَ ابْنُ صَيَّادٍ يَوْمَئِذٍ الْحُلُمَ فَلَمْ يَشْعُرْ حَتَّى ضَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- ظَهْرَهُ بِيَدِهِ ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- لِابْنِ صَيَّادٍ « أَتَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ ». فَنَظَرَ إِلَيْهِ ابْنُ صَيَّادٍ فَقَالَ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ الْأُمِّيِّينَ. فَقَالَ ابْنُ صَيَّادٍ لِرَسُولِ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- أَتَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ فَرَفَضَهُ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- وَقَالَ « آمَنْتُ بِاللَّهِ وَبِرُسُلِهِ ». ثُمَّ قَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- « مَاذَا تَرَى ». قَالَ ابْنُ صَيَّادٍ يَأْتِينِي صَادِقٌ وَكَاذِبٌ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- « خُلِّطَ عَلَيْكَ الْأَمْرُ ». ثُمَّ قَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- « إِنِّي قَدْ خَبَأْتُ لَكَ خَبِيئًا ». فَقَالَ ابْنُ صَيَّادٍ « هُوَ الدُّخُّ ». فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- « أَحْسَأُ فَلَنْ تَعْدُو قَدْرَكَ ». فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ ذُرْنِي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَضْرِبْ عُنُقَهُ. فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- « إِنْ يَكُنْهُ فَلَنْ تُسَلِّطَ عَلَيْهِ وَإِنْ لَمْ يَكُنْهُ فَلَا خَيْرَ لَكَ فِي قَتْلِهِ ». وَقَالَ سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ: وَقَالَ سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ لَمَّا سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ ابْنَ عُمَرَ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا- يَقُولُ: انْطَلَقَ بَعْدَ ذَلِكَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- وَأُبَى بْنُ كَعْبٍ الْأَنْصَارِيُّ إِلَى النَّخْلِ الَّتِي فِيهَا ابْنُ صَيَّادٍ، حَتَّى إِذَا دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- النَّخْلَ، طَفِقَ يَتَّقَى بِجُدُوعِ النَّخْلِ، وَهُوَ يَخْتَلُ أَنْ يَسْمَعَ مِنْ ابْنِ صَيَّادٍ شَيْئًا قَبْلَ أَنْ يَرَاهُ ابْنُ صَيَّادٍ، فَرَأَاهُ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-

- وهو مضطجع على فراش في قطيفة له فيها رمرمة ، فرأت أم ابن صياد رسول الله - صلى الله عليه وسلم - وهو يتقي بجذوع النخل ، فقالت لابن صياد يا صاف (وهو اسم ابن صياد) ، هذا محمد ، فثار ابن صياد ، فقال رسول الله - صلى الله عليه وسلم - « لو تركته بين » . قال سالم: قال عبد الله بن عمر: فقام رسول الله - صلى الله عليه وسلم - في الناس فأتى على الله بما هو أهله ، ثم ذكر الدجال فقال « إني أنذركموه ، وما من نبي إلا قد أنذر قومَه ، لقد أنذرهُ نوح قومَه ، ولكن ساقول لكم فيه قولاً لم يقله نبي لقومَه ، تعلمون أنه أعور وأن الله ليس بأعور » . وقال ابن شهاب وأخبرني عمر بن ثابت الأنصاري أنه أخبره بعض أصحاب رسول الله - صلى الله عليه وسلم - قال يوم حذر الناس الدجال « إنه مكتوب بين عينيه كافر يقرؤه من كره عمله أو يقرؤه كل مؤمن » . وقال « تعلموا أنه لن يرى أحد منكم ربّه عز وجل حتى يموت » . {الحديث: ٧٢٨٣ = ٧٣١٤ ، ٧٣١٥ ، ٧٣١٦ ، ٧٣١٧ فم. تجريد البخاري/٢، رقم: ٦٤٢ = ١٣٥٤ ، ٣٠٥٥ ، ٦١٧٣ ، ٦١١٨ فتح الباري. ترمذی. الفتن: ٢٢٣٥. تحفة الأشراف: ٦٨٥٩ ، ١٩٩٠} :

عبداللای کوری عومهر (رهزای خودا له خوئی و له باوکی بی) فهرمووی:
 عومهری کوری خه تتاب (رهزای خودای لئ بی) له گهل دهسته یی له یارانئ پیغه مبهردا (دروودی خودای له سهر بی) له خزمه تی هه زره تدا (دروودی خودای له سهر بی) دهرچوون بو سووسه کردنی هه وال و باسو خواسی ئیبنو صهیاد، که مقو مقو داکه وتبوو، که گوايه ئیبنو صهیاد، له نه نجاما ده بی به ججال، جا که دهیدوزنه وه دهر وانن وا له ناو دهسته یی منالا یاری دهکات، له لای قه لاکه ی به نی مه غاله له مه دینه، نه وکاته ئیبنو صهیاد نزیکي ره سیده بوون بوو، ئیبنو صهیاد به خوئی نازانی هه تا پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) له پشتیه وه دهستی ده کیشی به پشتیا، له پاشا به ئیبنو صهیادی فهرموو: (نایا شایه تی دده ی که من پیغه مبهری خودام؟) جا ئیبنو صهیاد ته ماشای پیغه مبهری کردو سهرنجیکی داو گوتی: شایه تی دده م که تو پیغه مبهری عهر به نه خوینده واره بی سواده گانی، نه نجا به پیغه مبهری گوت: نه ی تو شایه تی دده ی که من پیغه مبهری خودام؟ پیغه مبهریش (دروودی خودای له سهر بی) شتی وای نه سه لاندو

رەتى كىرگەن ۋە ۋەزىنەسى: (باۋىرەم بە خۇدا بە پەيغەمبەرانى خۇدا ھەيە ۋە بەس).
 ئەنجا پەيغەمبەر (دروۋى خۇداى لەسەر بىن) پېي فەرموو: (لە ھەۋالە نەيىيەكان، لە دەنگو
 باسى غەيب چى ئى دەزانى؟) گوتى: راستىشەم بۇدۇ ۋە درۋىشەم بۇدۇ، پەيغەمبەر
 (دروۋى خۇداى لەسەر بىن) فەرموو: (سەريان ئى شىۋاندوت). لەپاشا پەيغەمبەر (دروۋى خۇداى
 لەسەر بىن) پېي فەرموو: (من شتىكم بۇ تۇ گرتۇتە ناۋ دىلەم، ئايا دەتوانى كە ھەلى
 بىنىۋ بزانى چى ۋەلەلما؟).

پەيغەمبەر (دروۋى خۇداى لەسەر بىن) ئەم ئايەتەى گرتبۇۋە ناۋ دىل: {يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ
 بِدُخَانٍ مُّبِينٍ} كە باسى ئەم دوۋكەلە لە ژمارە (۲۰۳۹)، ۱د، رابورد.
 ئىبنو سەيىد گوتى: ئەۋە دوخە! نىۋەى وشەى (الدخان)ى زانى، بەلام بۇى
 تەۋاۋ نەكرا.

پەيغەمبەر (دروۋى خۇداى لەسەر بىن) پېي فەرموو: (چغە! رادەت ناكەۋى كە لە پلەۋ
 پاىەى خۇت، كە كۆلە ناننىيە ۋە كاھىنىيە، سەركەۋىت ۋە پەى بەنھىنى ۋە غەيبى
 خۇداىى بەيىۋ بچىتە رىزى پەيغەمبەران).

عومەرى كورى خەطاب (رەزى خۇداى لىن بىن) فەرموو: ئەى پەيغەمبەرى خۇدا! لىم
 كەپىۋ ۋە مۇلەتم بەدە با لەگەردنى بەدەم. پەيغەمبەر (دروۋى خۇداى لەسەر بىن) فەرموو:
 (ئەگەر ئەۋبىن – واتە: ئەگەر ئىبنو سەيىد ججال بىن – ئەۋا تۇ دەرقەتى
 ناىەيت، چۈنكە ۋىستى خۇدا لەسەر ئەۋەيە كە دەبىن لەئاخر زەمانا ججال ھەلەس،
 خۇ ئەگەر ئەۋىش نەبىن، خىر لەكۈشتىدا نىيە بۇ تۇ).

سالى كورى عەبدوللاى كورى عومەر (رەزى خۇدا لەخۇى ۋە لە باۋكى ۋە لە
 باپىرى بىن) فەرموو: لە عەبدوللاى باۋكەم بىست دەيفەرموو: لەپاشدا جارىكى
 ترىش پەيغەمبەر خۇى ۋە ئوبەيىەى كورى كەبى ئەلئەنصارى – چوون بۇ ناۋ ئەۋ
 باخە خورمايەى كە ئىبنو سەيىد لەۋى بوۋ – پەيغەمبەر (دروۋى خۇداى لەسەر بىن) كە
 نرىك بوۋەۋە، خۇى دەدايە پەنا بنكى دارە خورماكان ۋە لەپال قەدى ئەۋانەۋە بە
 ماتە مات، بە ئاسپايى لىى دەچوۋە پىشەۋە بەلكوۋ پىش ئەۋەى كە لە ئىبنو

صەيياڭ ئاشكرا بېي، بەدز كە شىڭكى ئى بېيىستى، ئىبىنو صەيياڭ لەسەر رايە خىڭ پالگە وتىبوو، لەناو پارچە يەك قەيغەدا بوو، لەبەر خۇيەو، لەناو قەيغەگەدا ورتە ورتى بوو، دايكى ئىبىنو صەيياڭ لەسەر ئەو ھالەي پېشەو، پېغەمبەرى بىنى، كەوا خۇي دەداتە پال قەدى دار خورماكان، لەبەر ئەو كورەكەي ئاگادار دەكاتەو ھە بانگى دەكات: صافى! ھۇ صافى! ئەو موخەممەد. ئىبىنو صەيياڭ رادەپەر، پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەرمووى: (ئەگەر دايكى ئى بىگەرپايە خۇي ئاشكرا دەكرەكە چىيەو چى نىيە).

سالى كورى عەبدوللاي كورى عومەر (رەزاي خودايان ئى بىن) فەرمووى: باوكەم فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) ھەئسا يەو وتارىكى بۇ خەلگەكە دا، سوپاس و ستايشى كە شايسەي خوداي گەورە بى كوردى و ئىنجا ھاتە سەر باسى ججال و فەرمووى: (من ھۇشيار تان دەكەمەو ھە ترسىتان دەخەمە بەر، ھەموو پېغەمبەرەكانى ترى پېش منىش گەلەكانى خۇيانىان ئاگادار كوردۇتەو ھە مەترسى ئەو ھەيان خستونەتە بەر، نوو ھۇزۇ گەلى خۇي سەبارت بە ججال ھۇشيار كوردۇتەو، بەلام من لەگەل ئەوانا ئەم جىاوازييەم ھەيە: من لەبابەت ئەم نەخلەتییەو، قسەيەكتان بۇ دەكەم، كە ھىچ پېغەمبەرئى لەپېش منەو ئەم قسەو نىشانەيەي باس نەكردو ھە بۇ گەلى خۇي، ئەویش ئەمەيە: جەجال يەكلەچاۋە، كە خوداي گەورە يەكلە چاۋ نىيە!).

زوھرى كە ناسراۋە بە ئىبىنو شەھاب دەيفەرمو: عومەرى كورى ثابتى ئەنصارى ھەوالى بەمن دا: كە ھەندى لە يارانى پېغەمبەر خۇي (دروودى خوداي لەسەر پېغەمبەر و رەزاي خودا لەھەموو يارانى بىن) كە پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) ئەو رۇژەي كە سەبارت بە جەجال ھۇشيارى دا بە خەلگە، فەرمووى: (لەناوچاۋانى جەجال نووسراۋە: (كافر) گشت موسولمانى دەيخوئىتەو ھە) يا فەرمووى: (ھەر كەس كوردەو ئەو نەخلەتییەي پى ناخۇش بى، دەيخوئىتەو ھە!). ھەروەھا ھەزرىت (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەرمووى: (خۇتان دەزان كە كەستان لە جىھاندا، خوداي خۇي بەچاۋى سەر نابىنى ھەتا دەمرئ ئەوسا لە بەھەشتا دەيىنى، دەي خەلگە بە

ناسایی که جه جال هه لدهستی به چاوی سهریان دهیبینن، دهی نه گهر خوا بووایه له جیهاندا به چاوی سهر نه دهبینرا). {تاج/۵، زنجیره: ۹۶ - سه رگوزده شتهی ججال = تاج/۵، زنجیره: ۱۱۲، ژماره: ۵۶۱۰ + ژماره: ۵۶۱۱ + ۵۶۱۶} + {ریاض/۴، زنجیره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۱۷ - باسی په خشانه جوانه کان...}.

۲۰۴۵ - عن ابنِ عَوْنٍ عَنْ نَافِعٍ قَالَ كَانَ نَافِعٌ يَقُولُ ابْنُ صَيَّادٍ. قَالَ قَالَ ابْنُ عُمَرَ لَقِيتُهُ مَرَّتَيْنِ - قَالَ - لَقِيتُهُ مَرَّتَيْنِ فَقُلْتُ لِبَعْضِهِمْ هَلْ تَحَدَّثُونَ أَنَّهُ هُوَ قَالَ لَا وَاللَّهِ - قَالَ - قُلْتُ كَذَبْتَنِي وَاللَّهِ لَقَدْ أَخْبَرَنِي بَعْضُكُمْ أَنَّهُ لَنْ يَمُوتَ حَتَّى يَكُونَ أَكْثَرُكُمْ مَالًا وَوَلَدًا فَكَذَلِكَ هُوَ زَعَمُوا الْيَوْمَ - قَالَ - فَتَحَدَّثْنَا ثُمَّ فَارَقْتُهُ - قَالَ - فَلَقِيتُهُ لَقِيَةً أُخْرَى وَقَدْ نَفَرْتُ عَيْنُهُ - قَالَ - فَقُلْتُ مَتَى فَعَلْتَ عَيْنُكَ مَا أَرَى قَالَ لَا أَدرى - قَالَ - قُلْتُ لَا تَدْرِي وَهِيَ فِي رَأْسِكَ قَالَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ خَلَقَهَا فِي عَصَاكَ هَذِهِ. قَالَ فَتَخَرَّ كَاشِدٌ نَخِيرِ حِمَارٍ سَمِعْتُ - قَالَ - فَرَعَمَ بَعْضُ أَصْحَابِي أَنِّي ضَرَبْتُهُ بِعَصَا كَانَتْ مَعِيَ حَتَّى تَكْسَرَتْ وَأَمَّا أَنَا فَوَاللَّهِ مَا شَعَرْتُ - قَالَ - وَجَاءَ حَتَّى دَخَلَ عَلَى أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ فَحَدَّثَهَا فَقَالَتْ مَا تُرِيدُ إِلَيْهِ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّهُ قَدْ قَالَ « إِنْ أَوَّلَ مَا يَبْعَثُهُ عَلَى النَّاسِ غَضَبٌ يَعْضِبُهُ ». {الحديث: ۷۲۸۷ ترقیم صحیح مسلم حسب ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا = ۷۳۲۱ فم = ف.م = ترقیم فتح الملهم شرح صحیح مسلم}:

ئیبنو عمون فهرمووی: نافیع فهرمووی: عهبدوللای کورې عومهر (په زای خودا له نافیعو ئیبنو عمونو عهبدوللای عومهر بی) فهرمووی: دوو جار گهیشتم به ئیبنو صهیاد، جاریکیان که پپی گهیشتم کو مه لئ له هاوه لانی خوئی له گه لدا بوو، به هه ندیکیانم گوت: ئیستاش هه رده لئ ئیبنو صهیاد پیغه مبه رده له خوداوه سرووشو نیگای بو دئ؟ که چی به درؤ گوتی: نا به خودا شتی وانالئین!! ئیبنو عومهر فهرمووی: گوتم: درؤت له گه ل من کرد به خودا، به درؤ منت به درؤ خسته وه، ئهی نه وه نه بوو، که هه ندئ له ئیوه به منیان ده گوت، که نه و نامرئ هه تا له هه مووتان ده وله مهنتر نه بی و له هه مووتان مندالی زورتر ده بی، به قسه ی نه وان بی ئیستانه و وه هایه، دهی قسه ی وا ئیدیعی و وحی و نوبوو هتو سرووشو

پیغمبره رایه تییه بۆ ئیبنو صهییاد، ئیتر چۆن ده‌لێن: ئیمه شتی واما نه‌گوتوووه نایشیاییین؟

فه‌رمووی: له‌م جارهدا قسه‌م له‌گه‌ڵ ئیبنو صهییادو کۆمه‌له‌که‌ی کردو پاشان به‌جییم هیشت. ئیبنو عومه‌ر فه‌رمووی: جاریکی تریش پیی گه‌یشتم، چاوی هه‌ڵ ئاوسا بوو، به‌رزوه‌و بوو بوو، فه‌رمووی: پیییم گوت: که‌ی چاوت وای لی‌هاتوووه؟! گوتی: نازانم. گوتم: چاوت وا به‌سه‌رته‌وه‌و که‌چی نازانی چی لی‌هاتوووه! گوتی: خودای ده‌کرد خودا به‌م دارده‌سته‌ی تۆوه‌ دروستی ده‌کرد! فه‌رمووی: ئه‌وجا وه‌ک که‌ر پرمه‌یه‌کی زۆر توندی کرد، که‌ هه‌رگیز پرمه‌ی وام نه‌بیستوووه. فه‌رمووی: به‌ قسه‌ی هه‌ندئ له‌ هاو‌پیکانم ئه‌وه‌نده‌م لی دابوو، دار ده‌سته‌که‌ی خۆمم تیادا شکانده‌بوو، به‌لام به‌خودا من ئاگام له‌خۆم نه‌ما‌بوو، جا که‌ چووم بۆلای هه‌فصه‌ی خوشکم که‌ هاوسه‌ری پیغمبر بوو، وه‌ دایکی رۆحی موسولمانان بوو، ئه‌مه‌ی روویدا له‌ نیوانی من و ئیبنو صهییاددا، باسم کرد بۆ هه‌فصه‌ی خوشکم، هه‌فصه‌ فه‌رمووی پیم: چیت به‌سه‌ر ئیبنو صهییاده‌وه، ئاخ‌ر نازانی که‌ هه‌زرم‌ت (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌فه‌رمووی: (یه‌که‌م جار که‌ ججال هه‌لده‌ستئ و دئ بۆ گیانی خه‌لک له‌ شتی‌که‌وه‌ توو‌ره‌ ده‌بی). که‌واته: شتی وا مه‌که‌ ئه‌ی ئیبنو عومه‌ر! تاتۆ نه‌بی به‌هو‌ی هه‌لسانی ججال). {تاج/۵، زنجیره: ۹۶، ژماره: ۵۵۳۷، ۵۵۳۶}.

۲۰۴۶ - عَنْ حُذِيفَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- «لَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا مَعَ الدَّجَالِ مِنْهُ مَعَهُ نَهْرَانِ يَجْرِيَانِ أَحَدُهُمَا رَأَى الْعَيْنُ مَاءً أبيضٌ وَالْآخَرُ رَأَى الْعَيْنُ نَارًا تَأْجَجُ فِيمَا أَدْرَكَنَّ أَحَدٌ فَلَيَاتِ النَّهْرَ الَّذِي يَرَاهُ نَارًا وَلْيَغْمِضْ ثُمَّ لِيَطْأَطِ رَأْسَهُ فَيَشْرَبُ مِنْهُ فَإِنَّهُ مَاءٌ بَارِدٌ وَإِنَّ الدَّجَالَ مَمْسُوحُ الْعَيْنِ عَلَيْهَا ظَفْرَةٌ غَلِيظَةٌ مَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْهِ كَافِرٌ يَقْرُؤُهُ كُلُّ مُؤْمِنٍ كَاتِبٍ وَغَيْرِ كَاتِبٍ». {الحديث: ۷۲۹۴ = ۷۳۲۸ فم. تجريد البخاری ۴/، رقم: ۱۳۷۵ = ۳۴۵۰، ۷۱۳۰}:

حوذیفه (هم‌زای خودای لی بێ) فه‌رمووی: به‌خودا من له‌ جه‌جال خۆی باش‌تر ده‌زانم که‌ کاتئ هه‌لده‌ستئ، چی پینییه بۆ ته‌ف‌رده‌دانی خه‌لکان، له‌ داوای خودایه‌تییدا، دوو

روباری لهگه‌لدایه، خۆی بۆ هه‌رکۆی بجۆ ئه‌و دوو روباره لهگه‌لیا ده‌پۆن، یه‌کیکیان له‌به‌رچاوه‌ ئاوێکی روونه‌و ئه‌وی تریان له‌به‌رچاوه‌ ئاگرێکی سووری بلیسه‌داره‌، هه‌رکه‌سێ تووشی جه‌جال بوو بابجێته‌ سه‌ر ئه‌و روباره‌یان که به‌ ئاگری ده‌زانێ و با چاوی خۆی بقووچینێ و سه‌ری خۆی دانه‌وینێ. به‌بێ ترسو بیم، ئاوی ئی بخواته‌وه‌، ده‌بینێ که ئه‌وه‌یان که ئه‌و به‌ ئاگری ده‌زانێ، ئاوێکی ساردی فینکه‌، له‌راستیدا جه‌جال که لافی خوايه‌تی ئی ده‌دا، داواکه‌ی درۆیه‌کی په‌تی و ئاشکرایه‌، چونکه‌ خودا ده‌بێ بێگه‌رد بێ و بێ نه‌نگ بێ و له‌هیچ روویه‌که‌وه‌ له‌ دروستکراوانی خۆی نه‌چێ، به‌لام جه‌جال له‌شی هه‌یه‌، جه‌سته‌ی هه‌یه‌، چاویکی سافو لووسه‌ وه‌ک به‌ری ده‌ست، تانه‌یه‌کی نه‌ستووری وه‌ک ته‌خته‌ په‌رده‌ و له‌سه‌ر چاوی له‌نیوانی هه‌ردوو چاوی نووسراوه‌: (کافر) هه‌موو موسوڵمانێ ده‌یخوینێته‌وه‌، چ خوینده‌وار بێ، چ نه‌خوینده‌وار بێ ده‌یخوینێته‌وه‌!). {تاج/۵، زنجیره‌: ۱۱۲، ژماره‌: ۵۶۱۶} + {ریاض/۴، زنجیره‌: ۳۷۰، ژماره‌: ۱۸۰۹} + {ریاض/۴، زنجیره‌: ۳۷۰، ژماره‌: ۱۸۱۷}.

۲۰۴۷- عَنْ حُذِيفَةَ (رضي الله عنه) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « الدَّجَالُ أَعْوَرُ الْعَيْنِ الْيُسْرَى جُفَالُ الشَّعْرِ مَعَهُ جَنَّةٌ وَتَارٌ فَتَارُهُ جَنَّةٌ وَجَنَّتُهُ تَارٌ ». {الحديث: ۷۲۹۳ = ۷۳۲۷ فم. تجريد البخاری/۴، رقم: ۱۳۷۵ = ۳۴۵۰، ۷۱۳۰ فتح الباری}:

هوذه‌یفه‌ (ره‌زای خودای ئی بێ) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌فه‌رمووی: (جه‌جال چاوی چه‌پیشی زه‌ده‌ داره‌و کوێره‌ مووشه‌، له‌شی کولکنو تیسکنه‌، به‌هه‌شت و دۆزه‌خی له‌گه‌له‌، به‌لام له‌راستیدا به‌ پیچه‌وانه‌وه‌یه‌، چونکه‌ دۆزه‌خه‌که‌ی به‌هه‌شته‌و به‌هه‌شته‌که‌ی دۆزه‌خه‌!). {تاج/۵، زنجیره‌: ۱۱۲، ژماره‌: ۵۶۱۳}.

۲۰۴۸- عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ قَالَ ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- الدَّجَالَ ذاتَ غَدَاةٍ فَخَفِضَ فِيهِ وَرَفَعَ حَتَّى ظَنَّنَاهُ فِي طَائِفَةِ النَّخْلِ فَلَمَّا رُحْنَا إِلَيْهِ عَرَفَ ذَلِكَ فِينَا فَقَالَ « مَا شَأْنُكُمْ ». قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَكَرْتَ الدَّجَالَ غَدَاةً فَخَفِضْتَ فِيهِ وَرَفَعْتَ حَتَّى ظَنَّنَاهُ فِي طَائِفَةِ النَّخْلِ. فَقَالَ « غَيْرُ الدَّجَالِ أَخَوْفُنِي عَلَيْكُمْ إِنْ يَخْرُجَ رَأَا فِيكُمْ فَأَنَا

حَبِيبُهُ دُونَكُمْ وَإِنْ يَخْرُجْ وَلَسْتُ فِيكُمْ فَأَمُرُّوْ حَبِيبُ نَفْسِهِ وَاللَّهُ خَلِيفَتِي عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ إِنَّهُ شَابُّ قَطَطٍ عَيْنُهُ طَائِفَةٌ كَانَتْ أَشْبَهُهُ بَعْدَ الْعَزَى بْنِ قَطَنِ فَمَنْ أَدْرَكَهُ مِنْكُمْ فَلْيَقْرَأْ عَلَيْهِ فَوَاتِحَ سُورَةِ الْكَهْفِ إِنَّهُ خَارِجٌ خَلَّةً بَيْنَ الشَّامِ وَالْعِرَاقِ فَعَاثَ يَمِينًا وَعَاثَ شِمَالًا يَا عِبَادَ اللَّهِ فَاتَّبِعُوا ». قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا لَبَّيْهُ فِي الْأَرْضِ قَالَ « أَرْبَعُونَ يَوْمًا يَوْمَ كَسَنَةِ يَوْمٍ وَكَشْرٍ يَوْمٍ كَجُمُعَةٍ وَسَائِرِ أَيَّامِهِ كَأَيَّامِكُمْ ». قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَسَنَةِ أَتَكْفِينَا فِيهِ صَلَاةُ يَوْمٍ قَالَ « لَا أَقْدُرُوا لَهُ قَدْرَهُ ». قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا إِسْرَاعُهُ فِي الْأَرْضِ قَالَ « كَالْعَيْثِ اسْتَدْبَرْتُهُ الرِّيحُ فَيَأْتِي عَلَى الْقَوْمِ فَيَدْعُوهُمْ فَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَجِيبُونَ لَهُ فَيَأْمُرُ السَّمَاءَ فَتُمْطِرُ وَالْأَرْضُ فَتَنْبُتُ فَتَرْوَحُ عَلَيْهِمْ سَارِحَتُهُمْ أَطْوَلَ مَا كَانَتْ ذُرًّا وَأَسْبَغَهُ ضُرُوعًا وَأَمَدَهُ خَوَاصِرُ ثُمَّ يَأْتِي الْقَوْمَ فَيَدْعُوهُمْ فَيَرُدُّونَ عَلَيْهِ قَوْلَهُ فَيَنْصَرِفُ عَنْهُمْ فَيُصْبِحُونَ مُحْمِلِينَ لَيْسَ بِأَيْدِيهِمْ شَيْءٌ مِنْ أَمْوَالِهِمْ وَيَمُرُّ بِالْحَرْبَةِ فَيَقُولُ لَهَا أَخْرِجِي كُنُوزَكَ. فَتَتَّبَعُهُ كُنُوزُهَا كَيْعَاسِيبِ النُّحْلِ ثُمَّ يَدْعُو رَجُلًا مُمْتَلِكًا شَبَابًا فَيَضْرِبُهُ بِالسَّيْفِ فَيَقْطَعُهُ جَزَلَتَيْنِ رَمِيَةِ الْغَرَضِ ثُمَّ يَدْعُوهُ فَيَقْبَلُ وَيَتَهَلَّلُ وَجْهُهُ يَضْحَكُ فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ بَعَثَ اللَّهُ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ فَيَنْزِلُ عِنْدَ الْمَنَارَةِ الْبَيْضَاءِ شَرْقَى دِمَشْقَ بَيْنَ مَهْرُودَتَيْنِ وَاضِعًا كَفَّيْهِ عَلَى أَجْنَحَةِ مَلَكَينِ إِذَا طَاطَأَ رَأْسَهُ قَطَرٌ وَإِذَا رَفَعَهُ تَحَدَّرَ مِنْهُ جَمَانٌ كَاللُّؤْلُؤِ فَلَا يَحِلُّ لِكَافِرٍ يَجِدُ رِيحَ نَفْسِهِ إِلَّا مَاتَ وَنَفْسُهُ يَنْتَهِي حَيْثُ يَنْتَهِي طَرَفُهُ فَيَطْلُبُهُ حَتَّى يَدْرِكَهُ بِبَابٍ لُدٍّ فَيَقْتُلُهُ ثُمَّ يَأْتِي عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ قَوْمٌ قَدْ عَصَمَهُمُ اللَّهُ مِنْهُ فَيَمْسَحُ عَنْ وُجُوهِهِمْ وَيُحَدِّثُهُمْ بِدَرَجَاتِهِمْ فِي الْجَنَّةِ فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ أَوْحَى اللَّهُ إِلَى عِيسَى إِنِّي قَدْ أَخْرَجْتُ عِبَادًا لِي لَا يَذَانُ لِأَحَدٍ بِقِتَالِهِمْ فَحَرَّزَ عِبَادِي إِلَى الطُّورِ. وَيَبْعَثُ اللَّهُ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ فَيَمُرُّ أَوَائِلُهُمْ عَلَى بُحَيْرَةِ طَبْرِئَةٍ فَيَشْرَبُونَ مَا فِيهَا وَيَمُرُّ آخِرُهُمْ فَيَقُولُونَ لَقَدْ كَانَ بِهِذِهِ مَرَّةً مَاءً. وَيُحْصَرُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ حَتَّى يَكُونَ رَأْسُ الثَّوْرِ لِأَحَدِهِمْ خَيْرًا مِنْ مِائَةِ دِينَارٍ لِأَحَدِكُمْ الْيَوْمَ فَيَرْغَبُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ فَيُرْسِلُ اللَّهُ عَلَيْهِمُ النَّعْفَ فِي رِقَابِهِمْ فَيُصْبِحُونَ فَرَسَى كَمَوْتِ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ يَهْبِطُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ إِلَى الْأَرْضِ فَلَا يَجِدُونَ فِي الْأَرْضِ مَوْضِعَ شِبْرٍ إِلَّا مَلَأَهُ زَهْمُهُمْ وَنَتْنُهُمْ فَيَرْغَبُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ إِلَى اللَّهِ فَيُرْسِلُ

اللَّهُ طَيْرًا كَأَعْنَاقِ الْبُخْتِ فَتَحْمِلُهُمْ فَتَطْرَحُهُمْ حَيْثُ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ يُرْسِلُ اللَّهُ مَطَرًا لَا يَكُنْ مِنْهُ بَيْتٌ مَدَرٌ وَلَا وَبَرٌ فَيَغْسِلُ الْأَرْضَ حَتَّى يَتْرُكَهَا كَالزَّلْفَةِ ثُمَّ يُقَالُ لِلْأَرْضِ أَنْبَتِي ثُمَّ تَرْتَكِ وَرُدِّي بَرَكَتِي. فَيَوْمَئِذٍ تَأْكُلُ الْعِصَابَةُ مِنَ الرُّمَانَةِ وَيَسْتَظِلُّونَ بِحِفْهَافِهَا وَيُبَارِكُ فِي الرُّسُلِ حَتَّى أَنْ اللَّقْحَةَ مِنَ الْإِبِلِ لَتَكْفِيَ الْفِئَامَ مِنَ النَّاسِ وَاللَّقْحَةُ مِنَ الْبَقَرِ لَتَكْفِيَ الْقَبِيلَةَ مِنَ النَّاسِ وَاللَّقْحَةُ مِنَ الْغَنَمِ لَتَكْفِيَ الْفَخْذَ مِنَ النَّاسِ فَبَيْنَمَا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ بَعَثَ اللَّهُ رِيحًا طَيِّبَةً فَتَأْخُذُهُمْ تَحْتَ آبَاطِهِمْ فَتَقْبِضُ رُوحَ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَكُلِّ مُسْلِمٍ وَيَبْقَى شِرَارُ النَّاسِ يَتَهَارَجُونَ فِيهَا تَهَارُجَ الْحُمُرِ فَعَلَيْهِمْ تَقُومُ السَّاعَةُ». {الحديث: ۷۲۹۹ = ۷۳۳۳ فم} :

نهوواسی کوری سه معان (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: سهر له به یانییهک، پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بن) به دوورو دریشی باسی چه توونی و هارو هاجی و سووک و ترپویی جه جالی بومان کرد، تهنانهت و امانزانی که ئیستا هه ئساوه و والهناو باخه خورماکانا، جا سهر له ئیواری که چووینهوه بو خزمهتی ههستی کرد که ئیمه پهستی نهو باسو خواسهین، فهرمووی: نهوه چیتانه کهوا پهستو خه مبارن؟ عهزیمانکرد: نهی پیغه مبهه ری خودا! تو سهر له به یانی به دوورو دریشی باسی سووک و ترپویی و هارو هاجی و چه توونی جه جالت بو کردین، تهنانهت له ئیمه و ابوو که هاتووه و والهناو باخه خورماکاندا خوئی هه شارداوه!!

فهرمووی: (من لهشتی تر دهرسم که زیانی هه بی بۆتان ههتا له جه جال، نهگهر جه جال هه ئسا ودهمن خوّم مابووم له ناوتانا، نهوا من له حیاتی ئیوه جاری دهکهم، خو نهگهر له پاش منیش هه ئساو پهیدا بوو نهوه هه رکهسه چاره سهری خوئی بکات، سه ره پای نه مهیشه خودا بو خوئی له پاش من سه ره دوکاری هه موو موسولمانی له حیاتی من دهکات، بزنان که جه جال لاویکی موو کرژی سهر ئالۆسکاوییه، چاویکی ترووسکه ناکا، به لای منهوه شیوهی له عه بدولعووزای کوری قهتهن دهجی، جا هه رکهسهی له ئیوه تووشی نهو بوو، با ده نایه ته که ی سه رهتای سووردهتی که هفی به سه ردا بخوینی، له ریگهیه که وه که دهکوهیته میانی شامو عیراقه وه جه جال

پهیدا دهبی و دی بۆ گیانی ئیوه گهل، وه بهراستو به چهپا ئازاوه دهنیتهوه و
 ناشووب و خراپه بهرپا دهکا، ئه‌ی بهندهکانی خودا! خۆراگرن له‌بهر باری خودادا).
 گوتمان: قوربان! ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! چه‌نده له ولاتدا ده‌می‌نیته‌وه؟
 فه‌رمووی: (چل رۆژ، رۆژیکی به‌قه‌د سائیکه، رۆژیکی به‌قه‌د مانگیکه، رۆژیکی
 به‌قه‌د هه‌فته‌یه‌که، رۆژه‌کانی تریشی وه‌ک ئه‌م رۆژه ئاساییانه‌ی ئیستای ئیوه گهل
 وان، ئاوا رۆژانیکی ئاسایی. گوتمان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! ئه‌و رۆژه‌ی که به‌قه‌د
 سائیکه، یا ئه‌و رۆژه‌ی که به‌قه‌د مانگیکه، یا به‌قه‌د هه‌فته‌یه‌که، ئایا نویژی یه‌ک
 رۆژی ئاسایی به‌سی ده‌کا یانا؟ فه‌رمووی: (ئه‌ه، به‌سی نا‌کا، به‌لکوو ده‌بی به
 ئه‌ندازه‌ی خۆی ئه‌ندازه‌ی بگرن و گشت بیست و چوار سه‌عاتی پینج نویژی ئاسایی
 تیا‌دا بکه‌ن، وه هه‌ر نویژه‌ی له‌کاتی دیاریکراوی خۆیدا بیکه‌ن). گوتمان: قوربان!
 ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! خیری و سستی، له‌کاتی گه‌رانی‌دا به‌ناو ولاتدا چۆنه؟
 فه‌رمووی: (زۆر خیرایه، وه‌ک بارانی دم با وایه، ده‌چیته‌ سه‌ر هه‌ندی هۆزو
 گهل و بانگیان ئی ده‌کا که ئیمانی پی به‌ینن و به‌خودای خۆیانی بزائن، ئه‌وانیش
 باوه‌ری پی ده‌که‌ن و به‌گوپی ده‌که‌ن، ئه‌ویش فه‌رمان به‌ ئاسمان ده‌کا باران ده‌بارین،
 وه به‌زه‌وی ده‌لی شینایی ده‌روپین، جا ئازهل و مالاتیان هه‌تا بلایی به‌ شه‌وق و به
 شیرو به‌ تیرو ته‌سه‌ل ده‌بی، به‌لام ده‌چیته‌ سه‌ر هه‌ندی هۆزی تر، داوایان ئی ده‌کات
 که به‌خودای خۆیانی بزائن، ئه‌وانیش به‌ریه‌رچی ده‌ده‌نه‌وه، ئه‌ویش به‌جییان
 دیلی، که‌چی له‌پاش ئه‌و ده‌که‌ونه سه‌غله‌تی و قات و قری و گرانییه‌کی واوه هیج
 مال و سامانیان به‌ده‌سته‌وه نامین، جه‌جال به‌لای کاوله‌دا راده‌بووری و پیی ده‌لی:
 ئه‌ی که‌لاوه کۆن! هه‌رچی گه‌نج و غه‌زنه‌یه‌ک وا له‌ناوتا یه‌قی که‌رمه‌وه هه‌لی ریژه
 دهره‌وه، ئه‌ویش واده‌کا و به‌گوپی ده‌کا، ئیتر هه‌رچی غه‌زنه‌و گه‌نجی ناو ئه‌و
 که‌لاویه هه‌یه، هه‌مووی وه‌ک پووره‌ی هه‌نگ چۆن شوینی شاکه‌یان ده‌که‌ون، ئه‌و
 گه‌نجه‌یش ئاوا دوا‌ی جه‌جال ده‌که‌وی!!

له پاشدا پیاویکی جههیل، کهله هه‌ره‌تی لاویدا ده‌بی، جه‌جال گازی ده‌کا بۆ لای خۆی و به‌قه‌مه دوو که‌رتی ده‌کاو، به‌قه‌د تیراویژێ دوو که‌رت‌ه‌که‌ی له‌یه‌که‌تری دوور ده‌که‌ونه‌وه، ئه‌وجا بانکی ده‌کاته‌وه بۆلای خۆی و پیاوه‌که زیندوو ده‌بیته‌وه و به‌روویه‌کی گه‌ش و دم به زمرده‌خه‌نه‌وه دیته‌وه بۆلای، ئیتر جه‌جال خه‌ریکی ئه‌م که‌ین و به‌ینه‌ی خۆی ده‌بی و سهر قال و سهر جه‌نجالی فی‌ل و فه‌ره‌جی خۆی ده‌بی، له‌ناکا و خودای گه‌وره‌و سهروره‌ عیسی‌ای کورپی مه‌ریه‌م (سلاوی خودا له‌خۆی و له‌دایکی بی) ده‌نی‌ری، جا له‌لای مناره‌ سپیه‌که، داده‌به‌زی، که ده‌که‌ویته‌ لای خۆره‌له‌لاتی دیمه‌شقه‌وه، دوو ده‌ست جلی له‌به‌ردایه، به وهرسو به زه‌عه‌فران ره‌نگ کراون، هه‌ردوو له‌پی خۆی له‌سهر بالی دوو فره‌شته‌ داناوه، ئه‌وه‌نده پاک و خاوی‌نه ده‌لیتی تازه له گه‌رماو خۆی شۆردوووه و ده‌رچوووه، که‌سهر داده‌نه‌وی‌نی ئاوی لی ده‌تکی، هه‌ر کافرو ناموسلما‌نی، بۆنی هه‌ناسه‌ی بکا کوتوپر ده‌مری، تا چاویشی بر بکا بۆنی هه‌ناسه‌ی ده‌روا، جا عیسا (دروودی خودای له‌سهر بی) منه‌یی جه‌جال ده‌کا و ده‌گه‌ری به‌دوایدا، هه‌تا له‌ده‌رگای لود پیی ده‌گا و له‌وئ ده‌یکوژی، ئه‌نجا گرویی دینه‌ خزمه‌تی عیسی‌ای کورپی مه‌ریه‌م، ئه‌وانه خودا له‌شه‌ری جه‌جال پاراستوویانی، عیسا دلنه‌وا‌ییان ده‌کا و ده‌یانخه‌وینیته‌وه و خه‌میان ده‌روینیته‌وه و، پایه و پله‌ی خۆیانان له به‌هه‌شتدا پی ده‌فه‌رموی.

ئیت ئه‌وا عیسا (دروودی خودای له‌سهر بی) سهر گه‌رمی ئه‌م کاروباره‌ی خۆیه‌تی، له‌ناکا و خودا نیگای بۆ ده‌نی‌ری: ئه‌ی عیسا! ئه‌وا من چینی‌کم له‌به‌نده‌کانی خۆم به‌ره‌لا کردوووه که‌س به‌شه‌رو هه‌را ده‌ره‌قه‌تیان نای، جا تۆ به‌نده موسلمانه‌کانم ده‌رکه‌و بیانبه بۆ کیوی طوور له‌وئ قایمیان بکه، ئه‌وسا خودا یه‌ئجوج و ماجوج به‌ره‌لا ده‌کا، ئیت له‌هه‌موو قوتکه‌و یال و به‌رزاییه‌که‌وه به‌ته‌کان دین و جم ده‌ده‌ن!

که به‌راییان ده‌گه‌نه سهر ده‌ریاچه‌ی طه‌به‌رییه هه‌موو ئاوه‌که‌ی ده‌خۆنه‌وه و چۆری لی ده‌برن، جا کاتی دوا‌ییه‌که‌یان دین ده‌لین: جاری له جاران له‌م شوینده‌ ناو هه‌بووه. ئیت عیسی‌ای پی‌غه‌مبه‌ری خودا و هاو‌پیکانی وا گیر ده‌خۆن و، وا

تەنگە تاۋ دەپن تەنانەت سەرەگايى بۇ يەككىكان لەو رۆژەدا لەسەد لىرەى زەردى
 زىرى يەككىكى ئەمىرۇ ئىۋە باشرە بۆى، عىساۋ ھاورپىكانى بەكولۇ بەسۆزى دل لە
 خۇداى گەورە دەپارپىنەۋە كە يەنجوۋج ۋە مەنجوۋج لەناۋ بەرئۇ خۇى چارىيان بكاۋ
 بىيانفەۋتىنى، جا خۇدا مافەتەيان تى دەخاۋ كرمى دەداتە گەردنىيان ۋە سەرچەم
 بەيەك دەم ھەموۋ دەتۈپن، لەپاشا عىساۋ ھاورپىكانى دادەپەرپنە خوارەۋە بۇ ناۋ
 ۋلات، دەروانن شوپنى بستى لەسەر روۋى زەۋى نەماۋە كەپرى نەبۇبى لەبۇ دىن ۋ
 لە بۇگەنى كەلاكى ئەۋان، جا عىساۋ پىغەمبەرى خۇداۋ ھاورپىكانى، بەدلىكى پاك
 لەخۇدا داۋادەكەن ۋە دەپارپىنەۋە كە چارى ئەم كىشەيان بۇ بكا، خۇدائى دى
 بەدەنگىيانەۋە پارانەۋەكەيان لى گىرا دەكاۋ، بالندەيەكى گەورە دەنىرى ۋەك
 گەردنى ۋىشترى ملدرىژ، ئەۋ مەلانە كە لاکەكانيان ھەل دەگرن ۋە لە كوى خۇدا
 ئارەزوۋى ھەبى لەۋى توۋرپان دەدەن، ئەسا خۇداى گەورە بارانىكى سەقامگىر
 دەنىرى، چ خانوۋبەرەۋە مال، چ دەۋار ۋە شىمال گشتى دەگرىتەۋە، سەر روۋى گۆى
 زەۋى گشتى ۋەك ئاۋپىنەى ساف پاك پاك دەشۋاتەۋە، ئەۋسا بەزەۋى دەگوتىرى
 بىرەۋە بەرۋ دەست بکەرەۋە بە پىت ۋە فەر خستەۋە ۋەك جارى جارانت، جا لەۋ
 رۆژەدايە كە دەستەيى پىاۋ لەيەك ھەنار تىر دەخۇن، لەبن سىبەرى قاۋغەكەشدا
 ۋچان دەگرن ۋە دەحەسىنەۋە!

ئازەلى لەۋەر خۇرىش پىت ۋە فەرپىكى ۋاى تى دەكەۋى شىرى ژەمى ۋىشترىكى
 تازە زاۋ بەشى عەشاماتى دەكا، ژەكى ژەمى مانگايەكى تازە زاۋ بەشى خىلى دەكا،
 فرۆى ژەمى مەپرى، يا بزنىكى دۆشەنى بەشى تىرەيەك لە ئىلى دەكا، ئىتر تا ماۋەيى
 ئاۋا بەم چەشەنە لەم خىرو خۇشپىيەدا دەمىنەۋە، تا ناگاھ خۇداى گەورە كزە
 بايەكى خۇش ھەل دەكاۋ، دەدا لەبن باخەلىيان ۋە گىيانى ھەموۋ خاۋەن باۋەرۋ
 مۇسلمانن دەكىشى، دەمىنەۋە خەلكە خراپ ۋە گەندە گەندەلەكە ۋە بەدكارانى
 مەردومەكە، ئىتر ۋەك كەر گەل ۋە دىلە بەبا بە بەرچاۋى يەكتىيەۋە بەبى شەرم ۋ

شۇ، لەيەك ھەلدىن و سوارى يەكترى دەبن و لەناو خۇيانا لە يەكترى دەپەرن!).
{وہك ئىستای پارکی ئازادى ۲۰۱۰/۱۱/۱۵ ز}.

ئىتر لەسەر ئەو بەدكارو گەندو گەندەلەنە قىامەت ھەل دەستى!!). {تاج/۵،
زنجیرە: ۱۱۴، ژمارە: ۵۶۲۶} + {ریاض/۴، زنجیرە: ۳۷۰، ژمارە: ۱۸۰۸}.

روونکردنەوہ:

لەم فەرموودەدا كۆمەلە بەھردى جوان و باش ھەيە وەك:

۱- ھەر پىنج نۆڭرە فەرزەكان، خۇيان و سوننەتەكانيان، ھەموو بىست و چوار سەعاتى، بە پىي كاتى شوپنە موعتەدىلەكان، ھەر نۆڭرە لە كاتى خۇيدا ئەنجام دەدرى، وە كورتى و درىزى شەوو رۆژ بەپىي چوار وەرزەكە رەچاو دەكرى.

۲- بۇ رۆژووش ھەمان شت رەچاو دەكرى، ھەموو بىست و چوار سەعاتى بە شەوو رۆژى دادەنرى، وە بەپىي وەرزو ولاتى موعتەدىل، كە شەوو رۆژ لە ولاتى موعتەدىل دا ئاسايىيە و زانراو وە ديارى كراو، رۆژوويش ھەموو بىست و چوار سەعاتى، بە پىي وەرزەكان و ولاتە موعتەدىلەكان ئەندازە رۆژو ئەندازە شەو ديارى دەكرى و ئەو بە رۆژ دادەنرى كاتى رۆژو و گرتنەو و ئەو بە شەو دادەنرى كاتى رۆژو و شكاندن و تەراويح و شەو نۆڭرە شتى ترى وايە، ھەروا شەوى لەيلەتولقەدرو ئيسراو ميعراج... تاد.

۳- بۇ زەكاتىش ھەروا، بۇ سەرفىترەش ھەروا.

۴- بۇ ھەجو و ھەمرەيش ھەروا، ئىتر ھەموو عىبادەت و بۆنەين ھەروا.

۲۰۴۹ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَوْمًا حَدِيثًا طَوِيلًا عَنِ الدَّجَالِ فَكَانَ فِيمَا حَدَّثَنَا قَالَ «يَأْتِي وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْهِ أَنْ يَدْخُلَ نِقَابَ الْمَدِينَةِ فَيَنْتَهِيَ إِلَى بَعْضِ السَّبَاحِ الَّتِي تَلِي الْمَدِينَةَ فَيُخْرِجُ إِلَيْهِ يَوْمَئِذٍ رَجُلٌ هُوَ خَيْرُ النَّاسِ - أَوْ مِنْ خَيْرِ النَّاسِ - فَيَقُولُ لَهُ أَشْهَدُ أَنَّكَ الدَّجَالُ الَّذِي حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- حَدِيثُهُ فَيَقُولُ الدَّجَالُ أَرَأَيْتُمْ إِنْ قَتَلْتُ هَذَا ثُمَّ

أَحْيَيْتُهُ أَتَشْكُونَ فِي الْأَمْرِ فَيَقُولُونَ لَا. قَالَ فَيَقْتُلُهُ ثُمَّ يُحْيِيهِ فَيَقُولُ حِينَ يُحْيِيهِ وَاللَّهِ مَا كُنْتُ فِيكَ قَطُّ أَشَدَّ بَصِيرَةً مِنِّي الْآنَ - قَالَ - فَيُرِيدُ الدَّجَالَ أَنْ يَقْتُلَهُ فَلَا يُسَلِّطُ عَلَيْهِ». قَالَ أَبُو إِسْحَاقَ يُقَالُ إِنَّ هَذَا الرَّجُلَ هُوَ الْخَضِرُ عَلَيْهِ السَّلَامُ. {الحديث: ۷۳۰۱ = ۷۳۳۵ فم. تجريد البخاری/ ۲، رقم: ۸۶۷ = ۱۸۸۲، ۷۱۳۲ فتح الباری}:

ئەبو سەعیدی خەدری (رەزای خەدای ئی بێ) فەرمووی: روژی پیغمبەر (دروودی خەدای لەسەر بێ) بە دریزی باسی جەجالی بو کردین، لەناو باسەکەدا فەرمووی: (جەجال کاتی دێ، لێ قەدەغە کراوە کە لە دەربەندەکە ی مەدینە رەت بێ، بچیتە ناو شاری مەدینە، جا دیت کە بێت بو ناو شاری مەدینە، دیت هەتا دەگاتە لای شو رەکاتەکانی دەرمەوی مەدینە و لەوێ بارو بنە ی خۆی لێ دەخا، جا ئەو روژە پیاوی بو ی دەردەچی، ئەو پیاو بەشتین کەسە لەو روژگارەدا). یا فەرمووی: (لە باشترینی کەسانی ئەو روژگارە، پێی دەلی: گەواھو شایەتی دەدەم کە تۆ ئەو جەجالە ی کە پیغمبەر (دروودی خەدای لەسەر بێ) باسی ئەو ی پیگوتووین. جەجالی ش دەلی: ئایا پێم بلین ئەگەر ئەم پیاو بکوژم و لەپاشا زیندوو ی بکەمەو، ئێر هیچ سوو (شەک) و گومانیکتان دەمینێ لە کارو باری منا، و ئەو کاتە زۆر باش دەیسەلینن کە من خەدای ئێو؟ دەلین: بەلێ، دەیسەلینن و گومانمان نامین. فەرمووی: جا دەیکوژی و پاشان زیندوو ی دەکاتەو، پیاو کەش کە جەجال زیندوو ی دەکاتەو، پێی دەفەرموی: بەخودا هەرگیز وەك ئیستا بە تەواوی لێم یەقین نەبوو کە تۆ جەجالی، جا بو جاری دوو جەجال دەیهو ی پیاو کە بکوژی تەو، بەلام لەلایەنی خەداو قەدەغە دەکری و دەستەلاتی ناشکی بەسەریدا).

ئەبو ئیسحاق، کە ناوی ئیبراهیمی کوری سو فیانی ئەلفەقیه، کە راوی صەحیحی موسلیمە (رەحمەتی خەدای ئی بێ) دەفەرموی: دەلین: ئەو پیاو کە جەجال سەری دەپری و دوا ی زیندوو ی دەکاتەو و لەجاری دوو دەستەلاتی بەسەریدا ناشکی، دەلین: ئەو پیاو حەزەرەتی خەدری زیندەیه. {تاج/ ۵، زنجیرە: ۱۱۳، ژمارە: ۵۶۲۴ - جەجال دەچیتە ناو هەموو شاری، مەکە و مەدینە ی لێ دەرچی}.

رونکردن دهه:

لهفه تحولباریدا حافظی عهسقه لانی (رحمته تی خودای لی بی) دهلی: به لگه و قهوالهی نهوانه ی که دهلین: نهو پیاوه که جه جال دهیکوژی، چه زهرتی خدری زیندهیه نهو فهرموودهیهیه، که نیبنو حیبان له صه حیحه کهیدا دهیهیناوه، به رشته ی خو ی که دهفه رموی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) دهفه رموی: (لهوانهیه که ههندی کهس لهوانه ی که فریای جه جال دهکهون، نهو کهسانه بن که منی بینووه، یا فهرمووده ی منی بیستوو!) هه روا عهسقه لانی دهفه رموی: شیوازی بوونی نه م فهرموودهیه به به لگه له سه ر نهوه که نهو پیاوه کوژراوه خدره نهوهیه: چونکه له زهمانی کاتی پهیدا بوونی جه جالدا کهسی پیغه مبه ری بینیبی، بیجگه له خدر کهس نهماوه.

۲۰۵۰ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- «يَخْرُجُ الدَّجَالُ فَيَتَوَجَّهُ قِبَلَهُ رَجُلٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَتَلْقَاهُ الْمَسَالِحُ الْمَسَالِحُ الدَّجَالُ فَيَقُولُونَ لَهُ أَيْنَ تَعْمِدُ فَيَقُولُ أَعْمِدُ إِلَى هَذَا الَّذِي خَرَجَ - قَالَ - فَيَقُولُونَ لَهُ أَوْ مَا تُؤْمِنُ بِرَبِّنَا فَيَقُولُ مَا بِرَبِّنَا خَفَاءً. فَيَقُولُونَ اقْتُلُوهُ. فَيَقُولُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ أَلَيْسَ قَدْ نَهَاكُم رَبُّكُمْ أَنْ تَقْتُلُوا أَحَدًا دُونَهُ - قَالَ - فَيَنْتَظِلُّونَ بِهِ إِلَى الدَّجَالِ فَإِذَا رَأَاهُ الْمُؤْمِنُ قَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ هَذَا الدَّجَالُ الَّذِي ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ فَيَأْمُرُ الدَّجَالُ بِهِ فَيَشَبَّحُ فَيَقُولُ خُذُوهُ وَشَجُّوهُ. فَيُوسَعُ ظَهْرُهُ وَبَطْنُهُ ضَرْبًا - قَالَ - فَيَقُولُ أَوْ مَا تُؤْمِنُ بِي قَالَ فَيَقُولُ أَنْتَ الْمَسِيحُ الْكَذَّابُ - قَالَ - فَيُؤْمَرُ بِهِ فَيُؤْشَرُ بِالْمِنْشَارِ مِنْ مَفْرَقِهِ حَتَّى يُفَرَّقَ بَيْنَ رَجْلَيْهِ - قَالَ - ثُمَّ يَمْشِي الدَّجَالُ بَيْنَ الْقُطْعَتَيْنِ ثُمَّ يَقُولُ لَهُ قُمْ. فَيَسْتَوِي قَائِمًا - قَالَ - ثُمَّ يَقُولُ لَهُ أَتُؤْمِنُ بِي فَيَقُولُ مَا أزدَدْتُ فَيْكَ إِلَّا بَصِيرَةً - قَالَ - ثُمَّ يَقُولُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّهُ لَا يَفْعَلُ بَعْدِي بِأَحَدٍ مِنَ النَّاسِ - قَالَ - فَيَأْخُذُهُ الدَّجَالُ لِيَذْبَحَهُ فَيَجْعَلُ مَا بَيْنَ رَقَبَتِهِ إِلَى تَرْقُوَتِهِ نَحَاسًا فَلَا يَسْتَطِيعُ إِلَيْهِ سَبِيلًا - قَالَ - فَيَأْخُذُ بِيَدَيْهِ وَرَجْلَيْهِ فَيَقْدِفُ بِهِ فَيَحْسِبُ النَّاسُ أَنَّمَا قَذَفَهُ إِلَى النَّارِ وَإِنَّمَا أُلْقِيَ فِي الْجَنَّةِ». {الحديث: ۷۳۰۳ = ۷۳۳۷ فم، تجرید ۲/، رقم: ۸۶۷ = ۷۱۳۲، ۱۸۸۲}:

ئەبو سەئیدى خۇدرى (رەزى خۇداى لى بى) فەرمووى: خۇشەويست (دروودى خۇداى لەسەر بى) فەرمووى: (كاتى جەجال ھەلدەستى، پياوئى لەمۇسلمانان. رووھو لای ئەو دىمكەويىتە رى، چەتەو چەكدارەكانى جەجال بەرى لى دەپرنەوھو پىي دەلىن: ئەوھ بۇ كوئ دەچى؟ دەفەرموئ: دەچم بۇلای ئەم كابرايەى كە پەيدابووھ، دەلىن: ديارە كەتۇ وادەلئى، دەلئى بپروا ناكەى بە خۇداكەى ئىمە؟ دەفەرموئ: خۇداى ئىمە ديارى و ئاشكرايەو نومايانەو شاراوھو پەنھان نىيە، وەك ئەم خۇدا درۆينەى ئىوھپە. دەلىن: ئادەى بىگرنو بىكوژن. لەناو خۇياندا دەلىن: شتى وانابى، چونكە خۇداكەمان رىگەى نەداوین كە كەسى بەبى فەرمانى خۇى بىكوژىن. فەرمووى: ئەوجا دەيبەن بۇلای جەجال كە مۇسلمانەكە چاوى پىي دىمكەوئ، دەفەرموئ: ئەى خەلگىنە ئەمە ئەو جەجالەيە كە پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) باسى ئەوى بۇ كروووين. فەرمووى: ئەنجا جەجال دەستور دەدا پياوھ مۇسلمانەكە لەسەردەم رادەخەن و چوار مېخەى دەكىشن و ئەنجا دەلئ: ئادەى داركارىيەكى باشى بىكەن. ئىتر داركارىيەكى زۆر باشى بەرو پىشتى دىكەن!

جەجال دەلئ: ئايا ھىشتا باوهرم پى ناھىنى؟ فەرمووى: ئەویش دەفەرموئ: تۇ جەجالە كۆرى ھەلاتبازى گەرپۇكى. فەرمووى: ئىتر جەجال دەستور دەدا لە تەوقە سەريەوھ، بەشەقە مشار وەك تەختەدار دايدەھىنن، ھەتا نافەكى، جا جەجال خۇى بەنىوانى ھەردوو كەرتەكەيدا دەرپوا، لەپاشا پىي دەلئ: ھەلسە! ئەویش راست دەبىتەوھ سەرىپى، جا پىي دەلئ: ھا باوهرم پى دەھىنى؟ ئەویش دەلئ: ئەوھندەى تر بۆم روون بۆوھ كە تۇ چىت و چى نىت. ئەوجا دەلئ: ئەى خەلگىنە! ئىتر لە پاش من ناتوانى كەسى تر وا لى بكا، فەرمووى: ئەوجا جەجال دەيگرى تا سەرى بپرى بەلام بە فەرمانى خۇدا بەربىنى لە غەوغەوھيەوھ ھەتا چەلەمەى سىنگى دەبى بەيەك پارچە مس! ئىتر رىگەى ئەوھى نابى! فەرمووى: ئەوسا ھەر چوار پەلى دەگرى و فەرى دەدا، لە خەلك وايە كە ئەوھ فەرى داوھتە ناو دۆزخەوھ بەلام لەراستىدا دەبرى بۇ ناو بەھەشت).

پېغه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) فهرمووی: (له لای خودای په روه ردگاری هه ردوو جیهان گه وره ترین شهید هم پیاوډیه!). {ریاض/۴، زنجیره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۱۵}.

روونکردنه وه:

له (۲۰۰۸/۵/۲۸) دا، هم تیښنیه هم لیږده نووسیوه، له تاجول ئوصلدا، له بهرگی پینجه مېدا، زنجیره/۱۱۳ دا، له دوا وهرگیرانی فهرمووده ژماره (۵۶۲۵). وا ئیستا لیږه شدا دوباره دی ده که مېوه: (سُبْحَانَ اللَّهِ! سهرنج بدن ته ناهت جه جال، به جه جالی خوی، قایل نییه، که که سی له ده ستو پیوه ننده که ی خوی، که سیکی تر له نه یاره گانی بکوژی! که چی ئیستا له هه ندی ولات، کوشتن و برین نه وه نده ئاسان بووه، وای لی هاتووه هه موو کوپخای گوندی، یا کار به ده ستی، به یی پرس و راکردن به که سی، مافی نه وه ی پی دراوه که خه لکی بڼ تاوان، به برو بیانوی پرو پوچ له سیداره بدا.

سُبْحَانَ اللَّهِ! له ئیمه وابوو که هر صه ددام وړژیمه که ی نه و وایه، به لام ئیستا دهر که وت که رژیم هر رژیمه، هه میسه ده ستدار ده یباو بی ده ست ته ماشا ده کا.

{وهرگیر - ۲۰۱۰/۱۱/۲۰ ز}

۲۰۵۱ - عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ قَالَ مَا سَأَلَ أَحَدُ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنِ الدَّجَالِ أَكْثَرَ مِمَّا سَأَلْتُ قَالَ « وَمَا يُنْصَبُكَ مِنْهُ إِنَّهُ لَا يَضُرُّكَ ». قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّ مَعَهُ الطَّعَامَ وَالْأَنْهَارَ قَالَ « هُوَ أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ ذَلِكَ ». {الحديث: ۷۳۰۴ = ۷۳۳۸ فم. البخاری. فتن: ۷۱۲۲}:

موغیره ی کوری شو عبه (رهمزای خودای لښ بڼ) فهرمووی: که سی تر نه وه نده ی من به زوری، له باب به ت جه جاله وه پر سیاری زوری له پېغه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) نه کردووه، جاریکیان فهرمووی: روله که م! چیه وای لی خه جلی و وا خه م و په ژاره دی دایگرتووی؟ مه ترسه زیانی بو تو نابی. عهرزیم کرد: بویه نه وه نده ده ترسم چونکه ده لښ: چه ند کیوی نان و خوراک و گوشت و چه ند جه می ناوی له گه له! فهرمووی:

(دروودی خودای له سهر بئ) : (با ئه وانیشی له گه لدا بئ، ئه وه له لای خودا سووک و ترۆیه و رادهی ئه وهی ناکه وئ که به هوی ئه م جوړه چه واشه کاری و چاو به ستو چاو و راوه وه، بتوانئ که سهر له موسلمانانی پاک بشیوینئ، به لکوو ئه وه ده بی به هوی به هیزبوونی باوه ری باوه رداری، ده بی به هوی راستگرده وهی به لگه ی راست و روشن له سهر ناموسلمانان و ناپاکان!) . {تاج/۵، زنجیره: ۱۱۲، ژماره: ۵۶۱۵} .

۲۰۵۲ - عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ سَالِمٍ قَالَ سَمِعْتُ يَعْقُوبَ بْنَ عَاصِمٍ بْنَ عُرْوَةَ بْنَ مَسْعُودٍ الثَّقَفِيَّ يَقُولُ سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو وَجَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ مَا هَذَا الْحَدِيثُ الَّذِي تُحَدِّثُ بِهِ تَقُولُ إِنَّ السَّاعَةَ تَقُومُ إِلَى كَذَا وَكَذَا. فَقَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ - أَوْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا - لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ لَا أُحَدِّثَ أَحَدًا شَيْئًا أَبَدًا إِنَّمَا قُلْتُ إِنَّكُمْ سَتَرُونَ بَعْدَ قَلِيلٍ أَمْرًا عَظِيمًا يُحَرِّقُ الْبَيْتَ وَيَكُونُ وَيَكُونُ ثُمَّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « يَخْرُجُ الدَّجَالُ فِي أُمْتِي فَيَمْكُثُ أَرْبَعِينَ - لَا أَدْرِي أَرْبَعِينَ يَوْمًا أَوْ أَرْبَعِينَ شَهْرًا أَوْ أَرْبَعِينَ عَامًا - فَيَبْعَثُ اللَّهُ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ كَأَنَّهُ عُرْوَةُ بْنُ مَسْعُودٍ فَيَطْلُبُهُ فَيَهْلِكُهُ ثُمَّ يَمْكُثُ النَّاسُ سَبْعَ سِنِينَ لَيْسَ بَيْنَ اثْنَيْنِ عِدَاوَةٌ ثُمَّ يُرْسِلُ اللَّهُ رِيحًا بَارِدَةً مِنْ قَبْلِ الشَّامِ فَلَا يَبْقَى عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ أَحَدٌ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ خَيْرٍ أَوْ إِيمَانٍ إِلَّا قَبَضَتْهُ حَتَّى لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ دَخَلَ فِي كَبِدِ جَبَلٍ لَدَخَلَتْهُ عَلَيْهِ حَتَّى تَقْبِضَهُ ». قَالَ سَمِعْتُهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « فَيَبْقَى شِرَارُ النَّاسِ فِي خِفَةِ الطَّيْرِ وَأَحْلَامِ السَّبَاعِ لَا يَعْرِفُونَ مَعْرُوفًا وَلَا يَنْكُرُونَ مُنْكَرًا فَيَتَمَثَّلُ لَهُمُ الشَّيْطَانُ فَيَقُولُ أَلَا تَسْتَجِيبُونَ فَيَقُولُونَ فَمَا تَأْمُرُنَا فَيَأْمُرُهُمْ بِعِبَادَةِ الْأَوْثَانِ وَهُمْ فِي ذَلِكَ دَارٌ رِزْقُهُمْ حَسَنٌ عَيْشُهُمْ ثُمَّ يَنْفُخُ فِي الصُّورِ فَلَا يَسْمَعُهُ أَحَدٌ إِلَّا أَصْعَى لَيْتًا وَرَفَعَ لَيْتًا - قَالَ - وَأَوَّلُ مَنْ يَسْمَعُهُ رَجُلٌ يَلُوطُ حَوْضَ إِبِلِهِ - قَالَ - فَيَصْعَقُ وَيَصْعَقُ النَّاسُ ثُمَّ يُرْسِلُ اللَّهُ - أَوْ قَالَ يُنْزِلُ اللَّهُ - مَطَرًا كَأَنَّهُ الطَّلُّ أَوْ الظَّلُّ - نُعْمَانُ الشَّامُ - فَتَنْبُتُ مِنْهُ أَجْسَادُ النَّاسِ ثُمَّ يَنْفُخُ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ثُمَّ يُقَالُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ هَلُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ. وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ - قَالَ - ثُمَّ يُقَالُ أَخْرِجُوا بَعَثَ النَّارَ فَيُقَالُ مِنْ كَمْ فَيُقَالُ مِنْ كُلِّ أَلْفٍ تِسْعِمِائَةٍ وَتِسْعَةً وَتِسْعِينَ - قَالَ -

فَذَٰلِكَ يَوْمٌ يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا وَذَٰلِكَ يَوْمٌ يَكْشَفُ عَنْ سَاقٍ. {الحديث: ۷۳۰۷ = ۷۳۴۱
 فم:}

نوعمانی کوری سالم فەرمووی: لە یەعقوبی کوری عاصیمی کوری عورووی
 کوری مەسعودی ئەل - ئەقەفیم بیست (رەزاو رەحمەتی خودا لە هەموویان بئ)
 دەیفەرموو: بۆخۆم گویم لئ بوو پیاویک هاتە خزمەتی عەبدوللای کوری عەمر
 (رەزای خودای لئ بئ) گوتی بە عەبدوللای: ئەم جۆرە فەرموودەیه چییە کە دەگێرێتەووە
 گوایه دەلێیت: قیامەت لەئەوئەندەو ئەوئەندەدا هەل دەستێ؟ ئەویش فەرمووی:
 (سُبْحَانَ اللَّهِ) یا فەرمووی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ). من چۆن قسەی وادەکەم، بەس خودا
 دزمانی کە قیامەت کە ی هەل دەستێ، یا وشەیه یادو زیکری تری ئاوا ی فەرموو
 ئەوجا عەبدوللای فەرمووی: بەراستی نیازم وایە کە لەمەولا بۆ هیچ کەسێ هیچ
 فەرموودەیی نەگێرێمەووە هەتا هەتایە، من وام نەگوتوو، بەلکو گوتوو: دێتایان
 کە ئەوئەندە ی پێ ناچی تەرنیکی گەورە دەبین: خانە ی خودا دەسووتی (حەججاج
 بە فەرمانی یەزیدی کوری معاویە دایە بەر مەنجنیق و سووتاندی) وە ئەووە
 ئەووی تر بەر لە هاتنی قیامەت روودەدەن. ئینجا عەبدوللای (رەزای خودای لئ بئ)
 فەرمووی: حەزرت (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (جەجال کە پەیدا دەبێ لەناو
 ئۆمەتەما چل رۆژ) یا فەرمووی: (چل مانگ) یا فەرمووی: (چل سال دەمێنێتەووە
 دەپرائی، پاشان خودای گەورەو سەرور عیسای کوری مەریەم (دروودی خودا لەسەر
 خۆی و دایکی) دەنێرێ، عیسا (دروودی خودای لەسەر بئ) بە شیوێ شیرینی و بە نیسکی
 سووکی و بە لەشو لاری پاک و خاوینی، دەق لە عورووی کوری مەسعود دەکا، کە
 عوروو نمونە ی شیو شیرینی و پاک و تەمیزی بوو، لە ناو یارانێ پێغەمبەردا و
 یەکی بوو لە هاوێلانێ. جا حەزرتی عیسا (سلاوی خودای لەسەر بئ) دەگەرێ
 بەشوین جەجالا هەتا پەیدای دەکا و دەیکوژێ، ئێتر هەتا حەوت سال خەلک بە
 شادی و خۆشی و بئ شەرو شوێرو دۆژمنایەتی دەمیننەو، کەس لەکەس ناکەوێ و
 هەموو وەک برای خۆشەویست دەژین، ئەوجا خودا لەلای شامەووە شەمالێکی

خۇش و فينك دهنيرئ، جا هەر كەسى لەسەر رووی زەوی بەقەد تۆسقالئ خيرو چاكە، يا باوەرو ئيمان لەناو دلپايئ ئەو بايە گيانى دەستينئ، تەنانەت ئەگەر بىتو يەكئ لەئيوە خوى بكا بەناو جەرگەى كيويكا، ئەو شەنە بايە دواى دەكەوى بۆ ئەوى و لەوى گيانى دەكيشئ.

عەبدوللا (پەزى خوداى لئ بئ) فەرمووى: ئا ئەمەم بەگوپى خۆم لە زارى پيروزى پيغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بئ) ژنەوتوو: دەيفەرموو: (جا دەمپيتەووە خەلكە بەد رەوشت و بەد رەفتار و بەد كردارەكان، وا بەخيىراى پەلامارى خراپە و خراپەكارى دەدەن و دەم دەژەندەن ئارەزو و بازى، دەلئى: مەلى سووك فەرن، خووى بەد و رەفتارى ناھەمواريان، لە رەفتار و خووى دەرندە خوین خۆرەكان دەكا، نەچاكە بە چاكە دەزانن و نە خراپە بە خراپە دادەنن، جا شەيتان دپتە بەرچاويان و لە رووبەر و پييان دەلئ: ئەرى بەگوپم دەكەن يان نا؟ دەلئ: ئادەى بفرموو، فەرمانمان بەچى پئ دەكەى؟! ئەویش فەرمانيان پئ دەكا بە پەرستنى بوت و شتى وا، كەچى لەگەل ئەو حالەيشا، رزق و رۆزيان زۆر زۆر و مشەيە، وە رابواردن و ژيواريان تا بلئى باش و خۆشە، لەدوايدا فوو دەكرئ بە سوورداو كۆتاي بە دنيا دەھينرئ، ئيتەر دەست بەجئ ئەوى كە گوپى لئ بئ كوتوپر مى لار دەپيتەووە دەمرئ، يەكەم كەس كە گوپى لئ دەبئ پياوئ دەبئ لەو كاتەدا خەريكە ئەستيلئ و شترەكانى سوخ دەدا، ھەتا ئامادەى بكا بۆ ئاودانيان، جا كە ئەو پياو دەمرئ، خەلكيش بەدواى ئەودا دەست دەكەن بە مردن، پاشان خودا بارانئ دەنيئرئ. يا فەرمووى: (بارانئ دەبارينئ، وەك رنە باران، يا فەرمووى: وەك سيبەر، ئيتەر بەو پرووشە بارانە جەستەى مرۆفەكان سەر لەنوئ ھەموو دەروپنەووە، تا ماوەى چل سال لە نيوانى دوو فوو (نەفخە) كەدا جىھان چۆل و ھۆل دەبئ، لە پاشا جاريكى تريش فوو دەكریتەو بە سوورداو كوتوپر مردووھەكان ھەموو راست دەبنەووە تەماشاي دەوروبەرى خويان دەكەن، ئينجا دەگوترئ: ئەى بەرەى ئادەمیزاد! ئەى مرۆفینە!

وھرن كۆيىنەۋە لەھوزورى خۇدانى خۇتاند، ۋەك خۇداي گەۋرەۋ مەزن لە قورئانى پىرۇزدا دەفەرمۇي:

{وَقَفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ - الصافات - ۳۷/۲۴}.

ۋاتە: ئادەي رايان بگرن لە ئىستگاي لىپرسىنەۋەدا، چونكە ئەۋانە بەرپرسىيان و پرسىيان لى دەكرى، لە كردهۋەۋ بىرو باۋەريان). پاشان دەگوترى: ئادەي نىردەي دۆزەخ جياۋەكەن، با برۇن بۇناۋ ئاگرا! دەگوترى: بەشى دۆزەخ چەند لە چەندە؟ دەفەرمۇي: لەھەموو ھەزاري، نۆسەدو نەۋەدو نۆي بۇ دۆزەخە! فەرمۇي: ئەمەيە ئەۋ رۆژەي كە لەبەر سامو بىمى، سەري مندال و لاۋەكان سىي دەبى، ۋەك قورئان دەفەرمۇي:

{فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا - سورة المزمل - ۷۳/۱۷}.

ۋاتە: ئەگەر ھەروا لەسەر بى برۋايى بىمىنەۋە چۇن خۇتان دەپارىزن لە سزاي ئەۋ رۆژەي كە بە سامو ترسو بىمى خۇي منالان پىر دەكات).

ھەروەھا ئەۋە ئەۋ رۆژەيە كە خۇداي گەۋرە لەبارەيەۋە فەرمۇيەتى: {يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ - سورة القلم - ۶۸/۴۱}.

ۋاتە: ئەي پىغەمبەري نازدار! باسى ئەۋ رۆژە سەختە بىكە كە بەراستى كاتى تەنگو چەلەمەيە، كە داۋىنى تىادەكرى بەلاداۋ، لەبەر پەريشانى حالى شىرى خەلك، قاچو قول ھەلدەكرىۋ لە مەيدانا قولى رەش و سىي دەردەكەۋى). {تاج/۵، زنجيرە: ۱۱۶، ژمارە: ۵۶۳۵ + مجلد تاج/۴، زنجيرە: ۲۲، ژمارە: ۴۰۷۶ - سورة الزمر}.

روونكردەۋە:

۱- عورۋەي كورى مەسعوۋدى ئەل - شەقەفى، ھاۋەلى پىغەمبەرە، لەپىش ئىسلام بوۋنىدا، ئامادەي رىكەۋتنامەي حودەبىيە بوۋە نوينەري ھۆزى قورەيش بوۋ لەم صلحەدا، دەستىكى بالاي بوۋ لەسەر گرتنى ئەم رىكەۋتەدا، كاتى ويستى ئىسلام بىي، لەدۋاي غەزاي تائيف شوين پىغەمبەر كەۋت، بەرلەۋە بگاتەۋە مەدينە، عورۋە گرتىەۋە ئىسلام بوۋ، ۋە داۋاي لە پىغەمبەر كەرد كە بچىتەۋە بۇ

ناو هۆزه که ی و داویان لی بکا که نیسلام بین، پیغه مبه ر (دروودی خودای لمسر بی) فهرمووی: (ناخر ده تکوژن!) عه رزیکرد: قوربان! منیان له چاویان خوشتر دهوی، وه خوشی وابوو، له ناویانا زۆر خوشه ویست بوو، به لام که دهستی کرد به په خشی بانگه وازی نیسلام، له هه موو لایه که وه دایانه بهر تیرو تیر بارانیان کرد، تیری بهری که وت پی شهید بوو، له پیاو ماقوولانی هۆزه که ی بوو.

۲- ئیبنو سه ییاد منالیککی جووله که بوو، له مه دینه بوو، ناوی صاف بوو، وه سفو نیشانه کانی، له تاجول ئوصلدا، له فهرمووده یه کا باسکراوه، بهرگی ۵، زنجیره: ۱۱۲، ژماره: ۵۶۲۲ - نیشانه کانی جه جاله کۆره (...).

ئهم منداله له مه دینه له سه رده می پیغه مبه ردا له دایک بوو، ئهم منداله هه ندی نیشانه ی سه یر سه یری تیادا بوو، له نیشانه کانی جه جال ده چوو، له بهر ئه وه که وتنه گومانه وه لی، وه زۆر شتی سه یرو عه نتیکه رووده دا لی، وه که له فهرمووده کانه وه ده رده که وی. ته نانه ت هه ر به مندالی داوی پیغه مبه رایه تی کردوو، له پاشا که وره بووه و ژنی هی ناوه و منالی بووه و به گه وره ش غه رایب و عه جایبی لی بینراوه.

۱۵۶۹) یه که م نیشانه له نیشانه گه وره کانی هاتنی قیامه ت هه له اتنی خۆره له خۆرناواوه. (۷۲۸۸ - ۷۳۱۱)

باب: أَوَّلُ الْآيَاتِ طُلُوعِ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا

۲۰۵۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضي الله عنه) قَالَ حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- حَدِيثًا لَمْ أَتَسُهُ بَعْدُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَقُولُ « إِنَّ أَوَّلَ الْآيَاتِ خُرُوجًا طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَخُرُوجُ الدَّابَّةِ عَلَى النَّاسِ ضُحًى وَآيُهُمَا مَا كَانَتْ قَبْلَ صَاحِبَتِهَا فَلَا تُخْرَى عَلَى إِثْرِهَا قَرِيبًا ». {الحديث: ۷۳۰۹ = ۷۳۴۳}؛

ئهم فهرمووده یه له تاجول ئوصلو ناوايه:

عه بدوللای کورێ عه مر (دروزی خودای لی بی) فهرمووی: ئهم فهرمووده یه له زاری

پیغه مبه ر (دروودی خودای لمسر بی) بیستوو، وه هه تا نیستا هیشتا زۆر به باشی له بهرم

ماوهو له یادم نه چۆتهوه، به گویى خۆم گویم لى بوو فهرمووى: (یهکه م نیشانهى ههره گهوره داهاتنى قیامهت که روودهدات، یهکیکه له م دوو رووداوه گهورهیه: یا دهرچوونو هه لهاتنى خۆره له خۆرئاواوه، یا پهیدا بوونی دهبنا بن عهردیلهیه که ناوداره به دابه تولئهرز، که لهکاتى چیشتهنگاودا له زهوى صهفا دهردهچى، لهزىکى کابه توللا (بروانه: ژماره: ۲۰۳۹ له پيشهوه) که لهزهوى دهردهچى دهدا بهسهر مهردومدا، جا ئەم دوو نیشانهیه ههر کاميکیان لهپيش ئەوى تریانوه روويدا، ئیتر ئەوى تریشیان دوا بهدواى ئەو به زووى روودهدات). {موسليم و ئەبو داوود گىرويانهتهوه}.

ئەبو داوود (زمزای خودای لى بن) ئەمەى پتر کردهوه: عهبدوللا، که خۆى نامه ئاسمانییه پيشووهکانى خویندبوو، دهیفرموو: من وادهزانم که دهرچوونى خۆر له خۆرئاواوه، پيش دهرچوونى دهبنا بن عهردیله دهکهوئى). {تاج/۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۷۷ - نیشانهى داهاتنى قیامهت + تاج/۴، زنجیره: ۱۰، ژماره: ۴۰۲۰ - سووردهتى نهمل}.

۱۵۷۰) نیشانهکانى جهاله کۆره، که گهورهترین فهرتهیهو باسى پهیدا بوونى و

داستانى جهساسه. (۷۳۱۲ - ۷۳۱۷)

باب: صِفَةُ الدَّجَالِ وَخُرُوجُهُ وَحَدِيثُ الْجَسَاسَةِ

۲۰۵۴ - عن عامر بن شراحيل الشعبي (شعب همدان) أنه سأل فاطمة بنت قيس أخت الضحاک بن قيس وكانت من المهاجرات الأول فقال حديثي حديثاً سمعته من رسول الله - صلى الله عليه وسلم - لا تسنديه إلى أحد غيره فقالت لئن شئت لأفعلن فقال لها أجل حديثي. فقالت نكحت ابن المغيرة وهو من خيار شباب قريش يومئذ فأصيب في أول الجهاد مع رسول الله - صلى الله عليه وسلم - فلما تأيمت خطبني عبد الرحمن بن عوف في نفر من أصحاب رسول الله - صلى الله عليه وسلم - وخطبني رسول الله - صلى الله عليه وسلم - على مولاه أسامة بن زيد وكنت قد حدثت أن رسول الله - صلى الله عليه وسلم - قال « من أحبني فليحب أسامة ». فلما كلمني رسول الله - صلى

الله عليه وسلم- قُلْتُ أَمْرِي بِيَدِكَ فَأَنْكِحْنِي مَنْ شِئْتَ فَقَالَ « انْتَقِلِي إِلَى أُمِّ شَرِيكِ ». وَأُمُّ شَرِيكِ امْرَأَةٌ غَنِيَّةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ عَظِيمَةُ النَّفَقَةِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَنْزِلُ عَلَيْهَا الضَّيْفَانُ فَقُلْتُ سَأَفْعَلُ فَقَالَ « لَا تَفْعَلِي إِنَّ أُمَّ شَرِيكِ امْرَأَةٌ كَثِيرَةُ الضَّيْفَانِ فَإِنِّي أَكْرَهُ أَنْ يَسْقُطَ عَنْكَ خِمَارُكَ أَوْ يَنْكَشِفَ الثُّوبُ عَنْ سَاقَيْكَ فَيَرَى الْقَوْمُ مِنْكَ بَعْضَ مَا تَكْرَهُينَ وَلَكِنْ انْتَقِلِي إِلَى ابْنِ عَمِّكَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ أُمِّ مَكْتُومٍ ». - وَهُوَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي فَهْرٍ فَهْرٍ قُرَيْشٍ وَهُوَ مِنَ الْبَطْنِ الَّذِي هِيَ مِنْهُ - فَانْتَقَلْتُ إِلَيْهِ فَلَمَّا انْقَضَتْ عِدَّتِي سَمِعْتُ نِدَاءَ الْمُنَادِي مُنَادِي رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يُنَادِي الصَّلَاةَ جَامِعَةً. فَخَرَجْتُ إِلَى الْمَسْجِدِ فَصَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فَكُنْتُ فِي صَفِّ النِّسَاءِ الَّتِي تَلَى ظُهُورِ الْقَوْمِ فَلَمَّا قَضَى رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- صَلَاتَهُ جَلَسَ عَلَى الْمِنْبَرِ وَهُوَ يَضْحَكُ فَقَالَ « لِيَلْزَمَ كُلُّ إِنْسَانٍ مُصَلَّاهُ ». ثُمَّ قَالَ « أَتَدْرُونَ لِمَ جَمَعْتُكُمْ ». قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ « إِنِّي وَاللَّهِ مَا جَمَعْتُكُمْ لِرَغْبَةٍ وَلَا لِرَهْبَةٍ وَلَكِنْ جَمَعْتُكُمْ لِأَنْ تَمِيماً الدَّارِ كَانَ رَجُلًا نَصْرَانِيًّا فَجَاءَ فَبَايَعَ وَأَسْلَمَ وَحَدَّثَنِي حَدِيثًا وَافِقَ الَّذِي كُنْتُ أُحَدِّثُكُمْ عَنْ مَسِيحِ الدَّجَالِ حَدَّثَنِي أَنَّهُ رَكِبَ فِي سَفِينَةٍ بَحْرِيَّةٍ مَعَ ثَلَاثِينَ رَجُلًا مِنْ لَحْمٍ وَجُدَامٍ فَلَعِبَ بِهِمُ الْمَوْجُ شَهْرًا فِي الْبَحْرِ ثُمَّ أَرْفَعُوا إِلَى جَزِيرَةٍ فِي الْبَحْرِ حَتَّى مَغْرِبِ الشَّمْسِ فَجَلَسُوا فِي أَقْرَبِ السَّفِينَةِ فَدَخَلُوا الْجَزِيرَةَ فَلَقِيَتْهُمْ دَابَّةٌ أَهْلَبُ كَثِيرِ الشَّعْرِ لَا يَدْرُونَ مَا قُبْلُهُ مِنْ دُبُرِهِ مِنْ كَثَرَةِ الشَّعْرِ فَقَالُوا وَيْلَكَ مَا أَنْتِ فَقَالَتْ أَنَا الْجَسَّاسَةُ. قَالُوا وَمَا الْجَسَّاسَةُ قَالَتْ أَيُّهَا الْقَوْمُ انْطَلِقُوا إِلَى هَذَا الرَّجُلِ فِي الدِّيَرِ فَإِنَّهُ إِلَى خَبَرِكُمْ بِالْأَشْوَاقِ. قَالَ لَمَّا سَمِعَتْ لَنَا رَجُلًا فَرَقْنَا مِنْهَا أَنْ تَكُونَ شَيْطَانَةً - قَالَ - فَانْطَلَقْنَا سَرِيعًا حَتَّى دَخَلْنَا الدِّيَرَ فَإِذَا فِيهِ أَعْظَمُ إِنْسَانٍ رَأَيْنَاهُ قَطُّ خَلْقًا وَأَشَدَّهُ وَثَاقًا مَجْمُوعَةً يَدَاهُ إِلَى عُنُقِهِ مَا بَيْنَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى كَعْبَيْهِ بِالْحَدِيدِ قُلْنَا وَيْلَكَ مَا أَنْتِ قَالَ قَدْ قَدَرْتُمْ عَلَى خَبْرِي فَأَخْبِرُونِي مَا أَنْتُمْ قَالُوا نَحْنُ أَنْاسٌ مِنَ الْعَرَبِ رَكِبْنَا فِي سَفِينَةٍ بَحْرِيَّةٍ فَصَادَفْنَا الْبَحْرَ حِينَ اغْتَلَمَ فَلَعِبَ بِنَا الْمَوْجُ شَهْرًا ثُمَّ أَرْفَعَانَا إِلَى جَزِيرَتِكَ هَذِهِ فَجَلَسْنَا فِي أَقْرَبِهَا فَدَخَلْنَا الْجَزِيرَةَ فَلَقِيَتْنَا دَابَّةٌ أَهْلَبُ كَثِيرِ الشَّعْرِ لَا يَدْرَى مَا قُبْلُهُ مِنْ دُبُرِهِ مِنْ كَثَرَةِ الشَّعْرِ فَقُلْنَا وَيْلَكَ مَا أَنْتِ فَقَالَتْ أَنَا الْجَسَّاسَةُ. قُلْنَا وَمَا الْجَسَّاسَةُ قَالَتْ ااعْمِدُوا إِلَى هَذَا الرَّجُلِ فِي الدِّيَرِ فَإِنَّهُ إِلَى خَبَرِكُمْ

بِالْأَشْوَاقِ فَأَقْبَلْنَا إِلَيْكَ سَرَّاعًا وَفَزَعْنَا مِنْهَا وَلَمْ نَأْمَنْ أَنْ تَكُونَ شَيْطَانَةً فَقَالَ أَخْبِرُونِي عَنْ نَخْلِ بَيْسَانَ قُلْنَا عَنْ أَيِّ شَأْنِهَا تَسْتَخْبِرُ قَالَ أَسْأَلُكُمْ عَنْ نَخْلِهَا هَلْ يُثْمِرُ قُلْنَا لَهُ نَعَمْ. قَالَ أَمَا إِنَّهُ يُوشِكُ أَنْ لَا تُثْمِرَ قَالَ أَخْبِرُونِي عَنْ بُحَيْرَةِ الطَّبْرِیَّةِ. قُلْنَا عَنْ أَيِّ شَأْنِهَا تَسْتَخْبِرُ قَالَ هَلْ فِيهَا مَاءٌ قَالُوا هِيَ كَثِيرَةُ الْمَاءِ. قَالَ أَمَا إِنْ مَاءُهَا يُوشِكُ أَنْ يَذْهَبَ. قَالَ أَخْبِرُونِي عَنْ عَيْنِ زُغَرَ. قَالُوا عَنْ أَيِّ شَأْنِهَا تَسْتَخْبِرُ قَالَ هَلْ فِي الْعَيْنِ مَاءٌ وَهَلْ يَزْرَعُ أَهْلُهَا بِمَاءِ الْعَيْنِ قُلْنَا لَهُ نَعَمْ هِيَ كَثِيرَةُ الْمَاءِ وَأَهْلُهَا يَزْرَعُونَ مِنْ مَائِهَا. قَالَ أَخْبِرُونِي عَنْ نَبِيِّ الْأُمِّيِّينَ مَا فَعَلَ قَالُوا قَدْ خَرَجَ مِنْ مَكَّةَ وَنَزَلَ يَثْرِبَ. قَالَ أَقَاتَلَهُ الْعَرَبُ قُلْنَا نَعَمْ. قَالَ كَيْفَ صَنَعَ بِهِمْ فَأَخْبَرْتَاهُ أَنَّهُ قَدْ ظَهَرَ عَلَى مَنْ يَلِيهِ مِنَ الْعَرَبِ وَأَطَاعُوهُ قَالَ لَهُمْ قَدْ كَانَ ذَلِكَ قُلْنَا نَعَمْ. قَالَ أَمَا إِنْ ذَاكَ خَيْرٌ لَهُمْ أَنْ يُطِيعُوهُ وَإِنِّي مُخْبِرُكُمْ عَنِّي إِنِّي أَنَا الْمَسِيحُ وَإِنِّي أُوشِكُ أَنْ يُؤَدَّنَ لِي فِي الْخُرُوجِ فَأَخْرَجَ فَاسِيرٌ فِي الْأَرْضِ فَلَا أَدَعُ قَرْيَةً إِلَّا هَبَطْتُهَا فِي أَرْبَعِينَ لَيْلَةً غَيْرَ مَكَّةَ وَطَيْبَةَ فَهُمَا مُحَرَّمَتَانِ عَلَيَّ كِلْتَاهُمَا كُلَّمَا أَرَدْتُ أَنْ أَدْخُلَ وَاحِدَةً أَوْ وَاحِدًا مِنْهُمَا اسْتَقْبَلَنِي مَلِكٌ بِيَدِهِ السَّيْفَ صَلَّاتَا يَصْدُنِي عَنْهَا وَإِنْ عَلَيَّ كُلُّ نَقَبٍ مِنْهَا مَلَائِكَةٌ يَحْرُسُونَهَا قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- وَطَعَنَ بِمُخَصَّرَتِهِ فِي الْمَنْبَرِ « هَذِهِ طَيْبَةٌ هَذِهِ طَيْبَةٌ ». يَعْنِي الْمَدِينَةَ « أَلَا هَلْ كُنْتُ حَدَّثْتُكُمْ ذَلِكَ ». فَقَالَ النَّاسُ نَعَمْ « فَإِنَّهُ أَعْجَبَنِي حَدِيثُ تَمِيمٍ أَنَّهُ وَافَقَ الَّذِي كُنْتُ أُحَدِّثُكُمْ عَنْهُ وَعَنِ الْمَدِينَةِ وَمَكَّةَ أَلَا إِنَّهُ فِي بَحْرِ الشَّامِ أَوْ بَحْرِ الْيَمَنِ لَا بَلَّ مِنْ قَبْلِ الْمَشْرِقِ مَا هُوَ مِنْ قَبْلِ الْمَشْرِقِ مَا هُوَ ». وَأَوْمَأَ بِيَدِهِ إِلَى الْمَشْرِقِ. قَالَتْ فَحَفِظْتُ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-. {الحديث: ٧٣١٢ = ٧٣٤٦ فم: }

عامیری کوری شہراحیلی نهل-شہعبی، کہ له خیلئ شہعبی، ہمدانہ، نہوہک له خیلئ شہعبی حیمہر، فہرمووی: له فاطیمہی کچی قہیسم پرسی، کہ خوشکی ضہحاکی کوری قہیس بوو. فاطیمہ خوئی (ہمزای خودای لئ بین) لہژنہ کوچکارہ پیشینہکان بوو، پییم گوت: فہرموودہیہکم پی بفہرموو، کہ بہخودی خؤ له زاری پیغہمبہرت بیستبن، نہوہک بیدہیتہ پال کہسیکی تر کہ نہو له پیغہمبہری

بىيىتىنىڭ تۇيۇش لىم كەسەيەت بىيىتىنى. فاطىمە فەرموۋى: باشە وادەكەم ئەگەر
 ھەز لەشتى وادەكەي؟ مەنىش عەرزىمكرد: بەئى بىفەرموۋ فەرموۋدەكەم پى بلى.
 فاطىمە فەرموۋى: شووم كرد بە ئەبو ھەففى كورى عەمرى كورى موغىرە،
 كە يەككى بوو لەلاو خاسەكانى ھۆزى قورەيشى ئەو رۇزگارە.

جا لە سەرەتاي غەزايەكا، كە لەخزمەتى پىغەمبەردا بوو، ئەبو ھەففى
 مېردم پىكرا، لە دوايىدا مەنى سى بەسى تەلاققا، كاتى بىۋەژن كەۋتم، چەند كەسى
 لە ھاۋەلانى ھەزەرتى موخەممەد (دروۋدى خوداي لەسەر بى) كە يەككىيان عەبدورەھمانى
 كورى عەۋف بوو خوازبىنيان كردم، پىغەمبەرىش (دروۋدى خوداي لەسەر بى) خوازبىنى
 كردم بۇ ئوسامەي كورى زەيد، كە ئازادكراي خۇي بوو، ۋەمەن ئەم فەرموۋدەم بۇ
 باسكراۋو، كە پىغەمبەر (دروۋدى خوداي لەسەر بى) دەفەرمۇي: (ھەركەسى مەنى خۇش دەۋى
 با ئوسامەيشى خۇش بوئ). جا مەنىش كە پىغەمبەر (دروۋدى خوداي لەسەر بى) لەم بارەيەۋە
 قسەي لەگەلما كرد، عەرزىمكرد: كاروبارى خۇم دايە دەستى تۇ، لەكىم مارە دەبرى
 كەيفى خۇتە، ئەۋىش فەرموۋى: (دە بگويزەرەۋە بۇ مالى ئوم شەرىك!).

فاطىمە فەرموۋى: ئوم شەرىك ژىنىكى ئەنصارى داراۋ دەۋلەمەند بوو، دارايى
 زۇرى خەرج دەكرد لە رىگەي خودادا، ھەمىشە مالىيان پىرپوۋ لە ميان، فاطىمە
 فەرموۋى: كاتى ۋىستەم بگويزمەۋە بۇ مالى ئوم شەرىك، كەچى پىغەمبەر (دروۋدى
 خوداي لەسەر بى) راي گۇرپىۋو، فەرموۋى: (نا، وامەكە، چۈنكە مالى ئوم شەرىك
 قەرەبالغە، ھەمىشە پىرە لەميوان، ھەزناكەم كە سەرىۋشەكەت بەرىيەۋە،
 يادامىنى كراسەكەت ھەلمايى ۋ قاچ ۋ قولىت دەرگەۋى ۋ پىاۋى بىيانى شوينىكت
 بىيىن، كە خۇت ھەز بەدەرگەۋتى ناكەيت، بەلام بچۇ بۇلاي خزمەكەت كە
 عەبدوللاي كورى عەمرە، كە عەبدوللا ناسراۋە بە (ئىبنو ئوممى مەكتووم). بچۇ
 بۇلاي ئىبنو ئوممى مەكتووم، لەۋى عەيدە بگرە، كە پىاۋىكى كۆپرە لەبەنى فىھەر،
 لە فىھرى قورەيش، لەو ھۆزەيە كە فاطىمەيش ھەر لەو ھۆزەيە. جا گواستەۋە
 بۇلاي ئەو، كاتى ھەيەم ھەلھات ۋ عەيدەدى شەرىم تەۋاۋ بوو، گويم لى بوو،

بانگەواز كەرى بە فەرمانى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بانگەوازى ھەلدا (الصلاة جامعة) با نوپۇز كۆمان بىكاتهوہ.

فاطمە فەرموۋى: جا منىش دەرچووم، رۇشىتم بۇ مزگەوت، لە رىزى ئافرەتدا، كە لەپشت رىزى پىاوانەوہ دەست پى دەكات، لەپشت پېغەمبەرەوہ (دروودى خوداى لەسەر بى) نوپۇز بە كۆمەل، بە جەماعەت كەرد. ھەزرىت (دروودى خوداى لەسەر بى) كە لە نوپۇزەكە بۆۋە رۇيشە سەر دوانگەكەو لەسەرى دانىشتو پىدەكەنى، فەرموۋى: (با كەس لەجىگەى خۇى نەبزوۋ جىگە نوپۇزەكەى بەجى نەھىل).

پاشان فەرموۋى: (ئايە دەزانن كەمن لەبەرچى ئىووم كۆكردۇتەوہ؟) ياران فەرموۋيان: خودا پېغەمبەرى خودا دەزانن!

فەرموۋى: (بەخودا بۇ ئەووم كۆنەكردونەتەوہ كە بەتەماى شتى بىم يا مەترسىم لەشتى ھەبى، بەلام بۆيەكەم كۆكردوونەتەوہ ھەتا ئەم داستانە خوشو سەيرو ەنتىكەو پىر سوودەتان بۇ باس بىكەم: تەمىمى دارى كە جاران كابرايەكى نەصرانى بوو، ئىستا ھاتووہ پەيمانى بەمن داوہو موسولمان بووہ، داستانىكى لە بابەت جەجالەوہ بۆم گىرايەوہ، رىكى ئەو قەسەيەى كەمن دەربارەى جەجال بۇ ئىووم كەرد. تەمىم قەسەى بۆم كەرد، كەجارى خۇى و (۳۰) سى پىاوا لە ھۆزى لەخم و ھۆزى جوزام، سوارى پاپۇرپىكى گەورەى دەرپايى دەبن، تا مانگىكى رەبەق شەپۇلى دەرپا يارىيان پى دەكا، لە پاشا لە ناو دەرپادا لەپەنا دوورگەيەكا، لەكاتى خۇرئاوا بووندا لەنگەر دەگرن، ئەوجا لەناو بەلەمەكانى گەمىكەدا دادەنىشن و دەرپۇن بۇ وشكانى و دەچنە ناو ئەو دورگەوہ كە لەناو دەرپاكەدا بوو، دەعبايەكى تووكنەى كۆلكنەى تىسكنەيان تووش دەبى، لەبەر تىسك و كۆلك و مووى زۇر، سەرو قنگى لەيەكتر جيا نەدەكرايەوہ! پى دەلئىن: خانە خراپ! تۆ چىتو چى نىت؟ دەلئى: من جەسسەسەم، دەلئىن: ئەى جەسسەسە چىيە؟ (جەسسەسە واتە: ھەست ھەلگرو سووسەكەرو پىشقەرەولئى جەجال، بە زمانى ئەمرو واتە: سكرتير!). دەعباكە

دەلئ: ئەى پىاو گەلىنە! بړۆن بۆلاى ئەو پىاوه كەوا لەناو ئەو دىرەدايە، چونكە بەراستى ئەو ئەلھاي دەنگو باسى ئىوھىيەتى!

تەمىم گوتى: جا كە ناوى پىاوى بۆمان هئنا، لەم جىگە پەرو چۆل و ھۆلەدا، مەترسىمان لئ نىشت كە ئەم دەعبايە شەياتىنى بئ و تەرنىكمان پئ بدا، گوتى: ئىنجا بە پەلە تىمان قوچان تاكوو چووینە ناو دىرەكەو، لەوئ زەلامىكى فیلەتەنى زەبەللاحمەن بىنى، ھەرگىزاو ھەرگىز مەرۆقى كەتەى زى وامان نەدیو، زۆر توندو قايم پئوھند كرابوو، ھەردوو دەستى كەلەچە كرابوون بە ملیەو شەتەك درابوون، لە ئەژنۆیەو تا قولەپپى بە كۆت و زنجیر شەتەك درابوو، پئیمان گوت: نەگبەت! تۆ چیت؟ گوتى: مە ئەوھم كەوام لەبەر چاوتان و زوو یا درەنگ دەزانن كە مە كئیم، بەلام پئیم بلئن كە ئیو كئین و چىن؟ گوتمان: ئیمە كەسانىكىن لە عەرب، سواری كەشتیەك بووین، وا رىكەوت دەریا ئالۆزا، ئیتر ھەتا مانگى شەپۆل بەملاو بەولادا دەپھئەین و دەبیردین، تا لە ئەنجاما پەنامان هئنا بۆ ئەم دوورگەى تۆیەو لەنگەرمان گرت و بە قایەخ دابەزین بۆ ناو دوورگەكەو تووشى دەعبايەكى تىسكىنى موودار بووین، لەبەر تووك و كوئك و موو، سەرو قنگى لەیەك جیا ناكرىتەو، پئیمان گوت: نەگبەت! تۆ چیت؟ گوتى: مە قەرەوئەم، گوتمان: قەرەوئە چیت؟ گوتى: بچن بۆلاى ئەو كابرایە كەوا لەناو ئەو دىرەدا، چونكە ئەو ئەلھاي باسو خواسى ئیوھىيەتى، ئیتر ئیمەیش بە پەلە ھاتین بۆلاى تۆو لەو دەعبايەیش ترساین نەبادا شەياتىنى بئ!!

جا زەبەللاھەكە گوتى: باسى باخە خورماكانى بەيسانم بۆ بكەن. گوتمان: مەبەستت لە جییهتى، لەجیى ئەو باخە دەپرسیت؟ گوتى: ئایا دارە خورماكانیان بەردەگرن؟ گوتمان: بەئ، بەردەگرن، گوتى: ئەدى زۆرى نەماو كە بەر نەگرن. گوتى: باسى دەریاچەكەى تەبەرییەم بۆ بكەن. گوتمان: مەبەستت لە جییهتى؟ گوتى: ئایا ئاوى تیاپە یانا؟ گوتمان: پەرە لە ئاو، گوتى: ھاكا وشكى كرد، گوتى: باسى كانیاوھەى شارى زوغەرى شامم بۆ بكەن، گوتمان: مەبەستت لە جییهتى، لەجی

شتیکی دهرسی؟ گوتی: ئایا کانیاوه که ئاوه که ی وشکی نه کردووه؟ ئایا خه لکه که ی شینایی و بهراوو شتی وا له بهر ئاوه که ییدا ده که ن؟ گوتمان: ئا پره له ئاوو خه لکه که ییشی بهراوی له بهردا ده که ن. گوتی: ئه ی دهنگوباسی پیغه مبهری عه ره به بی سه واده نه خوینده وارکان چیه و چی نییه، چی به سهر هاتو بوو به چی؟ گوتمان: له مه که ده رجووه، ئیستا وا له مه دینه، گوتی: پیم بلین: ئایا عه ره به کان شهریان له که لیدا کرد یانا؟ گوتمان: به لئ. گوتی: نه نجامه که ی چی بوو؟ گوتمان: پیغه مبه ره که یان سهر که وتو ئیستا عه ره به کانی دهو روبه ری هه موو به گوئی ده که ن و وان له ژیر رکیفو ده سه لاتو فه رمانی نه ودا، گوتی: ئاوه های لیها ت؟ گوتمان: به لئ، گوتی: ئه دیی نه گهر به گوئی بکه ن ئه وه بو خویان باشه، با پیشتان بلیم که من کیم، من جه جالم، زوری نه ماوه که ریگم بدری بو درچوون و بکه ومه گهر و چه رخه، کاتی په ییدا دهم ده که ومه چه رخه، به ولاتا ده سوو پریمه وه، له ماوه ی جل شه ودا هه موو شارو گوندی ده جم، مه که و طه یبه ی لی درچی، به لام ئه م دوو شوینه یه له من قه ده غه یه، هه رچه ند که به وئی بچه ناو یه کی له م دوو شاره وه، فریشته یی شمشی ری روت به ده سه ته وه به رم لی ده بر پته وه و نا هیلی که برومه ناوی، سه ره رای ئه وه ییش هه موو ریگه و بان و که له به ریکیان قوئی فریشته ی له سه ره نیسکی ده گری!).

فاطمه (همزی خودای لی بی) فه رمووی: جا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) دار ده سه ته که ی ده ستی ژه ند له مینه به ره که وه و فه رمووی: (ئه م خاکه، ئه م شاره طه یبه یه، ئه م خاکه، ئه م شاره طه یبه یه، واته: مه دینه یه). ئه و جا فه رمووی (دروودی خودای له سه ر بی): (ئه و به و منیش له م بابه ته وه و سه بارم ت به م داستانه قسه م بو تان کرد!).

خه لکه که ییش گوتیان: به لئ قسه ت کرد، فه رمووی: (به راستی ئه م قسه یه ی ته میم به دل بوو، چونکه ده ق ریکی ئه و قسه یه یه که من کردم بو ئیوه له بابه ت جه جال و مه دینه و مه که وه).

ئىنجا فەرموۋى (دروۋدى خۇداى لەسەر بى): (دوورگەكە لە دەريای شام، يا لە دەريای يەمەندا نىيە، كە دەكەونە لای خۆرئاۋاۋە، ۋەك تەمىم ۋ ھاورپىكانى ۋا تى گەيشتىبون، بەلام بەبى گومان ئەۋ دوورگەيە لەلای خۆرھەلاتەۋمىيە!)

حەزرىت (دروۋدى خۇداى لەسەر بى) بەدەستى ئاماژەى بۇ خۆرھەلات كىرد كە لىرەۋمىيە.

فاطمەى كچى قەيس (رەزاي خۇداى لى بى) فەرموۋى: ئەم فەرمائىشتەم لەزارى پىرۋى

حەزرىت خۆيەۋە (دروۋدى خۇداى لەسەر بى) لەبەر كىردوۋە. {تاج/۵، زنجىرە: ۱۱۰، ژمارە: ۵۶۰۵} + {تاج/۲، زنجىرە: ۸۰، ژمارە: ۲۲۸۰}.

روونكىردنەۋە:

- ۱- جەسساسە پىكۈرەى جەجالە، ھەندى دەلىن: دەعبا بن عەردىلەيە، كەپپى دەگۈترى: داببەتول ئەرض.
- ۲- دەرياقەى طەبەرىيە لە فەرموۋەدى (۲۰۴۸) دا رابورد، لە فەتھولولھىمدا دەفەرموۋى: (ئەم دەرياقەيە لە ئاۋەدانىيەكانى ئوردونە، كىۋى طور دەروانى بەسەرىدا، شارى طەبەرىيە لەسەر ئەم دەرياقەيە، ئىمامى طەبەرى، كە دانەرى سى موعجەمەكەيە بۆلای ئەم دەرياقەيە نىسبەت دەدرى.
- ۳- ژياننامەى (تەمىمى دارى) لە ژمارە (۱۲۰۹) دا رابورد. بىروانە: تەجرىدى بوخارى بە كوردى ژمارە (۱۱۴۵ = ۲۷۸۰ - فتح البارى) بەرگى سىيەم، لاپەرە (۲۷۷) چاپى يەكەم.

۴- فاطمەى كچى قەيسى كۈرى خالىدى ئەل - فېھرىيە، خوشكى ضەحكاكى كۈرى قەيسە، ئافرەتتىكى خانەدانى جوان ۋ خان ۋ مان ۋ ھۆشمەند بوو، ھاسەرى ئوسامەى كۈرى زەيد بوو، كاتى فاطمە چوۋ بۇ سەردانى ضەحكاكى بىراى، لەو سەردەمەدا كە ضەحكاك سەرۋك شارى كوۋفە بوو، لەسەردەمى موعاۋىيەدا، شەعبى ئەم داستان ۋ چىرۋكى جەسساسەى لىۋە رىۋايەت كىرد، كاتى حەزرىتى عومەر شەھىد بوو، لە مالى فاطمەدا، ئەنجۈمەنى راۋىژ، كە شەش كەس بوون،

کۆبۆونهوه، له ئه‌نجاما ئیمامی عثمان کرا به جینشین له‌پاش ئیمامی عومهر. فاطیمه ده سال له ضه‌حاکى برای گه‌وره‌تر بوو، له‌ژنه کۆچکاره دیرینه‌کان بوو، {بروانه: تاجول ئوصول به کوردی، به‌رگی دووهم، لاپه‌ره: ۵۹۶ چاپی چوارهم، زنجیره: ۸۰، ژماره: ۲۲۸۰ و ۲۲۸۱ و ۲۲۸۲ وتاره ناوداره‌کانی ده‌سته‌ی راویژ (ئه‌هلی شوورا) له‌دوا شه‌هیدبوونی عومهر، له مائی فاطیمه‌دا دران، له‌پاش ته‌لاقدانی می‌ردی یه‌که‌می که ئه‌بو عه‌مری کورپی فه‌حص بوو، چه‌ند که‌سی له یاران‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) خوازیب‌نییان کرد بۆ خۆیان، وه‌ک عه‌بدوهره‌حمانی کورپی عه‌وف و مو‌عاویه‌ی کورپی ئه‌بو سو‌فیان و ئه‌بو جه‌هم، به‌لام پی‌غه‌مبه‌ر پی‌ی فه‌رموو که شووبکا به ئوسه‌مه‌ی کورپی زه‌ید، فاطیمه قوره‌شیه‌ی {.

۵- عه‌بدو‌ل‌لای کورپی ئوم مه‌کتووم، بانگ‌ده‌ریکی ناسراوی پی‌غه‌مبه‌ر بوو، نابینا بوو، له موسو‌لمانه دیرینه‌کانی مه‌که‌که بوو، کۆچی کرد بۆ مه‌دینه، هه‌ندی ده‌لێن: له‌گه‌ل موضعه‌بی کورپی عومه‌یردا کۆچی کردوو، له‌پیش ته‌شریف هی‌نانی پی‌غه‌مبه‌ردا بۆ مه‌دینه، له‌دارولقور‌پاء داده‌نیشت، له زۆرینه‌ی غه‌زاکانیدا که پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌چوو بۆ غه‌زا، ئه‌م عه‌بدو‌ل‌لایه‌ی ده‌کرد به جینشینی خۆی له‌سه‌ر شاری مه‌دینه، عه‌بدو‌ل‌لای له‌و ماوه‌یه‌دا هه‌تا پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له غه‌زا که ده‌گه‌رايه‌وه، ئه‌و به‌رنویژری بۆیان ده‌کرد، له ئیصابه‌دا شیخی عه‌سقه‌لانی، له کۆمه‌لێ له نووسه‌رانی زانستی نژاد و ژیننامه‌گانه‌وه راگۆیژ ده‌کا: که پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له سیازده غه‌زادا، ئیبنو ئوم مه‌کتوومی کردوو به جینشینی خۆی له‌سه‌ر شاری مه‌دینه، وه‌ک غه‌زای ئه‌بواء و بواطو ذیلعه‌سیره و سووه‌یق و غه‌طه‌فان و ئو‌حودو حه‌مرا‌ئول ئه‌سه‌دو نه‌جران و ذاتوریقاع و چوونی بۆ حه‌جی مال‌ئاوایی و ئه‌و غه‌زایه‌ی که‌چوو به‌شوین (کرز بن جابر) دا ده‌گه‌را، ئه‌م عه‌بدو‌ل‌لایه‌یه، که خودا له سووره‌تی (عبس) ه‌دا باسی کردوووه ده‌فه‌رموی: {عَبَسَ وَتَوَلَّى، اَنْ جَاءَهُ الْاَعْمَى}. {بروانه: تاج/۱، زنجیره: ۶۲، ژماره: ۴۲۷، ۴۲۸ + تاج/۴، زنجیره: ۵، ژماره: ۲۸۱۳ + تاج/۴، زنجیره: ۶۳، ژماره: ۴۲۰۱ -- سووره‌تی عه‌به‌سه {

۲۰۵۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « لَيْسَ مِنْ بَلَدٍ إِلَّا سَيَطُوهُ الدَّجَالُ إِلَّا مَكَّةَ وَالْمَدِينَةَ وَلَيْسَ نَقَبٌ مِنْ أَنْقَابِهَا إِلَّا عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ صَافِينَ تَحْرُسُهَا فَيَنْزِلُ بِالسَّبْحَةِ فَتَرْجُفُ الْمَدِينَةُ ثَلَاثَ رَجَفَاتٍ يَخْرُجُ إِلَيْهِ مِنْهَا كُلُّ كَافِرٍ وَمُنَافِقٍ ». {الحدیث: ۷۳۱۶ = ۷۳۵۰ فم. تجرید البخاری بالكوردی = الترجمة الكردية، الرقم: ۸۶۶ = ۱۸۸۱، ۷۱۲۴، ۷۱۳۴، ۷۴۳۴. تحفة الأشراف: ۱۷۵} :

ئەنەسەسى كورى مالیک (پەزای خودای لى بى) دەفەر مەوى: پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەر مەوى: (جە جال دەجیته ناو هەموو ولاتی، مەككەو مەدینەى لى دەرچى، هەموو رىو بانەکانى شارى مەدینە، فەریشتە لەسەریان ریز بوون ئیشکیان دەگرن، جە جال خۆى و کۆمەلەکەى دین کە بچن بو مەدینە، لەبەر فەریشتە رێگەیان نابى، لەبەرئەو لە شۆرەکاتەکەى نزیکى مەدینە بارو بنەیان لى دەخەن، کە ئەو شۆرەکاتە پێى دەگوترى سەبەخەتولجورف، وا لەرووى شامەو. ئەو جا شارى مەدینە، سى جار دەهەژى و دانیشتووەکانى رادەوەشێنى و سى لەرزە دەکا، جا لەسەرى جارى سێیەما ئیتر هەرچى کافرو موناڤیقە کەوان لەناو شارى مەدینەدا، بەهۆى ئەو سى بوومەلەرزىیەو، خودا لە مەدینە دەریان دەجینىو، دەچن بو لای جە جال، ناو شارى مەدینە تەنیا هەر موسوڵمانى پاکی تیا دا دەمینى، ئەوانیش جە جال زیانیان پى ناگەیهنى!). {تاج/۲، زنجیرە: ۱۴۱، ژمارە: ۱۷۳۸} + {تاج/۵، زنجیرە: ۱۱۳، ژمارە: ۵۶۲۳، ۵۱۲۴ - جە جال دەجیته ناو هەموو شارى} + {تاج/۲، زنجیرە: ۱۴۱، ژمارە: ۱۷۳۸} + {ریاض/۴، زنجیرە: ۳۷۰، ژمارە: ۱۸۱۱} .

۱۵۷۱) هەفتا هەزار کەس لە جوولەکەى ئەسپەهان شوین جە جال دەکەون.

(۷۳۱۸ - ۷۳۲۵)

بَابُ يَتَّبِعُ الدَّجَالَ مِنْ يَهُودِ أَصْبَهَانَ سَبْعُونَ أَلْفًا

۲۰۵۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « يَتَّبِعُ الدَّجَالَ مِنْ يَهُودِ أَصْبَهَانَ سَبْعُونَ أَلْفًا عَلَيْهِمُ الطَّيَالِسَةُ ». {الحدیث: ۷۳۱۸ = ۷۳۵۲ فم} :

ئەنەسى كۆرى مالىك (پەزىلەتلىك خۇداي لىق بىن) فەرموۋى: ھەزرىت (دروۋدى خۇداي لەسەر بىن) فەرموۋى: (ھەفتا ھەزار كەس لە جوولەكەي ئەسپەھان دواي جەجالت دەكەون، ھەموو تەيلىەسانيان لەبەردايە). {تاج/۵، زنجیرە: ۱۱۱، ژمارە: ۵۶۰۶ - جەجالت لە خۆرھەلاتەوہ سەر ھەل دەدا...}. {رياض/۴، زنجیرە: ۳۷۰، ژمارە: ۱۸۱۲}.

۱۵۷۲) خەلك لەتاو جەجالت رەودەكەن بۆ كۆتەكان، لەو رۆژگارەدا ەھرب كەم دەبن. (۷۳۱۸ - ۷۳۲۵) باب: فِي فِرَارِ النَّاسِ مِنَ الدَّجَالِ فِي الْجِبَالِ وَقِلَّةِ الْعَرَبِ ۲۰۵۷ - عَنْ أُمِّ شَرِيكٍ أَنَّهَا سَمِعَتْ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ «لَيَفِرَنَّ النَّاسُ مِنَ الدَّجَالِ فِي الْجِبَالِ». قَالَتْ أُمُّ شَرِيكٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَّ الْعَرَبَ يَوْمَئِذٍ قَالَتْ هُمْ قَلِيلٌ». {الحديث: ۷۳۱۹ = ۷۳۵۳ فم}:

ئوم شەرىك (پەزىلەتلىك خۇداي لىق بىن) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروۋدى خۇداي لەسەر بىن) فەرموۋى: (ئەو خەلكە لەتاو جەجالت ھەل دىن، تەنەنەت لە تاوانا پەنا دەبەنە بەر كۆتەكان!). منبىش ەھرزىمكرد: قوربان! ئەي پېغەمبەرى خۇدا! لەو رۆژو سەردەمەدا ەھرب لەكۆيىن؟ فەرموۋى: (لەو رۆژەدا ەھرب زۆر كەمن!). {تاج/۳، زنجیرە: ۷۰، ژمارە: ۳۵۵۹ - پايەي ەھربو بەرپىزى...} + {رياض/۴، زنجیرە: ۳۷۰، ژمارە: ۱۸۱۳}.

۱۵۷۳) لەو ھەلەوہ كە خۇدا ئادەمى دروست كردووە، ھەتا ئەو دەمە كە قىامەت ھەل دەستى، ئازاۋەي گەورەي وەك جەجالت نەبووہو نەدەبى. (۷۳۱۸ = ۷۳۲۵)

باب: مَا بَيْنَ خَلْقِ آدَمَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ خَلْقَ أَكْبَرُ مِنَ الدَّجَالِ

۲۰۵۸ - عَنْ حُمَيْدِ بْنِ هِلَالٍ عَنْ رَهْطٍ مِنْهُمْ أَبُو الدَّهْمَاءِ وَأَبُو قَتَادَةَ قَالُوا كُنَّا نَسْرُ عَلَى هِشَامِ بْنِ عَامِرٍ نَأْتِي عِمْرَانَ بْنَ حُصَيْنٍ فَقَالَ ذَاتَ يَوْمٍ إِنَّكُمْ لَتَجَاوِزُونِي إِلَى رِجَالٍ مَا كَانُوا بِأَحْضَرَ لِرَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مِنِّي وَلَا أَعْلَمُ بِحَدِيثِهِ مِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ «مَا بَيْنَ خَلْقِ آدَمَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ خَلْقَ أَكْبَرُ مِنَ الدَّجَالِ». {الحديث: ۷۳۲۱ = ۷۳۵۵ فم}:

حومهیدی کورې هیلال فەرمووی: کۆمەلئ گێڤایانهوه بۆم که له تابیعین بوون (پەزای خودایان لئ بئ) که یهکیکیان ئەبو دهماو یهکیکیان ئەبو قەتاده بوو، دهیانگوت: بهسەر هیشامی کورې عامیردا تئ دەپەرین و دەچووین بۆلای عیمرانی کورې حوصهین (پەزای خودایان لئ بئ) روژئ لهپوژان هیشام فەرمووی: ئیوه بهسەر مندا رەت دەبن و دەچن بۆلای بازئ پیاو که ئەو زاتانه، نه لهمن زیاتر له خزمەتی هەزرەتدا بوون و نه لهمنیش زیاتر ئاگیان له فەرموودەئ ئەو زاتەیه

(دروودی خودای لەسەر بئ).

هیشام فەرمووی: له پیڤه مبهرم بیست دهیغه رموو (دروودی خودای لەسەر بئ): (لهو ههلهوه که خودای گهزهر ئادهمی دروست کردوو، تا ئەو چرکه ساته که قیامهت ههڵ دهستئ، ئاشووبو فەرتهنهو ئازاوهی گهورهی وهک جهجال نهبووه و نهدهبئ. واته: جهجال گهورهترین فیتنهو فەرتهنهیه). {تاج/۵، زنجیره: ۱۱۲، ژماره: ۵۶۲۱ – نیشانهکانی جهجاله کۆره...} + {ریاض/۴، زنجیره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۱۴}.

روونکردنهوه:

هیشامی کورې عامیری کورې ئومهییە ئه نصاری، خووی و باوکی هاوهلئ پیڤه مبهر بوون، عامیر باوکی هیشام له جهنگی ئوحووددا شههید بوو، لهگهڵ کۆمهلئ شههیدی تردا لهیهک گۆردا نیژران، بهلام عامیر خرایه رووی قیبلهوه چونکه قورئانی زۆرتر له بهربوو، له شهپری ئوحووددا ئازایی و پالەوانییەکی زۆری نواند، ههتا شههید بوو. هیشام له بهصره دادهنیشت، ههتا سهردهمی زیاد ما، فەرموودەئ له موسلیمدا ههیه، بهلام له بوخاریدا فەرموودەئ نییه. عەرزی ئەبو هورەیره کرا که عامیر له غەزای ئوحووددا خووی فەرداوهته ناو ئاگری جهنگهوهو شتی وایش باش نییه، بهپیی ئایهتی: {وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ}.

ئەبو هورەیره فەرمووی: بهلکوو به پیچهوانهوه عامیر کاری بهم ئایهتهی تر کردوو که دهفەرموئ: {وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ}.

واته: كه سانی بۆ خودا لیبراوی ودها ههن، گیانی خویان دهخه نه سه ره سه واو دهیفرۆشن به خودا، له پیناوی به دیهینانی رهزامه ندی خوادا).

۱۵۷۴) عیسا (دروودی خودای له سه ره بی) له ناسمان دیته خواره وه خاچ

دهشکینیی و به راز ده کوژی. (۳۸۷ - ۳۹۳)

باب: نَزُولُ عِيسَى عَلَيْهِ كَالسَّلَامُ وَكَسْرُ الصَّلِيبِ وَقَتْلُ الْخَنِزِيرِ

۲۰۵۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « وَاللَّهِ لَيَنْزِلَنَّ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا عَادِلًا فَلْيَكْسِرَنَّ الصَّلِيبَ وَلْيَقْتُلَنَّ الْخَنِزِيرَ وَلْيَضَعَنَّ الْجِزْيَةَ وَلْيَتَرَكَنَّ الْقِلَاصُ فَلَا يُسْعَى عَلَيْهَا وَلْيَتَذَهَبَنَّ الشَّحْنَاءُ وَالْتَّبَاغُضُ وَالْتَّحَاسُدُ وَلْيَدْعُوْنَ إِلَى الْمَالِ فَلَا يَقْبَلُهُ أَحَدٌ » . {الحديث: ۳۸۹، ۳۹۲ = ۴۰۳ فم. تجريد البخاری/ ۴، رقم: ۱۳۷۴ = ۳۴۴۹، ۲۴۷۶، ۳۴۴۸} :

ئهبو هورهیره (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: خۆشه وایست (دروودی خودای له سه ره بی) فهرمووی:

(به خودا هیچ گومانی تیدا نیه، كه له ناخر زه مانا، عیسا کوری مهربم (سلاوی خودا له خوی و له دایکی) له ناسمان دیته خواره وه بۆ ناوتان، پێشه واکه تان له خۆتانه كه موحه ممه دی مه هدییه، عیسا له ناوتانا ئه ی گه لی ئیسلام! ده بی به داد پرسیکی داد پهروه رو به ناو بژیوانیکی هه قانی، به پیی یاسا نامه ی خودا، كه شه ریه تی ئیسلامه، له نگه ری هه ق و عه داله ت و داد راده گری، به لام وهك فه رمانداری له فه رماندارانی ئه م گه لی ئیسلامه، نهك وهك پێغه مبه ری كه ئایینی پیرۆزی ئیسلام بسپێته وه و ئایینی تر له جیگه ی دابن، به لگوو ئه ویش ئایینی پیرۆزی ئیسلام قه بوول دهكا، له به ره ئه وه خاچ (سه لیب) دهشکینیی و خاچ په رستی قه دهغه دهكاو بهس ئایینی ئیسلام له خه لک قه بوول دهكاو، به راز ده کوژی و، سه رانه هه ل ده گری، چونکه بیباوه ر یا ده بی موسولمان بی یا ده ی کوژی!

وه له بهر زۆری و لیشاوی سامان و له به ره ئه وه كه كهس دلی به دنیا خۆش نابی له بهر نزیکه وه بوونی قیامهت، له بهر ئه م هۆیانه مال و سامان ودها ده بی زری كهس لی ناپرسی، و شتری گهنج كه با شترین سامانه به ره لالا ده کری و له بهر زۆری مال

کهس کاری پیی نییه، له لایه کی تریشه وه لهو سهرده مه دا، قینه بهری و رقه بهری و به خیلی نامینی و دوژمنایه تی و چه سوودی نامینی، عیسا (دروودو سلاوی خودای ئی بی) خه لك گاز دهكا كه سامان و مالیان پی بدا، به لام كهس نایه وی و وری ناگری!}.
{تاج/۵، زنجیره: ۱۱۵، ژماره: ۳/۵۶۲۹ - پاشه کی...}.

۲۰۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « كَيْفَ أَنْتُمْ إِذَا نَزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ فَأَمَّكُمْ مِنْكُمْ ». فَقُلْتُ لِابْنِ أَبِي ذَنْبٍ إِنَّ الْأَوْرَاعِيَّ حَدَّثَنَا عَنِ الزُّهْرِيِّ عَنْ نَافِعٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ « وَإِمَامُكُمْ مِنْكُمْ ». قَالَ ابْنُ أَبِي ذَنْبٍ تَدْرِي مَا أَمَّكُمْ مِنْكُمْ قُلْتُ تُخْبِرُنِي. قَالَ فَأَمَّكُمْ بِكِتَابِ رَبِّكُمْ وَسُنَّةِ نَبِيِّكُمْ. {الحديث: ۳۹۲ = ۴۰۶ تجريد/۴، لاپره: ۶۰، رقم: ۱۳۷۶ = ۳۴۴۹ فتح الباری}:

ئهو هورهیره (هزی خودای ئی بی) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای له سر بی) فهرمووی: (ئهو کاته ی که عیسا ی کوری مهریه م، له ئاسمانه وه دپته خواری بو ناوتان و پيشه واییتان بو دهكا، دهشی ئه و روژگار ه ئیوه حالتان چۆن بی؟؟).

وه لیدی کوری موسلیم که ماموستای ماموستای شیخی موسلیمه فهرمووی: عهرزی ماموستا که ی خوهم کرد که ئیبنو ئه بی ذنبه: (تو ئه م رسته یه ئاوا دهگیرپته وه: (فامکم منکم) به لام ئیمامی ئه وزاعی له ئیمامی زوهریه وه، له نافیه وه له ئه بو هورهیره وه ئاوا گیرپیه وه بۆمان: (وامامکم منکم). واته: (ئهو سهرده مه که عیسا له ئاسمانه وه دپته خواری وه بو ناوتان، پيشه واکه تان که موحه ممه دی مه هدییه له خوتانه که گه لی ئیسلامن، ده بی ئه و کاته ئیوه حالتان چۆن بی؟). وه لید فهرمووی: که ئه م پرسیاره م له ئیبنو ئه بی ذنب کرد، فهرمووی: ئایا ده زانی که (امکم منکم) واتای چییه؟ گوتم بفرموو پیم بلای واتای چییه، فهرمووی: واته: به پیی قورئانی نامه ی خودای گه ورو به پیی سوننه تی پیغه مبه ر، پيشه واییتان بو دهكا و ولات ده با به رپوه). {تاج/۵، زنجیره: ۱۱۵، ژماره: ۵۶۲۸ - پاشه کی} + {تاج/۵، زنجیره: ۱۱۵، ژماره: ۵۶۲۷ - پاشه کی (پایانی - خاتیمه یی)}.

۲۰۶۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَقُولُ: «لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ - قَالَ: فَيَنْزِلُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - فَيَقُولُ أَمِيرُهُمْ: تَعَالَى صَلِّ لَنَا. فَيَقُولُ: لَا. إِنَّ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ أَمْرَاءٌ. تَكْرِمَةً لِلَّهِ هَذِهِ الْأُمَّةُ». {الحديث: ۳۹۳ = ۴۰۷ فم}:

جابیری کوری عهبدوللا (پرمزای خودای لئ بئ) فهرمووی: ژنه وتم له خو شه ویست (دروودی

خودای لمسر بئ) دهیضه رموو: (کو مه لئ له ئومه تم هه ر خه بات ده گپړن و به ناشکراو به بئ په روا له پپناوی هه ق و راستیدا، هه ر جهنگ ده که ن و خودایش هه ر سه ریان ده خا به سه ر دوژ منی خو یاندا، تا نزیکی روژی قیامه ت).

پیغه مبه ر (دروودی خودای لمسر بئ) فهرمووی: (جا کاتئ عیسا ی کوری مه ریه م (دروودی خودا له خو ی و له دایکی) له ئاسمان دپته خواری، فهرمانپه وای ئه و کاته ی موسولمانان، که موحه ممه دی مه هدییه عه رزی عیسا ده کا: وهره تو پپش بکه وه و به ر نوژییه که مان بو بکه. عیسا یش (سلاوی خودای له سه ر بئ) ده فهرمو ی: نا من به ر نوژییتان بو ناکه م، خو ت پپش نوژیریان بو بکه، چونکه ئیوه که گه لی موحه ممه دن، خو تان له ناو خو تاندا، فهرمانبه رو فهرمانپه وای یه کترین و ده شی ئیمام و به ر نوژیرو پپشه و او ئه مانه تان له خو تان بئ، ئه مه بریاری خودایه و کردوو یه تی به ده ستی ریرو قه درو له م ئومه ته ی ناوه). {تاج/۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۶۰۲ - کو مه لئ له موسولمانان....}.

(۱۵۷۵) مِنْ وَ قِیَامَتٍ وَ هَکْ نَهْمُ دَوُو پَهْنَه یَهْم نَاوَا به رودوا هاتووین. (۷۳۲۸ - ۷۳۲۹)

باب: بُعِثْتُ أَنَا وَ السَّاعَةُ هَكَذَا

۲۰۶۲- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يُشِيرُ بِإصْبَعِهِ الَّتِي تَلِي الْإِبْهَامَ وَالْوُسْطَى وَهُوَ يَقُولُ «بُعِثْتُ أَنَا وَ السَّاعَةُ هَكَذَا». {الحديث: ۷۳۲۹ = ۷۳۶۳ فم. تجرید البخاری/۴، رقم: ۱۷۱۲ = ۴۹۳۶،

{۶۵۰۳، ۵۳۰۱}:

ئەم فەرموودەيە لە تەجریدى بوخاریدا، کە ناسراوە بە پوختەى صەحیحى بوخارى ئاوايە: سەھلى كۆرى سەعد (پەزای خودای لى بى) فەرمووی: بەچاوی خۆم چاوم لى بوو، کە خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بى) پەنجەى ناوەپراستی و پەنجەى شایەتمانى ئاوا پیکەووە جووتکردو ئاراستەى یارانى خۆى کردو فەرمووی: (من و قیامەت وەك ئەم دوو پەنجەيە، ئاوا دوا بە دواى يەك هاتووین و، من دوا هەمینی پیغەمبەرەنم و لەدواى من هەتا قیامەت هەل دەستى پیغەمبەرى تر نابى!).
 {تاج/۴، زنجیرە: ۶۲، ژمارە: ۴۲۰۰ - سوورەتى نازیعەت} + {تاج/۵، زنجیرە: ۱۰۵، ژمارە: ۵۵۵۷ ج/۴ = چاپى چوارەم}.

(۱۵۷۶) هاتنى قیامەت زۆر نزیکە (۷۳۲۸ - ۷۳۳۹)

باب: في تقريب قیام السّاعة

۲۰۶۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ: مَتَى تَقُومُ السَّاعَةُ؟ قَالَ: فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- هُنِيهَةً ثُمَّ نَظَرَ إِلَى غُلَامٍ بَيْنَ يَدَيْهِ مِنْ أَزْدِ شَوْءَةَ فَقَالَ: «إِنْ عُمَرَ هَذَا لَمْ يُدْرِكْهُ الْهَرَمُ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ». قَالَ: قَالَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، ذَاكَ الْغُلَامُ مِنْ أَتْرَابِي يَوْمَئِذٍ. {الحديث: ۷۳۳۷ = ۷۳۷۱ فم}:

ئەنەسى كۆرى مالیک (پەزای خودای لى بى) فەرمووی: پیاوی لە پیغەمبەرى پرسى: قیامەت کەى هەل دەستى؟ فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) هەنى بى دەنگ بوو، پاشان سەرنجى كۆرپكى هەرزەكارى دا کە لە هۆزى ئەزدى شەنووە بوو، لەبەردەمیا بوو: ئەوجا فەرمووی: (ئەگەر ئەم مندالە بژى و نەمرى، بەرلەووە پیر ببى قیامەتى ئیووە هەل دەستى). واتە: هەتا ئەو حەلە زۆرینەتان دەمرن. فەرمووی: ئەنەس فەرمووی: (ئەو كۆرە ئەو کاتە لە تەمەنى منابوو). ئەنەس ئەو کاتە تەمەنى (۱۷) حەقدە سال بوو. {تاج/۵، زنجیرە: ۱۰۵، ژمارە: ۵۵۵۸}.

۲۰۶۴- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: كَانَ الْأَعْرَابُ إِذَا قَدِمُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- سَأَلُوهُ عَنِ السَّاعَةِ مَتَى السَّاعَةُ؟ فَتَنَظَّرَ إِلَى أَحَدِثِ إِنْسَانٍ

مِنْهُمْ فَقَالَ: «إِنْ يَعِشْ هَذَا لَمْ يُدْرِكْهُ الْهَرَمُ قَامَتْ عَلَيْكُمْ سَاعَتُكُمْ». {الحديث: ۷۳۳۵ = ۷۳۶۹ فم. تجريد البخاری/ ۵، رقم: ۲۰۲۵ = ۶۵۱۱ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۱۶۸۳۵}:

عائیشه (همزای خودای لی بن) فهرمووی: دهستوری عارهبه سارا نشینه‌کان و ابوو، که دههاتن بۆلای پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لسمه‌ر بن) پرسپاری قیامه‌تیاں لی دهکردو دهیانگوت: کهی قیامه‌ته؟ نه‌ویش ته‌ماشای منالترینیانی دهکردو دهیغه‌رموو: (ئه‌گهر ئهم مروفه‌ بژی پیر نابی که ئیوه‌ ده‌مرن و قیامه‌تتان هه‌ل ده‌ستی). واته: جیهان به‌ نیسه‌ت ئیوه‌وه ته‌واو ده‌بی و ده‌رۆن بۆ ئه‌و جیهان). {تاج/ ۵، زنجیره: ۱۰۵، ژماره: ۵۵۵۸}.

۱۵۷۷) قیامه‌ت له‌پیر هه‌لده‌ستی، هه‌یه‌ وشتره‌که‌ی ده‌دۆشی، به‌لام فریا ناکه‌وی

نه‌و شیره‌ بخواته‌وه‌ قیامه‌ت هه‌لده‌ستی! (۷۳۲۸ - ۷۳۲۹)

بَابُ: تَقُومُ السَّاعَةُ وَالرَّجُلُ يَحْلُبُ اللَّفْحَةَ فَمَا يَصِلُ إِلَى فِيهِ حَتَّى تَقُومَ

۲۰۶۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ

«تَقُومُ السَّاعَةُ وَالرَّجُلُ يَحْلُبُ اللَّفْحَةَ فَمَا يَصِلُ الْإِنَاءُ إِلَى فِيهِ حَتَّى تَقُومَ وَالرَّجُلَانِ

يَتَبَايَعَانِ الثُّوبَ فَمَا يَتَبَايَعَانِهِ حَتَّى تَقُومَ وَالرَّجُلُ يَلِطُ فِي حَوْضِهِ فَمَا يَصْدُرُ حَتَّى تَقُومَ».

{الحديث: ۷۳۳۹ = ۷۳۷۳ فم}:

ئهبو هورده‌یره (رحمه‌تی خودای لی بن) فهرمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای لسمه‌ر بن)

فهرمووی: (قیامه‌ت له‌پیر رووده‌دا، ری ده‌که‌وی پیاوی وشتره‌که‌ی ده‌دۆشی و ده‌یکاته

جامیکه‌وه، جامه‌ شیرکه‌ ده‌بات بۆ ده‌می که بیخواته‌وه، به‌لام ناگاته‌ ده‌می که

قیامه‌ت هه‌لده‌ستی و فریا ناکه‌وی که بیخواته‌وه! یا ری ده‌که‌وی دوو پیاو که‌ل و

په‌لو تۆپه‌ کوتالی خو‌یانیاں بلاو کردۆته‌وه‌ له‌به‌ینی خو‌یانا، به‌لام فریای ئه‌وه

ناکه‌ون که سه‌وداکی بېر‌نه‌وه، یا بیپ‌چنه‌وه کتوپر قیامه‌ت به‌رپاده‌بی، پیاوی

واهه‌یه‌ خه‌ریکه‌ ئه‌سته‌یله‌که‌ی سواخ ده‌داو میرازی ده‌کا، له‌ناکا و قیامه‌ت

هه‌لده‌ستی و فریانا که‌وی که بگه‌رپ‌ته‌وه‌ بۆ ماله‌وه‌ی!.

۱۵۷۸) نیوانی دوو فووه که چله، جهسته ی مرویش هه مووی دهرزی نووکی

بیخی جووچکه ی سمتی نه بی. (۷۳۴۰ - ۷۳۴۲)

باب: مَا بَيْنَ التَّفَحْتَيْنِ أَرْبَعُونَ وَيَلِي الْإِنْسَانَ إِلَّا عَجَبُ الذَّنْبِ

۲۰۶۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: « مَا بَيْنَ التَّفَحْتَيْنِ أَرْبَعُونَ ». قَالُوا: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَرْبَعُونَ يَوْمًا؟ قَالَ: آيَتْ. قَالُوا أَرْبَعُونَ شَهْرًا؟ قَالَ: آيَتْ. قَالُوا أَرْبَعُونَ سَنَةً؟ قَالَ: آيَتْ » ثُمَّ يُنْزِلُ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيَنْبُتُونَ كَمَا يَنْبُتُ الْبَقْلُ ». قَالَ: « وَلَيْسَ مِنَ الْإِنْسَانِ شَيْءٌ إِلَّا يَبْلَى إِلَّا عَظْمًا وَاحِدًا وَهُوَ عَجَبُ الذَّنْبِ وَمِنْهُ يُرْكَبُ الْخَلْقُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ». {الحديث: ۷۳۴۰ = ۷۳۷۴ فم. تجريد البخاری/ ۴، رقم: ۱۶۹۱ = ۴۸۱۴، ۴۹۳۵. تحفة الأشراف: ۱۲۵۰۸}:

ئه بو هورميره (رحمته خودای لی بی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سهر بی)

فهرمووی: (لهم فوو ههتا ئه فوو چله!). یاران گوتیان: ئه ی ئه بو هورمیره! مه بهست له ماوه ی نیوانی دوو فوو هه که، که ناسراون به نه فخته هین، نه فخته یه که م و نه فخته ی دووهم، مه بهست له به ینی ئه م دووانه، که ئه م فهرموو دیه نامازه ی بۆ ده کا چل روژه؟ گوتی: نازانم. گوتیان: ئه ی مه بهست چل مانگه؟ گوتی: نازانم. گوتیان: ئه ی مه بهست چل ساله؟ گوتی: نازانم، چونکه من ژمیردراوه که م له چه زهرت نه بیستوو که چیه، له خو مه وه ناتوانم بریار بدهم که روژه، مانگه، ساله، چیه، یا هه فته یه، یا چی تره. فهرمووی: (جا خودای گه وه کاتێ دیه وێ مردوو ده کان زیندوو بکاته وه له ئاسمانه وه بارانی ده بارینێ، ئیتر به و بارانه جهسته ی مردوو ده کان سه ره له نوێ هه موو ده رویننه وه، ههروهک چۆن دانه وێله به باران ده روێ ناوا). {ژماره: ۲۰۵۲ له پیشه وه رابورد}.

ههروه ها چه زهرت (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (له شو ئه ندام و هه موو پارچه و شته گانی جهسته ی مرو ف دهرزی، نووکی بیخی جووچکه ی سمتی نه بی، که به قه د ده نکه خه رته له یی ده بی، ئه و نا رزی، له روژی قیامه تا له وێوه فریشته گان به فهرمانی خودا سه ره له نوێ هه موو که سی، وهک حا لی ژیا نی له و ئی سکه وه دروست ده که نه وه). {تاج/ ۴، زنجیره: ۲۲، ژماره: ۴۰۷۶}.

(۱۵۷۹) ژنان خرابترین نازاوهو ناشووبن بو پياوان. (۶۸۷۲ - ۶۸۸۳)

بَابُ: أَضْرُ فِتْنَةِ الرِّجَالِ النِّسَاءِ

۲۰۶۷- عَنْ أَسَمَةَ بِنِ زَيْدٍ بِنِ حَارِثَةَ وَسَعِيدِ بْنِ زَيْدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ نُفَيْلٍ أَنَّهَا حَدَّثَتْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- أَنَّهُ قَالَ: « مَا تَرَكْتُ بَعْدِي فِي النَّاسِ فِتْنَةً أَضَرَّ عَلَى الرِّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ ». {الحديث: ۶۸۸۱ = ۶۹۰۱ فم. تجريد البخارى ۵/، رقم: ۱۷۵۲ = ۵۰۹۶ فتح البارى}:

نوسامهى كورې زميدى كورې حارپتهو سهعيدى كورې زميدى كورې عهمرى كورې نوفهيل (رهزى خوداى لى بى) فهرموويان: خوښهويست (دروودى خوداى لهسمر بى) فهرمووى: (لهپاش مردنى من، خرابترين نازاوهو ناشووب لهناو نوممهتما، نازاوهو فیتنهى ژنانه بو پياوان!). {تاج: ۲، زنجیره: ۲۴، ژماره: ۲۰۵۷، چ/۴ = چاپى چواروهم، لاپهړه: ۶۸}.

(۱۵۸۰) هوښيارى لهبارهى تهفرهى ژنانهوه. (۶۸۷۲ - ۶۸۸۳)

بَابُ: التَّحْذِيرُ مِنَ فِتْنَةِ النِّسَاءِ

۲۰۶۸- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ: « إِنَّ الدُّنْيَا حُلُوةٌ خَضِرَةٌ وَإِنَّ اللَّهَ مُسْتَخْلِفُكُمْ فِيهَا فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ فَاتَّقُوا الدُّنْيَا وَاتَّقُوا النِّسَاءَ فَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةٍ بَنَى إِسْرَائِيلَ كَانَتْ فِي النِّسَاءِ ». {الحديث: ۶۸۸۳ = ۶۹۰۳ فم}:

نهبو سهعيدى خودرى (رهزى خوداى لى بى) فهرمووى: خوښهويست (دروودى خوداى لهسمر بى) فهرمووى: (راسته كه جيهانو سامانى جيهان، ميوهيهكى سهوزى دلگيرى شيرين و خوښه، كهس لهمه لارى نيبه، بهلام بهلاشو حهلاش نيبه و لپرسينهوهى ههيه، چونكه خودا چين لهدواى چين، نيوه دهكا به جگهدارى پيشينان تبادا، ههتا بپروانى كه كردارو رهفارتان چونهو چون نيبه، كهواته هوښياربن و پاريز له تهلهو داوو توږهكانى جيهان بكهن، ههروهها هوښياربن و ناگادارى خوتان بن، نهكهونه ناو داوى ژنان، چونكه يهكهه ناشووب و نازاوهيى كه نهوهى ئيسرائيل دووچارى بوون،

ئەو ھەبوو كەوتنە ناو داوی ژنانەو ە!}. {ریاض/۲، زنجیرە: ۵۵، ژمارە: ۴۵۹} +
{ریاض/۱، زنجیرە: ۶، ژمارە: ۷۰}.

روونکردنەو ە:

پوختە نامە ناژاو ەو ناژاو ەبەکان بەپێی ریزی فەرموودەکان.

۱- یەئجوج و مەئجوج ھۆزێکن لەپێش ھەڵسانی قیامەتدا پەیدادەبن، ھەقیقەتێکی قورئانین، ئینکارییان کوفرە، چونکە ئینکاری ھەقیقەتێکی قورئانییە، بەلام بۆچوون و تەئویلاتی زۆر ھەیە لەبارەیانەو ە، بەھەر حال کۆمەڵی فەرموودە راست و دروست لە ھەحیحی موسلیم و لە ھەحیحی بوخاری و لە پەرپراوەکانی سوننەن و مەسانیدەکاندا ھەیە، کە جەخت لەسەر ئەو ە دەکەن کە سەرھەڵدان و پەیدا بوون و دەرچوونی یەئجوج و مەئجوج، یەکیکە لە نیشانەو ناژاو ەکانی نزیکبوونەو ە قیامەت. {بەروانە: ژمارە: ۲۰۴۸} لەم پەرپراوە پیرۆزە. لە مونجیددا دەڵێ: {يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ هُمَا الْعَدَاوَانِ اللَّذَانِ يُهَاجِمَانِ تَبَاعَ الْمَسِيحِ فِي آخِرِ الزَّمَانِ عَلَى مَا ذَكَرْتُ أَسْمَافُ الْكِتَابِ الْمُقَدَّسِ}.

۲- یەکیکی تر لە نیشانەکانی نزیکبوونەو ە قیامەت نەمانی ئەمانەتەو مەردووم متمانەیان پێ ناکرێ و ناپاکی و دەست پیسی و فرپ و فیڵ و دەست برپین و فرت و فیڵ زۆر دەبن و دەبن بەخوویەکی سروشتی لەناخی دڵ و دەرروونی جەماو ەرو ەشاماتەکەدا وەك ئیستا.

۳- پایتەختی شەیتان ناو قولایی دەریا گەورەکانە، گەورەترین دەستکەوت و سەرکەوتن، لەلای شەیتان، ناژاو ە ناو خیزان و تیکدانی نیوانی ژن و میردە.

۴- فیتنە و ناژاو ە گەورە و بچووکیان ھەیە، خودا بمانپاریزی لەھەموو جۆرە ناژاو ەیی. ئامین.

۵- پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئاماژە کردو ە بۆ کۆمەڵی فەرموودە، یەکی لەوانە: (گەلی موسولمان کوپرانە تەقلیدی گاورو جوولەکەو کافرەکان دەکەن و بەبێ سۆ و دوو ئەوان چی بکەن ئەوانیش دەیکەن!).

ئىستا ئىمە ئەمە بەچاۋى سەر دەينىن، لاسايى ئەوروپاۋ رۇژئاۋا، ئاۋاتى گەورە چىنى بەناۋ رۇشنىرى ئەم سەردەمەي ئىمەيە، ئەم ھەموو ھۆكارە بەھىزانەي راگەياندىن ئەم ھەموو مېدىيانە، كۆمەللى موراھىقو مىرد مىنداللى و كورۇ كال دەيانبەن بەرپۆد، بە كاللى، بە كولاۋى، بەشەو، بە رۇژ، بە گوتن، بە نووسىن، بە وىنە، شەوۋ رۇژ گەندەللى رەۋشتى پەخش دەكەنەۋە، بەھەموو جۇرئى، دەيانەۋى كە لاسايى بەرەللىۋ بەد رەۋشتى ئەوروپا بەكەنەۋە، بېجگە لەمەيىۋ بادهۋ يارو پارەۋ پولو رابواردن، يارو ياۋەرى تريان نىيە.

۶- گەۋرەترىن ئاۋاۋەي نىۋانى موسولمانان شەرى برا كوزىۋ خۇ خۇرىۋ بېگانە پەرستىيە، زۆرىنەي كات ئەۋانەي لە شەرى برا كوزىدا دەكوزرىن، بكوژو كوزراۋ ھەردوۋلا دۆزەخىن.

۷- شەرو شۆرو كۈشتو برى زۆرو ئارەق خواردنەۋەۋ بومە لەرزەۋ بى ئەدەبى ژنانو زۆر شتى تىرى لەم بابەتانە، كە ئىستا زۆريان رويان داۋە، نىشانەي نىزىكبوۋنەۋەي قىامەتن.

۸- لەناۋ گەلى ئىسلاما جارى تىرەت پەرستى سەر ھەلدەداتەۋەۋ لاتو عوززا دەپەرستىنەۋە.

۹- ھەتا ماۋەيى ناۋى خودا بەھەموو زمانى لەسەر روۋى زەۋى بەگشتى دەسرىتەۋە، كەسى ناپى لەسەر روى زەۋى بەھىچ شىۋەيى، ۋە بەھىچ زمانى ناۋى خودا بەيىن.

۱۰- پىغەمبەرە درۋزە لەپىش قىامەتا زۆردەبن.

۱۱- شەرىكى گەۋرە لەنىۋان موسولمانان و جوۋلەكەدا دەقەۋمى، لە ئەنجاما جوۋلەكەكان زۆر بە پىسى دەشكىن ۋە قەلاچۇ دەكرىن ۋە كەس پەنايان نادەن، تەنانەت دارو بەردو درەختو بىچكىش حاشا لە جوۋلەكە دەكەن و لىيان دەبن بە ملۆزم شاھەتتىان لى دەدەن.

- ۱۲- له کاتی هه ئسانی قیامه تدا، میله تی گاور، که له سه رده می پیغه مبه ردا ناسراون به رووم، له هه موو میله ته کانی تر زۆر تر دهن، وه ئیستا ئه مه وایه.
- ۱۳- ئازاد کردن و رزگار کردنی قوسته نته نییه یه کیکه له نیشانه گه وره کانی هه ئسانی قیامه ت.
- ۱۴- شوینه واری ئیسلام ته و او کویر ده بیته وه، هیج دین و ئایینی نامینی، ته نانه ت که عبه یش دهر و خوی و مزگه وت و که نیسه و په رستگا نامینی.
- ۱۵- نیشانه هه ره گه وره کانی هاتنی قیامه ت: هه له اتنی خۆر له خۆرئا واده. ده جال. دابه تولئه رض. هاتنه خواره وهی عیسا. هاتنی یه ئجوج و ماجوج.
- ۱۶- داستانی سه یری ئیبنو سه ییاد، که ده لئین: ده بی به جه جال.
- ۱۷- جه جال ئیستا له دوور گه یه که، له ده ریادا زیندانه و به ند کراوه، سکر تیره که ی ناوی (جه ساسه) یه گه وره ترین فیتنه له جیهانا جه جاله.
- ۱۸- که عیسا دیته خواره وه بیجگه له ئیسلام هیج دینی له که سی تر قه بوول ناکا.
- ۱۹- عیسا له ئاخر زه مانا خاچ په رستی قه ده غه ده کا، خاچ ده شکینی، به راز قه لاچۆ ده کا، سه رانه هه لده گری، ئازهل و مالات باوی نامینی!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵۶- نامه‌ی نه‌ویستی (زوه‌د) و گوی به جیهان نه‌دان و

دل لاوینه‌کان

کتاب الرُّهْدِ وَالرَّقَاقِ

{بروانه: تاجول ئوصول، وەرگه‌راوه کوردییه‌که‌ی، به‌رگی پینجه‌م، زنجیره: ۹۴، له ژماره: ۵۱۵۷ م = مکرر، هه‌تا ژماره: ۵۲۵۷ + پوخته‌ی سه‌حیحی بوخاری = ته‌جریدی بوخاری، زنجیره: ۸۴، لاپه‌ره: ۲۵۹ چاپی یه‌که‌م، ژماره: ۱۹۹۷ هه‌تا ژماره: ۲۰۴۱}.

(۱۵۸۱) فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): (ئه‌ی خودایه! رزق و روژی خانه‌واده‌ی موحه‌مه‌د نه‌وه‌نده بده که سه‌روبه‌ر پیی هه‌لبکه‌ن).

(۷۳۴۳ - ۷۳۸۸)

بَابُ: اللَّهُمَّ اجْعَلْ رِزْقَ آلِ مُحَمَّدٍ قُوتًا

۲۰۶۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: «اللَّهُمَّ اجْعَلْ رِزْقَ آلِ مُحَمَّدٍ قُوتًا». {الحديث: ۷۳۶۷ = ۷۴۰۱ فم. تجرید البخاری/ ۵، رقم: ۲۰۰۹ = ۶۴۶۰ فتح الباری}:

ئه‌بو هوره‌یره (ره‌زای خودایان لی بی) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌یفه‌رموو: (خودایه! رزق و روژی که‌سوکاری موحه‌مه‌د نه‌وه‌نده بده که سه‌روبه‌ر پیی بزین و به‌س!). {تاج/ ۲، زنجیره: ۲۰، ژماره: ۱۲۶۱ + ریاض/ ۲، لاپه‌ره: ۷۳، زنجیره: ۵۶، ژماره: ۵۰۱}.

(۱۵۸۲) سه‌ختی گوزه‌رانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی). (۷۳۴۳ - ۷۳۸۸)

بَابُ: شِدَّةُ عَيْشِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۲۰۷۰- عَنْ عُرْوَةَ عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) أَنَّهَا كَانَتْ تَقُولُ: وَاللَّهِ يَا ابْنَ أُخْتِي إِنْ كُنَّا لَنَنْظُرُ إِلَى الْهَلَالِ ثُمَّ الْهَلَالِ ثُمَّ الْهَلَالِ، ثَلَاثَةَ أَهْلَةٍ فِي شَهْرَيْنِ، وَمَا أُوقِدَ فِي

أَبَيَاتِ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- نَارٌ - قَالَ: - قُلْتُ: يَا خَالَتُهُ فَمَا كَانَ يُعَيِّشُكُمْ؟
قَالَتْ: الْأَسْوَدَانِ، التَّمْرُ وَالْمَاءُ، إِلَّا أَنَّهُ قَدْ كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- جِرَانٌ
مِنَ الْأَنْصَارِ، وَكَانَتْ لَهُمْ مَنَائِحُ، فَكَانُوا يُرْسِلُونَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-
مِنْ أَلْبَانِهَا فَيَسْقِيْنَاهُ. {الحديث: ۷۳۷۸ = ۷۴۱۲ فم. پوخته‌ی صه‌یحی بوخاری =
ت‌ج‌ریدی بوخاری / ۳، ر‌ه‌ق‌م: ۱۰۹۶ = ۲۵۶۷، ۶۴۵۸، ۶۴۵۹}:

عورو‌هی خوش‌ک‌ه‌زای ح‌ه‌ز‌ر‌ه‌ت‌ی ع‌ائ‌ی‌ش‌ه (ر‌ه‌ز‌ای خ‌ود‌ا ل‌ه ح‌ه‌ز‌ر‌ه‌ت‌ی ع‌ائ‌ی‌ش‌ه و
ر‌ح‌م‌ه‌ت‌ی خ‌ود‌ا ل‌ه‌و) ف‌ه‌ر‌م‌و‌وی: پ‌و‌ور‌م پ‌یی‌ گ‌وت‌م: ئ‌ه‌ی خوش‌ک‌ه‌زای ش‌ی‌ر‌ی‌ن‌م! ج‌اری
و‌اب‌و‌و‌ه س‌ی مان‌گی ی‌ه‌ک ش‌ه‌و‌ه‌م‌ان د‌ه‌ب‌ی‌ن‌ی، ی‌ه‌ک ل‌ه د‌و‌ای ی‌ه‌ک، ک‌ه د‌ه‌ق د‌ه‌ک‌ات‌ه د‌و‌و
م‌ان‌گی ر‌ی‌ک، ل‌ه م‌ا‌و‌ه‌ی ئ‌ه‌و د‌و‌و م‌ان‌گ‌ه‌د‌ا، ئ‌ا‌گ‌ر ل‌ه م‌ال‌ه‌ک‌ان‌ی خ‌ی‌ز‌ان‌ه‌ک‌ان‌ی پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر‌د‌ا
ن‌ه‌د‌ه‌ک‌ر‌ای‌ه‌و‌ه ب‌و ن‌ان و چ‌ی‌ش‌ت ک‌رد‌ن!!

عورو‌ه ف‌ه‌ر‌م‌و‌وی: م‌ن‌ی‌ش گ‌وت‌م: ئ‌ه‌ی باش‌ه پ‌و‌وری! ب‌ه‌چی د‌ه‌ژ‌ی‌ان و گ‌وز‌م‌ر‌ان‌ت‌ان
ب‌ه‌چی ب‌و‌و؟ ف‌ه‌ر‌م‌و‌وی: ب‌ه‌س ب‌ه‌خ‌ور‌م‌ا‌و ئ‌ا‌و! ب‌ه‌ل‌ام چ‌ه‌ن‌د م‌ال‌ی‌کی ئ‌ه‌ن‌س‌اری ه‌ا‌وس‌ی‌ی
پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر ب‌و‌ون، ئ‌از‌ه‌لی ب‌ه‌ش‌ی‌ر‌ی‌ان ه‌ه‌ب‌و‌و، ل‌ه‌ش‌ی‌ری ئ‌ه‌و ئ‌از‌ه‌ل‌ان‌ه، ب‌ه‌ د‌ی‌اری ب‌ه‌ش‌ی
پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر‌ی‌ان د‌ه‌د‌ا، پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر‌ی‌ش (د‌رو‌ودی خ‌ود‌ای ل‌ه‌س‌ه‌ر ب‌ی‌ن) ل‌ه‌و ش‌ی‌ر‌ه‌ی د‌ه‌ر‌خ‌وار‌دی ئ‌ی‌م‌ه
د‌ه‌د‌ا). {ت‌اج/۵، ز‌نج‌ی‌ر‌ه: ۹۹، ژ‌م‌ار‌ه: ۵۲۲۰ م - ب‌اس‌ی گ‌وز‌م‌ر‌ان‌ی پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر (د‌رو‌ودی خ‌ود‌ای ل‌ه‌س‌ه‌ر ب‌ی‌ن) } .
۲۰۷۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ -صلى الله عليه وسلم- قَالَتْ:
لَقَدْ مَاتَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- وَمَا شَبَّعَ مِنْ خُبْزٍ وَزَيْتٍ فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ
مَرَّتَيْنِ. {الحديث: ۷۳۷۹ = ۷۴۱۳ فم}:

ع‌ائ‌ی‌ش‌ه‌ی ه‌ا‌وس‌ه‌ری پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر (د‌رو‌ودی خ‌ود‌ا ل‌ه پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر و ر‌ه‌ز‌ای خ‌ود‌ا ل‌ه
ه‌ه‌م‌و‌و ه‌ا‌و‌ه‌ل‌و ه‌اس‌ه‌ر‌ان‌ی ب‌ی‌ن) ف‌ه‌ر‌م‌و‌وی: پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر (د‌رو‌ودی خ‌ود‌ای ل‌ه‌س‌ه‌ر ب‌ی‌ن) ه‌ه‌ت‌ا م‌رد،
ن‌ه‌ب‌و‌و‌ه ل‌ه‌ی‌ه‌ک ر‌و‌ژ‌د‌ا د‌و‌و ژ‌ه‌م ل‌ه‌ن‌ان و ر‌و‌ن ز‌ه‌ی‌ت‌و‌ون ت‌ی‌ر‌ب‌خ‌وا). {ت‌اج/۵، ز‌نج‌ی‌ر‌ه: ۹۹،
ژ‌م‌ار‌ه: ۵۲۲۸} .

۲۰۷۲ - عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: مَا شَبَّحَ آلَ مُحَمَّدٍ -صلى الله عليه وسلم- يَوْمَيْنِ مِنْ خُبْرٍ إِلَّا وَاحِدُهُمَا تَمَرٌ. {الحديث: ۷۳۷۴ = ۷۴۰۸ فم، بخاری. رقاق: ۶۴۵۵. تحفة الأشراف: ۱۷۳۳۵}.

عائیشه (پژای خودای لی بی) فهرمووی: خیزانی موحه ممهه (دروودی خودای لمسهه بی) ههتا موحه ممهه (دروودی خودای لمسهه بی) ومفاتى کرد، دوو روژ لهسهه یهك، تیرسكى خوځيان له نانى گهنم نه خواردوو، مه گهر روژى نانى گهنمیان خواردبى و روژهكهى تر خورمايان خواردبى). {رياض/۲، زنجيره: ۵۶، ژماره: ۴۹۱، ۴۹۳} + {تجريد البخارى/۵، ژماره: ۱۸۱۱ = ۵۴۱۱، ۶۴۵۴ فتح البارى}.

۲۰۷۳ - عَنْ أَبِي حَاتِمٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ (وَقَالَ ابْنُ عَبَّادٍ وَالَّذِي نَفْسُ أَبِي هُرَيْرَةَ بِيَدِهِ) مَا أَشَبَّحَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- أَهْلَهُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ تَبَاعًا مِنْ خُبْرٍ حِنْطَةٍ حَتَّى فَارَقَ الدُّنْيَا. {الحديث: ۷۳۸۳ = ۷۴۱۷ فم. تجريد البخارى = مختصر صحيح البخارى = الترجمة الكردية/۵، رقم: ۱۸۱۱ = ۵۴۱۱ فتح البارى. ترمذى. زهد: ۲۳۵۸. تحفة الأشراف: ۱۳۴۴۰}.

ئهبو حاتهه (دهمتهى خودای لی بی) فهرمووی: ئهبو هورهیره (پژای خودای لی بی) فهرمووی: سویندم بهو كهسه كه گيانى منى بهدهسه، ئههه لهفظى ئیبنو ئهبی عومهیره، كه شیخی موسلیمه و موسلیم ئهه فهرموودهیهی لیوه دهگیریتتهوه، بهلام موسلیم له ماموستایهکی تریهوه كه موحه ممهه دی کوری عه بباده، سویندهكهی ئهبو هورهیره ئاوا دهگیریتتهوه:

بهو كهسه كه گيانى ئهبو هورهیره بهدهسه، لهوكاتهوه كه پیغه مبهه (دروودی خودای لمسهه بی) كوچی کردووو بو مه دینه، ههتا ئهه روژهی كه خودا بهرهمهت برديهوه بو لای خو، خو و خیزانهكهی، سی روژ لهسهه یهك، تیر سكى خوځيان له نانى گهنم نه خواردوو!). {تاج/۵، زنجيره: ۹۶، ژماره: ۵۱۸۵ م + تاج/۲، زنجيره: ۲۰، ژماره: ۱۲۶۱} + {تاج/۵، زنجيره: ۹۹، ژماره: ۵۲۱۵ م}.

۲۰۷۴- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: تُوفِّيَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- وَمَا فِي رَفْيٍ مِنْ شَيْءٍ يَأْكُلُهُ ذُرٌّ كَبِدٍ إِلَّا شَطْرُ شَعِيرٍ فِي رَفٍّ لِي، فَأَكَلْتُ مِنْهُ حَتَّى طَالَ عَلَيَّ، فَكَلَّتُهُ فَنَسِيَ. {الحديث: ۷۳۷۷ = ۷۴۱۱ فم. بخاری. فرض الخمس: ۳۰۹۷، ۶۴۵۱ فتح الباری}:

عائشه (همزای خودای لی بی) فہرمووی: کاتئ پیغہمبہری خوشہویست و نازدار (دروودی خودای لہسر بی) گوچی دواپی کرد، نہوہی گیانلہبہر پیی بڑی لہ مالما نہبوو، ہنئ جو نہبی، جا ہر لییم دہخواردو ہر تہواو نہدہبوو، ہتا ماومیہکی زوری خایاند، لہپاشدا چووم پیوام، نیتر پیتو فہرہکھی نہماو تہواو بوو). {تاج/۵، زنجیرہ: ۹۹، ژمارہ: ۵۲۱۶ م}.

۱۵۸۳) جاری وادہبوو کہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسر بی) پر بہسکی خوی خورمای قہسپی دہست نہدہکوت. (۷۳۴۳ - ۷۳۸۸)

باب: کان النبی (صلى الله عليه وسلم) لا يجد دقلاً يملأ به بطنه

۲۰۷۵- عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ قَالَ: سَمِعْتُ النُّعْمَانَ يَخْطُبُ قَالَ: ذَكَرَ عُمَرُ مَا أَصَابَ النَّاسَ مِنَ الدُّنْيَا فَقَالَ: لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَظِلُّ الْيَوْمَ يَلْتَوِي مَا يَجِدُ دَقْلًا يَمْلَأُ بِهِ بَطْنَهُ. {الحديث: ۷۳۸۵ - ۷۴۲۱ فم}:

سیماکی کوری حہرب (رہممتی خودای لی بی) فہرمووی: بہگوپی خوم گویم لی بوو، نوعمانی کوری بہشیر وتاری دہدا، فہرمووی: عومہری کوری خہطاب (ہمزای خودای لی بی) جاری باسی نہو خوش گوزہرانیہی خہلکی دہکرد، کہ لہ خوشی دنیا، لہپاش مہرگی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسر بی) نہو خہلکہ بہدہستیان ہیئاوہ، فہرمووی: نہوہتانی نیستا لہ خوشی دنیاو لہ خواردن و خواردنہوہ جیتان دہوی ہہیہ لہبہر دہستاند، بہلام من بہچاوی خوم پیغہمبہرم (دروودی خودای لہسر بی) دیوہ، پر سکی خوی خورمای قہسپی دہسگیر نہدہبوو ہتا بیخوات). {تاج/۵، زنجیرہ: ۹۹، ژمارہ: ۵۲۲۲ م} + {ریاض/۲، زنجیرہ: ۵۶، ژمارہ: ۴۹۵}.

(۱۵۸۴) ههژارانى كۆچكاران پيش دهوله مهندهكان دهكهون بو بههشت.

(۷۳۴۳ - ۷۳۸۸)

بَابُ سَبْقِ فَقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الْأَغْنِيَاءِ إِلَى الْجَنَّةِ

۲۰۷۶- عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحُبَلِيِّ يَقُولُ: سَمِعْتُ عَبْدِ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو بْنَ الْعَاصِ وَسَأَلَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: أَلَسْنَا مِنْ فَقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ؟ فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللَّهِ: أَلَيْكَ امْرَأَةٌ تَأْوِي إِلَيْهَا؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: أَلَيْكَ مَسْكَنٌ تَسْكُنُهُ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَأَنْتَ مِنَ الْأَغْنِيَاءِ! قَالَ: فَإِنْ لِي خَادِمًا، قَالَ: فَأَنْتَ مِنَ الْمُلُوكِ، قَالَ أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ: وَجَاءَ ثَلَاثَةٌ نَفَرٌ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ وَأَنَا عِنْدَهُ فَقَالُوا لَهُ: يَا أَبَا مُحَمَّدٍ إِنَّا وَاللَّهِ مَا نَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ لَا تَفْقَهُ وَلَا دَابَّةٍ وَلَا مَتَاعٍ. فَقَالَ لَهُمْ: مَا شِئْتُمْ؟ إِنْ شِئْتُمْ رَجَعْتُمْ إِلَيْنَا فَأَعْطَيْنَاكُمْ مَا يَسِّرُ اللَّهُ لَكُمْ، وَإِنْ شِئْتُمْ ذَكَّرْنَا أَمْرَكُمْ لِلسُّلْطَانِ، وَإِنْ شِئْتُمْ صَبَرْتُمْ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَقُولُ: «إِنَّ فَقَرَاءَ الْمُهَاجِرِينَ يَسْبِقُونَ الْأَغْنِيَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى الْجَنَّةِ بِأَرْبَعِينَ خَرِيفًا». قَالُوا: فَإِنَّا نَصْبِرُ لَا نَسْأَلُ شَيْئًا. {الحديث: ۷۳۸۸ = ۷۴۲۳ فم}:

ئەبو عەبدو ڕەحمانى ئەلحوبلى (رەحمەتى خوداى ئى بىن) فەرمووى: گویم ئى بوو، پیاوئ پىرسى لە عەبدو ڤللاى كورى عەمرى كورى عاص (رەزای خودایان ئى بىن): ئایا ئیمە دادەنریین بە یەكئ لە ههژارانى كۆچكاران؟! ئەو مافو موژدانەى كەبوئ ئەوان هەیه بوئ ئیمەیش هەیه یان نا؟ عەبدو ڤللا فەرمووى پئی: ئایا ژنت هەیه كە لەلای بەهەسیتەو؟ گوتی: بەئى هەمە، فەرمووى: ئەى مائىكت هەیه كە سەردوتى تیا بكەى و لەناویا بەهەوییتەو؟ گوتی: بەئى خانووشم هەیه. فەرمووى: دەتۆ لە دەوله مهندهكانیت. كابرأ گوتی: سا نوكه ریشم هەیه! فەرمووى: كەوابئ تو پادشای. ئەبو عەبدو ڕەحمان فەرمووى: جارێكىش سئ كەس هاتن بوئ خزمەتى عەبدو ڤللاى كورى عەمرى كورى عاص، من لەخزمەتیدا بووم لەوكاتەدا، بە عەبدو ڤللايان گوت: ئەى باوكى موحه مەهەدا! بەخودا توانای هیچمان نییه، نە خەرجى، نە ولاخى سواری، نە شەمەك. عەبدو ڤللا فەرمووى پئیان: خوئان سەرشك بن یەكئ لەم سئ شتە هەلبژیرن: ئەگەر ئەتانهوئ وەرنەوہ بولامان خودا چى رەخساند بوئان دەیدەین پئیان، ئەگەر حەزیش دەكەن كیشەكەتان عەرزى كار بە دەستان دەكەین،

نهگهر چه زیش دهگهن نهوا ئارام بگرن له بهر باری خودادا، چونکه من له پیغه مبهری خودام بیستوو دهیغه رموو (دروودی خودای له سهر بئ): (بیگومان که هه ژارانی کوچکاران، له پوژی قیامه تدا، به چل سال له پیش دهوله مهندهکاندا دهچن بو بهههشت). گوتیان: دهی که وایی ئارام دهگرین و داوای هیج ناکهین). {تاج/۵، زنجیره: ۹۸، ژماره: ۵۲۰۷ م ههتا ۵۲۱۳ م}.

(۱۵۸۵) هه ژاران زۆرینهی دانیشتوانی بهههشتن. (۶۸۷۲ - ۶۸۸۳)

باب: اکثر أهل الجنة الفقراء

۲۰۷۷- عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: « قُمْتُ عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ فَإِذَا عَامَّةٌ مِّنْ دَخَلَهَا الْمَسَاكِينُ وَإِذَا أَصْحَابُ الْجَدِّ مَحْبُوسُونَ إِلَّا أَصْحَابَ النَّارِ فَقَدْ أُمِرَ بِهِمْ إِلَى النَّارِ وَقُمْتُ عَلَى بَابِ النَّارِ فَإِذَا عَامَّةٌ مِّنْ دَخَلَهَا النِّسَاءُ ». {الحديث: ۶۸۷۲ = ۶۸۹۲ فم. تجريد البخاری/۵، رقم: ۱۷۷۵ = ۵۱۹۶، ۶۴۴۷. تحفة الأشراف: ۱۰۰. رياض/۱، زنجیره: ۳۲، ژماره: ۲۵۸}:

ئوسامهی کوری زهید (پهزای خودایان لئ بئ) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: (له دهرگای بهههشتا راوهستام، سه رنجدا زۆربهی بهههشتیهکان که چوو بوونه ناوی هه ژاران و مسکینهکان بوون، بهلام داراو دهوله مهندهکان هیشتا راگیرابوون بو حساب و لیپرسیینهوه له سهر سامان و داراییه که یان، گهرچی نهوهی که دۆزهخی بوون، به فهرمانی خودا برابوون بو ناو دۆزهخ، له بهر دهرگای دۆزهخیشا راوهستام، سه رنجدا زۆربهی خه لکه کهی ناوی ژنان بوون). {رياض/۱، زنجیره: ۳۲، ژماره: ۲۵۸}.

(۱۵۸۶) جیهان نه ویستی و بئ بهایی جیهان له لای خودای کهوره. (۷۳۴۳ - ۷۳۸۸)

باب: فِي الرُّهْدِ فِي الدُّنْيَا وَهَوَانِهَا عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

۲۰۷۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- مَرَّ بِالسُّوقِ دَاخِلًا مِنْ بَعْضِ الْعَالِيَةِ وَالنَّاسُ كَنَفْتِيهِ فَمَرَّ بِجَدِّي أَسْكَ مَيِّتٍ فَتَنَاوَلَهُ فَأَخَذَ بِأُذُنِهِ ثُمَّ قَالَ:

« أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ هَذَا لَهُ بِدْرُهُمْ؟ ». فَقَالُوا: مَا نُحِبُّ أَنَّهُ لَنَا بِشَىْءٍ وَمَا نَصْنَعُ بِهِ؟ قَالَ: « أَتُحِبُّونَ أَنَّهُ لَكُمْ؟ ». قَالُوا: وَاللَّهِ لَوْ كَانَ حَيًّا كَانَ عَيْبًا فِيهِ لِأَنَّهُ أَسْكُ فَكَيْفَ وَهُوَ مَيِّتٌ؟ فَقَالَ: « فَوَاللَّهِ لِلدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ هَذَا عَلَيْكُمْ ». {الحديث: ۷۳۴۴ = ۷۳۷۸ فم}:

جابری کوری عهبدوللا (همزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغهمبه (دروودی خودای لهسمر بن) جاری رؤیشت بو عهوالی مه دینه، که چهند گوندیکن لهسهرروی مه دینه وه، لهوویه بهناو بازاری مه دینه دا گه پرایه وه، خه لکه که هیش له ملا و لایه وه له گه لیدا ده پوین، به لای که لای گیسکی مرداره وه بوودا رابورد، دهستی برد گوچکه یه کی گرت و پاشان فهرمووی: (کامتان نه مهی به دره می دهوی؟). یاران فهرموویان: به به لاشیش نامانه وی، جا چی لی بکهین؟ پیغهمبه (دروودی خودای لهسمر بن) دووباره فهرموویه وه: (کامتان نه مهی دهوی؟). گوتیان: به خودا، نه گهر زیندووش بووایه ههر عه بیدار بوو، چونکه که پریله یه، له بهر نه وه نه مان دهویست، نه خوازه لا که نیستا مرداره وه بوویش، نیتر چون بمانه وی؟

جا پیغهمبه (دروودی خودای لهسمر بن) فهرمووی: (دهی سویندم به خودا نه م جیهانه له لای خودا، سووک و تروتره له م که لاکه له لای نیوه). {ریاض/۲، زنجیره: ۵۵، ژماره: ۴۶۴} + {تاج/۵، زنجیره: ۹۴، ژماره: ۵۱۶۲ م - نامه ی زوه دو دنیا نه ویستی...}.

۲۰۷۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: « الدُّنْيَا سَجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ ». {الحديث: ۷۳۴۳ = ۷۳۷۷ فم}:

نه بو هورهیره (همزای خودای لی بن) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خودای لهسمر بن) فهرمووی: (جیهان زیندانی موسولمانه و بههشتی کافرانه). {تاج/۵، زنجیره: ۹۴، ژماره: ۵۱۶۱ م}.

(۱۵۸۷) مهترسی روو تیکردنی خویشی جیهان و په لاماردانی. (۷۳۴۳ - ۷۳۸۸)

باب: خَشْيَةُ بَسْطِ الدُّنْيَا وَالتَّنَافُسِ فِيهَا

۲۰۸۰- عَنْ عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- بَعَثَ أَبَا عُبَيْدَةَ بْنَ الْجَرَّاحِ (رضي الله عنه) إِلَى الْبَحْرَيْنِ يَأْتِي بِجَزِيرَتِهَا، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- هُوَ صَالِحَ أَهْلِ الْبَحْرَيْنِ وَأَمَرَ عَلَيْهِمُ الْعَلَاءَ بْنَ الْحَضْرَمِيِّ، فَقَدِمَ أَبُو عُبَيْدَةَ بِمَالٍ مِنَ الْبَحْرَيْنِ. فَسَمِعَتِ الْأَنْصَارُ بِقُدُومِ أَبِي عُبَيْدَةَ فَوَافُوا صَلَاةَ الْفَجْرِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-، فَلَمَّا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- انْصَرَفَ، فَتَعَرَّضُوا لَهُ، فَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- حِينَ رَأَاهُمْ، ثُمَّ قَالَ: «أَظُنُّكُمْ سَمِعْتُمْ أَنَّ أَبَا عُبَيْدَةَ قَدِمَ بِشَيْءٍ مِنَ الْبَحْرَيْنِ؟». فَقَالُوا: أَجَلْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «فَأَبْشِرُوا وَأَمْلُوا مَا يَسُرُّكُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ مَا الْفَقْرَ أَخْشَى عَلَيْكُمْ. وَلَكِنِّي أَخْشَى عَلَيْكُمْ أَنْ تُبْسِطَ الدُّنْيَا عَلَيْكُمْ، كَمَا بَسِطَتْ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ فَتَنَافَسُوهَا كَمَا تَنَافَسُوهَا، وَتُهْلِكُكُمْ كَمَا أَهْلَكْتُهُمْ». {الحديث: ۷۳۵۱ = ۷۳۸۵ فم. تجريد البخاري ۳/، رقم: ۱۲۷۷ = ۳۱۵۸، ۴۰۱۵، ۶۴۲۵ فتح البخاري} :

عمری کوری عهوف (پژای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بی) نه بو عوبادهی کوری جهراحی نارد بو به حرهین، که سهرانهی ولاتی به حرهین بهین، چونکه له وه بهر پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بی) له گهل خه لکی ولاتی به حرهیندا ریکه وتبوو، عه لای کوری چه زرده می کردبوو به سهرداریان، که نه بو عوبه یده هاته وه مائیکی زوری له به حرهینه وه له گهل خوی هینابوو، یاریده مهران (نه نصار) یش بیستیانه وه که نه بو عوبه یده هاتوته وه، سامانیکی باشی هیناوه بو موسولمانان، ثیر بو نویژی بهیانی هاتن بو خرمه تی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بی) نه ویش بهرنویژی نویژی بهیانی بویان کردو گه رایه وه، جا یاریده مهران له وکاته دا داوای بهشیان لی کرد.

پیغه مبهه ریش (دروودی خودای لهسهر بی) لهسهر نه م حاله بینینی بزیه ک گرتی و فهرمووی: (واده زانم که ژنه وتووتانه که نه بو عوبه یده له به حرهینه وه شتیکی هیناوه؟). عه زیان کرد: به لی وایه نهی پیغه مبهه ری خودا! فهرمووی: (ده موژد مبی

له ئیوه و خوشیتان لی بئو هه‌میشه ئومیدی خێرو هیوای خو‌ش، بال بکیش به‌سهرتانا، دهما به‌زاتی خودا، من له‌هه‌زاری لیتان ناترسم، به‌لام به‌پیچه‌وانه‌وه مه‌ترسی ئه‌وهم هه‌یه که ئیوه‌ش وه‌ک نه‌ته‌وه‌کانی پیش ئیوه خو‌شی جیهان رووتان تی‌بکا، دنیا بی‌ت به‌ پیرتانه‌وه و ئیوه‌یش وه‌ک ئه‌وان به‌ده‌ست و به‌ده‌م په‌لاماری دنیا بده‌ن و باوه‌شی پیابکه‌ن و تی‌ی ورووکی‌ن و هه‌رکه‌سه‌تان بیه‌وی که هه‌ر بۆخوی بیماشیته‌وه، جا ئه‌وکاته وه‌ک چۆن ئه‌وانی له‌ناوبرد، ئاوا ئیوه‌ش له‌ناو ببات).

{تاج/۴، زنجیره: ۶۶، ژماره: ۴۵۲۳ + تاج/۵، زنجیره: ۹۴، ژماره: ۵۱۵۹} + {ریاض/۲، زنجیره: ۵۴، ژماره: ۴۵۷}.

روونکردنه‌وه:

عه‌مری گورپی عه‌وفی ئه‌نصاری ئاماده‌ی غه‌زای به‌در بووه، له مه‌دینه نیشه‌جئ بوو، وه‌چه‌ی نه‌بوو، له‌سه‌رده‌می جینشینی عومه‌ردا مرد، که مرد عومه‌ر نویژری له‌سهر تهرمه‌که‌ی کرد.

۱۵۸۸) کاتی جیهان ده‌کریته‌وه مه‌ترسی تی ورووکان و به‌خیلی به‌یه‌کتر دروست ده‌بی. (۷۳۴۳ - ۷۳۸۸)

باب: خَوْفُ التَّنَافُسِ وَالتَّحَاسُدِ عِنْدَ فَتْحِ الدُّنْيَا

۲۰۸۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- أَنَّهُ قَالَ: «إِذَا فُتِحَتْ عَلَيْكُمْ فَارِسُ وَالرُّومُ أَيْ قَوْمٌ أَنْتُمْ؟». قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ: نَقُولُ كَمَا أَمَرَنَا اللَّهُ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: «أَوْ غَيْرَ ذَلِكَ، تَتَنَافَسُونَ، ثُمَّ تَتَحَاسَدُونَ، ثُمَّ تَتَدَابَرُونَ، ثُمَّ تَتَبَاغَضُونَ، أَوْ نَحْوَ ذَلِكَ ثُمَّ تَنْطَلِقُونَ فِي مَسَاكِينِ الْمُهَاجِرِينَ فَتَجْعَلُونَ بَعْضُهُمْ عَلَى رِقَابِ بَعْضٍ». {الحديث: ۷۳۵۳ = ۷۳۸۷ فم:}

عه‌بدوللای گورپی عه‌مری گورپی عاص (په‌زای خودایان لی بئ) فه‌رمووی: خوشه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر بئ) فه‌رمووی: (کاتی خودای گه‌وره ولاتی فارس و ولاتی

رۆمى ئازادکرد بۆتان، دەبىي حالتان چۆن بىي و خوشگوزمرانى بهرەو كويتان بهري؟).

عهبدوپرهحماني كورپى عهوف عهرزى كرد: وهك خوداي گهوره فهرمانى پىي كرووين سوپاس و ستايشى دهكهين و داواي خيرو بىري زياترى لى دهكهين.

پيغه مبهريش (دروودى خوداي لهسهر بىي) فهرمووى: (تۆ بلييت شتى روونه دات، وهك ئەوه پهلامارى ئەم خيرو خوشييه بدن و لهسهر ئەوه بىي به مملانى و كى بركييتان و ئەوهيش سهر بكييشى بۆ ههسوودى بردن به يهكترى و دووبه رهكى و كينه و دهغهز كييشان لهيهكترى) يا ههزهرت (دروودى خوداي لهسهر بىي) شتى ئاواي فهرموو، ئەوجا فهرمووى (دروودى خوداي لهسهر بىي): (له ئەنجاما كاردەگا بهوه: ئەوانه ي ئەمپرو ههزاران و بىي نهوايانى كۆچكاران، دهيانكهن به ئاغاو سهروهرو ههنديكيان دهبن به ئاغاو دمهسلاتدار بهسهر ئەوانى تريانهوه و مملانى و خوخوايى لهسهر سامان و دمهسلات رووهدات!).

١٥٨٩) كورتى ماوهي جيهان و بهرانهوهي خوشييهكه ي، لهچاو بهردهوامي قيامهت و نهبرانهوهي نازو نهعيم و خوشييهكه ي، وهك ئەوه وايه: پهنجيه بكي به دهريايهكا. (٧١٢٦ - ٧١٣١)

باب: مَا الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مِثْلُ مَا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ الْإِصْبَعُ فِي الْيَمِّ ٢٠٨٢ - عَنْ مُسْتَوْدٍ أَخِي بَنِي فَهْرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: «وَاللَّهِ مَا الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مِثْلُ مَا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ إِصْبَعُهُ هَذِهِ - وَأَشَارَ يَحْيَى بِالسَّبَابَةِ - فِي الْيَمِّ فَلْيَنْتَظِرْ بِمَ يَرْجِعُ». {الحديث: ٧١٢٦ = ٧١٥٣ فم:}

موسته وريدى كاكه ي بهنى فيهرى (زمزاي خوداي لى بىي) فهرمووى: پيغه مبهري (دروودى خوداي لهسهر بىي) فهرمووى: (بهخودا ئەم جيهانه لهچاو ئەو جيهاندا، وهك ئەوه وايه كه يهكيكتان پهنجيهكه ي خوى بژمى بهئاوى دهريادا، جا باش باش سهرنج بدن دهبيي پهنجيه چهنى ئاو ههلبگرى!). واته: ئەو تهرييه ي كه به پهنجيهوه دمنوسى له ئاوى دهرياكه، ئەوه نموونه ي دنيايه، باقيمه نده ي ئاوى ئاو دهرياكهيش نموونه ي

ئەو جىھانە. {تاج: ۵، زنجىرە: ۹۴، ژمارە: ۵۱۶۴ م. ج/ ۴} + {رياض/ ۲، زنجىرە: ۵۵، ژمارە: ۴۶۳ - گەورەيى و خىرى ھەژمارى...}.

۱۵۹۰) گىرۆدەبوون بە خوڤى جىھانەو و چۆنىتى كارو كردهو و لە جىھاندا.

(۷۳۴۳ - ۷۳۸۸)

بَابُ فِي الْإِبْتِلَاءِ بِالدُّنْيَا وَكَيْفَ يُعْمَلُ فِيهَا

۲۰۸۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَقُولُ: «إِنَّ ثَلَاثَةً فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ أَبْرَصَ وَأَقْرَعَ وَأَعْمَى فَأَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَبْتَلِيَهُمْ فَبَعَثَ إِلَيْهِمْ مَلَكًا فَآتَى الْأَبْرَصَ فَقَالَ أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ لَوْنٌ حَسَنٌ وَجِلْدٌ حَسَنٌ وَيَذْهَبُ عَنِّي الَّذِي قَدْ قَذَرَنِي النَّاسُ. قَالَ فَمَسَحَهُ فَذْهَبَ عَنْهُ قُدْرُهُ وَأُعْطِيَ لَوْنًا حَسَنًا وَجِلْدًا حَسَنًا قَالَ فَآيُ الْمَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ الْإِبِلُ - أَوْ قَالَ الْبَقَرُ شَكَّ إِسْحَاقُ - إِلَّا أَنَّ الْأَبْرَصَ أَوْ الْأَقْرَعَ قَالَ أَحَدُهُمَا الْإِبِلُ وَقَالَ الْآخَرُ الْبَقَرُ - قَالَ فَأُعْطِيَ نَاقَةً عَشْرَاءَ فَقَالَ بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِيهَا - قَالَ - فَآتَى الْأَقْرَعَ فَقَالَ أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ شَعْرٌ حَسَنٌ وَيَذْهَبُ عَنِّي هَذَا الَّذِي قَذَرَنِي النَّاسُ. قَالَ فَمَسَحَهُ فَذْهَبَ عَنْهُ وَأُعْطِيَ شَعْرًا حَسَنًا - قَالَ - فَآيُ الْمَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ الْبَقَرُ. فَأُعْطِيَ بَقَرَةً حَامِلًا فَقَالَ بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِيهَا - قَالَ - فَآتَى الْأَعْمَى فَقَالَ أَيُّ شَيْءٍ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ أَنْ يَرِدَّ اللَّهُ إِلَيَّ بَصَرِي فَأُبْصِرَ بِهِ النَّاسَ - قَالَ - فَمَسَحَهُ فَوَدَّ اللَّهُ إِلَيْهِ بَصَرَهُ. قَالَ فَآيُ الْمَالِ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ الْغَنَمُ. فَأُعْطِيَ شَاةً وَالِدًا فَاتَّجَّ هَذَانِ وَوَلَدَ هَذَا - قَالَ - فَكَانَ لِهَذَا وَادٍ مِنَ الْإِبِلِ وَلِهَذَا وَادٍ مِنَ الْبَقَرِ وَلِهَذَا وَادٍ مِنَ الْغَنَمِ. قَالَ ثُمَّ إِنَّهُ أَتَى الْأَبْرَصَ فِي صُورَتِهِ وَهَيْئَتِهِ فَقَالَ رَجُلٌ مِسْكِينٌ قَدْ انْقَطَعَتْ بِيَ الْحِبَالُ فِي سَفَرِي فَلَا بَلَاغَ لِيَ الْيَوْمَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ بِكَ أَسْأَلُكَ بِالدِّيِ أَعْطَاكَ اللَّوْنُ الْحَسَنَ وَالْجِلْدُ الْحَسَنَ وَالْمَالُ بَعِيرًا أَتَبْلُغُ عَلَيْهِ فِي سَفَرِي. فَقَالَ الْحَقُوقُ كَثِيرَةٌ. فَقَالَ لَهُ كَأَنِّي أَعْرِفُكَ أَلَمْ تَكُنْ أَبْرَصَ يَقْدِرُكَ النَّاسُ فَقِيرًا فَأَعْطَاكَ اللَّهُ فَقَالَ إِنَّمَا وَرِثْتُ هَذَا الْمَالَ كَابِرًا عَنْ كَابِرٍ. فَقَالَ إِنْ كُنْتُ كَاذِبًا فَصَيِّرْكَ اللَّهُ إِلَى مَا كُنْتُ. قَالَ وَآتَى الْأَقْرَعَ فِي صُورَتِهِ فَقَالَ لَهُ مِثْلُ مَا قَالَ لِهَذَا وَرَدَّ عَلَيْهِ مِثْلَ مَا رَدَّ عَلَى هَذَا فَقَالَ إِنْ كُنْتُ كَاذِبًا فَصَيِّرْكَ اللَّهُ إِلَى مَا كُنْتُ. قَالَ وَآتَى الْأَعْمَى فِي صُورَتِهِ وَهَيْئَتِهِ فَقَالَ رَجُلٌ مِسْكِينٌ وَابْنُ سَبِيلٍ انْقَطَعَتْ بِيَ الْحِبَالُ فِي سَفَرِي فَلَا بَلَاغَ لِيَ الْيَوْمَ إِلَّا بِاللَّهِ

فهرمووی: (جا فریشته که دهستی دهیښی به سهریدا، ئیتر که چه ئییه که ی
دهرواو قژیکی جوانیشی پی ددری، ئینجا پیی دهلی: حمز له چی جوړه سامانی
دهکه؟ دهلی: له ره شه ولاخ، جا مانگایه کی ناوسی ددهاتی و پیی دهلی: خدا پیت و
فهرو بهرکه ته تی بخات بوټ).

فهرمووی: (ئینجا فریشته که دهرواو بولای کویره که و پیی دهفهرومی: زیاتر
هزت له چییه؟ دهلی: زیاتر حمز له دوو چاوی ساغو گه شه، که خودا بیاندات
پی، هه تا ئهم خه لکه یان پی ببینم). فهرمووی: (جا دهستی دهیښی به
چاوه کانیداو خودا چاوه کانی پی ددهاته وه، جا پیی دهفهرومی: ئهی حمز له چی
جوړه سامانی دهکه؟ دهلی: له مهر، جا مهریکی زاوی بهر به بهر ی پی ددها،
ئیت بهر بهر نازه له کان زاوی دهکه و ئه وانیش بهر هه میان دهیښ، تا وازور
دهب، ئه میان بوو به خاوه نی پر شیو و شترو ئه ویان بوو به خاوه نی پر دلی ره شه
ولاخ و ئه وی تریشیان بوو به خاوه نی پر شیو گه له ران). فهرمووی: له پاشدا
فریشته که خوی لی گورین و له سهر شیوه و شکلی ئه وسای به له که که خوی هاته وه
بولای و پیی فهرموو: پیاویکی هه زاری دامای ریواری لیقه و ماوم، سهر به هیچ
لایه کا دمرناکه م، سا مه گهر یه که م به پشتیوانی خوداو دووهم به هو ی یارمه تی تووه
بگه مه وه جیگه و ریگه ی خوم، جا توبیت و ئه وکه سه ی که ئهم شیوه شیرینه و ئهم
لهش و لاره جوانه و ئهم ماله زوره ی پی به خشیوی، و شتریکم پی بده تا له م
سه فهرمه دا خومی پی بگه یه نمه ماله وه، که چی کابرا گوتی: خاوه م بهش زورن
به رتو ناکه وی!

فریشته که ییش پیی فهرموو: وهک من تو بناسمه وه وایه، ئهری تو ئه و پیاوه
به له که نیت که خه لک بیزی لی ده گردیته وه، وه ئه و هه زاره نیت که خودا
دهوله مهن دی کردیت! گوتی: نه خیر من ئه و نیم، من ئهم مال و سامانه م له باوک و
باپر مه وه بؤ به جی ماوه، ئه وانیش ههر بووه بوون و پشتا و پشت به به گزاده می
هاتوونه ته خواره وه!

فریشتەكەیش دمفەرموئ: ئەگەر درۆ دەكەى، خودا وەك جارى جارانى خۆتت
لى بكا تەوە).

فەرمووى: (جا لەسەر شىۋەى شەكلى پيشووى كەچەلەكەدا، چوو بۆلاى
ئەویش، چى بە بەلەكەكە گوت ديسان بەمیشى گوت، وە بەلەكەكە چى بە
فریشتەكە گوت، ديسان كەچەلەكەیش ئەوەى پىي گوت، فریشتەكەیش فەرمووى:
ئەگەر درۆ دەكەى خودا وەك جارى جارانى خۆتت لى بكا تەوە!).

فەرمووى: (جا لە شىۋەو شەكلى پيشووى كۆپرەكەيشدا ھاتەو بۆلاى و پىي
فەرموو: پياويكى ھەژارى داماوى رىبوارى لىقەوماوم سەر بەھىچ لايەكا دەرناكەم،
سا مەگەر يەكەم بە پشتىوانى خودا و دووم بەھۆى يارمەتى تۆو بەگەمەو شۆين و
جىگەى خۆم، جا توبىت و ئەو خودايەى كە چاوەكانى چاك كردىتەو مەرىكم پى
بدە بەشكوو لەم سەفەرەمدا پىي بەگەمەو مائەوە. پياو كۆپرەكە دەلى: ئاى منىش
وەك ئىستاي تۆ كۆپر بووم و دەزانم كە كۆپر چەندە كۆلەوارە، وە خودا چاوى چاك
كردمەو، سەرەراى ئەوەيشە ھەژارەش بووم و دەزانم كە ھەژارى چەندە ناخۆشە،
جا كەواتە بەئارەزووى خۆت چى دەبەيت لەم سامانەى من بۆ خۆت بىبە، دەست
ناھىنمە رىگەت، وەچى دەھىلەتەو بۆمن ئارەزووى خۆتە، بەو خودايە ھەرچى تۆ
ئەمرو لەم مائەى من، بىبەيت بۆ خۆت، لە رىگەى خودادا دەست ناھىنمە رىگەت!

فریشتەكە فەرمووى: مالى خۆت بۆ خۆت، من فریشتەم ھەوەجىم بە مال
نىيە، لەراستیدا رووداو و داستانەكە ئاوايە: ئىوہ — واتە: تۆو بەلەك و كەچەلەكە
— لەلايەنى خوداى گەورەو تاقى كرانەو، خودا لەتۆ رازىيە، چونكە خۆت لى
نەگۆراو، بەلام لەھەردوو ھاورىكەت نارازىيە). {تاج/۵، زنجیرە: ۲۲، ژمارە: ۵۲۴۰ +
رياض/۱، زنجیرە: ۵، ژمارە: ۶۵ - المراقبة}.

١٥٩١) باسی نه بوونی و کهم دهستی و نارامگرتن له سه‌ری و له تاو برسیتی گه‌لای

دار خواردن. (٧٣٤٣ - ٧٣٨٨)

باب: فِي قَلَّةِ الدُّنْيَا وَالصَّبْرُ عَلَيْهَا وَأَكْلُ وَرَقِ الشَّجَرِ

٢٠٨٤ - عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: وَاللَّهِ إِنِّي لَأَوَّلُ رَجُلٍ مِنَ

الْعَرَبِ رَمَى بِسَهْمٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَلَقَدْ كُنَّا نَغْزُو مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- مَا لَنَا طَعَامٌ نَأْكُلُهُ إِلَّا وَرَقُ الْحُبْلَةِ، وَهَذَا السَّمُرُ حَتَّى إِنَّ أَحَدَنَا لَيَضَعُ كَمَا تَضَعُ الشَّاةُ، ثُمَّ أَصْبَحَتْ بَنُو أَسَدٍ تُعْزِّرُنِي عَلَى الدِّينِ، لَقَدْ خَبْتُ إِذَا وَضَلَ عَمَلِي. {الحديث: ٧٣٥٩ =

٧٣٩٣ فم. بخاری. مناقب سعد بن أبي وقاص: ٣٧٢٨، ٥٤١٢، ٦٤٥٣. ترمذی. زهد:

٢٣٦٥. ابن ماجه. فضائل أصحاب رسول الله: ١٣١. تحفة الأشراف: ٣٩١٣}:

سه‌عدی کوری نه‌بو وه‌قاص (ره‌زای خودای لی بن) فه‌رمووی: سویندم به خودای گه‌وره

من یه‌که‌م پیاو بووم له عه‌ره‌ب که یه‌که‌م تیرم هاویشته به‌ره‌و دوژمن، له‌ری‌گه‌ی خودادا، نه‌وسا حالمان گه‌لی په‌رپووت بوو، گه‌لی جار له خزمه‌تی هه‌زه‌تدا که ده‌چووین بو غه‌زا، خو‌راکمان ته‌نیا به‌رو گلا دارو دره‌ختی نه‌و بیابانه بوو، که له‌ناچاریدا نه‌بی ناخوری، ته‌نانه‌ت وامان لی هاتبوو که سه‌راومان ده‌کرد، وه‌ک پشقلی مه‌رو بز و ابوو، یه‌کی ده‌گرت، کلۆ کلۆ ده‌وه‌ستا من ئاوا له‌گه‌ل گه‌شه‌کردنی ئیسلامدا هی‌ناومه‌و په‌روه‌رده بووم، که‌چی ئی‌ستا خیل‌ی به‌نی نه‌سه‌د له‌سه‌ر ناینداری سه‌ر زهنشتی من ده‌که‌ن، ته‌نانه‌ت نه‌فامه‌کانیان ده‌لین سه‌عد نو‌ی‌ژیش به‌جوانی نازانی!

به‌پراستی نه‌گه‌ر قسه‌ی نه‌وان راست بی‌و سه‌ر زهنشته‌که‌یان له‌سه‌ر هه‌ق بی،

نه‌وا واتای وایه که‌من ناو‌می‌د ده‌رچوووم ره‌نجم با بردوو‌یه‌تی!). {تاج/٥، زنجیره:

٩٩، ژماره: ٥٢٢٣ - گوزه‌رانی پی‌غه‌مبه‌ر} + {ریاض/٢، زنجیره: ٥٦، ژماره: ٥٠٠ -

باسی خێرو به‌هره‌ی برسی‌تی و ساده‌ی ...} + {ریاض/٢، زنجیره: ٢٥٣، ژماره: ١٥٠٥ -

باسی به‌هره‌(که‌رامه‌ت) ی پیاو چاکان} + {ریاض/٢، زنجیره: ٥٦ - خێرو به‌هره‌ی

برسی‌تی و ساده‌ی گوزمه‌ران ...}.

۲۰۸۵ - عَنْ خَالِدِ بْنِ عُمَيْرٍ الْعَدَرِيِّ قَالَ: خُطِبْنَا عُثْبَةُ بْنُ غَزْوَانَ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ الدُّنْيَا قَدْ آذَنْتُ بِصُرْمٍ، وَوَلَّتْ حَدَاءً، وَلَمْ يَبْقَ مِنْهَا إِلَّا صُبَابَةٌ كَصُبَابَةِ الْإِنَاءِ يَتَصَابُهَا صَاحِبُهَا وَإِنَّكُمْ مُنْتَقِلُونَ مِنْهَا إِلَى دَارٍ لَا زَوَالَ لَهَا فَانْتَقِلُوا بِخَيْرِ مَا بِحَضَرَتِكُمْ فَإِنَّهُ قَدْ ذُكِرَ لَنَا أَنَّ الْحَجَرَ يُلْقَى مِنْ شَفَةِ جَهَنَّمَ فَيَهْوِي فِيهَا سَبْعِينَ عَامًا لَا يُدْرِكُ لَهَا قَعْرًا وَاللَّهُ لَتُمْلَأَنَّ أَفْعَابُكُمْ وَلَقَدْ ذُكِرَ لَنَا أَنَّ مَا بَيْنَ مِصْرَاعَيْنِ مِنْ مِصَارِيعِ الْجَنَّةِ مَسِيرَةُ أَرْبَعِينَ سَنَةً وَلَيَأْتِيَنَّ عَلَيْهَا يَوْمٌ وَهُوَ كَظِيظٍ مِنَ الزَّحَامِ وَلَقَدْ رَأَيْتُنِي سَابِعَ سَبْعَةٍ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- مَا لَنَا طَعَامٌ إِلَّا وَرَقُ الشَّجَرِ حَتَّى قَرَحَتْ أَشْدَاقُنَا فَالْتَقَطْتُ بَرْدَةً فَشَقَقْتُهَا بَيْنِي وَبَيْنَ سَعْدِ بْنِ مَالِكٍ فَاتَّزَرْتُ بِنِصْفِهَا وَاتَّزَرَ سَعْدٌ بِنِصْفِهَا فَمَا أَصْبَحَ الْيَوْمَ مِمَّا أَحَدٌ إِلَّا أَصْبَحَ أَمِيرًا عَلَى مِصْرٍ مِنَ الْأَمْصَارِ وَإِنِّي أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ فِي نَفْسِي عَظِيمًا وَعِنْدَ اللَّهِ صَغِيرًا وَإِنَّهَا لَمْ تَكُنْ نُبُوَّةَ قَطٍ إِلَّا تَنَاسَخَتْ حَتَّى يَكُونَ آخِرُ عَاقِبَتِهَا مُلْكًا فَسَتُخْبَرُونَ وَتُجَرَّبُونَ الْأُمَرَاءُ بَعْدَنَا. {الحديث: ۷۳۶۱ = ۷۳۹۵ م} :

خالدی کوری عمری نهل-عهدهوی (رحمتهی خودای لی بن) فهرمووی: عوتبهی کوری غمزوان، کاتی فهرمانرهوای سهر بهصره بوو، وتاریکی بوامندا، ستایش و سوپاسی خودای کردو فهرمووی: پاش سوپاسی خودا، واجیهان ملی پیوهناوه و نیشانهی کوئیای و تهواوبوونی دهرکهوتوو، بهزوویی دهرپیتتهوه، نهوهی که له دنیا ماوه، له چاو نهوهیدا که رویشتوو، وهک خلتهی بن جام وایه، که خاوهنهکهی لههر چوار لای جامهکهوه کوئی بکاتهوه، تا به تهواویی دایچوړینئ!

بزائن که نیوه لهم جیهانه بی بهقایهوه دهگوینزنهوه بو خانهی نیجگاری، که بپرای بپرای برانهوهی نییه، دهی که وایه زووکهن ههتا ههل لهکیس نهچوووه دهرهت ماوه، ههرچی چاکهیهکتان لهدهست دی، دریغی لی مهکهو لهپیش خوټانهوه بیکهن و رتهی بکهو بو نهو جیهان، چونکه خانهی نیجگاریتان نهوییه، لهوی کارتان بهچاکه زور زورهو پیویستیتان بهکاری چاکهی خوټان ههیه، لهبهرنهوهی که روژی رهشی زورتان لهپیشهوهیهو ریگهی سهختان لهبهره،

گەشتۈتەۋە بە ئىمە: كە بەردى لەسەر لىۋارى دۆزەخەۋە گلىر دەكرىتەۋە، ھەفتا سال لەسەر يەك بەبى ۋەستان ھەر گلۆر دەبىتەۋە، كەچى ھىشتا ھەر ناگاتە بنى!). دە سۆيىندم بەزاتى خودا، ئەم دۆزەخە بەم گەۋرەيىيە پىر پىر دەبى لەۋانەى كە شايستەى ئەۋەن كە بخرىنە دۆزەخ!!

ئەۋە ۋادىيارە كە ئىۋە لەم باسە سەرسام دەبنو سەرتان سور دەمىنى!؟ دەسا لەلەيەكى تىرىشەۋە باس كراۋە بۇمان، كە بەھەشت زۆر زۆر گەۋرەۋە پان و پۇرۋ بەرىنە، لەملا شىپانى دەرگاكانىيەۋە ھەتا ئەۋلا شىپانەكەى چل سال رىگەيە، دەى سا سۆيىندم بەزاتى خودا، رۆژى دەبى كە ھەموو دەرگاكانى بەھەشت جەمەيان دى لەۋانەى كە لىيانەۋە دەچنە ژوورەۋە بۇناۋ بەھەشت، لەبەر قەرەبالغى، دەرۋازەكانى بەھەشت جەمەيان دى ۋ مەردووم بە پالە پەستۆ دەچنە ژوورەۋە.

با كەس بە خۇشى ۋ ناخۇشى جىهان نەنازى ۋ دەسخەرۋ نەبى، رۆژى بوو ئىمە ھالمان ۋابوو، بە خۇمەۋە ھەۋت كەس بووين، لەخزەت پىغەمبەردا بووين (دروۋدى خودى لەسەر بى) ئەۋەى كە پىيى بلىيى خواردەمەنى ۋ خۇراك نەمان بوو، گەلەى دارو درەختى ئەۋ بىابانە نەبى، ئەۋەندە گەلا دارمان خواردبوو، لەتاۋ برسيتى، لاغاۋەمان تەرەكى بوو، بوو بوو بە برىن ۋ زام!

ئەمەيش ھالى پۇشتە ۋ پەرداخيمان بوو، رووت ۋ قووت ۋ رەجال بووين، عابەيەكم پەيداكرىد، كىردم بەدوۋ كەرتەۋە، نىۋەيم بۇ خۇم لەباتى دەرپى كىرد بە بەركۇش ۋ پىچام بەلەى خواروۋمەۋە، ئەۋ نىۋەكەى تىرىشم دا بە سەعدى كورى مالىك ئەۋيش كىردى بە بەركۇش ۋ پىچام بەخۇيەۋە، لەجياتى دەرپى!

ئەۋساكە ئەمە ھالمان بوو، ئەۋە گۈزەرانمان بوو، ئەۋە خواردەنەكەمان بوو، ئەۋەيش جلى شايى ۋ شىنمان بوو، ئەۋەتەنى ئىستائىش ھەركەسى لە ئىمە دەبىنى، يان مىرو فەرمانرەۋاى سەر شارىكە، يا پادشائى سەر ۋلاتىكە، ئەى خودايە! باييمان نەكەى، پەنامان بەدى لەۋە كە خۇمان لى بگۇرۋى ۋ ھەۋا بىكەين ۋ لەدىلى خۇماندا خۇمان بەزل بزانين ۋ لەلەى تۆيش بچووك ۋ بى ۋەچو بى بايەخ بىن! (ئامىن).

بیشترانن که هموو په یامیکی پیغهمبه ران، له پاش خوځیان، له پاش ماویدی بهره بهره کال دهنه وه، له حالیکه وه دهگورپن بؤ حالیکې تر، به تایبه تی حالی فهرانپرواگانیان ته و او دهگورپ ته نانه ت له نه جامدا دهولته تی نیسلام دهی به پادشایی و سه لته نه ت و، رهفتاری به رزی سهرده می پیغهمبه رایه تی له ناو فهرانپروا و او خاوند دهسه لات هکاندا، به حال و به ناسته م شوینه واری ده میتنی!

دلنیام که نیوه، نه مه ی من دهیلیم، به چاوی خوتان له فهرانپرواگانې پاش نیمه دهیبین، له پاش نه وه که به ته جره به و نه زمون له حالی نیمه و له حالی نه وان، به باشی حالی دهن و به به راورد نه مه تان بؤ دهرده که وئ. {ریاض/۲، زنجیره: ۵۶، ژماره: ۴۹۸ — خپرو به هره ی برسیتی و ساده یی...}.

روونکردنه وه:

عوتبه ی کورې غه زوانی موزهنی، له هاو له کوچکاره پیشینه گانه، له پیشا کوچی کرد بؤ حه به شه، له پاشا له گهل میقداددا کوچی کرد بؤ مه دینه، ناماده ی شهرې به درو شهرگانې پاش به در بووه، پیشه و او عومهر کردی به سهرکرده ی چهن دین هه لته تی نازادکردن، نه و بناغه ی شاری به صره ی دانا، ولاتی زوری نازادکرد، پیاویکی قه دو بالا به رزی جوان بوو، موسلیم و خاوند په راوده گانی سونه ن فهرمووده گانی نه ویان گیراوده ته وه، نزیکه ی په نجاو حه وت سال ژیاوه، خوی له خودا پارایه وه که بمړئ وه خودا نزا که ی لی گیرا کردو مرد (ره زاو ره حمه تی خودای لی بی).

۱۵۹۲) که سوکارو مال نه گهر شوین مردووش بکه ون ده گه ریښه وه، به لام

کرده وه که ی له گه لی ده میتنی. (۷۳۴۳ - ۷۳۸۸)

باب: يَرْجِعُ عَنِ الْمَيِّتِ اَهْلُهُ وَمَالُهُ وَيَبْقَى عَمَلُهُ

۲۰۸۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: «يَتَّبِعُ الْمَيِّتَ ثَلَاثَةٌ فَيَرْجِعُ اثْنَانِ وَيَبْقَى وَاحِدٌ يَتَّبِعُهُ أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَعَمَلُهُ فَيَرْجِعُ

أَهْلُهُ وَمَالُهُ وَيَبْقَى عَمَلُهُ». {الحديث: ۷۳۵۰ = ۷۳۸۴ فم. بخاری. رقاق: ۶۵۱۴. ترمذی. زهد: ۲۳۷۹. نسائی. جنائز: ۱۹۳۶. تحفة: ۹۴۰}:

ئەنەسى كۆرى مالىك (پەزىلەتلىك خۇدای لى بىن) فەرمۇۋى: خۇشەۋىست (دروودى خۇدای لەسەر بىن) فەرمۇۋى: (سىڭىش شەرتى بىلەن) دەكەن دەكەن تاسەر لىۋارى گۆر لەگەلى دەچن، بەلام لەۋى دوانيان دەگەرپنەۋە يەككىيان لەگەلى دەمىننەۋە: كەسوكارەكەي و مال و كەردەۋى لەگەلى دەچن، بەلام كەسوكار و مالەكەي دەگەرپنەۋە، تەنیا كەردەۋەكەي لەگەلى دەمىننەۋە. {تاج/۱، زنجیرە: ۲۱۹، ژمارە: ۱۱۲۵} + {رياض/۲، زنجیرە: ۵۵، ژمارە: ۴۶۱ + رياض/۱، زنجیرە: ۱۱، ژمارە: ۱۰۴}.

۱۵۹۳) تەماشای خوار خۇتانهۋە بکەن. (۷۳۴۳ = ۷۳۸۸)

بَابُ: انْظُرُوا إِلَى مَنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ

۲۰۸۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-: «انْظُرُوا إِلَى مَنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ فَهُوَ أَجْدَرُ أَنْ لَا تَزْدَرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ». قَالَ أَبُو مُعَاوِيَةَ «عَلَيْكُمْ». {الحديث: ۷۳۵۶ = ۷۳۹۰ فم}:

ئەبو ھورەيرە (پەزىلەتلىك خۇدای لى بىن) فەرمۇۋى: خۇشەۋىست (دروودى خۇدای لەسەر بىن) فەرمۇۋى: (تەماشای خالى لە خۇتان خوارتر بکەن، تەماشای لەخۇتان بەرەۋ ژورتر مەكەن، چونكە ئەگەر وانەكەن لەوانەيە ئەو نازو بەھرانەي كە بەپيى خال، خودا داويانى پيitan، لەبەر چاوتان بکەون و بەكەميان بزانی!).

گىرپانەۋە بوخارى ئاۋايە: (ئەگەر كەسى لە ئىۋە تەماشای خال و مالى كەسىكى تری كەرد، كە بە مال و منال و خال و رەنگو روو لەخۇى باشتەر بوو، با تەماشای خالى خوار خۇشەۋە بكا، نەبادا دل لەدل بداو نا سوپاس دەرچى و سوپاسى بەھرى خودا نەكاو خۇى بەھەرە خوارو بزانی).

روونکردنهوه:

به پيی ئەم فەرموودهيه و چه‌ند فەرموودهيه‌کی تر: موسوڵمان ئەمه بکا به پيوهر:

۱- بۆ کاری خيرو نايينداری ته‌ماشای لای سه‌رووی خو‌ی بکا، چاو له‌و بکا و ئەو بکات به‌سه‌ر مه‌شق و هه‌ول بدا که له‌و باب‌ه‌ته‌دا، وه‌ک ئەو چاکه‌کاربێ، چونکه ئەميش وه‌ک ئەو هه‌وه‌جی به‌کاری چاکه‌هيه‌و چاکه‌هه‌تا زۆربێ که‌مه، ئەگه‌ر بيگه‌يه‌نيته ئەندازه‌ی موسابه‌قه‌و مونا‌فه‌سه‌و کێ به‌رکيش زۆر باشه‌و سونه‌ته‌ وه به‌وه ناگوتري به‌خیلی و هه‌سوودی، به‌لکوو ئەوه ئەوه‌يه که خوا دم‌فه‌رموي:

{وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ - المطففين - ۸۳/۲۶}.

۲- بۆ مال و سامان و خاترو خو‌تری جيهانيش، با ته‌ماشای حا‌لی خوار خو‌ی بکا، نه‌بادا تووشی نائومي‌دی و ناسوپاسی و هه‌سوودی و به‌خیلی ببێ!!

۳- ته‌نانه‌ت سونه‌ته‌ پياو له‌کاری چاکه‌دا، چاو له‌ ئافه‌رت بکا، هه‌روه‌ها به پيچه‌وانه‌وه، به‌وه ناگوتري ته‌شبه‌و چاو ليکه‌ری له‌ ژنان، يا چاوليکه‌ری ژنان له‌پياوان که له‌ شه‌رع و فەرمووده‌ی پيغه‌مبه‌ردا، نه‌فه‌رت و له‌عه‌نه‌ت کراوه له‌پياوی سه‌ر ژناني و له‌ژنی کورانی.

نوێژه بارانه

ئه‌مه‌رۆکه ۲۰۱۰/۱۱/۲۹ زاینیه له‌هه‌موو شاره‌کانی هه‌ریمی کوردستانی عێراق، نوێژه بارانه‌يه‌کی زۆر رێک و پێک و جوان ئەه‌جام درا، به‌ ئومي‌دی بارینی باران، چونکه باران و په‌له زۆر دواکه‌وتوو! منيش دهمه‌وي به‌م چيروکه‌ی خواره‌وه به‌شداری بکه‌م:

خانه‌قای بياره‌ی شه‌ريف

بياره گونديکی قه‌شه‌نگه، وا له‌سه‌ر سنووری عێراق و ئێران، وا له‌ناوچه‌يه‌کی شاخاويدا، له‌به‌ر چرێ دارو دره‌خت و باخ و ره‌زو دي‌به‌ر، هه‌تا نه‌چيته ناوی، هه‌ستی پێ ناکه‌ی، ده‌لييت ئەم شيعرانه له‌ وه‌سپو مه‌دحی ئەويدا گوتراوه:

جَنَابُ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ
 جَبَالٌ تَسْرِي فَوْقَهَا الْأَنْوَارُ
 بَيْنَ ذِي وَتَى، حُقُولُ الْأَزْهَارُ
 نَعْمَ الْمَوْطِنُ، وَنَعْمَتِ الدَّارُ

گوندى بیاره به ناوی خانه‌قای بیارم‌وه، هه‌روا به ناوی خویندن‌گای بیارم‌وه ناوی دمرکردوو، به‌لکوو بیاره ناوداره به ئەزهه‌ری کوردستان، زیاتر له دوو سهد ساله، بیارم‌وه فی‌رگه‌ی بیاره بووه به مه‌ل‌به‌ندیکی رۆشنیری ئیسلامی، له‌م ماوه‌یه‌دا هه‌میشه شیخی مورشیدی کاملی لی بووه، به‌واتای وته، خۆیان ته‌رخان کردوو به‌ خزمه‌تی دین و دنیا‌ی میلله‌تی خۆیان، وه‌ك شیخی ضیاء الدین و شیخی علاء‌الدین و شیخی بهاء‌الدین (ره‌حمه‌ت و رم‌زای خودایان لی بێ). ئەم زاتانه‌ بو‌ ماوه‌یه‌کی دوورو درێژ، رابه‌ریی رۆحی جه‌ماوه‌ریکی زۆریان کردوو، وه‌ موریدو مه‌نسووبو عه‌لاقه‌ه‌ندان‌ییکی مولته‌زیمی زۆریان بووه، به‌ ته‌واتوری مه‌عنه‌وی چه‌سپاوه، كه‌راماتی شه‌رعی له شیخه‌كان و له‌ موریده‌كانیان، ناو به‌ناو بینراوه، وه‌ به‌واتای وشه‌ خانه‌قای بیاره لق‌ی بووه له‌ دره‌ختی طووبای مه‌دینه‌ی مونه‌ومره، هه‌میشه كۆمه‌ل‌ی سو‌فی و موریدو سو‌فیلکه‌و پیاوی لی‌پراو بو‌ خودا له‌ خانه‌قادا سه‌رگه‌رمی زی‌كرو یادى خودا بوون و خه‌ریکی شه‌و نو‌یژو قورئان خویندن و خه‌تمه‌ بوون، نموونه‌ی بوون له‌ كۆمه‌له‌ی سه‌كۆی صوفیه‌ی مزگه‌وته‌كه‌ی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) وه‌ ن‌زای باشیان بو‌ خۆیان و نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام کردوو.

له‌هه‌مووی گرن‌گ‌تر زۆرینه‌ی موریدانی شیخانی خانه‌قای بیاره، فه‌قی و مه‌لاو شاعیران و مرو‌فی رۆشنیرو زاناو دانا‌یان بوون، له‌به‌رئه‌وه‌ هه‌رگیزاو هه‌رگیز بیده‌تو ب‌ی شه‌رعی و شه‌طه‌طو شه‌طحات و شتی وا، له‌ بیاره نه‌بوون!

پیاوی وه‌ك مه‌وله‌وی و مه‌لا عه‌بدولقادرى گه‌وره‌و مامۆستا مه‌لا عه‌بدولكه‌ریمی بیاره و مه‌لا باقری با‌له‌کی شانازی‌یان به‌ بیارم‌وه کردوو. من به‌چاوی خۆم دیومه‌ شه‌وو رۆژ، چوار وهرزه، خانه‌قا له‌به‌ر میوان و دینی کاران،

وہک میوان خانہ وابوو، کۆمەل کۆمەل میوان دەرۆیشتن و، کۆمەل کۆمەل میوانی نوێ دەهاتن، سەیر لەویدا بوو، میوان زۆر بواپە و کەم بواپە، وەک یەك جی و رێ و نان و ئاو ھەبوو، کاتی میوان دەگەشتە خانەقا، ئەمە بەرنامەکەی بوو:

۱- لە خانەقا چەندە دەتوانی ئامادە نوێژی جەماعەت و خەتمە و ئەلقە ی زیکرێ و لەخودا داوای خیری دین و دنیا بۆ خۆی و مالا و منالی و نازیزانی بکات.

۲- زیارەتی مەحاسینی شەریف بکا، کە بریتییە لە چەند موویەکی پێخەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وان لەناو شووشەییەکی قەپەتا، شووشەکە و لەناو سوندووقی ئاسنی قایمی قفلدارویدا، سندووقەکەیش و لەناو تاقیکی داخراویدا، کە تاقەکە و لەناو دیواریکا، لە شوینیکی وادایە کە لەدەرەوی خەلک بتوانن زیارەتی بکەن، جاران لەکاتی بێ بارانیدا مەحاسینی پیروزیان لەگەڵ بەیداخیکا دەهینا و بەیداخەکیان لە ھەوزەکە ییارە ھەلەدەکیشا، ئەوسا خێرو سەدەقە و نوێژە بارانەیان دەکرد، سُبْحَانَ اللَّهِ! زۆرینە ی کات بەم بۆنەییەو بارانی رەحمت دەباری.

۳- مەبەستیکی تری میوان ئەو بوو کە بەخزمەت شیخ بگا و دەستی زیارەت بکا، لە خزمەتیدا بەپێی بواری گونجاو دابینشی و داوای دوعا و نزی خیری ئی بکا. شیخەکانیش ھەتا بلێی بێ ھەوا و ھێمن و دانا و زانا بوون، بەپێی ژیری و پلە ی زانیاری خەلکە ئاراستە و رابەری باشیان دەکردن، ھەرکەس بەپێی حال، گفتوگۆیان لەگەڵ دەکردن، گەلی جار لەبارە ئادابی سولووکەو قسەیان بۆ دەکردن، بە مژدە ی خۆش دلایان خۆش دەکردن، ئەوێ کە جێگە ی سەرنج بوو، ھەمیشە شیخ چاوی تەر بوو، دلی پربوو لە گریان، بەزەوی تەواوی بەو خەلکە پەرۆشەدا دەهاتەو، زمان حالیان دەیفەرموو: (خودایە! تەریقمان نەکەیتەو، ھەموو شت بەدەستی خۆتە، ئیمە ھیچمان بەدەست نییە، ئیمەیش تاکیکین لە تاکەکانی خانەقا).

لەرپاستیدا خەلکە خۆیان ئەوێندە موسوڵمانیکی پاک بوون، جێگەکەیش ئەوێندە پاک و پیروژ بوو، لەلای فیڕگە ی ئایینی، لەلای مەحاسینی شەریف،

له لایئ کۆمهڵی خوا ناسی پیاو چاک، له بهرئهوه زۆرینهی کات پارانیهوه و نزی خه لکه که گهرا دهبوو، نیازو مرازیان دههاته دی، ئهوهیش بوو بوو به جوانترین به لکه و ناوی جوان بۆ بیاره و خانهقای بیاره!

ئه مهی من عه زرتان ده کم، سه بارهت به بیاره، راستترین پیناسه و به یانی واقعی بیارهیه، وه ئه مهیش گه ورهترین به هره و پیت و فه ره و پپووست به زیاده رهوی تر ناکا له م بارهیهوه!

جا زۆرباش له یادمه، شیخی عه لائه ددین (رحمهتی خودای ئی بن) مابوو، سائی له به هارا، بی بارانییهکی سهخت بوو، له زهوی کرپن گیاو دهغل وشک بوو، شیخی عه لائه ددین دهعهوتی هه موو مه لاو فه قیئ سلیمانی و هه له بجه و ئه و ده وره به ره ی کرد، که ته شریف به رن بۆ بیاره، نوێره بارانه بکه ن و ئه م ئایه ته حه فتا هه زار جار بخوینن، هه موو جارێ بیخوینن به سه ر به ردیکی بجوو کدا و به رده که فری بده نه ناو ئاوێکه وه، خوا حه زکا بارانمان بۆ ده بارێ. ئایه ته که ئه مه یه:

{ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ — الشورى — ٢٨/٤٢ }.

جا مه لاو فه قییه کی زۆر له بیاره کۆبوونه وه له سه رووی بیاره وه نوێره بارانه یان کرد، ئایه ته که مان خویند، نانی نیوه رۆمان خوارد له وێ، شیخ عه لائه دین شهش حه وت مه ری داپیمان ئه وسا به شی ژه میکی کردین، له نوێری عه سردا شهسته باران هه لئێ فراندین هه تا ناو خانه قا، وه بارانیکی زۆری واباری دنیا ی زیندوو کرده وه به هاره که ی تازه کرده وه! خودایه! به به رده که تی ئه م کتێبه پیرۆزه، بارانی ره حه متمان فریابخه (سوپاس بۆ خودا، بارانیکی سه قامگیر باری، ئیستا له م چرکه ساته دا بارانیکی خۆشه ٢٠١١/١/١٥).

ئه مهی من ده یلیم یه ک له هه زاره
له پیت و فه ره و به هره ی بیاره
له گه ردی به ردی، ده رپژم چاوم
به شکم بینا با، هه تا کوو ماوم!!

فېرگاي بياره، ھەمىشە نىزىكەي (۷۰ - ۸۰) خويندكارى ئى بوو، زۆرىنەي مەلا باشەكانى سەراسەرى كوردستان دەرچووى فېرگەي بيارەن!! زېۋارو بژيوى ئەم فەقئىيانە لەسەر شىخى بيارە بوو، ھەروا جىگەو رىگەو بژيوى مامۇستاكانيان.

يادگارو يادەۋەرى زۆرم لەبارەي بيارەۋە ھەيە، شەۋانى ھەينى كە خەتمە دەرگا، لەبەرئەۋەي عوتلەو مۇلەتى فەقئىيان بوو، فەقئىش ئامادەي خەتمەي ناو خانەقا دەبوون، تەزبىجىكىيان دەھىنا، بەگوش ھۆنرابوۋە، لە گۈنيەيەكى خەت سووردا بوو، ھەزار دەنگ دەبوو، دەنگەكانى لە دارى ھەنجىر دروست كرابوون، ھەر دەنگەي لە گويزى گەۋرەتر بوو، بە ئەلقە دادەنىشتن، نىزىكەي سەد كەس زياتر، سەر خەتمەكە زىكرىكى دەست پى دەرگا، ھەر كەسى لەبەر دەمى خۇيەۋە، بەرە بەرە، بەدەنگى تەزبىجەكە زىكرەكەي دەژمارد، تەزبىجەكە يەك چەر خەي بىكردايە، خەتمەيەك بەزىادەۋە تەۋاۋ دەبوو، ئەۋەندە حەزم لەۋ دىمەنە بوو، كە گوش - واتە: بەن - ى تەزبىجەكە دەپچرا، بەيەك دەنگ يادكارەكان دەيانگوت: تەزبىجەكە شەھىدبوو!).

ئىتر يەكسەر تەزبىجە پىچراۋەكەيان لادەبردو تەزبىجىكى تريان لە گۈنيەيەكى تردا دەھىنا!!

وام لىتاتبوو جاروبار فرسەتم دەست دەرگا، بەدزىيەۋە، بە قەلەم بېرى، پەتى تەزبىجەكەم دەپچراپاند، دەبى ئەۋە بزانى كە كاتى زىكر گەرم دەبوو، چىراكە تەۋاۋ تەۋاۋ كز دەرگا!!

زۆرم خەز لە بىنىنى كەرامەت بوو، بەلام ھىچم نەدى، بە قەسى فەقئىكانى ھاۋەلەم: ھەر كەسى لەناو خەتمەكەدا، كە چىراكە كز دەرگا، چاۋ ھەلپرى، چاۋى كۆيىردەبى، منىش بە خەيالى بىنىنى كەرامەت، لەناو خەتمەي شەۋانى ھەينىدا، چاۋم زەق زەق دەرگا!!

لەلەي سەرووى بيارەۋە جۇگەيەك ھەبوو، دەيانگوت: ئەمبەرى عىراقەۋ ئەۋبەرى ئىرانە، زۆرجار بەيەك باز لە جۇگەكە دەپەرپىنەۋە، جا لەشۋىنەنى تر،

وهك مهتل، سويندمان دهخوارد بو كهسانی تر، كهمن بهیهك باز له عیراقهوه
چوومهته ئیران، ئهویش ههرچهندی دهکرد ئهم مهتهلهی بو ههئنهدههینراو
بهدهستییهوه دادهما!!

۱۵۹۴) خودای كهوره بهندهی پاریزگاری له خوا ترسی داراو دهوله مهندي

خوشارهوهی خوئندهوی: (۷۳۴۳ - ۷۳۸۸)

بَابُ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَبْدَ التَّقِيَّ الْغَنِيَّ الْغَنِيَّ

۲۰۸۸- عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: كَانَ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ فِي إِبِلِهِ فَجَاءَهُ ابْنُهُ عُمَرُ
فَلَمَّا رَأَاهُ سَعْدٌ قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ هَذَا الرَّكَابِ فَنَزَلَ فَقَالَ لَهُ أَنْزَلْتَ فِي إِبِلِكَ وَغَنَمِكَ
وَتَرَكْتَ النَّاسَ يَتَنَازَعُونَ الْمُلْكَ بَيْنَهُمْ فَضَرَبَ سَعْدٌ فِي صَدْرِهِ فَقَالَ اسْكُتْ سَمِعْتُ رَسُولَ
اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَقُولُ « إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَبْدَ التَّقِيَّ الْغَنِيَّ الْغَنِيَّ ».
{الحديث: ۷۳۵۸ = ۷۳۹۲ فم: }

عامیری کوری ساعد فهرمووی: سهعدی کوری ئهبو وهققاض (رهزای خودای لى بن)
لهناو وشترهکانیدا بوو، عومهری کوری بهسوارى هات بۆلاى، کاتى ساعد چاوى به
عومهری کوری كهوت ههستى به جوژه تورهبیهك كرد، لهبهرنهوه فهرمووی: پهنا
دهگرم بهخودا له شهري ئهم سواره كه عومهری کوری خوومه! جا عومهر له
ولاخهكهى دابهزى و هات بۆلاى باوكى و پى گوت: ئهمه تو خهريكى چیت،
هاتوویت بۆناو رانه وشتر و رانه مهرو بزنهكانت، هاورپكانى تویش نهوهتانی لهسهر
دهستهلات و پادشایهتی لهناو مهدينهدا شهرو ههرايانه؟ دیاره كه ئهم گفتوگویه
لهسهردهمی ئازاوه و ناشووبهكهدا بووه.

سهعدیش مالى به سینگى عومهری کوریداو گوتى: بیدهنگبه، بهگوپى خۆم له
پیغه مبهرى ئازیزو خوشهویستم بیست دهیفهرموو: (خودا بهندهی له خودا ترسی
دهوله مهندي شاراهى خوئندهوی). {ریاض/۲، زنجیره: ۶۹، ژماره: ۵۹۷ - گوشهگیری
لهکاتى خراپوونى}.

مه بهست له دهوله مه نند لهم فهرمووده يه دا، كه سى بى به مال دارا بى،
 دهروونى تيرى، چاو برسى نه بى، هه لپه بو حهرام نه كا، مافى خوداو بهنده كانى
 خودا له سامانه كه ي بدا، دهنه دهوله مه ندى له خودا ترسى پاريزگار نابى. مه بهست له
 شاراو هيش نه وه يه: كه گوشه گيرى و له ناو خه لكا فشه و شانازى به سامانه كه يه وه
 نه كاو به هوى ماله كه يه وه خوى لى بايى نه بى و خوى لى نه گوړى و به مال بوغرا نه بى.

(١٥٩٥) كه سى كارى بكاو كه سى كى تر بكا به هاويه شى خودا. (٧٤٠٠ - ٧٤٠٥)

بَاب: مَنْ أَشْرَكَ فِي عَمَلِهِ غَيْرَ اللَّهِ سُبْحَانَهُ

٢٠٨٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-
 « قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشُّرْكِ مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ
 غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشِرْكُهُ ». {الحديث: ٧٤٠٠ = ٧٤٣٥ فم} :

ئهبو هورهيره (دهزای خودای لى بى) فهرمووى: پيغه مبهرى خو شه ويست و نازيزو نازدار
 (دهرووى خودای له سهر بى) فهرمووى، له فهرموده يه كى قودسي دا: (خودای گه و ره بى هاوتا
 ده فهرمووى: من له هه موو كه سى زياتر بى نياز م به هاوبه شو بى هه وه جى ترم به
 شهريك، جا هه كه سى كارى باش، يا په رستشى جوان بكاو كه سى تر بكا به
 هاوبه شى من له و كارو كرده ويدا، نه وه به خوى و به هاوبه شه كه يه وه تووړى
 دده دم، كارو كرده وى وا له لای من په سهند نيه). {تاج/١، زنجيره: ١٣، ژماره: ٩٣ -
 هه ره شه كردن له ريكارى...}.

(١٥٩٦) هه كه سى بو ناوبانكو شور هت چا كه خوا په رستى بكا، له روژى دوا

روژدا خودا به په ندى ده كا. (٧٤٠٠ - ٧٤٠٥)

بَاب: مَنْ سَمِعَ وَرَأَى بِعَمَلِهِ

٢٠٩٠- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-
 « مَنْ سَمِعَ سَمِعَ اللَّهُ بِهِ وَمَنْ رَأَى رَأَى اللَّهُ بِهِ ». {الحديث: ٧٤٠١ = ٧٤٣٦
 فم. تجريد البخارى/٥، رقم: ٢٠٢٢ = ٦٤٩٩ فتح البارى. تحفة الأشراف: ٥٦١٦} :

ئىبنو عەبباس (رمزى خودا له خۆى و باوكى) فەرمووى: پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بێ) فەرمووى: (هەركەس بۆ ناوبانگ و شۆرمەت، چاكە و خودا پەرسى بكا، خودا له جيهانا دەيكا بە پەندو، له قيامەتيشا بێ پاداشى دەكاو تەريقى دەكاتەوه، وه هەر كەس بۆ روالەت و ریا بازى هەر كارى بكا، خودا له رۆژى قيامەتدا پەردەى لەروو هەل دەمائی و ریا بازىيەكەى ئاشكرا دەكا). {تاج: ١، زنجیر: ١٢، ژمارە: ٩٢، لاپەرە: ٦٥، ج/٤}.

روونکردنەوه:

ئەوانەى كه كارى چاكە دەكەن و ناوى جوانى پێ دەر دەكەن و خەلك لەسەر كردنى ئەو كارە چاكە وەسپیان دەكەن، وەك كەسێ مەزگەوتى دەكا، بیری وەقف دەكاو، مەردوم لەسەر ئەو كارە چاكە دەست خۆشییان لێ دەكەن و رحەمەتیان بۆ دەنێرن و ناوى جوانیان دەزێنن، ئەمانە هیچى بەر نەهیی ئەم فەرموودەیه ناكەوێ، بەلكوو وەك پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بێ) دەفەرموێ: (تِلْكَ عَاجِلُ بُشْرَى الْمُؤْمِنِ: ئەوه نۆبەرى جوانى موژدەى موسوڵمانە).

(١٥٩٧) وادەبى گوتیار بەهۆى يەك قسەوه دەخزیتە ناو ناگرى دۆزەخەوه.

(٧٤٠٦ - ٧٤٠٧)

بَابُ: الْمُتَكَلِّمُ بِالْكَلِمَةِ يَهْوَى بِهَا فِي النَّارِ

٢٠٩١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ: «إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مَا يَتَّبِعُنُ مَا فِيهَا يَهْوَى بِهَا فِي النَّارِ أَبْعَدَ مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ». {الحديث: ٧٤٠٦ = ٧٤٤١ فم. تجريد البخارى = مختصر صحيح البخارى/ ٥، رقم: ٢٠١٤ = ٦٤٧٧ فتح البارى. ترمذى. زهد: ٢٣١٤. تحفة الأشراف: ١٤٢٨٣}:

ئەم فەرموودەیه له تەجریدى بوخاریدا ئاوايه:

ئه‌بو هه‌ره‌یره (په‌ژای خودای لێ بێ) فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمووی: (واده‌بێ که به‌نده‌یی قسه‌یی ده‌کا، هۆی خۆشنوودی و ره‌زامه‌ندی خودایه، ئه‌وه‌نده‌ش دلی ناداتی، که‌چی به‌هۆی گوته‌ی ئه‌و قسه‌یه‌وه، چه‌ندین پله‌و پایه خودای گه‌وره به‌رزى ده‌کاته‌وه پێی، هه‌روه‌ها ری ده‌که‌وێ که به‌نده‌یی قسه‌یی خراب له ده‌می ده‌رده‌چێ، هۆی رقو توو‌په‌ی و نارمه‌زایی خودای گه‌وره‌یه، ئه‌وه‌نده‌ش دلی پێ ناداو ناچێته‌ بنج و بناوانی و به‌باشی لێی ورد نابێته‌وه، هه‌تا بزانی قسه‌که‌ی کوێ ده‌گریته‌وه، که‌چی به‌هۆی ئه‌و قسه‌یه‌وه ده‌خزێته‌ ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه). {ریاض/٣، زنجیره: ٢٥٤، ژماره: ١٥١٥ + ١٥١٦ + تاج/٥، زنجیره: ٢، ژماره: ٥١٢٩ + تاج/٥، زنجیره: ٢، ژماره: ٥١٢٨ - پاراستنی زمان گه‌ره‌که}.

(١٥٩٨) کاری موسوڵمان گشتی هه‌ر خێره. (٧٤٠٠ - ٧٤٢٥)

باب: الْمُؤْمِنُ أَمْرُهُ خَيْرٌ كُلُّهُ

٢٠٩٢- عَنْ صُهَيْبٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: «عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَّاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ». {الحدیث: ٧٤٢٥ = ٧٤٦٠ فم}:

صوهه‌ییبی رومی (په‌ژای خودای لێ بێ) فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ)

فه‌رمووی: (کاری موسوڵمان جی‌گه‌ی سه‌رسو‌رمانه هه‌موو کارو فرمانیکی هه‌ر مایه‌ی خێره بۆی، ئه‌مه‌یش هه‌ربۆ موسوڵمان وایه‌و به‌س، ئه‌گه‌ر توووشی خێرو بێری بوو، سوپاسی خودای کرد، ده‌بێ به‌مایه‌ی خێر بۆی، خۆ ئه‌گه‌ر توووشی زیانی بوو، وه ئارامی له‌سه‌ر گرت، ئه‌وا هه‌ر ده‌بێ به‌مایه‌ی خێر بۆی).

١٥٩٩) نارامگرتن له سهر بابهنديوون به نايينه وه له کاتي دووچار بوون و

گرفتار بوون و داستاني دهسته ي خنده که ناگرينه کان. (٧٤٣٦)

باب: فِي الصَّبْرِ عَلَى الذِّينِ عِنْدَ الْإِبْتِلَاءِ وَقِصَّةُ أَصْحَابِ الْأَخْدُودِ

٢٠٩٣- عَنْ صُهَيْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- قَالَ: «

كَانَ مَلِكٌ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ وَكَانَ لَهُ سَاحِرٌ فَلَمَّا كَبِرَ قَالَ لِلْمَلِكِ إِنِّي قَدْ كَبِرْتُ فَأَبْعَثْ إِلَيَّ غُلَامًا أَعْلَمُهُ السَّحْرَ. فَبَعَثَ إِلَيْهِ غُلَامًا يَعْلَمُهُ فَكَانَ فِي طَرِيقِهِ إِذَا سَلَكَ رَاهِبٌ فَقَعَدَ إِلَيْهِ وَسَمِعَ كَلَامَهُ فَأَعْجَبَهُ فَكَانَ إِذَا أَتَى السَّاحِرَ مَرَّ بِالرَّاهِبِ وَقَعَدَ إِلَيْهِ فَإِذَا أَتَى السَّاحِرَ ضَرَبَهُ فَشَكَا ذَلِكَ إِلَى الرَّاهِبِ فَقَالَ إِذَا خَشِيتَ السَّاحِرَ فَقُلْ حَبَسَنِي أَهْلِي. وَإِذَا خَشِيتَ أَهْلَكَ فَقُلْ حَبَسَنِي السَّاحِرُ. فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ أَتَى عَلَى دَابَّةٍ عَظِيمَةٍ قَدْ حَبَسَتْ النَّاسَ فَقَالَ الْيَوْمَ أَعْلَمُ السَّاحِرُ أَفْضَلُ أَمْ الرَّاهِبُ أَفْضَلُ فَأَخَذَ حَجَرًا فَقَالَ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ أَمْرُ الرَّاهِبِ أَحَبَّ إِلَيْكَ مِنْ أَمْرِ السَّاحِرِ فَاقْتُلْ هَذِهِ الدَّابَّةَ حَتَّى يَمْضِيَ النَّاسُ. فَرَمَاهَا فَفَقَّتَلَهَا وَمَضَى النَّاسُ فَأَتَى الرَّاهِبَ فَأَخْبَرَهُ فَقَالَ لَهُ الرَّاهِبُ أَيُّ بُنَى أَنْتَ الْيَوْمَ أَفْضَلُ مِنِّي. قَدْ بَلَغَ مِنْ أَمْرِكَ مَا أَرَى وَإِنَّكَ سَتُبْتَلَى فَإِنْ ابْتَلَيْتَ فَلَا تَدُلَّ عَلَيَّ. وَكَانَ الْغُلَامُ يُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَيُدَاوِي النَّاسَ مِنْ سَائِرِ الْأَدْوَاءِ فَسَمِعَ جَلِيسٌ لِلْمَلِكِ كَانَ قَدْ عَمِيَ فَأَتَاهُ بِهِدَايَا كَثِيرَةٍ فَقَالَ مَا هَذَا لَكَ أَجْمَعُ إِنْ أَنْتَ شَفَيْتَنِي فَقَالَ إِنِّي لَا أَشْفِي أَحَدًا إِنَّمَا يَشْفِي اللَّهُ فَإِنْ أَنْتَ آمَنْتَ بِاللَّهِ دَعَوْتُ اللَّهَ فَشَفَاكَ. فَأَمَّنَ بِاللَّهِ فَشَفَاهُ اللَّهُ فَأَتَى الْمَلِكَ فَجَلَسَ إِلَيْهِ كَمَا كَانَ يَجْلِسُ فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ مَنْ رَدَّ عَلَيْكَ بَصْرَكَ قَالَ رَبِّي. قَالَ وَلَكَ رَبٌّ غَيْرِي قَالَ رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ. فَأَخَذَهُ فَلَمْ يَزَلْ يُعَذِّبُهُ حَتَّى دَلَّ عَلَى الْغُلَامِ فَجِيءَ بِالْغُلَامِ فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ أَيُّ بُنَى قَدْ بَلَغَ مِنْ سِحْرِكَ مَا تُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَتَفْعَلُ وَتَفْعَلُ. فَقَالَ إِنِّي لَا أَشْفِي أَحَدًا إِنَّمَا يَشْفِي اللَّهُ. فَأَخَذَهُ فَلَمْ يَزَلْ يُعَذِّبُهُ حَتَّى دَلَّ عَلَى الرَّاهِبِ فَجِيءَ بِالرَّاهِبِ فَقِيلَ لَهُ ارْجِعْ عَنْ دِينِكَ. فَأَبَى فَدَعَا بِالْمُنْشَارِ فَوَضَعَ الْمُنْشَارَ فِي مَفْرِقِ رَأْسِهِ فَشَقَّهُ حَتَّى وَقَعَ شِقَاؤُهُ ثُمَّ جِيءَ بِجَلِيسِ الْمَلِكِ فَقِيلَ لَهُ: ارْجِعْ عَنْ دِينِكَ. فَأَبَى فَوَضَعَ الْمُنْشَارَ فِي مَفْرِقِ رَأْسِهِ فَشَقَّهُ بِهِ حَتَّى وَقَعَ شِقَاؤُهُ ثُمَّ جِيءَ بِالْغُلَامِ فَقِيلَ لَهُ ارْجِعْ عَنْ دِينِكَ. فَأَبَى فَدَفَعَهُ إِلَى نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ اذْهَبُوا بِهِ إِلَى جَبَلٍ كَذَا وَكَذَا فَاصْعَدُوا بِهِ الْجَبَلَ فَإِذَا بَلَغْتُمْ ذُرْوَتَهُ فَإِنْ رَجَعَ عَنْ دِينِهِ وَإِلَّا فَاطْرَحُوهُ فَذَهَبُوا بِهِ فَصَعِدُوا بِهِ الْجَبَلَ فَقَالَ اللَّهُمَّ اكْنُيْهِمْ بِمَا شِئْتَ. فَجَفَّ

بِهِمُ الْجَبَلَ فَسَقَطُوا وَجَاءَ يَمْشِي إِلَى الْمَلِكِ فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ مَا فَعَلَ أَصْحَابُكَ قَالَ كَفَانِيهِمُ اللَّهُ. فَدَفَعَهُ إِلَى نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ أَذْهَبُوا بِهِ فَأَحْمِلُوهُ فِي قُرْثُورٍ فَتَوَسَّطُوا بِهِ الْبَحْرَ فَإِنْ رَجَعَ عَنْ دِينِهِ وَإِلَّا فَأَقْذِفُوهُ. فَذَهَبُوا بِهِ فَقَالَ اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ. فَانْكَفَتَ بِهِمُ السَّفِينَةُ فَغَرِقُوا وَجَاءَ يَمْشِي إِلَى الْمَلِكِ فَقَالَ لَهُ الْمَلِكُ مَا فَعَلَ أَصْحَابُكَ قَالَ كَفَانِيهِمُ اللَّهُ. فَقَالَ لِلْمَلِكِ إِنَّكَ لَسْتَ بِقَاتِلِي حَتَّى تَفْعَلَ مَا أَمْرُكَ بِهِ. قَالَ وَمَا هُوَ قَالَ تَجْمَعُ النَّاسَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ وَتَصْلُبُنِي عَلَى جِذْعٍ ثُمَّ خُذْ سَهْمًا مِنْ كِنَانَتِي ثُمَّ ضَعِ السَّهْمَ فِي كَبِدِ الْقَوْسِ ثُمَّ قُلْ بِاسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْغَلَامِ. ثُمَّ ارْمِنِي فَإِنَّكَ إِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ قَتَلْتَنِي. فَجَمَعَ النَّاسَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ وَصَلَبَهُ عَلَى جِذْعٍ ثُمَّ أَخَذَ سَهْمًا مِنْ كِنَانَتِهِ ثُمَّ ضَعِ السَّهْمَ فِي كَبِدِ الْقَوْسِ ثُمَّ قَالَ بِاسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْغَلَامِ. ثُمَّ رَمَاهُ فَوَقَعَ السَّهْمُ فِي صُدْغِهِ فَوَضَعَ يَدَهُ فِي صُدْغِهِ فِي مَوْضِعِ السَّهْمِ فَمَاتَ فَقَالَ النَّاسُ أَمَنَّا بِرَبِّ الْغَلَامِ أَمَنَّا بِرَبِّ الْغَلَامِ. فَأَتَى الْمَلِكُ فَقِيلَ لَهُ أَرَأَيْتَ مَا كُنْتَ تَحْذَرُ قَدْ وَاللَّهِ نَزَلَ بِكَ حَذْرُكَ قَدْ أَمَنَ النَّاسُ. فَأَمَرَ بِالْأُخْدُودِ فِي أَفْوَاهِ السَّكِّ فَخُدَّتْ وَأُضْرِمَ النَّيرانَ وَقَالَ مَنْ لَمْ يَرْجِعْ عَنْ دِينِهِ فَأَحْمُوهُ فِيهَا. أَوْ قِيلَ لَهُ اقْتَحِمِ. فَفَعَلُوا حَتَّى جَاءَتْ امْرَأَةٌ وَمَعَهَا صَبِيٌّ لَهَا فَتَقَاعَسَتْ أَنْ تَقَعَ فِيهَا فَقَالَ لَهَا الْغَلَامُ يَا أُمِّهِ اصْبِرِي فَإِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ.». {الحديث: ٧٤٣٦ = ٧٤٧١ فم:}

صوههیبی رؤمی (پژمادی خودای لئ بی) فهرمووی: حهزرهتی پیغه مبهری ئازیزو خوشه ویست (دروودی خودای له سمر بی) فهرمووی: پادشایی له پیشینان، جادوو گهریکی هه بوو، کاتی پیر دهبن به پادشا دهلی: نهوا من پیربووم و په کم که وتوو، کورپکی جههیل بنیره بۆلام، ههتا بهره بهره فییری زانستی جادوو گهریکی بکه، نهویش کورپکی بۆنارد، که فییری جادوو گهری بکا، چونکه جادوو بازی و جادوو گهریکی له لای پاشاو فیرعه ونه کۆنه کان، رۆلپکی کاریگهری دهبینی، بۆ تهفره دان و فریودانی گهل و نهتهوه، نهو کوره گشت رۆژی دهروشت بۆلای جادوو بازه که، وانهی جادوو بازی له لای دهخویند، ره بهن (راهیب = صوفی = خواناس) یکی له پریگادا بوو، له لای داده نیشت و گوپی له قسه کانی دهگرت و قسه کانی زور به دل بوو، جا سکا لای نهه حاله ی له لای خودا ناسه که کرد. نهویش ته گیری بۆ کرد و پیی گوت: له مه ولا

ئەگەر مەترسیت لە جادوو بازەكە ھەبوو، ئەوا بۆل: لەمالەووە دوایان خستەو درەنگیان بەسەر ھێنام، وە ئەگەر ترست لەمالەووە ھەبوو بۆل: جادوو بازەكە دوای خستە!!

ئیتەر ھەتا ماوہیەك لەسەر ئەم ھالە مایەوہ، ھەتا رۆژی ماریکی ھەفیانی بینی، رینگە لە ریبوار بردبوو بەست. کورەكە گوتی: ئەمپۆ تاقی دەكەمەوہ، بابزانم كە ئایا جادووگەرەكە باشترە یان خوا ناسەكە، وە دەردەكەوئ كە رینگە کامیان دروستو راستە!

ئەوجا بەردیكى ھەلگرتو گوتی: خودایە! ئەگەر كاری خواناسەكەت خۆشتر دەوئ، لەكاری جادووگەرەكە، ئەوا بەم خڕكە بەردە ئەم دەعبایە بكۆژە، ھەتا رینگەكە بكریتەوہ بۆ ئەم خەلكەو برۆن بەرپینگە خۆیاندا، وە پەلە بەردەكەى پیاذا كیشاو مارەكەى كوشتو رینگەكە بەربوو، خەلكەكە روشتن بە رینگەى خۆیانەوہ، ئەنجا كورە فەقیكە چوو بۆلای صوفیلەكەى مامۆستای و باسەكەى بۆى گێرپایەوہ، ئەویش پێى فەرموو: ئەى كورپى خۆم! ئەمپۆ تۆ لەمن باشترى، ئەوہتانی لەسایەى خوداوہ گەشتیت بەم پایە بەرزە، بەلام بزانی كە فەرمانى خودا وایە تۆ تاقى دەكریتەوہو تووشى دەردى سەرى دەبى، جا ئەگەر دووچارى تاقىكردنەوہ بوى، راستى لەمن مەلئ و ناوى من مەھینە. ئیتەر رۆژ بەرپۆژ كورەكە كاری گەورەترى دەكرد، ھەتا وای لێھات، بەفەرمانى خودا، كوێرى سكوماى چاك دەكردەوہو بەلەكى خۆش دەكردەوہو، دەرمانى ھەموو دەردىكى تری دەكرد.

لەوسەردەمەدا وەزیری پاشا كوێر دەبى و ناوبانگى كورە فەقى دەبیست و بە دیارى و دەسەنەپەكى زۆرەوہ دەچى بۆلای و پێى دەلئ: ئەم ھەموو دیاریانەم ھیناوە بۆت، ئەگەر چاكەم بكەیتەوہ گشتى بۆ خۆت. ئەویش دەلئ: من كەس چاك ناكەمەوہ، ھەر خودای مەزن چارەو شىفا دەداو نەخۆش چاك دەكاتەوہ، بەلام ئەوہندە ھەپە ئەگەر موسوئمان ببیت و باوەر بكەى بە خودای گەورە، ئەوا منیش بۆت دەپارێمەوہو خودايش چاكت دەكاتەوہ.

ئەوسا ۋەزىرى ھاۋنشىنى پاشا باۋمېر دەھىنىۋ خۇدا چاۋى چاك دەكاتەۋە، ئەۋجا ۋەك جارى جاران چوۋ لە كۆپۈ مەجلىسى پاشادا، دائەنىشى، پاشان پىي دەلئ: كى چاۋتى چاك كىردەۋە؟ دەلئ: خۇدا، دەلئ: بۇ تۆ بېجگە لەمن خودايەكى تىرت ھەيە؟ ۋەزىر گوتى: خوداى من ۋ خۇداى تۆ يەك كەسە، كەناۋى يەزدانى پاكە، تۆيش عەبدو بەندەيەكى ۋەك من!

جا پاشا دىگىرئ ۋ ھەر سزاۋ ئەشكەنجەى دەدا، ھەتا راستى لە كۆرەكە دەدا، جا كۆرە فەقىكە دەھىنى، پاشا پىي دەلئ: ئەى كۆرپ! چۆن جادوۋگەرىكت لى دەرچوۋ! ئەۋەتا كۆپرى سىكماك ۋ گول چاك دەكەيتەۋەۋ بەلەك خۇش دەكەيتەۋەۋ ئەمە دەكەيت ۋ ئەۋە دەكەيت، بەراستى گەشتوۋى بە پاىيەكى بەرز لە زانستى جادوۋگەرىدا.

كۆرەكەيش گوتى: من لەخۆمەۋە كەس چاك ناكەمەۋە، ھەر خۇداى گەۋرە ھەموۋ نەخۇش ۋ دەرەدارئ چاك دەكاتەۋە، ئەۋەى كە لەدەست من بىت: ئەۋەندەيە نزا لەخۇدا دەكەم ۋ لىي دەپارېمەۋە، جا پادشا ئەۋىشى گىرت ۋ دەپخاتە ژېر ئازارو ئەشكەنجەۋ چەرمە سەرىئ دەدا، ھەتا راستى لە مامۇستا خواناسە راھىبەكەى دەدا!

جا راھىبەكەشيان ھىنا، پىي دەلئىن: ۋاز لەم ئايىنە بەيئە. ئەۋىش رازى نەبوۋ، جا پادشا فەرمان دەدا، بە شەقە مشار لە تەۋقى سەرىيەۋە دەيكەن بەدوۋ لەتەۋە، كەرتەكانى يەككىيان دەكەۋى بەم دىوداۋ ئەۋى تىران دەكەۋى بەۋ دىودا!

ئىنجا ھاۋدەمەكەى پاشايان ھىناۋ داۋايان لەۋىش كىرد، كە كافرو بى باۋمېر بىيئەۋە، بەلام رازى نەبوۋ، كەبۇ لالوچچى خويىن دىنى بىرۇشى، جا پاشا بەدەستى خۇى مشارى دانا لەسەر تەپلى سەرىۋ كىردى بەدوۋ پارچەۋەۋ پارچەكانى ئەۋىش كەۋتن بەم دىوۋ ئەۋ دىودا!

ئەۋجا كۆرە فەقىيان ھىناۋ پىيان گوت: ۋاز لەدىنى خۇت بەيئە، ئەۋىش قەبوۋلى نەكرد، جا پادشا كۆرەكەى دايە دەستى چەند كەسى لە دەست ۋ پاى

خوی و گوتی: برۆن بیبهن بۆسەر لووتکهی ئەو کۆوه، ئەگەر لە ئایینهکەى خۆى پەشیمان بۆوه ئەوا باشە، ئەگینا لە لووتکهى شاخەکەوه بیخەنە خوارەوه، جا کاتى دەیبەن و سەرى دەخەنە سەر چیاکە، کۆرەکە لەخودا دەپاڤتەوه و دەلئ: خودایە! خۆت چۆن بەباشى دەزانى ئاوا ئەمانەم لەکۆل بکەرەوه، ئیتەر کۆوهکە دەکەوێتە لەرزە لەرزو هەموویان لە ماھى زەردەکە هەلەدەڤرێن و هەپروون هەپروون دەبن و دەمرن و، کۆرە فەقئ بەپێ دەگەرێتەوه بۆلای پاشا، پاشا پێى دەلئ: ھا دیمانەت بەخێر! ھاوڤێکانت کوان چییان بەسەر هات؟ دەلئ: خودا بۆ خۆى چارى کردن و لەکۆلئى خستن!

ئەمجار پادشا کۆرە دەداتە دەستى دەستەپەکی تر، لە یارانى خۆى و دەلئ: لە کەشتیپەکدا بیبهن هەتا دەیبەنە ناو نیڕینە و ناوەرپاستى دەریا، لەوئ ئەگەر کافر بۆوه و پەشیمان بۆوه ئەوا باشە، دەنا تووڤى بدەنە ناو شەپۆلى دەریاکەوه، لەڤێ کۆرەکە دەلئ: خودایە! خۆت چۆنى بەباش دەزانى ئاوا ئەم نامەردانەم لەکۆل بخەرەوه. ئیتەر کەشتیپەکە هەلەدەگەرێتەوه هەموویان لە ئاوەکەدا دەخنکێن، تەنیا کۆرە فەقئ رزگارى دەبێ و رمپو راست و قیت و قنج بەبێ بەلا دیتەوه بۆلای پاشا، پاشایش بە قینەوه پێى دەلئ: ئەوه ھاوڤێکانت کووان؟ دەلئ: خودا چارى کردن و لەکۆلئى خستن، ئەوجا کۆرەکە بە پادشا دەلئ: ئەگەر دەتەوئ من بکوژیت ئەوا من چیت پێ دەلئیم ئەوه بکە، دەلئ: ئادەى بلئ، چى بکەم؟ دەلئ: لە دەشتیکا هەموو خەلکەکە گرد بکەرەوه و من بەلقى داریکا هەلبواسە، تیرئ لە تیردانەکەى خۆم دەربەپینە و لەناو مالئ کەوانەکەدا دایبنئ و بلئ: بەناوى یەزدانى خودای ئەم کۆرە، ئەنجا تیرەکە بەاوێژە بەرەو من، کاتئ ئەمەت کرد، ئەوسا من دەکوژیت.

جا پاشا کۆرەکە چى پێ گوت جى بەجیئ کرد، ئینجا لەبەر چاوى جەماوەرەکە گوتی: بەناوى یەزدانى خودای ئەم کۆرە، ئینجا تیرەکەى تئ گرت و تیرەکە دای لە لاجانگى و کۆرەکە دەستى خۆى نایە سەر شوپى تیرەکە و مرد!

ئيتەر جه ماومره كه و عه شاماته كه، كاتى ئه مه يان چاو پي كه وت، گوتيان: باومرو ئيمانمان به خوداي ئه م كورپه هيئا، باومرو ئيمانمان به خوداي ئه م كورپه هيئا، ئه و جا به پادشايان گوت: ئه و دى كه تو لى دهرساي، روويداو قه و ماوه. ئه و دتا ئه و خه لكه موسولمان بوون!

ئيتەر پادشا فه رمانى دا خه نده كيان هه لكه ند، له سه ر دهرگاي كو لانه كان و ئاگرى كه و ره كه و ره يان تيا ده كردنه و وه فه رمانى دا: كه هه ركه سى نه گه راپيه وه بو سه ر ئاييىنى پاشا بيخه نه ناو ئه و ئاگره سووره وه، جا ئه و انيش وايان كرد: تا ژنى هات مندا لى كى ساواى پى بوو، له قه راخ چاله ئاگره كه ئىستىكى كردو گه راپيه وه دوا وه نه ويوست بچي ته ناوى، به لام مندا له كه ي هاته زمان و پيى گوت: دايه! بچوره ناوى و ئارام بگره له بهر ئه م باره داو ددان به خو تدا بگره، چونكه تو له سه ر حه ق و راستيت!}. {تاج/٤، زنجيره: ٦٨، ژماره: ٤٢٠٩ - سوورده تى بورو وچ}.

روونكر دئه وه:

صوهه يى كورى سه ننانى كورى خالىدى موصلى، پاشان رو مى، پاشان مه ككه يى، پاشانتر مه دينه يى، له موسولمانه هه ره پيشينه كانه، له پيناوى خوداو پيغه مبه رو ئيسلاما، ئه شكه نجه و ئازارى زورى چه شتو وه، صوهه يى به ركه ز عه ربه، به منالى رو م دىلى ده كهن، له بهر ئه وه زمانى ئه وان باشتەر فيرده بى، باوكى صوهه يى، يا مامه ي، كاربه ده ستى كيسرا ده بى، له سه ر شارى (الأبله) هه وار گه يان له خاكى موصل بو وه، سوپاى رووم هي رش ده به نه سه ر ناوچه كه، صوهه يى دىل ده كهن، جا له ناو ئه واناو له ناو رو ما گه و ره ده بى و په روه رده ده بى، جا له بهر ئه وه زمانى ئه وان باشتەر فيرده بى و ناو ده رده كا به صوهه يى رو مى!!

هه تا هو زى كه لب ده يكرن و ده يه ينن بو مه ككه، له وى عه بدو للى كورى جه دعان ده يكرى و ئازادى ده كا، له گه ئيدا له مه ككه ني شته جى ده بى، هه تا ئيبنو جه دعان ده مرى، ئه و جا صوهه يى (رمزاي خوداي لى بى) كوچ ده كا بو مه دينه، له مانگى ره بى عى يه كه ما له قه باء، بهر له وه بچي ته ناو مه دينه وه، به خزمه تى پيغه مبه ر

(دروودی خودای لسمر بی) دهگات، وه ئامادهی شه‌ری به‌درو شه‌رگاگانی تری پاش به‌دریش له‌خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ردا ده‌بی، له‌ریزی له‌شکری ئیسلاما.

واقیدی ده‌فه‌رموئ: صوه‌ه‌یب و عه‌مما‌ری کو‌ری یاسیر، له‌یه‌ک روژدا موسو‌ل‌مان بوون، ده‌ل‌ئین: صوه‌ه‌یب ده‌فه‌رموئ: له‌پ‌یش ئه‌وه‌ی که پی‌غه‌مبه‌ر ببی به‌ پی‌غه‌مبه‌ر من هه‌ر هاو‌ری پی‌غه‌مبه‌ر بووم.

پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای لسمر بی) ده‌فه‌رموئ: (که‌سی باوه‌ری ته‌واوی به‌خودا و به‌ روژی دوا‌یی هه‌یه، با وه‌ک چو‌ن من‌الی خو‌ی خو‌ش ده‌وئ، ئاوا صوه‌ه‌یبی خو‌ش بوئ!).

صوه‌ه‌یب له‌ ته‌مه‌نی هه‌فتا سالی‌دا له‌ مه‌دینه‌ مردووه، سه‌عدی کو‌ری ئه‌بو وه‌ققاص نو‌یژی مردووی له‌سه‌ر ته‌رمه‌که‌ی کردووه، کو‌ره‌کانی صوه‌ه‌یب که ئه‌مانه‌ن: هه‌مزده، سه‌عد، صالح، سه‌فی، عباد، عو‌ثمان، هه‌بیب، مو‌حه‌مه‌د، هه‌موویان فه‌رمووده‌یان له‌ باوکیانه‌وه‌ گ‌یراوه‌ته‌وه‌ (ره‌زاو ره‌حه‌ته‌ی خودا له‌هه‌موویان بی).

ژماره	ناوی خاوه‌ن ژبیانامه یا باب‌ه‌ت	ژماره‌ی فه‌رمووده‌که
۲۳۶	زه‌ینه‌بی بنت جه‌ش	۱۹۸۷
۲۳۷	عه‌مری کو‌ری ئه‌خطه‌ب (أبو زید)	۱۹۹۵
۲۳۸	ئه‌حه‌نه‌فی کو‌ری قه‌یس (أبو بحر / تابعی)	۲۰۰۵
۲۳۹	المستورد القرشی = المستورد بن ش‌ءاد	۲۰۲۶
۲۴۰	مووسای کو‌ری عوله‌یی	۲۰۲۶
۲۴۱	نافع بن عتبه	۲۰۲۸
۲۴۲	عو‌روه‌ی کو‌ری مه‌سه‌عوودی ئه‌قه‌فی	۲۰۵۲
۲۴۳	ئیب‌نو سه‌ییاد سکر‌تی‌ری ده‌ج‌جال	۲۰۵۲
۲۴۴	فاطیمه‌ی کچی قه‌یسی فه‌هریه	۲۰۵۴

۲۰۵۴	عەبدوللاي كوپرى ئوم مەكتووم	۲۴۵
۲۰۵۸	هيشامى كوپرى عاميرى كوپرى ئومەييەى ئەنصارى	۲۴۶
۲۰۵۸	عاميرى كوپرى ئومەييەى ئەنصارى	۲۴۷
۲۰۸۰	عەمرى كوپرى عەوفى ئەنصارى	۲۴۸
۲۰۸۵	عوتبەى كوپرى غەزوان	۲۴۹
۲۰۸۷	نويژه بارانه له بياره	-
۲۰۹۳	صوصەيبى رۆمى	۲۵۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نامه‌ی گه‌وره‌یی قورئانی پیروژ

کتاب فضائل القرآن

بروانه: ته‌جریدی بوخاری = مختصر صحیح البخاری/ ۴ زنجیره/ ۶۹ له‌ژاماره:
(۴۹۸۱-۱۷۲۲ فتح الباری) هه‌تا ژماره: (۱۷۴۲ تجرید = ۵۰۶۰ فتح الباری + ریاضی
صالحین/ ۳ ز: ۱۸۰ ژماره/ ۹۹۱ هه‌تا زنجیره/ ۱۸۴ ژماره/ ۱۰۲۳ + تاجول ئوصول به‌کوردی،
به‌رگی چواره‌م، لاپه‌ره/ ۳ چاپی چواره‌م، زنجیره/ ۷۶ له‌ژماره (۳۵۹۰) دوه هه‌تا
لاپه‌ره/ ۶۰۴، ژماره/ ۴۲۳۸ هه‌تا زنجیره/ ۹۲).

۱۶۶۰- باسی گه‌وره‌یی سووره‌تی فاتحه، که داده‌نری به‌دییچه‌ی قورئان

(۱۸۷۴-۱۸۷۹)

باب: فی فاتحة الكتاب

۲۰۹۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: بَيْنَمَا جِبْرِيلُ قَاعِدٌ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَمِعَ نَقِيضًا مِنْ فَوْقِهِ فَرَفَعَ رَأْسَهُ فَقَالَ: هَذَا بَابٌ مِنَ السَّمَاءِ فُتِحَ الْيَوْمَ، لَمْ يَفْتَحْ قَطُّ إِلَّا الْيَوْمَ، فَنَزَلَ مِنْهُ مَلَكٌ فَقَالَ هَذَا مَلَكٌ نَزَلَ إِلَى الْأَرْضِ لَمْ يَنْزِلْ قَطُّ إِلَّا الْيَوْمَ فَسَلَّمَ وَقَالَ: أَبْشِرْ بِنُورَيْنِ أُوتِيْتَهُمَا لَمْ يُؤْتِيَهُمَا نَبِيٌّ قَبْلَكَ: فَاتِحَةُ الْكِتَابِ وَخَوَاتِيمُ سُورَةِ الْبَقَرَةِ لَمْ تَقْرَأْ بِحَرْفٍ مِنْهُمَا إِلَّا أُعْطِيَتْهُ. (الحديث/ ۱۸۷۴ = ۱۸۴۶ فم = ف.م = فتح الملهم شرح صحيح مسلم).

ئیبنو عه‌باباس (ڕه‌زای خودا له‌خۆی و له‌باوکی) فه‌رمووی: جارێ جوهرائیل (دروودی خوای له‌سه‌رین)

له‌لای پێغه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سه‌رین) دانیشتبوو، له‌وکاته‌دا وه‌ک دهرگا‌بکریته‌وه،
چیره‌یه‌کی له‌ژوور سه‌ره‌وه‌ بیست، جوهرائیل (دروودی خوای له‌سه‌رین) سه‌ری هه‌ڵپ‌ری و
فه‌رمووی: (ئه‌وه‌ چرکه‌ی دهرگا‌یه‌کی ئاسمان بوو، ئه‌ومتی هه‌یه‌ نه‌کراوه‌ته‌وه،
ئه‌مه‌رۆ نه‌بی، فريشته‌یه‌کی لیوه‌ هاته‌ خواره‌وه). جوهرائیل (دروودی خوای له‌سه‌رین)
فه‌رمووی: (ئه‌م فريشته‌یه‌ش ئه‌مه‌رۆ نه‌بی قه‌ت دانه‌به‌زیوه‌ بۆسه‌ر زه‌وی، جا

فریشته که سلاوی کردو فهرمووی: ئه‌ی موحه‌مه‌ده! موژده‌بی لیت، خودا دووچرای زۆر روناکی داوه به‌تۆ، که له‌پیش تو‌دا شتی وا نایابی به‌هیچ پیغه‌مبه‌ریکی تر نه‌به‌خشیوه، یه‌کێکیان سوورته‌ی فاتیحایه، که دیباچه‌ی قورئانه، ئه‌وی تریان ناخرو ئۆخری کلکه‌ی سوورته‌ی به‌قه‌ریه، که ئه‌م سێ ئایه‌ته‌ن:

{لِلّٰهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْذَرُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوُا يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ، لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ} (سورة البقرة – الآيات ٢٨٤-٢٨٦).

ئه‌وجا فهرمووی: (هه‌رشتی له‌م دوو سوورته‌ی بخوینیت پاداشی له‌سه‌ر وه‌رده‌گریت). (تاجول ئوصول به‌کوردی، به‌رگی چواره‌م، زنجیره‌ی ٨١/ه ژماره‌ی ٣٦٣/ – باسی که‌وره‌یی سوورته‌ی فاتیحه‌و....) + (ریاضی صالحین/ ٣/ ز ١٨٠/ ز ١٠٢٢).

١٦٦١- باسی خویندنی قورئان و سوورته‌ی به‌قه‌ره‌و سوورته‌ی ئالی عیمران (١٨٧١-١٨٧٣)

باب: فی قراءة القرآن وسورة البقرة وآل عمران

٢٠٩٥- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: « اِقْرَءُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ يَأْتِي لِأَصْحَابِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ، اِقْرَءُوا الزُّهْرَاوَيْنِ الْبَقْرَةَ وَآلَ عِمْرَانَ فَإِنَّهُمَا يَأْتِيَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُمَا غَمَامَتَانِ أَوْ كَأَنَّهُمَا غَيَايَتَانِ أَوْ كَأَنَّهُمَا فِرْقَانِ مِنْ طَيْرٍ صَوَافٍ يُحَاجَّانِ عَنْ أَصْحَابِهِمَا ». ثُمَّ قَالَ « اِقْرَءُوا الْبَقْرَةَ فَإِنَّ أَخْذَهَا بَرَكَةٌ وَتَرْكُهَا حَسْرَةٌ وَلَا يَسْتَطِيعُهَا الْبُطْلَةُ ». قَالَ مُعَاوِيَةُ: بَلَّغْنِي أَنَّ

البَطْلَةُ السَّحْرَةُ». (الحديث ١٨٧١ صحيح مسلم بشرح الإمام النووي ترقيم: الشيخ خليل مأمون شيحا = ١٨٤٣ فم = ف.م = فتح الملهم شرح صحيح مسلم).

ئەبو ئومامەى باھىلى (پەزىلەتلىك خەلىپە) فەرمانى: بىستەم لەپىغەمبەر (دروودى خەلىپە) دەپىغەرموو: (قورئان بخوین، چونکە لەپەرۆزى ھەستەنەو، کەناودارە بەرپەرۆزى قىيامەت قورئان تەشرىف دەھێن، دەپى بەتکاكار بۆ ھاوڕێيانى خۆى، کە ئەوگەسانەن لەجىھاندا ڕەفت و کارى پى دەکەن، ئەم دوو سوورەتە درەخشانە بخوین، واتە: سوورەتى بەقەرە سوورەتى ئالى عىمران، کەناو بانگيان دەرکردوو بەزەھراوھەين، واتە: دووچراى درەخشان، چونکە ئەو دوو سوورەتە لەپەرۆزى ژىنەو (قىيامەت) دا کەدین لەدوو پەلە ھەور دەکەن، یا لەدوو سابات دەچن، یاوھک دوو پۆل مەل و پەو بەلندەوان، کەلە ھەوا ریز دەبەستەن و بالیان ڕەپ دەکەن، ھالان وایە لەسەر دۆستان و یارانى خۆيان دەکەنەو لەسەریان ھەل دەدەن بەتایبەتى سوورەتى بەقەرە بخوین، چونکە بەراستى وەرگرتن و خویندنى ئەم سوورەتە پیت و فەرۆ بەرەکەتەو، لەکىس چوونى جى داخو خەفەتە، سەرەراى ئەوھەيش جادوو بازانیش دەرەقەتى نایەن، ئەوى لەبەرى بى، یابە نووسراوى ھەلى بگرى، سىحرو جادوو کارى لى ناکا). (تاج ٤/ ٨١ ز/ ٣٦٣٢) + (ریاض ٣/ ١٨٠ ز/ ٩٩١، ٩٩٢ — گەورەمى قورئانخویند).

١٦٦٢- باسى گەورەمى نایەتە لکۆرسى (١٨٨٠-١٨٨٢)

باب: فضل آية الكرسي

٢٠٩٦- عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَا أَبَا الْمُنْذِرِ أَتَدْرِي أَيُّ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَعَكَ أَعْظَمُ؟». قَالَ قُلْتُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: «يَا أَبَا الْمُنْذِرِ أَتَدْرِي أَيُّ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَعَكَ أَعْظَمُ؟». قَالَ: قُلْتُ: اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ. قَالَ: فَضَرَبَ فِي صَدْرِي وَقَالَ: «وَاللَّهِ لِيَهْنِكَ الْعِلْمُ يَا أَبَا الْمُنْذِرِ». (الحديث ١٨٨٢ صحيح مسلم بشرح الإمام النووي، ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا =

۱۸۵۴ فم = فن = فتح الملهم شرح صحيح مسلم. أبو داود. صلاة: ۱۶۶۰. تحفة الأشراف: (۳۸).

نوبه ییهی کوری کعب (پهزای خوی لئ بئ) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خوی لهسه ربین) فهرمووی پیم: ئهی باوکی مونذیر! ئایا دهمانی له و قورئانهی که له بهرته کام ئایه تهی گهورمتره؟ گوتم: خوداو پیغه مبه ر باشتر دهمانن، فهرمووی هوه: ئهی ئه بومونذیر! ئایا دهمانی له و قورئانهی که له بهرته کام ئایه تهی گهورمتره؟ گوتم: گوتم: ئایه ته لکورسی که دمه فه رموی: {اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ} (سورة البقرة، الآية ۲۵۵).

واته: خودای راست و دروست ته نیایه زدانی پاکه، خودایه کی زیندووی نه مره، هه ربووه هه رده بئ، بئ سه رده تیه و بئ کوئا، خودایه کی پایه دار و پاوه ستاو و پاگری هه ردو و جیهانه و، مایه ی بوون و مان و مانه وهی هه موو شتی که، خودایه کی بئ چوونه و دووره له نیشانه ی دروست بوون (سیفه تی خودووت). له بهرئ هوه نه و منه وز دهیگری و نه خهوی لئ ده که وی، به که م و زور فه راموشی به سه ردا نایی، سهرو خوار، ناسمان و زهوی، به مانگو و خوړو کاکه شان هوه، هه مووی هی ئه وه و، موئک و سامانی خو په تی و خو ی خاوه نیه تی و خو ی پاشای ده ستبه ره لایه تی و چی هه زکا لیئ ده کاو که س مافی ئه وهی نییه که بلئ له ل!.

کئ راده ی ئه وهی هه یه که به بئ موئله ت و فه رمان و په زای خو ی که بو پیرئ تکا بکا له لای ئه و پاشا بئ باک و به سام و شکویه، بو که سیکی تر، مه گه ر به فه رمانی خو ی و خو ی ریگه بدا؟ خودای گهوره هه مووشتی دهمانی، هیچی لئ گوم نابئ، دووری و نزیک و پا بوورد و ئیستا و داهاتوو، هه مووی بو زانستی ئه و چون یه که، ناگای له بهرودوای دروستکراوانی خو په تی، به لام دروستکراوان په ی به هیچ شتی له زانستی خودا نابهن، مه گه ر خودا خو ی خواستی له سه ر ئه وه بئ که په ی به وشته

بهرن، تهختی بارهگای خوداوندی ئه وهنده مهزن و گهوره گوشاره، بهفه رهحی جیی هه موو ئاسمانه کان و زهوی تیا ده بیته وه. واته: ئه م بوونه وهره سهرو خوارو دنیاو قیامهتی له چاو عاله می کورسیدا، که جیهانیکی تایبه ته و هه رخودا خووی ده زانی چیه و چۆنه، وه کوو تنۆک به ده ریا وایه، راگرتن و پاراستنی ئه م دوو جیهانی ئاسمان و زهوییه که مترین ئه رک و شه که تی و گرانی ناخاته سه رسانی گه وهره یی خودا، له راستی دا گه وهری به راستی که خاوهنی پایه به رزی راسته کی بی، بهس خودایه، پایه به رزی و گه وهره یی دروستکراوانی هه مووی مه جازیه و بی شان و بی نیشانه).

ئوبه یی گوئی: که من وام گوت، پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ربی) دهستی دا به سینگمداو فه رمووی: (ئافه ریم بۆخۆت، به خودا پیکات، که واته عیلمت پیروزی و زانست نۆش بی، ئه ی باوکی مونزیر!).

(تاجول ئوصول ٤/ ز ٨٢/ ژ ٣٦٣٥ - گه وهره یی ئایه ته لکورسی و ...) + (ریاض ٣/ ز ١٨٠/ ژ ١٠٩).

١٦٦٣- باسی گه وهره یی کۆتاییه کانی سوورده تی به قهره (١٨٧٤ - ١٨٧٩)

باب: فی خواتیم سورة البقرة

٢٠٩٧- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « مَنْ قَرَأَ هَاتَيْنِ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةِ كَفْتَاهُ ». (الحديث ١٨٧٧ شیحاً = ١٨٤٩ فم . تجرید البخاری ٤/ رقم ١٥٣٤ = ٤٠٠٨ فتح الباری اطرافه فی ٨/ ٥٠٠٩، ٥٠٤٠، ٥٠٥١. أبوداود. صلاة: ١٣٩٧. ترمذی. فضائل القرآن: ٢٨٨١. ابن ماجه. إقامة الصلاة: ١٣٦٨. تحفة الأشراف: ١٠٠٠).

ئهبو مه سهوودی به دری (رهزای خوی لی بی) فه رمووی: خۆشه ویست (دروودی خوی له سه ربی) فه رمووی: (هه رکه سی به شه و دوو ئایه ته که ی کۆتای سوورده تی به قهره بخوینی،

ئەو شەوئە ئەوئە بەسە). (ریاضی صالحین ۳/ ز ۱۸۳/ ژ ۱۰۱۷) + (تاج/ ۴/ ز ۸۲/ ژ ۳۶۳۹
 — گەورەیی ئایەتە لکوری و ...).

روونکردنەو:

۱- ئەمە دوو ئایەتە کە یە:

{آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ، لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ} (سورة البقرة- ۲ - ۲۸۵-۲۸۶).

۲- تەفسیری ئەم دوو ئایەتەم بە کوردی لە کۆتایی تەفسیری سوورەتی بەقەرەدا،
 لە تاجول ئوصول دا نووسیو: (تاج/ ۴/ ز ۳/ ژ ۲۷۵۲) بۆ کەسێ بفرموی بەهری لێ
 وەر بگرێ، مایە پەحمەتە بۆ هەموومان.

۳- لە تاجول ئوصول دا دفرموی لە شەرە کە ی دا لەباسی گەورەیی
 ئایەتە لکوری دا (تاج/ ۴/ ز ۳/ ژ ۲۷۵۲).

أ- کەسێ کە لە مال دەر دەچێ بیخوینێ لە نامان و پەناو دەر دەبەری خودا دا
 دەبێ تادە گەرێتەو.

ب- لە هەر مایکا بیخوینێ شە یاتینی تا (۳۰) سی پۆژ توخنی ئەو ماله ناکەون،
 جا دوو بازیش، ج پیاو، ج ژن، تا چل شەو ناچنە ناو ئەو ماله. ئە ی عەلی! فیری
 مال و منال و خیزان و دەر و دراوسی خۆتی بکە، ئایەت لەو گەورەتر لە لای خوداوە
 دانە بەزیو.

ج- هەر کەسێ لە پاش هەموو نوێژێ بیخوینێ، هەر کە مرد، یە کسەر دەچێتە
 بەهەشت.

د- که سئ بیخوینئ کاتئ دهچیته سهر نوینی نوستن، خودای گه وره، نه من و ناسایش و هیمنی ددها به خوئی و هاوسای و هاوسای هاوسای و چهن مائیکی تریش له دهوورو بهری.

ه- قورئان فه رمایشتی خودایه، له بهرئه وه سهرگوئ و سهرگه وره و سهرودری هه موو قسه و فهرمووده یه که، سهرگوئی قورئانیش سوورده تی به قهره یه، سهرگوئی سوورده تی به قهره یش ئایه ته لکورسییه!

۱۶۶۴- باسی گه وره یی سوورده تی که هف (۱۸۸۲-۱۸۸۰)

باب: فضل سورة الکھف

۲۰۹۸- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ عَصِمَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ». قَالَ أَبُو دَاوُدَ وَكَذَا قَالَ هِشَامُ الدُّسْتَوَانِيُّ عَنْ قَتَادَةَ إِلَّا أَنَّهُ قَالَ «مَنْ حَفِظَ مِنْ خَوَاتِيمِ سُورَةِ الْكَهْفِ». وَقَالَ شُعْبَةُ عَنْ قَتَادَةَ «مِنْ آخِرِ الْكَهْفِ». (الحديث ۱۸۸۰ شیحا = ۱۸۵۲ فم).

ئه بو ده رداء (پهزای خوای لئ بئ) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خوای له سه ربئ) فهرمووی: هه رکه سئ ده نایه ت له سه ره تای سوورده تی که هه وه له بهر بکا و به ره وانی له بهر بیخوینئ، خودای گه وره له ئاژاوه ی ججال ده یپاریزی). (تاج/ ۴/ ز/ ۸۴/ ژ/ ۳۶۴۳) + (ریاضی صالحین/ ۳/ ز/ ۱۸۰/ ژ/ ۱۰۲۱).

۱۶۶۵- باسی گه وره یی خویندنی (قل هو الله أحد) (۱۸۸۳-۱۸۸۷)

باب: فضل قراءة (قل هو الله أحد)

۲۰۹۹- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَيَعِزُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَقْرَأَ فِي لَيْلَةٍ ثُلُثَ الْقُرْآنِ». قَالُوا: وَكَيْفَ يَقْرَأُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ قَالَ «(قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) يَعْدِلُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ». (الحديث ۱۸۸۳ شیحا = ۱۸۵۵ فم).

ئه بو ده رداء (پهزای خوای لئ بئ) فهرمووی: خوشه ویست (دروودی خوای له سه ربئ) فهرمووی: (کهستان ده توانن که سئ یه کی قورئان له شه ویکا بخوینن؟).

گوتیان: ئەی پیغمەمبەری خودا! لەکوێ دەتوانی بەشەوێ سییهکی قورئان دەور بکاتەوه؟

فەرمووی (دروودی خۆی لەسەرب): (دەبزانن سوورەتی (قل هو الله أحد) هاوتای سییهکی قورئان دەکات). (تاج/ ۴/ ز ۹۰/ ژ ۳۶۶۱ - ش/ ت = تەجریدی بوخاری/ ۴/ ژمارە/ ۱۷۲۹ = ۵۰۱۵ فتح الباری + ریاض/ ۳/ ز ۱۸۳/ ژ ۱۰۱۰، ۱۰۱۱، ۱۰۱۲).

روونکردنەوه:

مەبەست لەم جوړه فەرموودهیه، هاندانی موسوڵمانانە لەسەر گرنگیدان و بایه‌خدانی پتر بەلەبەر کردن و خویندنی ئەم جوړه سوورمتو ئایەتانە، بەلام بەهیچ جوړی مەبەست ئەوه نییه کە هەرکەسێ سێ جار سوورەتی (قل هو الله أحد) بخوینێ بەقەدخەتمەیهکی تەواوی قورئان خیری دەکات، چونکە ئەگەر وابێ کەس خەتمی قورئانی نەدەکرد. بەندە ی هەزار وای بۆدەچم، ئەم جوړه موژدانە بۆ گشت کاتی نییه، بەلکوو بۆ هەندێ کاتی تایبەتە وەک:

- ۱- کەسێ لەسەر نوین ڕاکشاو، دەیهوێ بەدەم قورئانخویندەوه خەوی لێبکەوێ، لەکاتی وادا، بەردەوام بێ لەسەر خویندنی سوورەتی ئیخلاص.
- ۲- بۆ موسوڵمانی نەخویندەوار، بۆکەسێ خەتمی (قل هو الله) بکات، بۆکەسێ قورئانی لەبەر نەبێ و موصحەفی لەلانەبێ. (بروانە: تەجریدی بوخاری/ ۱/ ژمارە/ ۱۵۹ = ۲۱۶ فتح الباری بڕگە/ ۳).

۳- کەسانی تر قسە ی زۆریان لەم بابەتە کردووه، بەلام دوور نییه، کە ئەم بۆچوونانە گشتیان راست بن، هەریەکەیان لەروویەکەوه.

۲۱۰۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعَثَ رَجُلًا عَلَى سَرِيَّةٍ، وَكَانَ يَقْرَأُ لِأَصْحَابِهِ فِي صَلَاتِهِ فَيَخْتِمُ بِ(قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) فَلَمَّا رَجَعُوا ذَكَرُوا ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ «سَلُّوهُ لَأَيِّ شَيْءٍ يَصْنَعُ ذَلِكَ؟». فَسَأَلُوهُ فَقَالَ: لِأَنَّهَا صِفَةُ الرَّحْمَنِ، وَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَقْرَأَ بِهَا. فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «

أَخْبَرُهُ أَنَّ اللَّهَ يُحِبُّهُ». (الحديث ١٨٨٧ شيعا = ١٨٥٩ ف.م. تجريد البخاري / ٥ رقم: ٢١٢٥ = ٧٣٧٥ فتح الباري. راجع: رقم: ١٧٢٨ تجريد = ٥٠١٣ فتح الباري).

عائیشه (همزای خوی لئ بئ) فهرمووی: خوشه‌ویست (دروودی خوی له‌سهرین) جاری پیاویکی کرد به‌سهرکرده‌ی له‌شکریک و ناردنی بۆغه‌زا، پیاوه‌که گشت جاری که به‌رنوێژی بۆ هاورپیکانی ده‌کرد، له‌کووتایی قورنانه‌خویندنی ناوبه‌رنوێژه‌که‌ی دا، سوورده‌تی (قل هو الله أحد) ده‌خویند، کاتی گه‌رانه‌وه بۆلای پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سهرین) ئه‌وه‌یان گیرایه‌وه بۆی.

فهرمووی (دروودی خوی له‌سهرین) له‌و پیاوه پیرسن بۆچی واده‌کا؟. کاتی هاوه‌له‌کانی لیان پرسی: بۆچی واده‌که‌ی؟ گوتی: چونکه ئه‌م سوورده‌تی ئیخلاصه صیفه‌تی ر‌ه‌حمانه‌و نیشانه‌ی خودای به‌خشنده‌و میهره‌بانه‌، له‌به‌رئه‌وه هه‌زده‌که‌م که‌هه‌میشه بیخوینم و له‌سه‌رده‌م نه‌که‌وێته خواره‌وه.

خوشه‌ویست (دروودی خوی له‌سهرین) فهرمووی: ده‌پی بلین خودایش ئه‌وی خوش ده‌وی؟

(تاج/ ٤/ ز ٩٠/ ژ ٣٦٦٣ - گه‌وره‌یی (قل هو الله أحد) + (ریاضی صالحین/ ٣/ ز ٢٨٣/ ١٠١٣ - هاندان له‌سه‌رچهند سوورده‌تی).

١٦٦٦- باسی گه‌وره‌یی خویندنی سوورده‌تی (قل أعوذ برب الفلق) و (قل أعوذ برب الناس) (١٨٨٨-١٨٩٠)

باب: فضل قراءة المعوذتين

٢١٠١- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَلَمْ تَرَ آيَاتِ أَنْزَلَتْ اللَّيْلَةَ لَمْ يَرِ مِثْلُهُنَّ قَطُّ (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) وَ (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ)». (الحديث ١٨٨٨ شيعا = ١٨٦٠ ف.م = فتح الملهم).

عوقبه‌ی کوری عامیر (همزای خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سهرین) فهرمووی پیم: ده‌زانیت که‌ئه‌مشه‌و چه‌ن ئایه‌تیکم بۆهاتوون، که‌هه‌رگیز شتی وا

گه‌وره‌و نایاب نه‌بینراوه، که‌ئهم دوو سورمه‌تن. سورمه‌تی (قل أعوذ برب الفلق) و (قل لأعوذ برب الناس). (تاج/۴ ز/۹۱ ژ/۳۶۷۲) + (ریاض/۳ ز/۱۸۰ ژ/۱۰۱۴).

۱۶۶۷- که‌سانی که‌خودای گه‌وره به‌هوی خزمه‌تی قورئانه‌وه، پله‌ی و پایه‌یان به‌زده‌کاته‌وه. (۱۸۸۸-۱۸۹۰)

باب: من یرفع بالقرآن

۲۱۰۲- عَنْ عَامِرِ بْنِ وَائِلَةَ أَنَّ نَافِعَ بْنَ عَبْدِ الْحَارِثِ لَقِيَ عُمَرَ بِعُسْفَانَ وَكَانَ عُمَرُ يَسْتَعْمِلُهُ عَلَى مَكَّةَ فَقَالَ مَنْ اسْتَعْمَلْتَ عَلَى أَهْلِ الْوَادِي فَقَالَ ابْنُ أَبِزَى. قَالَ: وَمَنْ ابْنُ أَبِزَى؟ قَالَ مَوْلَى مِنْ مَوَالِينَا. قَالَ: فَاسْتَخْلَفْتَ عَلَيْهِمْ مَوْلَى؟ قَالَ: إِنَّهُ قَارِئٌ لِكِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَإِنَّهُ عَالِمٌ بِالْفَرَائِضِ. قَالَ عُمَرُ: أَمَا إِنَّ نَبِيَّكُمْ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَيَضَعُ بِهِ الْآخَرِينَ». (الحديث ۱۸۹۴ = ۱۸۶۷ م):

عامیری کوپی وائیله فه‌رمووی: نافیعی کوپی عه‌بدو له‌جاریت، له‌عوسفان گه‌یشت به‌عومه‌ری کوپی خه‌طاب، که‌ نافیع کارمه‌ندی عومه‌ر بوو، له‌سه‌ر شاری مه‌ککه له‌وکاته‌دا، عومه‌ر به‌نافیعی فه‌رموو: ئه‌ی نافیع له‌جیی خۆت کیت داناه به‌سه‌ره‌کشاری مه‌ککه، کاتی هاتیت بوئیره؟

فه‌رمووی: عه‌بدو ره‌همانی کوپی ئه‌بزام داناه له‌شوینی خۆم، عومه‌ر فه‌رمووی: عه‌بدو ره‌همانی کوپی ئه‌بزا کییه‌ وای من نایناسم؟ نافیع فه‌رمووی: دۆستیکی ئازاد کراوی بنه‌ماله‌ی ئیمه‌یه. عومه‌ر فه‌رمووی: به‌نده‌یه‌کی ئازاد کراوت کردوو به‌سه‌روکشار، به‌سه‌ر دانیش‌توانی مه‌ککه‌وه، که‌زوربه‌یان خانه‌دان و بنه‌ماله‌ی ناودارن، واته: چۆن کۆنه به‌نده‌یی ده‌ست ده‌دا بو‌سه‌روکی شاره‌وانی شاری، که‌زوربه‌ی خه‌لکه‌که‌ی خانه‌دان و به‌گزاده‌و پشتاو پشت ئازادو سه‌ربه‌ست بن؟

نافیع فه‌رمووی: ئه‌ی فه‌رمان‌ره‌وای موسو‌لمانان؟ من له‌به‌رئهم دوو ره‌وشته باشه‌ ئه‌و کۆنه‌به‌نده‌یه‌م کردوو، به‌ سه‌روکی شاری مه‌ککه، چونکه‌ یه‌که‌م

قورئانخوینیکی چاکه و نامه‌ی خودای گهوره و سه‌روه‌ی به‌باشی خویندوه، دووه‌میش فه‌رائیززانیکی چاکه و زانستی که له‌پور دابه‌شکردن به‌جوانی ده‌زانئ. عومه‌ریش (هم‌زاد ده‌ممتی خودا له‌مه‌موویان بئ) فه‌رمووی: ده‌ی کارئ باشت کردوه، چونکه موحه‌مه‌دی پیغه‌مبه‌رمان (دروودی خوی له‌سه‌ربئ) ده‌فه‌رمووی: به‌بیگومان که خودای گهوره و سه‌روه، کۆمه‌لانی خه‌لک، به‌هوی خزمه‌تی ئه‌م قورئانه‌وه، که نامه‌ی خودایه، پایه و پله‌یان له‌هه‌ردوو جیهان دا به‌رزده‌کاته‌وه، وه‌هه‌روه‌ها پله و پایه‌ی کۆمه‌لانی خه‌لکی تر، به‌هوی بئ خزمه‌تی یان بو ئه‌م قورئانه‌ نزم و نه‌وی ده‌کاته‌وه؟. (ریاض/۳ ز/۱۸۰ ژ/۹۹۶).

۱۶۶۸- باسی گهوره‌یی فی‌رکردنی قورئان (۱۸۶۹-۱۸۷۰)

باب: فضل تعلیم القرآن

۲۱۰۳- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَنَحْنُ فِي الصُّفَّةِ فَقَالَ « أَيْكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى بُطْحَانَ أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ فَيَأْتِيَ مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَارَيْنِ فِي غَيْرِ إِيْمٍ وَلَا قَطْعِ رَحِمٍ؟ ». فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ كُلُّنَا نَحِبُّ ذَلِكَ. قَالَ: « أَفَلَا يَغْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَعْلَمُ أَوْ يَقْرَأَ آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ وَثَلَاثِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلَاثٍ وَأَرْبَعٍ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَرْبَعٍ وَمِنْ أَعْدَادِهِنَّ مِنَ الْإِبِلِ ». (الحدیث ۱۸۷۰ شیخا = ۱۸۴۲ فم = فتح الملهم).

عوقبه‌ی کوپی عامیر (هم‌زاد خوی لئ بئ) فه‌رمووی: ئیمه له‌صوفه‌ بووین، که‌سه‌کۆیی بوو له‌ژیر ساباتیکا، له‌مزگه‌وته‌که‌ی مه‌دینه‌ بوو، میوانخانه‌ی هه‌ژاران بوو.

پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سه‌ربئ) هات بو‌ناومان، فه‌رمووی: کامتان چه‌زده‌که‌ن که‌هه‌موو روژی بچن بو‌شیوی بو‌طحان، یا برون بو‌شیوی عه‌قیق، وه‌له‌وی دوو و شتری مینگه‌ی دووگ قه‌وی به‌ینه‌وه‌ بو‌خوتان، به‌بی ئه‌وه‌ی که‌به‌هوی ئه‌وه‌وه

توووشى تاوانى بىن لەلای خودا، يا توووشى دڤرەنجاندنى كەسوكارتان بىن و پەيوەندىي خزمایەتى بېسىن؟.

گوتمان: قوربان! ئەي پېغەمبەرى خودا! ھەموومان ھەز لەدەستكەوتى واباش دەكەين، كى بى ھەز لەخېرو بېرى وانەكات! ھەرمووى (دروودى خوای لەسەربى): دەسا ھەريەكى لەئىو، ھەر رۆژى بچىت بو مزگەوت، لەوى دوو ئايەت لەقورئان فېربى، كەنامەى خوداى تەواناو مەزن و شكۆمەندە، ئەو لەدوو وشتەر باشترە بوى! وەسى ئايەت فېربى لەسى وشتەر باشترە بوى، ھەروا چوار ئايەت لە چوار وشتەر باشترە بوى، ئىتر ھەروا بزمىرە، زياترى فېربوونى ئايەت لەزياترى دەسكەوتنى وشتەر باشترە.

روونکردنەو:

١. صوففە سەكۆيەكى گەورە بوو، لەلای پشتى مزگەوتەكەى پېغەمبەرەو بوو، لەمەدینە لەسەرەتاو جىگەى ھەوانەوێ كۆچكارە ھەزارەكان بوو كە ژمارەيان لەدەورى ھەشتا كەس دا بوو، بەرە بەرە بوو بەمىوانخانەى ميانانى ئىسلام، كەبى ژن و مالى و منال بوون و سەلتەزەلام بوون، ژمارەيان جار بە جارێ دەگەيشتە دووسەد كەس، گەلى جارىش دەچوون بۆغەزا، يا پېغەمبەر (دروودى خوای لەسەربى) دەيناردن بەم لاو بەولادا، ھەتا موسوڵمانان فېرى قورئان بكەن، ژمارەيان كەم دەبوو.

٢. بوطحان ناوى شىوێكە لەمەدینە، لەبەرپانى و پۆرى پى دەلێن بوطحان چونكە (بطح) واتە: پەلى و پانىو پۆرى.

٣. عەقيق شىوێكە سى مىلى لەمەدینەو دوورە، جىگە بازارى فروشتنى وشتەر بوو.

۱۶۶۹- نموونه‌ی که سَی قورئان بخوینِی و که سَی قورئان نه خوینِی (۱۸۵۷-۱۸۶۰)

باب: مثل من یقرأ القرآن ومن لا یقرؤه

۲۱۰۴- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مَثَلُ الْأُتْرَجَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا طَيِّبٌ وَمَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مَثَلُ الثَّمَرَةِ لَا رِيحَ لَهَا وَطَعْمُهَا حُلْوٌ وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مَثَلُ الرَّيْحَانَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْحَنْظَلَةِ لَيْسَ لَهَا رِيحٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ». (الحديث ۱۸۵۷ شیخا=۱۸۲۷ فم. تجرید البخاری/ ۴ رقم/ ۱۷۴۱= ۵۰۵۹، ۵۰۲۰، ۵۴۲۷، ۷۵۶۰ فتح الباری. أبوداود. أدب: ۴۸۳۰. ترمذی. أمثال: ۲۸۶۵. نسائی. إیمان: ۵۰۵۳).

نهبومووسای ئه‌شعه‌ری (ره‌زای خوای لی بِن) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خوای له‌سهر‌بِن)

ده‌فه‌رموئ: وین‌ه‌ی ئه‌و موسو‌ل‌مان‌ه‌ی که‌قورئان ده‌خوینِی و له‌هه‌مان کاتا کار‌ی پی‌ده‌کا وه‌ک لیمو‌ وایه، هه‌م بو‌نی خو‌شه‌و هه‌م تام‌ی خو‌شه، وین‌ه‌ی ئه‌و موسو‌ل‌مان‌ه‌ی که‌ قورئان زو‌ر نه‌خوینِی به‌لام کار‌ی پی‌ بکا، وه‌ک خورما وایه، هه‌رچه‌ند بو‌ی نییه‌ به‌لام تام‌ی خو‌شه، وین‌ه‌ی پی‌اوی دوو‌ پرووی قورئان‌خوین وه‌ک ری‌حانه وایه، هه‌رچه‌ند بو‌نی خو‌شه به‌لام تام‌ی تاله‌! وین‌ه‌ی دوو‌ پرووی قورئان نه‌خوینیش وه‌ک گوو‌ژا‌لک وایه، بو‌نی خو‌شی نییه‌و تام‌یشی تال‌و ناخو‌شه). (تاج/ ۴ ز/ ۷۶ ژ/ ۳۵۹۲ - که‌وره‌یی قورئان) + (ریاضی الصالحین/ ۳ ز/ ۱۸۰ ژ/ ۹۹۵).

روونکر‌دنه‌وه:

۱. ئوت‌روج‌ه میو‌ده‌یه‌که‌ له‌جو‌ری لیمو‌یه، له‌عه‌ره‌بی ره‌شو‌کی دا پی‌ی ده‌لین (الک‌باد).
۲. ئه‌م فه‌رموود‌ه‌یه به‌لگه‌یه له‌سه‌ره‌ئ‌ه‌وه، که‌ زه‌ربوله‌شه‌ل، بو‌ تی‌گه‌یشت‌نی ته‌واو له‌بابه‌ته‌که‌ کار‌ی په‌سه‌نده، وه‌ موسو‌ل‌مانان پایه‌ به‌رزو پایه‌ نز‌میان هه‌یه، وه‌هه‌لگ‌رانی قورئان خاوه‌نی پله‌و پایه‌ی بل‌ندن له‌لای خودا.

١٦٧٠- پلهو پایهی کهسی قورنانی رهوانه و کهسی که نه رک ده کیشی بو

ره وانگردنی (١٨٥٧-١٨٦٠)

باب: فی الماهر بالقرآن والذي يشتد عليه

٢١٠٥- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْمَاهِرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعْتَعُ فِيهِ وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ لَهُ أَجْرَانِ». (الحديث ١٨٥٩ شيحا = ١٨٢٩ فم = فتح الملهم. تجريد البخاري/ ٤/ رقم/ ١٧١٣ = ٤٩٣٧ فتح الباري ل/ ٥١١. أبوداود. صلا/ ١٤٥٤. ترمذي. فضائل القرآن: ٢٩٠٤ ابن ماجه. أدب: ٣٧٧٩ تحفة الأشراف: ١٦١٠٢).

عائیشهی هاوسهری پیغهمبه ر (دروودی خوادا له سهر پیغهمبه رو رهزای خودا لهه موو هاوئل و هاوسهره گانی) فه رمووی: خو شه ویست (دروودی خوای له سهری) ده فه رمووی: نموونه ی ئه و قورئانخوینیه ی که به ره وانی قورئانی له به ره و کارو ره فتاری پی ده کا، له پایهی ئه و فریشته ریزدارو فروستاده و چاکه خوازانه دایه، که له جیهانی بالآو عالمی مه له کووتدا، سه ره رشتی قورئان ده که ن و په یامه گانی خودا ده هینن بو خه لکان و خودا له م دوئیاه ته دا باسیانی کردوه که ده فه رمووی: {بأیدی سفره، کرام برزّه} (سوره عبس، ١٥-١٦).

واته: ئه م قورئانه له جیهانی بالآدا، و له دهستی کومه ئی فریشته ی فروستاده ی ریزداردا، که فه رمانبه رو چاکه خوازن و زور به ریزو فه دروه سه ره رشتی ده که ن و ئه مینداری خودان له سهر سرووش و له کات و ساتی دیاریکراودا، نامه گانی خودا ده بن بو پیغهمبه ران).

ئه و جا خو شه ویست (دروودی خوای له سهری) فه رمووی: وه ئه و که سه شی که خه ریکه ده یخوینئ و به گران بو ی له به رده کړئ و له کاتی خویندن و دهور کردنه وه ی دا، زمانی پیوه ی ته ته له ده کا، ئه م جوړه که سه ش له باتی یه ک پاداش دوپاداشیان بو هیه. (تاج/ ٤/ ز ٧٦/ ل ٥/ چ ٤/ ژ ٣٥٩١ + ریاض/ ٣/ ژ ١٨٠/ ژ ٩٩٤/ چ ٢).

١٦٧١- له کاتی خویندنی قورئان دا فریشته ی ره حمهت داده بارین (١٨٥٣-١٨٥٦)

باب: تنزل السکینه لقراءة القرآن

٢١٠٦- عَنِ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَجُلٌ يَقْرَأُ سُورَةَ الْكَهْفِ وَعِنْدَهُ فَرَسٌ مَرْبُوطٌ بِشَظْطَيْنِ فَتَغَشَّتْهُ سَحَابَةٌ فَجَعَلَتْ تَدُورُ وَتَدْنُو وَجَعَلَ فَرَسُهُ يَنْفِرُ مِنْهَا فَلَمَّا أَصْبَحَ أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ « تِلْكَ السَّكِينَةُ تَنْزَلَتْ لِلْقُرْآنِ ». (الحديث ١٨٥٣ شيعا= ١٨٢٣ فم = فتح الملهم. تجريد البخاري بالكوردي ٤/ل ١٢٢ رقم/١٤٣٩=٣٦١٤، ٤٨٣٩، ٥٠١١. تحفة الأشراف/١٨٣٦).

بهرائی کوری عازیب (رمزای خوی لی بن) فهرمووی: جاری پیاوی، که ئوسهیدی کوری حوضهیر دهبی، سوورتهی کههف دهخوینی، لهوکاته دا ماینه کهی له لایا بهدوو گوریس به سرا بووه، له کاتی قورئان خویندنه که دا په لههه وری ده دا به سه ریداو، دهیگریته ناوو ده ست دهکا به گر خواردن به ده وری داو لی ی نزی که ده بیته وه، ماینه که شی کهئه مه ده بی نی سلی لی ده کاو خوش خوش هه ل ده سه له میته وه. جا بو به یانی هاته خزمه تی پیغه مبه ر، نه مه ی گیرایه وه بو ی، فهرمووی (دروودی خوی له سه ری): نه وه ئارامی و فریشته ی ئاسایش بوون، له بهر خاتری قورئانه که داباریون، هه تا ئارامی و دنیایی په خشه وه بکه ن! (تاج/٤ ز/٨٠ ژ/٣٦٢٨ + ریاضی صالحین/٣ ز/١٨٠ ژ/٩٩٨ ل/٤٣ ج/٢) + (تجريد/٤ ژ/١٤٣٩ = ٣٦١٤).

روونکردنه وه:

به پیی رافه نامه (شهرحه) کان، نه م به هرا نه له م فهرموودمیه ودرده گیرین:

١. مروقی موسولمان دروسته فریشته بی نی. (بروانه: تاج/٣ ز/٦٠ ژ/٢٩٧٧، ٢٩٧٨ - باسی پزیشکایه تی..).

٢. که ورمیه ده ورکردنه وه ی قورئان و خویندنی.

٣. له کاتی خویندنی قورئان دا، به م بو نه پیروزمیه وه فریشته داده بارن و گو ی ده گرن له قورئانه که و ئاسایش و ره حمه ت و دنیایی په خشه وه ده که ن و پیت و فه رده باری. (بر: ته جری د/١ ژماره/١٥٩ = ٢١٦ فتح الباری، لاپه ره/١٧٢ ج/١).

٤. گوڭگرتن له قورئان سوننه ته.

٥. فريشته چه ند جوړيكيان هه يه، وهك سه كينه و فريشته ي ره حمهت و فريشته ي سزا و فريشته ي سرووش و نى گا و... تاد.

٢١٠٧- عن أبي سعيد الخدري (رضي الله عنه): أَنَّ أَسِيدَ بْنَ حُضَيْرٍ بَيْنَمَا هُوَ لَيْلَةً يَقْرَأُ فِي مَرْبِدِهِ إِذْ جَالَتْ فَرَسُهُ فَقَرَأَ ثُمَّ جَالَتْ أُخْرَى فَقَرَأَ ثُمَّ جَالَتْ أَيْضًا قَالَ أَسِيدٌ: فَخَشِيتُ أَنْ تَطَأَ يَحْيَى فَقُمْتُ إِلَيْهَا فَإِذَا مِثْلُ الظِّلَّةِ فَوْقَ رَأْسِي فِيهَا أُمْتَالُ السُّرُجِ عَرَجَتْ فِي الْجَوْ حَتَّى مَا أَرَاهَا - قَالَ -: فَعَدَوْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ بَيْنَمَا أَنَا الْبَارِحَةَ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ أَقْرَأُ فِي مَرْبِدِي إِذْ جَالَتْ فَرَسِي. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « أَقْرَأِ ابْنَ حُضَيْرٍ ». قَالَ فَقَرَأْتُ ثُمَّ جَالَتْ أَيْضًا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « أَقْرَأِ ابْنَ حُضَيْرٍ ». قَالَ: فَقَرَأْتُ ثُمَّ جَالَتْ أَيْضًا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « أَقْرَأِ ابْنَ حُضَيْرٍ ». قَالَ: فَانْصَرَفْتُ. وَكَانَ يَحْيَى قَرِيبًا مِنْهَا خَشِيتُ أَنْ تَطَأَهُ فَرَأَيْتُ مِثْلَ الظِّلَّةِ فِيهَا أُمْتَالُ السُّرُجِ عَرَجَتْ فِي الْجَوْ حَتَّى مَا أَرَاهَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « تِلْكَ الْمَلَائِكَةُ كَانَتْ تَسْتَمِعُ لَكَ وَلَوْ قَرَأْتَ لِأَصْبَحَتْ يَرَاهَا النَّاسُ مَا تَسْتَتِرُ مِنْهُمْ ». (الحديث ١٨٥٦ شيحا = ١٨٢٦ فم = فتح الملهم. تجريد البخاري بالكوردي = مختصر صحيح البخاري / ٤ رقم: ١٧٣١ = ٥٠١٨. تحفة الأشراف / ٤١٠٠).

ئهبو سه عىدى خودرى (پرمزى خواى لى بى) فه رموى: ئوسه عىدى كورى حوضه پىر (پرمزى خواى لى بى) فه رموى: جارىكيان شه و بوو، له مشتاخ (مربد)ى خورماكه ما، سوور هتى بهقه رهم ده خویند، ئه سه په كه م له لا ما، به دوو گورى سى دريژ به سترابو وه، له پرىكا ئه سه په كه م راپه نهى و هه ل سه له ميه وه، ئيتر منيش كه م بى دهنك بووم، ئه سه په كه م بى دهنك بوو، وه داسه كنا، كه من دهستم كرده وه به قورئان خویندن، ديسان ئه سه په كه راپه له كيه وه، كه من بى دهنك بووم وه وهستم هه لگرت، ديسان ئه سه په كه م بى دهنك بووم وه، هه تا چه ند جارى ئه م كار ه دووباره بوويه وه، ئيتر دهستم له قورئان خویندنه كه م هه لگرت.

ئوسەيد فەرمووی: يەحيای کورپىشم منال بوو، لەماينەكەو نزيك بوو، ترسام ئەگەر ئەم حالەتە بەردەوام بێ، ئەسپەكە كورپەكەم بشيێ، لەبەرئەو یەحيام راکيشاو دوورم خستەو لەئەسپەكەو، كەسەرم هەلپري واشتێ وەك كاژە هەور لەپاسەرم وا بەئاسمانەو، هەرته ماسمکرد هەتا دووركەوتەو لەبەرچاوم ون بوو، كاژە هەورەكە كەبەپاسەرمەو بوو دەجووڵاو دەخولايەو، چراگەليكي درەخشانی تيدا بوو، بريتي بوون لەگيانگەليكي نوورانی ناسك و رووناك، بەرەبەرە بەرزەو بوون بۆ حەوا، تانەمان لەبەرچاوا!

فەرمووی: جا بۆبەيانی چووم بۆ خزمەتی پيڤەمبەر و ئەم داستانەم عەرزیکرد. ئەي پيڤەمبەري خودا! ئەم شەو، لەجەرگەي شەودا لەناو جيگە خەرماني خورماكەم دا، قورئانم دەخويند، كەچي لەنكاودا ئەسپەكەم راپچەلەكي. خوشەويست (دروودی خوی لەسەري) فەرمووی: ئەي كورپي حوضەير! دەبوو بتخويندبايە. منيش عەرزيم كرد: ئەي پيڤەمبەري خودا! مەترسي ئەوهم هەبوو، كە ئەسپەكە يەحيای كورم بشيێ، چونكە لەنزيكەو بوو، لەبەرئەو چووم بەلای يەحياو، ديسان پيڤەمبەر (دروودی خوی لەسەري) فەرمووی: ئەي كورپي حوضەير! دەبوو بتخويندبايە، هەتا لەپيت و فەري دابەزینی فريشتهي رحمت زياتر بەشدار بوويتايە!

جا چەند جارێ پيڤەمبەر (دروودی خوی لەسەري) چەند جارێ وەهای فەرموو، منيش هەروەها وەلامم دايەو، هەتا دواجار عەرزيمکرد، ئەي پيڤەمبەري خودا! بۆيە دەستم لەقورئان خویندەكەم هەلگرت، چونكە چووم بەلای يەحيای كورمەو. مەبادا ببێ بەژير پيی ئەسپەكەو، چونكە زۆر نزيك بوو لييەو، جالەو كاتەدا چراخانێكم لەناو كاژە هەوريكا بينی، بەحەواو بوو، بەرە بەرە بەرزەو بوو بۆئاسمان، هەتا تەواو دووركەوتەو لەبەرچاوم نەما. جا خوشەويست (دروودی خوی لەسەري) فەرمووی: ئايا دەزانی ئەو چي بوو؟ گوتم: نە، فەرمووی: ئەوانە فريشته بوون، بۆ گويگرتن لەقورئانخویندەكەي تۆ نزيكبوونەتەو، گوييان لەدەنگە

خۆشەكەى تۆ گرتووه، ئەگەر تۆ بەردەوام بوويتايە لەسەر قورئانخویندەكەت، بەيانی بەبێ پەردە خەلکان، بەچاوی خۆیان تەماشای ئەو پۆلە فریشتەیان دەکرد، لەسەرئەو حالەتەى كە گوێيان لەدەنگى تۆ گرتبوو، وەخۆيان لەوان نەدەشاردەو!.

(تاج/ ۴/ ز ۸۰/ ژ ۳۶۲۸ + رياض الصالحين/ ۳/ ل ۴۳/ ژ ۹۹۸/ ج ۲/ + تجريد/ ۴/ ژمارە/ ۱۴۳۹ = ۳۶۱۴، ۴۸۳۹، ۵۰۱۱).

روونکردنەوه:

پەكەم: ئەم بەهراڤه لەم فەرموودەيه وەردەگیرين:

۱. ئوسەيد دەنگى زۆر خۆشبووه، هاوێلى پيڤەمبەر بووه.
۲. لەناو يارانى پيڤەمبەردا، كەرامات رووى داوه، بپروانه: ئەم شوپناڤه: تەجريدى بوخارى، ژمارە/ ۳۰، ۴۹، ۶۶، ۷۵، ۸۳، ۸۹، ۹۷، ۱۱۷، ۱۲۸، ۱۳۴، ۱۴۹.
۳. موسولمانى خواناس فریشتە دەبينى: (بپ: ژمارە/ ۱۴۴۴ تەجريد) + (بپروانه: ژمارە/ ۲۱۰۶ لەپيشهوه).
۴. ئازەل و ولاخ و وەلس فریشتە دەبينن. (بپ: ژمارە/ ۱۵۰۷ تەجريد) لەگيرانهوهيهكى بوخارى دا: (وَالْأَلَى جَانِبِهِ حِصَانٌ) دياره كە حيسان ئەسپى رەسەنى چاكه.
۵. قورئانخویندن بەدەنگى خوش، لەگەل صەلاح و تەقوادا، رىخۆشكەرە بۆ خيرو بپرو پيت و فەرى زۆر، وەك دابارينى سەكینه و ديتنى فریشتە و رۆشنبوونەوهى دلو و دەروون و چاو و گەيشتن بەپایهى ويلايهتى شەرى. (بپ: ۱۴۹۲ تەجريدى بوخارى بەكوردى).
۶. لەفەرموودەى ساخ دا، كۆمەللى بەلگەى رۆشن و فەرموودەى ساخ هەيه، ئەم جوړە بابەتە دەسەلینى، بپجگە لە مرووف و فریشتە و جنۆكە و پەرى و شەياتینى، شتگەلى تریش هەستیان هەيه، قسەدەكەن، لەشت تىدەگەن، دەروون، تەسبیحات دەكەن، وەك تەسبیحاتى خۇراك و دارو بەردو قسەكردنى ئازەل و

تىگەشتىن ئان لىزۇرۇشت، تەنەنەت گىران و پىكەننىشىيان لى روودەدات. (بىر: تاج/ ۳/ ز/ ۱۰۷/ ژ/ ۳۱۸۱ + ز/ ۱۰۹/ ژ/ ۳۱۸۳، ۳۱۸۴ + تاج/ ۳/ ز/ ۱۱۰/ ژ/ ۳۱۸۵ + تىجىرىدى بوخارى/ ۴/ ژ/ ۱۶۹۷ = ۴۸۴۸، ۴۸۵۰، ۱۴۴۹ فتح البارى + ۱۶۹۸ = ۴۸۴۸، ۴۸۴۹ + پوختەى صەحىحى موسلىم، ژمارە/ ۱۵۲۸ = ۵۸۹۸ صحيح مسلم بشرح النووى + ژمارە/ ۱۵۳۸ = ۷۴۳۷ شرح النووى + ژمارە/ ۱۵۴۲ = ۵۶۶۹ شرح النووى + پوختەى صەحىحى موسلىم، ژمارە/ ۱۶۲۴ = ۶۱۲۳ شرح النووى + ژمارە/ ۱۶۲۴ = ۶۱۵۴ + ژمارە/ ۱۶۴۶ = ۶۱۹۸ ترقىم شىخ خلیل مأمون شىخا لصحیح مسلم بشرح الإمام النووى + ۱۶۶۸ = ۶۲۵۴ + ژمارە/ ۱۶۷۶ = ۶۲۶۵ + ۱۶۹۷ = ۶۲۰۵ شرح النووى).

دووم: ئوسەيدى كورى حوزەير (پەزى خۇاى لى يى) يەككە لىگەورە ھاۋەلانى پىغەمبەر (دروودى خۇاى لىسەرىيى). باۋكى ئوسەيد (واتە: حوزەير) پىاۋىكى سوارچاك بوو، سەرۋكى ھۆزى ئەوس بوو، بەموسولمانى مردوۋە، لىرۋژى ھەراى بوغات دا، خۇى سەرۋكى ھۆزەكەى بوو، بۇ ھەۋال سەبارەت بەرۋژى بوغات بىرۋانە: تەجىرىدى بوخارى بەرگى چوارەم، ژمارە/ ۱۴۸۱ = ۳۷۷۷، ۳۸۴۶، ۳۹۳۰ فتح البارى + تاج/ ۳/ ز/ ۹۲، ۹۳، ۹۴ لىژمارە (۲۱۳۷) ۋە ھەتا ژمارە (۲۱۴۲).

ئوسەيد يەككە لىموسولمانە ھەرە پىشىنەكان، لىشەۋى پەيمانى بەيەتولەقەبەى دووم دا، يەككە بوو لىنەقىبەكان، لىسەردەستى موصەبى كورى عومەيردا ئىسلام بوو، لىكاتى بەستنى پەيمانى بىرايەتى دا، پىغەمبەر (دروودى خۇاى لىسەرىيى) داينا بەبىراى زەيدى كورى خارىتە.

لىرۋژى ھەراى ئوحددا، كە موسولمانان پىشتى پىغەمبەريان چۆل كىرد، ئەۋ لىخزمەتى دا مايەۋە خۇگىرۋو، ۋە ھەۋت بىرىنى لىۋ شەپەدا لى كرا، ئەۋەندە ئازاۋ نەبەرد بوو، كۆمەللى فەرموودەى ھەيە لىصەحىح دا.

ئوسەيد پىاۋىكى ژىرى ھۆشمەندى كاملى خاۋەن راۋ بۇچوون بوو، پىاۋىكى زۆر دەنگ خۇش بوو، لىشەۋدا بەدەنگىكى خۇش لىشەۋ نوپۇدا قورئانىكى زۆرى بەدەنگى بەرز دەخوئىند، جارى ۋا دەبوو، سوورەتى بەقەرەى بەتەۋاۋى دەخوئىند،

بەپىي ئەم فەرموودەيە فريشته دەهاتنە خزمەتى و گوپيان لەدەنگە خوشەكەى دەگرت، لەكاتى قورئانخويندن دا.

لەسەردەمى جينشيني پيشەوا عومەردا، حەزرەتى ئوسەيد (پەزاي خۆاى لى بىن) فەرمانى حەقى بەجىيەناو مەرگ بوو بەميوانى و بەمردنى خودا مرد، لەمانگى كۆلە مانگ دا لەسالى بيستى كۆچى دا، ئىمامى عومەر نوپىزى لەسەر تەرمەكەى كرد.

بەفەرمانى ئىمامى عومەر، دوو ريز لەنەوہى بەنى ئەشەهل، كە ئوسەيد لەوبەرە بابە بوو، هەليان گرت هەتا گۆرستانى بەقيع و لەوئى بەخاكيان سپارد، راسپىرى بۆ عومەر نوسىبوو، عومەر تەماشاي راسپىرىنامەكەى كرد، چوار هەزار لىرەى زىر قەرزار بوو، رەزە خورماى لەمەدينە هەبوو، عومەر فرۆشتنى و قەرزەكەى سەرى دايەوہ لىي، دەليىن: ئىمامى عومەر خۆيشى چوووتە زىر تەرمەكەى، كاتى دەيبەن بۆگۆرستان.

لەرياض صالحين دا، دەفەرموئ:

ئەنەس (پەزاي خۆاى لى بىن) دەفەرموئ: ئوسەيدى كورپى حوضەيرو عەببەدى كورپى بيشر (پەزاي خوايان لى بىن) شەوئى لەخزمەت پىغەمبەردا دەبن، هەتا شەو درەنگ دەبى، كەلە لاى پىغەمبەر (دروودى خۆاى لەسەربىن) دەردەچن و بەرەوماى دەگەرپنەوہ، هەركەسەيان سەرودار دەستيان بەدەستەوہ دەبى، ئيتەر بەفەرمانى خودا، لەرپىگا داردەستى يەككيان دەبى بەچراو رۆشنايى يان بۆدەكاو، لەبەر شەوقەكەى دەرپۆن هەتا رىگەيان لەيەكتر جيا دەبيتەوہ، ئەوجا داردەستى ئەوى تريان دەبى بەچراو، رۆشنايى دەكا بۆى ئيتەر هەريەكەيان لەبەر شەوقى داردەستى خۆى دەرپا، هەتا دەگاتەوہ مالى خۆى. ئىمامى بوخارى (پەجمەتى خوداى لى بىن) گىراوپيەتەوہ. (رياض ٣/ ز: ٢٥٣، ١٥٠٨/ + (تاج/ ٣/ ز ١/ ژ ٣٢٢٥) + (تاج/ ٣/ ز ٤٦/ ژ ٣٤٧٠).

سَيِّهَم: بۆئەوہى كەبەباشى بزانيان كەخەوارىق و كەرامات لەناو هاوہەلانى پىغەمبەردا، چەندە زۆر بوو، بەپىچەوانەى ئەو قسەئۆكەوہ كە گوايە كەرامەت،

لهناو یاران و هاوړپیانې پیغهمبهردا کهم بووه، بهم مهبهسته ئاماژه دهکهین بوئهم شوینانه:

ته جریډی بوخاری بهرگی یه کهم: ژماره/۴۳، ۸۹، ۹۰، ۱۲۶، ۱۵۹، ۱۶۳، ۲۲۰، ۲۴۰، ۲۶۹، ۲۷۱، ۲۸۵، ۳۱۵، ۴۶۸، ۴۷۹، ۵۵۴، ۵۷۷، ۵۷۹. بهرگی دووهم: ژماره/۶۰۹، ۶۱۷، ۶۳۸، ۶۵۴، ۶۶۳، ۷۲۱، ۷۵۰، ۷۵۵، ۷۸۸، ۹۳۱. بهرگی سییهم: ژماره/۱۰۴۷، ۱۰۶۳، ۱۱۱۱، ۱۱۷۳، ۱۲۰۰، ۱۲۰۶، ۱۳۵۰، ۱۴۴۴، ۱۴۷۳، ۱۵۱۳.

۱۶۷۲- هه سوودی (بهواتا خوژگه) له دووشتا په سنده (۱۸۹۱-۱۸۹۵)

باب: لا حسد إلا في اثنتين

۲۱۰۸- عن سالم عن أبيه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عن النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: « لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ ، فَهُوَ يَقُومُ بِهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَهُوَ يُنْفِقُهُ فِي آتَاءِ اللَّيْلِ وَآتَاءِ النَّهَارِ. (الحديث ۱۸۹۱ = ۱۸۶۳ فم تجريد البخاري/ ۴ رقم ۱۷۳۲ = ۵۰۲۶، ۷۲۳۲، ۷۵۲۸. ترمذي. بر وصلة: ۱۹۳۶. ابن ماجه: زهد: ۴۲۰۹ تحفة الأشراف/ ۶۸۱۵).

سالم فهرمووی: باوکم عهبدو لای کورې عومهری کورې خه طاب (رهحمتهی خودای لئ بئ) فهرمووی: خوښه ویست (دروودی خوی لهسه ربئ) فهرمووی: هه سوودی و به خیلی (بهواتا خوژگه پیبردن) به کهس دروست نییه، بهم دوو کهسه نه بی: یه کهم: پیاوئ خودا فیږی قورئانی کردبی و ئهم خه لاتمه مه زنه ی پئ به خشیبی، ئه ویش دریغی لئ نه کاو به شه و بهروژ پیی هه لده ستی و کارو رهفتی پئ ده کاو دهوری ده کاته وهو له نویژو شهو نویژ دا دهیخوینی.

دووهم: به پیاوئ که خودا مالی رهحمتهی پئ ببه خشی، ئه ویش دریغی لئ نه کاو، به راستو به چهپا، به شهوو بهروژ خیرو چاکه ی لئ بکا. (ریاض صالحین/ ۲ ز/ ۶۴ ژ/ ۵۷۲ + تاج/ ۱ ز/ ۱۵ ژ/ ۱۱۴ چ/ ۴) + (ریاض/ ۳ ز/ ۱۸۰ ژ/ ۹۹۷) + (تجريد/ ۱ ز/ ۶۵ = (۷۳).

روونكردنهوه:

۱- وشەى (پىاو) و وشەى (فێركردن) و ھەروەھا وشەى (مال) ئەم وشانە لەم جوۆرە شوینانەدا بۆقەيدىن، بەلكوو بۆ نمونەن، چونكە ئەگەر قەيدو مەرج بن، دەبى برپارى خۆزگە پيخواستن، ھەربەپىاو دروست بى و ھەربۆ مالىش دروست بى، بەلام چونكە قەيدىن، خۆزگە بەژنى قورئانپەرورەيش، چ لەلايەنى ژنەود، چ لەلايەنى پىاوووە دروستەو رەوايەو كارىكى پەسەنديشە، ھەروەھا ئەگەر كەسى خۆزگە بەئىمامى بوخارى، يا بەئىمامى موسليم بخوارزى، لەو رۆووەو كە خرمەتيكى گەورەى سوننەتى پيغەمبەريانكردووە جيگەى خۆپەتى، وەھەر وەھا كەسى خۆزگە بەموسولمانى بخوازى لەسەرئەووە كە مەروفيكى دى ئالوودەى مزگەوتە، ياشەو نوپزيكى جوان دەكا، يا رۆژووگريكى باشە، يا ھاوسايەكى پاك و پيرۆزە، يادووكاندريكى حەقانى و حەلألخوازو مامەلە خوشە، يا مەلايەكى چاكە، كاري پەسەندە.

بەلام ئەوەندە ھەيە: (ھەميشە نموونە باسكراوھەكان، ھەميشە لەپيشى پيشەوھەن لەوباسەدا، كەواتە: خۆزگە بەقورئانخوينى باش، سەرگوڤى ئەم بابەتەيە، ھەروەك خۆزگە خواستن بەپىاوى خواپيداوى سەخى نموونەى بالائى ئەم بابەتەيە). (تاج/ ۱/ ز/ ۱۲/ ژ/ ۹۱ - ئادەمىزاد لەسەر نيازى باشى...) + (رياض الصالحين/ ۳/ ز/ ۱۸۰/ ژ/ ۹۹۸).

۱۶۲۳- فەرمانكردن بەسەرپەرشتى قورئان و دەوركردنەوھى بەزۆرىي

(۱۸۳۴-۱۸۴۱)

باب: الأمر بتعاهد القرآن بكثرة التلاوة

۲۱۰۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ « إِنَّمَا مَثَلُ صَاحِبِ الْقُرْآنِ كَمَثَلِ الْإِبِلِ الْمُعَقَّلَةِ إِنْ عَاهَدَ عَلَيْهَا أَمْسَكَهَا وَإِنْ أَطْلَقَهَا ذَهَبَتْ ». (الحديث ۱۸۳۶ = ۱۸۰۶ فم. تجريد البخاري بالكوردي ۴/ رقم ۱۷۳۴ = ۵۰۳۱ فتح الباري).

عەبدوللای کورپی عومەر (پەزای خۆای لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خۆای لەسەربێ)

فەرمووی: نموونهی قورئانخوین، وەك نموونهی خاوەن وشتری مەڕبەندگراو وایە، چون ئەو ئەگەر سەرەوکاری و شترەكەى بكا، ئەوا و شترەكەى بۆ دەمیین، بەلام ئەگەر بەرەلای بكا، ئەوا و شترەكە بەلەسەدەبێ و لەدەستى دەردەجێ، قورئانیش ھەروەھا، ئەگەر خاوەنەكەى خەریكى بێ و چاودیڤى بكا، ئەوا لەبەرى دەمیین بەرەوانى، دەنا بەر بەرە لەبیری دەجیته وەو لەبەرى نامیین). (رياض الصالحين/ ٣ ز/ ١٨١ ژ/ ١٠٠٣) + (تاج/ ٤ ز/ ٧٧ ژ/ ٣٦٠٧).

٢١١٠- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «بِئْسَ مَا لَأَحَدِهِمْ يَقُولُ: نَسِيتُ آيَةَ كَيْتَ وَكَيْتَ بَلْ هُوَ نَسَى، اسْتَذْكِرُوا الْقُرْآنَ فَلَهُمْ أَشَدُّ تَفْصِيًّا مِنْ صُدُورِ الرِّجَالِ مِنَ النِّعَمِ بِعُقُلِهَا». (الحديث ١٨٣٨ = ١٨٠٨ فم. تجريد البخاري/ ٤ رقم/ ١٧٣٥ = ٥٠٣٩، فتح الباري. ترمذي قراءات: ٢٩٤٢. نسائي. إفتتاح: ٩٤٢. تحفة الأشراف/ ٩٢٩٥).

عەبدوللای کورپی مەسعود (پەزای خۆای لێ بێ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خۆای لەسەربێ)

دەفەرموئ: چەندە خراب و ناشیرینە بۆ ئادەمیزاد کەبلی: من ئەو ئایەتە، یا ئەو سوورەتەم لەبیر چۆتەو، بەلکوو ئەو چارەنووسی خودایی لە بیری بردۆتەو، کەوابوو بابلێ: فیسارە ئایەتەم، یا فیسارە سوورەتەم، لەبیر براوەتەو.

دەى ھەمیشە دەورى قورئان بکەنەو و بیکەن بەوێردى سەر زمانتان و پیشەى ھەمیشەتان، ئەگینا چون وشتر و مالات کەلەپەت بەربوون، ئەگەر چاودیڤى نەکرین، بەرە بەرە کپوی و بەلەسە دەبن و ئیتەر زەوت ناکرین، قورئانیش ئاوا، بگرە خیرا تریش لەسینگی قورئان خوینەکان نااشنا دەبێ، ئەگەر بێتو سەرو مەر دەورى نەکریتەو. (تاج/ ٤ ز/ ٧٧ ژ/ ٣٦٠٩) + (رياض/ ٣ ز/ ١٨٠ ز/ ١٠٠٣).

١٦٧٤- قورئانخویندن بە دەنگى خوڤ (١٨٤٢-١٨٥٢)

باب: تحسین الصوت بقراءة القرآن

٢١١١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: « مَا أَذِنَ اللَّهُ لشيءٍ مَا أَذِنَ لِنَبِيٍّ حَسَنَ الصَّوْتِ بِالْقُرْآنِ يَجْهَرُ بِهِ ». (الحديث ١٨٤٤ = ١٨١٤ ف.م. بخاري. توحيد: ٧٥٤٤، أبوداود. صلاة: ١٤٧٢ تحفة/١٤٩٩٧).

ئەبۇھورەیرە (پەزای خوای لى بن) فەرمووی: خوڤه ویست (دروودی خوای لەسەری) فەرمووی: خودا لەهێچ شتێ ئاوا بەحوسنی رەزا گوێ ناگرێ، وەك گوێ دەگرێ لەپێغەمبەرێكى دەنگخوڤ، كەبەئاوازی خوڤ و بەمەقامی جوان، قورئان بخوینێ و بەشەوقەو دەنگی لى هەلبرێ. (ریاض صالحین/٣ ز/١٨٢ ژ/١٠٠٤ + تاج/٤ ز/٧٨ ژ/٣٦١٧).

٢١١٢- عَنْ أَبِي بُرْدَةَ عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِأَبِي مُوسَى: « لَوْ رَأَيْتَنِي وَأَنَا أَسْتَمِعُ لِقِرَاءَةِكَ الْبَارِحَةَ لَقَدْ أُوتِيتَ مِزْمَارًا مِنْ مِزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ ». (الحديث ١٨٤٩ شیخا = ١٨١٩ ف.م. تجريد البخاري بالكوردي = مختصر صحيح البخاري = الترجمة الكردية/المجلد الرابع الرقم: ١٧٣٨ = ٥٠٤٨ فتح الباري. تحفة الأشراف/٩١٠١).

ئەبۇبوردەى كورێ ئەبو موسای ئەشعەرى (پەحمەتى خودای لى بن) فەرمووی: باوكم فەرمووی: خوڤه ویست (دروودی خوای لەسەری) فەرمووی پێم: ئەى ئەبو موسا! خوڤگە ئەمشەو ئاگات لەمن دەبوو، كەتۆ بەو دەنگە خوڤەت قورئانت دەخویند، چۆن بەدل و بەداو گویم لیت گرتبوو! شادمان دەبوی ئەى ئەبوموسا! بەراستی خودای گەرە، دەنگ و ئاوازیكى خوڤى پێ داویت، دەلییت دەنگ و ئاوازه خوڤەكەى داوود پێغەمبەرە (دروودی خوای لەسەری). (ریاض صالحین/٣ ز/١٨٢ ژ/١٠٠٥ + تاج/٣ ز/٦٣ ژ/٣٥٣١ + تاج/٤ ز/٧٨ ژ/٣٦١٥).

روونکردنه‌وه:

ئه‌بوداود ناوی حاریشی کورپی ئه‌بومووسای ئه‌شعه‌رییه، باوکیشی ناوی عه‌بدوئلای کورپی قه‌یسه (بروانه: ژماره‌ ۲۱) هه‌ندی ده‌فه‌رموون: ناوی عامیر بوو، هه‌ندی ده‌فه‌رموون: ناوی ئه‌بو بورده بوو، واته: ناوو که‌سناو (کونیه) که‌ی یه‌ک بووه. یه‌کئ بوو له‌فه‌قئ و شاگرده‌ کانی ئه‌بومووسای باوکی، گیرانه‌وه‌ی زۆره، هاوته‌مه‌نی عوروه‌ی کورپی زوبه‌یره، گیرانه‌وه‌ی لییه‌وه‌ ئه‌نجام داوه.

پیاویکی راستگو‌ی متمانه‌ پیکراو بوو، له‌پیاوانی شه‌ش په‌راوه‌ ناوداره‌کانی فه‌رمووده‌یه که ۱- بوخاری ۲- موسلیم ۳- ئه‌بوداود ۴- ترمذی ۵- نسائی ۶- ئیبنوماجه.

قازی کووفه‌ بوو، ته‌مه‌نی درپژ بوو، کاتی ئه‌بومووسای باوکی میری سه‌ر به‌صره‌ بوو، له‌سه‌رده‌می عومه‌ردا، ئه‌بو بورده له‌دایک بوو. له‌ته‌مه‌نی هه‌شتاو هه‌ندا، له‌سائی سه‌دو چواری کوچی دا مردوووه. العجلی ده‌فه‌رموئ: له‌پاش مه‌رگی قازی شوره‌یح ئه‌بو بورده بوو به‌قازی کووفه، نووسه‌ره‌که‌ی سه‌عیدی کورپی جوبه‌یر بوو.

۱۶۷۵- خویندنی قورئان به‌سۆزو ئاوازه‌وه (۱۸۴۲-۱۸۵۲)

باب: الترجیع فی قراءة القرآن

۲۱۱۳- عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ قُرَّةَ قَالَ سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَغْفَلٍ الْمُزَنِيَّ يَقُولُ: قَرَأَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَامَ الْفَتْحِ فِي مَسِيرٍ لَهُ سُورَةُ الْفَتْحِ عَلَى رَاحِلَتِهِ فَرَجَعَ فِي قِرَائَتِهِ. قَالَ مُعَاوِيَةُ: لَوْلَا أَنِّي أَخَافُ أَنْ يَجْتَمَعَ عَلَى النَّاسِ لَحَكِيْتُ لَكُمْ قِرَاءَتَهُ. (الحديث ۱۸۵۰ = ۱۸۲۰ فم. تجرید ۴/ رقم: ۱۵۸۶ = ۴۲۸۱، ۴۸۳۵، ۵۰۳۴، ۷۵۴۰ تحفة الأشراف/ ۹۶۶۶).

موعاوییه‌ی کورپی قوره (په‌حه‌متی خودای لئ بئ) فه‌رمووی: بیستم له‌ عه‌بدوئلای کورپی موغه‌فقه‌لی ئه‌ل‌موزه‌نی (په‌زای خوای لئ بئ) ده‌یفه‌رموو له‌پروژی ئازادکردنی مه‌که‌دا، پیغه‌مبه‌رم بینی به‌پۆه، به‌سواری وشتره‌ مینگه‌که‌ی خو‌ی، سوورته‌ی فه‌تحي

دەخویند، لەکاتی خویندەگەدا، بە دەم روشتنەوه، دەنگی خۆی بەسۆزو بەئاوازهوه دەلەرانهوه، بەتێرو تەسەلی گۆی بەپیتەکان دەکرد.

موعاویەیی کۆری قوررە (رەحمەتی خودای لێ بێ) فەرمووی: دەتسرم خەڵک کە لەکەم لێ بکەن، ئەگینا ئیستا بەجوانی، لاسایی شیوەی قورئانخویندەگەیی عەبدوللای کۆری موغەففەلم بۆدەکردنەوه وەك چۆن ئەو لاسایی شیوەی دەنگ لەرانەوهکەیی پیغەمبەری دەکردەوه. (تاج/ ٤/ ز ٧٨/ ژ ٣٦٦ - ئادابو دەستوورەکانی قورئانخویندن و دەورکردنەوهی).

١٦٧٦- لەشەودا خویندنی قورئان بە دەنگی بەرزو گۆی لیگرتنی (١٨٣٤-١٨٤١)

باب: الجهر بالقراءة باللیل والإستماع لها

٢١١٤- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): سَمِعَ رَجُلًا يَقْرَأُ مِنَ اللَّيْلِ فَقَالَ: «يَرْحَمُهُ اللَّهُ لَقَدْ أَذْكَرَنِي كَذَا وَكَذَا آيَةً كُنْتُ أَسْقِطُهَا مِنْ سُورَةِ كَذَا وَكَذَا». (الحديث ١٨٣٤ = ١٨٠٤ ف.م. تجريد البخاري ٣/ رقم: ١١٢٠ = ٢٦٥٥، ٥٠٣٧، ٥٠٣٨، ٥٠٤٢، ٦٣٣٥، ٥٠٣٨. أبوداود. صلاة: ١٣٣١ تحفة الأشراف: ١٦٨٠٧).

عائیشە ھاوسەری پیغەمبەر (دروودی خودا لەسەر پیغەمبەر و پەزای خودا لەهەموو ھاوێ و ھاوسەرانی بێ) فەرمووی: شەوی پیغەمبەر (دروودی خۆی لەسەربێ) لەمائی مەبوو، خەریکی شەونویژ بوو، پیاویکیش لەناو مەزگەوتا، شەونویژی دەکردو قورئانی تیا دا دەخویند پیغەمبەر (دروودی خۆی لەسەربێ) گۆیی لە دەنگی قورئانخویندەگەیی بوو، لەمنی پرسی: ئەو عائیشە! ئەمە دەنگی عەبەدی کۆری بێشەر؟ گوتە: بەئێ، ئەو دەنگی ئەو، فەرمووی: رەحمەتی خودای لێ بێ، ئەم پیاو فیسارە نایەتی لەفیسارە سوورەت یاد خستەوه، کە ئەو نایەتەم لەیاد بڕابووه!. (تاج/ ٤/ ز ٧٧/ ژ ٣٦١٠).

۱۶۷۷- قورئان به چهوت شیوه خویندنه وهی جوان هاتوته خواره وه (۱۸۹۶-۱۹۰۴)

باب: أنزل القرآن على سبعة أحرف

۲۱۱۵- عن عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: سَمِعْتُ هِشَامَ بْنَ حَكِيمِ بْنِ حِزَامٍ يَقْرَأُ سُورَةَ الْفُرْقَانِ عَلَى غَيْرِ مَا أَقْرَأُهَا ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَقْرَأَ نِيهَا ، وَكَدْتُ أَنْ أُعْجَلَ عَلَيْهِ ، ثُمَّ أَمَهَلْتُهُ حَتَّى انْصَرَفَ ، ثُمَّ لَبَبْتُهُ بِرِدَائِهِ فَجِئْتُ بِهِ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي سَمِعْتُ هَذَا يَقْرَأُ سُورَةَ الْفُرْقَانِ عَلَى غَيْرِ مَا أَقْرَأْتَنِيهَا ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - : « أَرْسِلْهُ ، اقْرَأْ » . فَقَرَأَ الْقِرَاءَةَ الَّتِي سَمِعْتُهُ يَقْرَأُ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - : « هَكَذَا أُتِرْتُ » . ثُمَّ قَالَ لِي : « اقْرَأْ » . فَقَرَأْتُ ، فَقَالَ : « هَكَذَا أُتِرْتُ » . إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ أَنْزَلَ عَلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ فَأَقْرَأُوا مَا تيسَّرَ مِنْهُ » . (الحديث ۱۸۹۶ = ۱۸۶۹ فم. تجريد/ ۴ رقم/ ۱۷۲۴ = ۴۹۹۲ ، ۲۴۱۹ ، ۵۰۴۱ ، ۶۹۳۶ ، ۷۵۵۰ . أبوداود. الصلاة. ۱۴۷۵ . ترمذي. قراءات: ۲۹۴۳ . نسائي. افتتاح: ۹۳۵ . تحفة الأشراف: ۱۰۵۹۱ ، ۱۰۶۴۲) .

عومهري كوری خه تتاب (پرمای خوی لی بی) فهرمووی: جاری به سه رینی پیغه مبه
خوی (دروودی خوی له سه رین) له مزگهوت، گویم له هیشامی کوری چه کیمی کوری حیزام بوو،
له نویژ دا سوورتهی فورقانی ده خویند، شیوهی خویندنه کهی نهو جیابوو له گهل
شیوهی خویندنه کهی من، منیش قورئانه کهم له لای پیغه مبه ر خوی خویندبوو،
له بهرئه وه دنیا بووم له رده وانی شیوه زاری خوّم، جا خه ریکبووم هه ر له ناو
نویژده کهی دا په لاماری بدهم، که بووا ده خوینن، به لام مؤله تیم دا هه تا سلاوی
نویژده کهی دایه وه، نهوسا توند په خهیم گرتو به روکی پوژساکه کهیم لوول دا
به ملیه وهو بهو شیوهیه به راکیشان بردم بولای پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه رین) گوتم:
قوربان! نه مه سوورتهی فورقانی ده خویند، به شیوهی دهی خوینن جیایه له گهل
نهو هدا که من له لای تو خویندوومه! وه به قسهی خوشی بی ده لی گوايه نه م
سوورتهی له سه ر نه م شیوازه له لای تو خویندووهو تو پییت ره وانکردووه!
فهرمووی (دروودی خوی له سه رین): تو جاری په خهی به رده، نهی هیشام! نادهی بخوینه.

جا ئەۋىش لەسەرئەو شىۋەيەى كەمن گويم لىى بوو خويندنى، پيغەمبەر (دروودى خۋاى لەسەرىي) فەرموۋى: (ئاۋەهايش ھاتۆتە خوارەو). ئىنجا بەمنىشى فەرموو: ئادەى تۈيش ئەى عومەر! بخوينە. منىش لەسەر شىۋەكەى خۆم كەلەپيغەمبەر ۋەرگرتبوو خويندم، فەرموۋى (دروودى خۋاى لەسەرىي) ئاۋەهايش لەسەرئەم شىۋەزارەيش ھاتۆتە خوارەو، ئەمەيش قەيدى نىيە، چونكە ئەم قورئانە بەھەوت شىۋە شىۋازو لكەزار ھاتۆتە خوارەو بۆمن، جايئو بەكام شىۋە خويندنى بەئاسانى بۆتان دەخوينرى، بەوشىۋەىيە بىخوينن! (تاج/ ۴/ ز ۹۳/ ژ ۳۶۸۱ + تەجرىدى بوخارى = مختصر صحيح بوخارى = پوختەى صەحيحى بوخارى بەكوردى، بەرگى سىيەم، ژمارە/ ۱۰۰۱، ۳۲۱۹، ۴۹۹۱ - فتح البارى).

۱۶۷۸- پيغەمبەر (دروودى خۋاى لەسەرىي) لەلاى ھەندى لەيارانى خۋى دەرسى قورئانى خويندوو

باب: قراءة النبي (صلى الله عليه وسلم) القرآن على غيره (۱۸۶۱-۱۸۶۳)

۲۱۱۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِأُبَيِّ بْنِ كَعْبٍ: «إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْكَ (لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا)». قَالَ وَسَمَانِي قَالَ «نَعَمْ» فَبَكَى. (المحدث ۱۸۶۲ = ۱۸۳۳ فم. تجريد البخاري/ ۴ رقم: ۱۴۹۳ = ۳۸۰۹، ۴۹۵۹، ۴۹۶۰، ۴۹۶۱، تحفة الأشراف: ۱۲۴۷).

ئەنەسى كورى مالىك (رەزى خۋاى لى بى) فەرموۋى: پيغەمبەر (دروودى خۋاى لەسەرىي) بە ئوبەيەى كورى كەعبى فەرموو: (خوداى گەۋرەو سەرۋەر فەرمانى پى كرووم كە سوورەتى {لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا} كە ناسراۋە بە سوورەتى ئەلبەيىنە، لەلاى تۆ بەدەرس بخوينە!).

ئوبەيى فەرموۋى: بەناۋى خۆم ناۋى ھىنام بۆتو خودا پىي فەرموۋى: ئەى موحەممەد سوورەتى {لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا} لەلاى ئوبەيەىيە بخوينە؟! فەرموۋى: بەئى، ئەنەس فەرموۋى: جا لەخۇشيانا ئوبەيەىيە دەستى كرد بەگريان. (تاج/ ۴/ ز ۷۹/ ژ ۳۶۲۷).

روونکردنەو:

۱ - لەرافەنا مەکانا، بەتایبەتی نەو دەوی و عەللامە ی عەینی، دەفەر موون: بەپێی دەقی ئەم فەرموودەیە، ئوبەیی تەنیا کەس بوو، لەهاو دەلانی پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەری) کە شانازی ئەو دەوی پێ بپاروێت کە پێغەمبەر دەرسی قورئانی لەلا خویندوو.

۲ - ھەروا رافەکاران دەفەر موون: مەبەستی پێغەمبەر لەم کارە ئەو بوو، کە ببێ بەپێشەواو سەر مەشقی جوان لەم بوارەدا، بۆ ھاو دەل و یارەکانی ھەتا نیشانیان بدا بە کردەو، کە دەرسی قورئان خویندن و فیروونی زانست لەخزمەتی مامۆستای زانادا کارێ پەسەند و جوانەو، نابێ کەس نکووتی لێ بکاو بلی من لەو گەورەترم کە دەرس لەلای ئەم و ئەو بخوینم.

۳ - پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەری) دەرسی قورئانی ھەموو لەلای جوبرائیل خویندوو، بەتایبەتی لەمانگی رەمەزاند، دوو بەدوو موارەجەو دەوری قورئانیان دەکردەو، ھەتا پێغەمبەر بە جوانی قورئانە کە رەوان بکا، بەتەجەویدەو بە ھەموو قیرائەتەکانیەو.

۴ - ئوبەیی مامۆستایەکی قورئان خوینی گەورە بوو، وەسەر چاوەیە کە لەسەر چاوەکانی تیلاو دەتی قورئان لەناو نەتەو ی ئیسلام دا بۆ ژیاننامە ی ئوبەیی بپروانە ژمارە (۲۴۲) کە لەپێشەو رابورد.

۵ - گەلی لە مامۆستا بەرێزەکان، لەبەر چەندین ھۆی لەباری جیا جیا دەرس و وانەیان لەلای فەقیحانی خۆیان خویندوو، دەلێن: مەلا عەبدولرەحمانی پێنجوینی کە یەکیک بوو لە مەلا گەورەکانی کوردستان، کە گۆرە کە ی لەم زگەوتی گەورە ی پێنجوینە، کە من خۆم چوو مەتە سەر گۆرە کە ی، کە پەراویزی گرنگی لەسەر گەلەنبەو ی ئاداب و گەلەنبەو ی بورھان و زۆر پەراوی ترەھە، دەلێن: ئەم مامۆستا مەزنە لەکاتی پیری دا گەلی شتی لەیاد نامی،

تهنانهت زۆر لهو پهراویزه گرانانهای که له سهر کتیبه کان نوسیووی
 مه عناکه یانی نه ده زانی، سهر له نوئ له فقه قی و شاگرد هکانی خوئی ده پرسییه وه.
 له جه نابی خوالیخوشبوو ماموستا مه لا عه بدوللای چور و ستانیم بیست
 دهیضه رموو (هه زار په حمهت لهوو له ماموستای ئیبنو لقهره داغی و ماموستای
 پینجوینی بئ) له سهره مهرگ دا، فقه قیکانی مه لای پینجوینی ده بینن که ماموستا
 رووی گهش و نوورانی و خوشه، به پیچه وانهی کاتی ژیا، که هه میسه خه مبارو
 خه فقه تبار بووه، که له م باره یه وه پرسیاری لی ده کن، له وه لامدا ده فهرمووی:
 له ئا ئارا هاتوو که عه بدی سوفیان، که یه کی که له پیکوره کانی جه جال، مه لایه کی زۆر
 زیره ک و بلیمه ته، ناوی خوی و ناوی باوکی وه ک ناوی من و ناوی باوکم وایه،
 له خوره لات ه وه پهیدا ده بی، له ئاخری ته مه نی دا خودا سهری لی ده شوینی و ده بی
 به پیش ره وی کۆمه لهی جه جال، جا ئیستا له م کاتی گیانه لاو سهره مهرگه دا، موژده ی
 نه وه م پی دراوه که سوپاس بو خودا له سهر ئیمان ده مرو نه وه له منه وه دووره و
 دلتیا بووم که من نه و مه لا عه بدو ره حمانه چاره ره شه نیم، جا بو یه کاتی خوی ئاوا
 په ستو خه مبار بووم و ئیستا ئاوا دلشاد و شادمانم (ذیکری صالحین په حمه تی
 وایی).

هه روا جه نابی ماموستا مه لا عه بدوللای چور و ستانی گیرایه وه بو ئیمه ی
 فقه قیکانی، فهرمووی: جارئ کۆمه لی فقه قی باش بووین، له خزمه تی ماموستا شیخ
 عومه ری قهره داخی دا دهرسمان ده خویند، شوینه که زۆر سه خت و گران بوو
 پهراویزی مه لای پینجوینی به سه ره وه بوو، ناو به ناو ماموستا شیخ عومه ر
 ره خنه ی توندی له پهراویزه کانی ماموستا مه لا عه بدو ره حمانی پینجوینی ده گرت.
 ماموستا مه لا عه بدوللای که خوی موجازی شیخی ئیبنو لقهره داغی بوو،
 فهرمووی: نه م مه لا حه مه مینه شیته یش که ئیستا له خانه قا ده زی له وی بوو،
 له کۆره که دا دانیشتبوو، رووی کرده ماموستا شیخ عومه رو پی فهرموو: قوربان! تو
 ئیستا زمانت ته رو پاراوه مه لا عه بدو ره حمان باری خاکی له سهر دل باره، به خوا

نه گهر ئیستا مه لا عه بدوړه حمان له دهر گای خانه قاوه دهر ده که وت، تو له ترسا ده سنیو ژده کت ده شکا.

به خزمهت زور له مه لاو زانو پیاوچاگان گه یشتووم، به لام که سم نه دیوه که وهک ماموستا مه لا عه بدو لای چوپړستانی راستگوو زمانیاک بی، هه موو سیفاتی راوی صه حیچین لهو ماموستا به پړزه خواناسه دا هه بوو (هه زار په حمه تی خودا له هه موویان بی).

۱۶۷۹- پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ربی) قورنن به سه ر کومه لی نوینه ری

جنوکه دا ده خوینی (۱۰۰۵-۱۰۱۰)

باب: قراءة النبي (صلى الله عليه وسلم) القرآن على الجن

۲۱۱۷- عَنْ عَامِرٍ (هو الشيعي) قَالَ: سَأَلْتُ عَلْقَمَةَ هَلْ كَانَ ابْنُ مَسْعُودٍ شَهِدَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- لَيْلَةَ الْجَنِّ؟ قَالَ فَقَالَ عَلْقَمَةُ أَنَا سَأَلْتُ ابْنَ مَسْعُودٍ فَقُلْتُ: هَلْ شَهِدَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- لَيْلَةَ الْجَنِّ؟ قَالَ: لَا وَلَكِنَّا كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- ذَاتَ لَيْلَةٍ فَقَدْنَاهُ فَالْتَمَسْنَاهُ فِي الْأَوْدِيَةِ وَالشَّعَابِ فَقَلْنَا اسْتَطِيرَ أَوْ اغْتِيلَ - قَالَ - فَبَشَّرَ لَيْلَةَ بَاتَ بِهَا قَوْمٌ فَلَمَّا أَصْبَحْنَا إِذَا هُوَ جَاءَ مِنْ قَبْلِ حِرَاءٍ - قَالَ - فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَدْنَاكَ فَطَلَبْنَاكَ فَلَمْ نَجِدْكَ فَبَشَّرَ لَيْلَةَ بَاتَ بِهَا قَوْمٌ. فَقَالَ: « أَتَانِي الْجِنُّ فَذَهَبَتْ مَعَهُ فَقَرَأَتْ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ ». قَالَ: فَانْطَلَقَ بِنَا فَأَرَانَا آثَارَهُمْ وَأَثَارَ نِيرَانِهِمْ وَسَأَلُوهُ الزَّادَ فَقَالَ: « لَكُمْ كُلُّ عَظْمٍ ذَكَرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ يَقَعُ فِي أَيْدِيكُمْ أَوْ فَرَّ مَا يَكُونُ لَحْمًا وَكُلُّ بَعْرَةٍ عَلَفَ لِدَوَابِّكُمْ ». فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « فَلَا تَسْتَنْجُوا بِهِمَا فَإِنَّهُمَا طَعَامُ إِخْوَانِكُمْ ». (الحديث ۱۰۰۶ = ۹۹۹م).

عامیر واته (شه عبی) (په حمه تی خودای لی بی) فه رمووی: له عه لقه مه م په رسی نایا

نه وشه وهی که جنوکه گان به خزمه تی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ربی) گه یشتن، ئیبنو مه سهوودی له گه لا بوو یان نا؟ عه لقه مه (په حمه تی خودای لی بی) فه رمووی: بوخوم له ئیبنو مه سهوودم په رسی: نایا که سی له ئیوهی یاران ی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ربی) له شهوی

جىنۇگەكان دا لەگەل پىغەمبەردا ئامادە بوون؟ فەرمووى: نە، بەلام ئىمە شەوېكىيان لەخزمەتى پىغەمبەردا بووين، ئەوئەندەمانزانى لىمان ون بوو، ئىمەيش كەوتىنە گەرەن بۆى و ناوشىوو دۆلەكانى دەوربەرمانى بۆ گەرەين، بەلام نەمان دۆزىيەو، لەناو خۇمان دا گوتمان: ئەرى چى لىيات، جىنۇگە نەيفراندېى، يا بە دزىيەو نەكوژرابى؟

ئىبنو مەسعوود فەرمووى: جا ئەوشەو ھەر لەئىمە برەوا، ئەوئەندە پەرۇشى پىغەمبەر بووين، شەوى و ناخۇش و خراب كەس نەيدىو؟ كاتى بەيانى بوو، تەشرىفى لەلاى حىرائەو ھاتەو.

ئىبنو مەسعوود فەرمووى: عەرزىمانكرد: قوربان! ئەى پىغەمبەرى خودا! ئەمشەو گومبووئى لىمان، گەلى گەرەين بۆت نەمان دۆزىتەو، زۆر پەرۇشبووين بۆت، شەوى و ناخۇش كەس نەيىبنى!

خۇشەويست (دروودى خەوى لەسەرىن) فەرمووى: نوپنەرى جىنۇگە ھات بۆلام، بانگى كردم بۆلاى خۇيان، منىش لەگەلىا چووم، لەوى قورئانم بۆ خويىندى!

ئىبنو مەسعوود فەرمووى: جا پىغەمبەر (دروودى خەوى لەسەرىن) ئىمەى برد لەگەل خۆى، شوپنەوارى جىنۇگەكان و شوپنەوارى ئاگرەكانيانى پى نىشانداين.

شەعبى فەرمووى: ھەرئەو شەو جىنۇگەكان داواى خۇراك و توپشووئىان لەپىغەمبەر كرد: كەچى ھەلەلە بۆمان؟

پىغەمبەر (دروودى خەوى لەسەرىن) پىيان دەفەرموئى: ھەموو ئىسكى كەھى ئازەلى بى، بەپى شەرع و ياسا نامەى خودا سەربرەبى و لەكاتى سەربرەين دا ناوى خوداى لى ھىنرابى، كاتى بکەوئە دەستى ئىو، ئەو تىشو و خۇراكى ئىو، لەھەمان كاتا گوشتى زۆر تەواوئىشى پىو بى، ئەمە بۆ خۇراك بۆخۇتان، بۆ ئالى و لاخو ئازەلەكانىستان گشت پشقل و تەپالە و تەرسى بى بەئالف و ئالىك بۆيان، تازەبىنەو ۋەك پىش خواردنئىان!

شہابی فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہربین) پاشان دہفہرمووی: دہی بہ تہپالہو
پشقلو تہرسو نیسقان تارات مہگرن و خوتانیان پی پاک مہکەنہوہ، چونکہ
ئہوانہ خوراکی جنوگہکانی براتانن و ئالفی ولاخ و ناژہلہکانیانن! (تاج/۱ ز/۲۵
ز/۲۰۴، ۲۰۲ - تاراتگرتن + تاج/۴ ز/۵۵ ز/۴۸۹ - سورہتی جین + تاج/۴ ز/۱۰ ز/۴۲۹۵
- پاشہکی + ژمارہ: ۴۲۹۶ تاکوتایی زنجیرہکە). (بروانہ: ژمارہ: ۲۱۷۲ لہدواوہ).
۲۱۱۸- عَنْ مَعْنٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي قَالَ سَأَلْتُ مَسْرُوقًا مِّنْ أَذْنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) بِالْحِنْ لَيْلَةً اسْتَمَعُوا الْقُرْآنَ فَقَالَ حَدَّثَنِي أَبُوكَ - يَعْنِي ابْنَ مَسْعُودٍ - أَنَّهُ أَذْنَتْهُ بِهِمْ
شَجَرَةً. (الحديث ۱۰۱۱ = ۱۰۰۲ فم. تجريد البخاری/۴ رقم/۱۵۰۷ = ۲۸۵۹ فتح الباری.
تحفه الشراف/۹۵۷۲).

مہعننی کوری عہبدورہحمانی کوری عہبدوللای کوری مہسعوودی (رہحمہتی
خودایان لی بی) فہرمووی: لہعہبدورہحمانی باوگم بیست دہیفہرموو:
لہمہسرووقم پرسی: ئہو شہوہی کہ نوینہری جنوگہکان گوی لہفورئانہکە دہگرن
کہ پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہربین) دہیخوینئ، ئہو شہوہ گئ پیغہمبہر ناگادرا دہکاتہوہ
لہوہ؟ مہسرووق فہرمووی: باوکت (واتہ: ئیبینو مہسعوود) فہرمووی پیم: درہختی
جنوگہکان ئاشکرا دہکا لہپیغہمبہر، دار سہمورہیئ عہرزی دہکا، کہ کۆمہلئ
جنوگہ گویان لہفورئانہکە گرت. (تاج/۴ ز/۲۹ ز/۴۰۹۶، ۴۰۹۷ - سوورہتی
ئہحقاف).

۱۶۸۰- پیغہمبہر گوی دہگری لہفورئانخویندنی کہسیکی تر (۱۸۶۴-۱۸۶۸)

باب: إستماع النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) القرآن من غيره

۲۱۱۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « أَقْرَأْ عَلَى الْقُرْآنِ ». قَالَ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقْرَأْ عَلَيْكَ وَعَلَيْكَ
أُنْزِلَ؟ قَالَ: « إِنِّي أَشْتَهِي أَنْ أَسْمَعَهُ مِنْ غَيْرِي ». فَقَرَأْتُ النِّسَاءَ حَتَّى إِذَا بَلَغْتُ (فَكَيْفَ
إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا) رَفَعْتُ رَأْسِي. أَوْ غَمَزَنِي رَجُلٌ

إلى جَنبِي، فَرَفَعْتُ رَأْسِي، فَرَأَيْتُ دُمُوعَهُ تَسِيلُ. (الحديث/ ۱۸۶۴ = ۱۸۳۵ ف.م. تجريد البخاري بالكوردي/ ۴ رقم/ ۱۶۵۲ = ۴۵۸۶، ۵۰۴۹، ۵۰۵۰، ۵۰۵۵، ۵۰۵۶. أبوداود. علم/ ۳۶۶۸. ترمذي. تفسير: ۳۰۲۴. تحفة/ ۹۴۰۲).

عہدوللای کوری مسعود (رهزای خوی لئ بن) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خوی لہسہربن) فہرمووی پیم: ہندی قورننم بؤ بخوینہ. گوتم: قوربان! قورنن بؤ تۆہاتوودو من بؤتی بخوینم؟! فہرمووی: حہزدہکہم کہسیکی تر بیخوینئی و گوئی لئ بگرم. منیش سوورہتی نیسائم بؤی خویند، ہتا گہیشتمہ سہر ئەم ئایہتہ: {فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا} (سورة النساء - ۴/۴۱).

واتہ: جا ئەبئی حالی ئەو کافرہ بیروایانہ لہرۆزی ژینہودا چۆن بن، لہوکاتہدا کہلہہموو گہلئ، لہہہموو نہتہوہیی، شایہتی دہہینین، کہشایہتی بدا لہسہر بیڈینی و بئ بروایی و نامہردیی ئەوان، وہ تۆیش ئەی موحمہمہدا! دہہینین بؤ شایہتی دان لہسہریان، وہ بؤشایہتی دان بۆیان.

ئیبنو مسعود فہرمووی: ئیت کہ گہیشتمہ ئیرہ، خۆشہویست (دروودی خوی لہسہربن) فہرمووی پیم: ئیت بہسہ. فہرمووی: کہسہرم ہہلپری، یا فہرمووی: پیاوئ لہ تہنیشتمہوہ بوو، تیوہی ژہندم، کہسہرم ہہلپری، تہماشام کرد: ہۆن ہۆن ئەسر بہچاوہکانی خۆشہویست دا (دروودی خوی لہسہربن) دہہاتہ خواریوہ. (تاج/ ۴/ ز/ ۷۹ ژ/ ۳۶۲۹) + (ریاض/ ۲/ ز/ ۵۴ ژ/ ۴۴۶).

۲۱۲۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنْتُ بِحِمَصَ فَقَالَ لِي بَعْضُ الْقَوْمِ اقْرَأْ عَلَيْنَا. فَقَرَأْتُ عَلَيْهِمْ سُورَةَ يُوسُفَ (عَلَيْهِ السَّلَام) - قَالَ - فَقَالَ: رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ وَاللَّهِ مَا هَكَذَا أُنْزِلَتْ. قَالَ: قُلْتُ: وَيْحَكَ وَاللَّهِ لَقَدْ قَرَأْتُهَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ لِي: «أَحْسَنْتَ». فَبَيْنَمَا أَنَا أَكْلِمُهُ إِذْ وَجَدْتُ مِنْهُ رِيحَ الْخَمْرِ قَالَ فَقُلْتُ: أَتَشْرَبُ الْخَمْرَ وَتُكَذِّبُ بِالْكِتَابِ؟ لَا تَبْرَحْ حَتَّى أَجْلِدَكَ - قَالَ -: فَجَلَدْتُهُ الْحَدَّ. (الحديث ۱۸۶۷ = ۱۸۳۹ ف.م. = فتح الملهم. تجريد البخاري = مختصر صحيح البخاري/ ۴ رقم: ۱۷۲۷ = ۵۰۰۱ تحفة الأشراف: ۹۴۲۳).

عەلقەمە (رەحمەتى خەلىق لى بىن) فەرموۋى: جارى لەشارى حومس بوۋىن، كەوا لەشام خەلگەكە بەئىبنو مەسعوودىيان گوت: ھەندى قورئانمان بۇ بخوینە، ئىبنو مەسعوود سوورەتى يووسفى خویند. پىاۋى گوتى: بەخودا ئەم سوورەتە بەم شىۋەيە نەھاتۆتە خوارەو! ئىبنو مەسعوود (رەزى خەلىق لى بىن) فەرموۋى: ئەم سوورەتەم لەخرمەتى پىغەمبەر خەلىق دا خویند، لەسەر ئەم شىۋەيە كە ئىستا خویندم، فەرموۋى پىم: ئافەرىن بۇخۆت، زۆر بەجوانى دىخوینى!

ئىبنو مەسعوود، لەكاتى گوفتوگۆ لەگەل كابرادا، سەرنجى دا كەكابرا بۆنى مەى و بادەى لى دى، جا پىي گوت: تۆ لەلايەكەو بەنەزانى دەم لەنامەى خەلىق كەو رەدەكوتى و لافى مامۇستايى لەنامەى خەلىق دا لى دەدەى، لە لايەكى تىرەشەو رەفتارت بەپىچەوانەى گوتارتە، چونكە ئەوئا ئارەقت خەلىق دۆتەو، ئەمە چەنى بەچەنە؟ جا پاش ئەوئە كە كابرەى رەخنەگر، ددانى بەوئەدانا كە بادەى نۆشەو، ئىبنو مەسعوود دارى خەلىق ئارەقخەلىق دەو لى دا.

١٦٨١- ھەرخە لەجەلىلى لەخەلىق قورئان دا (٦٧١٧-٦٧٢٥)

باب: الرَّجْرَجُ عَنْ الْإِخْتِلَافِ فِي الْقُرْآنِ

٢١٢١- عَبْدَ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: هَجَرْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَوْمًا - قَالَ -: فَسَمِعَ أَصْوَاتَ رَجُلَيْنِ اخْتَلَفَا فِي آيَةٍ فَخَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يُعْرِفُ فِي وَجْهِهِ الْغَضَبُ فَقَالَ: « إِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِاخْتِلَافِهِمْ فِي الْكِتَابِ ». (الحديث ٦٧١٨ = ٦٧٣٢ فم. تجريد ٤ / رقم ١٧٤٢ = ٥٠٦٠ ، ٥٠٦١. تحفة الأشراف / ٨٨٣٩).

عەبدوللاى كورى عەمرى كورى عاص (رەزى خەلىق لەخەلىق و لەباۋكى بىن) فەرموۋى: بەياني زوو، رۆژى چووم بۇ خەلمەتى پىغەمبەر (دروودى خەلىق لەسەرىن) پىغەمبەر (دروودى خەلىق لەسەرىن) لەژوورەو بوو، گوۋى لەدوو پىاۋ بوو، سەبارەت بەئايەتىكى قورئان بوو بەكىشەو بەرەيان، جا پىغەمبەر (دروودى خەلىق لەسەرىن) ھاتە دەرەو بۆلامان، بە روۋيا ديار بوو كە بەھۆى دووبەرەكى ئەو دوو پىاۋەو

تووړه بوو، فهرمووی (دروودی خوی لهسره بې): نه ته وه کانی پيش نيوه به هوۍ ناکوکی و دوو بهر هکیانه وه له نامه ئاسمانییه کانیانا له ناو چوون! (تاج/ ۴ ز/ ۷۸ ژ/ ۳۶۱۹).

۲۱۲۲- عَنْ جُنْدَبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِي (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « اقْرَءُوا الْقُرْآنَ مَا اثْلَفَتْ عَلَيْهِ قُلُوبُكُمْ ، فَإِذَا اخْتَلَفْتُمْ فَقُومُوا عَنْهُ ». (الحديث ۶۷۲۰ = ۶۷۳۴ فم. تجرید/ ۴ رقم: ۱۷۴۲ = ۵۰۶۰، ۵۰۶۱. تحفة الأشراف: ۳۲۶۱).

جوندوبی کوری عهبدوللای ئه لبه جهلی (پرمزای خوی لى بى) فهرمووی: خوښه ويست (دروودی خوی لهسره بې) فهرمووی: ئه وهنده قورئان بخوینن، که دلتان لهسهریه تی، به لام که بى تاقهت بوون و دلتان له لای خویندنه که تان نه ما، یا قورئان خویندنه که تان سهری کیشا بو ناکوکی و دوو بهر هکی و شتی تری وا، ئیتر هه لسن و له وکاته دا واز له قورئان خویندن بهینن و نه و کوړو کوښه لای که وای، چو لى بکه و به جی بهیلن! (تاج/ ۴ ز/ ۷۸ ژ/ ۳۶۱۹).

روونکر دنه وه:

ذیکری صالحین ره حمه تی وای

ماموستانه مه لا مه جیدی مزگه وتی سه لاهه ددین که له وى ئیمام و پيشنويز خوینبوو، پیاویکی تا بلای خاوه ت هقواو راستگو بوو، وتار خوینیکى جوان بوو، فهرمووی (ره حمه تی خوی لى بى): کوښه لى فه قى هاوته مه ن بووین، روژى چووین بو ناو په زى بو تری خواردن، چاره نووسی خودایى و ابوو، کورپکی لاوی ماموستانه مه لا عارفی چنگنیانیمان له گه لا بوو، نه ویش فه قى بوو، له ته مه نی گول دا بوو، هم به شیوه و هم به ره فتار یووسفی دووهم بوو بوخوی، فهرمووی: له ناو باخه که دا نه و لاوه نازداره مارى پیوه دی، په توی پى نه بردو یه کسهر کوشتی، ئیتر ئیمه ویش به داره تهرمى به سهر شان بردمانه وه بو گونده که ی خوینان، که گه شتینه جى، خه لکی گونده که هه موو هاتن به پیر تهرمه که وه و بردمان بو مزگه وت، کاتى گه شتینه مزگه وت له حه وشه که دا، له قه راخ حه وزه که دا تهرمه که مان دانا، ماموستانه

مەلا عارف لەژوووردووە لەمیحرابەگەدا، لەپاش نوێژی عەصر، وەك یاسای ھەموو رۆژیکی دانیشتبوو، بەشە قورئانی ئەو پاش عەصرە دەخویند، مامۆستا مەلا مەجید فەرمووی: من و مامۆستایی لەتەمەنی مامۆستا مەلا عارف دا، چووین بۆ خزمەتی بەھیمنی و بەزیرانە عەرزمان کرد: قوربان! قەدەری قەوماوە، خەلكەكە چاوەڕوانی جەنابت دەكەن بھەرموو كە بچینە دەرودە.

مامۆستا مەلا عارف، لەسەر خۆ بەشینەیی فەرمووی: دەزانم كە كۆرەكەم مردوو، بۆیە ئیوە ئاوا پەشوكاوو پەرۆش و شلەژاون، بەلام بەخودا ھەتا حیزبی ئەم پاش عەصرەم لەقورئانخویندەكەم تەواو نەكەم نایەم بۆ سەر تەرمەكە. ئیتر دەستی كردووە بەقورئانخویندەكە ھەتا تەواویكرد، ئەوجا فەرمووی: دەی ئەمجا بابچین.

مامۆستا مەلا مەجید فەرمووی: ئیتر مامۆستا مەلا عارف بەدەستی خۆی، كۆرەكە یشۆردو بەدەستی خۆی كفنی كردو خۆی نوێژی لەسەر كردو چووشە ژێر تەرمەكە كە بەردیان بۆ گۆرستان و خۆی تەلقینەكە یشویند!!

مامۆستا مەلا مەجید فەرمووی: لەژیانما داستان و پروداوی زۆرم دیوە، بەلام ھەرگیز شتی وەك ئەو ھەلۆیستە مامۆستا مەلا عارف، وا پڕشكۆو سامو شكۆمەندیم نەیدووە.

ئەم چیرۆکی مامۆستا مەلا عارف و كۆرەكە، مامۆستا مەلا مەجید بەو بۆنە یەوێ گێڕایەووە بۆم كاتی كاوەی كۆرەم شەھید بوو، من زۆر پەرۆش و شلەژابوو. (پەحمەتی خودا لەھەموو لایەكمان بێ. ئامین ۲/۲/۲۰۱۱).

نامەى تەفسىر - كەتاب تەفسىر

بەروانە: تەجىرىدى بۇخارى، بەرگى چوارەم، لەژمارە: ١٦٣٠ وە ھەتا ژمارە: ١٧٢١
لەژمارە: ٤٤٧٤ وە ھەتا ژمارە: ٤٩٧٧ فتح البارى + تاجول ئوصول/٤ زنجىرە: ١ ھەتا
زنجىرە: ٩٢ لەژمارە/٣٦٨٦ ھەتا ژمارە ٤٢٣٨.

١٦٨٢- سەبارەت بە ھەرمایشتى خودای گەورە {وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ}

باب: في قوله تعالى: {وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ}

٢١٢٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ « قِيلَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ (اَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ يَغْفِرَ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ) فَبَدَلُوا، فَدَخَلُوا الْبَابَ يَزْحَفُونَ عَلَى أَسْتَاهِهِمْ ، وَقَالُوا: حَبَّةٌ فِي شَعْرَةٍ » . (الحديث ٧٤٣٩ = ٧٤٧٥ ف.م. تجريد البخاري بالكوردي = مختصر صحيح البخاري/٤ رقم: ١٦٣٣ = ٣٤٠٣ ، ٤٤٧٩ ، ٤٦٤١ . تحفة الأشراف: ١٤٦٩٧) .

ئەبو ھورەيرە (بەزەى خەوى لى بىن) ھەرمووى: خۆشەويست (دروودى خودای گەورە و سەرورەى لەسەربى و سەر و مالى و حال و منال و باوك و دايك و ھەست و نەست ھەرمووى بەقوربانى گەردى بەرپى سەردانىكەرانى گۆرى پىرۆزى بىن) ھەرمووى: گوترا بەنەھەى ئيسرائيل {وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ يَغْفِرَ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ} (البقرة/٢-٥٨):

واتە: كاتى نەھەى ئيسرائيل لەمووسايان داواکرد، كە لەباتى گەزۆ و گۆشتى شولاقە، بەروبوومى زەوييان دەرخوارد بەدات خودا ھەرمانى پىن كەردن كە بچنە ناو شارى، لەكاتى چوونە ژوورەھەدا كۆرپەنووش بو خودا ببەن و بلاین: خودايە لەگوناھەكانمان ببورە گوناھەكانمان لى ھەلۆھەرىنە، ئەگەر وابكەن لەتاوانەكانتان خۆش دەبەم.

که چی نهوان به پیچه وانه وه، له باتی نه وهی به ملکه چی و کورنووشه وه بچنه ژووره وه، به قنگه خشکی چوونه ژووره وه له باتی نه وهی که بلین: (حیططه: خودایه! گوناوه کانه مان لئ هه لورهینه) زمانیان گوړی و گوتیان (حیططه، حه ببه فی شه عه ره، که له سه ره فهرمایشتی عه للامه ی عهینی، نه مه قسه یه کی بئ واتایه.

۱۶۸۳- سه باره ت به فهرمایشتی خودای گه وره {وَلَيْسَ الْبِرُّ.....}

باب: فی قوله تعالى {وَلَيْسَ الْبِرُّ...}

۲۱۲۴- عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ قَالَ: سَمِعْتُ الْبَرَاءَ يَقُولُ: كَانَتْ الْأَنْصَارُ إِذَا حَجُّوا فَرَجَعُوا لَمْ يَدْخُلُوا الْبُيُوتَ إِلَّا مِنْ ظُهُورِهَا - قَالَ - فَجَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ فَدَخَلَ مِنْ بَابِهِ فَقِيلَ لَهُ فِي ذَلِكَ، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (لَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا). (الحديث ۷۶۶۵ رقم الحديث في شرح الإمام النووي لصحيح مسلم، حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا = ۷۵۰۱ فم. بخاري. تفسير: ۱۸۰۳، ۴۵۱۲. تحفة الأشراف: ۱۸۷۴).

نه بو ئيسحاق فهرمووی: له به رائم بیست دهیفه رموو: جاران یاریده دهران (الأنصار) که حه جیان ده کردو ده گه پانه وه، له قنگه بانه وه ده لاقه یه کیان ده کرده خانوو ده کیان و له وکوونه وه له پشته وه ده چوونه ماله وه، هه تا جاری پیاوی، له یاریده دهران له حه ج ده گه پرېته وه وه له دهرگاوه ده چیته وه ماله وهی، نه وانیس سه رزه نشتی ده که ن و ده لئین بوچی واکرد؟ جا به م بوئنه یه وه نه م نایه ته هاته خواره وه: {وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا} (البقرة- ۱۸۹/۲)

واته: چاکه و کرده وهی باش نه وه نییه که هاتنه وه بو ماله وه له قنگه بانه وه له پشته خانوو وه بچنه ژووره وه، به لکوو چاکه نه وه یه که پیاو له خودای گه وره بترسئ و پاریز له نافه رمانی نه و بکا، له دهرگای ناسایی ماله کانتانه وه بچنه ژووره وه هاموشوبکه ن و بو هه موو مه به ستئ له دهرگاو ریگه ی ناسایی خو یانه وه برؤن.

۱۶۸۴- له باره‌ی فرمایستی خودای گه‌وره { رَبِّ اَرْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى }
باب: فی قوله تعالى: { رَبِّ اَرْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى }

برپروانه ژماره: ۱۶۰۸، فهرمووده‌که‌ی نه‌بوهوره‌یره، له‌نامه‌ی (الفضائل) دا رابورد.

۱۶۸۵- له باره‌ی فرمایستی خودای گه‌وره‌وه { وَإِنْ تُبْذَوْا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ } (۳۲۷-۳۲۵)

باب: فی قوله تعالى: { وَإِنْ تُبْذَوْا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ }

۲۱۲۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ لَمَّا نَزَلَتْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْذَوْا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَعْفُرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) قَالَ: فَاشْتَدَّ ذَلِكَ عَلَى أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاتَوَّاهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثُمَّ بَرَكُوا عَلَى الرُّكْبِ فَقَالُوا: أَيُّ رَسُولِ اللَّهِ كُلُّنَا مِنَ الْأَعْمَالِ مَا نُطِيقُ الصَّلَاةَ وَالصِّيَامَ وَالْجِهَادَ وَالصَّدَقَةَ، وَقَدْ أُنْزِلَتْ عَلَيْكَ هَذِهِ الْآيَةُ وَلَا نُطِيقُهَا. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « أَتُرِيدُونَ أَنْ تَقُولُوا كَمَا قَالَ أَهْلُ الْكِتَابِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ: سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا، بَلْ قُولُوا: سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ». قَالُوا: سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ. فَلَمَّا اقْتَرَأَهَا الْقَوْمُ ذَلَّتْ بِهَا أَلْسِنَتُهُمْ فَأَنْزَلَ اللَّهُ فِي إِثْرِهَا: (أَمِنْ الرَّسُولِ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتِبَ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ) فَلَمَّا فَعَلُوا ذَلِكَ نَسَحَهَا اللَّهُ تَعَالَى فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا) قَالَ نَعَمْ (رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا) قَالَ نَعَمْ (رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ) قَالَ نَعَمْ (وَاغْفِرْ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ) قَالَ نَعَمْ. (الحديث ۳۲۵ = ۳۴۱ فم. بخاري. تفسير: ۴۵۴۵. تحفة الأشراف: ۱۴۰۱۴)

نه‌بوهوره‌یره (ومزای خوی لن بی) فهرمووی: که‌نهم نایه‌ته هاته خواره‌وه: { وَإِنْ تُبْذَوْا }

مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ } (البقرة-۲/۲۸۴):

واته: ههرچی وا له ناسمان و زهوی دا، هه مووی هی خودایه و موئک و دروستکراوی خویه تی، وهه ههرچی واله ناو دل و دهرونتانا، چ ئاشکرای بکه ن و چ بشارنه وه، خودا له رۆژی ژیا نه وه دا، مو حاسه بهی ئه وه تان دهکا و پیتانی دهو ر دهکاته وه، ئه وسا به ئاره زوی خویه تی: هه رکه سی خواستی له سه ری بی چاو پۆشی لی دهکا، هه رکه سی خواستی له سه ر بی، ئه شکه نه جهی ده دا، چونکه خودا ده سه لات ی به سه ر هه موو شتی کا ده شکی.

فه رمووی: که ئه مه هاته خواره وه، یاران ی پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ری) ته وا و سه خلّهت بوون، چوون بو خزمه تی و به چۆک دا هاتن و عه رزیان کرد ئه ی ره وانه کراوی خودا! ئه ی پیغه مبه ری ئازی ر! هه تا ئیستا خودای گه وه ره ئه و ئه رکانه ی داوه به سه رمانا و، ئه م کرداران ه ی کردو وه به ئه رکی سه رشانمان، وه ک نوێژو رۆژوو و خه بات و زه کات. وه بو ئه مانه ئی مه سه رمان پیوه نه بووه، لاری مان نه بووه، چونکه ته وانای ئه وانه مان بووه، وه له ووزه مانا بووه، به لام ئه وه تانی ئه م ئایه ته ت بو هاتو وه، به راستی توانای ئه مه مان نییه! چونکه زۆر له و خه یال و دل ره او کیانی ه ی که به دل مانا راده بوورن به دهستی خو مان نییه!

ئه ویش (دروودی خوی له سه ری) فه رمووی: هه ی هه ی! وادیاره که ئیوه یش ده تانه و ی که وه ک میله تهی جووله که، که خاوه نی ته وراتن، وه وه ک میله تهی نه صارا که خاوه نی ئینجیلن، وادیاره که ئیوه یش وه ک ئه م دوو گه له، که له پی ش ئیوه وه بوون، ده تانه و ی وه ک ئه وان بلین: {سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا} (البقرة - ۹۳/۲)

واته: که چی ئه وان له پاش ئه وه خودا فه رمانی پی کردن که فه رمانه که ی خودا به جی بهینن و به گو یی بکه ن، گو تی ان: خودایه! فه رمانه که تمان وه رگرت و به گو یی خو مان گو یمان لی بوو، به لام به گو ی ت نا که ی ن. واته: به کوردی و کورتی: گو یم لی ته به لام به گو ی ت نا که م. هه زره ت (دروودی خوی له سه ری) فه رمووی: نه که ن شتی وابکه ن، به لکو و بلین:

{سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ} (البقرة - ۲/۲۸۵)

ئەوانیش تەسلىم بوون بە دەم ئەمەیان گوتو بەدەل قەبوولیانکرد، کە ئەمە واتاو رافە کە یەتە، واتە: پێغەمبەری خوێشەویست ئیمان و باوەری هەیه بەو نامەیه کە پەرەمردگاری لەلایەنی خۆیەوه بۆی ناردوو، کە قورئانی پیرۆزە، هەرودەها موسوڵمانەکانیش باوەر و ئیمانیان بەو نامە پیرۆزە هەیه، هەموویان باوەریان هێناوە بەخوداوە بەفریشتەکانی و بەنامەو پەرەکانی و بەپێغەمبەرەکانی، کەخۆی ناردووینی، بۆتەمی و نامۆزگاری هۆشیاران، گشتیان دەلێن: ئیمە جیاوازی ناکەین لەنیوانی هیچ یەکی لەپێغەمبەرەکانی خودادا، لەوەدا کە یەك بە یەك بەپێغەمبەری خودایان دەزانین، هەروا دەلێن: ئەو خودای پەرەمردگار! فەرمانەکانی تۆمان بیست، بەهۆی موخەممەدی پێغەمبەرمانەوه، گەردن کەج بووین بۆ ئەو فەرمانانەو، داوای ئەوه دەکەین لەتۆ کە بەکەرەم و بەخششتی خۆت چاوپۆشی بکە لەتاوانەکانمان، ئەگەر داوای چاوپۆشی لەتۆنەکەین ئەو لەکێی بکەین! لەپاشە روژدا لەقیامەت دا، مەصیرو سەرئەنجامان هەربۆلای تۆیەو، بەبێ دەسلەلاتی و بەدەستەوسانی، دەولەمەندو گەدامان دێینەوه بەردەستی خۆت. چاکە ئەمەیان بەجێ هێنا، خودا بڕیارو حوکمی ئەو نایەتەو سەپییەوهو لایبردو، ئەم نایەتەو تری ناردە خوارەوه.

{ لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تَأْخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ } (سورة البقرة- ٢/٢٨٦).

واتە: خودا ئەركێکی وانا بەسەر شانی کەسیکا کە شانی هەلی نەگرتو و داوایی لەیەکی ناکا کە لەتاقەتیا نەبێ، ئەوهی چاکە بکا دەبێ بەچەکی دەستی و سوودی چاکەکەو هەربۆخۆیەتی، هەروا ئەوهی خراپەبکا دەبێ بەملۆمی گیانی و زیانی خراپەکەو هەربۆخۆیەتی.

ئەى موسولمانىنە! ئۆيۈش ۋەك ياران بىكەن ۋە كىدارو گىفتارى ئەوان بىكەن بەسەر مەشق ۋە پەيرە ۋە بۆخۆتان، ئەونزا ۋە پارانەۋەى ئەوان كىردىان ئۆيۈش بىكەن، ئەوان كەئەركى لەۋزە بەدەر (تەكلىفى مالا يوطاق) يان لەسەر ھەلگىرا، لەسۋاسى خودادا لەسەر پارانەۋەكەى خۆيان رۆيشتن ۋە گوتيان: ئەى خودايە! ئەگەر ھەنى لەئەركى سەرشانى خۆمان لەبىر چوو، يا بەھەلە كىردمان، تۆلىمان مەگرە لەسەرئەۋە سزا ۋە ئازارمان مەدە، ئەى پەرۋەردىگارى ئىمە! بارى قورس مەھاۋىژە سەرشانمان ۋەكوو خۆ كۆشتن بۆگىرا بوونى پەشىمانى ۋە بىرنى پارچە بەركى كەپىس بووبى، ۋەك ئەۋبارە قورسەت دابو ۋە بەسەرشانى گەلى جوولەكەدا، كەلەپىش ئىمەدا بوون، ئەى پەرۋەردىگارى ئىمە! ھەروا دەردو بەلا ۋە ئازاۋە ئاشوبىكى وامان بەسەردا مەدە كە لەبارمانا نەبى، شۆپنەۋارى تاوان ۋە گوناھەكانمان كۆير كەرەۋە ئازارمان مەدە، ۋەعيب ۋە نەنگمان بېۋشە ۋە كىردەۋى باشمان دەرېخە، ۋە بەلوتىۋ كەرەمى خۆت رەھمان پى بىكە ۋە نازو بەھەرە رەھمەت بىرژە بەسەرمان دا، ھەرتۆى سەردارى ئىمە ۋە جگە لەتۆ، پىشت ۋە پەناى تىرمان نىيە، سەرەراى ئەمانەش يارمەتىمان بدە بۆ خەبات ۋە تىكۆشان ۋە زالمان بىكە بەسەر كۆمەلەى كافىرو بى برۋاكانا، ياران كاتى ئەم دوۋەيانەيان دەكىرد، خۇداى گەرەۋە مەزن لەم چۈارشۆپنەدا دەيفەرمو ۋە بەللى باشە نزا ۋە پارانەۋەكەتان قەبوول دەكەم:

يەكەم: لەپاش وشەى: {إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا}

دوۋەم: لەپاش وشەى: { عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا }

سىيەم: لەپاش وشەى: { مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ }

چۈرەم: لەپاش وشەى: { فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ }

(تاج/ ٤/ ز ٣/ ژ ٣٧٥٣ — ئەۋەى لەبارەى سوورەتى بەقەرەۋە ھاتوۋە).

سوورده تی نالی عیمران (سورة آل عمران)

١٦٨٦- له باره ی فهرمایستی خودای گه وره: {هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ

مُحْكَمَاتٌ} (٦٧١٧-٦٧٢٥)

باب: في قوله تعالى: {هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ}

٢١٢٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ تَلَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) {هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ} قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) «إِذَا رَأَيْتُمُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَمَى اللَّهُ فَاحْذَرُوهُمْ». (الحديث ٦٧١٧ شيحا = ٦٧٣١ فم. تجريد البخاري ٤/ رقم ١٦٤٣ = ٤٥٤٧. أبوداود. سنة ٤٥٩٨. ترمذي. تفسير القرآن: ٢٩٩٣. تحفة الأشراف: ١٧٤٦٠).

عائشه (رضای خوی لى بى) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بى) نهم نایه ته ی خوینده وه له پاشا فهرمووی: کاتى نهو که سانه ت دى، که شوینی نهو نایه تانه ده که ون، که چهن واتای هه ل ده گرن، که پییان ده گوتری: نایه ته موته شابیهه کان و رواله ته نهو نایه تانه ده که ن به به هانه و مه هانه و چاو و راوی له مهر دووم پی ده که ن و خه لکی پی له خسته دهبه ن، نه ی گویدار! نه ی که سی که نه م فهرمووده یه ی منت پی ده گات! بزانه که نه وانه نه و که سانه ن، که خودا ناوی بردوون و دربارمیان له قورنانا فهرموویه ته: {فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ...}.

واته: ده غز له دله کان له دووی نایه ته چهند و اتا هه لگره کان ده گه رین و به شوین نهو نایه تانه دا ده گه رین که له یه ک ده چن و مانای جوړاو جوړ هه لده گرن، به نیازی نه وه ی که نازا وه و ناشووب به رپا که ن و به که یفی خو یان و اتایان لى بدنه وه.

جا حه زره ت (دروودی خوی له سهر بى) فهرمووی: جا که واته نه ی گه ل نیسلام! خوتانیان لى بیاریزن و مه ترسیتان لییان هه بی! (تاج/ ٤/ ز/ ٤/ ژ/ ٣٧٥٤ - سوورده تی نالی عیمران).

١٦٨٧- له باره‌ی فهرمایشتی خودای که وره { لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا

وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا } (٦٩٥٥-٦٩٧٥)

باب: فی قوله تعالى: { لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا }

٢١٢٧- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْمُنَافِقِينَ فِي عَهْدِ

رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانُوا إِذَا خَرَجَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى

الْغَزْوِ تَخَلَّفُوا عَنْهُ وَفَرَحُوا بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَإِذَا قَدِمَ

النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اعْتَذَرُوا إِلَيْهِ وَحَلَفُوا وَأَحْبُوا أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا

فَنَزَلَتْ { لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ

بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ }. (الحديث ٦٩٦٤=٦٩٨٨ فم. تجريد البخاري بالكوردي/٤ رقم:

١٦٤٧ = ٤٥٦٧ فتح الباري):

ئەبوسەعیدی خودری (رهزای خوای لئ بن) فهرمووی: لەسەر دەمی پیغەمبەر خۆی دا

(دروددی خوای لەسەربێ) چەند پیاوی هەبوون، ناپاک (منافق) بوون، کاتی پیغەمبەر (دروددی خوای

لەسەربێ) دەچوو بۆغەزا، ئەوان بەفیل و فەرەج خۆیان دەدزییەو لەماله‌وه دەمانەو،

نەدەچوون بۆ ئەو غەزایە، بەپیچەوانە‌ی حەز رەتەو (دروددی خوای لەسەربێ) وە بۆ دزاییەتی

ئەو، بەم هەلوێستە ناپاکەیان کەیفخۆش دەبوون، کاتیکیش کە پیغەمبەر (دروددی خوای

لەسەربێ) دەهاتەو لەغەزاگە، دەچوونە خزمەتی و بەهانیو مەهانیو درۆیان

دەهینایەو، سویندیان دەخواردو کەیفیان بەو دەهات، کە بەبەلاش لەسەر شتی

کەنەیان کردو و سوپاس و ستایش و تارێف بکری!

ئیتیر بەم بۆنەیه‌وه ئەم نایەتە پیرۆزە دابەزی کە دەفهرموئ: { لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ

يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ

عَذَابٌ أَلِيمٌ } (سورة آل عمران-٣-١٨٨).

واتە: ئە‌ی پیغەمبەری خۆشەوێست! وەتویش ئە‌ی موسوڵمانی بە‌ریز! وامەزانە

ئەوانە کەوا دلشاد و شادمان بە‌گەردەو‌ی ناشیرینی خۆیان و حەز دەکەن

کە لەسەر شتیکی باش، کە بە‌درۆ دە‌لێن: ئە‌و شتە باشەمان کردو، بە‌لام لە‌راستی

دا ئە‌و نیشەیان نە‌کردو، حەز دەکەن کە لە‌سەر ئە‌و شتە باشە، بە‌هۆی ئە‌و

درۆيانه وه، به به لاش، سوپاس و تارييف بكرين، قهت وامه زانه كه نه وانوه و پينه ي نه وانه، بهم ساخته كارپه و بهم فرت و فيله، له دهست توله و سزاو قاري خوداي گه وه قوتار ده بن و، له په نايه كا ئاسو وده و سهر فراز ده بن و ئوقره و ستار ده گرن، قهت شتي وا نيبه، به لكوو بو نه وانوه بو و پينه ي نه وانه، ههيه سزاي به سو ي و ئازاري ئيش به ناو په رهي دلگه پينه ر! (تاج/ ٤/ ز/ ٤/ ٣٧٩٠).

٢١٢٨ - عن حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ أَنَّ مَرْوَانَ قَالَ: اذْهَبْ يَا رَافِعُ - لِبَوَائِهِ - إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ فَقُلْ: لَئِنْ كَانَ كُلُّ امْرَأٍ مِنَّا فَرِحَ بِمَا أَتَى وَأَحَبَّ أَنْ يُحْمَدَ بِمَا لَمْ يَفْعَلْ مُعَذِّبًا لِنُعَذِّبِ أَجْمَعُونَ. فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: مَا لَكُمْ وَلِهَذِهِ الْآيَةُ؟ إِنَّمَا أُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِي أَهْلِ الْكِتَابِ. ثُمَّ تَلَا ابْنُ عَبَّاسٍ: (وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ) هَذِهِ الْآيَةُ وَتَلَا ابْنُ عَبَّاسٍ: (لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا) وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: سَأَلَهُمُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ شَيْءٍ فَكْتُمُوهُ إِيَّاهُ وَأَخْبَرُوهُ بغيره فخرجوا قَدْ أَرَوْهُ أَنْ قَدْ أَخْبَرُوهُ بِمَا سَأَلَهُمْ عَنْهُ وَاسْتَحْمَدُوا بِذَلِكَ إِلَيْهِ وَفَرَحُوا بِمَا أَتَوْا مِنْ كِتْمَانِهِمْ إِيَّاهُ مَا سَأَلَهُمْ عَنْهُ. (الحديث ٦٩٦٥ شيحا = ٦٩٨٩ فم. تجريد البخاري بالكوردي/ ٤/ رقم: ١٦٤٨ شيحا = ٤٥٦٨ فتح الباري. ترمذي. تفسير القرآن: ٣٠١٤. تحفة الأشراف: ٥٤١٤).

حه ميدي كوري عه بدور هه مانى كوري عه وف (به هه متى خوداي لى بن) فه رمووى: كاتى كه مه روانى كوري هه كه مه سهر دارى سهر شارى مه دينه بوو، به ده ركه وان هه كهى خوى، كه ناوى رافيع بوو، گوت: نهى رافيع! ئادهى برؤ بولاي ئيبنو عه بباس، پيى بلئ: خو نه گهر هه موو كه سى سزاو ئازار بدرييت له سهر نه وه كه شادمان بى به وهى كه ده ستى ده كه وى و هه ز بكات كه به خو پايى سوپاس بكرى له سهر شتى كه خوى نه يكر دى خو نه گهر نه مه وابى، نه وا كه سمان له قيامهت دا رزگار مان نابى و، هه موومان سهر جهم سزاو ئازار ده درييين، چونكه كى ههيه مه گهر به ده گمه ن، كه مال و منال و ئايه و مايه و پايه و وه سپى راست و درؤ پى خوش نه بى؟

جاگاتئ کهرافیع ئهم په پامه ی مه پړوانی به ئیبنو عه باس راگه یاند، ئیبنو عه باس (همزای خوی لن بی) له وه لّام دا فهرمووی: ئیوه چیتانه به سهر ئهم باسه وه؟ ئهم نایه ته هاته خواره وه له شانی خاوه ن نامه گان دا، جاریک پیغه مبه ر (دروودی خوی له سهر بی) جووله که گانی بانگ کردو پرسیری شتیکی لیانکرد، ئه وان شته که یان شارد وه وه حه شاری وه لّامه راسته که یان داو، به پیچه وانه ی ئه وه وه شتیکی تریان پی گوت، ئه نجا وایان نیشانی هه زرت ددها، که وه لّامی پرسیاره که ی ئه وایان به پراستی داوه ته وه وه که وایی ده بی هه زرت (دروودی خوی له سهر بی) سوپاس و ستایشیان بکات، وه شادمان و دلشاد بوون به وه ی که پراستیه که یان شارد بو وه که می حه قیقه ته که یان کردو وه، ئه و جا ئیبنو عه باس ئهم دوو نایه ته ی خوینده وه، نایه تی: {رَاٰ اَخَذَ اللّٰهُ مِثَاقَ الَّذِیْنَ اٰتَوْا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُوْهُ} (سورة آل عمران- ۱۸۷/۳)

واته: ئه و سا خودا په یمان و به ئینی له وکه سانه وهرگرت که خاوه ن نامه ی ناسمانین، که به مه ردومی رابگه یه نن و حه شاری نه دهن، په یمانی له زانا کانیان وهرگرت که به باشی مه به ست و مانای ئه و نامه ی خودایه رووناک بکه نه وه بو هه موو که سی وه له که سی نه شان وه وه. وه ئیبنو عه باس ئهم نایه ته یشی خوینده وه: {لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِیْنَ یَفْرَحُوْنَ بِمَا اٰتَوْا وَیُحِبُّوْنَ اَنْ یُّحْمَدُوْا بِمَا لَمْ یَفْعَلُوْا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِّنَ الْعَذَابِ} (سورة آل عمران- ۱۸۸/۳). (تاج/ ۴/ ۴/ ز/ ۳۷۹ - سوورته ی نالی عیمران - ژماره/ ۲۱۲۷).

سوورته ی نیساء (سورة النساء)

۱۶۸۸- له باره ی فهرمایشتی خودای که وره وه {وَإِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَقْسُطُوْا فِی الْیَتَامٰی} وه فهرمایشتی {وَيَسْتَفْتُوْکَ فِی النِّسَاءِ} (۷۴۳۹-۷۴۷۹)

باب: فی قوله تعالى {وَإِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَقْسُطُوْا فِی الْیَتَامٰی} وقوله: {وَيَسْتَفْتُوْکَ فِی النِّسَاءِ}

۲۱۲۹- عن عُرْوَةَ بن الزبیر: اَنَّهُ سَأَلَ عَائِشَةَ - رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهَا - عَنْ قَوْلِ اللّٰهِ تَعَالٰی {وَإِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَقْسُطُوْا فِی الْیَتَامٰی} فَانْكَحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَاءِ مَثْنٰی

وثلث وربع}. فَقَالَتْ يَا ابْنَ أُمِّتِي هِيَ الْيَتِيمَةُ تَكُونُ فِي حَجَرٍ وَلِيَّهَا تُشَارِكُهُ فِي مَالِهِ ،
فَيُعْجِبُهُ مَالُهَا وَجَمَالُهَا ، فَيُرِيدُ وَلِيَّهَا أَنْ يَتَزَوَّجَهَا بِغَيْرِ أَنْ يُقْسِطَ فِي صَدَاقِهَا ، فَيُعْطِيهَا
مِثْلَ مَا يُعْطِيهَا غَيْرُهُ ، فَهُوَ أَنْ يَنْكِحُوهَنَّ إِلَّا أَنْ يُقْسِطُوا لَهُنَّ وَيَبْلُغُوا بِهِنَّ أَعْلَى
سُنَّتِهِنَّ مِنَ الصَّدَاقِ ، وَأَمُرُوا أَنْ يَنْكِحُوا مَا طَابَ لَهُمْ مِنَ النِّسَاءِ سِوَاهُنَّ . قَالَ عُرْوَةُ:
قَالَتْ عَائِشَةُ: ثُمَّ إِنَّ النَّاسَ اسْتَفْتَوْا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعْدَ هَذِهِ الْآيَةِ
بَيْنَهُنَّ فَأَنْزَلَ اللَّهُ (وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ) إِلَى قَوْلِهِ (وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ) وَالَّذِي
ذَكَرَ اللَّهُ أَنَّهُ يُتْلَى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ الْآيَةُ الْأُولَى الَّتِي قَالَ اللَّهُ فِيهَا (وَأِنْ خِفْتُمْ أَنْ لَا
تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَى فَانْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ) قَالَتْ عَائِشَةُ وَقَوْلُ اللَّهِ فِي
الْآيَةِ الْأُخْرَى (وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ) يَعْنِي هِيَ رَغْبَةُ أَحَدِكُمْ لِيَتِيمَتِهِ الَّتِي تَكُونُ فِي
حَجَرِهِ ، حِينَ تَكُونُ قَلِيلَةَ الْمَالِ وَالْجَمَالِ ، فَهُوَ أَنْ يَنْكِحُوا مَا رَغِبُوا فِي مَالِهَا وَجَمَالِهَا
مِنْ يَتَامَى النِّسَاءِ إِلَّا بِالْقِسْطِ مِنْ أَجْلِ رَغْبَتِهِمْ عَنْهُنَّ . (الحديث ٧٤٤٤ شيبخا = ٧٤٨٠
فم. تجريد البخاري بالكوردي/٤ رقم: ١٦٤٩ = ٤٥٧٤، ٢٤٩٤، ٢٧٦٣، ٤٥٧٣، ٤٥٧٤، ٤٦٠٠، ٥٠٦٤، ٥٠٩٢، ٥٠٩٨، ٥١٢٨، ٥١٣١، ٥١٤٠، ٦٩٦٥).

عوروہی کوری زوبہیر (رحمہم اللہ) خودای گہورہوہ، کہ دمہرموی: {وَأِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي
الْيَتَامَى فَانْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَاءِ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ} (سورة النساء-٣/٤).
واتہ: ئەگەر ترستان لەوہ ھەبوو کہ عەدالەت و دادپەرورەری نەکەن لەگەڵ
ئەو کچە ھەتیوانەدا، کەوان لەژێر چاودیڤیری ئێوہدا، ئەگەر بێتو مارەیان بکەن
بوخۆتان، ئەگەر ئەم مەترسییەتان ھەبوو، ئەوا بچن ژنی تر مارەبکەن بوخۆتان
کەبەدلتان بێو ھەتا توشی ناھەقی و نادادی نەبن بەھۆیانەوہ، وە واز لەو کچە
ھەتیوانە بھێنن باتوشی ناھەقی و نادادی نەبن.

وہ دەتوانن ژنی، یان دوو ژن، یان سێ ژن، یان چوار ژن، بەپێی یاسانامەی
خودا بوخۆتان بھێنن، بەمەرجی (کە بەمەرجی سەرەکی دادەنرێت) کە بتوانن
عەدالەت و دادپەرورەری بەجێ بھێنن لەنیوانیان دا.

عوروو فەرمووی: پورم عائیشە فەرمووی: ئەی خوشکەزای خۆم! ئەم ئایەتە هاتە خوارەووە لەشانی کچانی بئ باوک دا کە لەلای هەقداریان بن، واتە: لەلای ئامۆزاو کورانی ئامۆزایان بن، وە ئەو هەقدارە بجێ لەبەرسامان و مائی کچەکە، یالەبەر جوانییەکە ماری بکات لەخۆی، بەلام ئەوەندە کەبابی لەناو کۆمەلا، ئەوەندە ماریی پێ نادا، جا خودا نەهێ لێ کردن لەکردنی شتی وا ناهەق، مەگەر بەمەرچی کەناھەقیان لێ نەکەن و وەک ژنانی تر ماریی و مافیان بۆ دابنێن، ئەو دەبێ، دەنا خودا فەرموویەتی پێیان کە بپۆن لەژنانی تر بەدلی خۆتان بھێنن و وازبھێنن لەوان.

عوروو فەرمووی: عائیشە فەرمووی: خەلکەکە لەپاش هاتنی ئەم ئایەتە، داوای فەتوایان لەپێغەمبەر کرد، کەبۆیان روون بکاتەو، خودا لەووەلام دا ئەم ئایەتە تری نارد، {وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ} (سورة النساء-٤/١٢٧).

واتە: داوای فەتوای روونکردنەوێ بپارەکانت لێ دەکەن، سەبارەت بەژنان، تۆ ئەی پێغەمبەر! لەووەلامیان بلی: خودا فەتوایان بۆ دەدا، هەرودھا ئەو ئایەتانە کە دەخوینرێنەو لەقورئان فەتوایان بۆ دەدەن، کەبەیانێ حالی ژنە بئ باوکەکان دەکەن، کە ئەو مافە بپار دراو بۆیان و لەیاسانامە خوادا نووسراوە بۆیان، پێیان نادەن، وەلەھەمان کاتا بەپێی بەرژووەندی خۆتان حەز دەکەن کە ماریان بکەن لە خۆتان، یا حەز دەکەن کە ماریان نەکەن لەخۆتان و نەبھێنن کە بۆخۆیان شووبکەن!

عائیشە (زەزای خۆی لێ بن) فەرمووی: مەبەست لەم ڕستەییە کە لەم ئایەتە پێشەو دەدە فەرمووی: {يُتْلَى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ} تايەتی یەکەمی ئەم پرسیار و وەلامە من و تۆ بوو کە خودا تايیدا دەفەرمووی: {وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَى فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ}.

هه‌روا عائیشه (رهزای خوای لئ بئ) له‌سه‌ر روونکردنه‌وه‌که‌ی خو‌ی پو‌یشت و فه‌رمو‌وی: ئه‌وه‌یش که‌خودای گه‌وره له‌ئایه‌ته‌که‌ی تر‌دا ده‌فه‌رمو‌ی: {وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ} که‌به‌شی‌که له‌ئایه‌تی وه‌لام‌ی دا‌وای فه‌ت‌و‌او پر‌سیاره‌که‌یان مه‌به‌ست له‌م ر‌سته‌یه ئه‌مه‌یه:

ئه‌گه‌ر که‌سێ له‌ئێ‌وه، که‌چیک‌ی هه‌تی‌وی خو‌ی، له‌چا‌ودی‌ری ئه‌ودا‌بوو، چون‌که ئام‌وزای بوو، وه‌مال‌ی که‌م بوو، وه‌ جوان‌یش نه‌بوو، ئه‌وا هه‌زن‌اکا که‌ مار‌ه‌ی بکا بو‌خو‌ی، به‌لام ئه‌گه‌ر که‌چه هه‌تی‌وه‌که‌یان، که‌وا له‌ژێر چا‌ودی‌ریان دا مال‌ و سامان و جوان‌ی هه‌بوو، ئه‌وا له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی خو‌یان مار‌ه‌یان ده‌که‌ن بو‌خو‌یان و مافی ته‌وا‌وی خو‌یان‌یان پێ ناده‌ن، چا خودا رێ‌گه‌ی شتی وایان پێ نادا، مه‌گه‌ر پا‌به‌ند‌بن به‌یاسای داد‌په‌روه‌رییه‌وه). (تاج/ ٤/ ز/ ٥/ ژ/ ٣٧٩٤ - سوور‌ه‌تی نی‌ساء).

١٦٨٩- له‌بار‌ه‌ی فه‌رمایشتی خودای گه‌وره‌وه {وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ} (٧٤٣٩ - ٧٤٧٩)
باب: في قوله تعالى: {وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ} ٢١٣٠- عن عائشة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ (وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ) قَالَتْ: أُنْزِلَتْ فِي وَالِي الْيَتِيمِ الَّذِي يَقُومُ عَلَيْهِ ، وَيُصْلِحُهُ إِذَا كَانَ مُحْتَاجًا أَنْ يَأْكُلَ مِنْهُ. (الحدیث ٧٤٤٩ شی‌حا = ٧٤٨٥ فم. بخاری. وصایا: ٢٧٦٥. تحفة الأشراف: ١٧٠٨٦)

عائیشه (رهزای خوای لئ بئ) فه‌رمو‌وی: ئه‌م ئایه‌ته: {وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ} (النساء-٤/٦)

واته: هه‌ر که‌سێ له‌ئێ‌وه ده‌وله‌مه‌ند‌بێ، با‌خو‌ی دو‌ور‌ب‌گ‌ری له‌مال‌ی ئه‌و هه‌تی‌وانه، به‌لام ئه‌گه‌ر که‌سێ ئاتاج و نه‌دار‌ابوو، باله‌و مال‌ه بخوات به‌پێی با‌وی جوان‌ی ناو کو‌مه‌لگا).

عائیشه فه‌رمو‌وی: ئه‌م ئایه‌ته سه‌بار‌ه‌ت به‌سه‌ره‌په‌رشتیاری سه‌رمال‌ و سامانی هه‌تی‌و دا‌به‌زی‌وه، که‌ سه‌ره‌په‌رشتی سامانه‌که‌ی ده‌کا‌و به‌خو‌ی ده‌کا‌و به‌ره‌مه‌ی

دهیښنۍ، نهگهر هم سهرپهرشتیاره ناتاج بوو نهوه دروسته که بهقهی خزمهتی مالهکه، بهپیی شهرع لیی بخوات دهنه نا). (تاج/۲ ز/۱۴ ز/۲۰۰۳ + تاج/۴ ز/۵ ز/۳۷۹۵).

۱۶۹۰- لهبارهی فهرمایشتی خوداوه: {فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ}

(۶۹۵۵-۶۹۷۵) باب: فی قوله تعالى: {فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ}

۲۱۳۱- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَرَجَ إِلَى أُحُدٍ، فَجَرَعَ نَاسٌ مِمَّنْ خَرَجَ مَعَهُ، فَكَانَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيهِمْ فِرْقَتَيْنِ، قَالَ بَعْضُهُمْ: نَقْتُلُهُمْ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا، فَنَزَلَتْ (فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ). (الحديث ۶۹۶۲ شيحا = ۶۹۸۶ فم. بخاري. فضائل المدينة. ۱۸۸۴، ۴۰۵۰، ۴۵۸۹، فتح الباري).

زهیدی کوړی ثابت (پهزای خوی لى بن) فهرمووی: کاتى پیغه مبهرو یارانى له مدهینه وه دهرکه ووتن و بهروو چیاى ئو خود که ووتنه پړئ، بو غهزا، له پړگه کوومه لى له وانه ی که له سوپاکه ی پیغه مبهردا بوون، به سهروکایه تی عه بدوللاى کوړی ئوبه یی کوړی سه لوول، گه پړانه وه و نه یانو یست که له و غهزایه دا به شداریی بکه ن، که گه پړانه وه هاو له کانی حه زره ت بوون به دوو تاقمه وه، تاقمیکیان گوتیان: که گه پړانه وه له و غهزایه ده یانکوژین، تاقمه که ی تریشیان گوتیان: نایانکوژین. جا به م بوئنه یه وه هم نایه ته هاته خواره وه: {فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ} (النساء- ۸۸/۴).

واته: له بهرچى له باره ی هم ناپاک و مو نافقانه وه بوون به دوو دهسته وه: دهسته یه کتان ده لیئ: نه وانه ناپاک و ناموسو لمان، له بهرئ وه ده یانکوژین، دهسته یه کتان ده لیئ: نه وانه موسو لمان، نایانکوژین، بوچی هه مووتان به یه ک دهنگ نالین: نه مانه نا موسو لمان، چونکه ناپاک و مو نافیقن.

١٦٩١- له باره‌ی فره‌م‌ایشتی خودای گه‌وره: {وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا}

(٧٤٣٩-٧٤٧٩) باب: فی قوله تعالى: {وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا}

٢١٣٣- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَقِيَ نَاسٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ رَجُلًا فِي غَنِيمَةٍ لَهُ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ. فَأَخَذُوهُ فَقَتَلُوهُ، وَأَخَذُوا تِلْكَ الْغَنِيمَةَ، فَنَزَلَتْ: (وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَى إِلَيْكُمْ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا) وَقَرَأَهَا ابْنُ عَبَّاسٍ (السَّلَامَ). (الحديث ٧٤٦١ شیحا = ٧٤٩٦ ف.م. = فتح الملهم شرح صحيح مسلم. بخاري. تفسير: ٤٧٦٢. نسائي. تحريم الدم: ٤٠١٢. تحفة الأشراف: ٥٥٩٩).

سه‌عی‌دی کوری جوبه‌یر (ره‌مه‌تی خودای لئ بن) فره‌رمووی: له‌شانی ئەم‌ نایه‌ته‌دا، خه‌لکی کووفه‌ قسه‌یان جیا جیا بوو، منیش سواربووم چووم بۆلای ئیبنو عه‌بباس، که‌له‌م باره‌یه‌وه‌ لئیم پرسی، فره‌رمووی: ئەم‌ نایه‌ته‌ {وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا} دواشته‌ که‌له‌م باره‌یه‌وه‌ هاته‌ خواره‌وه‌، وه‌ هیچیش هه‌لی نه‌وه‌شاندۆته‌وه‌وه‌ حوکه‌م و بریاره‌که‌ی وه‌ک‌ خو‌ی ماوه‌).

گه‌ته‌ی ئەبه‌وداوود، که‌له‌باسی فیتنه‌دا ئەم‌ فره‌رمووده‌یه‌ ده‌گیڕیته‌وه‌ ناوایه‌:

کاتئ ئەم‌ نایه‌ته‌ دابه‌زی که‌له‌سوورده‌تی فورقان دایه‌، که‌ده‌فه‌رمووی: {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا} (سورة الفرقان- ٦٨/٢٥).

به‌نده‌باشه‌کانی خودای میهره‌بان ره‌وشتیکی به‌رزی تریشیان هه‌یه‌ که‌ ئەوه‌یه‌: به‌س خودای گه‌وره‌وه‌ مه‌زن ده‌به‌رستن و داوای هه‌مووشتی هه‌ر له‌خودا ده‌که‌ن، وه‌که‌سی که‌ خودا کوشتنی ئەوی قه‌ده‌غه‌ کردبئ ناکوژن، مه‌گه‌ر له‌به‌ره‌و‌یه‌کی ره‌وای هه‌ق به‌پیی شه‌رع، وه‌له‌هه‌مان کاتا داوینپییسی ناکه‌ن و، داوینپاک و رووپاک و رووسورن، کاتئ که‌ئه‌م‌ نایه‌ته‌ هات، هاوبه‌ش په‌یداگه‌ره‌کانی مه‌که‌که‌ گو‌تیان: ئیمه‌ ئەم‌ تاوانانه‌مان هه‌موو کردووه‌، که‌واته‌ ئیسلام بوونمان چی سوودی هه‌یه‌ بۆئیمه‌، جا خودای گه‌وره‌ ئەم‌ نایه‌ته‌ی ناردە خواره‌وه‌:

{إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا} (سورة الفرقان- ۲۵/۷۰).

کهواتای وایه: ههرکهسئ یهکئ له تاورانه بکا، دهگا بهتؤلهی سهختی تاوانی خوئ، مهگهر ئهوکهسه نهبی که لهپاشکردنی ئهه گوناهاغه تهوبه بکاو وازیان لی بهیئو موسولمان ببئو چلکی کوفر بهنووری نیسلام بشؤرئو دهست بکا بهکردنی کردهوی باشو کردارو ربهفتاری خوئ باش بکا، ئهوه ئهمانه خودای مهزن گوناهاگانیان دهپؤشئو خراپهکانیان بؤدهکا بهچاکهه خودای میهرهبانو گهوره ههمیشه میهرهبانو تاوان بهخش بووهو ههرروایش دهبیو دهرگای رهمهتی لهئزهلهوه ههتا ئهبهده ههررازه!

ئیبنو عههباس (رهزای خوی لی بی) فهرمووی: دهی ئهه ئایهتهیه بؤ شهرحی حالی ئهمانه بوو، ههتا ریگهی نیسلامبوونیان بؤخؤش بکا، بهلام ئهه ئایهتهی کهله سووردهتی نیساء دایه، کهدهفهرموئ:

{وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا} (سورة النساء- ۹۳/۴).

واته: ههرکهسئ موسولمانئ بهنارهوا، بهقهستی بکوژئ، ئهوه پاداشی ئهه بکوژه سزای دؤزهخه، ههتا ههتایه لهوسزا سهختهده دهمینیتتهوه، سهرهراي ئهوهپشه خودا رقو قاری لی دهگرئو پهیتا پهیتا نهفرمتو نهفرینی لی دهکاوههتا بیته دوورتری دهخاتهوه لهمیهره سوژی خوئ، وهبهدهستی خوئ سزایهکی پرئیشو نازاری بؤ ئامادهکردوه.

بهلام ئهه ئایهتههیا بهلهوهی پئشو، ئههه بؤ کهسیکی وایه کهلهپاش ئهوه شارهزای یاسانامهئ نیسلام ببئو بچئ بهنارهزوو، بهقهستی، بهنارهوا، موسولمانئ بکوژئ، دهی ئهه بکوژه بهلای منهوه، سزای ئاگری دؤزهخه، تهوبهه پهشیمانی بؤ نییه، راوی (قسه گیرهوه) دهئئ: بهلام کهئهه قسهیهه باس کرد بؤ موجهیدو پیه گوت که ئیبنو عههباس رای وایهوه دهئئ بکوژ تهوبهئ بؤنییه، موجهید فهرمووی:

(ھەر كەسنى لەھەرتاۋاننى تەۋبە بىكا تەۋبەى گىرايە!). (تاج/ ۴/ ز ۵/ ژ ۳۸۱ - سوورەتى نىساء).

روونكر دىنھو:

ئىمامى مۇجاھىد مۇفەسسىرىكى گەۋرە ناسراۋە، يەككە لەشاگرە ناۋدارەكانى ئىبنو عەبباس، ناۋى تەۋاۋى (مۇجاھىدى كۆرى جەبرى المكى المرقى) لەسالى بىستو يەكى كۆچى دا، لەسەردەمى جىنشىنى عومەردا لەدايك بوۋە، گىرپانەۋەى لەھاۋەلانى زۆرەۋە ھەيە، ۋەك عائىشەۋ ئوم سەلەمەۋ جوۋەيرىيەۋ ئەبو ھورەيرەۋ جابرى كۆرى عەبدوللاۋ ھەرچۈر عەبدوللاكان ۋ ھاۋەلانى تىرىش، ھەروا كۆمەلنى لەتابىعنىش گىرپانەۋە لەمۇجاھىدەۋە ئەنجام دەدەن، ۋەك عەطاء ۋ عىكرىمەۋ قەتادەۋ ئەعمەش ۋ خەلگىكى زۆرى تىرىش، لەپىياۋان (رجال) شەش پەراۋەكەيە، كە ناسراۋن بە بوخارى ۋ موسلىم ۋ ئەبوداۋد تەرمەزى ۋ نەسائى ۋ ئىبنو ماجە.

زاناتىن كەس بوۋ بەتەفسىرى قورئانى پىرۋز لەسەردەمى خۆى دا، فەضلى كۆرى مەيمون دەفەرمۇئ: لە مۇجاھىد بىست دەيفەرمۇو: (۲۰) سىى جار دەۋرى قورئانم كىرەتەۋە بۇ ئىبنو عەبباس، ھەتا بەجۈانى پەۋانى بىكەم ۋ واتاكەى بەباشى بزانم. سەلەمەى كۆرى كەھىل دەفەرمۇئ: كەسم نەدىۋە ۋەك ئەم سى كەسە، كەزانست ۋ عىلمەكەيان ساخ لەبەر پەزى خۇدائى. عەطاء ۋ طاۋس ۋ مۇجاھىد.

كەئەم سى كەسە لەشاگرەۋ فەقى باشەكانى ئىبنو عەبباس بوۋن، ئەعمەش دەيفەرمۇو: مۇجاھىد دەيفەرمۇو، ئەگەر فىرى قىرائەتى ئىبنو مەسعود بىۋامىيە، پىۋىستەم بەۋە نەبوۋ، كە پىرسىار لەئىبنو عەبباس بىكەم، لەبارەى زۆر لەمەعنەى ئايەتەكانى قورئان!.

مۇجاھىد خۆى دەفەرمۇئ: سى جار سەراسەر قورئانم دەۋر كىرەۋە بۇ ئىبنو عەبباس، ئەۋىش گۆى لى دەگرتەم، لەسەر ھەمۇ ئايەتە دەۋەستام پىرسىارى

ئەو دەم لى دەگەرد، كەبەجى بۇنەيەكەو ھاتوو ھەتو ھەتو، ھە ئايەتەكە چۆنەو جىيە. ئىبراھىمى كورى موھاجىر دەفەرموى: موھاجىد دەفەرموو: گەلى جار كاتى ئىبنو عومەر سواری ولاخەكەى دەبوو، مە ئاۋزەنگىەكەىم دەگەرت بۆى! قەتادە دەفەرموو: باشترین كەس لەپىشىنانە تەفسىر زانەكان كەمابى موھاجىدە.

موھاجىد زانايەكى گەورەى شەرعزان بوو، زۆر بەتەقوا بوو، زۆر خوا پەرست بوو. نەتەو ھەى ئىسلام بەكۆى دەنگ موھاجىد بەپىشەوای خویان دادەنن و فەرمایشت و ھاوچوونەكانى جىگەى مەمانەیانەو بەلگەسازىيان پى دەكەن. ھاچىبى لەسالى كۆچى دوایى دا ھەيە. ئىبنو حىببان دەفەرموى: سالى سەدو دوو، يا سەدو سى كۆچى، لەمەكە، لەتەمەنى ھەشتاۋ سى سالى دا كۆچى دوایى دەكاو بەبەھەشتى بەرىن شاد دەبى خواى لى خۆش بى.

١٦٩٢- لەبارەى فەرمایشتى خواى گەورە: {وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ} (٧٤٣٩ - ٧٤٧٩) باب: فى قولە تعالى: {وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ} ٢١٣٣- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ لَقِيَ نَاسًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ رَجُلًا فِي غُنَيْمَةٍ لَهُ فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْهِمْ. فَأَخَذُوهُ فَقَتَلُوهُ وَأَخَذُوا تِلْكَ الْغُنَيْمَةَ فَتَرَكْتُ (وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتُ مُؤْمِنًا) وَقَرَأَهَا ابْنُ عَبَّاسٍ السَّلَامَ. (الحديث ٧٤٦٤ ترقىم الشىخ خلیل مأمون شىخا لصحیح مسلم بشرح الإمام النووي = ٧٥٠٠ فم = ف.م. = فتح الملهم لشرح صحیح الإمام مسلم. بخارى. تفسیر: ٤٥٩١. أبوداود. الحروف والقراءات: ٢٩٧٤).

ئىبنو عەبباس (پەزى خواى لى بى) فەرمووی: پیاویكى بەنى سەلەمەى، ھاەمەپىكى خۆى پى دەبى، لەلای دەستەپى لەیارانى پىغەمبەرەو ھاەبوورى (دروودى خودا لەسەر پىغەمبەر و پەزى خودا لەیارانى بى) پیاوگە سلاویان لى دەكا، گەچى یارەكانى پىغەمبەر لەناو خوینا دەلن: ئەم سلاو ھەى بۆیەكا لى كەردىن، تا خۆى پى رزگار بكا لەئیمە. جا ھەل دەستن بۆى و دەپكوژن و ھاەكەى دەبەن و دەپھینن بۆ

جا بہم بؤنہ یہ وہ ئہم ئایہ تہ دابہ زی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَيَبُّوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا} (سورة النساء - ۴/۹۴).

واتہ: ئہی موسولمانینہ! کاتئ سہ فہ ردہ کەن و دە چن بؤ خە باتگێڕان ئاگاتان لە خۆتان بئو، بچنە بنج و بنەوانی کاروبارو، ئەوسا بپریار بدەن، نەکا بە ھەلەو ناھەق تووشی بئ دادی و نارەوایی ببەن، وە مەلئین بە وکەسە بە سلاوی ئیسلام سلاوتان لئ دەکا. تۆ موسولمان نیت، مەگەر بە لگە یەکی روژن بە دەستتانەو بئ کە موسولمان نییە. وشە (السلام) لەم جیگە یەدا، بە سئ شیوہ دەخوینرێتەو بە (سەلەم) و بە (سەلام) و بە (سیلم). یە کەم: (سەلەم) قیرائەتی نافیع و ئیبنو عامیرو حەمزە یە، دووہم: (سەلام) قیرائەتی خاوەن قیرائەتەکانی ترە، سییەم: (سیلم) قیرائەتی عاصمی کورئ ئەبو نەجوو دە ریوایەتکراو، ئیبنو عەبباس بە قیرائەتی (السلام) دەخویندەو کە قیرائەتی دووہمە.

۱۶۹۲- لەبارە ی فەرما یشتی خودای گەورە: {وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا} (۷۴۳۹ - ۷۴۷۹)

باب: فی قولہ تعالیٰ: {وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا}

۲۱۳۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ: (وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا) قَالَتْ: نَزَلَتْ فِي الْمَرْأَةِ تَكُونُ عِنْدَ الرَّجُلِ فَلَعَلَهُ أَنْ لَا يَسْتَكْثِرَ مِنْهَا وَتَكُونُ لَهُ صَحْبَةً وَوَلَدَ فَتَكْرَهُ أَنْ يَفَارِقَهَا فَتَقُولُ لَهُ: أَنْتَ فِي حُلٍّ مِنْ شَأْنِي. (الحديث ۷۴۵۳ شیحاً = ۷۴۸۹ فم. بخاری. مظالم. ۲۴۵۰، ۲۶۹۴، ۴۶۰۱، ۵۲۰۶. أبوداود. نکاح: ۲۱۳۵، نسائی. السنن الكبرى: ۳۲۹/۶. تحفة الأشراف: ۱۷۰۵۸، ۱۷۰۵۹).

عائیشە (ڕۆژای خۆی لئ بئ) لەبارە ی ئەم ئایە تەوہ {وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا} (النساء - ۴/۱۲۸) واتە: یەزدانی مەزن لە قورئانی پیرۆزدا، لە سوورەتی نیساء دا، لە ئایەتی سەدو بیست و ھەشت دا دەفەر موی: ئەگەر ژنی دەترسا لەو کە میردە کە ی لئ بیزار بئو بەرە بەرە بە تەواوی دوور بکەوێتەو لئ، وە یا خود حەزی لەو نەماوہو حەزی لە ژنیکی تر کردووە، وە یا خود لەبەر ھەر ھۆیەکی تر

دوورنیه، که می‌رده‌ک‌هی دهستی له‌دهستی ببیته‌وه، ئه‌وه له‌م کاتانه‌دا گونا‌هیان نا‌گا ئه‌گه‌ر له‌ناو خۆ‌یا‌نا بسازین و ریکه‌ون و صولج بکه‌ن، چونکه صولج و ریکه‌وتن هه‌میشه هه‌ر خیر بووه‌و هه‌ر خیریش ده‌یی.

جا عایشه له‌باره‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌وه ده‌فه‌رمو‌ی: ئه‌م ئایه‌ته وه‌ک ئه‌وه پیاو‌ی ژنیکی هه‌بی، خۆ‌ی تی نه‌گه‌یه‌نی و بیه‌و‌ی ته‌لاق بدا‌و، ژنیکی تر به‌ینی، ژنه‌که‌یش ته‌مه‌نی له‌گه‌ل می‌رده‌ک‌هی دا ژیا‌وه‌و منالی لی‌ی هه‌یه، له‌به‌رئه‌وه هه‌ز نا‌کا لی جیا‌بیته‌وه‌و پی ده‌لی: به‌میل‌ه‌و به‌ره‌لام مه‌که‌و بو‌خوت ژنیکی تر به‌ینه‌و بو‌ ئازووقه‌و هه‌رجی و نۆ‌ره‌کاری شه‌ویش گه‌ردنت ئازاد‌بی، مه‌به‌ست ئه‌مه‌یه که‌خودای گه‌وره له‌ قورئانا ده‌فه‌رمو‌ی: { فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا } (سورة النساء - ۴/ ۱۲۸). (تاج/ ۲/ ۵۲ ز/ ۲۱۸۰ - دروسته ژن ده‌ست له‌ مافی خۆ‌ی هه‌لب‌گ‌ری).

سووره‌تی مانیده = سووره‌ الماندة

۱۶۹۴- له‌باره‌ی فه‌رمایش‌تی خودای گه‌وره‌وه: { الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ }

(۷۴۳۹-۷۴۷۹ باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: { الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ }

۲۱۳۵- عَنْ طَارِقِ بْنِ شِهَابٍ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ إِلَى عُمَرَ فَقَالَ لَهُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، آيَةٌ فِي كِتَابِكُمْ تَقْرَأُ وَنَهَا لَوْ عَلَيْنَا نَزَلَتْ مَعَشَرَ الْيَهُودِ لَا تَتَّخِذْنَا ذَلِكَ الْيَوْمَ عِيدًا. قَالَ: وَأَيُّ آيَةٍ؟ قَالَ: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا). فَقَالَ عُمَرُ: إِنِّي لِأَعْلَمُ الْيَوْمَ الَّذِي نَزَلَتْ فِيهِ وَالْمَكَانَ الَّذِي نَزَلَتْ فِيهِ نَزَلْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِعَرَفَاتٍ فِي يَوْمِ جُمُعَةٍ. (الحديث ۷۴۴۳ شيحا = ۷۴۷۹ فم. تجريد البخاري/ ۱/ رقم/ ۴۲ = ۴۵، ۴۴۰۷، ۴۶۰۶، ۷۲۶۸. ترمذي. تفسير القرآن. ۳۰۴۳. نسائي. مناسك: ۳۰۰۲. تحفة/ ۱۰۶۶۸).

طاريقى كورى شه‌هاب (ره‌مه‌تی خودای لی بی) فه‌رمو‌ی: پیاو‌یکی جووله‌که هات بو‌لای پی‌شه‌وا عومه‌ر (ره‌زای خوای لی بی) گو‌تی: ئه‌ی فه‌رمان‌ره‌وای موسو‌لمانان! ئایه‌تی

له قورئانه كه تاندا ههيه، دهووری دهكه نه وه، نه گهر ئه وه ئایه ته بو ئیمه بهاتبایه كه كۆمه لی جووله كهین، رۆژی هاتنی ئه وه ئایه ته مان هه موو سالی ده كرد به جه ژن نیامی عومه ر فهرمووی: كام ئایه ته یه؟ گوئی: {الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا} (سورة المائدة - ٣/٥).

واته: ئه مرۆ من دهستووری ئایینی ئیوه ته واو كرد بۆتان و نازو به هه ره و نیعمه تی خۆم ر ژاند به سه رتانا، وه ئایینی پیروزی ئیسلام هه لبارد بۆتان و كردم به ئاینتان.

عومه ریش فهرمووی: دهی ئیمه ییش زۆر به باشی دهزانین كه ئه وه رۆژه وه ئه وه شوینه وه ئه وه حال و بارو دۆخه ی كه ئه م ئایه ته ی تیا هاته خواره وه بو پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ربین) كه ی بوو، وه چۆن بوو، رۆژ رۆژی هه یینی بوو، كات كاتی جه ژنی قوربان بوو، شوین سه ركه یوی عه ره فه بوو، پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ربین) له وێ راوه ستا بوو، سه ركه رمی نه نجامدانی حه جی مالاوایی بوو. (تاج ١/ ٤/ ز ٣٠ - باسی كه و ده یی ئایین).

روونكر د نه وه:

یه كه م: واته: ئیمه ییش كه گه لی ئیسلامین، له چه ن دین لاوه ئه وه رۆژه مان كردووه به جه ژن، كه ئه م ئایه ته ی تیا هاتۆته خواره وه:

١- هه موو رۆژی هه یینییه ك جه ژنی موسو لمانانه.

٢- گه و ره ترین جه ژنی موسو لمانان جه ژنی قوربانه وه رۆژی عه ره فه یه.

٣- گه و ره ترین ئاهه نگو كۆبوونه وه وه به رز كرده وهی دروشمی خودا له چیا ی عه ره فه نه نجام ده درئ له كاتی حه جا.

دووهم: ئه م فهرمووده یه با شترین به لگه یه له سه ره ئه وه: كه زانایانی ئیسلام و فهرمان په روا دادی په روه ركهانی موسو لمانان به پیی ئه م فهرمووده یه ده توانن: كه هه ر رۆژی، یا هه ر شوینی، رووداویکی گرنگی وای تیا دا رووبدات، كه ببی به هوی

به هرهى گهوره و يادگارى جوان و سهرمه شقى باش، بؤ گهلى ئىسلام و ببى به مايهى شانازى و سهر به رزى موسولمانان، دروسته كه ئه و رۆژه بكرى به جهژن و هه موو سالى يادى بكرى ته وه.

له راستى دا ئه و قسه يه كه ده لى: هه رشتى پيغه مبه ر نه يكر دى، ياراي له سهرى نه بو و بى، بى ده ته و نادر وست و نار ه وايه.

له راستى دا ئه م قسه يه كۆسپكى گهوره يه، له به رده م گه شه كردن و پيشخستنى ره وره وى به ره و پيشچوونى ئايىنى پىرۆزى ئىسلام، چونكه به م قسه يه بى ده بى:

۱- ده رگاي ئيجته يه اد داخري، ديارو ئاشكرايه كه زياتر له نيوهى بىر ياره كانى شهرع، به ئيجته يه اد زاناكان چه سپاون و بوون به به شى له ياسا نامه ي خودا، ته نانه ت له به شى په رستش و خودا په رستى دا.

۲- له م رۆزگار ده دا ده بينىن، زۆرينه ي دروشم و نموونه كانى ئايىنى پىرۆزى ئىسلام گه شه يان پى كراوه، گۆرانكارىيان تيا كراوه، ناچارى خوى سه پاندو وه به هۆيه وه زاناكان كار ه گرانه كانيان ئاسان كر دو وه، بابه ته به رته سكه كانيان پان و پۆرو به رىن كر دو وه. ته ماشاى چه ج بكه:

۱- ئايا ئىستا ته و افى به يت و سه عى به ينى سه فاو مه روه و ره جمى شه يتان و وه ستان له كۆى عه رفه وهك سه رده مى پيغه مبه ر خوى ماوه، يا گه شه يه كى گهوره ي پى كراوه، ئايا مزگه وتى مه سجد و لحه رام و مزگه وته كه ي پيغه مبه ر وهك سه رده مى پيغه مبه ر ماون يان گهوره كراون و له هه ر چوار لاوه، له خاكى كه له سه رده مى پيغه مبه ردا، يا بازار بوون، يامال بوون، خراوته سه ريان و ئىستا بوون به به شى له يه كى له دوو مزگه وته كه.

۲- ئايا نوئىزى ته راويح وهك سه رده مى پيغه مبه ر ده كرى، هه موو ره مه زانى دوو سى شه وى به چه ماعه ت له مزگه وت ده كرى و به س؟

سۈرە تى ئەنعام = سورة الأنعام

۱۶۹۵- لەبارەى فەرمايشتى خوداى گەرە: {الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ

بِظُلْمٍ} (۷۴۳۹ - ۷۴۷۹)

باب: في قوله تعالى: {الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ}

۲۱۳۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ لَمَّا نَزَلَتْ (الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ) شَقَّ ذَلِكَ عَلَى أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيْنَا لَا يَظْلِمُ نَفْسَهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَيْسَ كَمَا تَظُنُّونَ، إِنَّمَا هُوَ كَمَا قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ (يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ)» (الحديث ۳۲۳ شىخا = ۳۳۹ فم. تجريد البخاري بالكوردي ۱/ رقم: ۳۰ = ۳۲، ۳۳۶، ۳۴۲۸، ۳۴۲۹، ۴۶۲۹، ۴۷۷۶، ۶۹۱۸، ۶۹۳۷):

عەبدوللای كورپی مەسعوود (دەزای خەوای لى بىن) فەرەمووی: كەئەم ئایەتە ھاتە خوارەو: {الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ} (الأنعام-۶/۸۲)

كەئەمە ڕاڤەو واتاكەيەتى: موسولمانى راست و دروست بەپيى دەستوورەكانى ئايين، ئەو ېروادارانەن كە باوەرپيكي سايى ڕەساي بى گەردو باشيان ھەيە بەخوداى خويان و بەھەموو پيغەمبەرانى پيش چەرخى خويان و بەپيغەمبەرى سەرەدمى خويان، باوەرپيكي پەتى وا كەتيكەلى سەتەم و زۆرو سەتەم نەبى، ئەوانە ئاسايش و ئارامى و ھيمنى و دلتيايى دادەبارى بەسەريانا، خوشيان شارەزاي ريگەى راستن و خواست مرازو نيازبان ھاتۆتە دى.

عەبدوللای كورپی مەسعوود دەفەرەموى: كاتى كەئەم ئایەتە، كەئەمە واتاكەى بوو، ھات بو پيغەمبەر، بوو بەھوى سەخلەتى و نيگەرەنى بوون بو يارانى پيغەمبەر (درودى خەوای لەسەربىن) و مەترسى ئەوھيان لى نىشت كەبەر بەھەرى ئاسايش و ئارامى و دلتيايى و شارەزا بوون لەرپيگەى راست نەكەون، بۆيە گوتيان ئەى پيغەمبەرى خودا! دەبى كى بى لەئيمە كە زۆرو سەتەم و ناھەقى لەخودى خوى نەكردبى؟ كەواتە: ئەم موزدەيە بەئيمە چى؟ بەلكوو بەپيچەوانەو ئەمە

هه‌ره‌شه‌یه له‌ئیمه، چونکه هه‌موو که‌سێ له‌ئیمه، که‌م و زۆر، به‌شی خۆمان
سته‌مانکردوه؟

ئەویش (دروودی خۆی له‌سه‌رین) فه‌رمووی: مه‌به‌ست ئه‌وه‌نییه که ئیوه تی‌ی گه‌یشته‌وون،
به‌لکوو مه‌به‌ست له‌و زۆلم و زۆرو سته‌مه‌یه که‌له‌م ئایه‌ته‌دا باسکراوه، شیرک و
هاوبه‌ش دانانه بۆ خوداو، له‌و چه‌شنه زۆلم و سته‌مه‌یه که لوقمان ئامۆژگاری
کۆره‌که‌ی خۆیی ده‌کرد که توخنی نه‌که‌وێ، که قورئان ده‌یگێڕێته‌وه‌و ده‌فه‌رموێ:
{يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ} (سورة لقمان- ۳۱/۱۳).

واته: رۆله‌ی خۆشه‌ویستم! نه‌ی کۆری شیرینم! هه‌رگیز نه‌که‌ی هه‌له‌ی وا گه‌وره
بکه‌ی، که هاوبه‌ش و هاوه‌ل و هاوړی بۆخودا بپیار بده‌ی، چونکی زۆلم و زۆرو
سته‌م و ناهه‌قی پیشه‌ی مله‌وورو خودا نه‌ناسه‌کانه، هاوبه‌ش دانانی‌ش بۆ خودا
گه‌وره‌ترین زۆلم و زۆرو سته‌مه.

١٦٩٦- له‌باره‌ی فه‌رمایشتی خودای گه‌وره‌وه: { لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ
مِنْ قَبْلُ } (٧٤٣٩-٧٤٧٩)

باب: في قوله تعالى: { لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ }

٢١٣٧- عن أبي هريرة (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم)
« ثَلَاثٌ إِذَا خَرَجْنَا لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا
خَيْرًا): طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَالدَّجَالُ وَدَابَّةُ الْأَرْضِ ». (الحديث ٣٩٦ شيحا =
١٠٤٨م).

ئەبو هوره‌یه‌ره (په‌زای خۆی له‌ بن) فه‌رمووی: چه‌زهره‌ت (دروودی خۆی له‌سه‌رین) فه‌رمووی: ئەه
سێ شتانه کاتی که‌روویان دا ئیتر ئەو رۆژگاره‌یه که‌خودای گه‌وره‌و سه‌روه‌ر له‌ه
ئایه‌ته‌دا ڕوونی کردۆته‌وه که ده‌فه‌رموێ: {يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا
إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ}
(سورة الأنعام- ١٥٨/٦).

واته: لهو رۆژهدا که ئه‌و بازه نیشانه‌ی هه‌ڵسانی رۆژی قیامه‌ت دیت، باوه‌رپه‌ینان و موسوڵمانبوونی ئه‌و که سانه سوودی نییه که له‌وه‌پیش ئیمان و باوه‌ریان نه‌هه‌ینابی، به‌لام له‌وه‌پیش ئه‌گه‌ر که سێ ته‌نیا باوه‌ری رووتی هه‌ینابی، با هیچ کرده‌وه‌یه‌کی چاکه‌یشی نه‌بی، ئه‌وه ئه‌و باوه‌رپه‌ینانه‌ی له‌و رۆژهدا سوودی ده‌بی بۆی، وه‌لی ئیمان و کرده‌وه‌ی چاکه که له‌پاش هاتنی ئه‌و رۆژه رووبه‌دن داد ناخۆن و سوودیان نییه بۆ که سێ که له‌پیش دا، ناموسوڵمان بووبی. ئه‌مه ئه‌وسێ شته‌یه، که پیغه‌مبه‌ر فهرموویه‌تی هه‌رکاتێ روویان دا ئیتر باوه‌رپه‌ینان سوودی نییه:

۱- هه‌لهاتنی خۆر له‌خۆرئاواوه.

۲- سه‌رهه‌ڵدانی جه‌جال. (بڕ: ژماره‌/۲۰۴۱ هه‌تا ۲۰۵۷).

۳- ده‌رچوونی دابه‌توله‌رض (بڕ: ۲۰۳۷). (تاج/ ۴ ز: ۷ ژ: ۳۸۶۵).

۲۱۳۸- عَنْ أَبِي ذَرٍّ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ يَوْمًا « أَتَدْرُونَ أَيْنَ تَذْهَبُ هَذِهِ الشَّمْسُ؟ ». قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: « إِنَّ هَذِهِ تَجْرِي حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى مُسْتَقَرِّهَا تَحْتَ الْعَرْشِ فَتَخِرُّ سَاجِدَةً وَلَا تَزَالُ كَذَلِكَ حَتَّى يُقَالَ لَهَا: ارْتَفِعِي ارْجِعِي مِنْ حَيْثُ جِئْتِ فَتَرْجِعُ فَتُصْبِحُ طَالِعَةً مِنْ مَطْلِعِهَا ثُمَّ تَجْرِي حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى مُسْتَقَرِّهَا تَحْتَ الْعَرْشِ فَتَخِرُّ سَاجِدَةً وَلَا تَزَالُ كَذَلِكَ حَتَّى يُقَالَ لَهَا ارْتَفِعِي ارْجِعِي مِنْ حَيْثُ جِئْتِ فَتَرْجِعُ فَتُصْبِحُ طَالِعَةً مِنْ مَطْلِعِهَا ثُمَّ تَجْرِي لَا يَسْتَنْكِرُ النَّاسُ مِنْهَا شَيْئًا حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى مُسْتَقَرِّهَا ذَاكَ تَحْتَ الْعَرْشِ فَيُقَالَ لَهَا: ارْتَفِعِي أَصْبِحِي طَالِعَةً مِنْ مَغْرِبِكَ تَحْتَ الْعَرْشِ فَتُصْبِحُ طَالِعَةً مِنْ مَغْرِبِهَا ». فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « أَتَدْرُونَ مَتَى ذَاكُم؟ » ذَاكَ حِينَ « لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا ». (الحديث ۳۹۷ شيحا = ۴۱۱ فم. تجريد البخاري/ ۳ رقم: ۱۲۹۱ = ۳۱۹۹، ۴۸۰۲، ۴۸۰۳، ۷۴۲۴، ۷۴۳۳. أبوداود. الحروف والقراءات: ۴۰۰۲. ترمذي. فتن: ۲۱۸۶. تحفة الأشراف:

(۱۱۹۹۴).

ئەبو زەر (بەزەزى خەزى لى بى) فەرموۋى: لەكاتى ئاۋابوۋنى خۇردا، رۇزى لەمزگەوت لەخزمەتى خۇشەويست دا بوۋىن، فەرموۋى پېمان: ئايا دەزانن كەئەم خۇرە بۆكۈى دەچىۋ لەكۈى ئاۋا دەبى؟ گوتيان: خۇداۋ پېغەمبەرى خۇدا خۇيان دەزانن. فەرموۋى: ئەم خۇرە ھەروا دەرواتو ھەموو رۇزى ئەمە ئىشىيەتى دەچىت لەزىر ەرشا كورنوشو نووچ دەباۋ، داۋا لەخۇدا دەكاتەۋە: كە ديسانەۋە رېگای پى بداتەۋە تا لەشۋىنى ئاساى رۇزانەى خۇيەۋە ھەلبىتەۋە، ھەر لەكورنوش دا دەبى ھەتا خۇدا رېگەى پى دەداۋ پى دەفەرموۋى: بەرزەۋە بە لەكورنوشو لەجىگەى ئاساى خۇتەۋە ھەلبىرەۋە، ئىتر ەك جارى جاران لەشۋىنى خۇيەۋە ھەلبىتەۋە، جا بەردەۋام رۇزانە ئەمە ئىشىيەتى، ە خەلك شتىكى ئاساى لى نابىنن، ھەتا رۇزى خۇر دەچى ەك جارى جارانى لەزىر بارەگا (ەرش)دا، لەئارامگاگەى خۇى دا، كورنوش دەباۋ، داۋاى مۇلەت دەكا كەۋەك جاران لەشۋىنى خۇيەۋە ھەلبىتەۋە، خۇدا رېگەى پى ناداتو دەفەرموۋى پى: بەرزەۋەبە لەزىر بارەگاۋە بەسەر شۇپى خۇتا رىك بگەرپەرەۋە دواۋە، لەو شۋىنەۋە ھەلبى كە لى ئاۋا بوۋى، ئىتر خۇر لەخۇرئاۋاۋە ھەلبىتەۋە خۇشەويست (دروۋى خەزى لەسەرىن) فەرموۋى: ئايا دەزانن كەئەمە كەى دەبى؟ ھەرخۇى ەلەمى خۇى دايەۋەۋە فەرموۋى: ئەمە ئەۋ كاتەيە، كە خۇدا لەقورئانا، لەبارەيەۋە دەفەرموۋى: { لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا } (سورة الأنعام-۶/۱۵۸). → (ژ: ۲۱۳۷). (تاج/۴/ ۷/ز/ ۳۸۶۴) + (تاج/۴/ ۱۹/ز/ ۴۰۶۰ + ژمارە: ۲۱۶۰ كە لەزنجىرە/۱۷۱۷ دا دىت).

سوورەتى ئەعراف = سورة الأعراف

۱۶۹۷- لەبارەى فەرمایشى خۇداى كەۋرەۋە: { خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ

باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: { خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ

۲۱۳۹- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَتْ الْمَرْأَةُ تَطُوفُ بِالْبَيْتِ وَهِيَ

عُرْيَانَةٌ فَتَقُولُ: مَنْ يُعِيرُنِي تَطَوُّافًا تَجْعَلُهُ عَلَيَّ فَرْجَهَا وَتَقُولُ:

الْيَوْمَ يَبْدُو بَعْضُهُ أَوْ كُلُّهُ فَمَا بَدَأَ مِنْهُ فَلَا أُحِلُّهُ

فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ (خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ). (الحديث ٧٤٦٧ شيعا = ٧٥٠٣ فم):

ئىبىنو عەبباس (پەزىلەتلىك خۇدا لەخۇي و بابى بى) فەرموۋى: جاران ئافرىتى بەرپوۋى تەۋافى بەيتىن دەکرد، چۈنكى نەدەبوۋ بەجلەكانى خۇيەۋە تەۋافى بىكا، لەبەر ئەۋەى گوناھى پىيەۋە كەردوۋە، جا يا دەبوۋ دەستى بەرگى تەۋافى لەقورەيش بەكرى بگرى، يا بەرپوۋى ھەل دەسوۋا بەگرى كاپەداۋ دەيگوت: كى دەستى جلكى تەۋافى بەخواستەمەنى دەداتى، جا جەكەى دەدا بەسەر شەرمگاي داۋ دەيگوت بەدەنگى بەرز:

الْيَوْمَ يَبْدُو بَعْضُهُ أَوْ كُلُّهُ
فَمَا بَدَأَ مِنْهُ فَلَا أَجْلَ لَهُ

ۋاتە:

ئەمىرۆ لەجەستەم ھەرچى دەرکەۋى، ئىيتەر
جەلالى ناکەم بۆكەسى جارىكى تر

بەپەخشانىش ۋاتە:

ئەمىرۆكە بەمەۋى و نەمەۋى، لەشم بازىكى ياھەمەۋى دەرەكەۋى، جا ئەۋەى لەلەشم ئەمىرۆ دەرکەۋى، ئىيتەر بۆكەسى جەلالى ناکەم جا بەم بۆنەيەۋە ئەم ئايەتە ھات:

{خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ} (سورة الأعراف-٣١/٧).

ۋاتە: ئەى نەۋەى ئادەم! بەرگى پاك و خاۋىنى جوان لەبەرىكەن بۆ داپۇشىنى شەرمگاتان، بەتايىبەتى كاتى دەچن بۆ مزگەۋت، چى بۆ تەۋافى بچن، ۋەچى بۆ نوپۇزى يا پەرسەش).

۱۶۹۸- له باره دی فه رمایستی خودای گه وره {وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ} (۷۰۶۱-۷۰۹۲)

باب: فی قوله تعالى: {وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ}

۲۱۴۰- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَأَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنهما) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ « يُنَادِي مُنَادٍ إِنَّ لَكُمْ أَنْ تَصِحُّوا فَلَا تَسْقُمُوا أَبَدًا وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَحْيُوا فَلَا تَمُوتُوا أَبَدًا وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَشْبُوا فَلَا تَهْرَمُوا أَبَدًا وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَنْعَمُوا فَلَا تَبْتَسُوا أَبَدًا ». فَذَلِكَ قَوْلُهُ عَزَّ وَجَلَّ (وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ). (الحديث ۷۰۸۶ شيحا = ۷۱۱۳ فم).

نهبو سه عیدی خودری و نهبوهورهیره (دروزی خویان لى بى) فهرموویان: خوښه ویست (دروودی خوی لسه ربى) فهرمووی: له بهه هشتا چارچی چاردهدا، ئه ی دانیشتوانی بهه هشتا! خه لاتى خودای گه وره یه بو ئیوه هه تا هه تایه ساخلم دهن و له شتان ساخ دهبی و قهت نه خوښ ناکه ون، موژده بى لیتان که هه تا هه تایه به شادی و خوښی دهژین و قهت نامرن، ودهه تا هه تایه جهیل دهن قهت پیر نابن، ودهه تا هه تایه له خوښی و نازو نیعمه تا دهن و قهت هه ژارو که ساس ناکه ون، ئه مه ئه وده یه که خودای گه وره فهرموویه تی: {وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ} (الأعراف-۷/۴۳). واته: فریشته ی بهه هشت بانگی بهه هشتیه کان دهکن: ئه واهم بهه هشتی بهرینه بوو بهمالی هه تا هه تایتان، بههو ی کرده وه باشه کانتانه وه، وهک ماله میراتی بوو بهه ی ئیوه. (تاج/ ۴/ ز/ ۸/ ژ/ ۲۸۶۸ - سوورده تی نه عراف). (بروانه: ژماره: ۲۱۴۹ که له زنجیره/ ۱۷۰۵ دا دیت).

سوورده تی نه نفال - سورة الأنفال

۱۶۹۹- له باره دی فه رمایستی خودای گه وره وه: {وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ

فِيهِمْ} (۶۹۹۰-۶۹۹۵) باب: فی قوله تعالى: {وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ}

۲۱۴۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ أَبُو جَهْلٍ: (اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأْمُطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوْ اثْنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ) فَنَزَلَتْ (وَمَا

كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ * وَمَا لَهُمْ أَنْ لَا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ (الآيَةُ . (الحديث ٦٩٩٥ شيحا = ٧٠٢٠ فم. بخاري. تفسير: ٤٦٤٨، ٤٦٤٩. تحفة الأشراف: ٩٧٩).

ئەنەسى كورى مالىك (رەزاي خواي لى بن) فەرمووى: ئەبوجەھل گوتى: خودايە! ئەگەر ئەم قورئانە راستەو ھەقەو نامەى تۆيە، ئەوا ئىمە باوەرمان پىي نىيەو قەبوولمان نىيە، دەى لەتۆلەى ئەو بىباوەرپىيەدا بەردەبارانمان بکەو بەردىبارىنە بەسەرمانا، يا سزايەكى زۆر سەختمان بۆ بنىردە، چونکە ئىمە پەسەندى ناکەين، وەلىمان روونە کەئەمە لەلايەنى تۆوہ نىيە، بۆيە وا ئەم دووعاو نزاي شەرە لەخۆمان دەکەين.

فەرمووى: کە ئەبوجەھل و کۆمەلە پيسەکەى، ئەم نامە قولىيەيان کرد، خودای کەوړەو سەرورەر ئەم ئايەتەى ناردە خواریو:

{وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ، وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ، وَمَا لَهُمْ إِلَّا أَنْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَائِهِ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ} (سورة الأنفال- ٣٢/٨-٣٤).

واتە: ئەوانامەردانە دەلێن: خودايە! ئەگەر موخەمەد پىغەمبەرى تۆيەو ئەم قورئانە راستەو فەرموودەى تۆيە، ئەوا لەئاسمانەو بەردە بارانمان بکەو تازووہ بنەبرمان بکە، بەھەر سزاو تۆلەيەكى سەخت کە تۆ بۆمان بنىرى پىي فاييلين، بەلام ئەى پىغەمبەرى خۆشەويست! تۆ مايەى رەحمەت و خىرو خۆشى بۆعالەم، لەبەر ئەوہ خوداشتى واناكاو ھەتا تۆ ماوى و تۆ لەناويانابيت، بەپىت و فەرپو بەرەکەتى و جوودى تۆوہ خودا سزايان نادات، ھەروەھا لەبەرئەوہيش سزاو عەزابيان نادا، چونکە لەکاتى تەوافو ھەلسووړان، بەدەورى کابەدا، کەمالى خودايەو خانەى مپەرەبانەو جىگەى ئەمن و ئاسايش و ھىمىنيە، لەخودا دەپارێنەوہ داواى لى خۆشبووونى لى دەکەن، دەنا ئەگەر لەفەرپو بەرەکەتى تۆو

له پیت و فهړی دووعای ئیستیغفاروه نه بی، ئه م نه گبه تانه چی چاکه و
 بییاو دتیه کیان هیه که له بهر ئه وه خودا سزایان نه دا، به پیچه وانه وه نه ک
 هر چاکه یان نییه به لکوو خراپه شیان زوره و به پیی سه گه، ئه وه تانی سه ره رای
 کوفرو فره خواپی، ریگهی هاموشو و ته وافی تو و موسولمانان قه دهغه ده که نه له وه:
 که به سه ره به سستی له ناو مه سجدولحه راما په رستشی خو تان بکه نه، له گهل ئه وه شا
 که نه مانه ئه و حه قه یان نییه، چونکه خو ئه وان خاودن کارو کار به ده سستی که عبه
 نین، چونکه سه ره پره رشتیارو کار به ده ستانی ئه و خانه پیروزه ده شی له خودا
 تر سه کان بن و ئه وانیش زور له خودای گه وره دوورن! به لام دلنیا به ئه ی پیغه مبه ری
 خو شه ویستا! که زور به ی ئه وانه سه رکه شی و لاساری کویری کردوون و ئه م زانسته
 جوانه نازانن. (پیک وه ک مله وره کانی ئه م سه رده مه ی ئیمه). (تاج/ ۴/ ز/ ۹، ژ/ ۳۸۸۳ –
 سوورده تی ئه نفال).

روونکردنه وه:

پوخته ی رافه ی ئه م نایه ته ناوایه:

۱- بیباو ده رانی مه ککه، به سه ره و کایه تی ئه بوجه هل و نه ضری کوپی حاریث،
 ته حه ددای پیغه مبه ریان کردو گوتیان: خودایه یادی نیی ئیمه، یا دینی مو حه ممه د،
 ئه گه ر دینی مو حه ممه د راسته ئیمه پیی رازی نین و به چی سزایان ده ده یت پیی
 رازین.

۲- خودای گه وره به م شیوه یه وه لامی دانه وه:

أ- دینی مو حه ممه د راسته و له منه وه هاتو وه بو ی.
 ب- ئیوه شایانی سزای تو لای سه ختن، چونکه ئایینی راست و دروستی من
 قه بو و ناکه و به رپه رچی ده ده نه وه.

ج- ئیوه شایسته ی سزای سه ختن چونکه پیغه مبه ری من و په رپه وانی له ته وافی
 خانه ی خودا و په رستش له ناویا قه دهغه ده که نه، بی ئه وه که ئیوه مافی ئه و

قہدہ غہ گردنہ تان ھہ بی، چونکہ ئیوہ خاوندانی کاروباری کہ عہہ نین، بہ لگوو خاوندانی کاروباری کہ عہہ ئہ وانہن، کہ لہ خودا دہ ترسن، پاریز لہ گوناہ دہ کھن بہ لام ئیوہ تا بینہ قافتان نوقمہ لہ گوناہ و تاوانا.

۳- بہ لام ھوی ئہ وہ کہ خودا سزایان ناداو نزا شہرہ کہیان کہ لہ خوئیانی دہ کھن گیراناکا، دہ گہریتہ وہ بو ئہم دوو ھوکارہ:

ا- لہ بہرئہ وہی کہ تو لہ ناویاندا ی لہ بہرہ کہ تی بوونی تووہ، سزادانا باری بہ سہریانا، چونکہ تو (رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) ی ئہی مو حہ ممہد!

ب- لہ بہرئہ وہیش سزانداری، چونکہ لہ کاتی تہ وافا بہ دہ وری کہ عہہ دا لہ خودا دہ پارینہ وہ و داوای لیبووردنی لی دہ کھن.

واتہ: ئہ گہر بہ ھوی ئہم دوو ھوکارہ وہ نہ بی ئہ وان شایانی سزای سہختن، بہ لام بہ ھوی ئہم دوو شتہ وہ سزاندارین!

سوورہ تی بہرائہ = سورۃ برّۃ

۱۷۰۰- لہ بارہی فہرمایشتی خودای گہورہ {وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ}

باب: فی قولہ تعالیٰ: {وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ}

فیہ حدیث ابن عمر، وقد تقدم فی فضائل عمر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (→ رقم: ۱۶۳۶)

بروانہ ژمارہ (→ ۱۶۳۶) کہ لہ پی شہ وہ لہ باسی گہورہ یی عومہری کوری خہتاب دا رابورد.

۱۷۰۱- لہ بارہی سوورہ تی (بہرائہ) و (ئہنفال) و (حہش) وہ (۷۴۳۹-۷۴۷۴)

باب: فی سورۃ براءۃ والآنفال والحشر

۲۱۴۲- عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ قُلْتُ لَابْنِ عَبَّاسٍ سُورَةُ التَّوْبَةِ؟ قَالَ: التَّوْبَةُ قَالَ: بَلْ هِيَ الْفَاضِحَةُ، مَا زَالَتْ تَنْزِلُ وَمِنْهُمْ وَمِنْهُمْ. حَتَّى ظَنُّوا أَنْ لَا يَبْقَى مِنْهَا أَحَدٌ إِلَّا ذَكَرَ فِيهَا.

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلًا دَعَاهُ وَتَلَا عَلَيْهِ هَذِهِ الْآيَةَ (اقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنْ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ) فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ هَذَا لَهُ خَاصَّةٌ؟ قَالَ: «بَلْ لِلنَّاسِ كَافَّةً». (الحديث ٦٩٣٥ ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام النووي = ٦٩٥٩ فم = ف.م = ترقيم فتح الملهم بشرح صحيح الإمام مسلم. تجريد البخاري بالكوردي = مختصر صحيح البخاري/١ رقم: ٣١١: ٥٢٦، ٤٦٨٣ ترقيم فتح الباري. أبوداود. حدود: ٤٤٦٨. ترمذي. تفسير القرآن: ٣١١٢. تحفة الأشراف/٩١٦٢).

عەبدوڵلای کورپی مەسعوود، کە ناسراوە بە ئیبنو مەسعوود (پەزەیی خۆی لێ بینی)
 فەرمووی: جاری پیاوی ماچی لە ئافەرتی دەسنی، لەپاشان هات بۆلای پیڤەمبەر
 (دروودی خۆی لەسەری) گوتی: ئەی پیڤەمبەری خودا! لەو پەری مەدینەو، رەمبوارد لەگەڵ
 ژنی، هەموو شتیەکم لەگەڵ دا کرد، وەک ماچو مۆچو دەستکردنە مل، تەنیا زینام
 لەگەڵ دا نەکرد، جا ئەووە تام لەبەردەستی تۆدا، ملکەچەم بۆ فەرمانی خودا،
 سەبارەت بەم تەوانەیی خۆم، بڕیارەت چییە لەبارەیی منەووە سەبارەت بەم گوناھەم
 ملکەچەم بۆی؟!

عومەرى كۆرى خەتتاپ (مەزەي خەيلىن) فەرەموى: خۇدا بۇ يېۋىشيويت، خۇزىا
 خۇشت پەردەي خۇدات لەسەر خۇت لانەبردبايەو خۇت بېۋىشبايە!

فهرم‌ووی: پیغهمبر (دروودی خ‌وای لمسرین) هیچ وه‌لامی نه‌دایمه‌وه، هه‌تا کابرا هه‌لسا
 ر‌و‌یشت، پیغهمبر (دروودی خ‌وای لمسرین) پیاویکی نارد به‌شوینی دا، بانگی کرده‌وه، جا
 پیغهمبر (دروودی خ‌وای لمسرین) ئەم ئایه‌ته‌ی به‌سهر‌دا خوینده‌وه: {وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي
 النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ} (سورة هود- ۱۱/۱۱۴).

واته: هه‌موو شه‌وو رۆژێ پێنج نوێژه فه‌رزه‌كان له‌كاتی دیاریکراوی خۆیان، به‌رێکوپێکی بکه‌ن، دنیابن که‌ئهم نوێژانه‌ له‌کرده‌وه هه‌رمبشه‌کانی ئی‌ومن، به‌راستی کاریکی فره‌جوان و شیرین، بزانه‌ که‌یاساسه‌کی دامه‌زرای خوداییه‌، که‌

هەمیشە کردەوێ باش و کاری چاکە و رەفتاری جوان، کردەوێ خراپ و تاوان لادەبەن و گوناو دەسپرنەوێ.

بیاوێکیش لەکوێرکە گوتی: ئەو پێغەمبەری خودا! ئەمە بەتایبەتی هەر بۆ ئەم وایە؟.

فەرمووی: (نە، هەر بۆ ئەم وانییە، بەلکوو ئەم بێرێ، کە چاکە خراپە لادەبات، بۆ گشت ئۆمەتەکانم، بۆ هەموویان هەروایە!). (تاج/ ۱ ز/ ۴۲ ز/ ۳۳۰).

روونکردنەوێ: ئەو بەهرانی لەم فەرموودەییە وەردەگیرێ:

۱- گوناو کردەوێ خراپە، ئەگەر خودا پۆشی بۆکەسی، چاری ئەوێیە کەلێ دووربکەوێتەوێ تەوێ لێ بکاو بۆکەس باسی نەکاو پەردەي خودا لەسەر خۆي هەل نەداتەوێ.

۲- کارەباشەکان دەبن بەکەفارمەت و داپۆشەر بۆ کردەوێ خراپەکان، لەبەرئەوێ بەندە هەتا دەتوانێ لەکردەوێ چاکە کۆتایی نەکا، کردەوێ چاکە بابەتیکی بەروالایە، هەموو جوێرە چاکەییەکان دەگرێتەوێ، لەباوەر، لەنوێژ، لەحەج و عەمرە، لەخێرو زەکات و رۆژوو، لەچاکە لەگەڵ دایک و باوک و منال و ژن و کەسوکار، لەغەزاو تێکۆشان، لەفیڕبوونی زانست.

سۆرەتی سوبحانە = سۆرە سُبْحَانَ

۱۷۰۳- لەبارەي فەرمايشتی خودای گەورەوێ: {وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ} (۶۹۹۰-۶۹۹۵)

باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ}

۲۱۴۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: بَيْنَمَا أَنَا أُمَشِي مَعَ النَّبِيِّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- فِي حَرْثٍ وَهُوَ مُتَكِيٌّ عَلَى عَصِيْبٍ إِذْ مَرَّ بِفَرٍّ مِنَ الْيَهُودِ فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: سَلُوهُ عَنِ الرُّوحِ، فَقَالُوا: مَا رَأَيْتُمْ إِلَيْهِ لَا يَسْتَقْبِلُكُمْ شَيْءٌ تَكْرَهُوْنَهُ؟ فَقَالُوا: سَلُوهُ، فَقَامَ إِلَيْهِ بَعْضُهُمْ فَسَأَلَهُ عَنِ الرُّوحِ، قَالَ: فَاسْكَتَ النَّبِيُّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- فَلَمْ يَرِدْ عَلَيْهِ شَيْئًا، فَعَلِمْتُ أَنَّهُ يُوحَى إِلَيْهِ، قَالَ: فَقُمْتُ مَكَانِي، فَلَمَّا نَزَلَ الْوَحْيُ قَالَ: (وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا). (الحديث ۶۹۹۰ = ۷۰۱۵)

فم. تجرید البخاری/ ۱ رقم: ۱۰۳ = ۱۲۵، ۴۷۲۱، ۷۲۹۷، ۷۴۵۶، ۷۴۶۲ فتح الباری
للعسقلانی شرح صحیح البخاری. ترمذی. تفسیر القرآن. ۳۱۴۱. تحفة الأشراف: (۹۴۱۶).

عبداللای کوری مهسعوود، که ناسراوه به ئیبنو مهسعوود (دروادی خوی لئ بئ)
فهرمووی: جاری له مه دینه له خزمه تی خوشه ویست دا بووم (دروادی خوی له سهرین) له ناو
باخه خورمایه کا دهرؤیشتین، پیغه مبه ر (دروادی خوی له سهرین) په لکه دار خورمایه کی پی
بوو، له کاتی رؤیشتن دا، خوی دها به سهری دا، له لای دهسته یی جووله که وه رابورد،
بازیکیان گوتیان: بو پرسیارئ له موحه ممد نه که یین، بازیکی تریان گوتیان:
پرسیاری لئ مه که ن، نه بادا وه لامه که ییتان به دل نه بی، له پاش دا گوتیان: نه ی
باوکی قاسم! قسه ی رؤحمان بو بکه، رؤح (که گیانی گیانله به ره) چییه؟

جا پیغه مبه ر (دروادی خوی له سهرین) تاوی راوه ستاو پاما، نه و جا سهری به رز کرده وه،
زانیم که نه وه سرووشی بو هات، نه و جا فهرمووی: {وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ
مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا} (سورة الإسراء- ۱۷/۸۵).

واته: پرسیارت لئ ده که ن له حه قیقه ته و راستینه ی رؤح، له کونه و ماهیه ته و
چییه تی نه و شته که پی ده لئین گیان، که گیاندار به بوونی نه و شته گیاندار وه
زیندووه و به نه بوونی نه و شته بی گیانه و مردووه، له وه لامیانا بلئ: رؤح
له و ستانه یه که به هو ی فهرمانی خودا وه په یدا ده بی، ئیوه نایزانو تی ناگه ن،
له سنووری هو ش و فامی ئیوه به دهره، له مه یش سهرتان سوورنه مینئ، چونکه
نه وه ی ئیوه ده یزانن له چا و نه وه ی که خودا ده یزانئ زور زور که مه). (تاج/ ۴ ز ۱۸
ژ/ ۳۹۶۹ ج/ ۴).

۱۷۰۴- له باره ی فهرمایشتی خودای که وره وه: {أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ

رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ} (۷۴۳۹ - ۷۴۷۹)

باب: فی قوله تعالى: {أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ}

۱۲۴۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ: (أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ)

قَالَ كَانَ نَفَرٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعْبُدُونَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ فَاسْلَمَ النَّفَرُ مِنَ الْجِنِّ. وَاسْتَمْسَكَ الْإِنْسُ

بِعِبَادَتِهِمْ فَنَزَلَتْ {أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ}. (الحديث ۷۴۷۱ = ۷۵۰۷م. بخاري. تفسير: ۴۷۱۴، ۴۷۱۵).

عەبدوللاي كورى مەسعوود، كەناسراوھ بە ئىبنو مەسعوود (رەزاي خواي لى بى) فەرمووى: چەن كەسى لەكۆمەلەي ئادەمىزاد، چەند كەسىكىيان دەپەرست لەكۆمەلەي جنۆكە، جا جنۆكەكانيان بوخويان ئىسلامبوون، كەچى مروققەكان ھەر يەخەي ئايىنە پووجەكەي خويانيان بەرنەدەدا، جا بەم بۆنەيەوھ خوداي گەورە ئەم ئايەتەي ناردە خوارەوھ: {أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا} (سورة الإسراء- ۵۷/۱۷)

واتە: ئەوانەي ئەوان بەندەييان بۆدەكەن ئىسلام بوون و خويان منەيي ھۆكاري دەكەن و مشوورى شتى دەخون كەلە خوداوھ نزيكيان بكا تەوھ، كاميان كە بەبيري خەلگي كە زياتر لە خوداوھ نزيكتەر لەھەموويان زياتر دەگەرئ بەشوین شتى ببئ بەمايەي رەزاي خوداو ئوميدى رەحمەتى خوداي لى بكري، كەواتە: ئەوھى نزيك نەبئ دەبئ حالى چۆن بئ، ئەوان بەھيواي رەحمەتى خودان و لەسزاو ئيش و ئازارو زەحمەتى ئەو زاتە بئ باكە دەترسن، كەواتە چۆن ھەلەي وا گەورە دەكەن خويان بكەن بەخوا درۆينە! ھەقيشيانە كەلە مەكرو عەزابى خودا ئەمىن نەبن، چونكە بەراستى ئەوھى ھۆش و گۆشى ھەبئ لەسزاى خوداي تۆ دەترسى.

۱۷۰۵- لەبارەي فەرمايشتى خوداي گەورەوھ: {وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتُ بِهَا}

(۱۰۰۰-۱۰۰۲) باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتُ بِهَا}

۲۱۴۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ (وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتُ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا) قَالَ: نَزَلَتْ وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُتَوَارِ بِمَكَّةَ، فَكَانَ إِذَا صَلَّى بِأَصْحَابِهِ رَفَعَ صَوْتَهُ بِالْقُرْآنِ فَإِذَا سَمِعَ ذَلِكَ الْمُشْرِكُونَ سَبُّوا الْقُرْآنَ وَمَنْ أَنْزَلَهُ وَمَنْ جَاءَ بِهِ فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى لِنَبِيِّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ) فَيَسْمَعُ الْمُشْرِكُونَ قِرَاءَتَكَ (وَلَا تُخَافِتُ بِهَا) عَنْ أَصْحَابِكَ أَسْمِعُهُمُ الْقُرْآنَ وَلَا

تَجْهَرُ ذَلِكَ الْجَهْرُ وَابْتَغَ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا يَقُولُ بَيْنَ الْجَهْرِ وَالْمَخَافَةِ. (الحديث ۱۰۰۰ شیعاً = ۹۹۳ فم = فتح الملهم شرح صحیح مسلم. تجرید البخاری بالكوردی / ۴ رقم: ۱۶۷۲ = ۷۷۲۲، ۷۴۹۰، ۷۵۲۵، ۷۵۴۷ فتح الباری شرح صحیح البخاری. ترمذی. تفسیر القرآن: ۳۱۴۵، ۳۱۴۶. نسائی. إفتتاح: ۱۰۱۰، ۱۰۱۱. تحفة الأشراف: ۵۴۵۱).

عہدوللای کوری عہبباس، کہناسراوہ بہئیبنو عہبباس (رہزای خودا لہ خوئی و لہ باوکی) لہ بارہی رافہی ئەم ئایہ تہوہ لییان پرسی، کەدەفەر موئی: {وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تَخَافَتْ بِهَا وَابْتَغَ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا} (سورة الإسراء- ۱۷/۱۱۰).

کەواتای وایہ: لہ قورئانخویندنی ناو نوێژ دا، نہ زۆر دەنگ بەرز بکەرەوہو نہ زۆریش نزم، لہو نیوانەدا ریگە یەکی ناوہندی ھەلبرێرە.

ئیبنو عہبباسیش لہوہلامی پرسیارە کەدا فەر مووی: ئەم ئایہ تہ لہ کاتیکی وادا دابەزی، کە پیغەمبەر (دروودی خوای لەسەربێ) لہمە ککە لہ ترسی ناموسولمانە ھاو بە شپەیدا کەرەکان خوئی دەشاردەوہو، خوئی دەر نہ دەخست، پیغەمبەر (دروودی خوای لەسەربێ) دەستووری وابوو کە بەرنوێژی بو ھاوړپیکانی دەر کرد، لہ کاتی قورئانخویندن دا دەنگی بەرز دەکر دہوہ، جاکاتی کە ناموسولمانە بتپەرستەکان دەنگیان دەبیست، جنیویان دہدا بە قورئان و بہو کە سەش کەناردوو یەتی و بہو کە سەیش کە ھیناویەتی بو سەر زہوی (واتە: جەمینیان بەخودا و قورئان و پیغەمبەر و جوبرائیل) دہدا.

ئیتەر خودای مەزن ئەم ئایہ تہی ناردو فەر مووی بە پیغەمبەری خوئی: {وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ} واتە: بە دەنگی بەرز لہ ناو نوێژدا قورئان مەخوینە، تا کافرەکان نہیبیستن و جنیو نہ دەن بە قورئان، {وَلَا تَخَافَتْ بِهَا} وە ئەوہندەیش دەنگ نزم مەکەرەوہ کە ھاوړپیکانت نہیبیستن و سەریان لی تیک بجی، ئەوہندە دەنگ ھەلبرە کە ھاوہلانت گوئیان لیت بیت و گوئیان لہ قورئانخویندە کە ی تۆبی و بەس {وَابْتَغَ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا} بەلکوو بە دەنگی بیخوینە کە لہ ناوہندی ئەم دووپایەدا بی، نہ زۆر بەرزو نہ زۆر نزم. (تاج/ ۴/ ز ۱۸/ ژ ۳۹۷۳ - سوورەتی ئیسراء).

۲۱۴۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: (وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تَخَافَتْ بِهَا) قَالَتْ: أُنْزِلَتْ هَذِهِ فِي الدُّعَاءِ . (الحديث ۱۰۰۱ شیحا = ۹۹۴ فم = فتح الملهم).

عائیشه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودا له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رو ر‌ه‌زای خودا له‌هه‌موو هاو‌ه‌لان و له‌گشت هاوسه‌ر‌ه‌کانی) فه‌رمووی: ئەم ئایه‌ته بو روونکردنه‌وه‌ی چو‌نیتی نزاو پارانه‌وه هاتووه، که ده‌فه‌رمووی: { وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تَخَافَتْ بِهَا } (سورة الإسراء- ۱۷/ ۱۱۰).

سوورته‌ی که‌هف = سورة الكهف

۱۷۰۶- له‌بار‌ه‌ی فه‌ر‌ما‌یش‌تی خودای که‌وره‌وه { فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا } (۶۹۷۶-۶۹۸۴)

۲۱۴۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « إِنَّهُ لَيَأْتِي الرَّجُلَ الْعَظِيمُ السَّمِينُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَزُنْ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحُ بَعُوضَةٍ وَقَالَ اقْرَأُوا (فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا) ». (الحديث ۶۹۷۶ شیحا = ۷۰۰۰ فم. تجرید البخاری با‌کوردی/ ۴ رقم: ۱۶۷۳ = ۴۷۲۹. تحفة الأشراف/ ۱۳۸۷۷).

ئە‌بو‌هور‌ه‌یره (ر‌ه‌زای خ‌وای ل‌ی‌ب‌ی) فه‌رمووی: خ‌و‌شه‌ویست (دروودی خ‌وای له‌سه‌ری) فه‌رمووی: له‌رو‌ژی قیامه‌ت دا، بی‌او‌ی زل زل، قه‌له‌و قه‌له‌و ده‌ه‌ینن، له‌لای خودا سه‌نگ‌ی با‌لی می‌شو‌وله‌یه‌ک قورس نین و به‌قه‌د تو‌س‌قائ‌ی ده‌گه‌رو قه‌درو ر‌یزیان بو دانان‌ری. (ئە‌م ئایه‌ته بخ‌و‌ینن بو پ‌شتیوان‌ی ئە‌م با‌سه که ده‌فه‌رمووی: { فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا } (سورة الكهف- ۱۸/ ۱۰۵).

واته: له‌رو‌ژی ژینه‌وه‌دا، نرخ و با‌یه‌خ و ده‌گه‌رو ر‌یز بو ئە‌و سه‌ر لی‌شی‌واوه ر‌هنجه رو‌یان‌ه به‌قه‌د تو‌س‌قائ‌ی دانانی‌ین! (تاج/ ۴/ ز ۱/ ژ ۳۹۷۹ - سوورته‌ی که‌هف ج/ ۴).

سوورده تی مه‌ریه‌م = سووره مریم

۱۷۰۷- له‌باره‌ی فه‌رمایشتی خودای گه‌وره‌وه: {وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ}

{۷۱۲۵ - ۷۰۹۳} باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ}

۲۱۴۹- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-: «يُجَاءُ بِالْمَوْتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُ كَبِشٌ أَمْلَحُ - زَادَ أَبُو كُرَيْبٍ - فَيُوقَفُ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، (وَاتَّفَقَا فِي بَاقِي الْحَدِيثِ) فَيَقَالُ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَشْرَبُونَ وَيَنْظُرُونَ وَيَقُولُونَ: نَعَمْ هَذَا الْمَوْتُ، قَالَ: ثُمَّ يُقَالُ: يَا أَهْلَ النَّارِ هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ قَالَ فَيَشْرَبُونَ وَيَنْظُرُونَ وَيَقُولُونَ: نَعَمْ هَذَا الْمَوْتُ، قَالَ: فَيُؤْمَرُ بِهِ فَيُدْبَحُ، قَالَ: ثُمَّ يُقَالُ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ». قَالَ: ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-: {وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى الدُّنْيَا. (الْحَدِيثُ ۷۱۱۰ شَيْخًا = ۷۱۳۷ فَم. تجريد البخاري بالكوردي ۴/ چاپی به‌که‌م رقم: ۱۶۷۴ = ۴۷۳۰ فتح الباري. ترمذي. تفسير القرآن: ۳۱۵۶، تحفة الأشراف: ۴۰۰۲).

ئه‌بو سه‌عی‌دی خودری (په‌زای خ‌وای لئ بئ) فه‌رمووی: خو‌شه‌و‌یست (دروودی خ‌وای له‌سه‌ربئ)

فه‌رمووی: له‌پو‌ژی ژینه‌وه‌دا مردن ده‌یئن، له‌شی‌وه‌ی به‌رانیکی ته‌ودا، ده‌یه‌یئن له‌سه‌ر شووره‌که‌ی نیوانی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ، که‌پیی ده‌گوترئ: ئه‌عراف، رایده‌گرن، ئه‌وجا جارچی جار هه‌لده‌دا و به‌ده‌نگی به‌رز بانگه‌واز ده‌کا: ئه‌ی خه‌لکی به‌هه‌شت! ئه‌ی به‌هه‌شتیه‌کان! گوئ بگرن، ئه‌وانیش گوئ قولاخ ده‌که‌ن و دهنوارن، جارچییه‌که‌ ده‌لئ: ئایا ئه‌مه‌ ده‌ناسن؟ ده‌لئ: به‌لئ، ئه‌وه‌ مردنه، هه‌رکه‌سه‌شیان له‌جیگه‌ی خو‌یه‌وه‌ به‌باشی چاوی له‌به‌رانه‌که‌یه، که‌ نمایشی مردن ده‌کا، ئه‌نجا جارچییه‌که‌ بانگ ده‌کا، ئه‌ی دانیشتوانی دۆزه‌خ! ئه‌ی دۆزه‌خییه‌کان! گوئ بگرن، ئه‌وانیش هه‌موو گوئ قولاخ ده‌که‌ن و دهنوارن بوئ، جارچییه‌که‌ ده‌لئ: ئایا ئه‌مه‌ ده‌ناسن؟ ده‌لئ: ئا، ئه‌وه‌ مردنه، هه‌رکه‌سه‌شیان له‌شوینی خو‌یه‌وه‌ به‌باشی چاوی له‌به‌رانه‌که‌یه، که‌ نموونه‌یه‌ بو‌ مردن.

جا يەحيای كورې زەگەريا (سلاو و دروودى خودا لەخۆى و لەباوكى بى) بهرانهكه پال دەخاو سەرى دەبرې لەبەرچاويان. ئەو جا جاركيش بانگەواز هەل دەدا. ئەى خەلكى بەهەشت خۆشى لەئێوه، مژدەتان لى بى، ئيتى مردن نەما، هەتا هەتايە لەبەهەشتا بەخىرو خۆشى و بە شادى و كامەرانى دەژين!

وئەى دۆزەخنىشەكان! قوربەبانى چاوتان، دەرگای ئومىدتان لى داخرا، ئيتى مردنیش نەما، كه بەمردن رزگارتان بى لەئيش و ئازارى دۆزەخ، هەتا هەتايە ئەمە شوينتانه!

جا خۆشەويست (دروودى خودای گەورەى لەسەربى و سەروماڵ و منال و دايك و باوك و كەسوكار و هەست و نەست گشتى بەقوربانى گەردى بەرپى دىنيكارانى ئارامگای پىروۆزى بىت) خويندیهوه:

{وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ} (سورة مريم - ٣٩/١٩).

واته: وه ئەو كافرانە بترسینهو هەرهشەى ئەو رۆژەیان لى بکه، كه رۆژى داخو خەفەت و ئاهو هەناسەى سەرد هەلکيشانە، لەو دەمە ناسک و لەو هەلۆستە ئالۆزو شلۆفەدا، كه کار لەکار دەتەرازى و ئيش و برپيار هەموو دەبرپتەوهو، خەلكى دۆزەخ لەخەلكى بەهەشت جوئ دەكرينەوه، بەلام ئەم بى برپوا بى گوويانە، ئىستا وان لەحالتى كاسى و بى ئاگايى و نەقامى داو، گالتەيان بەقسەى هەقى رەهەيران ديتو، لەبارو دۆخى ئەو رۆژە سەخت و دىژوارە تى ناگەن، كەسى قسەى خيريان بۆبکا، ئەوان بەشىتى دەرزان، لەبەرئەم سەر ليشيوایىيە بەچاوى دۆژمن سەيرى ئامۆژگارى دلسۆزو ناصىحى ئەمین دەکەن! (وهك: لەزەتپەرستەکانى کوردستانی ئەمرو).

خۆشەويست (دروودى خۆای لەسەربى) فەرمووی: ئەوانەى كەئىستا وان لەم حالەتى بى ئاگايى و نەقامىيەدا ئەوانەن كه بۆدنيا مردوون و دنيا پەرستن. (تاج/٤ ز/ ٢/ ٣٩٨٤ ج/٤) + (بەروانە: ژمارە: ٢١٤٠ كە لەزنجیرە: ١٦٩٨ دا رابورد).

۱۷۰۸- له باره ی فه رمایشتی خودای گه وره وه: {أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا}

(۶۹۹۵-۶۹۹۰) باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا}

۲۱۵۰- عَنْ حَبَابٍ قَالَ: كَانَ لِي عَلَى الْعَاصِ بْنِ وَائِلٍ دَيْنٌ فَأَتَيْتُهُ أَتَقَاضًا فَقَالَ لِي: لَنْ أَقْضِيكَ حَتَّى تَكْفُرَ بِمُحَمَّدٍ، قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ: إِنِّي لَنْ أَكْفُرَ بِمُحَمَّدٍ حَتَّى تَمُوتَ ثُمَّ تَبْعَثَ. قَالَ: وَإِنِّي لَمَبْعُوثٌ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ! فَسَوْفَ أَقْضِيكَ إِذَا رَجَعْتَ إِلَى مَالٍ وَوَلَدٍ! قَالَ وَكَيْعٌ: كَذَا قَالَ الْأَعْمَشُ قَالَ: فَتَزَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ (أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِينَ مَالًا وَوَلَدًا) إِلَى قَوْلِهِ (وَيَأْتِينَا فَرْدًا). (الحديث ۶۹۹۳ = ۷۰۱۸ فم. تجريد البخاري بالكوردي = مختصر صحيح البخاري ۴/ رقم: ۹۴۹ = ۲۰۹۱، ۲۲۷۵، ۲۴۲۵، ۴۷۳۲، ۴۷۳۳، ۴۷۳۴، ۴۷۳۵. تحفة الأشراف: ۳۵۲۰).

خه ببابی کوری نه ره دت (ره زای خوای لی بی) فه رمووی: له سه رده می نه فامی دا، له مه کهه ئاسنگه ر بووم، شمشیریکم بو عاصی کوری وائیلی نه لسه همی به قهرز دروست کرد، دواپی چووم داوای هه قدهسته کهیم لیی کرد، پیی گوتم: ناتده می هه تا له موحه ممه د هه ئه گه ریپته وه منیش گوتم پیی: به خودا قهت له ئایینی موحه ممه د هه ئه ناگه ریپمه وه، نه به زیندویی و نه به مردویی و نه نه وکاته پش که خودا تو دهم ریئی و له پاشا له قیامهت دا زیندووت ده کاته وه!

عاص گوئی: بوشتی وا هه یه، گوایه که من له پاش مردن زیندوو بکریپمه وه؟ کهوا بوو نیستا وازم لیبه ینه هه تا دهمرو زیندوو دهمه وه، نه گه ر نه مه وایی و راست بی، نه وکاته پش مال و منالیم ده بی، جا نه و حه له ودره وه قهرزه کهت دده ممه وه! جابه م بوئه یه وه نه مه دابه زی:

{أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِينَ مَالًا وَوَلَدًا، أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا، كُلًّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا، وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا} (سورة مريم- ۷۷/ ۱۹-۸۰).

ده بی حالی شری نه و کابرایه چۆن بی، که گالته ی به قه برو قیامهت دی و، به ته وسه وه و به ته نفیسییه وه به موسولمانان ده لی: من له قیامهتیشا مال و منالیم

ده‌بی، ئە‌گەر مافی، قەرزی، هه‌قیکتان له‌سه‌ر من هه‌یه، په‌له‌م لێ مه‌که‌ن، له‌وی ده‌تانه‌مه‌وه‌!

دیاره که‌ئه‌م کابرایه‌ غه‌ی‌ب‌زان نییه‌و، ئە‌وه‌نده‌یش پیاویکی پاک و پیرۆزنییه‌، که‌به‌ئێ‌ن و په‌یمانی وای له‌خودای می‌ه‌ره‌بان وه‌رگرتی، که‌واته‌ با گالته‌ی به‌ئایینی ئێ‌مه‌ کردبی، رۆژی ده‌بی له‌دیوانی خوادا خۆی به‌تاوانباری ده‌بینیته‌وه‌و به‌بی مال و منال داماوو که‌ساس و بی که‌س دێ‌ته‌وه‌ به‌رده‌ستی خۆمان، فریشته نووسه‌ره‌کانی ئێ‌مه‌ ئە‌م قسانه‌ی هه‌موو ده‌نووسن، که‌ده‌بن به‌مایه‌ی سزای زۆر تر، وه‌مال و مناله‌که‌ی هه‌موو لێ ده‌سه‌نینه‌وه‌و به‌تاق و ته‌نیا، به‌سه‌لته‌ زه‌لامی دیت بۆ دیوانی دادگایی خودایی). (تاج/ ٤/ ز/ ٢ ژ/ ٣٩٨٨ - سوورته‌ی مه‌ریه‌م چ/ ٤ = چاپی چواره‌م).

سوورته‌ی نه‌نبیاء - سورة الانبیاء

١٧٠٩- له‌بارهی فهرمایشتی خودای که‌وره‌وه‌ {کما بدأنا أول خلق نعیده‌}

(٧١٢٦-٧١٣١)

باب: فی قوله عز وجل: {کما بدأنا أول خلق نعیده‌}

٢١٥١- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَوْعِظَةٍ فَقَالَ: « يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ مَحْشُورُونَ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حُفَاةَ عُرَاةٍ غُرُلًا - ثُمَّ قَالَ - (كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نَعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ - ثُمَّ قَالَ - أَلَا وَإِنَّ أَوَّلَ الْخَلْقِ يُكْسَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِبْرَاهِيمُ (عليه السلام)، أَلَا وَإِنَّهُ يُجَاءُ بِرِجَالٍ مِنْ أُمَّتِي فَيُؤْخَذُ بِهِمْ ذَاتَ الشَّمَالِ ، فَأَقُولُ يَا رَبِّ أَصِيحَابِي!. فَيَقَالُ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحْدَثُوا بَعْدَكَ . فَأَقُولُ كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ: {وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ. إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} فَيَقَالُ لِي: إِنَّهُمْ لَمْ يَزَالُوا مُرْتَدِّينَ عَلَى أَعْقَابِهِمْ مِنْذُ فَارَقْتَهُمْ » . (الحديث ٧١٣٠ ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیحا لصحیح مسلم بشرح الإمام النووي = ٣١٥٦ ترقیم فم = فن = فتح الملهم بشرح صحیح الإمام

مسلم. تجرید البخاری = مختصر صحیح البخاری/المجلد الرابع الرقم: ۱۳۴۳ = ۳۳۴۹، ۳۴۴۷، ۴۶۲۵، ۴۶۲۶، ۴۷۴۰، ۶۵۲۴، ۶۵۲۵، ۶۵۲۶. ترمذی. صفة القيامة: ۲۴۲۳. نسائی. جنائز: ۲۰۸۱. تحفة الأشراف/۵۶۲۲).

ئیبنو عەبباس (رەزای خوایان لى بىن) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خوای لەسەربىن) لەدوانیکا پەندو ئامۆزگارییەکی شیرینی کردین، فەرمووی: ئەى خەلکە! ئەى مەرفەقینە! ئەى کۆمەلەى ئادەمیزادینە! دلتیابن لەو کە ئیو لەقیامەت دا، لەپاش مردنى جیهان، زیندوو دەکریڤەو، بەپێخاوسى بەرووتو قووتى و بەسوننەتەنەکراوى حەشر دەکریڤ و کۆدەکریڤەو دەبرێڤ بۆ مەیدانى مەحشەرو لێپرسینەو، بۆلای خودای گەورە).

ئەوجا خۆشەویست (دروودی خوای لەسەربىن) ئەم ئایەتەى بۆ پشتیوانى ئەم مەبەستە خویندەو: { كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ } (سورة الأنبياء- ۱۰۴/۲۱)

واتە: خودا لەم ئایەتەدا دەفەرموی: لەروژی ژيانەو، وەك چۆن خودای گەورە لەسەرەتاو، مەرفۇقى دروست کردوو، کە لەسكى دایكى دەکەوێتە خوارو، رووت و قووت و خەتەنە نەکراو، بى مال و بى پارو پوولە، ئاوەهايش بەبى کەم زیاد، لەسەر هەمان شێو وە حالى رووتو قووتى و پێخاوسى و سوننەتەنەکراوى خودا سەرلەنوێ دروستى دەکاتەو.

ئینجا خۆشەویست (دروودی خودای لەسەربىن و سەرو مال و منال و هەست و نەست گشتى بەقوربانى گەردى گۆرى پیرۆزى بى) فەرمووی: بزانی! روژی ژینەو یەكەم کەسێ کە پۆشتە دەکریڤەو بەرگى لەبەر دەکریڤەو ئیراهیمە، هۆشیاربى! کە چەن پیاوێ لەگەلى ئیسلامى من دەهینو، بەرەولای چەپ، بەرەو ناو ئاگرى دۆزەخ بەکیشیان دەکەن، ئەوانە لەتاقمەى ئەم ئایەتەن کە دەفەرموی: { وَأَصْحَابُ الشَّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشَّمَالِ } (سورة الواقعة- ۵۶/۴۱)

خۆشەویست (دروودی خوای لەسەربىن) فەرمووی: کاتى بە بەرچاومەو ئەوانە بەکیش دەکریڤ بەرەو دۆزەخ، بەسەرسامى دەلیم: ئەى پەروردگار! خۆ ئەمانە لەکن

خۇيان ھاۋرپى من بوون، ئەۋە بۇ كوييان دەبەن؟ دەفەرمۇي: ئەي موحەممەد! تۇ ئاگات لى نىيە، كەئەمانە لەپاش مەرگى تۇ چى فەرتەنەيەكيان بەرپاكرد بوو، ئەۋجا منىش ۋەك بەندەي فرەباش، عىساي كورپى مەريەم دەلېم: {وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ} (سورة المائدة-۵/۱۱۷).

عىساي كورپى مەريەم، لەرۋۇزى ژىنەۋەدا، ۋەلامى پەرۋەردگارى خۇي دەداتەۋە، كەلىي دەپرسى ئەي عىسا! ئايا تۇ كاتى پىغەمبەر بووى بەۋ خەلگەت گوتوۋە: كە من ۋ دايكىشم بىكەن بەخوداۋ ۋەك خودا من ۋ دايكم بپەرستىن؟ عىسا لەسەر ئەم شىۋەيە ۋەلامى ئەم پىرسىارەي پەرۋەردگار دەداتەۋە: پەرۋەردگار! من ھەتا لەناويانا بووم ئاگادارىم دەكردن ۋ چاۋدېرىم دەكردن، نەم دەھىشت كەشتى ۋا نابەجى بىكەن، بەلام كاتى تۇ منت بىردەۋە بۇلاي خۇت ئىتر تۇ خۇت چاۋدېربووى بەسەريانەۋە، ھەرۋەك خۇت چاۋدېرى بەسەر ھەموو شتىكى ترەۋە، خۇت دەزانى ئەي خودايە! كەشانىيان چى ھەل دەگرى، ئەگەر سزايان دەدەي ئەۋا ديارە سزاۋارى ئەۋەن ۋ مولك مولكى خۇتە، چى لى دەكەيت رەۋايە، كەس ھەقى قسەۋ رەخنەي بۇنىيە، خۇ ئەگەر بەمىھرەبانى خۇشت لىيان دەبوورىت، ئەۋا گەۋرەيى خۇتە، بەرپاستى تۇ ئەي خودايە! دىنيام كەتەۋاناۋ لىزان ۋ داناۋ زاناۋ كاردروستى، كارى نابەجى ۋ ھەلە لەتۋەۋە دوۋرە.

خۇشەۋىست (درودى خۋاي لەسەربىن) فەرمۇي: جا منىش ۋەك عىسا دەلېم: خودايە! من ھەتا لەناويانا بووم چاۋدېرىم كىردوون، لەپاش مەرگم خۇت ئاگات لىيانە، سزايان دەدەي كەيفى خۇتە، لىيان خۇش دەبى، فەرمان فەرمانى تۋيە.

خۇشەۋىست (درودى خۋاي لەسەربىن) فەرمۇي: لەپاش ئەم پىرسىارو ۋەلامە، دەفەرمۇي پىم: ئەي موحەممەد! ئەمانە ھەر لەگەل تۇ مەردىت ۋ لىيان جىابوۋىتەۋە، پاشەۋ پاش لەنايىن ھەلگەرپانەۋەۋە پاش گەز بوونەۋە! (تاج/۴ ز/۶ ژ/۳۸۵۱ - سوورەتى مائىدە) + (رياض/۱ ز/۱۶ ژ/۱۶۵ + رياض/۲ ز/۵۱ ژ/۴۲۵).

سوورتهی هه ج = سورة الحج

۱۷۱۰- لهبارهی فهرموودهی خودای گه وره وه: { هَذَانِ خُصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رِبِّهِمْ }

{ ۷۴۳۹-۷۴۷۹ }

باب: فی قوله تعالى: { هَذَانِ خُصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رِبِّهِمْ }

۲۱۵۲- عَنْ قَيْسِ بْنِ عُبَادٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا ذَرٍّ يُقْسِمُ قَسَمًا إِنَّ (هَذَانِ خُصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رِبِّهِمْ) إِنَّهَا نَزَلَتْ فِي الَّذِينَ بَرَزُوا يَوْمَ بَدْرٍ حَمَزَةً وَعَلَى وَعُبَيْدَةَ بْنِ الْحَارِثِ وَعُتْبَةَ وَشَيْبَةَ ابْنَا رَبِيعَةَ وَالْوَلِيدُ بْنُ عُتْبَةَ. (الحديث ۷۴۷۸ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا = ۷۵۱۴ ترقيم فتح الملهم بشرح صحيح مسلم. بخاري. مغازي. ۳۹۶۶، ۴۹۶۸، ۳۹۶۹، ۴۷۴۳. ابن ماجه. جهاد. ۲۸۳۵. تحفة الأشراف: ۱۱۹۷۴).

ئهم فهرموودهیه له تاجول ئووصولاً ئاوايه، دهیکهین به رافه و روونکردنه وه بۆ ئێره:

ئیمامی عهلی (رهزای خوای لێ بێ) دهفهرموی: له پرۆژی ژینه وهدا، من یه کهم کهس دهبم، که له بهردهمی خودای گه وره و میهره بان به چوکا دیم و سکاڵای حاڵی خۆم ده کهم له دهست ناحه زه کانی خۆم.

قهیسی کوری عوباد (رهحمتهی خودای لێ بێ) دهیفهرموو: له ئه بو زهرم بیست دهیفهرموو (رهزای خوای لێ بێ): سویندی دهخوارد له سه رئه وه که ئهم ئایه ته: { هَذَانِ خُصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رِبِّهِمْ } (الحج/ ۱۹/۲۲) له شانی ئهم دوو دهسته یه دا هاته خواری، که له پرۆژی غهزای به دردا چوونه مهیدان بۆیه کتری، دهسته ی موسولمانه کان، عهلی و هه مزه و عوبه یه بوون، دهسته ی بیاوهره کانیش شه یبه ی کوری ره بیعه و عوتبه ی کوری ره بیعه و وه لیدی کوری عوتبه بوون. (تاج/ ۴/ ز/ ۵ ژ/ ۳۹۹۸- سوورتهی هه ج). ئهم فهرموودهیه دوا هه مین فهرموودهیه له سه حیجی موسلیم.

سووره تی نوور = سورة النور

۱۷۱۱- له باره ی فه رمایشتی خودای گه وره وه: {إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ

مَنْكُمْ} (۶۹۵۳-۶۹۵۱)

باب: في قوله تعالى: {إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ}

۲۱۵۳- عَنِ الزُّهْرِيِّ أَخْبَرَنِي سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ وَعُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ وَعَلْقَمَةُ بْنُ وَقَّاصٍ وَعُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ عَنْ حَدِيثِ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ قَالَ لَهَا أَهْلُ الْإِفْكِ مَا قَالُوا فَبَرَّأَهَا اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكُلُّهُمْ حَدَّثَنِي طَائِفَةٌ مِنْ حَدِيثِهَا وَبَعْضُهُمْ كَانَ أَوْعَى لِحَدِيثِهَا مِنْ بَعْضٍ وَأَثْبَتَ اقْتِصَاصًا وَقَدْ وَعَيْتُ عَنْ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ الْحَدِيثَ الَّذِي حَدَّثَنِي وَبَعْضُ حَدِيثِهِمْ يُصَدِّقُ بَعْضًا ذَكَرُوا أَنَّ عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ سَفَرًا أَقْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ فَأَيَّتُهُنَّ خَرَجَ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - قَالَتْ عَائِشَةُ - فَأَقْرَعَ بَيْنَنَا فِي غَزْوَةِ غَزَاهَا فَخَرَجَ فِيهَا سَهْمِي فَخَرَجْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَذَلِكَ بَعْدَ مَا أُنْزِلَ الْحِجَابُ فَأَنَا أُحْمَلُ فِي هَوْدَجِي وَأُنْزَلُ فِيهِ مَسِيرَنَا حَتَّى إِذَا فَرَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ غَزْوِهِ وَقَفَلُ وَدَنَوْنَا مِنَ الْمَدِينَةِ آذَنَ لَيْلَةً بِالرَّحِيلِ فَقُمْتُ حِينَ آذَنُوا بِالرَّحِيلِ فَمَشَيْتُ حَتَّى جَاوَزْتُ الْجَيْشَ فَلَمَّا قَضَيْتُ مِنْ شَأْنِي أَقْبَلْتُ إِلَى الرَّحْلِ فَلَمَسْتُ صَدْرِي فَإِذَا عِقْدِي مِنْ جَزَعِ ظَفَارٍ قَدْ انْقَطَعَ فَرَجَعْتُ فَالْتَمَسْتُ عِقْدِي فَحَبَسَنِي ابْتِغَاؤُهُ وَأَقْبَلَ الرَّهْطُ الَّذِينَ كَانُوا يَرَحِلُونَ لِي فَحَمَلُوا هَوْدَجِي فَرَحَلُوهُ عَلَى بَعِيرِي الَّذِي كُنْتُ أَرْكَبُ وَهُمْ يَحْسُبُونَ أَنِّي فِيهِ - قَالَتْ - وَكَانَتِ النِّسَاءُ إِذْ ذَاكَ خَفَافًا لَمْ يُهَبَّلْنَ وَلَمْ يَغْشَهُنَّ اللَّحْمُ إِنَّمَا يَأْكُلْنَ الْعُلُقَةَ مِنَ الطَّعَامِ فَلَمْ يَسْتَنْكِرِ الْقَوْمُ ثِقَلَ الْهُودَجِ حِينَ رَحَلُوهُ وَرَفَعُوهُ وَكُنْتُ جَارِيَةً حَدِيثَةَ السِّنِّ فَبَعَثُوا الْجَمَلَ وَسَارُوا وَوَجَدْتُ عِقْدِي بَعْدَ مَا اسْتَمَرَ الْجَيْشُ فَجِئْتُ مَنَازِلَهُمْ وَلَيْسَ بِهَا دَاعٍ وَلَا مُجِيبٌ فَتَيَمَّمْتُ مَنْزِلِي الَّذِي كُنْتُ فِيهِ وَظَنَنْتُ أَنَّ الْقَوْمَ سَيَفْقِدُونِي فَيَرْجِعُونَ إِلَيَّ فَبَيْنَا أَنَا جَالِسَةٌ فِي مَنْزِلِي غَلِبَتْنِي عَيْنِي فَنِمْتُ وَكَانَ صَفْوَانُ بْنُ الْمُعْطَلِ السُّلَمِيُّ ثُمَّ الذَّكْوَانِيُّ قَدْ عَرَّسَ مِنْ وَرَاءِ الْجَيْشِ فَادَّلَجَ فَاصْبَحَ عِنْدَ مَنْزِلِي فَرَأَى سَوَادَ إِنْسَانٍ نَائِمٍ فَأَتَانِي فَعَرَفَنِي حِينَ رَأَى وَقَدْ كَانَ يَرَانِي قَبْلَ أَنْ يُضْرَبَ الْحِجَابُ عَلَيَّ فَاسْتَيْقَظْتُ

بِاسْتِرْجَاعِهِ حِينَ عَرَفَنِي فَخَمَرْتُ وَجْهِي بِجِلْبَابِي وَوَاللَّهِ مَا يُكَلِّمُنِي كَلِمَةً وَلَا سَمِعْتُ مِنْهُ
 كَلِمَةً غَيْرَ اسْتِرْجَاعِهِ حَتَّى أَنَاخَ رَاحِلَتَهُ فَوَطِئَ عَلَى يَدِهَا فَرَكِبْتُهَا فَانْطَلَقَ يَقُودُ بِي الرَّاحِلَةَ
 حَتَّى أَتَيْنَا الْجَيْشَ بَعْدَ مَا نَزَلُوا مُوْغِرِينَ فِي نَحْرِ الظَّهِيرَةِ فَهَلَكَ مَنْ هَلَكَ فِي شَأْنِي وَكَانَ
 الَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي ابْنِ سَلُولٍ فَقَدِمْنَا الْمَدِينَةَ فَاشْتَكَيْتُ حِينَ قَدِمْنَا
 الْمَدِينَةَ شَهْرًا وَالنَّاسُ يُفِيضُونَ فِي قَوْلِ أَهْلِ الْإِفْكِ وَلَا أَشْعُرُ بِشَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ وَهُوَ يَرِيئُنِي
 فِي وَجَعِي أَنِّي لَا أَعْرِفُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اللَّطْفَ الَّذِي كُنْتُ أَرَى
 مِنْهُ حِينَ أَشْتَكِي إِنَّمَا يَدْخُلُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَيَسْلَمُ ثُمَّ يَقُولُ « كَيْفَ
 تَيْكُمُ ». فَذَاكَ يَرِيئُنِي وَلَا أَشْعُرُ بِالشَّرِّ حَتَّى خَرَجْتُ بَعْدَ مَا نَقِهْتُ وَخَرَجْتُ مَعِيَ أُمُّ مِسْطَحَ
 قَبْلَ الْمَنَاصِعِ وَهُوَ مُتَبَرِّزُنَا وَلَا نَخْرُجُ إِلَّا لَيْلًا إِلَى لَيْلٍ وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ نَتَّخِذَ الْكُنْفَ قَرِيبًا
 مِنْ بُيُوتِنَا وَأَمَرْنَا أَمْرَ الْعَرَبِ الْأَوَّلِ فِي التَّنَزُّهِ وَكُنَّا نَتَّخِذُ بِالْكُنْفِ أَنْ نَتَّخِذَهَا عِنْدَ
 بُيُوتِنَا فَانْطَلَقْتُ أَنَا وَأُمُّ مِسْطَحَ وَهِيَ بِنْتُ أَبِي رُحْمٍ بِنِ الْمُطَّلِبِ بْنِ عَبْدِ مَنَافٍ وَأُمُّهَا ابْنَةُ
 صَخْرٍ بِنِ عَامِرٍ خَالَةُ أَبِي بَكْرٍ الصَّدِيقِ وَأَبْنُهَا مِسْطَحُ بْنُ أَثَاثَةَ بِنِ عَبَادٍ بِنِ الْمُطَّلِبِ
 فَأَقْبَلْتُ أَنَا وَبِنْتُ أَبِي رُحْمٍ قَبْلَ بَيْتِي حِينَ فَرَعْنَا مِنْ شَأْنِنَا فَعَثَرْتُ أُمُّ مِسْطَحَ فِي مِرْطَها
 فَقَالَتْ تَعَسَ مِسْطَحُ. فَقُلْتُ لَهَا بِئْسَ مَا قُلْتَ أَتَسْبِيَنَّ رَجُلًا قَدْ شَهِدَ بَدْرًا. قَالَتْ أَيْ هُنْتَاهُ
 أَوْلَمْ تَسْمَعِي؟ مَا قَالَ قُلْتُ وَمَاذَا قَالَ: قَالَتْ: فَأَخْبَرْتَنِي بِقَوْلِ أَهْلِ الْإِفْكِ فَازْدَدْتُ مَرَضًا
 إِلَى مَرَضِي فَلَمَّا رَجَعْتُ إِلَى بَيْتِي فَدَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَلَّمَ ثُمَّ
 قَالَ: « كَيْفَ تَيْكُمُ ». قُلْتُ أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَتِيَ أَبَوَيَّ؟ قَالَتْ: وَأَنَا حِينَئِذٍ أُرِيدُ أَنْ أَتَيِّقَنَّ
 الْخَبَرَ مِنْ قَبْلِهِمَا. فَأَذَنَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَجِئْتُ أَبَوَيَّ فَقُلْتُ لَأُمِّي:
 يَا أُمَّتَاهُ مَا يَتَحَدَّثُ النَّاسُ؟ فَقَالَتْ: يَا بَنِيَّةُ هَوْنِي عَلَيْكَ فَوَاللَّهِ لَقَلَّمَا كَانَتْ امْرَأَةً قَطُّ
 وَضِيئَةً عِنْدَ رَجُلٍ يُحِبُّهَا وَلَهَا ضَرَائِرُ إِلَّا كَثُرْنَ عَلَيْهَا - قَالَتْ - قُلْتُ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَقَدْ
 تَحَدَّثَ النَّاسُ بِهَذَا؟! قَالَتْ: فَبَكَيْتُ تِلْكَ اللَّيْلَةَ حَتَّى أَصْبَحْتُ لَا يَرِقُّ لِي دَمْعٌ وَلَا أَكْتَحِلُ
 بَنُومٍ ثُمَّ أَصْبَحْتُ أَبْكِي وَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ
 وَأَسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) حِينَ اسْتَلَبْتُ الْوَحْيَ يُسْتَشِيرُهُمَا فِي فِرَاقِ أَهْلِهِ -
 قَالَتْ - فَأَمَّا أَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ فَأَشَارَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالَّذِي يَعْلَمُ

مِنْ بَرَاءَةِ أَهْلِهِ وَبِالَّذِي يَعْلَمُ فِي نَفْسِهِ لَهُمْ مِنَ الْوَدِّ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هُمْ أَهْلُكَ وَلَا نَعْلَمُ إِلَّا خَيْرًا. وَأَمَّا عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ: لَمْ يُضَيِّقِ اللَّهُ عَلَيْكَ وَالنِّسَاءُ سِوَاهَا كَثِيرٌ وَإِنْ تَسْأَلِ الْجَارِيَةَ تَصُدِّقُكَ - قَالَتْ - فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِرَبِيرَةَ فَقَالَ « أَى رِبِيرَةُ هَلْ رَأَيْتِ مِنْ شَيْءٍ يَرِيبُكَ مِنْ عَائِشَةَ؟ ». قَالَتْ لَهُ رِبِيرَةُ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ إِنْ رَأَيْتُ عَلَيْهَا أَمْرًا قَطُّ أَغْمَصُهُ عَلَيْهَا أَكْثَرَ مِنْ أَنْتََا جَارِيَةً حَدِيثَةً السَّنَّ تَنَامُ عَنْ عَجِينِ أَهْلِهَا فَتَأْتِي الدَّاجِنُ فَتَأْكُلُهُ - قَالَتْ - فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْمِنْبَرِ فَاسْتَعْدَرَ مِنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي إِبْنِ سَلُولٍ - قَالَتْ - فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ: « يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ مَنْ يَعِذُّنِي مِنْ رَجُلٍ قَدْ بَلَغَنِي أَذَاهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ عَلَى أَهْلِي إِلَّا خَيْرًا وَلَقَدْ ذَكَرُوا رَجُلًا مَا عَلِمْتُ عَلَيْهِ إِلَّا خَيْرًا وَمَا كَانَ يَدْخُلُ عَلَى أَهْلِي إِلَّا مَعِيَ؟ ». فَقَامَ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ الْأَنْصَارِيُّ فَقَالَ: أَنَا أَعِذُّكَ مِنْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْأَوْسِ ضَرَبْنَا عَنْقَهُ وَإِنْ كَانَ مِنْ إِخْوَانِنَا الْخَزَرَجِ أَمَرْتَنَا فَفَعَلْنَا أَمْرَكَ - قَالَتْ - فَقَامَ سَعْدُ بْنُ عُבَادَةَ وَهُوَ سَيِّدُ الْخَزَرَجِ وَكَانَ رَجُلًا صَالِحًا وَلَكِنْ اجْتَهَلَتْهُ الْحَمِيَّةُ فَقَالَ لِسَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ: كَذَبْتَ لَعَمْرُ اللَّهِ لَا تَقْتُلُهُ وَلَا تَقْدِرُ عَلَى قَتْلِهِ. فَقَامَ أُسَيْدُ بْنُ حُضَيْرٍ وَهُوَ ابْنُ عَمِّ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ فَقَالَ لِسَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ: كَذَبْتَ لَعَمْرُ اللَّهِ لَنَقْتُلَنَّه فَإِنَّكَ مُنَافِقٌ تُجَادِلُ عَنِ الْمُنَافِقِينَ فَشَارَ الْحَيَّانِ الْأَوْسُ وَالْخَزَرَجُ حَتَّى هُمَا أَنْ يَقْتَتِلُوا وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَائِمٌ عَلَى الْمِنْبَرِ فَلَمْ يَزَلْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُخَفِّضُهُمْ حَتَّى سَكْتُوا وَسَكَتَ - قَالَتْ - وَبَكِيتُ يَوْمِي ذَلِكَ لَا يَرِقًا لِي دَمْعٌ وَلَا أَكْتَحِلُ بِنَوْمٍ ثُمَّ بَكِيتُ لَيْلَتِي الْمُقْبِلَةَ لَا يَرِقًا لِي دَمْعٌ وَلَا أَكْتَحِلُ بِنَوْمٍ وَأَبَوَايَ يَظُنَّانِ أَنَّ الْبُكَاءَ فَالِقُ كَبِدِي فَبَيْنَمَا هُمَا جَالِسَانِ عِنْدِي وَأَنَا أَبْكِي اسْتَأْذَنْتُ عَلَى امْرَأَةٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فَأَذِنَتْ لَهَا فَجَلَسَتْ تَبْكِي - قَالَتْ - فَبَيْنَمَا نَحْنُ عَلَى ذَلِكَ دَخَلَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَلَّمَ ثُمَّ جَلَسَ - قَالَتْ - وَلَمْ يَجْلِسْ عِنْدِي مِنْذُ قِيلَ لِي مَا قِيلَ وَقَدْ لَبِثَ شَهْرًا لَا يُوحَى إِلَيْهِ فِي شَأْنِي بِشَيْءٍ - قَالَتْ - فَتَشْهَدُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ جَلَسَ ثُمَّ قَالَ: « أَمَّا بَعْدُ يَا عَائِشَةُ فَإِنَّهُ قَدْ بَلَغَنِي عَنْكَ كَذَا وَكَذَا فَإِنْ كُنْتِ بَرِيئَةً فَسَيَبْرُتُكَ اللَّهُ وَإِنْ كُنْتِ أَلَمَّتْ بِذَنْبٍ فَاسْتَغْفِرِي

اللَّهُ وَتَوْبَى إِلَيْهِ فَإِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اعْتَرَفَ بِذَنْبٍ ثُمَّ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ ». قَالَتْ فَلَمَّا قَضَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَقَالَتَهُ قَلَصَ دَمْعِي حَتَّى مَا أَحْسُ مِنْهُ قَطْرَةً فَقُلْتُ لِأَبِي أَجِبْ عَنِّي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيمَا قَالَ. فَقَالَ: وَاللَّهِ مَا أَدْرَى مَا أَقُولُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ لِأُمِّي: أَجِيبِي عَنِّي رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ: وَاللَّهِ مَا أَدْرَى مَا أَقُولُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُلْتُ وَأَنَا جَارِيَةٌ حَدِيثَةُ السِّنِّ لَا أَفْرَأُ كَثِيرًا مِنَ الْقُرْآنِ إِنِّي وَاللَّهِ لَقَدْ عَرَفْتُ أَنَّكُمْ قَدْ سَمِعْتُمْ بِهَذَا حَتَّى اسْتَقَرَّ فِي نَفُوسِكُمْ وَصَدَقْتُمْ بِهِ فَإِنْ قُلْتُ لَكُمْ إِنِّي بَرِيئَةٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَنِّي بَرِيئَةٌ لَا تُصَدِّقُونِي بِذَلِكَ وَلَكِنْ اعْتَرَفْتُ لَكُمْ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَنِّي بَرِيئَةٌ لَتُصَدِّقُونَنِي وَإِنِّي وَاللَّهِ مَا أَجِدُ لِي وَلَكُمْ مَثَلًا إِلَّا كَمَا قَالَ أَبُو يُوسُفَ: (فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ). قَالَتْ ثُمَّ تَحَوَّلْتُ فَاصْطَجَعْتُ عَلَى فِرَاشِي - قَالَتْ - وَأَنَا وَاللَّهُ حِينَئِذٍ أَعْلَمُ أَنِّي بَرِيئَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ مُبْرَأَتِي بِبِرَائَتِي وَلَكِنَّ وَاللَّهِ مَا كُنْتُ أَظُنُّ أَنْ يُنْزَلَ فِي شَأْنِي وَحَى يُتْلَى وَلِشَأْنِي كَانَ أَحْقَرُ فِي نَفْسِي مِنْ أَنْ يَتَكَلَّمَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِيَّ بِأَمْرٍ يُتْلَى وَلَكِنِّي كُنْتُ أَرْجُو أَنْ يَرَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي النَّوْمِ رُؤْيَا يُبْرِئُنِي اللَّهُ بِهَا قَالَتْ: فَوَاللَّهِ مَا رَأَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَجْلِسَهُ وَلَا خَرَجَ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ أَحَدٌ حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى نَبِيِّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخَذَهُ مَا كَانَ يَأْخُذُهُ مِنَ الْبُرْحَاءِ عِنْدَ الْوَحْيِ حَتَّى إِنَّهُ لَيَتَحَدَّرُ مِنْهُ مِثْلُ الْجَمَانِ مِنَ الْعَرَقِ فِي الْيَوْمِ الشَّاتِي مِنَ ثِقَلِ الْقَوْلِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْهِ - قَالَتْ - فَلَمَّا سَرَى عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يَضْحَكُ فَكَانَ أَوَّلَ كَلِمَةٍ تَكَلَّمَ بِهَا أَنْ قَالَ: « أَبْشِرِي يَا عَائِشَةُ أَمَّا اللَّهُ فَقَدْ بَرَّأكَ ». فَقَالَتْ لِي أُمِّي قَوْمِي إِلَيْهِ فَقُلْتُ: وَاللَّهِ لَا أَقُومُ إِلَيْهِ وَلَا أَحْمَدُ إِلَّا اللَّهَ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ بِرَاءَتِي - قَالَتْ - فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ { إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ } عَشْرَ آيَاتٍ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَؤُلَاءِ الْآيَاتِ بِرَاءَتِي - قَالَتْ - فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ (رضي الله عنه) وَكَانَ يُنْفِقُ عَلَى مِسْطَحٍ لِّقَرَابَتِهِ مِنْهُ وَفَقْرِهِ وَاللَّهُ لَا أَنْفِقُ عَلَيْهِ شَيْئًا أَبَدًا بَعْدَ الَّذِي قَالَ لِعَائِشَةَ. فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (وَلَا يَأْتِلِ أَوْلُو الْفُضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَى) إِلَى قَوْلِهِ (أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ) قَالَ حَبَّانُ بْنُ

مُوسَى قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ هَذِهِ أَرْجَى آيَةٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ. فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: وَاللَّهِ إِنِّي لِأُحِبُّ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لِي. فَرَجَعَ إِلَى مِسْطَحِ النَّفَقَةِ الَّتِي كَانَ يُنْفِقُ عَلَيْهِ وَقَالَ لَا أَنْزِعُهَا مِنْهُ أَبَدًا. قَالَتْ عَائِشَةُ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَأَلَ زَيْنَبَ بِنْتَ جَحْشٍ زَوْجَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ أَمْرِي: « مَا عَلِمْتَ أَوْ مَا رَأَيْتِ؟ ». فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحْمِي سَمْعِي وَبَصْرِي وَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ إِلَّا خَيْرًا. قَالَتْ عَائِشَةُ: وَهِيَ الَّتِي كَانَتْ تُسَامِينِي مِنْ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَعَصَمَهَا اللَّهُ بِالْوَرَعِ وَطَفِيقَتُ أُخْتِهَا حَمْنَةُ بِنْتُ جَحْشٍ تُحَارِبُ لَهَا فَهَلَكَتْ فِيمَنْ هَلَكَ. قَالَ الزُّهْرِيُّ فَهَذَا مَا انْتَهَى إِلَيْنَا مِنْ أَمْرِ هَؤُلَاءِ الرَّهْطِ. (الحديث ٦٩٥١ ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام النووي = ٦٩٧٥ فم = ف.م. = فتح الملهم. تجريد البخاري بالكوردي ٣/ رقم: ١١٢١ = ٢٦٦١، ٢٦٣٧، ٢٦٨٨، ٢٨٧٩، ٤٠٢٥، ٤١٤١، ٤٦٩٠، ٤٧٥٠، ٤٧٤٩، ٤٧٥٧، ٥٢١٢، ٦٦٦٢، ٦٦٧٩، ٧٣٦٩، ٧٣٧٠، ٧٥٠٠، ٧٥٤٥ + ژماره: ١١٠٧ = تجريد. تحفة الأشراف: ١٦١٢٦).

نیمامی زوهری (رحمتمی خودای لی بی) فهرمووی: ئەم کۆمەڵە لەعائیشەیی هاوسەری پێغەمبەرەوه (دروودی خودا لەپێغەمبەرەو پەزای خودا لەهەموو هاوێڵ و هاوسەرەکانی بی) ئەم داستانەیان گێڕایەوه بۆم، کەباسی ئەو بوختانە گەورەییە دەکا، کە بۆعائیشە کرا، وەخودای گەورە بەئایەتی قورئان پاکانەیی بۆ عائیشە کردو پاکو پاکیزەیی ئەوی لەشتی و ناشایستە راگەیاندا، ئەمانە گشتیان کۆمەڵی لەقسەکانی عائیشەیان گێڕایەوه بۆم، بازئ لەم کۆمەڵەییە باشتەر قسەکانی عائیشەیان پەوان بوو، وە زیاتر شارەزاییان لێی هەبوو، وەمن بەش بەحالی خۆم زۆر بەباشی لەفهرموودەیی یەك بەیەکی ئەوان، کەبەمنیان دەفهرموو لەم بارەییەوه، زۆر بەباشی لەووحالی بووم و پەوانم کرد، قسەکانی ئەوان سەبارەت بەم بابەتە، لەناو خۆیاندا تەبابوون و بەلگەیی راستیی یەکتری بوون، جا ئەم کۆمەڵەییە کەئەم زاتانە بوون: سەعیدی کوری موسەییەبو عورووی کوری زوبەيرو عەلقەمەیی کوری وەققاص و عوبەیدوللای کوری عەبدوللای کوری عوتبەیی کوری مەسعوود

بوون، فەرموويان: عائىشەى ھاوسەرى پېغەمبەر (دروودى خودا لەسەر پېغەمبەر و
 رەزاي خودا لەھەموو ھاوسەر و ھاوەلانى بى) فەرمووى: پېغەمبەرى خودا (دروودى خۆى
 لەسەرىن) دەستوورى وابوو: كاتى دەرفىشت بۆ سەفەر، لەنيوانى خىزانەكانى دا
 تىروپىشى دەکرد، ئىتر بەناوى ھەركامىكىانەو پىشك دەربچوايە ئەو ژنەيى لەگەل
 خۆى دا دەبرد بۆ ئەو سەفەر، وە لەسەر ئەم ياسايە جارى پېغەمبەر (دروودى خۆى
 لەسەرىن) پىشى خست لەنيوانمان دا، دەيويست بچى بۆ غەزاي بەنى موصطەلەق، وا
 رپكەوت پىشك بەناوى منەو دەرجوو، وەمن لەخزمەتى دا چووم بۆ ئەو غەزايە،
 ئەم سەفەرەيش پاش ئەو بوو كە ئايەتى حىجاب و حىجابگرتنەو پەچەپۆشى
 ژنان ھاتبوو خوارەو، دەربادى ھاوسەرەكانى حەزەرت (دروودى خۆى لەسەرىن) لەبەر ئەو
 من بەبەرگى حىجابەو لەناو كەژاوەيەكا ھەليان دەگرتەم دەيانخستە سەرپىشتى
 وشترەكەم و ھەر بەكەژاوەكەيشەو لەوشترەكە دايان دەگرتەم، رۆشتين ھەتا
 حەزەرت (دروودى خۆى لەسەرىن) لەغەزاكەى لى بۆو، گەرايەو گەيشتینە نزيكى
 مەدينە. لەویدا لەشەودا پېغەمبەر (دروودى خۆى لەسەرىن) دەستوورى دا كە بکەونە رى و
 بەرەو مەدينە بجمين، منيش لەو كاتەدا كە خەلكەكە خەرىكى بارکردن بوون،
 ھەستام چووم بۆسەراو دووركەوتەو لەقەرەبالغى سوپاكە، كاتى سەراو كەم
 تەواو كەرد دەستم بەناو گەيانە، ھاتمەو بۆلاى شوپنەكەى خۆم، تەماشام كەرد
 گەردانەيەكى بەردەشەو زىظەفارم ھەبوو، پسا بوو، پچرا بۆو، وەچەند دانەيەكى
 لى داکەوتبوو، منيش بەرپىگەكەى خۆما گەرامەو گەرام بۆ ملەوينكەكەم، جا ئەم
 گەران و خەرىكبونەم درەنگى بەسەرھينامو لەگەژاوەكەم بى ناگابووم، تەمز
 ئەوانەى كە خزمەتى ئيمەيان دەكردو، وشترەكەيان بۆم كۆيان دەكرد، ھاتوون
 كەژاوەكەى منيان بەخالى ھەلگرتووەو ناويانەتە سەرپىشتى وشترەكەم، بەبىرى
 خۆيان و ايانزانيو كەمن وام لەناويدا، فەرمووى: ئەو سەردەمەيش ژنان ھيشتا
 سووكەلە بوون و قەلەو و گوشتن و قورس نەبوو بوون، چونكە خواردنيان كەم بوو،
 بەقەد بەركۆلئ دەبوو نەدەبوو، سەرەراى ئەو ھەيشە من خۆيشەم ئەو ھەلە ھيشتا

كچۆلە بوومو كەنىشكىكى مائالكار بوومو تەواو سووكەلە بووم، ئىتر لەبەرئەم ھۆيانەو، ديارە چارەنووسى خودايى وابووه، كاتى پياوھكان كەزاوہ خالىيەكەى من ھەلدەگرنو دەينىن لەوشتەكەى ژىرمن ھەست بەسووكى و چۆلييەكەى ناكەن و يەكسەر وشتەكە ھەلدەسىنن و دەرۆن، كاتى ملەوانەكەمم بەتەواويى دۆزيەوہ رۆيشتەوہ بۆ شوپن ھەوارى سوپاكە، تەماشام كرد كەسى لى نەماوہ، ئىتر رۆيشتەم بۆسەر شوپنەپيشووەكەى خۆم و بەناچارى لەوى دانىشتەم، بەھىواى ئەوہ كە ھاوپىكانەم درەنگ يا زوو ئاگادار دەبن لەوہكە من لە كەزاوہكەدا نيم و ھەلەى خۇيان بۆدەردەكەوى كە كەزاوہكە بەتالەو من لەبەر ھەر ھۆيەك بى گوم بوومو دەگەرپنەوہ بەشوپنما.

كەمى مامەوہ لەوشوپنەداو خەوم پياكەوت، كە چاوم كەردەوہ صەفوانى كورى موعەططەلى سولەمى زەكوانى كەلەپاش سوپاكەوہ بوو ھات، صەفوان لەبەرە بەيانا سەر خەوى دەشكىنن و لەپاشا شەو لەناو شەو دەگرى بەدەمەوہو دەكەويٹە رى و لەدەمى بەيان دا گەيشتە لای من، صەفوان عادەتى وادەبى ھەموو جارى لەسوپاكە دوا دەكەوى تادەرۆن ئەوجا بەسەر شوپنەوارى سوپاكەدا تى دەپەرئ ئەگەر شتى لەسوپاكە دا كەوتبى ھەلى دەگرپتەوہو شوپنپان دەكەوى، كە نزيك دەبيٹەوہ لەمن لەدوورەوہ رەشايى و تارمايى مەروفيكى نوستوو دەبينى، كە دپتە پيشەوہو دەگاتە سەرم، تەماشام دەكا دەمناسيٹەوہ، چونكە لەپيش ئەوہدا كەپەچەو چارشىو گرتەوہ دابى و بەرگى حىجاب بەپيى ياساى ئيسلام پەيدا ببى، ئەو منى دەدى. كەدەمناسيٹەوہ دەست دەكا بەگوتنى: (إنا لله وإنا إليه راجعون) وەك باوہ لەكاتى رووداويكى ناخۆش دا ئەم ئايەتە پىرۆزە دەگوترى، ئىتر لەدەنگى ئەم وشەيە خەبەرم بۆوہ، كەچاوم كەردەوہ صەفوان دەيگوت: (إنا لله وإنا إليه راجعون). ئىتر من خۆم يەكسەر داپۆشى و گورج چارشىوہكەى خۆمم دا بەرووى خۆم دا، بەزاتى خودا يەك وشە چيە قسەى ترى لەگەلدا نەكردم، جگە لەو ئايەتە زياترم لى نەبيست، ئەوہنەبى كە كيشاى بەدەستى وشتەكەى داو يىخى داو، منيش بەبى ياريدەى ئەو

كەبالم بگرئ، يا قاجم هەلبېرئ، سواری وشرەكە بووم، جا كەوتەرئ و جلەوی وشرەكەى بۆ رادەكیشامو، هەتا لەسەر ئەم حالەتە گەیشتینەو بەسوپاکە، كەلەقرچەى گەرمای نیومەرۆدا بۆ وچان لایان دابوو، جا ئیتر سەبارت بەمن تیاچوو ئەوەى كە تیاچوو، وەك دەلئین: باویلکە بایهكى بەسە، داخ لەدلەكانیش ئەمەیان بەهەلزانى و بەنیازی ئابرو بردنى حەزەرتو تانەدان لەخانەو دادەى پاك و مەردو داوینپاكى، ویستیان خەنجەرە كۆل و كۆلەكەى خۆیان تامشتوو رزىوہكەى بىدن لەكۆلەى ئىسلام، بۆيەكا سەرۆكى ناپاكەكان عەبدوللای كورى ئوبەيى، كەپیشى دەگوترئ: عەبدوللای كورى سەلوول، چونكە دايكى ناوى سەلوولە، ئەو سەرچۆبى گۆبەنى ھەلاتو بوختانە زلەكەى دەكیشاو، خۆش خۆش ئاگرى ئازاوہكەى بەدەستەچیلە خۆش دەكرد، كاتى گەیشتینەو مەدينەى نازدار وارپكەوت من يەك مانگى رەبەق نەخۆش كەوتم ئیتر لەبەر ئازارى خۆم ئاگام لەو خەلكە نەبوو، كەلەناو خۆيانا باسى ئەو بوختانە دەكەن، كەدەستەى ھەلاتبازەكان ھەلئیان بەستبوو بۆمن، وەكردبوویان بەبنیشتە خۆشەى خۆیان، سەرەراى ئیش و ئازارى نەخۆشینەكەشم من لەكراسى خۆما پاك بووم، ھىچ ئاگام لەم كەين و بەينە نەبوو، بەلام لەو دوو دل بووم كە پىڤەمبەر (دروودى خواى لەسەربى) لەو نەخۆشینەم دا، وەك نەخۆشىنى جارائىم نازى نەدەگرتەم ئەو مېھرەبانىيەى جارانى لەگەلمانەما بوو.

جار جار دەھاتە بەردەرگاى ھۆدەكەم و سلاوى لى دەكردین و دەیفەرموو بەدایكم كە بۇچاودپىرى لەلام بوو: نەخۆشەكەتان چۆنە؟ ئیتر دەرپۆشت، بەس لەمە دوو دل بووم، بەلام ھەستم بەشتى خراب نەدەكرد، ھەتا رۆژى پاش ئەوەى تۆژى بووژامەوہو كەمى چاكەوہو بووم، لەگەل دايكى ميسطەح دا، كە پوورزای باوكم بوو، چوومە دەرەوہو بۆ مەناسیە، كە جىگەى سەراومان بوو، شەواو شەونەبوايە دەرەدەجووین، ئەوكاتە ھىشتا ئاودەستمان لەنزىك مالاكانمانەوہ دروست نەكردبوو، لەسەر عادەتى عەرەبە پىشینەكان لەچۆلەوانى سەراومان

دهکرد، چونكى ئەوسا ئاودەستى لای مال ئازارى دەداين! بەبۆنى ناخۆش. جا كاتى سەراوەكەمان تەواو كردو گەراينەووە بۆمالەووە، دايكى ميسطەح لەرېگە قاجى لەعەباكەى گىراو پىي هەنگەوت و نزايەكى خراپى لە ميسطەحى كورپى كردو گوتى: ميسطەح سەرنگرئ بئو لەناوبچى؟ ئەم دايكى ميسطەحە ناوى سەلا بوو، كچى ئەبو رەھمى كورپى موططەليبى كورپى عەبدوڵمەناف بوو، دايكى سەلمايش كچى سەخرى كورپى عامير بوو، پووورى هەقى ئەبوبەكرى سەدىق بوو، ميسطەحى كورپى سەلمايش كورپى ئونائەى كورپى عەببەدى كورپى موططەليب بوو. كەواتە: ميسطەح پورزازاى ئەبوبەكرى سەدىقە. كەدايكى ميسطەح ئەو دووعاى شەرى لە ميسطەحى كورپى كرد، پىيم گوت: بۆنزاى شەرى لى دەكەى؟ ميسطەح لەبەشدارانى جەنگى بەدرەو پياوى باشە، قسەى خراپ هەتئاگرئ؟ ئەویش گوتى: ئەى هينە! ئەى گىلە! تۆنازانى ئەوچى گوتوو؟ گوتەم: بۆچى؟ چى گوتوو؟ جا بەدووور و درىزى باسى داستانى بوختانەكەى بۆگىرپامەووە ئىتر نەخۆشەكەم لى زىندوو بوەووە، بارم گرانتەر بوو، كە چوومەووە بۆمالەووە كاتى حەزەرت (دروودى خواى لەسەربىن) ھاتەووە بۆلام وەك جاران سلاوى كردو فەرمووى: ئەووەكەتان چۆنە؟ واتە: نەخۆشەكەتان چۆنە؟ عەرزىم كرد: رېگەم دەدەى كە برۆمەووە بۆلاى باوك و دايكەم؟ عانىشە دەيفەرموو: مەبەستم ئەووەبوو كە ئەم دەنگ و باسە لەلاى ئەوان روون بكەمەووە بچمە بنچ و بنەوانى، جا حەزەرت (دروودى خواى لەسەربىن) رېگەى ئەوەى پىم داو، منىش رۆيشتەووە بۆلاى باوك و دايكەم. جا عەرزى دايكەم كرد: دايكە! ئەو قسانە چىن، خەلكى دەيانكەن؟ ئەویش گوتى: كچەكەم لەسەرەخۆبەو گوپى پى مەدە، پەتى درۆ كورتە، زوو دمرەكەوئ، بەخودا بەدەگمەن رى دەكەوئ كەژنى شوخ و شەنگ و جوانبى و لەلاى مێردەكەى نازدارو خۆشەويست بى و ھەوئبارىش بى، وەك حالى حازرى ئىستای تۆ، بەلام لەپلارو توانچ و زمان و دەمى ھەويكان و كەسانى سەربەھەويكانى، رزگارى ببى و قسەى زۆرى بۆ ھەلنەبەستن. منىش گوتەم:

سۇبجانەللا! لەم سەھىرە! ئايا شتى وا رىيى تى دەچى، كە ئەوخەلگە ئەوھندە دەربەستى ڤەزاي خوداو پىڭەمبەر نەبن و قىسەى وانارەوا بکەن؟!

ئىتر شەوگەردى و من کردم، ئەو شەوہ تا شەبەقى دا ھەرگىرام و فرمىسکم وشك نەبۆوہ و خەونە چووە چاوم، وەھەتا سبەينى سەرو مې ھەردەگىرام!

جا لەبەر ئەوہى كەلەوكتەدا سرووش نەدەھات بو پىڭەمبەر (دروودى خواى لەسەربىن)

لەم لایەنەوہ نىگا درەنگ ھات بو پىڭەمبەر (دروودى خواى لەسەربىن). ھەزرىت (دروودى خواى

لەسەربىن) ەلى كورې ئەبوتالەيب و ئوسامەى كورې زەيدى بانگ کرد. وە بو جىابوونەوہ

لەھاوسەرى خۆى كەمنم، ڤاويژى پىيانکرد، ئوسامە (ڤەزاي خواى لى بىن) زۆر بەجوانى

ئەوہى كەدەيزانى لەپاكى و پاكيزەيى و مەردايەتى خىزانەكەى ھەزرىت (دروودى خواى

لەسەربىن) بەياني کرد، بەھۆى ئەو دۆستى و دلسۆزيەى كەلەناو دەرۋون و ناخى دلى

خۆى دا ھەستى پى دەکرد بەرابەر بەخىزانەكانى پىڭەمبەر (دروودى خودا لەسەر

پىڭەمبەر و ڤەزاي خوداى گەورە لەھەموو ھاوہلەكان و لەسەر گشت ھاوسەرەكانى

بىن) جالەم ڤوانگەيەوہ ئوسامەى كورې زەيد فەرمووى: ئەى پىڭەمبەرى خودا!

خىزانى خىزانى تۆبى خراب نابى و ھەر قابىل بەخۆتەو، دلت چەكەرە نەكاو،

ئىمە بەش بەحالى خۆمان ئەوہى باش نەبى لىمان نەديوہ.

بەلام ەلى (ڤەزاي خواى لى بىن) فەرمووى: قوربان! خو خودا دەرۋوى ژنەينانى لى

نەبەستوويت و ژنى تريس زۆرن لەدنيدا، ئەى پىڭەمبەرى خودا! ئەوہ نەبى لەم

قىسەيە مەبەستم ئەوہبى خوانەخواستە من دلم لەئاستى ڤەوشتى بەرزى عائيشە

گەردى گرتى، يا ھەزم لەوہبى كەتۆ دەستبەردارى ببىت، نە، مەبەستم ئەوہيە

كە تۆ بەھەرھالى خۆت بەباشى دەزانى كە فەرامۆشيت بۆبى، دەنا ئەگەر ھەز

دەكەى كە بەباشى لەھالەكە حالى ببى ئەوامنىش لەتۆ باشتى لى نازانم، بو ئەمە

ئەگەر پرسیار لەبەريەرە بكەى كە كەنيزيەتى و لەگەلى ھەلس و كەوت دەكا، ئەو

قىسەى ڤاستت بۆدەكا، دەلى: جا ھەزرىت (دروودى خواى لەسەربىن) بەريەرى بانگ کردو

فەرمووى: ئەى بەريەرە! ھىچت لەعائيشە ديوہ جيگەى گومان بى؟ بەريەرە گوتى

پېي: سويندم بەۋكەسەي تۆي بەراستى ناردوۋوھو كىردوۋىتى بەيغەمبەرى راستو درووست هيچى وام لىي نەديۋە كە خوانەخواستە مايەي سوۋكى بى بۆ پايەو شانو شوپن و جىگەي ئەو، تەنيا ئەۋە نەبى كە كەنىشكىكى منالكارە هيشتا ھەلسوكەۋتى لەمنال دەكا، چونكە جارو بار كە ھەۋىر دەشلىي بەسەر ھەۋىرەكەۋە خەۋى لى دەكەۋى، گەلى جار ئازەلى ناۋمال دىن ھەۋىرەكەي دەخۇن!

جا پېغەمبەر (درودى خۋاي لەسەرىن) كە تۆزى دلى ئارام بوو، ھەر ئەو رۆژە رۆيشت بۆ مزگەۋتو تەشرىفى رۆيشتە سەر دوانگەو سكالاي حالى كىرد لەدەست سەرۋكى ناپەكەكان كە عەبدوللاي كورپى ئوبەيى كورپى سەلوولەو فەرموۋى: ئەي گەلى موسولمانىنە! كى ھەقم دەداتى و يارمەتيم دەداۋ لەسەرم دەكاتەۋە، ئەگەر بچم بەگژ ئەم پياۋە ناپاۋەدا، كە شەرمو شكۆ لەخودا ناكاو بەخوتو خۇپايى، ئازار بەخۇم و خىزانم دەگەيەنى و بوۋە بە دىركى مەم و زىن لىمان، دەسا بەزاتى خودا من بەش بەحالى خۇم كە پېغەمبەرى خودامو لەقسەي راستو لەشايەتى ھەق بەموو لانادەم، شايەتى دەدەم بۆ خىزانى خۇم ئەۋەدى باشەو چاكە نەبى لەو خىزانى خۇمە نەمدىۋە، ھەروەھا ئەۋپياۋەيش كەبە خراپە ناۋى دەبەن لەۋيشت ئەۋەدى باش نەبى نەمدىۋە لەگەل خۇمانەبى سەرى بەمالى مندا نەكردوۋە.

جا سەعدى كورپى موعاڭى ئەنصارى، كە سەرۋكى خىلى ئەۋس بوو، مەردانە ھەستاو گوتى: ئەي پېغەمبەرى خودا! من يارمەتيت دەدەم و ھەقت پى دەدەم و لەسەر تۆ دەچم بەگژىدا، ئەگەر ئەو نامەردە گىرەشۋىنە لەھۋزى ئەۋسە كەخۇم سەرۋكىانەم، ئەۋا بەس تۆ فەرمان بفرموو ھەتا بدەم لەگەردنى، خۇ ئەگەر لەبرا خەزرەجىيەكانمانە، ئەۋە ھەرچىمان لەبارەيەۋە فەرمان پى بفرموۋى جى بەجى دەكەين!

كەچى لەۋىدا سەعدى كورپى عوبادەي سەرۋكى خىلى خەزرەج راستەۋە بوو، بەرپەرچى سەعدى كورپى موعاڭى دايەۋەو گوتى: درۆت كىرد! بەزاتى خودا نايكوژى و ناتۋانى بيكوژى! عائىشە (رەزى خۋاي لى بىن) فەرموۋى: لەۋەبەر سەعد پياۋىكى

فره‌باش بوو، به‌لام له‌وکاته‌دا ده‌مارو ته‌نگه گرتبووی، کۆنه قینی که‌له‌نیوانی هۆزی نه‌وسو له‌نیوانی هۆزی خه‌زرجدا هه‌بوو، هیشتا کاریگه‌ری مابوو، جاروبار کیشی له‌نیوانی ئەم دوو هۆزه‌دا دروست ده‌کرد، گه‌رچی له‌پیت و فه‌ری نیسلا‌مه‌وه نه‌وکیشه کۆنه ته‌واو کز بوو بوو. جا له‌وی‌دا ئوسه‌یدی کو‌ری حوضه‌یر راسته‌وه بوو، که نامۆزای سه‌عدی کو‌ری موعاذ بوو، گو‌تی به‌سه‌عدی کو‌ری عوباده: تۆ درۆ ده‌که‌ی! سا به‌گه‌وره‌یی خودا ده‌یکو‌ژین، به‌راستی تۆ له‌ناپاک و مونا‌فیکانی، نه‌وه‌تانی به‌ئاشکرا له‌سه‌ر نه‌وان ده‌که‌یه‌ته‌وه‌و پاسی ناپاکان ده‌که‌ی، چۆن موسو‌ل‌مان پستی پی‌غه‌م‌به‌ر به‌رده‌داو پستی دژه‌که‌ی ده‌گری، تۆ چاو بکه‌ره‌وه ئە‌ی موسو‌ل‌مانی خودا! ده‌زانی قسه‌که‌ت کو‌ی ده‌گری‌ته‌وه؟!

جا له‌وی‌دا هه‌ردوو هۆزی نه‌وسو خه‌زرج شه‌ژان و ووروژان و نزیك بوو که بقه‌وم‌ئ و بچنه‌وه به‌گزی یه‌کترا‌و په‌لاماری یه‌کتزی بدن، وه‌ك سه‌رده‌می نه‌زانی، خه‌زرج‌تیش هه‌ر له‌سه‌ر مینه‌به‌ره‌که راوه‌ستاو له‌وی‌وه به‌فه‌رمایشتی شیرین خه‌ریک بوو هی‌دی ده‌کردنه‌وه، هه‌تا به‌ره به‌ره خاوی کردنه‌وه‌و بی‌ ده‌نگو ئارام بوون‌و، خۆشی خامۆش و ئارام بوو!

عائیشه (سه‌د هه‌زار هه‌زار جار په‌زاو په‌حمه‌تی خودای لی‌ بی) که خودا کردوویه‌تی به‌هۆی ئە‌م ئایه‌ت و فه‌رمایشته شیرین و به‌سوودانه، که به‌زمانی پی‌رۆزی خۆی بۆ‌مان ده‌گی‌رپه‌ته‌وه فه‌رمووی: ئە‌و په‌ژمه‌یش که‌ئە‌م هه‌رایه رووی دا، دیسانه‌وه سه‌رو مپ گریام و خه‌ونه چووه چاوم، فه‌رمی‌سکم وشک نه‌کرده‌وه، وه‌باوک و دایکم هه‌ربه‌لامه‌وه بوون، وه‌من دووشه‌وو روژی هه‌رده‌گریام، ته‌نانه‌ت باوک و دایکم له‌دلسۆزی خۆیان بۆ‌من، له‌و باوه‌رده‌دا بوون، که‌من له‌به‌ر گریان سویم ده‌بی‌ته‌وه‌و گریان جگه‌رم له‌ت له‌ت ده‌کا، جا له‌وکاته‌دا که‌باوک و دایکم له‌لام دانیشتبوون و من له‌سه‌ر ئە‌و حاله هه‌رده‌گریام، ژنیکی ئه‌نصاری مۆله‌تی خواست که‌بی بۆ لام، منیش ری‌گه‌م پی‌ی دا، ئە‌ه‌ویش هات دانیشت له‌گه‌ل‌ماو ده‌ستی کرد به‌گریان!

عائیشه (رهمزای خوای لی بین) فهرمووی: لهم کاته‌دا که‌له‌سەر ئهم بارو دۆخه بووین،
 ته‌ماشام کرد پیغه‌مبهر (دروودی خوای له‌سهرین) هاته مائه‌وه بۆلامان و سلاوی کردو دانیشته،
 له‌و رۆژوه که‌ئهو قسانه دهرباره‌ی من کرابوون، ئه‌وه یه‌که‌م جار بوو که‌له‌لام
 دابنیشی، ئه‌وا بوو بوو به‌مانگیکی ربه‌قیش که‌له‌م بارمیه‌وه سرووش و نیگای بۆ
 نه‌هاتبوو، جا چه‌زمرت (دروودی خوای له‌سهرین) له‌پاش دانیشتن شایه‌تمانی هی‌ناو فهرمووی:
 له‌پاش سوپاس و ستایشی خودا، ئه‌ی عائیشه! دهرباره‌ی تۆ هه‌ندێ قسه‌ی ناشایسته‌م
 بیستۆته‌وه، ئه‌گهر تۆ پاک بی و له‌وانه دووربی، ئه‌وا خودا به‌زوویی پاکیی تۆ
 ئاشکرا ده‌کات، ئه‌گهر قهره‌ی گونا‌هی‌کیش که‌وتبووی ئه‌وا ژێوان به‌ره‌وه لی‌و
 ته‌وبه‌ی لی بکه‌و دا‌وای لی‌خۆشبوون له‌ خودا بکه، دانیابه‌ له‌وه که‌ خودا به‌سو‌زو
 میهره‌بانه‌ له‌گه‌ڵ به‌نده‌ی خۆی دا، هه‌رکاتی به‌نده‌یی گونا‌هی بکا‌و ته‌وبه‌ی لی بکا،
 وه‌پی له‌گونا‌هی خۆی بنی، ئیتر خودای گه‌وره‌ ته‌وبه‌و په‌شیمانی لی گیرا ده‌کا.

عائیشه (رهمزای خوای لی بین) فهرمووی: کاتی چه‌زمرت (دروودی خوای له‌سهرین) فهرمایشته‌که‌ی
 خۆی ته‌وا‌و کرد، فرمی‌سک له‌چاوما قه‌تیس ما‌و وشک بوو، هه‌ستم به‌تنۆکی ئه‌شک
 نه‌کرد، چونکی خه‌م و خه‌فته‌و په‌زاره‌ که‌زۆری هی‌نا، ده‌رگای فرمی‌سک ده‌به‌ستی!
 ئه‌وه‌کاته دڵ له‌باتی چا‌و تکه‌ تکه‌ خوینی لی ده‌تکی!

جا به‌باوکم گوت: با‌وه! تۆ له‌باتی من وه‌لامی پیغه‌مبهر (دروودی خوای له‌سهرین)
 بده‌ره‌وه‌ بۆ ئهم قسه‌یه‌ که‌ده‌یفه‌رمووی، باوکم فهرمووی: به‌خودا نازانم وه‌لامی
 چی بده‌مه‌وه، جا گوتم به‌دایکم: ده‌ی دایکه‌! تۆ وه‌لامی چه‌زمرت (دروودی خوای له‌سهرین)
 بده‌ره‌وه، ئه‌وه‌یش فهرمووی: نازانم چی عه‌رزی چه‌زمرت بکه‌م.

عائیشه (رهمزای خوای لی بین) فهرمووی: من ئه‌وه‌کاته که‌نیشکی منالکار بووم و زۆریشم
 له‌قورئان نه‌خویندبوو، له‌به‌ره‌ئه‌وه‌و له‌به‌ر په‌ریشانی دلی خۆم، نا‌وی چه‌زمرت
 یه‌عقووبی باوکی چه‌زمرت یوسفم له‌بیر چوو‌بوو، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یش دا خودای
 گه‌وره‌ سه‌ری خستم که‌ به‌گوساخ‌و زمانپارا‌وی وه‌لامی چه‌زمرت (دروودی خوای له‌سهرین)
 بده‌مه‌وه.

بۆيەكا گوتە: بەخودا من باش باش دەزانم كەئىيۆه ئەودەندە ئەم قسەو باسە
چووە بەگوچكەتانا، لەدلتانا چەسپیومو باوەرتان پێ کردوو، جائەگەر من پێشتان
بلییم: من پاك و بەری و بێ ئاگاو بێ گەردم لەم بوختانە، ئیو بەوێرم پێ ناكەن،
هەرچەند خودا بەوبانی سەرەو بەخۆی دەزانێ و باش باش ئاگادارەكە من لەگول
پاكترم و لەمنالی ساوابێتاوانترم، بەلام ئەگەر بەدرۆپینیم لەکردنی كاری كە
نەمكردوو، ئەوا ئیو بەوێرم پێ دەكەن، بەلام سەبووریم بەوێدێ كەخودا بەخۆی
ئاگادارەو دەزانێ كەمن وەك دەنکی تەرزه پاكەو بێ گەردم، سویندم بەخودای بانی
سەر لەم هەلۆیستە ناسكەدا، كە جەنگەى خەم و خەفەت و پەژارەیهو، خورپەم لى
كەوتوو، لەتاو هێرشى بوختان و، شالۆى ناهەق، سویندم بەخودا لەئاو
هەلۆیستیكا، باشتەین داستانێ كە بیکەم بەسەر مەشق و كە بشێ و دەست بدا بۆ
سەرمەشق بۆمن و، بۆبەیانى حالى من و حالى ئیو، فەرمایشتەكەى باوكى
حەزەرتى یوسف، كە كۆرەكانى پیلانیان لەیوسفى برايان كردو، بەدرۆ پاكەنەیان
بۆ باوكیان كردو گوتیان: كۆرەكەت گورگ خواردویەتى و سەردەپای ئەودەیش ئەوان
تانەى ئەودەیان لەباوكیان دەدا، كە گوايه ئیئە قسەى راستت بۆدەكەین و تۆلەبەر
ئەوێ كەدلت پیسە لەئیئە بروامان پێ ناكەى، ئەویش لەم بارودۆخە ئالۆزەدا، كە
لەدوولاه جەرگى داخ كرابوو، وەك ئەم حالەى ئیستای من، كاری خۆى سپارد
بەخودا و فەرمووی: {فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ} (سورة يوسف -
۱۲/۱۸).

واتە: بەشو و بارى من سەبر و ئارامیكى جوانە، لەبەر بارى خودای گەورەدا،
هەر خودایە داوای یارمەتى لى دەكړی و دەتوانی كەسەبوورى دلم بدا و تواناییم پێ
بدا بۆ هەلگرتنى ئەم بارە قورسەى كەئىو دەپلین.

عائیشە (پەزى خۆى لى بێ) دەفەرموێ: ئیتر لەو شوینە هەستام و رویشتمەو بە سەر
نوینەكەى خۆم و لەسەرى پاكەوتمەو!

عائىشە (رەزى خەلىق لى بىن) فەرموۋى: مەن ھەرئەۋگاتە، سۆيىندىم بەخۇدا، زۆرىش دەمزانى مەن پاكەم، دەمزانى كەخۇداي گەۋرە پاكى و پاكىزەيى مەن پادەگەيەن، زوۋ يا دەرەنگ ئەو تۆمەتە ناھەقە بەدرۆ دەخاتەۋە، مەن ئەمەم بەباشى دەزانى، بەلام بەخۇدا زەينەم بۆلەۋە نەدەچۈۋ كە خۇدا ئايەتى قورئان لەشانى مەندا بىئىرئە خوارەۋە ئەو ئايەتەنە، لەناۋ قورئانى پىرزا بىمىنن و ھەتا ھەتايە ئەو ئايەتەنە دەۋر بىكرىنەۋە لەھەموۋ لايى!

بەلام ھىۋام وابوۋ كە پىغەمبەر (دروۋدى خەلىق لەسەرىي) لەخەۋدا خەۋى بىيىنى و ھالى بىكرى كە مەن بەدوۋرم لەشتى و ناشايستە. فەرموۋى: جا سۆيىندىم بەخۇدا ئىتر ھەر لەۋىدا پىغەمبەر (دروۋدى خەلىق لەسەرىي) لەشۋىنى خەۋى نەبزوۋت، ۋەكەسەش لەدانىشتۋانى ناۋ كۆرەكە لەمال دەرەنەچۈۋ، ھەتا (نىگا=سرووش=ۋەحى) ھاتەخوارەۋە، پىغەمبەر (دروۋدى خەلىق لەسەرىي) ۋەك ھەموۋ جارى، ھالەت و بارودۇخى ھاتنى سرووش دايگرت، ۋەك ھەموۋ جارى كە سرووشى بۆدەھات، ئەمجارەش ناۋا قورسى بارودۇخى ھاتنى سرووش دايگرت، ۋەك تايەكى گران و جەستەي پىرۋى نىشتە سەرنارەق، تەنەتە دلوپى نارەق دانە دانە ۋەك گۆى مروارى بەروخسارى پىرۋى جەستەي نازادارىدا، بەرودوا دلوپ دلوپ دەھاتە خوارى، ئەۋەش لەبەر زەبرو قورسى ۋەحى و سرووشەكە، لەگەل ئەۋەش دا كەئىمە ئەو ھەلە لەھەرەتى سەرمەي زىستان دا بوۋىن و رۆژەكەشى رۆژىكى تۆفى توۋشى ساردى سەخت بوۋ.

لەگىرانەۋەيەكى ئىبىنئىسحاق دا: عائىشە فەرموۋى: ئالەم بارودۇخە ناسكەدا مەن بەش بەھالى خەۋم ھىچ باكم نەبوۋ، چۈنكە مەن لەكراسى خەۋما پاك و بىتاۋان بوۋم، ھەق دەمزانى كەخۇدا زۆرو ناھەقىم لى ناكوا، ھاتنى ۋەحى بۆ روۋسوۋرى مەن دەبى و لەدژم نابى، بەلام باۋك دايكەم، ھەتا سرووشەكە ھات و پىغەمبەر فەرامۇشى بۆھات و موزدەي پاكى و روۋسوۋرى داۋىنپاكى مەنى راگەياند، ئالەو ماۋەيەدا، باۋك دايكەم لەترسى ئەۋە مەبادا خەۋانەخۋاستە، ئەۋەدى كە

بوختانچیییه‌کان دمیلتین راست دمرچی، له‌وماومیه‌دا وەختە بوو دلیان بته‌قی و گیانیان دمرچی؟

جا کاتی پیغه‌مبەر (دروود و سەلات و سەلام و رحمەت و سۆزو میهرەبانی خودای گەورەو سەرورەری لەسەرەبێ و سەر و مال و رۆح و هەست و نەست گشتی بە‌قوربانی گەردی بە‌رەبێ دینیکارانی گۆری پیرۆزی بێ) فەرماووشی بۆ‌هات و سرووشە‌کە‌ی وەرگرت و هاتە‌وه سەر‌بار و دۆخی ئاسایی خۆی، لە‌پیش هە‌موو شتی‌کا، لە‌خۆشیان‌ا پیکە‌نی و فەر‌مووی: ئە‌ی عائیشە! مۆژدە‌یی لیت، ئە‌وا خودای گە‌ورەو سەرورەری خست کە تۆ‌پاک و داوین‌پاک و دووری لە‌وتاوانە.

جا دایکەم فەر‌مووی: ئە‌ی عائیشە! هە‌ئسە بچۆ بۆ‌لای حە‌زرت (دروودی خۆ‌ی لە‌سەر‌بێ) لە‌خزمە‌تیا دانیشە، لە‌خۆشی ئە‌م مۆژدە خۆ‌شە‌یە، منیش گوتە: بە‌خودا ناچەم بۆ‌لای و سوپاسی خودا نە‌بێ سوپاسی کە‌س نا‌کە‌م، کە بە‌میهرەبانی و گە‌ورە‌یی خۆی، ئالای رووسووری و سەر‌بەر‌زیی بۆ‌من هە‌لکرد. ئیتر خودای گە‌ورەو سەرورەری ئە‌م دە‌ئایە‌تە‌ی ناردە خوارە‌وه:

{إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ..... هه‌تا وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ} (سورة النور- ۲۴/۱۱-۲۰).

واتە: ئە‌وه‌کە‌سانە‌ی کە‌ئە‌و هە‌لاتە هەرە گە‌ورە‌یە‌یان هە‌لبە‌ست تاقمە‌یی بوون لە‌خۆ‌تان، بە‌لام ئیشی خودا پرە لە‌دانایی و نه‌ینی خودایی، کە‌واتە بە‌هە‌لە‌دامە‌چن و گومان مە‌بە‌ن کە‌ئە‌م درۆو بوختانە شەر‌ بوو بۆ‌ئێ‌وه‌و زیان لە‌قە‌لای قایمی ئی‌سلام دە‌دا، بە‌لکوو خودا کردی بە‌مایە‌ی خێ‌رو خۆ‌شی بۆ‌ئێ‌وه‌و بۆ هە‌موو گە‌لی ئی‌سلام، لە‌لایە‌کە‌وه بوو بە‌ دا‌پۆ‌شەر‌و پەر‌دە‌و کە‌ف‌زارە‌تی گونا‌ه‌و، لە‌لایە‌کە‌وه بوو بە‌هۆ‌ی هاتنی هە‌ژدە‌ئایە‌تی پیرۆزی قورئان، کە‌شتی و خێ‌رو نرخ‌ی قە‌ت تە‌واو نابێ، ئە‌و هە‌لات‌بازانە‌یش هەر‌کە‌سە‌یان بە‌پێ‌ی بە‌شداریی خۆ‌یان، لە‌دروست‌کردنی ئە‌م تاوانە

دهستهه ئېهسته دا، سزای په وای تاوانی خوږان وهرده گرن، به تاییه تی عه بدولای
کورې سه لول که کیشی تاوانه که ی هاویشته سهرشانی خوږ!

ئهی موسولمانینه! ده بوو همرله سهره تاوه که ئهم هه لاتنه ناهه مواردتان بیست،
گورج پیاوو ژنتان بتانگوتبایه: دروږی که له کیشا نه بی، ئه قل نایگری، ئهم بوختانه
گه ورهیه، که به حهره می پیغه مبه ری خودا گراوه، ئیمه که موسولمانین باوهرمان
وايه که خودا بیرپیزی ناهینئ به شانی موحه ممه دداو، ئابرووو نامووسی خوږ و
خانه واده ی که سوکاری له هه موو گه ردو لکه و نهنگی ده پاریزی.

که واته: ئهمه دروږیه کی ئاشکرایه، ئهو درو هه ئېه ستانه کواشایه تیان، کوا
به لکه و نیشانین، ئه گه راست ده که و درو ئا که و درو زن نین، با چوار شایه تیان
له سهر داوا که یان راست بکړدایه ته وه، یا راست بکه نه وه، جا ماده م شایه تیان نییه،
دیاره مه به ستیان گیره شیوینییه و، مه به ستیان روو خاندنی قه لای قایمی ئیسلامه،
وه خوا بوخوږی باش دهمانی که نه وانه درو ده که و نه وانه به درو زن له قه ئهم دراو،
له فه زل و سایه ی خوا وه بوو، که به سوژو په حمه تی بی پایانی خوږ له جیهان و ئهو
جیهانا ئیوه ی پاراست، دنا له توله ی ئهم وتی وتییه دا، که سهرتان تی کرد بوو،
دهمتان تیژمندیوو، سزایه کی گه لی گه وره چرزه ی لی هه ئده ستاندن! به تاییه تی
له گهرمه ی نه وکاته دا که ئهم دروږیه تان کړدبوو به بنیشته خوږه ی بن ددانتان، واتان
دهمزی که ئهمه شتیکی سووک و ئاسان و ئاساییه، گه ستنی نامووسی موسولمانان و
زمارکردنی هه ست و دل و دهر وونیان و نامووسیان هه روا به دهم خوږه، به لام شتی
وا له یاسای خودا دا به تاوانیکی گه لی گه وره داده نری، ده بوو همرله یه که مجاره وه
باوهرتان بی نه کړدایه و به درو تان بختبایه ته وه و بتانگوتبایه: خونه کا که ئیمه
قه سی وا ناروا به سهر زمانمانا بی، سو بجاننه لا له درو عه نتيکه یه، ده ئی شاخ و
گوږی هه یه، نه و منده هه لاتیکی زل و گه وره یه، به راستی درو ی شاخدار هه روا ده بی،
بوختانی رووتی بی به لکه و نیشان و شایه ت هه روا ده بی!

خودا لەپرووى سۆزۈ مېھرىبانى و جەرگىسىزىيەۋە تەمى و ئامۇژتان دەكا: كە جارىكى تر ھەلەى وانەكەنەۋە، ھەتا ھەتايەۋ بېراى بېراى نەبن بەكۆمەكى، بۇ بەكرىگىراۋانى شەيتان، بۇ بىلاۋ كىرەنەۋى تۆۋى ئاۋاۋە نانەۋە بەناۋ گەلى ئىسلاما، ئەگەر ئىۋە بەپراستى خاۋەنى ئىمان و باۋەپى ساخن.

خودا ھەمىشە ۋەك مامۇستايەكى مېھرىبانى دىسۆز گوى لەدەۋرو وانەۋ دەرستان دەگرىۋ، بەنەزاكەت ھەلەتان بۇپراست دەكاتەۋە، ياساۋ نىشانەۋ ئايەت و حوكمى خۇيتان بۇ پروۋ دەكاتەۋە، چونكە خودا دانايە بەحال و زانايە لەكارى خۇيدا، دەرزانى شانى بەندەى خۇى چى ھەلدەگرى.

كەسانى كە ھەزدەكەن قاۋى ناشىرىن دابكەۋىۋ ئابروۋى موسولمانان بەخوت و خۇپايى لەكەدار بىكەن و بەدرۆۋ بەپراست شەن و كەۋى باس و خواسى ناشىرىن بىكەن، لەھەر دوۋ جىھانا سزاي خۇيان ۋەردەگرىن، خودا خۇى ھەموۋشتى بەباشى دەرزانى، بەلام ئىۋە گەلى شت ھەيە لەخۇتانەۋە نايزانى، مەگەر كەسى فىرتانى بىكا، قسەى پوخت و پالفتەى فەرمايشت ئەمەيە: لەسايەى فەزل و پەحمەتى خوداۋە، لەبەر خاترى بوۋنى پېغەمبەر (دروۋدى خۋاى لەسەرىن) لەناۋتانا، لەبەر ئەمانە ئەمجارە لەم قوۋرت و سەخلەتتايە رىزگارتان بوۋ، ۋەخودا لەۋانە خۇش بوۋ كەلەبەر ساۋىلكەيى و كەمتەرخەمى، ئەم دەنگوباسە پىسەيان دەماۋ دەم دەقۇستەۋە، دەنا كەستان لەسزاي سەختى ئەم تاۋانە قوتارتان نەدەبوۋ.

كاتى خوداى گەۋرە ئەم ئايەتانەى ناردە خۋارەۋە بۇ دەربرىنى پاكى و بىتاۋانىى من، باۋكەم ئەبۋبەگرى سەدىق (رەزاي خۋاى لى بن) فەرموۋى: بەخودا، چونكە مەستەح ئەۋەى بەعائىشەى كچەم گوتوۋە، ئىتر نابى كە ھىچ خەرج و مەسرەفەىكى بۆبىكەم، بۆيە وايگوت چونكە لەۋمبەر موۋچانەى بەمەستەح دەدا، لەبەرئەۋە، كەھەم خەزمى بوۋ، ھەم ھەزار بوۋ، تاخوداى گەۋرە ئەمەى ناردە خۋارەۋە: {وَلَا يَأْتِلِ أَوْلُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَى وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ

اللَّهُ وَلِيَعْفُوا وَلِيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ { (سورة النور- ۲۴/۲۲)

واته: با خاوه‌نی پایه‌ی نایینی و خاوه‌ن مایه‌ی جیهانی نیوه، به‌هوی ئه‌م رووداوه ناخوشه‌وه، له‌خیرکردن و بیاوه‌تی کردن، دلیان سارد نه‌بیته‌وه، سویند خواردن و شتی وانه‌که‌ن به‌مه‌هانه بوئه‌وه‌ی مووچه‌و به‌راتی خزم و خویش و هه‌زاران و نه‌وانه‌ی له‌مه‌که‌وه له‌به‌ر ره‌زای خودا، گۆچیان کردووه بو مه‌دینه، باپیاو باشانی نیوه به‌هوی ئه‌م جوړه مه‌هانه‌یه‌وه مووچه‌و به‌راتی نه‌وکه‌سانه نه‌برن که‌ناو هیئران، له‌ناو خۆتانا به‌حه‌وصه‌له‌و نه‌رم‌ونیان بن، چاوپۆشیتان هه‌بی، لی‌بووردنتان هه‌بی، نابئ له‌سه‌ر هه‌موو شتی ده‌ست بده‌نه شیرو تیر له‌یه‌کتری ساوین، گه‌لی شت هه‌یه له‌سه‌رده‌وه تاله، له‌ژیره‌وه شیرینه، نیوه‌یی که‌ئه‌وه‌نده رق نه‌ستووربن، نه‌تانه‌وی له‌که‌سی خۆش ببین، که‌هه‌له‌یه‌کتان له‌گه‌ل ده‌کا، ئیتر به‌ج روویه‌که‌وه له‌خودا داوا ده‌که‌ن که له تاوانه‌کانتان خۆش ببی، ده‌ی باش باش بزانی که‌خودا هه‌م تاوانپۆشه‌و هه‌م به‌ره‌حم و میهره‌بانه، که‌واته: نیوه‌یش ره‌فتارتان ره‌فتاری ره‌حمان بی، دووربن له هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان، که به‌خشه‌وه‌کردنی رق و کینه‌و ده‌غه‌زو دوژمنایه‌تییه له‌ناوتان دا.

جا نه‌بو به‌کر (ره‌زاو ره‌حمه‌تی خودا له‌خۆی و له‌منالی و له‌باوکی و له‌هاوسه‌ری) فه‌رمووی: به‌لئ، به‌خودا هه‌ز ده‌که‌م که‌خودا له‌گونا هه‌م خۆش بی. ئیتر نه‌و خه‌رجی و مه‌سره‌فه‌ی ده‌یکرد بو میسته‌ح گه‌راندیه‌وه بو‌ی و فه‌رمووی: به‌خودا ئیتر ئه‌م خه‌رجی و مه‌سره‌فه‌ی هه‌تا سه‌ر، پی دده‌م و قه‌ت نایرپ!

عائیشه (ره‌زای خۆی لی بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خۆی له‌سه‌ربین) بو مه‌سه‌له‌که‌ی من، پرسیار له‌زه‌ینه‌بی کچی جه‌حشیش کرد، فه‌رمووی: ئه‌ی زه‌ینه‌ب! چی لی ده‌زانیت؟ یا چیت دیوه له‌عائیشه؟ زه‌ینه‌ب (ره‌زای خۆی لی بی) ده‌فه‌رموی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! من به‌گو‌یی خۆم هیچی خراپم له‌باره‌ی ئه‌م ئافره‌ته‌وه

نەبىستوو، وە بەچاۋى خۇم ھىچى ناشىرىنەم لى نەدىو، ئىتر لەخۇمەوۋە درۆى چى بىكەم، كەواتە گۆۋ چاۋى خۇم لەدرۆۋ بوختان و ئاگرى دۆزەخ دەپارېزما!
 من خىرو چاكە نەبى، ھىچى ترم لەعائىشە نەدىو، ئەعائىشە (دروودى خودا لەمىردى بىو رەزاو رەحمەت و سەلاۋى خودا لەخۆۋى و باۋكى و دايكى و خوشكى و براى و باپىرى بى) فەرموۋى: لەناو ھاوسەرەكانى پېغەمبەر (دروودى خەۋى لەسەرىن) ھەر زەينەب ھەبوو كەھاۋتاي من بكاو وەك من لەلە پېغەمبەر (دروودى خەۋى لەسەرىن) نازو خاترى ھەبىو بەجوانىي خۆى لەلە پېغەمبەر بنازىو، شان لەشانى من بەلام خودا ھەقە، بەھۆى دىندارىي و لەخودا ترسىي خۆيەوۋە خوداپاراستى و باشى گوت و خراپى نەگوت و قسەى ھەقى كەرد، بەلام ھەمنەى خوشكى وەك ئاگرى بىنكا، لەخۆيەوۋە لەسەر زەينەبى خوشكى، شەرى بەمن دەگىراو، ئاگرى ئازاۋەكەى خۆش دەكرد، تا لەسەر حىسابى من پايەو پلەى زەينەبى خوشكى بەرزىكاتەوۋە، ئەو ھەبوو ئەوئىش (واتە: ھەمنە) تياچوو، لەگەل ئەوانەدا كەتياچوون، وەدارى ھەددى بوختانىان لى درا لەگەل چەند كەسىكى تردا. (تاج/ ۴/ ز/ ۷/ ژ/ ۴۰۰۸ - سوورەتى نوور، چاپى چوارەم).

۲۱۵۴- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَجُلًا كَانَ يُتِّهِمُ بَأْمَ وَلَدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِعَلَى «إِذَا هَبْ فَاضْرِبْ عَنْقَهُ». فَأَتَاهُ عَلَى فَإِذَا هُوَ فِي رَكْبٍ يَتَبَرَّدُ فِيهَا فَقَالَ لَهُ عَلَى اخْرُجْ. فَنَاقَلَهُ يَدُهُ فَأَخْرَجَهُ فَإِذَا هُوَ مَجْبُوبٌ لَيْسَ لَهُ ذَكَرٌ فَكَفَّ عَلَى عَنْهُ ثُمَّ أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ لَمَجْبُوبٌ مَا لَهُ ذَكَرٌ. (الحديث ۶۹۵۴ ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام النووي = ۶۹۷۸ ترقيم فتح الملهم شرح صحيح الإمام مسلم).

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزاى خەۋى لى بىن) فەرموۋى: پىاۋى ھەبوو قىبىلى بوو، لەگەل ماريىەى قىبىلى دا، كە دايكى ئىبراھىمى كۆرى پېغەمبەر بوو، لەبەرئەوۋەى كە ھەردووكيان خەلكى يەك ولات بوون جاروبار قسەيان بەيەكەوۋە دەكرد، ئەمەبوو،

به‌هویِ نه‌وه که گومانی خرابییان پی بری، که گوايه به‌دزییه‌وه ده‌ستیان تی‌که‌ل‌گردبی، کاتیِ نه‌م باسو خواسه گه‌یشته‌وه به پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سهربی) فهرمووی به‌ئیمای عه‌لی: بچۆ بده له‌گه‌ردنی نه‌و کابرایه. عه‌لی چوو که بیکوژی، ته‌ماشایکرد، که کابرا واله‌ناو بیریکی ناوداردا، خه‌ریکه خوی فی‌نک ده‌کاته‌وه، عه‌لی فهرمووی پی: وهره دهره‌وه، نه‌ویش ده‌ستی عه‌لی گرتو عه‌لی له‌بیره‌که به‌رووتو قووتی هه‌لیک‌یشایه دهره‌وه ته‌ماشای کرد چووکی له‌بنا خشتکراوه و نه‌ندای نی‌ری نه‌ماوه کیری نییه، له‌به‌ره‌وه عه‌لی وازی لی‌هیناو نه‌یکوشتو له‌پاشا هاته‌وه بۆلای پی‌غه‌مبه‌رو پی فهرموو: قوربان! نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! کابراکه له‌بنا چووکی برپاوه خشت کراوه، بی کیره له‌به‌ره‌وه نه‌مکوشت، چونکه دهرکه‌وت که نه‌م قاوه‌یه‌ی داکه‌وتوو بوختیانه‌و درۆی په‌تییه!

۱۷۱۲- له‌باری فهرمایشتی خودای گه‌وره‌وه: {وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ}

(۷۴۷۹-۷۴۳۹) باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ}

۲۱۵۵- عَنْ جَابِرٍ أَنَّ جَارِيَةَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَنٍ سَلُولَ يَقَالُ لَهَا مَسِيكَةً وَأَخْرَى يَقَالُ لَهَا أَمِيمَةً فَكَانَ يَكْرَهُهُمَا عَلَى الزَّانَا، فَشَكَّتَا ذَلِكَ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: {وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا} إِلَى قَوْلِهِ: (غَفُورٌ رَحِيمٌ). (الحدیث ۷۴۶۸ حسب ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا لصحیح مسلم بشرح النووي = ۷۵۰۴ ف.م. = ف.م. = حسب ترقیم فتح الملهم لشرح صحیح مسلم).

جابیری کوپی عه‌بدوللا (ره‌زای خوادا له‌خوی و باوکی بی) فهرمووی: عه‌بدوللا کوپی ئوبه‌یی، که‌ناسراوه به عه‌بدوللا کوپی سه‌لوول، چونکه دایکی ناوی سه‌لوول بوو، نه‌م نارمه‌رده دوو که‌نیزه‌کی هه‌بوو، ناویان موسه‌یکه‌و ئومه‌یمه‌ بوو، ده‌چوو به‌زۆر ده‌یدان به‌کری بۆ ئیشی خراپو به‌پاره داوینپسی پیان ده‌کرد، جا نه‌م دوو که‌نیزه سته‌مبارانه چوون له‌لای پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوی له‌سهربی) سکالای حالیان کرد، عه‌رزیان کرد: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! ئیمه‌ دووژنی

موسولمانىن و ئەم بەدپەشتەش بۇ پوول و پارە بەزۆرى زۆردارى زەلاممان دەكاته پال!

جا بەم بۇنەوہ ئەم ئايەتە دابەزى:

{وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهِنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ} (سورة النور-۲۴/۳۳)

واتە: شەرم و شەكۆ لەخودا بکەن و ریزی بەندەو دروستکراوانی خودای گەورە بگرن و، بۇ ریتوپیت و پرووپیتی جیهانی بى بەقاو بۇ رابواردنى چەند رۆژى، خودا لەخۆتان مەرەنجین و ژيانى نەبراوہى بەهەشت لەکيس خۆتان مەدەن، کەواتە: ئەو کەنیزانەتان کە حەزبان لەمەردى و رووسوورى و سەربەرزىيەو، بەدەمى خۆيان ھاواردەکەن: يامردن بەمەردى، يا ژيان بەسەربەرزى!

ئەم جۆرە ئافەرەتە ژیر دەستانە، کە حالىيان وایە، زیاتر شایانى ئەوہن کە ناھەقیان لى نەکرئ و قەدر و ریزی ئەو مەردایەتیەیان را بگری، بەزۆرى زۆردارى ئیشى خراپیان پى مەکەن و مەیانکەن بەماشەو مەقاش و پەیزە بۇ وەدەستەینانى ئارەزووبازى خۆتان، وەکەسى لەخودا نەترسى و بەزۆرى زۆردارى ئیشى خراپ و داوینپىسى بەژنى مەردبکا، چ کەنزىبى، چ ژنى سەربەستى ئازادبى، ئەوہ خودا پاشایەکی بەدادو ھەقانییە، ئەرکی نەتوانراو نادا بەسەرکەسا، داواى کارى لەکەسى ناکا کەلەوزمیدا نەبى، لەبەرئەوہ چاوپۆشى لەو جۆرە ژنە ستەمبارانە دەکاو، بەرەحمەت و مەرەبانى خۆشى ھەقى ئەم داماوپیەشى بۆدەکاتەوہ! (تاج/۴ ز/۷ ژ/۴۰۱/ج/۴).

سورەتى فورقان = سورۃ الفرقان

۱۷۱۳- لەبارەى فەرمايشتى خودای گەورەوہ {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ}

(۳۱۷-۳۱۸) باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ}

۲۱۵۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ نَاسًا مِنْ أَهْلِ الشَّرْكِ كَانُوا قَدْ قَتَلُوا وَأَكْثَرُوا وَزَنَوْا وَأَكْثَرُوا ، ثُمَّ أَتَوْا مُحَمَّدًا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالُوا: إِنَّ الَّذِي تَقُولُ

وَتَدْعُو إِلَيْهِ لِحَسَنٍ وَلَوْ تُخِيرُنَا أَنْ لِمَا عَمِلْنَا كَفَّارَةً . فَتَنَزَّلَتْ : { وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا } وَتَزَلَّ (قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ) الْآيَةِ .
(الحديث ۳۱۸ = ۳۳۴ فم. تجريد البخاري بالكوردي = مختصر صحيح البخاري المجلد الرابع الرقم: ۱۶۸۸ = ۴۸۱۰ فتح الباري شرح صحيح البخاري).

ئيبينو عه بياس (رهزای خودا له خووی و له باوکی بئ) فه رمووی: کۆمه ئی له بته پرسته کان، خه لکیکی زۆریان به ناهه ق کوشتبوو، وه زیناو داوینپسی زۆریان کردبوو، جا به پئی خویان هاتنه لای پیغه مبهه (دروودی خوای له سه ربی) گوتیان: ئه ی موحه ممه! ئه مه ی تۆ ده یلیت و خه لک بانگ ده که ی بو سه ری، شتیکی زۆر جوان و شیرینه و لئی جوانترو باشتر نییه، به لام خۆت ده زانی که ئیمه حاله که مان ئاوايه: تاوانیکی زۆرمان تۆ گوشیوه، پیاوی زۆرمان کوشتوو، داوینپسیمان کردوو، جا ئایا ئه م کرده وه خراپانه ی که ئیمه کردومان، که فارمت و بریتی و پاکبوونه وه یان بو هه یه، ئه گهر ئیمه موسلمان بووین یانا؟!

جا به م بو نه یه وه ئه م ئایه ته دابه زی: { وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا } (سورة الفرقان- ۲۵/۶۸).

واته: به نده باشه کانی خودای گه وره و میهره بان، په وشیکی به رزی تریشیان هه یه، که ئه وه یه، به س خودای گه وره و مه زن ده په رستن و داوای هه مووشتی هه ر له خودا ده که ن، وه که سی که خودا کوشتنی ئه وی قه دهغه کردبی نایکوژن، مه گهر له به ره ویه کی ره وای هه ق، به پئی یاسانامه ی خودا، وه له هه مان کاتا داوینپسی و شه روالپسی ناکه ن و داوینپاک و روو سوورن).

کاتی که ئه م ئایه ته هات هاو به شه یداکه ر (موشریک) ده کانی مه که که گوتیان: ئیمه ئه م تاوانانه مان هه موو کرده وه، که واته ئیسلامبوونمان چی سودیکی هه یه؟

جا خودا ئەم ئایەتەى نارد: { قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا } (سورة الزمر- ٣٩/٥٣).

واتە: ئەى موحەممەد! ئەى پێغەمبەرى خۆشەویست! بھەرموو بەبەندەکانى من لەسەر زمانى من: ئەى بەندەکانى من! ئەى ئەو کەسانەى کەستەم و تاوانىكى زۆرتان کردوو، بارى دواوۆزى خۆتان قورسو گران و دیشوار کردوو، ناوێمێد مەبەن لەرەحمەتى خودا، ئەگەر ئێو بە راستى پوو لەخوداکەن و خۆتان فری بدەنە بەرقاپى ئەو پادشا گەورەو میهرەبانە، دلتیابن، کە لیتان خوش دەبێ، چونکە خودا ئەگەر ئارەزوو بکا لەھەموو گوناھى خوش دەبێ، کەسێ نییە کەبالا دەستى بێو رینگەى ئەوێ لى بگرێ. (تاج/ ٤/ ٢٢/ ٤٠٧١).

سوورەتى ألم تنزیل السجده = سورۃ ألم تنزیل السجده

١٧١٤- لەبارەى فەرمايشتى خودای گەورەو: { فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ } (٧٠٦١-٧٠٩٢)

٢١٥٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): « قَالَ اللَّهُ أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ ذُخْرًا ، بَلْهُ مَا أَطْلَعَكُمْ اللَّهُ عَلَيْهِ. ثُمَّ قَرَأَ : (فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ) . (الحديث ٧٠٦٥ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام النووي = ٧٠٩٠ حسب ترقيم فتح الملهم لشرح صحيح مسلم. تجريد البخاري بالكوردي/ ٤ رقم: ١٦٧٩ = ٤٧٧٩، ٤٧٨٠، ٣٢٤٤، ٧٤٩٨، تحفة الأشراف/ ١٢٥٠٩).

ئەبوھورەیرە (پەزەى خەوای لى بى) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەربى)

لەفەرموودەیهکی پێوۆزین دا، دەرەرموێ: خودای گەورەو سەرور دەرەرموێ: ئەو بەهرەو نازو نەعمەت و خوشی و شادییە، کە خۆم ئامادەم کردوو، هەلەم گرتوو بەتایبەتى بۆ بەندە باش و خاسەکانى خۆم، ئەوەندە باش و نایابن، نەباچاو بینراوان و نەبە گۆی بیسراوان، نەبەدلی کەس دا هاتوون و نەبەخەيالی دا

رأبووردوون، سه‌ره‌رای ئهم گشته نازو به‌هرمو خوۆشی و موژدانهی که خوۆتان
ئاگاداریانزو له‌قورئانو فهرموودمو سوننه‌تدا باسکراون بوۆتان.

ئه‌نجا خوۆشه‌ویست (دروودی خوای له‌سه‌ربێ) فهرمووی: بوۆ پشتیوانی ئهم فهرمایشته‌ی
خودا: { فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءِ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ } (سورة
السجدة- ۳۲/۱۷).

واته: که‌س په‌ی نابات به‌و هه‌مکه‌ خێرو خوۆشییه، که‌ چاوو دلی خاوه‌نه‌کانیان
روۆشن ده‌که‌نه‌وه، که‌ بوۆچاکان و خواناسان ئاماده‌کراون، له‌پاداشتی کرده‌وه‌ی باشی
خوۆیان دا. (تاج/ ۴/ ۱۵/ ژ/ ۴۰۳۳).

۱۷۱۵- له‌باره‌ی فهرمایشتی خودای گه‌وره‌وه: { وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ
دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ } (۶۹۹۷-۷۰۰۱)

باب: فی قوله تعالى: { وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ }
۲۱۵۸- عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ (رضي الله عنه) فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ { وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنَ
الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ } قَالَ: مَصَائِبُ الدُّنْيَا، وَالرُّومُ، وَالْبَطْشَةُ، أَوِ الدُّخَانُ.
شُعْبَةُ الشَّاكُ فِي الْبَطْشَةِ أَوِ الدُّخَانِ. (الحديث ۷۰۰۱ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون
شيحا = ۷۰۲۶ حسب ترقيم فتح الملهم شرح صحيح مسلم).

ئوبه‌یی کوری که‌عب (رهمزای خوای لێ بێ) سه‌بارمت به‌فهرمایشتی خودای گه‌وره:
{ وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ } (السجدة- ۳۲/۲۱).

واته: ئیمه‌ له‌م ژيانه‌دا به‌م بی‌باوه‌رانه‌ جوۆرها ئییش و ئازاریان پێ ده‌چێژین،
وه‌ک قاتوق‌پێ و تالو سوێری و نه‌خوۆشی و هه‌ژاری و شتی زوۆری له‌م باب‌ه‌تانه‌
که‌ئه‌مانه‌ له‌چاو سزای گه‌وره‌ی روۆزی دوا روۆژدا سووکه‌له‌و ئاسان، به‌هيوای ئه‌وه
که‌ ئه‌مانه‌ له‌بیرو باوه‌ری نابارو کرده‌وه‌ی ناهه‌مواری خوۆیان بگه‌رپێنه‌وه‌و
ده‌سه‌برداربن.

ئوبه‌یی سه‌بارمت به‌م ئایه‌ته‌ فهرمووی: (الْعَذَابُ الْأَدْنَىٰ) که‌له‌م ئایه‌ته‌دا باسکراوه،
که‌ به‌واتا سزای سووکه‌له‌و ئاسانه، بریتییه‌ له‌ناخوۆشی و قورت و وه‌ی و ناکامیی

جیهان، له گهڼ ټایه تی رڼو مو ده ست لی و ه شان دنه که ی روژی غه زای بهر در، که
 قورئان پیی ده لی: (البَطْشَةُ الْكُبْرَى) له گهڼ داستان ه که ی ټایه تی دو خان دا، که
 ده فهر موی: {فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ} (سورة الدخان / ۱۰).
 وشه ی قورئانی ه ه موو سه رگوئن
 وینه ی شاگوئی بهر زی سه رچان!
 هه ر وشه یه کی به حریکه به څو ځوی
 یا گوئز اړیکه، زور به ږنگ و څو ی
 وشه ی پروان نا، ناسک و نازدار
 بوونه که ده سته ی رسته ی څو ش له زار
 وهک سه جده و نه حزاب، سه به و فاطیر
 صافات و صاد و، زوم ه رو غا فیر
 له گویدا خاوه ن ټاوازه ی څو شن
 دلبـرزوین و، هه ست خرو شـن
 هـو ش ده لاوینـن، چاوده که ن رو شـن
 بو هه ر پینج هه سته، میسکي بوځو شـن

سوورته ی نه حزاب = سورة الأحزاب

۱۷۱۶- له باره ی فهرمایشتی خودای گوره وه: {إِذْ جَاءُوكُم مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ
 مِنْكُمْ} (۷۴۳۹ - ۷۴۷۹)

باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {إِذْ جَاءُوكُم مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ}

۲۱۵۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: (إِذْ جَاءُوكُم مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ
 أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ) قَالَتْ: كَانَ ذَلِكَ يَوْمَ الْخَنْدَقِ .
 (الحديث ۷۴۵۲ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام
 النووي = ۷۴۸۸ ف.م. = ف.م. = فتح الملهم بشرح صحيح مسلم. بخاري. مغازي: ۴۱۰۳).

عائشه هاوسه ری پیغه مبه ر (دروودی خودا له پیغه مبه رو ږه زاو ږه حمه تی
 خودا له هه موو هاو دل و هاوسه رده کانی بی) فهرمووی له باره ی ټایه تی: {إِذْ جَاءُوكُم

مَنْ فَوْقَكُمْ وَمِنْ أَسْفَلٍ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْبَصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا { (سورة الأحزاب- ۳۳/۱۰) .

واته: یادی ئەو رۆژه سهختو دیژواره بکهنهوه، کهلهشکری دوژمن، لهبیباوهپانی مهککهو لهجوولهکهکانی مهدينهو لهخیل و هۆزهکانی دهووروبهرتان، لهههر چوارلاوه، لهخۆر ههلاتو لهخۆر ئاواوه، لهسهرو خواروه، کهلهکۆمهکیان لێ کردن و هیڕشیان هینا بۆسهرتان و، لهناو شاری مهدينهدا ئابلوقهیان دان و کهمارۆیهکی قایمیان دان، تهنانهت ههلوێست و ئالۆز بوو، لهسام و بیمی ئەو رۆژه چاوان ئەبلهق دهبوون و، دلان دهلهرزین و گیان کههیبوو کهروو و سهر لێو، یادی ئەوه بکهنهوه که ئالهه کاتو ساته درێژوارهدا، ئا لهه کاتو ساتی تهنگانهو سهخهتیهدا، که چهندين گومان و بۆچوونی جیاچیا لهلاتان دروست بوو، کهسانێ دهیانگوت: قهلاجۆمان دهکهو کهسمان لێ دهرناچێ، کهسانێ دهیانگوت: ئەمه ئەزموون و تاقی کردنهوهی خودایه، کهسانێ دهیانگوت سههرکهوتن بۆ سوپای ئیسلامه، یادی ئەوه بکهنهوه که ئالهه کاته ناسکهدا، خودا هات بههاوارتانهوهو ئیوهی سههرخست و لهشکری دوژمنی تێک شکاندو نازو بههرهو نیعمهتی بێ پایانی خۆی پێشانیان دا.

عائیشه (پهزای خۆی لێ بێ) فهرمووی: ئەهه داستان بهاسی داستانێ غهزای رۆژی خهندهقه.

سوورهتی یاسین = سورة يس

۱۷۱۷- لهبارهی فهرمایشتی خودای گهروهوه {وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا}

(۴۰۰-۳۹۴)

باب: في قوله تعالى: {وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا}

۲۱۶۰- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رضي الله عنه) قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

عَنْ قَوْلِهِ تَعَالَى (وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا) قَالَ « مُسْتَقَرُّهَا تَحْتَ الْعَرْشِ » .

(الحديث ۴۰۰ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام النووي)

= ٤١٤ حسب ترقیم فم = ف.م = فتح الملهم بشرح صحيح الإمام مسلم. تجريد البخاري بالكردي = الترجمة الكردية، المجلد الثالث الرقم: ١٢٩١ = ٣١٩٩، ٤٨٠٢، ٤٨٠٣، ٧٤٢٤، ٧٤٣٢. أبوداود. الحروف والقرءات: ٤٠٠٢. ترمذي. فتن: ٢١٨٦. تحفة الأشراف: (١١٩٩٤).

ئەم فەرموودەییە لەتەجریدی بوخاریدا ئاوايە، دیکەین بە ڕاڤە بۆ ئەم گێڕانەوهی ئیمامی موسلیم (پەحمەتی خودا لەئیمامی بوخاری و لەئیمامی موسلیم بێ).

ئەبو زەرپری غیضاری (پەزای خۆای لێ بێ) فەرمووی: لەکاتی ئاوابوونی خۆردا، لەمزگەوت لەخزمەتی خۆشەویست دا بووم، فەرمووی: ئەی ئەبو زەرپر! ئایا دەزانێ کە ئەم خۆرە بۆ کۆی دەچێ و لەکۆی ئاوا دەبێ؟

گوتە: خودا و پێغەمبەری خودا باشتەر دەزانن، من نازانم، فەرمووی: ئەم خۆرە ھەروا دەروات و ھەموو روژی ئەمە ئیشیەتی، دەچێت لەژێر تەخت و بارەگا (عەرش) دا کورپنووش و نووج دەباو، داوا لەخودا دەکاتەوه، کە دیسانەوه رێگای پێ بداتەوه و مۆلەتی بدات، ھەتا لەشوینی ئاسایی روژانەیی خۆیەوه ھەلبێتەوه، ئیتر ھەر لەکورپنووش دا دەبێ ھەتا خودا مۆلەتی دەداو رێگەیی پێ دەداو، سەر لەنوێ وەك جاری جاران لەشوینی خۆیەوه ھەلبێتەوه.

ئەوجا خۆشەویست (دروودی خۆای لەسەری) فەرمووی: بەلام ھاكا ئەو روژەھات کە خۆر دەچێ وەك جاران کورپنووش دەباو لێی قەبوول ناکرێ و داوای مۆلەت دەکا، کە وەك جاری جاران لەشوینی خۆیەوه، لەخۆرەھەلاتەوه ھەلبێتەوه، بەلام خودا رێگەیی ئەوێ پێ ناداو پێی دەفەرموی: بەسەر شوپی خۆتاریك بگەرپرەوه دواوه، لەوشوینەوه ھەلبێی کەلێی ئاوابووی، ئیتر خۆر لەخۆرئاواوه ھەلبێی، مەبەست ئەمەییە لەو نایەتە قورئان کە دەفەرموی: {وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ} (سورة يس- ٣٦/ ٣٨).

واته: گۆی خۆر ئەم یاسای ھاتوچۆی خۆیە کەئێستا ھەیە، ھەموو روژی بەرپێکو پێکی بەردەوام دەبێو، دیو دەچیو، لەخۆر ھەلاتەو ھەلادیو، لەخۆرناو ھاو دەبێ، ھەتا ئەو دەمە ی کەبۆی دیاریکراو. (تاج/ ۲/ ز/ ۱۰۵/ ژ/ ۱۵۸۴ + تاج/ ۴/ ز/ ۱۹/ ژ/ ۴۰۶۰ - سوورەتی یاسین + ژمارە/ ۲۱۳۸ کە لەزنجیرە/ ۱۶۹۶ دا لەپێشەو رابورد).

سوورەتی زومەر = سورە الزمر

۱۷۱۸- لەبارە ی فەرموودە ی خودای گەورەو: {وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ} (۶۹۷۶ - ۶۹۸۴) باب: فی قوله تعالى: {وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ}

۲۱۶۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) قَالَ: جَاءَ حَبْرٌ إِلَى النَّبِيِّ -صلى الله عليه وسلم- فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَوْ يَا أَبَا الْقَاسِمِ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُمَسِّكُ السَّمَوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى إصْبَعٍ، وَالْأَرْضِينَ عَلَى إصْبَعٍ، وَالْجِبَالَ وَالشَّجَرَ عَلَى إصْبَعٍ، وَالْمَاءَ وَالشَّرَى عَلَى إصْبَعٍ، وَسَائِرَ الْخَلْقِ عَلَى إصْبَعٍ، ثُمَّ يَهْزُهُنَّ فَيَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ أَنَا الْمَلِكُ. فَضَحَكَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- تَعَجُّبًا مِمَّا قَالَ الْحَبْرُ تَصْدِيقًا لَهُ، ثُمَّ قَرَأَ: {وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ}. (الحديث ۶۹۷۷ حسب ترقيم الشيخ مأمون شيحا = ۷۰۰۱ حسب ترقيم فتح الملهم. تجريد البخاري = مختصر صحيح البخاري = الترجمة الكردية/ ۴ رقم: ۱۶۸۹ = ۷۴۱۵، ۷۴۱۴، ۷۴۵۱، ۷۵۱۳).

عەبدوڵلای کوری مەسعوود (بەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: یەکی لەزانا گەورەکانی جوولەکە ھاتە خزمەتی پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەری) گوتی: ئەو موخەممەد! یا گوتی: ئەو باوکی قاسم! لە تەووراتی ئێمەدا ھەیە: کەخودای گەورە لەروژی قیامەت دا، ئاسمانەکان دادەنێ لەسەر پەنجەییو زەویەکان دادەنێ لەسەر پەنجەییو جیاو دارو درەخت دادەنێ لەسەر پەنجەییو، ئاوو خاک دادەنێ لەسەر پەنجەییو، ھەموو دروستکراوەکانی تریش دادەنێ لەسەر پەنجەییو. واتە: بۆونەوەر سەر و خواری، بەدەستی توانایی خۆی، وەک توپی دەگریو، ئەوجا بۆ نواندنی

جەبرەھە شەن و شەكۋى بەيەنى يەكتەيى خۇي و بى نموودى و دەستەوسانى پادشاو قەرەلەكانى جىهان، راياندهوشىنى و دووچار دەفەرموى: پادشاى تاك و تەنيا ھەر خۇم، پادشاكانى سەر زەمىن و ناو جىهان كوان و لەكوين؟ با بىنە مەيدان. ئىبنو نەسعوود فەرمووى: پىغەمبەرىش (دروودى خۇاى لەسەرىن) بۇ پىشتىوانى ئەم

قەسەى مالوومە كەو بۇ سەر سورمان لىي پىكەنى و ئەوجا ئەمەى خويندەو: {وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ} (سورة الزمر- ۳۹/۶۷).

واتە: شەن و شەكۋى خودا گەلى گەورەو مەزەنە، ئەو كافرە دل و چاو كۆرانە، وەك پىيىست بى و شىاوى رىزى بارەگەى خوداوندى بى، ئاوا قەدرە رىزى نازان، دلمردو و چووزانى سۆزو ئەشق چىيە؟ مىثال و نموونەيى بۇ ئەوەى كە ئىوە لەگەورەيى و دەسەلاتى خودا تى بگەن، ئەمەيە: ئەم زەوييە ھەمووى، يەك مووى كەم نەبى، لەگەل ھەموو ئاسمانەكانا، وەك گۆيى، وەك ھەلماتى، وايە لەناو چىنگى خودادا، خودا پاك و بى گەردو گەلى گەورەيەو بەدوورە لەم لاژگە لاژگى بىتەرستانە، كە بىريارى ھاوەل و كور و كچ و ھاوسەر بۇ خودا دەدەن. (تاج/ ۴ ز/ ۲۲ ژ/ ۴۰۷۳، ۴۰۷۴، ۴۰۷۴م).

سورەتى ھامىمى سەجدە = سورة حم السجدة

۱۷۱۹ لەبارەى فەرمايشتى خوداى گەورەو: {وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ

عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ} الآية: (۶۹۵۵ - ۶۹۷۵)

باب: في قوله تعالى: {وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ} الآية

۲۱۶۲- عَنْ ابْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: اجْتَمَعَ عِنْدَ الْبَيْتِ ثَلَاثَةٌ نَفَرٍ: قُرَشِيَّانٍ وَثَقَفِيٌّ أَوْ ثَقَفِيَّانِ وَقُرَشِيٌّ، قَلِيلٌ فَقَهُ قُلُوبِهِمْ، كَثِيرٌ شَحْمٌ بَطُونِهِمْ فَقَالَ أَحَدُهُمْ أَتَرَوْنَ أَنَّ اللَّهَ يَسْمَعُ مَا نَقُولُ؟ وَقَالَ الْآخَرُ يَسْمَعُ إِنْ جَهَرْنَا وَلَا يَسْمَعُ إِنْ أَخْفَيْنَا وَقَالَ الْآخَرُ: إِنْ كَانَ يَسْمَعُ إِذَا جَهَرْنَا فَإِنَّهُ يَسْمَعُ إِذَا أَخْفَيْنَا. فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى (وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ) الْآيَةَ . (الحديث ۶۹۶۰ حسب ترقيم

الشیخ خلیل مأمون شیحا لصحیح الإمام مسلم بشرح النووي = ۶۹۸۴ حسب ترقیم فتح الملهم بشرح صحیح مسلم. بخاری. تفسیر: ۴۸۱۶، ۴۸۱۷، ۷۵۲۱. ترمذی. تفسیر القرآن: ۳۲۴۸ تحفة الأشراف: (۹۳۳۵).

عہدو لّای کوری مهسعوود کہناسراوه به ئیبنو مهسعوود (رمزای خوی لى بن)

فهرمووی: لهلای بهیتا، دوو قورپهیشی و یهک شهقهفی، یا دوو شهقهفی و یهک قورپهیشی کۆدهبنهوه، به لهش قهبهو قهلهوو فیلهتهن، بهدل و هوّش و گوّش کهودهن و نادان، یهکیکیان دهلّی: ئایا ئیوه لهو باوهردان، که خودا گوپی لییه که ئیمه چی دهلیین؟ یهکیکی تریان دهلّی: نهگهر بهدهنگی بهرز قسهبکهین دهیبیستی، بهلام نهگهر بهپهنهانی قسهبکهین نایبیستی! ئهوی تریشیان دهلّی: نهگهر بهدهنگی بهرز قسه بکهین گوپی لى بن، بهپهنهانی قسهبکهین هر گوپی لى دهبی! جا خودای گهوره و مهزن نهمه ی نارد:

{وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ} (سورة فصلت- ۴۱/۲۲).

سوورده تی دوخان = سورة الدخان

۱۷۲۰- لهبارهی فهرمایشی خودای گهوره وه {فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ

مُبِينٍ} (۶۹۹۷-۷۰۰۱)

باب: فی قوله تعالى: {فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ}

۲۱۶۳- عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ عَبْدِ اللَّهِ جُلُوسًا وَهُوَ مُضْطَجِعٌ بَيْنَنَا فَأَتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ إِنَّ قَاصًّا عِنْدَ أَبْوَابِ كِنْدَةَ يَقْصُ وَيَزْعُمُ أَنَّ آيَةَ الدُّخَانِ تَجِيءُ فَتَأْخُذُ بِأَنْفَاسِ الْكُفَّارِ وَيَأْخُذُ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ كَهَيْئَةِ الزُّكَّامِ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ وَجَلَسَ وَهُوَ غَضْبَانٌ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ مَنْ عِلْمٍ مِنْكُمْ شَيْئًا فَلْيَقُلْ بِمَا يَعْلَمُ وَمَنْ لَمْ يَعْلَمْ فَلْيَقُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ فَإِنَّهُ أَعْلَمُ لِأَحَدِكُمْ أَنْ يَقُولَ لِمَا لَا يَعْلَمُ اللَّهُ أَعْلَمُ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ لِنَبِيِّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ) إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمَّا رَأَى مِنَ النَّاسِ إِدْبَارًا فَقَالَ «اللَّهُمَّ سَبِّحْ كَسْبَعِ يَوْسُفَ».

قَالَ فَأَخَذْتُهُمْ سَنَةً حَصَّتْ كُلُّ شَيْءٍ حَتَّى أَكَلُوا الْجُلُودَ وَالْمَيْتَةَ مِنَ الْجُوعِ وَيَنْظُرُ إِلَى السَّمَاءِ أَحَدُهُمْ فَيَرَى كَهَيْئَةِ الدُّخَانِ فَأَتَاهُ أَبُو سُفْيَانَ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ إِنَّكَ جِئْتَ تَأْمُرُ بِطَاعَةِ اللَّهِ وَبِصِلَةِ الرَّحِمِ وَإِنَّ قَوْمَكَ قَدْ هَلَكُوا فَادْعُ اللَّهَ لَهُمْ - قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ) إِلَى قَوْلِهِ (إِنَّكُمْ عَائِدُونَ). قَالَ: أَفَيُكْشَفُ عَذَابُ الْآخِرَةِ؟! (يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ) فَالْبَطْشَةُ يَوْمَ بَدْرٍ وَقَدْ مَضَتْ آيَةُ الدُّخَانِ وَالْبَطْشَةُ وَاللِّزَامُ وَآيَةُ الرُّومِ. (الحديث ٦٩٩٧ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام النووي = ٧٠٢٢ حسب ترقيم فتح الملهم شرح صحيح مسلم. تجريد البخاري بالكوردي/ ١. رقم: ٥١٨ = ١٠٠٧، ١٠٢٠، ٤٦٩٣، ٤٧٦٧، ٤٧٧٤، ٤٨٠٩، ٤٨٢٠، ٤٨٢١، ٤٨٢٢، ٤٨٢٣، ٤٨٢٤، ٤٨٢٥. ترمذي. تفسير القرآن: ٣٢٥٤. تحفة الأشراف: ٩٥٧٤).

مهسرووق (رحمتهنى خوداى لى بى) فهرمووى: لهخزمهت چهزرهتى ئىبنو مهسعوود دانىشتبووين، نهو لهنيوانمانا راکشا بوو، پياوى هات بۆلاى گوتى: نهى باوکی نهوهرحمان! نامۆزگاريوخوینى لهدروازهى کينده، که دمرگايهکه لهدمرگاكانى شارى کووفه، وهعظو نامۆزگارى دهخوینى، دهلى گوايه: نيشانه گهورهکهى دووکهلهکه، کهلهم نايهتهدا باسکراوه {يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ} دهلى: نهى نيشانهى دووکهله هيشتا نههاتووه، لهمهو دوا دى، کاتى دى بهرى ههناسهى ناموسولمان دهگرى و پشووى لى دهرپى وهک سهرخوشى لى دهکا، دووکهل لهکونه لووتى و گوپچهکهى و کووى دهردهچى، بو موسولمانيش وهک ههلامهتى بگرى وايه. مهسرووق فهرمووى: جا ئىبنو مهسعوود تورمبوو لهم قسهيهو ههلسا رپک دانىشت و فهرمووى: نهى موسولمانهکان! نهى خهلکينه! لهخودا بترسن، لهخوتانهوه، بهبى بهلگهى روشن، شت بهدهم خوداو پيغهمبهروهو بلاو مهکهنهوه، ههرکهسى لهئيوه کهشتى دهزانى، بابيلئى و بهخهلى تری رابگهيهنئى بهجوانى، بهلام نهگهر کهسى شتيكى نهدهزانى باشهرم نهکاو بلئى نايزانم، خوا بوخوى دهيزانى، چونکه نيشانهى زانايى و دانايى کهسى لهئيوه نهويه: شتى کهخوى

نايزانى بلى: خوا ئەيزانى. (تاج/ ۴/ ز/ ۲۱/ ژ/ ۴۰۶۹ - سوورەتى ص). ئىبنو مەسعوود
فەرمووى: ئەوھتا خوداى گەورە لەم ئايەتەدا بەوھ فەرمانمان پى دەكاو دەفەرموئ:
{ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ } (سورة ص- ۳۸/ ۸۶)

واتە: ئەى خۆشەويست! ئەى موھەممەد! بفەرموو: داواى كرى و مزوشتى
واتان لى ناكەم، لەباتى راگەياندىنى قۇرئان و پەيامى ئىسلام بەئىوھ، لەھەمان كاتا
من لەو جۆرە كەسانە نىم، شتى كە ئەيزانم، بەزۆر بلىم دەيزانم!

ئىبنو مەسعوود فەرمووى: قسەى راست و دروست سەبارت بەم دووگەلەى
كەلەم ئايەتەدا باسكراوھ، ئەمەيە كە من پوونى دەكەمەوھ بۆتان: پىغەمبەر (دروودى
خوای لەسەربى) كاتى پوانى كە قورپىش و خەلكى مەككە مل نادەن و درەنگ ئىسلام دەبن،
نزای شەرى لى كردن و فەرمووى: خودايە! تۆ لەحياتى من چارى ئەم لەخودا
ياخيانە بكەو بەھەوت سال قاتوقرى ياريدەم بدە بەسەريان، كەوھك حەوت سالە
گرانىيەكەى كاتى يووسف پىغەمبەر وابى. ئيتى نزاكەى پىغەمبەريان لى گىرابوو،
وھ تووشى وشكە سالى و گرانى و قاتوقرىيەكى وھە بوون ھەرمەپرسە، قرى خستە
ھەموو شتىكيان، تەنانەت لەبرسانا كەول و پىستەو مردارو كەلاكى گەنيويان
دەخوارد. وھلەبەر بى ھىزى و برسيتى، مرقۇ چاوى ريشكەو پيشكەى دەگرد،
بەرھەنگىكى وا كەتەماشای ئاسمانى دەگرد، لەبرسانا لەبەرچاوى تەم و دووگەلى
دەگرد.

ھەتا ئەبوسوفيان، كە ئەوگاتە سەرۆكى بتيەرستەگانى مەككە بوو ھاتە لاى
پىغەمبەر (دروودى خوای لەسەربى) گوتى: ئەى موھەممەد! خۆتۆ لەلاى خۆت، فەرمان
دەكەى بەفەرمانبەرى و تاعەتى خودا، ھەروا بەخزم دۆستى و پەيوەندى
خزمایەتى، كەچى بەپىچەوانەوھ، وا بەھۆى نزای شەرى تۆوھ، زۆركەس لەھۆزى تۆ
لەبرسانا ھەوتان و لەناو چوون، دەى ئەمەت لەچى و ئەوھت لەچى، كەواتە تازووھ
بۆيان بپارپۆمەوھ كەخودا بارانيان بۆ ببارىنى.

جا خودای گه وره بهم بۆنه یه وه ئهم ئایه ته ی نارد ه خواره وه: { فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ، إِنَّا كَاشِفُ الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ } (الدخان- ۴۴/۱۰-۱۵)

واته: جا تو چا و منواری ئه و رۆژ مه بکه، که له بهر وشکه سالی و بی بارانی، ته و مژو ته پوتۆزیکی رهشی به درهزا، له چه شنی دوو که ل، رووی ئاسمان داده گری، مه ردوم ده گری ته ناوو دایان ده پۆشی، له تاوانا ده لێن: ئه مه سزایه کی خودای ئاشکرایه، به ئیش و به سوئی یه، ئه ی خودای ئیمه! ئه گهر ئهم سزایه مان له سه ر لابه ری، ئه و باوه ر ده هی نین به موحه ممه دی پیغه مبه ری تو، به لام دلتیابن کاتی ئهم سزایه هات بۆیان، دیسان باوه ر ناهینن، ئه گهر بیشی هی نن سوودی نابێ بۆیان، چونکه ئه وان به و هه موو به لگه و مو عجیزه گه و رانه ی که موحه ممه د بۆیه تیان، له بارو دۆخیکی ئاساییدا، به وانه باوه ریان نه هی ناو به لکوو ده یانگوت: لایکی بیانی ئهم قسانه ی فی رده کاو ئهم قورئان و دینه قسه ی خۆی نییه و خه لکی تر فی ری ده که ن، یا ده یانگوت: موحه ممه د شیت بووه، ده نا چۆن قسه ی واده کا، ده ی له بارو دۆخی ئاسایی دا ئه مه قسه یان بی و باوه ر نه هی نن ده بی له بارو دۆخی په ریشانی و شیرزه یی دا چی بلێن و چۆن موسولمان ببین؟

ئه ی موحه ممه د! به پیت و فه ری نزای تو وه، که له خودا داوا تکرد که وشکه سالییه که یان له سه ر لابه رین، که می ئهم سزایه یان له سه ر لاده به یین، وه ئیوه ئه ی بی باوه رینه! به بیگومان ده گه رینه وه بۆ سه ر کو فرو بی باوه ر پییه که تان.

مه سه رووق فه رمووی: جا ئیبنو مه سهعوود له پاش ئهم روونکردنه وه یه، فه رمووی: که واته ئهم سزای دوو که له ئه مه یه که من روونم کرده وه که له سه رده می پیغه مبه ر خۆی دا بووه و هاتوو وه رویشتوو وه ته و او بووه، نه ک وه ک ئه مه ی ئهم نامۆزگاری خوینه ده یلی، که سزایه ک بی له سزاکانی قیامهت، چونکه سزای قیامهت که هات لاناچی و ناروا و ته و او نابێ.

ئه و جا ئیبنو مه سهعوود (رهزای خوی لێ بی) فه رمووی: مه به ست له {البُطْشَةُ الْكُبْرَى} له م ئایه ته دا که ده فه رموی: {يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ} (سوره

الدخان ۱۶/۴۴). که خودا هه‌ره‌شه‌ی پێ ده‌کا له‌ناموسوڵمانه‌کان، ئهو هه‌له‌مه‌ته‌ که‌وره‌یه‌ بوو که له‌پوژی غه‌زای به‌دردا رووی دا، که خودا زه‌برو زه‌نگیکێ وا نواندو، گورزیکێ جه‌رگه‌ری وه‌های وه‌شاند له‌ناموسوڵمانه‌کان، پێی ته‌مه‌ی خوارده‌بون!

ئه‌وجا ئیبنومه‌سعوود فه‌رمووی: دیاره‌ که ئه‌لبه‌طشه‌تولکویراو گورزه‌ جه‌رگه‌ره‌کیش، وه‌ک مه‌سه‌له‌ی دوو‌خان و ته‌مو مژوو و دوو که‌له‌که‌و، مه‌سه‌له‌ی (اللزّام) که‌له‌م ئایه‌ته‌دا ئاماژه‌ی بو کراوه، که‌ده‌فه‌رموی: {فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا} (سوره‌ الفرقان/۷۷).

هه‌روا داستانی شه‌ری رووم و فورس که‌له‌م ئایه‌ته‌دا ده‌فه‌رموی: {غَلَبَتِ الرُّومُ، فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ} (سوره‌ الروم/۲-۳) دیاره‌ که ئه‌م کۆمه‌له‌شتانه، که هه‌ریه‌که‌یان له‌شوینیکا، له‌ قورئانا ئاماژه‌یان پێکراوه، هه‌موویان له‌مه‌و پێش روویان داوه‌و ته‌واو بوون و چاوه‌پړوان ناکرین!. (تاج/۴ ز/۱۳ ژ/۳۹۲۹ - سوره‌ی یوسف) + (ته‌جریدی بوخاری/۴ ژماره‌/۱۶۷۸ = ۴۷۷۴ فتح الباری).

۲۱۶۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خُمُسٌ قَدْ مَضَى الدُّخَانُ وَاللِّزَامُ وَالرُّومُ وَالْبَطْشَةُ وَالْقَمَرُ. (الحديث ۶۹۹۹ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام النووي = ۷۰۲۴ حسب ترقيم فتح الملهم بشرح صحيح مسلم. بخاري. تفسير: ۴۷۶۷، ۴۸۲۰، ۴۸۲۵. تحفة الأشراف: ۹۵۷۶).

عه‌بدو‌للا‌ی کورێ مه‌سعوود (په‌زای خوای لی بن) فه‌رمووی: ئه‌م پینج شته‌ له‌مه‌و پێش روویان داوه‌و که‌س چاوه‌پړوانی روودانیان نه‌کات (پروانه‌ فه‌رمووده‌ی ژماره‌: ۲۱۶۳ که‌وا له‌پێش ئه‌م ژماره‌یه‌وه):

۱- دوو که‌له‌که‌، که له‌سوورته‌ی دو‌خان دا، له‌ئایه‌ته‌کانی (۱۰-۱۱-۱۲-۱۳-۱۴-۱۵-۱۶) دا باسکراوه. {فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ}.

۲- هه‌روا (اللزّام) که له‌ئایه‌تی (۷۷) ی سوورته‌ی فو‌رقان دا باسیکراوه: {فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا}.

۳- شهری روم و فارسه‌گان، که له‌سهره‌تای سوورته‌ی روم دا باسیکراوه: {غَلِبَتْ الرُّومُ، فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ}.

۴- به‌طشه‌ی کوبرا، که له‌نهایه‌تی (۱۶)ی سوورته‌ی دوخان دا باسیکراوه: {يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى}.

۵- له‌تبوونی مانگ، که له‌سهره‌تای سوورته‌ی قه‌مه‌ردا باسی کراوه به‌نهایه‌تی: {اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ} (القمر/۱).

(بروانه: ژماره/۱۵۲۸، ۱۵۲۹ که‌له‌پیشه‌وه رابوردن).

سوورته‌ی فتح = سورة الفتح

۱۷۲۱- له‌باردی فره‌مایشتی خودای که‌وره‌وه: {وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ} (۶۵/۱)

باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ}

۲۱۶۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ ثَمَانِينَ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ هَبَطُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ جَبَلِ التَّنْعِيمِ مُتَسَلِّحِينَ يُرِيدُونَ غِرَّةَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَصْحَابِهِ فَأَخَذَهُمْ سَلْمًا فَاسْتَحْيَاهُمْ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَّنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ). (الحديث ۶۵/۱ = ۶۶۴۴ فم).

ئه‌نه‌س (ره‌زای خوای لی بئ) فره‌مووی: جاری له‌ حوده‌یبیه، هه‌شتا زه‌لامی پرچه‌ک، له‌کاتی کردنی نوپژی به‌یانی دا، له‌جیای ته‌نعیمه‌وه دابارین به‌سهر پی‌غه‌مبه‌رو یاران‌ی دا، ده‌یانویست که‌له‌نااگا بیانکوژن، به‌لام هه‌موویان به‌بئ شه‌رو شوپ به‌گرتن گیران و به‌یده‌ست و یه‌خسیر کران، له‌پاشا پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خوای له‌سهر‌بئ) هه‌موویانی ئازادکرد، جا خودای که‌وره بو تو‌مارکردنی ئه‌م داستانه ئه‌م نایه‌ته‌ی نارد ه‌خواره‌وه: {وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَّنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا} (سورة الفتح- ۴۸/۲۴).

واته: خودا ئه‌و میهره‌بانیه، که له‌نزیک‌ی شاری مه‌که‌ده‌دا، ده‌ستی کافره‌کان‌ی گرت و نه‌یه‌یشت که‌ده‌ست درپژی له‌ئیه‌و به‌کن، وه‌پاش ئه‌وه‌ی که ئیه‌وی زال کرد

به‌سهر ئه‌وانا، ده‌ستی ئیوه‌یشی گرت و نه‌یه‌یشت که ئیوه‌یش ئازاری ئه‌وان بدهن، ئه‌وه بوو ئازادتان کردن، وه ئهم پیاوه‌تییه‌ی ئیوه‌یه بوو به‌هه‌وینی ئه‌و ریکه‌وتنه پیرۆزه‌یه، بزانه که خوا بینایه به‌هه‌موو کارو کرده‌ویه‌کتان. (تاج/ ۴/ ز/ ۳۱/ ژ/ ۴۱۰۵ — سوورته‌ی فه‌تخ: بروانه: ژماره: ۱۱۷۶ که له‌زن‌جیره/ ۹۳۷ دا، له‌پێشه‌وه له‌م کتێبه‌دا راپورد).

سوورته‌ی هوجرات = سورة الحجرات

۱۷۲۲- له‌بارهی فه‌رمایشتی خودای که‌وره‌وه: { لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ

النَّبِيِّ } (۳۱۰-۳۱۳)

باب: في قوله تعالى: { لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ } الآية

۲۱۶۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ جَلَسَ ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ فِي بَيْتِهِ وَقَالَ: أَنَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ. وَاحْتَبَسَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَأَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَعْدَ بْنَ مُعَاذٍ فَقَالَ « يَا أَبَا عَمْرٍو مَا شَأْنُ ثَابِتٍ أَشْتَكِي؟ ». قَالَ سَعْدٌ: إِنَّهُ لَجَارِي وَمَا عَلِمْتُ لَهُ بِشَكْوَى. قَالَ فَأَتَاهُ سَعْدٌ فَذَكَرَ لَهُ قَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ ثَابِتٌ أُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ وَلَقَدْ عَلِمْتُمْ أَنِّي مِنْ أَرْفَعِكُمْ صَوْتًا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَنَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ. فَذَكَرَ ذَلِكَ سَعْدٌ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « بَلْ هُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ ». (الحديث ۳۱۰ حسب ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیحا لصحیح مسلم بشرح الإمام النووي = ۳۲۶ فم = ف.م = فتح الملهم بشرح صحیح مسلم. تجرید البخاری بالكوردي = مختصر صحیح البخاری = الترجمة الكردية، المجلد الرابع الرقم ۱۴۳۸ = ۳۶۱۳، ۴۸۴۶، فتح الباری. تحفة الأشراف: ۳۴۳).

ئهنه‌سی کوری مالیک (رمزای خوی لی بن) فه‌رمووی: کاتی ئه‌م نایه‌ته هاته خواره‌وه له‌قورنانی پیرۆزدا: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ }.

واته: ئه‌ی خاوه‌ن باوه‌ره‌کان، ئه‌ی موسولمانه‌کان! له‌کاتی قسه‌و گو‌فتو‌گو‌دا، ده‌نگ به‌رزمه‌که‌نه‌وه به‌سهر ده‌نگی پێغه‌مبه‌ر دا، به‌لکوو به‌وپه‌ری ریزه‌وه‌و

به هیمنی و نه رمی له خزمه تی دا، قسه و باسو گوشتوگۆبکه ن، تانه بی به مایه ی بی
ریزی و نازار بۆی. سهره نجام کرده و باشه کانتان به م هۆیه وه پووج ببیته وه.

ئهنه س فهرمووی: کاتی ئەم ئایه ته ی خویندرایه وه هات، ثابیتی کوری قهیس
(همزای خوای لی بی) له ماله وه ی کزومات دانیشت و نه هات بۆ خزمه تی پیغه مبه ر بۆ
مزگه وت، وه گوتی: من دۆزه خیم. جا چه زرم ت (دروودی خوای له سه ربین) له سه عدی کوری
موعادی پرسی و پیی فهرموو: ئەی سه عدا! ئەی باوکی عه مر! ثابیتی کوری قهیس
دیارنییه، خو نه خو ش نییه؟ سه عدا فهرمووی: ثابیت دراوسیمه، شتی وام
نه بیستوه که نه خو شبی.

فهرمووی: جا سه عدا ده چی بۆلای ثابیت و هه وال پرسییه که ی پیغه مبه ری پی
گوت و پیی گوت: پیغه مبه ر ده فهرموو: خیره و ثابیت دیارنییه؟

ثابیت فهرمووی: به راستی خراپم لی قه و ماوه هه رچی کرده و ی چاکه م هه یه،
هه موویم به فیرۆ داناوه، بۆخۆم بووم به دۆزه خی، بی ویلیم له خزمه ت چه زرم ت دا
کردووه و پاداشی باشی خۆم به زایه داوه، چونکه من پیاویکی دهنگ گه وره م و
که له خزمه تی چه زرم ت دا قسه ده که م دهنگ له دهنگی ئەو به رزتره، خودایش
ده فهرموو: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ
بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ} (سورة الحجرات-
۲/۴۹).

ئه وه تا به پیی ئەم ئایه ته دهنگه دهنگ و قسه ی به رز له خزمه ت پیغه مبه ر دا
ده بی به مایه ی پووجبوونه و ی کرده و ی باش به بی ئەوه خاوه نه که ی به وه بزانی!
ثابیت فهرمووی: ئەوه له به رئه وه یه که من له ماله وه ده رگام له خۆم داخستووه و
کزومات و داماو دانیشتووم! بۆ خوشتان ده زانن که من دهنگم زۆر به رزو گه وره یه و
دهنگم سه ردهنگی پیغه مبه ر ده که و، که واته به پیی ئەم ئایه ته به بۆچوونی خۆم
من دۆزه خیم!!

جا سەعد كە ھاتەو ە بۆ خزمەتى پىغەمبەر (دروودى خۋاى لەسەرىن) ئەم داستانەى
 ثابىتى كۆرى قەيسى گىرپايەو ە بۆى، كە ثابت لەبەر ئەمەيە كە ديارنىيە.
 خۆشەويست (دروودى خۋاى لەسەرىن) فەرمووى: ئەى سەعد! بچۆرەو ە بۆلاى ثابت و موژدەى
 بەرى: كە تۆ دۆزدەخى نىت، بەلگۈو بەپىچەوانەو ە تۆ بەھەشتىت! (تاج/ ۴/ ز/ ۳۲
 ژ/ ۴۱۰۸، ۴۱۰۹ — سوورەتى حوجرات).
روونكر دنەو ە:

لەتەفسىرى ئەم ئايەتەدا، لەتەفسىرى: تەفسىرى كوردى لەكەلامى خوداوەندى
 دانراوى مەلاى گەورە (مەلا موخەممەد كۆيى) دەفەرمۆى: وەكى زومەخشەرى
 ئەفەرمۆى: ئايەت دەلالەت ئەكا لە سەردوو چشتى ھائىل (سامناك وە) يەكى كە
 بەعضى گونا، عەمەلى خىر بەفەساد ئەبا، دووم: گوناھى واھەيە فاعىل نازانى
 ئەعمالى بەھەدر ئەدا (لَعَلَّهٗ عِنْدَ اللّٰهِ مُحِيطٌ)، كەوابى ئىنسان لەتەقوادا، وەكى
 كەسى بەرپىى دىركاوى دا برپا، ئەبى زۆر بە ئىحتىرازو تەوھققى و تەحەفۇظ بى.
 ئەمە قسەيە زۆرجوانە، مەقبوولە، موئىن لازمە رىعايەتى بكا (تەفسىرى كوردى
 لەكەلامى خوداوەندى بەرگى/ ۹ سوورەتى حوجرات، ئايەتى دووم).

۲- ثابت كۆرى قەيسى كۆرى شەمماس ئەنصارىيە، خەزرەجىيە وتارىپىزى
 ئەنصارەكان بوو، نازناوى خەطىبى رەسولەللا بوو، وەكوو بەحەسانى كۆرى ثابت
 دەگوترا: شاعىرى پىغەمبەر.

كاتى لەسەفەرى كۆچ دا، خۆشەويست گەشتە مەدىنە، ثابت بەم بۆنەيەو ە،
 وتارى بەخىرھاتنى خويندەو ەو تىادا گوتى:

وہك چۆن خۆمان و مال و منالمان دەپارىزىن لەھەموو پىشھاتى، ئاوەھا تۆيش
 دەپارىزىن، لەتۆلەى ئەم خزمەتەدا لەلاى خوداى گەورە چى پاداشى باش بۆ ئىمە
 ھەيە؟ فەرمووى (دروودى خۋاى لەسەرىن): بەھەشت. گوتيان قەبوولمانە.

لەرۆزى (ئەلحەررە) دا سى كۆرى ثابت، بەناوى: موخەممەدو يەحياو عەبدوللا
 شەھىد بوون. ئىبنو ئەئىر (رەحمەتى خوداى لى بىن) لەنہايە دا، دەفەرمۆى: رۆزى ئەلحەررە،

رۆژىكە ناسراۋە لەمىژوۋى ئىسلاما، لەسەردەمى يەزىدى كۆرى موعاۋىيەدا روۋى داۋە، سوپايەكى زۆرى لەخەلگى شام نارد، بەسەرکردەى موسلىمى كۆرى ئەلوپرى، لەمانگى قوربانى سالى شەستو سىيى كۆچى دا (۶۳) دەستيانكرد بە كوشتوبىرى خەلگى مەدىنە، وەشارى مەدىنەيان تالان كرد، وە صەحابەو تابىعىنىكى زۆريان شەھىد كرد، حەررە خەرە بەرداۋىيەكە، وا لەدەورى مەدىنە، بەردىكى پەشى زۆرى والى، جەنگەى كوشتارەكە لەویدا روۋى دا (بىروانە: تەجىرىدى بوخارى بەكوردى، بەرگى سىيەم، چاپى يەكەم، لاپەرە: ۳۳۶، ژمارەى فەرموودە: ۱۲۱۳ = ۲۹۵۹ ھەتا كۆتايى راقەو شىكرەنەۋە)كە.

ثابت لەخزمەت پىغەمبەردا ئامادەى جەنگى ئوحدو جەنگەكانى ترى پاش ئوحدو بوۋە، ثابت لەجەنگى يەمامەدا كەلە دژى موسەيلەمەى كەززاب كرا شەھىد بوو، وەك لەبوخارى پىرۆزدا دەفەرموى: ئەنەسى كۆرى مالىك (پەزىل خۋاى لى بىن) فەرموۋى: رۆژى رووداۋى يەمامە، كە موسولمانان لەجەنگىكى بى سامانا، ئابلۇقەى موسەيلەمەى كەززابان دابوو، چووم بۆلەى ثابتى كۆرى قەيسى كۆرى شەمماس، ھەردوۋ رانى خۋى ھەئمالىيوون و خەرىكىوو بۆنى گىراۋەى كفىنى مردوۋانى دەدا لەخۋى، وەك كەسى خۋى بۆ مردن و شەھىد بوون ئامادەبكا، وەك چۆن ھەندى كەس ئىستا كەدەچن بۆ شەر كفن لەبەردەكەن... جا ثابت لەم شەپەدا شەھىد بوو، زىيەيەكى گرانبەھەى دىزابوو، پىاۋى لەخەۋى دا دەيبىنى، ثابت پىي دەئى: زىيەكەم والەناو مەنجهئىكا، وا لەژىر كورتانىكا، وا لەفىسارە شوين دا، وەچەند راسپىرىيەكى ترى دەكا، وەپىشى دەئى: ئەمە راسپىرى و ۋەسىتى منە بۆتۆى دەكەم نەكەى بلىي ئەمە خەۋنەو جى بەجىي ناكەم، بىرۆ بۆلەى خالىدى كۆرى ۋەلىد، كە سەرکردەى لەشكرەكەيە، لەسەر زمانى من پىي بلى كە ئەو زىيە لەسەر ئەم ناوو نىشانەيە ۋەربگرىتەۋە، ھەروا كە چوۋىتەۋە بۆ مەدىنە بىرۆ بۆلەى ئەبۇبەكرى صەدىق، عەرزى بكە ئەو راسپىرىيانەى ترم جى بەجى بكا، ثابت چۆنى فەرموى بوو، زىيەكە لەویدا بوو، دۆزىيانەۋەو لەكابرەى دزبان سەندەۋە، ھەروا راسپىرى و

ناموژگار ييه کاني تری دهقاو دهق و ابوون، و هک خوئی فهرموو بووی، نه بوبه کر هه مووی جی به جی کردن، يه که م راسپیږی بوو که خاوه نه که ی له پاش مهرگی بیکاو جی به جی بکړی. (پروانه: ته جريدی بوخاری ۳ ژماره/ ۱۱۷۳ = ۲۸۴۵ فتهحولباری).

سوره تی قاف = سورة القاف

۱۷۲۳- له باره ی فهرمايشتی خودای گه وره وه: { يَوْمَ نَقُولُ لِحَٰجَتِهِمْ هَلْ امْتَلَأَتْ

وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ } (۷۰۹۳-۷۱۲۵)

۲۱۶۷- عَنْ عَبْدِ الْوَهَّابِ بْنِ عَطَاءٍ فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ (يَوْمَ نَقُولُ لِحَٰجَتِهِمْ هَلْ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ) فَأَخْبَرَنَا عَنْ سَعِيدٍ عَنْ قَتَادَةَ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: « لَا تَزَالُ جَهَنَّمُ يُلْقَى فِيهَا وَتَقُولُ (هَلْ مِنْ مَزِيدٍ) حَتَّى يَضَعَ رَبُّ الْعِزَّةِ فِيهَا قَدَمَهُ فَيَنْزَوِي بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ وَتَقُولُ قَطُّ قَطُّ بِعِزَّتِكَ وَكَرَمِكَ. وَلَا يَزَالُ فِي الْجَنَّةِ فَضْلٌ حَتَّى يُنْشِئَ اللَّهُ لَهَا خَلْقًا فَيُسْكِنَهُمْ فَضْلَ الْجَنَّةِ ». (الحديث ۷۱۰۸ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام النووي = ۷۱۳۵ فم = فتح الملهم شرح صحيح مسلم. تجريد البخاري/ ۴ رقم: ۱۶۹۷ = ۴۸۴۸ فتح الباري. تحفة الأشراف: ۱۱۷۷) + (۱۶۹۸ ته جريد = ۴۸۵۰ فتح).

له باره ی فهرمايشتی خودای گه وره وه سهروره وه: { يَوْمَ نَقُولُ لِحَٰجَتِهِمْ هَلْ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ } (ق- ۳۰/۵۰).

واته: روژی قیامت دهلین به دوزخ: نه ری پر بووی؟ ده لی نه گهر ماوه بابی. عه بدولوهابی کوری عطاء له باره ی نه م ئایه ته وه فهرمووی: سه عید فهرمووی: قه تاده فهرمووی: نه نه سی کوری مالیک فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ربین) فهرمووی: له روژی قیامت دهسته دهسته خه لک برک دده نه ناو دوزه خه وه، به لام دوزه له بهر گه وره یی و پان و پوړی خوئی هه ر پر نابی، جا گشت جاری که به دوزه دهلین: ئایا پر بوویت؟ ئایا ماوته که پر بیی؟ نه ویش ده لی: ئایا هی تر ماوه؟ نه گهر هی تر هه یه بابی!

ئەم ھال و پرسیار و ھەلەمە ھەروا بەردەوام دەبى، ھەتا خودای پاك و پىرۆز و مەزن پىیى عىززەتى دادەننى لەسەرى، ئەو دەمە وازدینى و دەلى: سۆيىند بەگەورەیی و بەخشەندەیی تو، ئىتر بەسە، ئىتر بەسە، جىگە نەما، ئەوجا پىر دەبى و پىش دەخواتەو دەپەچنى بەسەریەگا، لەناو خۆیدا دەپىشى و پەنگ دەخواتەو بەسەر یەگا.

دیارە كە خودای گەورە و خاوەن شكۆ زۆرو ستەم و ناھەقى لەكەس ناكە لەدروستكراوانى خۆی، وە ھەروەھا بەھەشتىش ھەر پىرناى و پەیتا پەیتا ھەر خەلك دى و دەچنە ناوی و ھەر جىگەى چۆلى دەمىنى، ھەتا خودا لەنوی خەلكى تىر بۆ درسوت دەگا و بەو خەلكە نوێیە پىر دەگا. (تاج/ ۴/ ز ۲۳/ ژ ۴۱۱۶، ۴۱۱۷).

سۆورەتى اقترىب الساعه = سورة اقترىب الساعه

۱۷۲۴- لەبارەى فەرمايشتى خوداوە: { فَهْلُ مِنْ مُدَكِرٍ } (۱۹۱۱ - ۱۹۱۶)

باب: في قوله تعالى: { فَهْلُ مِنْ مُدَكِرٍ }

۲۱۶۸- عن أبي إسحاق قال: رأيت رجلاً سأل الأسود بن يزيد وهو يعلم القرآن في المسجد فقال: كيف تقرأ هذه الآية (فهل من مدكر) أذالاً أم ذالاً؟ فقال: بل ذالاً، سمعتُ عبد الله بن مسعود يقول: سمعتُ رسول الله - صلى الله عليه وسلم - يقول: « مُدَكِرٌ ». ذالاً. (الحديث ۱۹۱۱ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام النووي = ۱۸۸۴ حسب ترقيم فتح الملهم بشرح صحيح الإمام مسلم. بخاري. كتاب الأنبياء: ۳۳۴۱، ۳۳۷۶، ۴۸۶۹، ۴۸۷۰، ۴۸۷۱، ۴۸۷۳. تحفة الأشراف: ۹۱۷۹).

ئەبو ئىسحاق فەرمووی: ئەسودەى كۆرى یەزىد لەمەزگەوت قورئانى فیرى خەلك دەگرد، پیاویكەم دى لىی پىرسى: ئەم ئایەتە چۆن بخوینىن {فَهْلُ مِنْ مُدَكِرٍ} بەدال بىخوینىن و بلىن {مِنْ مُدَكِرٍ} یا بەدال بىخوینىن و بلىن {مِنْ مُدَكِرٍ}؟

ئەسودە (دەجمەتى خودای لى بى) فەرمووی: نە، بەدال مەبخوینە، بەلكوو بەدال بىخوینە، بىستم لەعەبدوللای كۆرى مەسعوود دەیفەرموو: {مُدَكِرٍ} بەدال دەبخویند نەوەك بەدال.

سوره تی ره حمان = سورة الرحمن

۱۷۲۵- له باره ی فه رمایشتی خودای گه وره وه: {وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ}

(۷۴۲۰-۷۴۲۵)

باب: فی قوله تعالى: {وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ}

۲۱۶۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا وُصِفَ لَكُمْ ».

(الحديث ۷۴۲۰ حسب ترقیم الشيخ خليل مأمون شيحا = ۷۴۵۵ حسب ترقیم فتح الملهم

= ف.م. = بشرح صحيح الإمام مسلم).

عائيشه (رهزای خوی لى بن) فه رمووی: خو شه و یست (دروودی خوی له سه ربین) فه رمووی:

فریشته کان له نوور، (له پرووناکی) دروست کراون، وه جان که باوکی ره گه زی جنوکه یه و ناوی ئیبلیه له گری ئاگری بی دوو که ل دروست کراوه، ئاده میس که بابا گه وره ی ئیویه له وه دروست کراوه که له قورئان دا باس کراوه بو تان له چه ند نایه تیکا وه که له م نایه ته دا دم فه رمو ی: {وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ طِينٍ} (سوره المؤمنون- ۱۲/۲۳). واته: به ئی له کاتی خو ی دا ئاده ممان دروست کرد له ئه ندازه یی گلی پوخته ی ته پرکراو به ئاو. (تاج/ ۴ ز ۸۵ / ژ ۵۴۷۷ - پایانی. باسی سه ره تای دروست بوونی بوونه وه).

سوره تی نه له ده دید = سورة الحديد

۱۷۲۶- له باره ی فه رمایشتی خودای گه وره وه: { أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ }

{ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ } (۷۴۲۹-۷۴۷۹)

باب: فی قوله تعالى: { أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ }

۲۱۷۰- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: مَا كَانَ بَيْنَ إِسْلَامِنَا وَبَيْنَ أَنْ عَاتَبَنَا

اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهَذِهِ الْآيَةِ { أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ } إِلَّا أَرْبَعُ سِنِينَ.

(الحديث ۷۴۶۶ حسب ترقیم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام

مسلم = ۷۵۰۲ حسب ترقیم فتح الملهم بشرح صحيح مسلم. تحفة الأشراف: ۹۳۴۲).

ثیبنو مه سعوود (پهزای خوی لى بى) فه رمووی: له نیوانی موسولمان بوونی ئیمه و
 گله یی خودادا له ئیمه، که واهو گله ییه له م ئایه ته دا باسکراوه ته نیا چوار سال بوو،
 که ده فه رمووی: {أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ} (الحديد- ۱۶/۵۷).
 واته: ئایا کاتی ئه وه نه هاتووه که ئه ی موسولمانه کان! دل دابه یینن بو یادی
 خودای میهره بان.

سوره تی هه شر = سورة الحشر

۱۷۲۷- له باره ی فه رمایشتی خودای که وروه وه: {وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ
 رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ} (۷۴۳۹-۷۴۷۹)
 باب: فی قوله تعالى: {وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
 الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ}

۲۱۷۱- عن عُرْوَةَ قَالَ: قَالَتْ لِي عَائِشَةُ (رضي الله عنها) يَا ابْنُ أُخْتِي أَمِرُوا أَنْ
 يَسْتَغْفِرُوا لِأَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَبُّهُمْ. (الحديث ۷۴۵۵ حسب ترقيم
 الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح الإمام النووي = ۷۴۹۱ حسب ترقيم فتح
 الملهم لصحيح مسلم).

عوروه (پهجمه تی خودای لى بى) فه رمووی: کاتی عائشه (پهزای خوی لى بى) بیستی که خه لکی
 میسر قسه ی خراپ سه باره ت به ئیمامی عوتمان ده که ن و ئه هلی شام قسه به عه لی
 ده لئین و هه رووریه که کان قسه به هه موویان ده لئین کاتی ئه مه رووی دا عائشه
 به منی فه رمو: ئه ی خوشکه زای خۆم، ئه مانه به پیی ئایه تی: {وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ
 بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ} (الحشر- ۱۰) خودای
 که وره به پیی ئه م ئایه ته په روژه فه رمانی پئیان کردووه که داوای لى بوردن و
 لیخۆشبوون له خودا بکه ن، بو هاوه لانی پیغه مبه ر (دروودی خودا له سه ر پیغه مبه رو
 په زای خودا له هه موو هاوه له کانی بى) که چی ئه وان به پیچه وانیه ی فه رمانه که ی
 خوداوه ده چن جنیویان پى دده ن! واتای ئایه ته که: چین له دوا چین له موسولمان
 که له پاش کوچکاران و یاریده ده ران دینه دنیاوه، له خودا داوا ده که ن و لئى

دهبارینه وه و دهلّین: خودایه! هه مه له ئیمه و هه مه له پێشینانی دوورو نزیکى ئیمه
خۆشبه، وه ئهمه داوايانه ههتا روژی قیامهت.

سووره تی جینن = سورة الجن

۱۷۲۸- له باره ی فهرمایشتی خودای گه و ره وه: { قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ
الْجِنِّ } (۱۰۰۵-۱۰۱۰)

باب: فی قوله تعالى: { قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ }

۲۱۷۲- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: مَا قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- عَلَى الْجِنِّ وَمَا رَأَهُمْ، انْطَلَقَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فِي طَائِفَةٍ مِّنْ أَصْحَابِهِ عَامِدِينَ إِلَى سَوْقٍ عُكَازٍ، وَقَدْ حِيلَ بَيْنَ الشَّيَاطِينِ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ وَأُرْسِلَتْ عَلَيْهِمُ الشُّهُبُ، فَرَجَعَتِ الشَّيَاطِينُ إِلَى قَوْمِهِمْ، فَقَالُوا: مَا لَكُمْ؟ قَالُوا: حِيلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ، وَأُرْسِلَتْ عَلَيْنَا الشُّهُبُ. قَالُوا: مَا ذَاكَ إِلَّا مِنْ شَيْءٍ حَدَثَ، فَاضْرِبُوا مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا، فَانْظُرُوا مَا هَذَا الَّذِي حَالَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ. فَانْطَلَقُوا يَضْرِبُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا فَمَرَّ النَّفَرُ الَّذِينَ أَخَذُوا نَحْوَ تِهَامَةٍ - وَهُوَ بَنَخْلٍ - عَامِدِينَ إِلَى سَوْقٍ عُكَازٍ وَهُوَ يُصَلِّي بِأَصْحَابِهِ صَلَاةَ الْفَجْرِ، فَلَمَّا سَمِعُوا الْقُرْآنَ اسْتَمِعُوا لَهُ وَقَالُوا: هَذَا الَّذِي حَالَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ. فَرَجَعُوا إِلَى قَوْمِهِمْ، فَقَالُوا: يَا قَوْمَنَا (إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا، يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ، فَاْمَنَّا بِهِ وَلَكِنْ نُشْرِكُ بِرَبِّنَا أَحَدًا). فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ -صلى الله عليه وسلم-: { قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ }. (الحديث ۱۰۰۵ حسب ترقيم الشيخ مأمون شيحا لصحيح الإمام مسلم بشرح الإمام النووي = ۹۹۸ حسب ترقيم فتح الملهم بشرح صحيح الإمام مسلم. تجريد البخاري = الترجمة الكردية/ ۱ رقم: ۴۲۰ = ۷۷۳، ۴۹۲۱، فتح الباري شرح صحيح البخاري. ترمذي. تفسير: ۳۳۲۳. تحفة الأشراف/ ۵۴۵۲). (راجع الرقم: ۲۱۱۷ سبق في تسلسل/ ۱۶۷۹).

ئيبنو عه بباس (رهزای خودا له خووی و باوکی بئ) فه رمووی: پێغه مبهه (دروودی

خوای له سه ربین) نه قورئانی خویندوووه بۆ جنۆکه و نه بینویانی، به لکوو پێغه مبهه (دروودی

خوای له سه ربین) له گه ل دهسته یی له هاوه لانی دا، له مه که که وه دهرچوون بۆ بازاری عو کاظ،

كە شويىنى كۆبۈنەھەي سالانەي كۆمەلانى عەرەب بوو، لەو سەردەمەدا، ھەتا سوود لەو بۆنەيە وەرەبگىرى، بۆ پەخشى ئىسلام، عەرەبەكان بانگ بكا بۆ سەر ئايىنى پىرۋى ئىسلام، ئەمە لەو كاتەدا بوو كە شەياتىنى رىگەي ئەوھيان لى گىرابوو كە بەئاسمانا سەرەكون بۆ ھەوال و دەنگوباس، ھەر شەياتى ھەولئ ئەوھى بەدايى، بلىسەي ئاگرو برووسكەو چەخماخە بەرەنگارى دەبوو، جاكاتى شەيتانەكان بەئائومىلدى دەگەرئانەو، ھۆزەكەيەان پىيان دەگوتن: ئەو چىتانە؟ دەيانگوت: دەنگو باسو ھەوالئ ئاسمانمان لى قەدەغە كراو و كەدەچىن بۆ ھەوالھىيان بۆ ئاسمان، دەدرىينە بەر شوولئ ئاگرو برووسكە. جا شەيتان دەلئ: ديارە كەشتى رووى داو ھەجىھانا، بۆيە رىگەي ئاسمانتان لى گىراو، دەسادەي كون و قوژبنى سەرزەو، چ لەرۋز ھەلات و چ لەرۋژئاو، بگەرپىن و بزەنن چى رووى داو، كە بوو بەھۆئ ئەم ئاگر بارانە.

جا ئەوانىش بەھەرچوار لادا بۆئەم مەبەستە دەردەچىن و دەكەونە ھەلپەو جەو جوول و سوسەكرن، تا ئەوانەي كەبەرەو مەككە ھاتن لەبەطنەخلە تووشى پىغەمبەر (دروودى خەي لەسەرىن) دەبن، خەرىك دەبى بەرنوئىرى نوئىرى بەيانى بۆ ھاورپىكانى دەكا، كاتى قورئانەكە دەبىستن، بەوردى گوئى لى دەگرن و دەلئىن: ئەم قورئانەيە كە بوو بەھۆئ ئەوھى كە ناھىلئ ئىمە وەك جارەن بەئاسمانا سەرىكەوين و ھەوال بگرىن. ئەوسا دەگەرپىنەو بۆلای گەلەكەيان و دەلئىن: ئەي گەل ئىمە! {إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا، يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا} (سورة الجن ۷۲/۱-۲).

واتە: ئەي گەل ئىمە! ئىمە قورئانىكىمان بىستوو، جىگەي سەرسوورمانە، ئەوھندە دلگىرو جوانە، رىگەي ھەقناسىن نىشانى كۆمەلئ ئادەمىزادو بەردى پەرى دەدا، ئىمەيش باوەرمان پى كردو چووينە سەر ئەو ئايىنى يەكتا پەرسىيە، كەئەم قورئانە بانگەوازي بۆدەكا، لەبەر ئەو ھەرگىز كەس ناكەين بەھاوبەش و ھاوئى بۆخوداي پەرورەدگارمان. جا خوداي گەورە ئەمەي ناردە خوارەو بۆسەر

پێغه‌مبەری خۆشه‌ویست خۆی (دروودی خۆای لەسەرین) { قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ } (الجن-۱). واتە: ئەو رەه‌بەری خۆشه‌ویست! تۆ ب‌فەر‌موو: لە‌لایەنی خوداو‌ه‌ سرووش و وحیم بۆ ه‌اتوو، کە کۆمە‌ڵی لە‌بەر‌ه‌ی جنۆکە گۆی‌یان لێ ڕاگرتوو‌م لە‌کاتی دەوری قورئان دا.

تا تە‌واوی داستانە‌کە، کە‌وا لە‌سەر‌ه‌تای سوورە‌تی جین دا، کە قسە‌و گۆفتوگۆی جنۆکە‌کان بە‌ده‌ق بە‌نیگا بۆ پێغه‌مبەر ه‌اتبوو. (تاج/ ۴/ ز/ ۵۵/ ژ/ ۴۱۸۹-سورە‌تی جین).

سوورە‌تی قیامە‌ت = سورة القيامة

۱۷۲۹- لە‌بارە‌ی فەر‌مایشتی خودای گە‌وره‌و: { لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ }

(۱۰۰۳-۱۰۰۴)

باب: عن قول الله تعالى: { لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ }

۲۱۷۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فِي قَوْلِهِ تَعَالَى (لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ) قَالَ كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُعَالِجُ مِنَ التَّنْزِيلِ شِدَّةً ، وَكَانَ يُحَرِّكُ شَفَتَيْهِ - فَقَالَ لِي ابْنُ عَبَّاسٍ أَنَا أُحَرِّكُهُمَا لَكَ كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُحَرِّكُهُمَا فَحَرَكَ شَفَتَيْهِ. فَقَالَ سَعِيدٌ أَنَا أُحَرِّكُهُمَا كَمَا كَانَ ابْنُ عَبَّاسٍ يُحَرِّكُهُمَا فَحَرَكَ شَفَتَيْهِ - فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ * إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ) قَالَ جَمْعُهُ فِي صَدْرِكَ ثُمَّ تَقْرُؤُهُ . (فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ) قَالَ فَاسْتَمِعَ لَهُ وَأَنْصَتَ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا أَنْ تَقْرَأَهُ . قَالَ فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَتَاهُ جِبْرِيلُ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - اسْتَمَعَ فَإِذَا انْطَلَقَ جِبْرِيلُ قَرَأَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَمَا أَقْرَأَهُ . (الحديث ۱۰۰۴ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح الإمام مسلم بشرح الإمام النووي = ۹۹۷ حسب ترقيم فتح الملهم بشرح صحيح الإمام مسلم. تجريد البخاري بالكوردي = الترجمة الكوردية. المجلد الرابع. الرقم: ۵ = ۵، ۴۹۲۷، ۴۹۲۸، ۴۹۲۹، ۵۰۴۴، ۷۵۲۴. ترمذي. تفسير القرآن: ۳۳۲۹. تحفة الأشراف/ ۵۶۳۷).

ئێبنو عەبباس (رەزای خودا لە‌خۆی و لە‌باوکی) فەر‌مووی: لە‌پێش دا کاتی جوبرائیل (دروودی خودای لە‌سەر بێ) سرووش (و‌ه‌حی)ی دە‌ه‌ی‌نا بۆ پێغه‌مبەر (دروودو

سەلام و سەلاۋاتى خۇداۋ فرىشتەمۇ ئەھلى ئىمانى لەسەر بىۋ سەرو مال و منال و دايىك و باۋك و كەسۈكارو ھەست و نەست گشتى بەقۇربانى گەردى بەرپىي دىنىكارانى گۆرى پىرۋى بى) گەلى جار پىغەمبەر (دروودى خۋى لەسەرىي) پەلە پەلى دەكردو خۆش خۆش لىۋو زمانى خۋىي بۆدەبزاۋاندو، ئەم حالە زۆر پەرىشانى دەكرد، لەبەر ئەۋە ئەم حالەي پىۋە دياربۋو، ئىبنو عەبباس بەسەعیدى كۆرى جوبەيرى فەرموو: ۋەكۋو چۆن پىغەمبەر (دروودى خۋى لەسەرىي) لىۋى بۆ ئەجۋولان، منىش ئاۋا لىۋ بۆ تۆ دەجۋولتىنم، ھەتا لەۋ حالەتەي پىغەمبەر (دروودى خۋى لەسەرىي) بەباشى حالى بىي، ۋە ئىبنو عەبباس بەھەمان شىۋە لىۋەكانى خۋى جۋولان.

سەعیدى كۆرى جوبەيرىش بەمووساى كۆرى ئەبۋ عائىشەي فەرموو: منىش ۋەكۋو چۆن ئىبنو عەبباس، لىۋەكانى خۋىي دەجۋولاند، منىش ئاۋەھا لىۋەكانى خۆم بۆ ئىۋە دەجۋولتىنم، ۋە سەعید لىۋەكانى خۋى بزۋاند.

جا خۇداي بالادەست و خاۋەن شىكۆ، ئەم ئايەتانەي ناردە خوارمۋە بۆي: { لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ، إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ } (سورة القيامة: سورەتى ژمارە ۷۵ ئايەتى ژمارە ۱۶ و ۱۷).

ۋاتە: لەكاتى ۋەرگرتنى قورئان دا، كاتى جوبرائىل بە سىرووش دەپھىنى بۆت، پەلە پەلى لى مەكەۋ، دەمت نەيەت بەيەكاۋ مەترسى ئەۋەت نەبى كە بۆت رەۋان ناكرى، چونكە ئىمە بەپىي بەئىنىك كەداۋمانە پىت، لەئايەتى { سَنَقْرُوكَ فَلَا تَنْسَى } دا، بەپىي ئەم بەئىنە لەسەرمانە كە كۆى بكەينەۋەو لە فەۋتان رىزگارى بكەين و زۆر بەجۋانىش بەتۋى رەۋان بكەين!

ئىبنو عەبباس (رەزاي خۇدا لەخۋى و باۋكى) فەرموۋى: ۋاتە: ئىمە لەسەرمانەۋ بەئىنەۋ دەيدەين بەتۆ كە ئەم قورئانە بەجۋانى بەتۆ رەۋان بكەين و لەسەر زمانت ئاسانى بكەين و، بەدل باش باش تىي بگەيت، ھەتا تۋىش گەلى خۆت، سەرجمەي موسولمانان، فېرى خۋىندىن و ۋاتاو ماناي قورئان بكەي؟

ئیبنو عەبباس (پەزای خودایان لى بى = پەزای خودا لەخۆى و لە عەبباسى باوکى) فەرمووى: ئیتەر لەو دە کاتى جوبرائیل سەرووشى بۆى دەهینا، بەپێى ئەم نایەتە: {فَإِذَا قَرَأْتَ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ} کاتى جوبرائیل دەخویندەو دە بۆ پیغەمبەر (دروودى خۆى لەسەربى) پیغەمبەر مات دەبوو، گوێی دەگرت و قسەى نەدەکرد، کاتى جوبرائیل دەپۆشت، پیغەمبەر (دروودى خۆى لەسەربى) قورئانەکەى زۆر بە جوانى و بە پەروانى بە شێنەپێ دەخویند، دەق وەک ئەو دەى کە جوبرائیل پێى خویندبوو، وەک خودا بە ئێن و موژدەى ئەو دەى پێ دابوو! (تاج/ ۴/ ز/ ۵۸/ ژ/ ۴۱۹۵ - سوورەتى قیامەت).

سوورەتى {وَيْلٌ لِلْمُطَفِّينَ} = سورة: {وَيْلٌ لِلْمُطَفِّينَ}
 ۱۷۳۰ - لەبارەى فەرماشتى خودای گەورەو: {يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ}
 (۷۱۳۲-۷۱۳۵)

باب: في قوله تعالى: {يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ}
 ۲۱۷۴- عن ابن عمر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «(يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ) ، قال: (حتى يَقُومَ أَحَدُهُمْ فِي رَشْحِهِ إِلَى أَنْصَافِ أَذُنَيْهِ) .
 (الحديث ۷۱۳۲ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا = ۷۱۵۹ حسب ترقيم فتح الملهم
 شرح صحيح الإمام مسلم. تجريد البخاري بالكوردي/ ۴/ رقم: ۱۷۱۴ = ۴۹۳۸، ۶۵۳۱ فتح الباري).

عەبدوللای کورێ عومەر (پەزای خودایان لى بى = پەزای خودا لەخۆى و لە عومەرى باوکى) فەرمووى: پیغەمبەر (دروودى خۆى لەسەربى) فەرمووى: ئەم نایەتە کە دەفەر موى: {يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ} (المطففين - سوورەتى ژمارە: ۸۳ نایەتى ژمارە: ۶) واتە: ئەو رۆژە رۆژیکى گەلى گەورەیه، ئەو خەلکە سەر جەم لەبەر بارهگای پەرەردگارى هەردوو جیهان دا، بۆ پەرسینەو دەپرسی، دەستەو نەزەر پادەوێستن.

فەرمووى: لە کاتى روودانى راپوستانى ئەم رۆژەدا هەلوێست و ئالۆز دەبێو، ئەوێندە بەپێو راپدەوێستن و ئەوێندە ماندوو و شەگەت دەبن، هێ وایان هەیه

ئەوھەندە دەوھەستی، ھەتا بنا گوئی لەئارەقی خۆی دا دەچەقی. (تاج/ ۴ ز ۶۶ ژ/ ۴۲۰۵
— سورەتی موطەففییضین).

سورەتی ئینشیقاق = سورە الإنشقاق

۱۷۳۱- لەبارە ی فرمایشتی خودای گەورەو: { فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا }
(۷۱۵۴-۷۱۵۷)

باب: في قوله تعالى: { فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا }

۲۱۷۵- عن عائشة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قالت: قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) « مَنْ حُسِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عُذْبٌ » . فَقُلْتُ أَلَيْسَ قَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: (فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا) ؟ فَقَالَ: (ليس ذلك الحاسب، إنما ذاك العرض، مَنْ نُوقِشَ الْحِسَابَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عُذْبٌ). (الحديث ۷۱۵۴ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيحا = ۷۱۸۱ حسب ترقيم فتح الملهم بشرح صحيح الإمام مسلم. تجريد البخاري = مختصر صحيح البخاري = الترجمة الكردية/ ۱. الرقم: ۸۷ = ۱۰۳، ۴۹۳۹، ۶۵۳۶، ۶۵۳۷ فتح الباري).

عائيشە (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: بەگوێی خۆم گویم لێ بوو کە پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) دەیفەرموو: ھەرکەسێ لەقیامەت دا موھاسەبە بکری سزا دەدری، منیش عەزیم کرد: ئەو پێغەمەری خودا! خودا بمکات بەقوربانت! ئەو ئەو نەو نەو، کە خودای گەورە دەفەرمو: { فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ، فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا } (سورە الإنشقاق- ۷/ ۸-۸).

واتە: ھەرکەسێ بەدەستی راستی نامە ی کرداری خۆی لەقیامەت دا وەر بگری، بەئاسانی حیساب و لێپرسینەوێ لەگەڵ دا دەکری.

کەواتە: تۆ مەبەستت چییە کە دەفەرمووی: ھەرکەسێ لەقیامەت دا موھاسەبە بکری سزادەدری؟

خۆشەویست (دروودی خۆی لەسەر بێ) بۆ لا بردنی ئەم پرسە فەرمووی: ئەوێ کە لێرەدا، وادەفەرمو، مەبەست دەورکردنەوێ و پانواندنێکی سەرەتاییە، کە خودا لەگەڵ بەندەکەدا، دوو بەدوو چاوی بەنامە ی کرداریدا دەخشیئێ و پێی دەفەرمو: ئایا

پى دەنىيت لەم گوناخە، ئەمەش عەرەزى دەگا: بەئى، خودايش دەفەرموئ پىي: مەترسى، من لەجىهان دا ئەم گوناھانەم بۆ پۆشيويت، ئەوا ئەمروكەيش خوش دەمە لىت، لەو گوناھانە، ئەمەش بەس بەدىمەن حىساب و لىپرسىنەو، دەنا ھەركەسى لەحىساب و لىكۆلىنەو، لە گەئى دا بکۆلنەو بەرباد دەئى و بەفاتارەت دەچى. (تاج/ ۴ ز/ ۶۷ ژ/ ۴۴۰۷ - سوورەتى ئىنشىقاق).

سوورەتى واللىل = سورة والليل

۱۷۳۲ - لەبارەى فەرمايشتى خوداى گەرەو: { وَالذَّكْرِ وَالْأُنْثَى } (۱۹۱۱-۱۹۱۶)

باب: في قوله تعالى: { وَالذَّكْرِ وَالْأُنْثَى }

۲۱۷۶ - عَنْ عَلْقَمَةَ قَالَ قَدِمْنَا الشَّامَ فَأَتَانَا أَبُو الدَّرْدَاءِ (رضي الله عنه) فَقَالَ أَفِيكُمْ أَحَدٌ يَقْرَأُ عَلَى قِرَاءَةِ عَبْدِ اللَّهِ؟ فَقُلْتُ نَعَمْ، أَنَا. قَالَ: فَكَيْفَ سَمِعْتَ عَبْدَ اللَّهِ يَقْرَأُ هَذِهِ الْآيَةَ (وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى؟) قَالَ: سَمِعْتُهُ يَقْرَأُ: (وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى وَالذَّكْرَ وَالْأُنْثَى). قَالَ: وَأَنَا وَاللَّهِ هَكَذَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْرؤها وَلَكِنْ هَؤُلَاءِ يُرِيدُونَ أَنْ أَقْرَأَ: (وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى). فَلَا أَتَابِعُهُمْ. (الحديث ۱۹۱۳ حسب ترقيم الشيخ خليل مأمون شيخا = ۱۸۸۶ حسب ترقيم فتح الملهم بشرح صحيح الإمام مسلم. بخاري. تفسير: ۴۹۴۳، ۴۹۴۴).

عەلقەمە (پەحمەتى خوداى لى بىن) فەرمووى: رۆيشتىن بۆ شام، كە گەيشتمە دىمەشق چوومە مزگەوت، دوو ركات نوپژم كردو گوتم: ئەى خودايە! ھاونشینیكى باشم بۆپرەخسینە، جا چاوم لى بوو پیرەمیردئ ھات، كە نزیك بوو دەو گوتم: ھىوام وایە كە خودا تكاكەى گىرا كەردبیتم، تاھات لەتەنیشتمەو دەنیشتم، پرسیم: ئەمە كیئە؟ گوتیان: ئەبو دەردایە (پەزای خۆى لى بىن) گوتم پىي: لەخودا پارامەو كە ھاودەمىكى باشم بۆ بنیرئ، خودا تووى ناردبۆم، فەرمووى: تو خەلكى كوئیت؟ گوتم: خەلكى كووفەم، فەرمووى: لەقسەتەو وادیارە كە فیرخوازی و ویلى بەشوین زانینا، خو ئەو پیاوہى كە سۆل و كەوش و سەرىن و مەتارەكەى پیغەمبەرى ھەل دەگرت و سەرپەرشتى دەكردن، كە ئیبنو مەسوودە لەلای ئیوہ بوو، ھەروا ئەو پیاوہشى كە

خودا په‌نای داوه له‌شه‌یتان له‌سهر زمانى پېغه‌مبهر خوۍ له‌لای نښودیه. واته: عه‌ممار، هه‌روا ئه‌و پیاوهدى که‌هه‌ر خوۍ نه‌ینیه تايبه‌تیه‌کانى ده‌زانى که‌هه‌ر زه‌رت خوۍ پيۍ گوتبوو، که‌هه‌ر ده‌یفه‌ى کورۍ یه‌مانه، ئه‌ویش هه‌ر له‌لای نښه‌بوو، که‌هه‌ر واته: زانای که‌وره که‌وره له‌لای خوټان زوره، ئیتر چی پښوېسته شت له‌من بېرسیت. عه‌لقه‌مه‌هه‌رمووی: له‌پاش دا ئیختیاره‌که‌هه‌رمووی: ئیبنو مه‌سعوود { وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى } ی چوڼ ده‌خوینده‌وه؟ منیش گوتم: ئاوی ده‌خوینده‌وه { وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى، وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى، وَالذَّكْرِ وَالْأُنْثَى }.

پیره‌می‌رد هه‌رمووی: پېغه‌مبهر (دروودو سه‌لاواتو سه‌لامو ره‌حه‌ه‌تو به‌ره‌کاتى خودای که‌وره‌ى له‌سهر بڼ) به‌زارى پېرۆزى خوۍ ئه‌م سوورمه‌تى پښ گوتووم و ئه‌م سوورمه‌تم به‌ده‌مى خوږم له‌ده‌مى خوۍ وه‌رگرتوو، که‌چی ئیسته ئه‌مانه هه‌روازیان لښ نه‌ده‌هینامو ده‌یان ویست که‌منیش به‌نه‌هه‌ر قیرائه‌تو شپږه‌ خوینده‌وه‌ى خوږیانو له‌باتى رسته‌ى { وَالذَّكْرِ وَالْأُنْثَى } وه‌ک ئه‌وان به‌خوینمه‌وه: { وَمَا خَلَقَ الذَّكْرَ وَالْأُنْثَى }. ئه‌مه‌ ده‌قى گېړانه‌وه‌ى تاحول ئوصوله‌ که‌له‌بوخارییه‌وه ریوايه‌تى ده‌کات (تاحول ئوصول به‌رگى/ ۳ زنجیره‌ ۲۸/ ۵ ژماره‌ ۳۴۰۴ - چاکیتى عه‌بدوللای کورۍ مه‌سعوود).

سوورمه‌تى ضوحا - سورة الضحی

۱۷۲۳- له‌باره‌ى هه‌رمایشى خودای که‌وره‌وه: { مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى } (۶۵۰-۴۶۳۷)

باب: فی قوله تعالى: { مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى }

۲۱۷۷- عَنِ الْأَسْوَدِ بْنِ قَيْسٍ قَالَ: سَمِعْتُ جُنْدُبَ بْنَ سُفْيَانَ يَقُولُ: اشْتَكَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَلَمْ يَقُمْ لَيْلَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا، فَجَاءَتْهُ امْرَأَةٌ فَقَالَتْ: يَا مُحَمَّدُ إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ يَكُونَ شَيْطَانُكَ قَدْ تَرَكَكَ، لَمْ أَرَهُ قَرِيبَكَ مُنْذُ لَيْلَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثٍ. قَالَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (وَالضُّحَى وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى). (الحديث ۶۳۳ حسب ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیخا = ۶۲۱ حسب ترقیم فتح الملهم بشرح صحیح الإمام مسلم.

تجريد البخاري = مختصر صحيح البخاري = الترجمة الكردية = المجلد الأول، الرقم: ٥٦٠
= ١١٢٤، ١١٢٥، ٤٩٥٠، ٤٩٨٣ فتح الباري).

ئەسودەدی کوری قەیس (پەرحەمتی خودای لێ بێ) دەیفەرموو: خۆشەویست (دروودو) سەلاوات و سەلام و پەرحەمت و بەرەکات و پێرۆزیی خودای گەورە لەسەر بێ و سەر و مال و منال و رۆح و چاو و دل و کەسوکار و هەست و نەست گشتی بەقوربانی گەردی بەرپێی دینیکارانێ ئارامگای پێرۆزی بێ) تۆزێ ناساخ بوو، دووشەو یا سێ شەو هەلنەسا بۆ شەونۆیژ، جا عەورای ژنی ئەبو لەهەبی لەعەنتی، هاتە گیانی حەزەرت و گوتی: ئەی موحەممەد! دەنگت نییە، ئەمە دوو سێ شەو نابییم شەیتانەکەت سەرت لێ بدات، ئومێد دەکەم کەوازی لێ هیئابیت. ئیتر خودا ئەمە ی نارد: {وَالضُّحَىٰ، وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ، مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ} (الضحى - ١/٩٢-٢).

واتە: سوێند بەکاتی چێشتەنگاو کە جوانترین کاتە، وە سوێند بەشەو کەتەوا و دەزەنگیتەوهو، بەتاری پەشی تاریکی خۆی هەموو شت دادەپوشتی و کاتی ئەوه دی مانوو بەجەسیتەوهو هەموو شت ئارام بگرێ. ئەی موحەممەد! خودای تۆ کەتۆی پەرورده کردوو، هەمیشە هەتا هەتایە وازت لێ ناهێنی و دەست بەردارت نابێ، تۆ خۆشەویستی منی، قەت لێت زیزو دلگیر نابم، چجای ئەوهی رەقەم لێت بێ). (تاج / ژ / ٤ / ز ٧٦ / ژ ٤٢٦ - سوورەتی ضوحا).

سوورەتی تەکاثر = سۇرة التَّكْوِيْنِ

١٧٣٤ - لەبارەى فەرمايشتى خودای گەورەوه: {الْهَٰكُمُ التَّكْوِيْنِ} (٧٣٤٣-٧٣٨٨)

باب: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {الْهَٰكُمُ التَّكْوِيْنِ}

٢١٧٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّخِيرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يَقْرَأُ {الْهَٰكُمُ التَّكْوِيْنِ} قَالَ « يَقُولُ ابْنُ آدَمَ مَالِي مَالِي - قَالَ - وَهَلْ لَكَ يَا ابْنَ آدَمَ مِنْ مَالِكَ إِلَّا مَا أَكَلْتُ فَأَفْنَيْتُ أَوْ لَبَسْتُ فَأَبْلَيْتُ أَوْ تَصَدَّقْتُ فَأَمْضَيْتُ ».

(الحديث ۷۳۴۶ حسب ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیحا = ۷۳۸۰ حسب ترقیم فتح الملهم بشرح صحیح الإمام مسلم)

عہدوللای کوری شہ خیر (رہزای خوائ لئی بی) فہرمووی: چوومہ خزمہتی حہزرتی خوشہویست (دروودو صہلاواتو سہلامو رځمہتو بہرہکاتی خودای گہورہو سہروہری لہسہر بی) خہریک بوو سوورہتی {الْهَآكُمُ التَّكَاثُرُ} ی دہخویند. فہرمووی (دروودی خوائ لہسہربی): ئادہمیزاد ہہر ہہلپہو ہاواریہتی بوآل و دہلئ: مالہکہم واو، مالہکہم وا! ئایا پیم نالئی ئہم مالہی تو کامہی ہی توہی، جگہ لہوہی کہ دہیکہی بہخیرو چاکہو لہپیش خوئہوہ دہینیئرئ بو ئہو حیہان، یا دہیخوی و لہناوی دہبی لہپیش مردنتا، یالہبہری دہکہیت تا کوئن دہبی و دہدري. (تاج/۴ ز/۸۴ ژ/۴۲۲۴ - سوورہتی تہکاثور).

سوورہتی نہصر = سورة النصر

۱۷۳۵ - لہبارہی فہرمایشتی خودای گہورہ: {إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ} (۷۴۳۹ - ۷۴۷۹)

باب: في قوله تعالى: {إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ}

۲۱۷۹ - عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ قَالَ قَالَ لِي ابْنُ عَبَّاسٍ تَعْلَمُ - وَقَالَ هَارُونُ تَدْرِي - آخِرُ سُورَةٍ نَزَلَتْ مِنَ الْقُرْآنِ نَزَلَتْ جَمِيعًا؟ قُلْتُ نَعَمْ. (إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ) قَالَ صَدَقْتَ. (الحديث ۷۴۶۲ حسب ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیحا = ۷۴۹۸ حسب ترقیم فتح الملهم بشرح صحیح الإمام مسلم. تحفة الأشراف. ۵۸۳۰).

عوبہیدوللای کوری عوتبہ (رہزای خوائ لئی بی) فہرمووی: ئیبینو عہبباس (رہزای خودایان لئی بی) = رہزای خودای گہورہ لہخوی و لہ عہبباسی باوکی) فہرمووی پیم: ئایا دہزانیت کہ کام سوورہتہ دواہہمین سوورہتہ کہہہمووی بہیہکہوہ، بہیہکجار، ہاتبیئتہ خواریوہ؟ گوتم: بہلئ، سوورہتی {إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ} . فہرمووی: راست دہکہیت.

مامۇستاي گەۋرە سەرۋەر (الحافظ زكي الدين عبدالعظيم بن عبد القوي بن سلامة المنذري الدمشقي) دىمەرمۇ: لەپۇزى دوۋشەممە رىكەۋى بىست و دوۋى مانگى شەعبانى سالى شەشەدو سىي و نۆ (۶۳۹)ى كۆچى لە (دار الحديث الكاملية) لەم موختەصرى صەحىحى ئىمامى موسلىمە (رەخمەتى خودا لەھەموۋيان بى) لى بوومەۋە.

بەندەش لىردە غەرزى ئازىزانى خۇم دەكەم، ئەم دەمە كە سەعات ھەۋتى بەيانى رۇزى ۲۰۱۱/۱/۱ ز = ۲۶ موحەرەمى ۱۴۳۲ كۆچىيە، لەمالى خۇمان، لەگەرەكى مامۇستايان، لەشارى سلىمانى، لەكوردستانى عىراق، لە وەرگىپران و بەكوردى كردن و روونكردەۋى ئەم (مختصر صحيح مسلم - للحافظ المنذري)يە، لەسايەى خوداۋە لى بوومەۋە.

بەكولى دل لەخوداى گەۋرە سەرۋەر داۋادەكەم كە بىي بەمايەى رەخمەتى دىن و دونيامان، بۇخۇمان و مال و منالمان و نەۋە وەچەمان و بۇ خويىنەر و چاپكارو بۇ ۋلات و شارمان. ...ئامىن ..

نىو سەدە زىاترە كەمن سەرگەرمى خزمەتى سوننەتى پىغەمبەرم، زۇر خۇشى و ناخۇشىم لەم ماۋەدا دىۋە، بەلام بەھىچ شتى ۋەك ئەم جىھاد و كۇششە پىرۇزە بەردەۋامە لەخزمەتى سوننەتى ھەزرىت دا، شادو كامەران و دلشاد نەبووم، لەخوداى گەۋرە سەرۋەر داۋادەكەم كە بىكا بە مايەى شانازى و سەر بەرزى دىن و دونيامان.... ئامىن

لەم ماۋەدا، بەۋاتاي وشە ئەم زاتانە، يارمەتییان داوم و بەپى تەۋانا كارناسانیان بۇ كردووم، ھەزدەكەم لەم شوپنە پىرۇزەدا ناویان تۆماربەكەم، ھەتا بەدۋەى خىر ياد بكرىن ... ھاۋسەرى زۇر بەرپىزم ﴿حاجى مەلا زەكىە خان مەلا كەرىم ەلى مروارى تەنگى سەرى قەرەداغ﴾. ﴿صەلاح الدىن و كامەران و ئازاد و ئاسۇ لەگەل كەزال و گەشاۋ و ئاۋازو نەۋرۇزو سۇزان﴾ كە ھەر نۇيان منالى خۇمن

له حاجى زهكيهمن. خوا دهست به حال و مال و ته مهن و صلاح و دين و دونيايان
بگري و له كيشه و بهر و موشكيله بيانپاري زي.

به تايبه تي كچه زايه كي زور خوشه ويست و زيرو وريام ههيه ناوي ﴿تانيا خان
كاروان عه بدوره حمانه﴾، زور شتم بو دهخوينيته وه يارمه تيم ددها، له سهر داوي
خوي، كه به و منالبيهي خوي ههست دهكا كه نه م جوړه كتيب خيرو بهر كه كه ت و
پر حمه ته، جا له سهر داوي خوي ليړده ناوم هينا، عه مري دري زي و به باوك و دايك
كه و ره بي و رووي له پر حمه تي خودا بي له گهل ﴿توانا﴾ ي براي و ﴿تينا﴾ ي خوشكي.
شاياني باسه كه له م شوينه پير و زدها، دوعايه كي خير بو جه نابي ﴿ماموستا
محمود احمد محمد﴾ بكم، كه به راستي نه م زاته خزمه تي نه م بهر هه مه قه له ميه
پير و زانه ي بهنده ي هه ژاري كرد و وه.

هه روا له كو تادا، له خوي گه و ره دوا ده كم كه بهر كه كه بخاته قه له م و زمان و دل و
چاومان، بو خزمه تي دينه پير و زه كي هه تا ناخر له حظه ي ژيانمان نامين
نيستايش له م شوينه پير و زدها، به ئوميد ي گيرا بوون و قه بوول بوون و
وهر گرتني نه م طاعه تي خزمه تي سوننه تي پيغه مبه ره نه م چامه يه دهنووسم:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوياس بوخودا، سالا و له حه زره ت

دروود لـه ياران، ره حمه ت له ئوممه ت

خوشه ويستى خوا، نه حمه دي نازدارا!

تا جه كه ره و چووز شين دهكا به هار

تا بانگ ده دري، له ديها ت و شار

سه لوات له تۆ، به سه ده دان هه زار

تا گول له گوئشه هه ن ده شه كيته وه

به شه نۆي ره حمه ت دل ده شه نيته وه

شه ونم به هه تاو، ده شه ئور يته وه!

بسم اراني دروود دا تگريته وه!

تامه ل ده خوینی له سهه چالی دار
 به شنه ی باوه دل ده بی بی دار
 به شه و به پروژ بی حه د و شو مار
 بو گیانی پاکت سلاوی بوئدار

ئه ی خوشه ویستی گه لی کورد زمان!
 نه حمه دی سهروه تاجی سهه سهه زمان!
 به قهه گه لا و گیاو گوئی کوردستان
 بارانی ره حمه ت بدا له گوپتان
 کوتری نامه بهه! شنه بای ره حمه ت!
 رابه ری نیوان حه زره ت و ئوممه ت
 تکام نه مه یه که به بی زه حمه ت
 ئه م نامه بهه ری بو خزمه ت حه زره ت
 له پاش بهیانی عه رزی سالاوم
 ئاواتی گه وره م ئه ی نووری چاوم!
 به سههیری دیدار برپژم چاوم
 به لکوو بینابی، هه تاکوو ماوم!
 قوربان! کوردیکم نه شقی قورئانت
 نه ک جاری سهه د جار به به قوربانت
 ته شریفی بینه بو کورد ستانت
 دوعای بو بکه، ده ستتم دامانت
 وا له باوه شیا، زور له یارانت
 تامه زرۆن له بو میه ری جارانت
 وان له نامیزیان نوینه ری جوانت
 له خرم و دوست و نه وه و باوانت!
 بو کوردان بوونه چهتری ئه مانت
 چاوه ری ئه بو ته شریف هیئانت
 کاتی ته واو بوو گه شت و سههیرانت

بمبہ لہ گہل خوت بوؤ دہرکہ وانت
 کاتی کوردی ہات بوو بہ میوانت
 نہ گہر نہ یزانی کاکہ زمانت
 بفہرموو دہم بہ تہ رجومات
 خودا بمکاتہ بالآ گہردانت
 رۆج بہ قوربانیت، سہر بہ قوربانیت
 چاو بہ قوربانیت، دل بہ قوربانیت

وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَامًا.
 غَفَرَ اللّٰهُ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ، وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

بہ نومیڈی دوعای خیرتان

دوعا گوٲان
 نوری فارس حمہ خان حمہن موستہ فا حمہ نیف
 خادم الغلماء والمشاہخ والفقراء
 سلیمانی - کوردستان - ماموستانیان - مالی خوٲان
 ۲۰۱۱/۱/۱ = ۲۶/محرم/۱۴۳۲ کوچی

پېرسىتى سەرە باسەكان

لاپەرە

بابەت

- ۵۲- نامەى كردهوۋى چاكەو بەسەر كردهوۋى خزمو كەسوكارو باشبوون بۆيان: ۱
- ۱۳۳۵) باسى باشبوون و چاكە كرده لەگەل باوك و دايك، ومكاميان لەپېشترەو زياتر شايانى ئەوھىيە كەزۆر بەجوانى ھاوړېتى بكرېت. (۶۴۴۷ - ۶۴۵۴)
- ۱۳۳۶) باشبوون و چاكە كرده لەگەل باوك و دايكدا لە پەرستش و عىبادەتى سوننەت باشترە. ۲
- ۱۳۳۷) نەجوون بۆ غەزا لەبەر چاكە كرده لەگەل باوك و دايك. (۶۴۴۷ - ۶۴۵۴) ۷
- ۱۳۳۸) فەرمايشتى خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى): (خودا دل رهنجاندى دايكانى حەرام كردهوۋە). (۴۴۵۶ - ۴۴۶۱) ۷
- ۱۳۳۹) لووتى ئەوكەسە بەقورداچى، كە دايك و باوكى، ھەردوو كيان يا يەك كيان لەكاتى پېرىدا دەكەونە لاى و بەھەشت بۆ خۆى مەسۆگەر ناكا. (۶۴۵۵ - ۶۴۵۹) ۹
- ۱۳۴۰) چاكە كرده لەگەل دۆست و خزم و كەسوكارى باوك و دايك. (۶۴۶۰ - ۶۴۶۲) ۱۰
- ۱۳۴۱) چاكە كرده لەگەل كچاندا. (۶۶۳۶ - ۶۶۳۸) ۱۱
- ۱۳۴۲) بەسەر كردهوۋى كەسوكارو خزم تەمەن درېژ دەكات. (۶۴۶۵ - ۶۴۷۲) ۱۲
- ۱۳۴۳) پاراستنى پەيوەندىي خزمایەتیی، با لایەنەكەى تریش بییچرینى. ۱۳
- ۱۳۴۴) باسى پاپەندبوون بە پېوەندىي خزمایەتییەو پچراندى ئەو پېوەندىيە. ۱۴
- ۱۳۴۵) پایەى دالدى ھەتیو لە بەھەشتا. (۷۲۹۳ - ۷۲۹۴) ۱۶
- ۱۳۴۶) تېكۆشان لە پېناوى بېوھژن و ھەزاردا. (۷۲۹۳ - ۷۲۹۴) ۱۶
- ۱۳۴۷) كەسانى لەبەر رەزای خودا يەكترييان خۆش دەوى. (۶۴۹۴ - ۶۴۹۵) ۱۷
- ۱۳۴۸) مەرقۇ لەقىامەتدا لەگەل خۆشەويستى خۆى دەبېت. (۶۶۵۲ - ۶۶۶۲) ۱۸
- ۱۳۴۹) كاتى خودا بەندەيەكى خۆشويست لەلاى بەندەكانى خۆى خۆشەويستى دەكات. (۶۶۴۲ - ۶۶۴۷) ۱۹
- ۱۳۵۰) گيانەكان سەربازى مەشق دیدەن. (۶۶۵۰ - ۶۶۵۱) ۲۰
- ۱۳۵۱) موسولمان قەلایە بۆ موسولمان. (۶۵۲۸ - ۶۵۳۳) ۲۱
- ۱۳۵۲) موسولمانان لەناو خۆيانا دەبى وەك برا يەك دل و ھاوسۆزبىن. ۲۱
- ۱۳۵۳) موسولمان براى موسولمانە، نابى زۆرو ناھەقى ئى بكا. (۶۴۸۹ - ۶۴۸۷) ۲۲
- ۱۳۵۴) پەردەى خودا لەسەر بەندەى خۆى. (۶۵۳۷ - ۶۵۳۸) ۲۴
- ۱۳۵۵) تەكای ھاوئشینان. (۶۶۳۴) ۲۴
- ۱۳۵۶) نمونەى ھاوئشینى باش. (۶۶۳۵) ۲۵
- ۱۳۵۷) مافى دراوسى و راسپېرى باش دەربارەى. (۶۶۲۸ - ۶۶۳۲) ۲۵
- ۱۳۵۸) بەسەر كردهوۋى ھاوسى بەخېر كرده لەگەلیدا. (۶۶۲۸ - ۶۶۳۲) ۲۶
- ۱۳۵۹) باسى شېنەى و نەرم و نيانى. (۶۵۴۱ - ۶۵۴۶) ۲۷

- ۲۸ (۱۳۶۰) خۇدای گەۋرە نەرمونىيانى پېنخۆشە. (۶۵۴۱ - ۶۵۴۶)
- ۲۹ (۱۳۶۱) سەبارەت بەسزى خۇ بەزلزان. (۶۶۲۳)
- ۳۱ (۱۳۶۲) سزى كەسئ بەناھەق سۆيىند بەسەر خۇدا بخوات. (۶۶۲۴)
- ۳۱ (۱۳۶۳) باسى خۇسازى خۇگۇنجان لەگەل خەلك، بەتايىبەتى لەترسى زمانى بەدىيان
- ۳۲ (۱۳۶۴) باسى چاۋ پۇشى و لىبووردن. (۶۵۳۵)
- ۳۲ (۱۳۶۵) خۇگۇرتن لەكاتى توۋپمبوندا. (۶۵۸۴ - ۶۵۹۱)
- ۳۳ (۱۳۶۶) پەناگرتن بەخۇدا لەكاتى توۋپمبيدا. (۶۵۸۴ - ۶۵۹۱)
- ۳۵ (۱۳۶۷) مەرۇف بەسروشت وا دروست كراۋە كە خۇى پئ رانەگىرى. (۶۵۹۲ - ۶۵۹۳)
- ۳۶ (۱۳۶۸) چاكە و تاۋان. (۶۴۶۳ - ۶۴۶۴)
- ۳۷ (۱۳۶۹) لابرەنى ئازارى سەرەرپئ، ۋەك بەردو دارو شتى ترى وا. (۶۶۱۲ - ۶۶۱۷)
- ۳۸ (۱۳۷۰) ھەرجى ئازارئ توۋشى موسولمان دەمبئ لە دېكىكەۋە بېگەر، ھەتا قۇرتىكى گەۋرە.
- ۳۹ (۱۳۷۱) ھەرجى توۋشى موسولمان دەمبئ لە خەم و پەژارە و كفتى و شەكەتى.
- ۴۰ (۱۳۷۲) پېشگىرى لە بەخىلى بردن و، لە رەقەبەرى و پشتكرندە يەكتىرى.
- ۴۰ (۱۳۷۳) باشتىنيان ئەۋەميانە كە لەپېشدا سلاۋ دەكا. (۶۴۷۸ - ۶۴۸۱)
- ۴۱ (۱۳۷۴) باسى قىنەبەرى و قسە لەيەك داپران. (۶۴۹۰ - ۶۴۹۳)
- ۴۱ (۱۳۷۵) پېشگىرى لە سيخۇرى و بەر بەردەكانى و گومانى بەد. (۶۴۸۲ - ۶۴۸۶)
- ۴۳ (۱۳۷۶) ھەۋلەدانى شەيتان بۇ تىكبەردانى نوپژكەران. (۷۰۳۴ - ۷۰۴۱)
- ۴۴ (۱۳۷۷) ھەموو ئادەمىزائى شەيتانىكى لەگەلدايە. (۷۰۳۴ - ۷۰۴۱)
- ۴۴ (۱۳۷۸) پېشگىرى لە پاشملە گۆيى. (۶۵۳۶)
- ۴۵ (۱۳۷۹) نەيىكرەن لەدوۋ زمانى. (۶۵۷۹)
- ۴۶ (۱۳۸۰) دوۋزمان ناچىتە بەھەشت. (۲۸۶ - ۲۸۸)
- ۴۷ (۱۳۸۱) باسى دوۋ روۋ - باب: في ذي الوجھين
- ۴۷ (۱۳۸۲) باسى راستى و درؤ، كە يەكەم چەند جوانە و دوۋەم چەند ناشىرينە.
- ۴۷ (۱۳۸۳) درؤى رەۋا. (۶۵۷۶ - ۶۵۷۸)
- ۴۹ (۱۳۸۴) پېشگىرى لە بانگەۋازى سەردەمى نەقامى. (۶۵۳۵ - ۶۵۳۷)
- ۵۰ (۱۳۸۵) نەيىكرەن لە شەرە جىنۋو جىمىندان بە يەكتىرى. (۶۵۳۴)
- ۵۱ (۱۳۸۶) نەيىكرەن لە جىنۋودان بە رۇژگار. (۵۸۲۳ - ۵۸۷)
- ۵۴ (۱۳۸۷) نەيىكرەن لە روۋكرەنى چەك لەبراي موسولمان. (۶۶۰۹ - ۶۶۱۱)
- ۵۴ (۱۳۸۸) دەست گرتن بەنوۋكى تىرەۋە لەناۋ مژگەۋتا. (۶۶۰۴ - ۶۶۰۸)
- ۵۵ (۱۳۸۹) نەيىكرەنى لە لىدانى دەم و چاۋ. (۶۵۹۴ - ۶۵۹۹)
- ۵۶ (۱۳۹۰) ھەرەشە كردن لە نەفرىن و نەخلەتكرەن لە ئازەل. (۶۵۴۷ - ۶۵۵۶)
- ۵۷ (۱۳۹۱) فرە ناباشە كەپپاۋ نەفرىنكەرى. (۶۵۴۷ - ۶۵۵۶)

- ۵۸ باسی كەسىن بەنارەوا تانەى خراپوون لە خەلك بدا. (۶۶۲۶ - ۶۶۲۷)
- ۵۸ ئەوانەى شت زۆر قوول دەكەنەو تىادەچن. (۶۷۱۷ - ۶۷۲۵)
- ۵۹ نزاو دووعاى شەرى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) لە ئيمانداران، دەبىتە مايەى پاگەموهيوون و سۆزو مېهرەبانى بۆيان. (۶۵۵۷ - ۶۵۷۲)

۵۳- نامەى زۆرو ستم

- ۶۳ باسى نارەوايى زۆرو ستم و فەرمانكردن بە پارانەوو تۆبە كردن.
- ۶۶ مۆلەتدانى پياوى زۆردارو ستمكار. (۶۵۱۷ - ۶۵۲۴)
- ۶۷ باپياو بە ھەق و بە ناھەق يارىدەى براى خۆى بدا. (۶۵۲۵ - ۶۵۲۷)
- ۶۸ سزاى ئەوانە كە نازارى خەلك دەمدن لەجىھانا. (۶۶۰۰ - ۶۶۰۳)
- ۷۰ مەرپنە ناو و لاتو نىشتەمەن و جىگەى زۆرو ستم لەخۆكەرانەوو، مەگەر بەگريانەوو.
- ۷۱ ئەو ھەلگۆستن لەبىرى سزادراوان. (۷۳۸۹ - ۷۳۹۲)

۱۴۰۱ تۆلە سەندنەوو دانەووى مافەكان لە رۆژى دواييدا. (۶۵۱۷ - ۶۵۲۴)

۵۴- نامەى خواكردو چارەنووس (قەزاو قەدەر)

- ۷۳ فەرمايشتى خوداى گەورە: {إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ}. (۶۶۹۳ - ۶۶۹۴)
- ۷۴ ھەموو شتئ بەپىي نەخشەى چارەنووسە. (۶۶۹۳ - ۶۶۹۴)
- ۷۴ فەرمان بە تەوانايى و واھىنان لە تەمبەلئى. (۶۷۱۶)
- ۷۵ لەپىش دروستبوونى يوونەوھردا چارەنووسى ھەموو شتئ نووسراو و سەرنوشتى ديارىكراو و براوتمەوو. (۶۶۸۱ - ۶۶۹۱)

- ۷۶ چەسپانى چارەنووس و دەمە قالىي نادەم و مووسا (دروودى خودايان لەسەر بىن).
- ۷۷ دەستپىشكەرىي چارەنووس و باسى فەرمايشتى خوداى گەورە: {وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا}. (۶۶۶۵ - ۶۶۸۳)

- ۸۰ باسى چارەنووس و چارە رمشى بەختەوھرى. (۶۶۶۵ - ۶۶۸۳)
- ۸۲ كەدەو بەپىي سەرەنجاميەتى. (۶۶۶۵ - ۶۶۸۳)
- ۸۲ ئاكام و رزق و رۆژى ھەر لەسەرەتاو ديارىكراو و سنوورىان بۆ دانراو.
- ۸۴ چۆنىيتى دروستكردنى نادەمیزادو باسى بەدبەختى و بەختەوھرى.

- ۸۸ ھەموو نادەمیزادئ بەشى خۆى داوینپىسى لەچارەى نووسراو.
- ۸۹ جەلوى دل و لەدەستى خودادا، چۆن ئارەزوو دەكا ھەلئ دەسوورپىنئ.

۱۴۱۴ ھەموو مندائى، كاتئ لەدايك دەبى، بە سروشت، بە خودا كرد، ئامادىيە بۆ خواناسين.

۱۴۱۵ چى لەبارەى منالانى بىياوھەران و بتيەرستانەوو ھاتوو. (۶۶۹۷ - ۶۷۱۱)

- ۹۳ باسى ئەو مېردە منداڵەى كە ھەزەرتى خدرى زىندە كوشتى، ھەك لە سوورەتى كەھفا باسكراو. (۶۶۹۷ - ۶۷۱۱)

۱۴۱۷ كەسانىك ھەر لەپشتى باوكيانا بۆ بەھەشت دروست كراو، كەسانىكيش ھەر لەپشتى باوكيانا

بۇ دۆزدەخ دروستىكراون. (۶۶۹۷ - ۶۷۱۱)

۵۵- نامەى زانين

۹۷

۹۷

۹۸

۹۸

۹۹

۱۰۰

۱۰۲

(۱۴۱۸) لەئاخر زەمانا زانست لادەبرىئ و نامىئى، ئەزانى باوى دەبى.

(۱۴۱۹) ياسى وەرگرتنەوى زانين. (۶۷۲۶ - ۶۷۴۰)

(۱۴۲۰) نەمانى زانين بەھۇى نەمانى زانايانەو. (۶۷۲۶ - ۶۷۴۰)

(۱۴۲۱) كەسئ لەسەردەمى ئىسلاما رەوشت و ياسايەكى جوان، يا ناسىرىن دابھىئى. (۶۷۴۱ - ۶۷۴۵)

(۱۴۲۲) كەسئ رىگەى راست نيشانى خەلگ بدات يا رىگەى خراپ. (۶۷۴۵ - ۶۷۴۱)

(۱۴۲۳) ياسى نووسەرانى قورئان و ھەرەشەكردن لە درۆكردن بەدەم پىغەمبەرەو (دروودى خوداى

لەسەر بى). (۷۴۳۴ - ۷۴۳۵)

۵۶- نامەى نزاو پارانەو

۱۰۴

۱۰۴

۱۰۵

۱۱۰

(۱۴۲۴) ناوھ پىرۆزەكانى خودا و كەسئ سەرمىرييان بكا. (۶۷۵۰ - ۶۷۵۱)

(۱۴۲۵) نزاو پارانەوى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى). (۶۸۳۳ - ۶۸۵۰)

(۱۴۲۶) نزاو پارانەوى ... خودايە! لىم ببوورەو رەحمم بى بکەو ئاسوودەيم بى ببەخشەو رزق و

رۆزى باشم بدەرى. (۶۷۸۳ - ۶۷۹۲)

۱۱۲

۱۱۳

۱۱۳

۱۱۶

۱۱۷

۱۱۸

۱۱۹

۱۱۹

۱۲۰

۱۲۰

۱۲۱

۱۲۲

(۱۴۲۷) نزاو پارانەوى ... خودايە! لەھەردوو جىھانا باشمان بۆبکەو لەسزى دۆزدەخ بمانپارىزە.

(۱۴۲۸) نزا بۆ رىئەمايى و شارمەزايى. (۶۸۳۳ - ۶۸۵۰)

(۱۴۲۹) كردنى كارى چاكە لەكاتى نزاو پارانەو، بەدەست كەلاو بەھۇى گىرابوونى

(۱۴۳۰) نزاى كاتى مەينەتى و سەخەلتى. (۶۸۵۸ - ۶۸۶۱)

(۱۴۳۱) نزاى بەندە گىرادەبى بەمەرجى پەلەنەكا. (۶۸۶۹ - ۶۸۷۱)

(۱۴۳۲) بەجەخت نزاكردن و نەلئ: ئەگەر حەزدەكەيت. (۶۷۵۲ - ۶۷۵۴)

(۱۴۳۳) ھەموو شەوئ كاژىرىكى تايبەتى واتىادا نزاى تيا گىرايە. (۱۷۱۴ - ۱۷۷۵)

(۱۴۳۴) ھاندان لەسەر نزاو يادى خودا لەكۆتايى شەودا و گىرابوونى نزا تيايدا.

(۱۴۳۵) نزا لەكاتى خویندى كەلەبابدا. (۶۸۵۷)

(۱۴۳۶) خىرو باشى نزاى كە لەپروو نەبى. (۶۸۶۶)

(۱۴۳۷) ناباشى نزاى پىشخستنى تۆلە لە جىھاندا. (۶۷۷۶ - ۶۷۷۹)

(۱۴۳۸) خۆزگە خواستى بۆ مەرگ لەكاتى ناخۆشيدا ناباشە، بەلكو لەھەموو دۆخىكا نزاى باش

باشە. (۶۷۵۵ - ۶۷۶۰)

۵۷- نامەى يادى خوداى گەورە

۱۲۹

۱۲۹

۱۳۰

۱۳۲

۱۳۳

(۱۴۳۹) ھاندان لەسەر يادى خودا و خۆ نزيك كردنەو لىئ و بەردەوامى يادى خودا

(۱۴۴۰) بەردەوامبوون لەسەر زىكرو يادى خودا وازنەھىنان لىئ. (۶۹۰۰ - ۶۹۰۳)

(۱۴۴۱) كۆبوونەو بۆ خویندىن و دەوركردنەوى نامەى خوداى گەورە كە قورئانى پىرۆزە.

(۱۴۴۲) كەسانى كە كۆر دەبەستى بۆ يادو سوپاسى خودا، خودا شانازىيان پىوھ دەكات بەسەر

فرىشتەكاندا. (۶۷۹۲ - ۶۷۹۷)

۱۲۵ (۱۴۴۳) باسى خىرى گۆرى زىكىرى خوداى گەورە سەرورە باسى نزاو پارانەو داواى لىبووردن و لىخوشبوونى گوناھو تاوان. (۶۷۸۰)

۱۲۷ (۱۴۴۴) ئەو پياوو ژنانەى كە سەرگەرمى يادو زىكىرى خودان. (۶۷۴۹ - ۶۷۴۹)

۱۲۸ (۱۴۴۵) لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كەردن و تەلىلە كەردن. (۶۸۲۲ - ۶۸۵۰)

۱۲۹ (۱۴۴۶) دەنگ بەرزكردنەو لەيادى خودا. (۶۸۰۲ - ۶۸۰۹)

۱۴۰ (۱۴۴۷) نزاى ئىواران. (۶۸۲۳ - ۶۸۵۰)

۱۴۲ (۱۴۴۸) گوتەى كاتى نووستن و راكشان لەسەرچى. (۶۸۵۱ - ۶۸۵۶)

۱۵۳ (۱۴۴۹) سوبحانەللا كەردن لەپاش نوپىزى بەياني. (۶۸۵۱ - ۶۸۵۶)

۱۵۷ (۱۴۵۰) خىرو بەهرەى (سُبْحَانَ اللَّهِ) كەردن. (۶۷۸۲ - ۷۹۲)

۱۵۸ (۱۴۵۱) لەبارەى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و (اللَّهُ أَكْبَرُ) كەردنەو. (۶۷۸۲ - ۶۷۹۲)

۱۶۰ (۱۴۵۲) خۆشەويستەرىن وىرد لەلاى خودا، يادى (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) يە.

۱۶۱ (۱۴۵۳) كەسى رۆژى سەدجار بلى: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ). (۶۷۸۲ - ۶۷۹۲)

۱۶۲ (۱۴۵۴) كەسى سەد تەسبيحات بكات لەرۆژىكا. (۶۷۸۲ - ۶۷۹۲)

۱۷۰ **۵۸- نامەى پەناگرتن بەخودا و شتى تەرىش**

۱۷۰ (۱۴۵۵) پەناگرتن بەخودا لەشەرى نازاوه گەل. (۶۸۱۰ - ۶۸۱۹)

۱۷۱ (۱۴۵۶) پەناگرتن بەخودا لە تەمەللى و تەووزەل. (۶۸۱۰ - ۶۸۱۹)

۱۷۲ (۱۴۵۷) پەناگرتن بەخودا لە چارەنووسى خراب و لە تووشبوونى نەگىهەتى. (۶۸۱۰ -)

۱۷۳ (۱۴۵۸) پەناگرتن بەخودا لەپشت تىكەردنى بەهرە نازو نىعمەتى خودا.

۱۷۳ (۱۴۵۹) نزاى باش بۆ پىزمو كە سوپاسى خوداى كەرد. (۷۴۱۱ - ۷۴۱۹)

۱۷۵ **۵۹- نامەى پەشيمانى و قەبوونى پەشيمانى و بەرواىلى سۆزو بەزەيى خودا و**

شتانى تەرىش

۱۷۵ (۱۴۶۰) فەرمانكەردن بە ژيوانبونەو تەوبەكەردن. (۶۷۹۹ - ۶۸۰۱)

۱۷۶ (۱۴۶۱) هاندان لەسەر ژيوانبونەو. (۶۸۸۷ - ۶۸۹۶)

۱۷۸ (۱۴۶۲) باسى تەوبەى و راست و دروست و فەرمايشتى خوداى گەورە: {وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا}.

۱۹۷ (۱۴۶۳) تەوبەى پياو و مرگىراوه كە سەد كەسى گوشووه. (۶۹۳۹ - ۶۹۴۱)

۲۰۰ (۱۴۶۴) كەسى لەپيش ئەودا تەوبەكا، كە خۆر لە خۆرناواوه هەل دى، تەوبەى گىرايه. (۶۷۹۹ - ۶۸۰۱)

۲۰۱ (۱۴۶۵) تەوبە قەبوول دەكرى لەكەسى چى بەشەو خرابە بكاو چى بەرۆژ خرابە بكا.

۲۰۱ (۱۴۶۶) سەبارەت بە لىخوشبوونى گوناھەكان. (۶۸۹۷ - ۶۸۹۹)

۲۰۲ (۱۴۶۷) باسى گوشادى و بى سنوورى رەحمەت و مېهرەبانى خوداى گەورە، رەحمەتى رىق و خەشى

دەبەزىنى. (۶۹۰۳ - ۶۹۱۸)

۲۰۳ (۱۴۶۸) هەم رەحمەتى خودا زۆرەو هەم تۆلەى. (۶۹۰۳ - ۶۹۱۸)

- ۲۰۳ (۱۴۶۹) خۇدا لەدايك بە رەحمىرە بە بەندەكانى خۇى
- ۲۰۴ (۱۴۷۰) كەس كىردەۋى خۇى رىزگارى ناك. (۷۰۳۴ - ۷۰۴۱)
- ۲۰۵ (۱۴۷۱) كەس ۋەك خۇداى گەۋرە سەرۋەر ئارام ناگرى لەسەر ئازار. (۷۰۱۱ - ۷۰۱۳)
- ۲۰۶ (۱۴۷۲) كەس ۋەك خۇداى گەۋرە بەتەنگەۋە نايى. (۶۹۲۳ - ۶۹۳۱)
- ۲۰۷ (۱۴۷۳) رازى نەپنى و دىنانانى بەندە بە گوناهەكانىدا. (۶۹۴۲ - ۶۹۴۶)
- ۲۰۸ (۱۴۷۴) دەۋرگىرنەۋى بەخشەكانى خۇدا، لە رۆزى قىامەتدا بۇ بەندەى بىياۋەر، يا بەندەى ناپاك.
- ۲۱۰ (۱۴۷۵) ئەندامەكانى مەرۇف خۇى دەبن بەشايت لەسەرى، لەرۆزى قىامەتدا.
- ۲۱۱ (۱۴۷۶) ئەۋپەرى ترسان لەخۇداى بالا دەستو شكۆمەندو ترسانى زۆر لە تۆلەى سەختى.
- ۲۱۲ (۱۴۷۷) كەس لەپاش گوناھ كىردن لەخۇا داۋاى لىخۇشبوون بكا. (۶۹۱۹ - ۶۹۲۲)
- ۲۱۴ (۱۴۷۸) كەس تۈۋشى گوناھى بىن و لەپاشا دەستۈيۇر بگرى و لەپاشان نوپۇزىكى فەرزىكا.
- ۲۱۶ (۱۴۷۹) لەرۆزى قىامەتدا لەتۆلەى ھەموو موسولمانىكدا بىپرواىك دەخىرئە ناو ناگرى دۆزەخەۋە.
- ۲۱۹ **۶۰- نامەى ناپاكەكان**
- ۲۱۹ (۱۴۸۰) فەرمایشى خۇداى گەۋرە: {إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ} ھەتا {حَتَّى يَنْفَضُّوا}.
- ۲۲۲ (۱۴۸۱) دوو روۋەكان بىزىان نايە داۋاى لىپووردن لە پىغەمبەر بكن.
- ۲۲۳ (۱۴۸۲) نىشانەى دوو روۋەكان. (۶۹۵۵ - ۶۹۷۵)
- ۲۲۴ (۱۴۸۳) باسى دوو روۋەكانى شەۋى ملەكەى كەۋا لەسەر رىگەى تەبووك — مەككەداۋ باسى ژمارمىان.
- ۲۲۶ (۱۴۸۴) نەموۋەى دوو روو ۋەك مەرى ئاۋەكى وايە، كە لەنىۋانى دوو رانا سەرگەردان بى.
- ۲۲۷ (۱۴۸۵) ھەلكردى بايەكى سەخت بەيۋەى مردنى دوو روۋەكەۋە.
- ۲۲۷ (۱۴۸۶) سەختى سزى دوو روو لەدوا رۆژدا. (۶۹۵۵ - ۶۹۷۵)
- ۲۲۸ (۱۴۸۷) دوو روۋەكى پاشگەز گۆر نايگىرئە خۇى. (۶۹۵۵ - ۶۹۷۵)
- ۲۳۵ **۶۱- نامەى نىشانەكانى قىامەت**
- ۲۳۵ (۱۴۸۸) لەرۆزى قىامەتدا خۇداى گەۋرە گۆى زەۋى دەكات بەيەك چىنگ.
- ۲۳۶ (۱۴۸۹) شىۋەى زەۋى لەرۆزى دوايىدا. (۶۹۸۶ - ۶۹۸۷)
- ۲۳۶ (۱۴۹۰) بەندە لەسەرچى حالى مردوۋە لەسەرئەۋە زىندو دەكرىتەۋە.
- ۲۳۷ (۱۴۹۱) زىندو كىردنەۋە لە قىامەتدا بەپى كىردەۋمىيە. (۷۱۵۴ - ۷۱۵۷)
- ۲۳۷ (۱۴۹۲) مەردوۋم بەروۋتو ۋوۋتو بە پىخاۋسىو بە سوننەت نەكراۋى ھەشر دەكرىن
- ۲۳۸ (۱۴۹۳) مەردوۋم بەس گۆمەل كۆدەكرىنەۋە بۇ ھەشر. (۷۱۳۶ - ۷۱۳۱)
- ۲۳۹ (۱۴۹۴) لەرۆزى قىامەتدا بىياۋەرەن لەسەر روخسارىان لى دەخوېرىن بۇ دەشتى مەھشەر.
- ۲۴۰ (۱۴۹۵) رۆزى ژىنەۋە ھەستانەۋە خۆر تەۋاۋ نىزىك دەبىتەۋە لە دروستكراۋان.
- ۲۴۱ (۱۴۹۶) زۆرى ناردەقى لەش لە رۆزى ھەستانەۋەدا (قىامەت). (۷۱۳۲ - ۷۱۳۵)
- ۲۴۳ **۶۲- نامەى چۈنئىتى ژيانى بەھەشت**
- ۲۴۳ (۱۴۹۷) يەكەم دەستە كەدەچنە بەھەشت. (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)

- ۲۴۸ (۱۴۹۸) ھەممۇ كەسى كاتى دەجىتە بەھەشتەۋە لەسەر شىۋەى ئادەمە.
- ۲۴۹ (۱۴۹۹) خەلگىنى دەجىنە بەھەشت لەدئەرمى و سام و ترسدا، وەك مەل و بالتەدوان. (۷۰۹۲ - ۷۰۶۱)
- ۲۴۹ (۱۵۰۰) رۋاندنى خۇشئوۋىدىي خۇدا بەسەر دانىشتوانى بەھەشتدا.
- ۲۵۰ (۱۵۰۱) بەھەشتىيەكان كە تەماشاي دانىشتوانى ناو بالەخانەكان دەكەن، كەوان لە فاتەكانى سەرەۋە دەئىي چاۋ بۇ ئەستىرە دەگىرپن. (۷۰۹۲ - ۷۰۶۱)
- ۲۵۲ (۱۵۰۲) خۇراكى بەھەشتىيەكان لە بەھەشتا. (۷۰۹۲ - ۷۰۶۱)
- ۲۵۲ (۱۵۰۳) دىارى دانىشتوانى بەھەشت. (۷۱۴ - ۷۱۵)
- ۲۵۴ (۱۵۰۴) نازو بەھرەى بەھەشت بۇ دانىشتوانى بەھەشت ھەمىشەيىن.
- ۲۵۵ (۱۵۰۵) لە بەھەشتا درەختى ھەيە، سوار سەد سال بە سىبەرەكەيدا دەرواۋ ناگاتە ئەۋپەرى.
- ۲۵۶ (۱۵۰۶) باسى چۆنىتىي خىۋەتگاكانى بەھەشت. (۷۰۹۲ - ۷۰۶۱)
- ۲۵۷ (۱۵۰۷) بازارەكەى بەھەشت. (۷۰۹۲ - ۷۰۶۱)
- ۲۵۷ (۱۵۰۸) ئەۋ روبارانەى جىھان كە سەرچاۋەكەيان لە بەھەشتەۋەيە. (۷۰۹۲ - ۷۰۶۱)
- ۲۵۸ (۱۵۰۹) بەھەشت بە نارەحتەى دەۋرە دراۋە. (۷۰۹۲ - ۷۰۶۱)
- ۲۵۹ (۱۵۱۰) زۇن كەمترىن دانىشتوانى بەھەشتن. (۶۸۷۲ - ۶۸۸۳)
- ۲۶۰ (۱۵۱۱) نىشانەى بەھەشتى، يا دۆزەخى لە جىھاندا. (۷۰۹۳ - ۷۱۲۵)
- ۲۶۶ (۱۵۱۲) جاۋيدانى ھەتا ھەتايى و نەمرىي خەلك و دانىشتوانى بەھەشت و دۆزەخ.
- ۲۶۹ **۶۳- نامەى چۆنىتىي دۆزەخ**
- ۲۶۹ (۱۵۱۳) باسى ھەۋسارەكانى دۆزەخ. (۷۱۲۵ - ۷۰۹۳)
- ۲۶۹ (۱۵۱۴) سەختى گەرمى ئاگرى دۆزەخ. (۷۱۲۵ - ۷۰۹۳)
- ۲۷۰ (۱۵۱۵) زۇر قوۋلى بىنى دۆزەخ. (۷۱۲۵ - ۷۰۹۳)
- ۲۷۱ (۱۵۱۶) سوۋكترىن سزاي دۆزەخ
- ۲۷۲ (۱۵۱۷) ئاگرى دۆزەخ ھەتا كوۋى دۆزەخىەكان دىت
- ۲۷۲ (۱۵۱۸) ملھورە ستەمكارەكان دەجىنە دۆزەخ و بى ئەۋاۋ لازىۋوۋنانىش دەجىنە بەھەشت. (۷۱۲۵ - ۷۰۹۳)
- ۲۷۴ (۱۵۱۹) سزاي ئەۋكەسە كەبۇ يەكەمجار لە جىھاندا (سائىبەى داھىنا.
- ۲۷۵ (۱۵۲۰) باسى زلىتى كاكىلەى بىباۋەر لەناۋ ئاگرى دۆزەخدا. (۷۱۲۵ - ۷۰۹۳)
- ۲۷۶ (۱۵۲۱) سزاي ئەۋ كەسانەى كەلەم جىھاندا ئازارى خەلكى بى تاۋان دەدەن.
- ۲۷۷ (۱۵۲۲) نازدارترىن كەس، لە ناموسۇلمانەكان، لە جىھاندا، لە قىيامەتدا ھەل دەكىشرى لەسزاي دۆزەخ، بىنازترىن كەسىش لە موسۇلمانەكان، لە قىيامەتدا ھەل دەكىشرى لەناۋ بەھرەى بەھەشت.
- ۲۹۱ **۶۴- نامەى فەرەنە كەل و ئازاۋەكان**
- ۲۹۱ (۱۵۲۳) نىزىكبوۋنەۋەى فەرەنە و ئازاۋە گورەكان و سەر تىاچوۋن و لەناۋچوۋن كاتى گەندەلى و
- چەپەلى بەرەى سەندو زۇر بوو
- ۲۹۳ (۱۵۲۴) دابارىنى ئازاۋە و ئاشوۋب وەك لىزمەى باران. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)

- ۲۹۵ (۱۵۲۵) ئاشوب ۋەك نەخش لە دل دىكىشىرىۋ دەبىي بەخالى رەش بۇي.
- ۲۹۶ (۱۵۲۶) شەيتان كۆمەل كۆمەل لەشكرى خۇي بۇ تىكەدان و تىكەبەردانى خەلك لە يەكتى دىنىرى.
- ۲۹۸ (۱۵۲۷) ئاشوب و شىۋەكانى. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)
- ۳۰۱ (۱۵۲۸) باسى ئاشوب و ئەوانەي كە كاتى ئاشوبەكانيان دىزانى. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)
- ۳۰۲ (۱۵۲۹) سەرمتاي ئازاۋەكان لەلەي خۇرەلاتى شارى مەدىنەۋە سەر ھەل دەدەن.
- ۳۰۴ (۱۵۳۰) گەنجى گەنجىنەي كىسراۋ قەيسەر دەست موسولمانان دىكەۋىۋ لە رىگەي خودادا بەخت دىكرىن. (۷۲۲۶ - ۷۲۵۷)
- ۳۰۵ (۱۵۳۱) لەناۋچوۋنى گەل ئىسلام بەھۇي شەرى براكۇزىيەۋە. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)
- ۳۰۷ (۱۵۳۲) بىست بەبىست لاسكايى رەقتارى نەتەۋەكانى پىش خۇتان دىكەنەۋە.
- ۳۱۱ (۱۵۳۳) گەل ئىسلامى مەبەدەستى دەستىيەكى دىمىروۋت لە ھۇزى قورەيش لەناۋ دىچەن، خۇتانىان ئىبارىزن. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)
- ۳۱۱ (۱۵۳۴) ئازاۋە گەل دىقەۋمىن ھەتا لىيان دىۋىرى كەمە
- ۳۱۳ (۱۵۳۵) كاتى دوو موسلمان بە شىۋەۋە روۋبەروۋى يەكتى ۋەستان، بىكۇۋ كۇۋراۋ لە دۇزەخدان.
- ۳۱۴ { ۱۵۳۶ } غەممەرى كۆرى ياسىر دەستەي لە خودا ياخى دىكۇۋى. { ۷۱۶۴ - ۷۲۷۲ }
- ۳۱۵ (۱۵۳۷) قىيامەت ھەلئەسە ھەتا دوو بەرمى زۇر گەۋرە دىچەن بەگۇر يەكتەدا، داۋاي ھەردوۋ لاشيان ھەر يەك شتە. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)
- ۳۱۶ (۱۵۳۸) قىيامەت ھەلئەسە، تاۋاي لى دى پىياۋ دەدا بە لاي گۇردا، دەلئى: خۇزگە مەن لە شۋىنى ئەم مىردوۋە بوۋمايە. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)
- ۳۱۶ (۱۵۳۹) دوا رۇۋ بەرپا نابى ھەتا كۈشتۈ بىرىن زۇر دەبى. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲)
- ۳۱۷ (۱۵۴۰) قىيامەت ھەلئەسە ھەتا دەبى بە ئاخوران و بىخورانىكى ۋا بىكۇۋ نازانى لەبەر چى خەلك دىكۇۋى. (۷۱۶۵ - ۷۲۷۲)
- ۳۱۷ (۱۵۴۱) دوا رۇۋ بەرپا نابى ھەتا ئاگرئ لە خاكى حىجاز دىردەچى
- ۳۱۸ (۱۵۴۲) ھەتا جارىكى تر ھۇزى دەۋس بوتى زولخەلەسە نەپەرستەۋە قىيامەت ھەلئەسە.
- ۳۱۹ (۱۵۴۳) قىيامەت ھەلئەسە ھەتا دىۋبارە ۋەك جارانى سەردەمى بوتى لاتو بوتى عوززا دىپەرستەۋە!
- ۳۲۱ (۱۵۴۴) قىيامەت ھەلئەسە ھەتا شارى غەزو دىكرى، لايەكى لە دىريادايەۋ لايەكەي ترى لە ۋىشكانىدايە
- ۳۲۲ (۱۵۴۵) ھاكا لەبن روۋبارى قوراتەۋە كىۋى زىپ دىكرەۋى. (۷۲۶۴ - ۷۲۷۲)
- ۳۲۳ (۱۵۴۶) قىيامەت ھەلئەسە ھەتا دىچەن بەگۇ ھۇزىكا، روۋمەت گۇۋىن.
- ۳۲۳ (۱۵۴۷) قىيامەت ھەلئەسە ھەتا پىياۋ لەبەرى قەحطانى باپىرى يەمەنىيەكان پەيدا دەبى.
- ۳۲۴ (۱۵۴۸) قىيامەت ھەلئەسە ھەتا پىياۋ دەبى بە پادشا ناۋى جەھجە دەبى.
- ۳۲۴ (۱۵۴۹) قىيامەت ھەلئەسە ھەتا ناۋى خودا لەسەر روۋى زەۋى نامىنىۋ كەسنى نابى بلئى: ئەللا ئەللا
- ۳۲۵ (۱۵۵۰) لە يەمەنەۋە خودا نەرمە بابى دىنىرى گىيانى ھەموۋ موسلمان دىكىش. (۳۰۸)

- ۱۵۵۱) ھەتا مەردوم ھەموو گەندو بەد نەبىن قىيامەت ھەئناسى. (۷۲۳۸ - ۷۲۳۹) ۳۲۵
- ۱۵۵۲) قىيامەت ھەئناسى ھەتا كۆمەل ئېغەمبەرە درۆزنە پەيدا دەبن. ۳۲۶
- ۱۵۵۳) شەرى موسولمان و جوولەكە. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲) ۳۲۷
- ۱۵۵۴) كاتى قىيامەت ھەل دەستى رۇم لەھەموو كەسى زۆرتەن. (۷۱۶۴ - ۷۲۰۸) ۳۲۸
- ۱۵۵۵) شەرى روومو زۆرى كوشتن لەكاتى دەر چوونى جەجالدا. (۷۱۶۴ - ۷۲۱۰) ۳۳۰
- ۱۵۵۶) باسى ئەو سەرگەوتەن و ولات نازادگردنەنەى كە بەر لە ھەئناسى جەجال موسولمانان بەدەستى دەھەين. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲) ۳۳۲
- ۱۵۵۷) نازادگردنى قوستەنتەنبە. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲) ۳۳۵
- ۱۵۵۸) لەشكرى پەلامارى بەيتوللا دەدات رۆدەچن بەناخى زەويدا. ۳۳۷
- ۱۵۵۹) باسى نىشتەجىبوون لە مەدینە و گەشەگردنى خانوبەرە لىي لەپىش داھاتنى قىيامەتدا. ۳۳۸
- ۱۵۶۰) پياويكى دوولاق بارىكى حەبەشەيەى كەعبە دەر ووخىن. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲) ۳۳۹
- ۱۵۶۱) ھاكا خەلكى عىراق پارەو پوول و سەرانەكەى سەريان نەدەن. ۳۳۹
- ۱۵۶۲) سياردە ھەل دەگىرئ (ئەمانەت نامىن) بىروا لەدل دەسپىتەو. ۳۴۰
- ۱۵۶۳) لەپىش ھاتنى ئاخىر زەمانا جىنشىن دەبى مال بە چىنگو مەشت، بەبى شومار بە خەلك دەبەخش. (۷۱۶۴ - ۷۲۷۲) ۳۴۲
- ۱۵۶۴) باسى ئەو نىشانەو ھەوالە سەر سورھىنەرانەى كە لەپىش ھاتنى قىيامەتدا دەقەومىن. ۳۴۲
- ۱۵۶۵) بە كەردەوئ باش دەست پىشكەرى لە قەومانى ئەو فەرتەنەو ئاشووبانە بکەن كە وەك شەوہ زەنگ خەلك دادەگرن. (۳۰۹) ۳۴۴
- ۱۵۶۶) بە كەردەوئ باش پىش دەستى لەشەش شت بکەن. (۷۲۳۵ - ۷۲۳۸) ۳۴۵
- ۱۵۶۷) خواپەرەستى لەكاتى ئاخوران و بخورانا. (۷۲۳۶ - ۷۲۳۷) ۳۴۶
- ۱۵۶۸) سەر گوزەشتەى ئىبنو سەيىاد. (۷۲۷۲ - ۷۲۸۷) ۳۴۶
- ۱۵۶۹) يەكەم نىشانە لە نىشانە گەورەكانى ھاتنى قىيامەت ھەلھاتنى خۆرە لە خۆرناواو. ۳۷۰
- ۱۵۷۰) نىشانەكانى جەجالە كۆرە، كە گەورەترىن فەرتەنەيەو باسى پەيدا بوونى و داستانى جەسساسە. (۷۳۱۲ - ۷۳۱۷) ۳۷۱
- ۱۵۷۱) حەفتا ھەزار كەس لە جوولەكەى ئەسپەھان شوين جەجال دەكەون. ۳۸۰
- ۱۵۷۲) خەلك لەتاو جەجال رەودەكەن بۇ كۆوكان، لەو رۆزگارەدا عەرب كەم دەبن. (۷۲۳۵ - ۷۲۳۸) ۳۸۱
- ۱۵۷۳) لەو حەلەوہ كە خودا ئادەمى دروست كەردووە، ھەتا ئەو دەمە كە قىيامەت ھەل دەستى، ئازاوى گەورەى وەك جەجال نەبوووە نەدەبى. (۷۳۳۵ = ۷۳۳۸) ۳۸۱
- ۱۵۷۴) عيسا (دروودى خوداى لەسەر بى) لە ئاسمان دىتە خوارووە خاچ دەشكىنى و بەراز دەكوژى. ۳۸۳
- ۱۵۷۵) مەن و قىيامەت وەك ئەم دوو پەنجەيەم ئاوا بەرودوا ھاتووين. (۷۲۳۸ - ۷۲۳۹) ۳۸۵
- ۱۵۷۶) ھاتنى قىيامەت زۆر نزىكە (۷۳۲۸ - ۷۳۳۹) ۳۸۶
- ۱۵۷۷) قىيامەت لەپ ھەلەدەستى، ھەيە وشتەركەى دەدوشى، بەلام فرىا ناكەوئ ئەو شىرە بخواتەوہ ۳۸۷

قىيامەت ھەللىمى! (۷۳۲۸ - ۷۳۲۹)

۱۵۷۸ (نېوانى دوو فوودەكە چلە، جەستەى مرۇقىش ھەمووى دەرژى نووگى بېخى جووچكەى سمتى نەبى. (۷۳۴۰ - ۷۳۴۲)

۲۸۹ (۱۵۷۹ ژنان خراپترىن ئازاودە ئاشووبىن بۇ پياوان. (۶۸۷۲ - ۶۸۸۳)

۲۸۹ (۱۵۸۰ ھۇشيارى لەباردى تەفرەى ژنانەودە. (۶۸۷۲ - ۶۸۸۳)

۳۹۳ **۵- نامەى نەوىستى (زەھد) وگوى بە جىھان نەدان و دل لاويئەكان**

۳۹۳ (۱۵۸۱ فەرمايشتى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى): (ئەى خودايە! رزق و رۇزى خانەوادى موخەممەد ئەودەندە بدە كە سەروبەر پېى ھەللىكەن).

۳۹۳ (۱۵۸۲ سەختى گوزەرانى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى). (۷۳۴۳ - ۷۳۴۸)

۳۹۶ (۱۵۸۳ جارى وادەيوو كە پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) پې بەسكى خۇى خورماى قەسپى دەست نەدەكەوت. (۷۳۴۳ - ۷۳۴۸)

۳۹۷ (۱۵۸۴ ھەژارانى كۆچكاران پېش دەولەمەندەكان دەكەون بۇ بەھەشت.

۳۹۸ (۱۵۸۵ ھەژاران زۆرىنەى دانىشتوانى بەھەشت. (۶۸۷۲ - ۶۸۸۳)

۳۹۸ (۱۵۸۶ جىھان نەوىستى و بى بەھايى جىھان لەلاى خوداى گەورە. (۷۳۴۳ - ۷۳۴۸)

۴۰۰ (۱۵۸۷ مەترسى روو تىكرەنى خۇشى جىھان و پەلاماردانى. (۷۳۴۳ - ۷۳۴۸)

۴۰۱ (۱۵۸۸ كاتى جىھان دەگرېتەودە مەترسى تى ورووكان و بەخىلى بەيەكتەر دروست دەبى

۴۰۲ (۱۵۸۹ كورتى ماودى جىھان و برانەودى خۇشپەكەى، لەچا و بەردەوامى قىيامەت و نەبرانەودى نازو نەغىم و خۇشپەكەى، دەك ئەودە واپە: پەنجەيە بىكەى بە دەرياپەكا. (۷۱۳۶ - ۷۱۳۱)

۴۰۳ (۱۵۹۰ گېرۆدەبوون بە خۇشى جىھانەودە و چۆنىتى كارو كەردەودە لە جىھاندا.

۴۰۷ (۱۵۹۱ باسى نەبوونى و كەم دەستى و نارامگرتن لەسەرى و لەتاو برسپىتى گەلاى دار خواردن.

۴۱۰ (۱۵۹۲ كەسوكارو مال ئەگەر شوپىن مردووش بىكەون دەگرېنەودە، بەلام كەردەودەكەى لەگەلى دەمىنى.

۴۱۱ (۱۵۹۳ تەماشاي خوار خۇتانەودە بىكەن. (۷۳۴۳ = ۷۳۴۸)

۴۱۷ (۱۵۹۴ خوداى گەورە بەندەى پارىزگارى لەخوا ترسى دارا و دەولەمەندى خۇشارەودى خۇشەودى.

۴۱۸ (۱۵۹۵ كەسى كارى بكا و كەسپىكى تر بكا بەھاوبەشى خودا. (۷۴۰۰ - ۷۴۰۵)

۴۱۸ (۱۵۹۶ ھەركەسى بۇ ناوبانگو شۇرەت چاكە و خوا پەرسى بىكات، لە رۇزى دوا رۇژدا خودا بە پەندى دەكا. (۷۴۰۰ - ۷۴۰۵)

۴۱۹ (۱۵۹۷ وادەبى گوتيار بەھوى يەك قەسەودە دەخزىتە ناو ناگرى دۆزەخەودە.

۴۲۰ (۱۵۹۸ كارى موسولمان گشتى ھەر خېرە. (۷۴۰۰ - ۷۴۲۵)

۴۲۱ (۱۵۹۹ نارامگرتن لەسەر بابەندىبوون بە ناپىنەودە لەكاتى دووچار بوون و گرفتارىبوون و داستانى دەستەى خەندەكە ناگرىنەكان. (۷۴۳۶)

۵- نامەى گەورەى قورئانى پىرۆز

۴۲۹ ۱۶۶۰ باسى گەورەى سوورەتى فاتىحە، كە دادەنرى بەدىباجەى قورئان

- ۱۶۶۱- باسی خویندنی قورئان و سوورەتی بەقەرەو سوورەتی ئالی عیمران
 ۱۶۶۲- باسی گەورەیی ئایەتەلکورسی (۱۸۸۲-۱۸۸۰)
 ۱۶۶۳- باسی گەورەیی کۆتایپه‌کانی سوورەتی بەقەرە (۱۸۷۴ - ۱۸۷۹)
 ۱۶۶۴- باسی گەورەیی سوورەتی کەهف (۱۸۸۲-۱۸۸۰)
 ۱۶۶۵- باسی گەورەیی خویندنی (قل هو الله أحد) (۱۸۸۲-۱۸۸۳)
 ۱۶۶۶- باسی گەورەیی خویندنی سوورەتی (قل أعوذ برب الفلق) و (قل أعوذ برب الناس) (۱۸۸۸-۱۸۹۰)
 ۱۶۶۷- کەسانی کە خودای گەرە بەهۆی خزمەتی قورئانەوه، پلەو پایەیان بەرزەمکاتەوه.
 ۱۶۶۸- باسی گەورەیی فێکردنی قورئان (۱۸۶۹-۱۸۷۰)
 ۱۶۶۹- نموونە ی کەسێ قورئان بخوینێ و کەسێ قورئان نەخوینێ (۱۸۵۷-۱۸۶۰)
 ۱۶۷۰- پلەو پایە ی کەسێ قورئانی رەوانە و کەسێ کەئەرك دەکێشێ بۆ رەوانکردنی (۱۸۵۷-۱۸۶۰)
 ۱۶۷۱- لەکاتی خویندنی قورئان دا فریشتە ی رەحمەت دادەبارێن (۱۸۵۲-۱۸۵۶)
 ۱۶۷۲- حەسوودی (بەواتا خۆزگە) لەدووشتا پەسەندە (۱۸۹۱-۱۸۹۵)
 ۱۶۷۳- فەرمانکردن بەسەرپەرشتی قورئان و دەورکردنەوه ی بەزۆری
 ۱۶۷۴- قورئانخویندن بەدەنگی خوش (۱۸۴۲-۱۸۵۲)
 ۱۶۷۵- خویندنی قورئان بەسۆزو ئاوازەوه (۱۸۴۲-۱۸۵۲)
 ۱۶۷۶- لەشەودا خویندنی قورئان بەدەنگی بەرزو گوێ لیگرتنی (۱۸۳۴-۱۸۴۱)
 ۱۶۷۷- قورئان بەحمەوت شیوه خویندنەوه ی جوان هاتۆتە خوارەوه (۱۸۹۶-۱۹۰۴)
 ۱۶۷۸- پیڤەمبەر (دروودی خوای لەسەربێ) لەلای هەندێ لەپارانێ خۆی دەرسی قورئانی خویندووه
 ۱۶۷۹- پیڤەمبەر (دروودی خوای لەسەربێ) قورئان بەسەر کۆمەلێ نوینەری جنۆکەدا دەخوینێ
 ۱۶۸۰- پیڤەمبەر گوێ دەگرێ لەقورئانخویندنی کەسێکی تر (۱۸۶۴-۱۸۶۸)
 ۱۶۸۱- هەرڤەشە لەجیاوازیی لەخویندنی قورئان دا (۶۷۱۷-۶۷۲۵)
۵۸- نامە ی تەفسیر - کتاب التفسیر
 ۱۶۸۲- سەبارت بەفەرمايشتی خودای گەرە {وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ}
 ۱۶۸۳- سەبارت بەفەرمايشتی خودای گەرە {وَلَيْسَ الْبِرُّ}
 ۱۶۸۴- لەبارە ی فەرمايشتی خودای گەرە {رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى}
 ۱۶۸۵- لەبارە ی فەرمايشتی خودای گەرەوه {وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ}
 سوورەتی ئالی عیمران (سورة آل عمران)
 ۱۶۸۶- لەبارە ی فەرمايشتی خودای گەرە: {هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ}
 ۱۶۸۷- لەبارە ی فەرمايشتی خودای گەرە {لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرُحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا} (۶۹۵۵-۶۹۷۵)
 سوورەتی نيساء (سورة النساء)
 ۱۶۸۸- لەبارە ی فەرمايشتی خودای گەرەوه {وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَى} وه فەرمايشتی

{وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ} {۷۴۳۹-۷۴۷۹}

۴۷۸- لهبارى فھرمايشتى خودای گھوره وه {وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ} {۷۴۳۹ - ۷۴۷۹}

۴۷۹- لهبارى فھرمايشتى خوداوه: {فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ}

۴۸۰- لهبارى فھرمايشتى خودای گھوره: {وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا}

۴۸۳- لهبارى فھرمايشتى خواى گھوره: {وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ}

۴۸۴- لهبارى فھرمايشتى خودای گھوره: {وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا}

۴۸۵- سوورھتى مائيدھ = سورھ المائدة

۴۸۵- لهبارى فھرمايشتى خودای گھوره وه: {الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ}

۴۸۸- سوورھتى ئھنعام = سورھ الأنعام

۴۸۸- لهبارى فھرمايشتى خودای گھوره: {الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ} {۷۴۳۹ - ۷۴۷۹}

۴۸۹- لهبارى فھرمايشتى خودای گھوره وه: {لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ}

۴۹۱- سوورھتى ئھعرف = سورھ الأعراف

۴۹۱- لهبارى فھرمايشتى خودای گھوره وه: {خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ}

۴۹۳- لهبارى فھرمايشتى خودای گھوره {وَرُودُوا أَنْ تَلَکُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ}

۴۹۳- سوورھتى ئھنقال = سورھ الأنفال

۴۹۳- لهبارى فھرمايشتى خودای گھوره وه: {وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ}

۴۹۶- سوورھتى بهرائھ = سورھ بَرَاءَة

۴۹۶- لهبارى فھرمايشتى خودای گھوره {وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ}

۴۹۶- لهبارى سوورھتى (بهرائھ) و (ئھنقال) و (ھشر) وه {۷۴۳۹-۷۴۷۹}

۴۹۷- سوورھتى ھوود = سورھ ھود

۴۹۷- لهبارى فھرمايشتى خودای گھوره وه {إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ}

۴۹۹- سوورھتى سوېحانھ = سورھ سُبحان

۴۹۹- لهبارى فھرمايشتى خودای گھوره وه: {وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ}

۵۰۰- لهبارى فھرمايشتى خودای گھوره وه: {أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ}

۵۰۱- لهبارى فھرمايشتى خودای گھوره وه: {وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا}

۵۰۳- سوورھتى كھف = سورھ الكهف

۵۰۳- لهبارى فھرمايشتى خودای گھوره وه {فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا}

۵۰۴- سوورھتى مھريھم = سورھ مريم

۵۰۴- لهبارى فھرمايشتى خودای گھوره وه: {وَأَنْذَرُهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ}

۵۰۶- لهبارى فھرمايشتى خودای گھوره وه: {أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا}

سورتهی ثنیا = سوره الانبیاء

۵۰۷

۱۷۰۹ - لهباری فهرمایشتی خودای گهورهوه: { كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ }

۵۰۷

سورتهی حه ج = سوره الحج

۵۱۰

۱۷۱۰ - لهباری فهرموودهی خودای گهورهوه: { هَٰذَا نِ حُصْنَانِ اخْتَصَمَا فِي رَبِّهِمْ } (۷۴۷۹-۷۴۳۹)

۵۱۰

سورتهی نوور = سوره النور

۵۱۱

۱۷۱۱ - لهباری فهرمایشتی خودای گهورهوه: { إِنَّ الَّذِينَ جَاؤُوا بِالْإِفْكِ غُصْبَةً مِّنْكُمْ } (۶۹۵۳-۶۹۵۱)

۵۱۱

سورتهی فورقان = سوره الفرقان

۵۳۲

۱۷۱۳ - لهباری فهرمایشتی خودای گهورهوه: { وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ }

۵۳۲

سورتهی ألم تنزیل السجده = سوره ألم تنزیل السجده

۵۳۴

۱۷۱۴ - لهباری فهرمایشتی خودای گهورهوه: { فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ }

۵۳۴

۱۷۱۵ - لهباری فهرمایشتی خودای گهورهوه: { وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنَ الْعَذَابِ الْأَلَدِيِّ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ }

۵۳۵

سورتهی نه حزاب = سوره الأحزاب

۵۳۶

۱۷۱۶ - لهباری فهرمایشتی خودای گهورهوه: { إِذْ جَاؤُكُمْ مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ }

۵۳۶

سورتهی یاسین = سوره یس

۵۳۷

۱۷۱۷ - لهباری فهرمایشتی خودای گهورهوه: { وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا }

۵۳۷

سورتهی زومهر = سوره الزمر

۵۳۹

۱۷۱۸ - لهباری فهرموودهی خودای گهورهوه: { وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ } (۶۹۷۶ - ۶۹۷۵)

۵۳۹

سورتهی حامیمی سهجده = سوره حم السجده

۵۴۰

۱۷۱۹ - لهباری فهرمایشتی خودای گهورهوه: { وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ } الآية:

۵۴۰

سورتهی دوخان = سوره الدخان

۵۴۱

۱۷۲۰ - لهباری فهرمایشتی خودای گهورهوه: { فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ } (۶۹۹۷-۷۰۰۱)

۵۴۱

سورتهی فتح = سوره الفتح

۵۴۶

۱۷۲۱ - لهباری فهرمایشتی خودای گهورهوه: { وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ }

۵۴۶

سورتهی حوجرات = سوره الحجرات

۵۴۷

۱۷۲۲ - لهباری فهرمایشتی خودای گهورهوه: { لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ } (۳۱۳-۳۱۰)

۵۴۷

سورتهی قاف = سوره القاف

۵۵۱

۱۷۲۳ - لهباری فهرمایشتی خودای گهورهوه: { يَوْمَ نَقُولُ لَجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتَ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ }

۵۵۱

سورتهی اقتربت الساعة = سوره اقتربت الساعة

۵۵۲

۱۷۲۴ - لهباری فهرمایشتی خوداهوه: { فَهَلْ مِنْ مَّدْكَرٍ } (۱۹۱۱ - ۱۹۱۶)

۵۵۲

سورتهی رهمان = سوره الرحمن

۵۵۳

۱۷۲۵ - لهباری فهرمایشتی خودای گهورهوه: { وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّن نَّارٍ }

۵۵۳

- ۵۵۲ سورتهی ثله‌ده‌دید = سورة الحديد
- ۵۵۳ ۱۷۲۶- له‌بارهی فهرمایشتی خودای گهوره‌وه: { أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ }
- ۵۵۴ سورتهی حه‌شر = سورة الحشر
- ۵۵۴ ۱۷۲۷- له‌بارهی فهرمایشتی خودای گهوره‌وه: { وَالَّذِينَ جَاؤُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ } (۷۴۳۹-۷۴۷۹)
- ۵۵۵ سوورتهی جینن = سورة الجن
- ۵۵۵ ۱۷۲۸- له‌بارهی فهرمایشتی خودای گهوره‌وه: { قُلْ أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ }
- ۵۵۷ سوورتهی قیامه‌ت = سورة القيامة
- ۵۵۷ ۱۷۲۹- له‌بارهی فهرمایشتی خودای گهوره‌وه: { لَا تَحْرُكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ }
- ۵۵۹ سوورتهی {وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ} = سورة: {وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ}
- ۵۵۹ ۱۷۲۰- له‌بارهی فهرمایشتی خودای گهوره‌وه: { يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ }
- ۵۶۰ سورتهی ئینشیقاق = سورة الإنشقاق
- ۵۶۰ ۱۷۳۱- له‌بارهی فهرمایشتی خودای گهوره‌وه: { فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا }
- ۵۶۱ سوورتهی واللیل = سورة الليل
- ۵۶۱ ۱۷۳۲- له‌بارهی فهرمایشتی خودای گهوره‌وه: { وَالذِّكْرِ وَالْأُنثَى } (۱۹۱۱-۱۹۱۶)
- ۵۶۲ سوورتهی ضوحا = سورة الضحی
- ۵۶۲ ۱۷۳۳- له‌بارهی فهرمایشتی خودای گهوره‌وه: { مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى }
- ۵۶۳ سوورتهی ته‌کاثور = سورة التكاثر
- ۵۶۳ ۱۷۳۴- له‌بارهی فهرمایشتی خودای گهوره‌وه: { أَلْهَاكُمْ التَّكَاثُرُ } (۷۳۴۳-۷۳۸۸)
- ۵۶۴ سوورتهی نه‌صر = سورة النصر
- ۵۶۴ ۱۷۳۵- له‌بارهی فهرمایشتی خودای گهوره‌وه: { إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ }